Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné

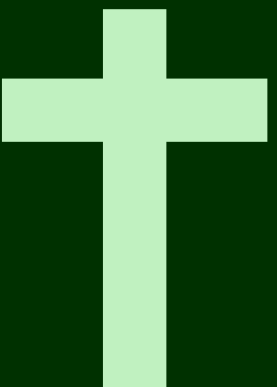

The New Testament in the Slovak language of Slovakia:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné
The New Testament in the Slovak language of Slovakia: Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné

copyright © 1993, 2023 Biblica, Inc.

Language: Slovenčina (Slovak)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™
Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.
Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™
Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.
„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Táto NZ alebo „dielo“ je sprístupnené pod licenciou vlastníka Creative Commons-Zdieľanie autorských práv 4.0 Medzinárodná licencia (CC BY-SA). Ak chcete vidieť túto licenciu, navštívte stránku https:// creativecommons.org/ licenses/ by-sa/ 4.0 alebo pošlite list na adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.
„Biblica“ je ochranná známka registrovaná spoločnosťou Biblica, Inc. Pri každom použití ochrannej známky Biblica® musíte mať písomné povolenie od spoločnosti Biblica, Inc. Máte povolenie kopírovať a šíriť toto dielo, pokiaľ ho nezmeníte a zachováte jeho názov, ktorý obsahuje ochrannú známku „Biblica®“. Zmenou alebo prekladom tohto diela vznikne odvodené dielo, ktoré si bude vyžadovať odstránenie ochrannej známky Biblica®. Pri zverejnení tohto odvodeného diela musíte uviesť, aké zmeny ste vykonali, na mieste, kde ich ľudia môžu vidieť, napríklad na webovej stránke. Musíte tiež uviesť, odkiaľ pochádza pôvodné dielo: „Pôvodné dielo od spoločnosti Biblica, Inc. je k dispozícii zdarma na www.biblica.com a open.bible.“
Bez ohľadu na to, či toto dielo použijete bez zmien alebo vytvoríte odvodené dielo, vyhlásenie o autorských právach musí byť uvedené na titulnej alebo autorskej strane diela/odvodeného diela takto:
Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™
Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.
Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™
Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.
„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
Svoje odvodené dielo musíte tiež ponúkať s použitím rovnakej licencie (CC BY-SA) a podľa pravidiel.
Ak chcete informovať spoločnosť Biblica, Inc. o preklade tohto diela, kontaktujte nás na adrese https://open.bible/#feedback.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit https:// creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0 or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.
Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work,

you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”
Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:
Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™
Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.
Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™
Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.
„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.
“Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).
If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at https://open.bible/#feedback.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025
2331a9f8-e76d-5148-ae2f-e2cae3db704a

Contents

Matúš 1
Marek 59
Lukáš 96
Ján 160
Skutky 207
Rimanom 266
1 Korinťanom 292
2 Korinťanom 317
Galaťanom 333
Efezanom 342
Filipanom 351
Kolosanom 357
1 Tesaloničanom 363
2 Tesaloničanom 368
1 Timotejovi 371
2 Timotejovi 378
Títovi 383
Filemonovi 386
Židom 388
Jakuba 406
1 Petra 413
2 Petra 420
1 Jána 424
2 Jána 430
3 Jána 431
Júdov 432
Zjavenie 434

Evanjelium podľa Matúša

Ježišov rodokmeň

1 Toto je záznam rodokmeňa Ježiša Krista, syna Dávidovho
a syna Abrahámovho.
2 Abrahám mal syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Júdu a jeho
bratov,
3 Júda splodil Faresa a Zára (ich matkou bola Tamara),
Fares mal syna Hezrona a ten Arama,
4 Aram mal syna Aminadaba, ten mal syna Násona a Nás on
mal syna Salmona,
5 Salmon mal s Rachabou syna Boaza, Boaz mal s Rút syna
Obeda a ten mal syna Jesseho,
6 Jesse bol otcom Dávida, ktorý sa stal kráľom Izraela, Dávid
splodil s Uriášovou manželkou Šalamúna,
7 Šalamún splodil Roboáma, Roboám Abiu, Abia Azafa,
8 Azaf bol otcom Jozafata, Jozafat otcom Joráma a Jorám
bol otcom Oziáša,
9 Oziáš splodil Joatama, Joatam Achaza, Achaz Ezechiáša,
10 Ezechiáš mal syna Manasesa, Manases mal syna Amosa
a ten bol otcom Joziáša,
11 Joziáš bol otcom Jechoniáša a jeho bratov (v čase
odvlečenia do Babylonu).
12 Po babylonskom zajatí splodil Jekoniáš Salatiela
a Salatiel Zorobábela,
13 Zorobábel mal syna Abiúda, Abiúd Eliakima a Eliakim
Azora,
14 Azor mal syna Sádoka, ten syna Achima a Achim syna
Eliúda,
15 Eliúd splodil Eleazara, ten mal syna Mátana a Mátan mal
syna Jákoba.
16 Jákob bol otcom Jozefa, ktorý bol mužom Márie, matky
Ježiša, nazývaného Kristus.

17 Od Abraháma po Dávida to teda bolo štrnásť generácií,
ďalších štrnásť generácií od Dávida po babylonské zajatie a od
zajatia v Babylone až po Krista zasa štrnásť.

Boh sa stane človekom

18 S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária
bola zasnúbená s Jozefom. No ešte skôr než sa vzali, vysvitlo,
že počala z moci Ducha Svätého.

19 Jozef bol muž prísnych zásad, preto sa rozhodol, že sa
s ňou rozíde. Chcel to však urobiť v tajnosti, aby ju nevystavil
verejnej potupe.
20 Keď o tom uvažoval, vo sne sa mu zjavil Pánov anjel
a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za svoju
ženu, lebo dieťa, ktoré čaká, pochádza z Ducha Svätého.
21 Narodí sa jej syn a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí
svoj ľud z jeho hriechov.
22 Takto sa naplnilo všetko, čo Boh hovoril prostredníctvom
proroka:
23 ‚Počujte, panna otehotnie, porodí syna a dajú mu meno
Emanuel,‘ čo znamená: Boh je s nami.“
24 Keď sa Jozef prebudil, urobil tak, ako mu Pánov anjel
prikázal a prijal Máriu za svoju ženu.
25 Ale intímne spolu nežili, kým sa jej nenarodil syn,
ktorému dal meno Ježiš.

2

Ježišovo narodenie

1 Ježiš sa narodil v meste Betlehem v Judsku za vlády
kráľa Herodesa. V tom čase prišli do Jeruzalema mudrci
z východných krajín
2 a vypytovali sa: „Kde je ten židovský kráľ, ktorý sa práve
narodil? Videli sme na východe jeho hviezdu a prišli sme sa
mu pokloniť.“
3 Keď sa to dozvedel kráľ Herodes, veľmi sa znepokojil
a spolu s ním aj všetci obyvatelia Jeruzalema.
4 Herodes zvolal všetkých veľkňazov a učiteľov Zákona
a vyzvedal sa od nich, kde sa má Mesiáš narodiť.
5 Odpovedali mu: „V Betleheme, v Judsku, lebo prorok
napísal:
6 ‚Betlehem, nie si najbezvýznamnejší medzi judskými
mestami, lebo z teba vyjde vodca, ktorý sa bude starať o môj
ľud, Izrael, ako pastier o ovce.‘ “
7 Herodes si tajne pozval mudrcov z východu a podrobne sa
ich vypytoval, kedy sa im hviezda po prvý raz zjavila.
8 Poslal ich do Betlehema s takouto úlohou: „Choďte
a dôkladne zistite všetko o tom dieťati, a keď ho nájdete, príďte
mi to oznámiť, aby som sa mu mohol ísť pokloniť aj ja.“
9 Mudrci si kráľa vypočuli a vydali sa na cestu. A hviezda
sa im znova zjavila a viedla ich, až zastala nad miestom, kde
bolo dieťa.
10 Keď uvideli hviezdu, náramne sa potešili.
11 Vošli do domu a našli tam dieťa s jeho matkou Máriou.
Padli pred ním na kolená a klaňali sa mu ako kráľovi. Potom

mu obetovali prinesené dary – zlato, kadidlo a drahocenný olej.
12 Vo sne ich však Boh varoval, aby sa nevracali
k Herodesovi. Do svojej krajiny sa teda pobrali inou cestou.

Útek do Egypta

13 Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil anjel Pánov
a prikázal mu: „Vstaň, vezmi dieťa i jeho matku, uteč s nimi do
Egypta a zostaň tam, kým ti nepoviem. Herodes bude totiž
pátrať po dieťati, aby ho zabil.“
14 Jozef hneď v noci vzal dieťa i jeho matku a vybral sa s nimi
do Egypta.
15 Tam boli až do smrti kráľa Herodesa. Tak sa splnilo, čo
povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho
syna.“
16 Keď Herodes zistil, že ho mudrci podviedli, vzbĺkol
hnevom. Do Betlehema i jeho okolia poslal vojakov a dal
povraždiť všetkých chlapcov do dvoch rokov – tento vek
vyrátal podľa údajov, čo sa dozvedel od mudrcov.
17 Vtedy sa akoby znova naplnili slová proroka Jeremiáša:
18 „V meste Ráma počuť nárek, plač a kvílenie. To Ráchel
oplakáva svoje deti a nemožno ju potešiť, lebo ich niet.“
19 Keď Herodes zomrel, Jozefovi sa v Egypte znova ukázal
vo sne Pánov anjel
20 a povedal mu: „Vezmi dieťa i jeho matku a vráť sa do
izraelskej krajiny, lebo už zomreli tí, čo chceli dieťa zabiť.“
21 Jozef poslúchol a vrátil sa spolu s dieťatkom a jeho matkou
do izraelskej krajiny.
22 Veľmi sa však zľakol, keď sa dozvedel, že Herodesovým
nástupcom v Judsku je jeho syn Archelaus. Vo sne dostal ďalší
pokyn od Boha, aby šiel do Galiley.
23 Usadil sa v Nazarete, čím sa naplnili slová prorokov
o Mesiášovi, že ho ľudia budú poznať ako: „Toho z Nazareta.“

3

Počiatok práce Jána Krstiteľa

1 V tom čase vystúpil Ján Krstiteľ a kázal ľuďom, ktorí
prichádzali za ním na judskú púšť:
2 „Prestaňte hrešiť a obráťte sa k Bohu, lebo prichádza
nebeské kráľovstvo.“
3 To je ten, o ktorom hovoril prorok Izaiáš: „Na púšti volá
hlas: Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky prekážky.“
4 Ján nosil odev z ťavej srsti, prepásaný koženým opaskom.
Živil sa tým, čo poskytovala púšť: kobylkami a medom divých
včiel.

5 Schádzali sa k nemu ľudia z Jeruzalema, z celého Judska
i z krajov okolo Jordánu.
6 Dávali sa krstiť v rieke Jordán, a tým verejne vyznávali
svoje hriechy.
7 Keď však Ján videl, že sa prichádzajú krstiť aj mnohí
farizeji a saduceji – povedal im: „Vy hadie plemeno! Prečo
si myslíte, že takto môžete uniknúť pred Božím hnevom?
8 Dokážte svojím životom, že ste sa odvrátili od vlastných
hriechov.
9 Nemyslite si, že sa vám nemôže nič stať len preto, že
si vravíte ‚Sme potomkovia Abraháma.‘ Neklamte samých
seba! Veď Boh môže aj tieto kamene oživiť a urobiť z nich
Abrahámove deti.
10 Sekera Božieho súdu je už priložená ku koreňom stro-
mov. Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, bude
vyťatý a hodený do ohňa.
11 Ja krstím vodou tých, ktorí ľutujú svoje previnenia
a vyznávajú ich. Ale po mne príde niekto omnoho väčší ako
ja, ktorému nie som hodný ani len obuv vyzuť. On vás bude
krstiť Svätým Duchom a ohňom.
12 On prečistí zrno, zbaví ho pliev, pšenicu zhromaždí do
sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

Pokrstenie Ježiša

13 Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa dal
od neho pokrstiť.
14 Ján sa mu v tom však snažil zabrániť: „Ty by si mal
pokrstiť mňa! Prečo prichádzaš, aby som pokrstil ja teba?“
15 No Ježiš mu odpovedal: „Len to urob, lebo musíme
vykonať všetko, čo Boh žiada.“ A tak ho Ján pokrstil.
16 Hneď, ako po krste Ježiš vystúpil z vody, otvorilo sa nebo
a uvidel Božieho Ducha, ktorý akoby holubica zostupoval na
neho.
17 Zároveň zaznel z neba hlas: „Toto je môj Syn. Milujem
ho a to, čo robí, ma napĺňa radosťou!“

4

Pokúšanie Ježiša

1 Potom Duch Boží viedol Ježiša na púšť, aby ho tam diabol
pokúšal.
2 Po tom, ako sa Ježiš postil štyridsať dní a nocí, veľmi
vyhladol.
3 Tu sa k nemu priblížil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si
naozaj Boží Syn, prikáž týmto kameňom, aby sa premenili
na chleby!“

4 Ale Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Na to, aby človek žil,
nepotrebuje len jedlo, ale aj slová, ktoré vychádzajú z Božích
úst.“
5 Potom ho diabol zaviedol do Jeruzalema na vežu chrámu
6 a povedal: „Ak si Boží Syn, zoskoč dolu! Veď je napísané:
Boh prikáže svojim anjelom, aby ťa ochránili, a ponesú ťa na
rukách, aby si si neporanil nohy o kameň.“
7 Ježiš mu zasa odpovedal: „Ale je napísané aj toto:
Nebudeš pokúšať Boha, je tvojím Pánom!“
8 Napokon ho diabol vyviedol na veľmi vysoký vrch
a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta s ich bohatstvom a slávou.
9 Tam mu povedal: „Toto všetko ti dám, ak predo mnou
padneš na kolená a vzdáš mi úctu!“
10 Ježiš mu odpovedal: „Strať sa mi z očí, pokušiteľ! Lebo je
napísané: Pána, svojho Boha budeš uctievať a iba jemu budeš
slúžiť!“
11 V tej chvíli ho diabol opustil. Ježiša obklopili anjeli
a starali sa o neho.

Začiatok Ježišovej činnosti

12 Keď sa Ježiš dopočul, že Ján je vo väzení, vrátil sa do
Galiley.
13 Nezostal však v Nazarete, ale usadil sa v Kafarnaume. To
mesto ležalo na brehu Genezaretského jazera, v oblasti, ktorú
kedysi obývali izraelské kmene Zabulon a Neftalí.
14 Takto sa splnila predpoveď proroka Izaiáša:
15 „V krajine Zabulonovej a Neftalího, na ceste k moru, za
Jordánom, Galilea pohanov –
16 ľud ponorený do temnoty uzrie veľké svetlo. Svetlo
zažiari tým, ktorí žijú v krajine tieňa smrti.“
17 Odvtedy začal Ježiš kázať: „Zmeňte svoje zmýšľanie
a obráťte sa k Bohu, lebo nebeské kráľovstvo je blízko.“
18 Jedného dňa šiel Ježiš po brehu Galilejského mora a zazrel
dvoch mužov, ako do vody hádžu siete. Boli to rybári Šimon,
neskôr nazývaný Peter, a jeho brat Andrej.
19 Ježiš na nich zavolal: „Poďte za mnou a ja vám ukážem,
ako získavať ľudí pre večnosť!“
20 Obaja hneď opustili siete a šli za ním.
21 O kúsok ďalej iní dvaja bratia, Jakub a Ján, spolu so
svojím otcom Zebedejom opravovali v loďke siete. Aj ich
zavolal.
22 A obaja razom zanechali svoju loďku i otca a pobrali sa za
Ježišom.
23 Ježiš chodil po celej Galilei, učil v synagógach, hlásal
všade radostnú zvesť o Božom kráľovstve a zbavoval trpiacich
všetkých možných chorôb a neduhov.

24 Správy o ňom sa rýchlo rozniesli až po provinciu
Sýria. Vodili k nemu chorých, ľudí posadnutých démonmi,
pomätencov, ochrnutých – a on ich uzdravoval.
25 Všade za ním putovalo množstvo ľudí nielen z Galiley, ale
aj z Desaťmestia, Jeruzalema, Judska i zo Zajordánska.

5

Kázanie na vrchu

1 Jedného dňa, keď Ježiš videl dav ľudí, vystúpil na vrch
a keď si sadol, pristúpili k nemu jeho učeníci.
2 Ježiš ich začal učiť:
3 „Šťastní sú tí, ktorí si uvedomujú svoju potrebu Boha, lebo
tým patrí kráľovstvo nebeské.
4 Šťastní sú tí, ktorí plačú, lebo Boh ich poteší.
5 Šťastní sú tichí, lebo oni sa stanú dedičmi zeme.
6 Šťastní sú tí, ktorí túžia po spravodlivosti ako smädní po
vode a hladní po jedle, lebo oni budú nasýtení.
7 Šťastní sú milosrdní, lebo aj Boh bude k nim milosrdný.
8 Šťastní sú tí, ktorí majú čisté srdce, lebo oni uvidia Boha.
9 Šťastní sú tí, ktorí šíria pokoj, lebo tých Boh nazve svojimi
deťmi.
10 Šťastní sú tí, ktorých prenasledujú preto, že poslúchajú
Boha, lebo im patrí nebeské kráľovstvo.
11 Šťastní ste, ak vás hania, prenasledujú a očierňujú preto,
že sa hlásite ku mne.
12 Áno, máte dôvod radovať sa a jasať, lebo v nebi máte
veľkú odmenu. Napokon, rovnako prenasledovali aj pro-
rokov, ktorí žili pred vami.“

Soľ a svetlo – poslanie kresťanov vo svete

13 „Vy ste soľ zeme. No ak soľ stratí svoju chuť, čo jej
ju vráti? Taká soľ sa už nedá použiť na nič, možno ju iba
vyhodiť, aby ju ľudia pošliapali.
14 Vy ste svetlo sveta. Ste ako mesto postavené na kopci,
nemôže sa schovať.
15 Ani lampu nerozsvietite na to, aby ste ju schovali, ale
dáte ju na viditeľné miesto, aby svietila každému v dome.
16 Nech tak svieti vaše svetlo všetkým ľuďom, aby videli do-
bro, ktoré konáte, a oslavovali za to vášho Otca v nebesiach.“

Božie slovo má trvalú platnosť

17 „Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov.
Neprišiel som to zrušiť, ale naplniť.

18 S úplnou vážnosťou vám hovorím, kým trvá nebo a zem,
ani písmenko, ani čiarka zo Zákona nestratí platnosť, kým sa
všetko nenaplní.
19 Keby teda niekto zrušil čo i len jedno z týchto prikázaní,
hoci to najmenšie, a učil by tomu aj iných, bude sa nazývať
v nebeskom kráľovstve najmenším. Kto však rešpektuje Božie
prikázania a učí tak aj iných, toho Boh označí za veľkého
v nebeskom kráľovstve.
20 Hovorím: Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako
spravodlivosť učiteľov Zákona a farizejov, určite nevstúpite do
nebeského kráľovstva.
21 Viete, že vašim predkom bolo povedané: ‚Nezabiješ!‘
Preto, kto zabije, musí ísť pred súd.
22 Ale ja vám hovorím: Súdený bude každý, kto sa hnevá na
iného človeka; a kto iného ponižuje, odsúdi ho najvyšší súd, no
kto mu zlorečí, zaslúži si pekelný oheň.
23 Ak prinášaš na oltár svoj dar, aby si ho obetoval Bohu,
no uvedomíš si, že tvoj brat má niečo proti tebe,
24 nechaj tam svoj dar, choď za svojím bratom a zmier sa
s ním. Až potom obetuj svoj dar.
25 Ak máš so svojím protivníkom spor a chce ťa obžalovať,
usiluj sa s ním zmieriť už cestou. Inak ťa zavlečie k sudcovi,
sudca ťa vydá dozorcovi a ten ťa uvrhne do väzenia.
26 A nevyjdeš odtiaľ skôr, kým nesplatíš svoj trest do
posledného haliera.
27 Viete, že vašim predkom bolo povedané: ‚Nebudeš
cudzoložiť.‘
28 Ale ja vám hovorím: každý, kto žiadostivo pozerá na ženu,
už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.
29 Ak ťa teda zvádza pravé oko, vylúpni si ho a zahoď; lebo
je pre teba lepšie, ak prídeš o jednu časť tela, ako by malo celé
tvoje telo prísť do pekla.
30 Ak ťa navádza na hriech pravá ruka, odsekni si ju
a odhoď od seba. Lepšie je, ak prídeš o jednu časť tela, ako
sa dostať do večnej záhuby.“

O rozvode

31 „Bolo tiež povedané: ‚Kto by sa chcel rozviesť so svojou
ženou, nech jej dá rozvodový list.‘
32 Ale ja vám hovorím: každý, kto sa rozvedie so ženou –
okrem prípadu smilstva – vystaví ju cudzoložstvu, a kto sa
ožení s rozvedenou, dopúšťa sa cudzoložstva.

Prísahy

33 Ďalej ste počuli, že bolo vašim predkom povedané:
‚Nebudeš krivo prisahať, ale splníš, čo si Pánovi pod prísahou
sľúbil.‘

34 Ale ja vám hovorím: neprisahajte vôbec; ani na nebo,
lebo je Božím trónom,
35 ani na zem, lebo je jeho podnožou, ani na Jeruzalem,
lebo je mestom veľkého Kráľa.
36 Neprisahajte ani na svoju hlavu, lebo nie je vo vašej
moci, aby vám čo i len jeden vlas narástol biely alebo čierny.
37 Vaša reč nech je jednoznačná – áno nech znamená áno,
nie nech znamená nie. Ak k tomu niečo pridávate, pochádza
to od zlého.“

Odplácanie zla láskou

38 „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Oko za oko, zub za zub.‘
39 Ale ja vám hovorím: neodplácajte zlo zlým. Naopak, ak
ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj ľavé.
40 A ak by sa chcel niekto s tebou súdiť a vziať ti košeľu, daj
mu aj kabát.
41 A ak ťa niekto poprosí, aby si mu odniesol bremeno na
kúsku cesty, zanes mu ho dva razy tak ďaleko.
42 Tomu, kto ťa o niečo prosí, daj, a kto si chce od teba
požičať, tomu neodmietni.
43 Počuli ste, že bolo povedané: ‚Miluj svojho blížneho
a nenáviď svojho nepriateľa.‘
44 Ale ja vám hovorím: milujte svojich nepriateľov! Modlite
sa za tých, ktorí vás prenasledujú.
45 Takto budete konať ako deti nebeského Otca. On
spôsobuje, aby slnko svietilo na dobrých aj na zlých, a zosiela
dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých.
46 Aké uznanie by ste chceli za to, že prejavujete lásku iba
tým, ktorí vás milujú? Nerobia vari to isté aj vyberači daní?
47 Ak sa správate priateľsky iba k svojim blízkym, ste vari
v niečom výnimoční? Nerobia tak azda aj pohania?
48 Buďte teda dokonalí v láske, ako je dokonalý aj váš
nebeský Otec.“

6

Pravá zbožnosť

1 „Dávajte si pozor, aby ste skutky svojej spravodlivosti
nevystavovali na obdiv pred ľuďmi, lebo tým sa pripravíte
o odmenu od svojho Otca v nebesiach.

O dávaní chudobným

2 Preto keď dávaš núdznemu, nevytrubuj o tom všetkým na
známosť. Okato – v synagógach a na námestiach – konajú
dobro pokrytci, lebo túžia, aby ich ľudia chválili. Naozaj,
vravím vám: oni už svoju odmenu dostali.

3 Ak ty niekomu pomáhaš, rob to nenápadne – nech tvoja
ľavá ruka nevie, čo robí pravá.
4 A tvoj Otec, ktorý vidí aj skryté veci, ti to odplatí.“

O modlitbe

5 „Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi mod-
lievajú v synagógach a na námestiach, aby ich ľudia videli.
Naozaj, vravím vám: oni už svoju odmenu dostali.
6 Ale keď sa chceš modliť, choď do svojej izbičky, zavri
za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorého nevidieť.
A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ťa vypočuje.
7 Neopakujte bezmyšlienkovito modlitbu ako ľudia, ktorí
Boha nepoznajú. Myslia si, že ich Boh vypočuje, keď budú
svoju prosbu donekonečna omieľať.
8 Nenapodobňujte ich, veď váš Otec pozná vaše potreby
skôr, než ich vyslovíte.“

Modlitba Pánova

9 „Vy sa modlite takýmto spôsobom:
Otče náš, ktorý si na nebesiach, nech je vzdaná úcta a česť
tvojmu menu.
10 Nech príde tvoje kráľovstvo. Nech sa tvoja vôľa deje ako
v nebi, tak i na zemi.
11 Dávaj nám chlieb na každý deň.
12 A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame každému,
kto sa previňuje voči nám.
13 A nedovoľ, aby sme podľahli pokušeniu, ale pomáhaj nám
vyhýbať sa zlému. (Lebo tvoje je kráľovstvo, i moc, i sláva
naveky. Amen.)*
14 Ak odpustíte iným ich previnenia, aj vám odpustí váš
nebeský Otec.
15 Ale ak im neodpustíte, potom ani nebeský Otec neod-
pustí vaše previnenia.“

O pôste

16 „A keď sa postíte, netvárte sa utrápene. A nech to nie
je poznať ani na vašom zovňajšku, ako to robia pokrytci,
ktorí takto upozorňujú svoje okolie, že sa postia. Naozaj vám
hovorím: oni už svoju odmenu dostali.
17 Ale keď sa ty postíš, pekne sa uprav a buď prirodzený,
18 pretože nie ľudia majú vidieť, že sa postíš, ale tvoj Otec,
ktorého nikto nevidí. A tvoj Otec, ktorý vidí aj skryté veci, ti
to odplatí.“

Poklady v nebesiach

---

* **6:13** *Lebo… Amen.* v najstarších opisoch táto časť chýba.

19 „Nehromaďte si bohatstvo na zemi, kde rýchlo stráca
svoju hodnotu alebo ho môžu ukradnúť zlodeji.
20 Ukladajte si radšej poklady v nebi, kde ich nezničia ani
mole, ani hrdza, ani ich neukradne nijaký zlodej.
21 Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.
22 Oči sú ako lampa, ktorá dáva svetlo. Ak je tvoje oko čisté,
tvoj život bude naplnený svetlom.
23 Ale ak je tvoje oko zakalené nečistými myšlienkami
a túžbami, si ponorený do temnoty. Ak to, čo by malo byť
pre teba svetlom, je tmou, aká potom bude skutočná tma?“

Dôverovať Bohu a nebáť sa

24 „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Jedného totiž bude
nenávidieť a druhého mať rád, alebo jednému bude dávať
prednosť a druhého bude zanedbávať. Nedá sa slúžiť zároveň
Bohu aj majetku.
25 Preto vám radím: netrápte sa o to, čo budete jesť a piť,
aby ste žili, ani o to, do čoho zaodejete svoje telo. Či nie je
život viac ako jedlo a telo viac ako šaty?
26 Pozrite sa na vtáky: nesejú ani nežnú, nezhromažďujú
obilie do sýpok, a predsa ich nebeský Otec živí. Či nie ste
omnoho cennejší ako ony?
27 Je medzi vami niekto, kto by si vlastnou snahou vedel čo
i len o kúsok predĺžiť svoj život?
28 A prečo sa tak veľmi trápite s oblečením? Uvažujte
o poľných kvetoch: nepracujú, nepradú,
29 a predsa ani Šalamún vo svojom kráľovskom majestáte
nebol oblečený tak ako hociktorý z nich.
30 Ak teda Boh zaodieva do takej nádhery obyčajné poľné
kvietky, ktoré dnes hýria farbami a zajtra zhoria v ohni,
nepostará sa skôr o vás? To mu tak málo dôverujete?
31 Preto sa netrápte a nespytujte: Čo budeme jesť? Čo
budeme piť? Čo si oblečieme?
32 Ľudia, ktorí nepoznajú Boha, sami seba znepokojujú
takýmito otázkami a trápia sa pre ne. Ale vy máte nebeského
Otca, a ten dobre vie, čo potrebujete.
33 Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť
a všetko toto vám bude pridané.
34 Netrápte sa teda o každú maličkosť, ktorú prinesie zaj-
trajšok, lebo každý deň má dosť svojich starostí a Boh vám
s nimi pomôže aj zajtra.“

7

O posudzovaní

1 „Nesúďte iných, aby ste neboli súdení.

2 Lebo spôsobom, akým súdite druhých, budete súdení aj
vy. Akou mierou meriate, takou bude Boh merať vás.
3 Prečo sa staráš o smietku v oku svojho blížneho, ale brvno
vo vlastnom oku si si nevšimol?
4 Ako môžeš povedať inému: Dovoľ, aby som ti vybral z oka
smietku!, a pritom ti neprekáža brvno vo vlastnom oku?
5 Ty pokrytec! Najprv odstráň brvno zo svojho oka, lebo
až potom budeš dobre vidieť, aby si mohol vybrať smietku
z oka svojho blížneho.
6 Je zbytočné vysvetľovať Božie pravdy tým, ktorí nimi
pohŕdajú. Nehádžte perly sviniam! Čo sa stane? Perly
pošliapu a vás napadnú.“

Proste, hľadajte, klopte

7 „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa
vám.
8 Lebo kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde a kto klope, tomu
otvoria.
9 Keby ktoréhokoľvek z vás poprosilo vlastné dieťa o kus
chleba, dali by ste mu snáď kameň?
10 Alebo by ste mu namiesto ryby dali hada?
11 Ak teda vy, hoci ste hriešni, viete dávať svojim deťom
dobré veci, o čo skôr ich dá nebeský Otec tým, ktorí ho o to
prosia!
12 Správajte sa k ľuďom tak, ako chcete, aby sa oni správali
k vám. To je to, čo hovorí Zákon i Proroci.“

Úzka a široká cesta

13 „Do neba sa dá vojsť iba úzkou bránou. Priestranná brána
a široká cesta vedú do záhuby, a predsa si ju vyberá a kráča po
nej mnoho ľudí.
14 Dvere a cesta do života sú úzke a len málo je tých, ktorí
ich nájdu.“

Strom a jeho ovocie

15 „Dajte si pozor na falošných prorokov: prichádzajú k vám
preoblečení za bezbranné ovce, ale v skutočnosti sú to draví
vlci.
16 Môžete ich spoznať podľa ovocia, ktoré nesú. Azda sa
oberá hrozno z tŕnia a figy z bodľačia?
17 Dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom zlé ovocie.
18 Dobrý strom predsa nemôže rodiť zlé ovocie ani zlý
strom dobré.
19 Každý strom, ktorý nenesie dobré ovocie, vytnú a spália.
20 Teda podľa ich činov ich poznáte.“

Nikdy som vás nepoznal

21 „Na to, aby sa človek dostal do nebeského kráľovstva,
nestačí, že sa ku mne hlási a oslovuje ma Pane! Pane!
Rozhodujúce je, či koná vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach.
22 V deň posledného súdu mnohí povedia: Pane, Pane, či
sme nehovorili v tvojom mene? Nevyháňali sme démonov
v tvojom mene? Nerobili sme v tvojom mene mnohé zázraky?
23 Ale ja im odpoviem: Nikdy som vás nepoznal. Choďte
odo mňa preč, lebo ste páchali zlé veci!“

Dvaja stavitelia

24 „Každého, kto počúva moje slová a koná podľa nich,
môžeme prirovnať k prezieravému človeku, ktorý si postavil
dom na skale.
25 Keď sa spustil lejak, privalila sa povodeň a prudká
víchrica sa oprela do jeho múrov, dom sa nezrútil, lebo mal
základy postavené na skale.
26 Ale toho, kto počúva moje slová, no nekoná podľa nich,
môžeme prirovnať k nerozumnému človeku, ktorý si postavil
dom na piesku.
27 Spustil sa lejak, privalila sa povodeň, prudká víchrica
sa oprela do múrov jeho domu – a dom s veľkým rachotom
spadol.“

Ježišova autorita

28 Keď Ježiš dohovoril, ľudia nad jeho učením žasli.
29 Ježiš totiž, na rozdiel od ich náboženských učiteľov, učil
ako niekto, kto má autoritu.

8

Uzdravenie malomocného

1 Keď Ježiš zostúpil z vrchu, išiel za ním veľký dav ľudí.
2 Vtedy sa k nemu priblížil malomocný, kľakol si pred neho
a povedal: „Pane, keby si chcel, mohol by si ma uzdraviť!“
3 Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Áno, chcem.
Buď zdravý.“ A po malomocenstve nezostalo ani stopy.
4 Ježiš mu povedal: „Nikomu nič nehovor, ale choď, ukáž
sa kňazovi a obetuj dar, ako to nariadil Mojžiš – na dôkaz, že
si zdravý.“

Rímsky stotník verí v Ježišovu moc

5 Keď Ježiš prišiel do Kafarnauma, pristúpil k nemu rímsky
stotník a prosil ho:
6 „Pane, môj sluha leží doma ochrnutý a má veľké bolesti.“
7 Ježiš mu odpovedal: „Prídem a uzdravím ho.“
8 Ale stotník namietal: „Pane, nie som hodný, aby si vošiel
pod moju strechu. No stačí tvoje slovo a bude zdravý.

9 Veď viem, ako to je: Ja sám som podriadený, ale mám aj
pod sebou vojakov. Ak niektorému poviem: Choď!, tak ide,
a inému: Poď!, tak príde, a ak poviem sluhovi: Urob to!, tak
to vykoná."
10 Keď to Ježiš počul, začudoval sa a obrátil sa na tých, ktorí
ho sprevádzali: „Vravím vám, že s takou veľkou vierou som sa
nestretol v celom Izraeli.
11 A bude to veru tak, že prídu mnohí ľudia z východu
i západu a zaujmú miesto pri stole v nebeskom kráľovstve
s Abrahámom, Izákom a Jákobom,
12 kým Izraeliti, pre ktorých bolo kráľovstvo pripravené,
budú hnaní do tmy, kde bude plač a škrípanie zubami."
13 Potom Ježiš povedal stotníkovi: „Vráť sa domov! Nech
sa ti stane tak, ako si tomu uveril!" A sluha bol v tej chvíli
uzdravený.

Uzdravenie Petrovej svokry

14 Potom Ježiš vošiel do Petrovho domu a našiel tam jeho
svokru ležať vo vysokej horúčke.
15 Dotkol sa jej ruky a horúčka hneď zmizla. Žena vstala
a začala mu pripravovať jedlo.
16 Večer priviedli k nemu mnohých posadnutých. Jediným
slovom vyhnal z nich zlých duchov a všetkých chorých uz-
dravil.
17 Takto sa splnilo, čo predpovedal prorok Izaiáš: „On vzal
na seba naše slabosti a niesol naše choroby."

Ježiš utíši búrku

18 Keď Ježiš videl dav ľudí okolo seba, rozkázal učeníkom,
aby sa preplavili v loďke na druhý breh jazera.
19 Vtom ho zadržal jeden z učiteľov Zákona a povedal mu:
„Majstre, pôjdem za tebou kamkoľvek."
20 Ježiš mu na to odpovedal: „Líšky majú svoje nory a vtáci
hniezda, ale Syn človeka nemá dom ani miesto, kde by si zložil
hlavu."
21 Jeden z jeho žiakov mu zasa povedal: „Pane, kým pôjdem
za tebou, dovoľ mi pochovať otca!"
22 Ale Ježiš mu odpovedal: „Poď za mnou hneď. Nech tí,
ktorí sú duchovne mŕtvi, pochovávajú svojich mŕtvych."
23 Potom vstúpil Ježiš do loďky a plavil sa s učeníkmi na
druhý breh.
24 Zrazu sa strhla silná búrka a loďka sa takmer potápala vo
vysokých vlnách. No Ježiš pokojne spal.
25 Priskočili k nemu a zobudili ho: „Pane, zachráň nás, inak
sa utopíme!"

26 Ale Ježiš im odpovedal: „Prečo sa tak bojíte? Kde je
vaša viera?“ Potom vstal a pohrozil vetru a vlnám. Búrka sa
upokojila a nastalo veľké ticho.
27 Tí, čo boli s ním, ohromene hovorili: „Kto to vlastne je,
že ho poslúcha víchrica aj more?“

Uzdravenie posadnutých v Gadare

28 Keď pristáli na druhom brehu neďaleko Gadary, vybehli
oproti nemu dvaja muži posadnutí démonmi. Žili v skalných
hroboch a boli takí nebezpeční, že sa nikto neodvážil tade ísť.
29 Začali na Ježiša kričať: „Čo od nás chceš, Syn Boží? Prišiel
si nás trápiť? Ešte na nás nemáš právo!“
30 Neďaleko sa páslo veľké stádo svíň.
31 A démoni ho prosili: „Ak nás už chceš vyhnať, pošli nás
do toho stáda svíň!“
32 „Nedbám, choďte!“ povedal im Ježiš.
A hneď vyšli z tých dvoch a vošli do svíň. Celé stádo sa ihneď
splašilo, prehnalo sa dolu svahom a utopilo sa v jazere.
33 Pastieri svíň sa rozbehli do mesta a všade rozchýrili, čo
sa stalo.
34 Všetci jeho obyvatelia utekali oproti Ježišovi a žiadali ho,
aby odišiel z ich kraja.

9

Uzdravenie ochrnutého

1 Ježiš opäť nastúpil do loďky, preplavil sa na druhý breh
a prišiel do Kafarnauma, do mesta, kde býval.
2 Čoskoro k nemu priniesli na nosidlách ochrnutého
človeka. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal chorému: „Teš sa,
priateľ môj, tvoje hriechy sú odpustené!“
3 Niektorí z učiteľov Zákona sa však pohoršovali: „Ten človek
sa rúha!“
4 Ale Ježiš vedel, čo si myslia, a preto sa spýtal: „Prečo máte
srdcia naplnené zlobou?
5 Čo je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy, alebo: Vstaň
a choď!?
6 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc
odpúšťať hriechy…“ Nato sa obrátil k ochrnutému a povedal
mu: „Vstaň a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov.“
7 A on vstal a odišiel.
8 Toto sa odohralo pred očami zhromaždeného davu. Všetci
žasli a ďakovali Bohu, že dal človeku takú moc.

Povolanie Matúša

9 Keď sa Ježiš uberal ďalej, všimol si muža, ktorý na colnici
vyberal poplatky. Ten muž sa volal Matúš.

„Poď so mnou a staň sa mojím učeníkom!“ vyzval ho Ježiš. Matúš hneď vstal a išiel za ním.
10 Neskôr, keď Ježiš spolu s učeníkmi večeral v Matúšovom
dome v spoločnosti mnohých ľudí pochybnej povesti,
11 zbožní farizeji sa pohoršovali a vraveli jeho učeníkom:
„Ako si váš majster môže sadnúť za jeden stôl s takou spodinou?“
12 Keď to Ježiš počul, odpovedal im: „Lekára nepotrebujú
zdraví, ale chorí.
13 Choďte a snažte sa pochopiť, čo znamenajú slová Písma:
‚Nejde mi o vaše obete a dary, ale o to, aby ste boli milosrdní.‘ Neprišiel som volať k Bohu tých, ktorí sú presvedčení
o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov.“

O pravom pôste

14 Jedného dňa prišli za Ježišom učeníci Jána Krstiteľa
s otázkou: „Prečo sa tvoji učeníci nepostia? Veď to robíme my
aj farizeji!“
15 Ježiš im odpovedal: „Majú vari svadobčania, ktorých
pozval ženích, dôvod smútiť, kým je s nimi? Ale prídu dni, keď
bude ženích od nich vzatý, a potom sa budú postiť.
16 Nikto predsa neprišíva na staré šaty záplatu z novej látky,
lebo by vytrhla staré tkanivo a diera by sa ešte zväčšila.
17 Ani mladé víno nenalievate do mechov zo starej kože,
lebo by popraskali a víno by vytieklo. Nové víno potrebuje
nové mechy!“

Moc nad chorobou a smrťou

18 Kým Ježiš hovoril, prišiel jeden z predstaviteľov miestnej
synagógy a poklonil sa mu. „Práve mi umrela dcéra,“ povedal,
„ale ty jej môžeš vrátiť život. Poď, polož na ňu ruku a ožije.“
19 Ježiš vstal a šiel – a jeho učeníci ho nasledovali.
20 Vtom k nemu pristúpila zozadu akási žena, ktorá už
dvanásť rokov krvácala, a dotkla sa okraja jeho šiat,
21 lebo si pomyslela: „Stačí, ak sa dotknem jeho šiat, určite
sa uzdravím.“
22 Ježiš sa obrátil, pozrel sa na ňu a povedal: „Teš sa, žena.
Tvoja viera ťa uzdravila.“
A naozaj, od tej chvíle bola žena zdravá.
23 Keď Ježiš vošiel do domu predstaveného synagógy, kde
hrala pohrebná hudba a nariekal zhromaždený dav,
24 povedal im: „Rozíďte sa, veď dievčatko neumrelo, iba
spí.“ Oni sa mu však vysmiali.
25 Hneď ako všetkých poslali preč, vstúpil do miestnosti,
v ktorej bolo dievčatko, chytil ho za ruku a ono ožilo a vstalo.
26 Správa o tomto zázraku sa rozniesla po celom kraji.

Slepí vidia

27 Keď bol Ježiš na ceste späť, išli za ním dvaja slepci a volali naňho: „Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“
28 Kráčali za ním až do domu. Slepí pristúpili celkom k nemu a on sa ich spýtal: „Naozaj veríte, že mám moc vrátiť vám zrak?“
„Áno, Pane,“ odpovedali mu.
29 Ježiš sa dotkol ich očí a povedal: „Nech sa vám stane, ako veríte.“
30 V tej chvíli začali vidieť. Dôrazne im prikázal: „Nikto sa o tom nesmie dozvedieť!“
31 Oni však išli a rozniesli tú správu po celom kraji.

Nemý hovorí

32 Keď odtiaľ Ježiš s učeníkmi odchádzal, priviedli k nemu nemého človeka, posadnutého zlým duchom.
33 Ježiš démona vyhnal a muž ihneď začal hovoriť. Ľudia v dave žasli a hovorili: „Nikdy nikto nič podobné v Izraeli nevidel!“
34 Ale farizeji vysvetľovali: „Diabol, kráľ démonov, mu dal moc vyháňať démonov.“

Žatva je veľká

35 Potom Ježiš prechádzal všetkými mestami a dedinami, učil v židovských synagógach a hlásal radostnú správu o Božom kráľovstve. A všade, kam prišiel, liečil choroby tela aj ducha.
36 Pri pohľade na ľudí, ktorí za ním prichádzali, jeho vnútro bolo naplnené súcitom a veľkou bolesťou – boli totiž utrápení a bezbranní ako ovce bez pastiera.
37 Vtedy povedal svojim učeníkom: „Žatva je veľká, ale žencov je málo.
38 Preto proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoje polia.“

10

Ježiš si vyvolí dvanástich

1 Potom si Ježiš zavolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc vyháňať nečistých duchov a uzdravovať každú chorobu tela aj ducha.
2 Mená týchto dvanástich apoštolov sú: Šimon, ktorého volali aj Peter a jeho brat Andrej; Jakub, syn Zebedejov a jeho brat Ján;
3 Filip a Bartolomej; Tomáš a bývalý colník Matúš; Alfejov syn Jakub a Tadeáš;
4 Šimon Horlivec a Judáš Iškariotský, ktorý ho napokon zradil.

Pokyny učeníkom

5 Týchto dvanástich Ježiš vyslal so slovami: „Nechoďte teraz
medzi pohanov a nevchádzajte do samaritánskych miest.
6 Radšej choďte k Izraelitom, ovciam, ktoré sa Bohu stratili,
7 a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.
8 Uzdravujte chorých, krieste mŕtvych, očisťujte malomocných, vyháňajte démonov. Čo ste zadarmo dostali, zadarmo rozdávajte!
9 Neberte si so sebou peniaze
10 ani kapsu na cestu ani náhradné šatstvo či obuv, ba ani palicu. Lebo robotník si zaslúži mzdu za to, čo urobil.
11 Do ktoréhokoľvek mesta alebo dediny vojdete, spýtajte sa na bohabojných ľudí, v ich dome sa potom ubytujte, kým sa vydáte na ďalšiu cestu.
12 Keď vstúpite do domu, povedzte: ‚Pokoj tomuto domu!'
13 Ak vaše posolstvo vďačne prijmú, naplní ich pokoj, ktorý prinášate. Ak odmietnu, váš pokoj zostane s vami.
14 Opusťte každé mesto alebo dom, kde by vás ani vaše svedectvo neprijali, nezdržujte sa tam, straste aj prach zo svojich nôh.
15 Vravím vám, že v deň Božieho súdu bude ľahšie hriešnym ľuďom zo Sodomy a Gomory ako takémuto mestu.
16 Posielam vás ako ovce medzi vlky. Buďte teda obozretní ako hady a mierni ako holubice.
17 Na ľudí si dávajte pozor, lebo vás pre mňa budú vydávať súdom, budú vás bičovať v synagógach,
18 budú vás vláčiť pred vládcov a panovníkov. To všetko bude príležitosťou, aby ste vydali svedectvo im aj celému svetu.
19 Ak vás postavia pred súd, netrápte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo dostanete pravé slová v pravý čas.
20 To nebudete hovoriť vy, ale Duch vášho Otca prehovorí prostredníctvom vás.
21 Brat vydá na smrť brata, otec syna, deti sa vzbúria proti rodičom a zabijú ich.
22 Všetci vás budú nenávidieť, lebo ste mojimi učeníkmi. Ale ten, kto vytrvá až do konca, bude zachránený pre večnosť.
23 Ak vás budú v niektorom meste prenasledovať, utečte do iného. Vravím vám, že nestačíte pochodiť po všetkých izraelských mestách, kým sa Syn človeka opäť vráti.
24 Žiak neprevyšuje svojho učiteľa, ani sluha svojho pána.
25 Žiak znáša údel svojho učiteľa a sluha údel svojho pána. Keď mňa nazývajú diablom, čo si asi vymyslia na vás!?
26 Ale nebojte sa ich! Príde čas, keď pravda vyjde najavo a všetko skryté bude odhalené.

27 Čo vám hovorím v tme, povedzte na svetle, a čo vám tajne
šepkám, rozhláste verejne!
28 A nebojte sa pri tom ľudí. Môžu vás síce zabiť, ale nemôžu
vás pripraviť o večný život. Bojte sa Toho, ktorý môže zahubiť
dušu i telo v pekle.
29 Akú cenu má vrabec? A predsa ani jeden nespadne na
zem bez vedomia vášho Otca.
30 A vy máte ešte aj všetky vlasy na hlave zrátané.
31 Preto sa nebojte: ste omnoho cennejší než celý kŕdeľ
vrabcov.
32 Kto sa ku mne prizná pred ľuďmi, k tomu sa aj ja priznám
pred svojím Otcom v nebesiach.
33 Ale kto ma pred ľuďmi zaprie, toho aj ja zapriem pred
svojím Otcom v nebi.“

Predpoveď prenasledovania

34 „Nemyslite si, že som prišiel, aby som priniesol na zem
pokoj. Nepriniesol som pokoj, ale meč.
35 Viera vo mňa môže postaviť proti sebe syna a otca, dcéru
a matku, nevestu a svokru.
36 Nepriateľom človeka sa stanú jeho najbližší.
37 Kto má vo svojom srdci na prvom mieste otca alebo
matku, syna alebo dcéru, a nie mňa, nie je ma hoden.
38 Kto by ma chcel nasledovať bez ťažkostí, nie je ma hoden.
39 Kto lipne na živote, stratí ho, ale kto je ochotný pre mňa
všetko obetovať, ten svoj život zachráni.
40 Kto prijíma vás, prijíma mňa, a kto prijíma mňa, ten
prijíma toho, ktorý ma poslal.
41 Ak prijme niekto môjho svedka s vedomím, že ho
posiela Boh, dostane rovnakú odmenu ako on. Kto pri-
jme spravodlivého pre jeho spravodlivosť, dostane rovnakú
odmenu ako on.
42 A ak niekto podá ako môj nasledovník čo len pohár vody
niekomu zdanlivo bezvýznamnému, určite nepríde o svoju
odmenu.“

11

Ježišova odpoveď Jánovi Krstiteľovi

1 Keď Ježiš odovzdal pokyny svojim dvanástim učeníkom,
pobral sa učiť a kázať do tamojších miest.
2 Ján Krstiteľ, ktorý bol práve vo väzení, sa dopočul o tom,
čo Kristus robí. Poslal za ním dvoch svojich učeníkov,
3 aby sa ho spýtali: „Si naozaj ten, ktorý mal prísť, alebo
máme čakať iného?“
4 Ježiš im odpovedal: „Vráťte sa k Jánovi a vyrozprávajte mu,
čo ste videli a počuli:

5 Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú uzdravení,
hluchí počujú, mŕtvi ožívajú a chudobným sa zvestuje dobrá
správa.
6 Šťastný je ten, kto mi dôveruje.“
7 Keď Jánovi učeníci odišli, Ježiš hovoril o ňom ľuďom: „Keď
ste šli za Jánom na púšť, čo ste chceli uvidieť? Trstinu
zmietanú vetrom?
8 Alebo človeka vyobliekaného do drahých šiat? Ale veď
takí bývajú v kráľovských palácoch.
9 Prečo ste teda šli za ním? Chceli ste vidieť proroka?
Hovorím vám, spoznali ste viac než proroka.
10 To o ňom je napísané: ‚Posielam pred tebou svojho posla,
aby ti pripravil cestu.‘
11 Vedzte, že medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa kedy narodili,
niet nikoho, kto by prevyšoval Jána Krstiteľa. A predsa i ten
najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.
12 Od čias Jána Krstiteľa je nebeské kráľovstvo vystavené
násiliu a zmocňujú sa ho ukrutníci.
13 Lebo všetci proroci aj Zákon až po Jána Krstiteľa to
predpovedali.
14 A ak ste pripravení prijať to, tak on je Eliáš, o ktorom
prorok zvestoval, že príde skôr, než sa kráľovstvo začne.
15 Kto má uši na počúvanie, nech počúva!
16 Ku komu mám prirovnať ľudí, ako ste vy? Sú ako hrajúce
sa deti, ktoré sedia na námestí a nespokojne pokrikujú na
svojich kamarátov:
17 ‚Hrali sme vám, ale netancovali ste, smutne sme vám
spievali, ale neplakali ste.‘
18 Keď prišiel Ján, postil sa a nepil víno – a vravia: Je
posadnutý.
19 Ale keď prišiel Syn človeka, nepostí sa – a hovoria: ‚Pozrite
sa na toho nenažranca a opilca, priateľa hriešnikov. Ale
dokonalosť Božej múdrosti ukážu tí, ktorí podľa nej žijú.‘ “

Výstraha a pozvanie

20 Vtedy začal Ježiš karhať mestá, ktoré boli svedkami jeho
mnohých zázrakov, a predsa nerobili pokánie:
21 „Beda ti, Korazim, beda ti, Betsaida! Keby sa v Týre
a Sidone stali také zázraky ako u vás, ich obyvatelia by sa
už dávno kajali a prejavovali by najhlbšiu ľútosť nad svojimi
vinami.
22 Preto vám hovorím, že Týru a Sidonu bude ľahšie v deň
súdu ako vám.
23 A čo vy, obyvatelia Kafarnauma? Myslíte si, že Boh vás
vyvýši až po samo nebo? Zrútite sa do priepasti večného

zahynutia! Keby sa v Sodome diali také zázraky ako u vás, stála by dodnes.
24 Znova vám hovorím, že sodomskej krajine bude ľahšie v deň súdu ako tebe!“
25 Vtedy sa Ježiš modlil: „Velebím ťa, Otče, Pán neba aj zeme, že pravdu skrývaš pred tými, ktorí sa pokladajú za múdrych a učených, a zjavuješ ju bezvýznamným a jednoduchým.
26 Áno, Otče, tak sa ti to páči.“
27 „Otec mi zveril všetko. Len Otec pozná Syna a Otca pozná iba Syn a ten, komu sa to Syn rozhodne zjaviť.
28 Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, ja vám dám odpočinutie.
29 Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo mám tiché a pokorné srdce. U mňa nájdete mier a odpočinutie pre svoje duše.
30 Veď moje jarmo netlačí a bremeno neťaží.“

12

Pán soboty

1 Raz v sobotu prechádzal Ježiš so svojimi učeníkmi obilným poľom. Učeníci boli hladní, preto začali trhať klasy a jesť zrno.
2 Videli to farizeji a žalovali Ježišovi: „Pozri, tvoji učeníci robia, čo sa v sobotu nesmie robiť!“
3 Ježiš im odpovedal: „Azda ste nečítali, čo urobil kráľ Dávid, keď on aj jeho družina boli hladní?
4 Ako vošiel do chrámu a spolu jedli posvätné chleby, ktoré smeli jesť iba kňazi?
5 Alebo ste nečítali v Mojžišovom zákone, že kňazi v chráme pracujú v sobotu? Porušujú sobotný pokoj, a predsa nie sú vinní.
6 Vravím vám, že je tu niekto, kto je viac než chrám.
7 Keby ste rozumeli slovám: ‚Nejde mi o vaše obete a dary, ale o to, aby ste boli milosrdní,‘ tak by ste nikoho neprávom neodsudzovali.
8 Syn človeka rozhoduje aj o tom, čo sa v sobotu smie robiť a čo nie.“
9 Odtiaľ šiel Ježiš do synagógy.
10 Bol tam človek s ochrnutou rukou. Farizeji hľadali nejakú zámienku, aby mohli Ježiša obžalovať, preto sa ho spýtali: „Dovoľuje zákon v sobotu uzdravovať?“
11 Odpovedal im: „Keby niekto z vás mal jedinú ovcu a tá by mu v sobotu spadla do jamy, neurobil by všetko, aby ju z nej vytiahol ešte v ten deň?
12 A o čo cennejší je človek! Preto je správne robiť dobro aj v sobotu.“

13 Obrátil sa k postihnutému a povedal mu: „Vystri ruku!“ Ten
ho poslúchol a ruka bola zdravá ako tá druhá.
14 Farizeji odišli a radili sa, ako by Ježiša zabili.

Ježiš napĺňa proroctvo Starého zákona

15 Ježiš však postrehol ich úmysly a odišiel. Mnohí šli za ním
a on uzdravil všetkých chorých.
16 Ale prikázal im, aby o ňom verejne nehovorili.
17 Tak sa naplnilo Izaiášovo proroctvo:
18 „Toto je môj služobník, ktorého som si vyvolil, môj
milovaný, potešenie mojej duše. Dám mu svojho Ducha
a národom ukáže, ako môžu získať spravodlivosť.
19 Nebude sa hádať ani nikoho prekrikovať, nebude robiť
hurhaj na uliciach,
20 nalomené steblo nedolomí, tlejúci knôt neuhasí, kým
nespôsobí, aby spravodlivosť zvíťazila.
21 Jeho meno sa stane nádejou pre všetky národy.“

Zdroj Ježišovej moci

22 Tu k nemu priviedli posadnutého človeka, ktorý bol
navyše slepý aj nemý. Ale Ježiš ho uzdravil – vrátil mu zrak
aj reč.
23 Ľudia žasli a vraveli: „Nie je on naozaj syn Dávidov?“
24 Ale počuli o tom zázraku farizeji a namietali: „Len Belze-
bul, kráľ démonov, mu mohol dať moc vyháňať démonov!“
25 Ale Ježiš vedel, čo si myslia, a preto povedal: „Rozdelené
kráľovstvo pustne a nijaké mesto či rodina, kde vládnu spory
a roztržky, neobstojí.
26 Tak ani satan nemôže bojovať sám proti sebe – ako by
potom obstálo jeho kráľovstvo?
27 Hovoríte, že vyháňam zlých duchov mocou Belzebula.
Koho mocou ich potom vyháňajú vaši žiaci? Aj oni vyháňajú
démonov – a stanú sa aj vašimi sudcami.
28 Ale ak vyháňam zlo v moci Božieho Ducha, tak Božie
kráľovstvo už prišlo k vám.
29 Ak chce niekto ukradnúť veci z domu silného muža, musí
ho najprv zviazať a len potom si ich môže odniesť.
30 Kto nie je so mnou, je proti mne a kto nezhromažďuje so
mnou, rozptyľuje.
31 Preto vám hovorím, že každý hriech aj rúhanie môžu
byť ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Svätému Duchu
odpustené nebude.
32 Tomu, kto by hovoril niečo proti Synovi človeka, môže
byť odpustené. Ale tomu, kto bude hovoriť proti Svätému
Duchu, nebude odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.“

Podľa ovocia sa pozná strom

33 „Aký strom vypestujete, také ovocie bude rodiť. Dobrý
bude rodiť dobré ovocie, zlý zlé. Každý strom sa pozná podľa
svojho ovocia.
34 Vy, plemeno vreteníc, ako by ste mohli dobre hovoriť,
keď ste zlí? Ústa hovoria to, čím je naplnené srdce.
35 Dobrý človek rozdáva z dobrého pokladu svojho srdca
dobré veci. Ak je však jeho srdce plné zla, šíri iba zlo.
36 Rátajte s tým, že v deň súdu budete skladať účty z každého
neužitočného slova.
37 Vaše terajšie slová o vás rozhodnú: buď vás ospravedl-
nia, alebo odsúdia.“

Farizeji žiadajú znamenie

38 Vtedy prišli za Ježišom niektorí zo židovských učiteľov
Zákona a farizeji a žiadali: „Učiteľ, chceme od teba vidieť jasné
znamenie, že ťa poslal Boh.“
39 Ale Ježiš im odpovedal: „Len zvrátení a bezbožní ľudia si
vyžadujú zázračné dôkazy, že ma poslal Boh. Ale nedostanete
iné znamenie, iba znamenie proroka Jonáša.
40 Ako bol totiž Jonáš tri dni a tri noci v útrobách veľryby, tak
bude Syn človeka tri dni a tri noci v lone zeme.
41 Obyvatelia Ninive vystúpia na súde proti vám a odsúdia
vás, lebo oni na Jonášovo kázanie vykonali pokánie a obrátili
sa k Bohu. A ten, kto stojí pred vami, je väčší ako Jonáš.
42 Kráľovná zo Sáby vystúpi na súde ako ďalší svedok proti
vám, lebo prišla z ďalekej krajiny, aby poznala Šalamúnovu
múdrosť. A tu je predsa niekto omnoho väčší ako Šalamún.
43 Keď je z človeka vyhnaný nečistý duch, blúdi po vyprah-
nutých a opustených miestach a hľadá, kam by sa utiahol, ale
nemôže nájsť.
44 Vtedy si povie: ‚Vrátim sa, odkiaľ som vyšiel.‘ Po návrate
zistí, že jeho príbytok je prázdny, upratený a vyzdobený.
45 Ide teda, vezme so sebou sedem iných duchov, horších
ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. Taký človek je vtedy
na tom oveľa horšie, ako bol predtým. To je to, čo sa stane
takým skazeným ľuďom, ako ste vy.“

Ježišova rodina

46 Kým Ježiš hovoril v dome obklopenom húfom ľudí, prišla
jeho matka a bratia. Čakali vonku, lebo sa chceli s ním
zhovárať.
47 Keď ho ktosi z davu upozornil, že naňho vonku čakajú,
povedal:
48 „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“
49 Ukázal na učeníkov a povedal: „Toto je moja rodina.

50 Každý, kto koná vôľu môjho nebeského Otca, je môj brat,
sestra i matka!“

13

Podobenstvá o nebeskom kráľovstve

1 V ten istý deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori
a učil.
2 Onedlho sa okolo neho zhromaždil taký veľký dav ľudí, že
musel vstúpiť do loďky. Kázal teda odtiaľ a dav ho počúval na
brehu.
3 Keď k nim hovoril, používal mnohé podobenstvá.

O rozsievačovi

„Roľník vyšiel na pole, aby zasial obilie.
4 Ako rozsieval, padli niektoré zrná na okraj cesty, zlietli
sa vtáky a pozobali ich.
5 Iné zrná dopadli na skalnatú pôdu, kde bolo málo ornice.
Obilie rýchlo vzklíčilo,
6 ale keď začalo páliť slnko, uschlo, lebo korienky nemohli
ísť do hĺbky.
7 Veľa zŕn padlo aj medzi bodliaky. Keď bodľačie vyrástlo,
udusilo klásky.
8 Ostatné zrná padli do úrodnej pôdy. Obilie vyrástlo
a prinieslo úrodu. Na niektorom klase bolo sto zrniek, na
inom šesťdesiat a na ďalšom tridsať.
9 Tak teda, kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

Prečo Ježiš hovorí v podobenstvách

10 Pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Prečo im hovoríš
v podobenstvách?“
11 Odpovedal im: „Vám už Boh zjavil tajomstvá nebeského
kráľovstva, ale im ešte nie.
12 Ten, kto žije podľa Božieho slova, bude mu rozumieť
čoraz viac. Ale ten, kto podľa neho nežije, čoskoro prestane
rozumieť aj tomu, čo mu je už teraz jasné.
13 Hovorím ľuďom v podobenstvách, aby boli nútení
rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale nerozumejú, pozerajú sa,
ale nevidia.
14 Tak sa na nich plní Izaiášovo proroctvo: Budete počúvať,
ale neporozumiete, budete sa dívať, ale neuvidíte.
15 Lebo srdcia týchto ľudí otupeli, ušami ťažko počujú
a zavreli oči, aby nevideli, nepočuli a neporozumeli, aby sa
neobrátili k Bohu, ktorý by ich mohol uzdraviť.
16 Ale šťastné sú vaše oči, že vidia a vaše uši, že počujú.
17 Mnohí proroci túžili vidieť, čo vy vidíte, a počuť, čo vy
počujete, ale nemohli.“

Prečo Božie slovo v ľudskom srdci vždy nevyklíči

18 „A teraz počúvajte, aký je zmysel podobenstva
o rozsievačovi.
19 Cesta, kam padli niektoré zrná, predstavuje srdcia
ľudí, ktorí počujú o Božom kráľovstve, ale nerozumejú tomu.
Prichádza satan a vytrhne to, čo bolo zasiate.
20 Skalnatá pôda predstavuje srdce človeka, ktorý počuje
Božie posolstvo a prijíma ho síce s veľkou radosťou,
21 ale povrchne, a ono tak v ňom nezapustí korene. Keď
potom prídu ťažkosti alebo prenasledovanie pre vieru, jeho
nadšenie ochabne a to, čo bolo zasiate, sa stratí.
22 Pôda zarastená bodľačím predstavuje človeka, ktorý
počuje Božie posolstvo, ale každodenné starosti a túžba po
bohatstve udusia slovo, takže ostane bez úrody.
23 Úrodná pôda predstavuje srdce človeka, ktorý počuje
Božie posolstvo a žije podľa neho. Ten prináša úžitok –
tridsať, šesťdesiat alebo stonásobný.“

Kúkoľ medzi pšenicou

24 Potom im povedal ďalšie podobenstvo: „Nebeské
kráľovstvo je ako hospodár, ktorý zasial na svojom poli dobré
semeno.
25 Ale v noci, keď ľudia spali, jeho nepriateľ rozhodil medzi
pšenicu kúkoľ a odišiel.
26 Keď obilie vyrástlo do klasov, ukázal sa aj kúkoľ.
27 Sluhovia prišli za hospodárom a povedali mu: ‚Veď si
zasial čisté semeno, kde sa vzal kúkoľ?‘ –
28 ‚To urobil nepriateľ!‘ odpovedal im.
‚Pôjdeme to pole vyplieť,‘ ponúkli sa.
29 Ale hospodár nesúhlasil: ‚Nie, nerobte to. S kúkoľom by
ste mohli ľahko vytrhnúť aj pšenicu.
30 Necháme oboje dorásť a pri žatve rozkážem žencom, aby
najprv vybrali kúkoľ, zviazali ho do snopov, spálili a pšenicu
nanosili do mojej stodoly.‘ “

O horčičnom semene

31 Predložil im iný obraz: „S nebeským kráľovstvom je to ako
s horčičným semienkom, ktoré človek zasial na poli.
32 Je síce najdrobnejšie zo všetkých semien, ale keď
vyrastie, je to najmohutnejšia bylina, ba je z neho strom,
takže prilietajú vtáci a hniezdia v ňom.“

O kvásku

33 A použil ďalšie podobenstvo: „S nebeským kráľovstvom je
to ako s kváskom, ktorý žena vzala, zarobila do troch meríc
múky a všetko cesto vykyslo.“

34 To všetko hovoril Ježiš výhradne v podobenstvách.

35 Tak sa naplnilo staré proroctvo: „Budem im hovoriť
v obrazoch. Tajomstvá, ktoré boli skryté od založenia sveta,
im odhalím.“

Ježiš vysvetľuje podobenstvo o kúkoli

36 Ježiš potom rozpustil dav a šiel domov. Obklopili ho jeho
učeníci a prosili ho, aby im vyložil podobenstvo o kúkoli na
poli.
37 Ježiš teda povedal: „Ten, ktorý seje dobré semeno, je Syn
človeka.
38 Pole predstavuje tento svet, dobré semeno sú deti
nebeského kráľovstva a kúkoľ sú ľudia zotročení tým Zlým.
39 Nepriateľ, ktorý kúkoľ rozosial, je diabol. Žatva pred-
stavuje koniec sveta a ženci sú anjeli.
40 Tak ako v tomto príbehu je kúkoľ oddelený a spálený, tak
bude i na konci sveta.
41 Syn človeka pošle svojich anjelov a tí vyženú z nebeského
kráľovstva všetkých, ktorí sa proti nemu stavali, i všetkých,
ktorí páchali zlo.
42 Spáli ich oheň, budú plakať a škrípať zubami.
43 A vtedy tí, čo plnili Božiu vôľu, sa zaskvejú v kráľovstve
nebeského Otca ako slnko. Kto má uši na počúvanie, nech
počúva!“

O poklade a vzácnej perle

44 „Nebeské kráľovstvo je ako skrytý poklad, ktorý nejaký
človek objaví na poli a znova ho zakope. Od radosti predá
všetko, čo má a kúpi to pole.
45 Nebeské kráľovstvo je podobné aj kupcovi, ktorý hľadá
vzácne perly.
46 Keď objaví mimoriadne krásnu perlu, predá všetko, čo
má, len aby ju získal.

O sieti

47 Nebeské kráľovstvo môžeme ďalej prirovnať k sieti ho-
denej do mora. Zachytí sa v nej všetko možné.
48 Keď je sieť plná, vytiahnu ju rybári na breh, dobré ryby
vyberú do košov a zvyšok vyhodia.
49 Tak to bude aj na konci sveta. Prídu Boží anjeli, oddelia
zlých od spravodlivých
50 a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie
zubami.“
51 Ježiš sa spýtal, či tomu všetkému porozumeli. – „Áno,“
odpovedali mu.
52 Potom doložil: „Každý učiteľ Zákona, ktorý sa stal
učeníkom nebeského kráľovstva, je ako hospodár, ktorý
ponúka zo svojej komory nové aj staré veci.“

Je to iba syn tesárov?

53 Keď Ježiš dorozprával tieto podobenstvá, vrátil sa do
Nazareta,
54 do svojho domovského mesta. Učil v tamojšej synagóge.
Všetci sa čudovali: „Kde sa v ňom berie taká múdrosť a moc?
55 Veď je to tesárov syn, matka je predsa Mária a Jakub,
Jozef, Šimon a Júda sú jeho bratia!
56 Aj jeho sestry žijú medzi nami. Odkiaľ to ten človek má?“
57 A pohoršovali sa nad ním. Ježiš im povedal: „Proroka si
vážia všade omnoho väčšmi ako v jeho rodnom meste a v jeho
domove!“
58 Pre ich nevieru tam nemohol vykonať mnoho zázrakov.

14

Smrť Jána Krstiteľa

1 Vtedy sa dopočul galilejský vládca Herodes Antipas
o Ježišovi
2 a povedal svojim dvoranom: „To je akiste Ján Krstiteľ!
Vstal z mŕtvych, a preto má zázračnú moc!“
3 Pred časom dal totiž Herodes Jána zatknúť a uväzniť. Ján
mu vyčítal,
4 že žije s Herodiadou, manželkou svojho brata Filipa.
5 Herodes chcel Jána zabiť, ale obával sa vzbury ľudu, lebo
v ňom videli proroka.
6 Na oslavách Herodesových narodenín tancovala dcéra
Herodiady a veľmi očarila Herodesa.
7 Prisahal, že splní každé jej želanie.
8 Herodiada naviedla svoju dcéru a tá povedala: „Tak mi
daj ihneď priniesť na podnose hlavu Jána Krstiteľa.“
9 Herodesa to vydesilo, ale nechcel sa zosmiešniť pred
hosťami tým, že by porušil prísahu.
10 Preto dal príkaz, aby Jána Krstiteľa sťali priamo vo
väzení.
11 Jeho hlavu priniesli tanečnici na podnose a tá ju položila
pred svoju matku.
12 Jánovi žiaci si vyžiadali jeho telo a pochovali ho. Potom šli
oznámiť Ježišovi, čo sa stalo.
13 Keď to Ježiš počul, nastúpil do loďky a odplavil sa na pusté
miesto, aby bol sám.
14 No len čo ľudia z okolia zistili, ktorým smerom sa uberá
jeho loďka, pešo sa pobrali za ním. Keď vystúpil na breh,
už ho tam čakali davy ľudí. Prišlo mu ich ľúto, a tak začal
uzdravovať chorých.

Nasýtenie piatich tisícov

15 Keď sa zvečerilo, pristúpili k nemu učeníci a upozornili ho:
„Už je neskoro a tu na pustatine sa nedá nič kúpiť. Dovoľ
ľuďom odísť, nech sa rozídu po dedinách a zadovážia si niečo
na jedenie.“
16 Ježiš im na to povedal: „Kam by chodili, vy sa im dajte
najesť!“
17 Namietli: „Veď máme dokopy iba päť chlebov a dve
ryby!“
18 „Prineste mi ich sem!“
19 Potom vyzval ľudí, aby si posadali na trávu. Vzal tých päť
chlebov a dve ryby, uprel oči do neba a poďakoval sa za ne
Bohu. Potom lámal a dával učeníkom chleby, a tí ich rozdávali
ľuďom.
20 Najedlo sa tam dosýta asi päťtisíc mužov.
21 Ženy a deti sa do toho počtu nerátali. A keď pozbierali
zvyšky, zistili, že ich je plných dvanásť košov.

Ježiš kráča po vode

22 Hneď potom prikázal svojim učeníkom, aby nastúpili do
loďky a preplavili sa na druhý breh, kým sa on rozlúči so
zhromaždenými ľuďmi.
23 Keď ich vyprevadil, vyšiel na kopec, aby sa osamote
modlil. Strávil tam takmer celú noc.
24 V tom čase už bola loď dosť ďaleko od brehu. Zmietali
ňou vlny a fúkal silný protivietor.
25 Nad ránom sa Ježiš priblížil k loďke kráčajúc po hladine
jazera.
26 Keď ho učeníci zbadali, vydesili sa a od hrôzy kričali: To
je prízrak!
27 Ale Ježiš sa im hneď prihovoril a upokojil ich: „Vzchopte
sa, to som ja, nebojte sa!“
28 Tu naňho zavolal Peter: „Pane, ak si to ty, rozkáž mi, a ja
prídem k tebe po vode!“
29 „Tak poď!“ vyzval ho Ježiš. A Peter hneď vystúpil z lode
a pobral sa po vode k Ježišovi.
30 Ale keď sa pozrel okolo seba a videl obrovské vlny,
preľakol sa a začal sa topiť: „Pane, zachráň ma!“ vykríkol.
31 Ježiš ihneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: „Kde
je tvoja viera? Prečo si pochyboval?“
32 A len čo vystúpili na loď, vietor sa utíšil.
33 Učeníci pokľakli pred ním a vyznávali: „Ty si určite Boží
Syn!“

Uzdravovanie pri Genezaretskom jazere

34 Potom pristáli v genezaretskom kraji.

35 Len čo ho tamojší ľudia spoznali, správa o ňom sa rozniesla po širokom okolí a odvšadiaľ prinášali k nemu chorých.
36 Prosili ho, aby im dovolil dotknúť sa aspoň lemu jeho šiat. A kto sa dotkol, bol uzdravený.

15

Ježišovo učenie o tradíciách

1 Vtedy prišli za Ježišom farizeji a učitelia Zákona z Jeruzalema, aby sa ho opýtali:
2 „Prečo tvoji žiaci nedodržiavajú staré tradície? Veď si ani len ruky neumývajú pred jedením!“
3 Ježiš im na to odpovedal: „A prečo vy pre svoje tradície porušujete Božie prikázanie?
4 Napríklad, Boží príkaz znie: Cti svojho otca i svoju matku. A kto potupí otca alebo matku, musí zomrieť.
5 Ale vy učíte: Kto povie otcovi alebo matke: To, čím by som ti mal pomôcť, je dar určený Bohu, ten už nemusí podporiť svojich rodičov ani vtedy, keď to potrebujú.
6 A tak ste svojou tradíciou zrušili priamy Boží príkaz.
7 Pokrytci! Na vás sa vzťahujú slová proroka Izaiáša:
8 Tento ľud hovorí, že ma ctí, ale jeho srdce je odo mňa ďaleko.
9 No márne ma uctieva, lebo vyučuje svoje vlastné zákony, a nie Božie.“

Čo človeka znesvätuje

10 Potom okolo seba zhromaždil ľudí a povedal im: „Počúvajte, čo vám hovorím a pochopte:
11 Vaše vnútro neznečisťuje to, čo vchádza do úst, ale čo z nich vychádza.“
12 Prišli za ním učeníci a upozornili ho: „Vieš, že farizejov tieto slová pohoršili?“
13 Ježiš im odpovedal: „Rátajte s tým, že každá rastlina, ktorú nezasial môj nebeský Otec, bude vytrhnutá aj s koreňmi.
14 Nechajte ich! Sú slepými vodcami slepých. A keď slepý povedie slepého, obaja spadnú do jamy.“
15 Peter sa spýtal Ježiša: „Ako si to myslel s tým, čo nás znečisťuje?“
16 Ježiš sa začudoval: „Ani vy tomu nerozumiete?
17 Nechápete, že všetko, čo zjeme, prechádza vnútornosťami a vychádza z tela do žumpy?
18 Človeka znesvätuje to, čo vychádza z jeho vnútra.
19 Zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, ktoré vedú k vraždám, cudzoložstvu, smilstvu, krádežiam, klamstvám a ohováraniu.

20 Toto všetko zbavuje človeka vnútornej čistoty. Ale jesť
neumytými rukami, to človeka nepoškvrňuje.“

Ježiš uzdraví pohanskú ženu

21 Ježiš potom odtiaľ odišiel a pobral sa pešo do týrskeho
a sidonského kraja.
22 Tu prišla za ním jedna žena z tých pohanských končín
a prosila ho: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Moja
dcéra je posadnutá démonom a veľmi trpí!“
23 Ale on si ju vôbec nevšímal.
Jeho učeníci naňho naliehali: „Zbav sa jej, lebo nás unavuje
svojím krikom.“
24 Tu sa Ježiš obrátil k žene a povedal jej: „Bol som poslaný
iba k strateným ovciam z domu Izraela.“
25 Ale prišla až k nemu, klaňala sa mu a prosila ho: „Pane,
pomôž mi!“
26 „Nie je správne brať chlieb deťom a hádzať ho psom!“
oponoval jej.
27 Ale žena namietla: „Máš pravdu, ale šteňatám spadnú
aspoň omrvinky zo stolov ich pánov.“
28 „Žena, máš veľkú vieru,“ povedal jej Ježiš. „Nech sa stane,
ako si želáš!“ V tej chvíli sa jej dcéra uzdravila.

Ježiš uzdraví mnohých chorých

29 Potom sa Ježiš vrátil ku Galilejskému moru a vystúpil na
vrch nad jazerom, aby tam učil.
30 Zhromaždil sa okolo neho veľký dav ľudí a priviedli so
sebou chorých, zmrzačených, slepých, nemých a všelijako
inak postihnutých. Kládli ich pred neho a on ich uzdravoval.
31 Ľudia žasli, keď videli, že tí, čo dovtedy nemohli vyrieť
ani slovko, hovorili, chromí chodili, mrzáci sa narovnali
a slepí videli! Nadšene oslavovali Boha Izraela.

Nasýtenie štyroch tisícov

32 Tu si Ježiš zavolal učeníkov a povedal im: „Je mi ľúto
týchto ľudí, veď sú už tri dni so mnou a nemajú čo jesť. Nerád
by som ich pustil hladných, veď by ani nedošli domov.“
33 Učeníci mu odpovedali: „Kde by sme v tejto pustatine
vzali chlieb pre toľkých ľudí?“
34 „Čo tu máte na jedenie?“
„Sedem chlebov a niekoľko rýb,“ odpovedali.
35 Nato Ježiš rozkázal ľuďom, aby si posadali na zem,
36 potom vzal tých sedem chlebov a ryby, poďakoval sa za
ne Bohu, lámal chlieb, dával ho učeníkom a tí ho rozdávali
zástupom.
37 Nasýtilo sa tam štyritisíc mužov,

38 nerátajúc ženy a deti. A ešte nazbierali sedem košov
zvyškov.
39 Potom sa s nimi rozlúčil, nastúpil do loďky a preplavil sa do
Magadanského kraja.

16

Farizeji žiadajú znamenie

1 Neskôr prišli za Ježišom niektorí z farizejov a saducejov,
aby ho verejne znevážili. Domáhali sa nejakého znamenia
z neba, aby im dokázal, že je naozaj Mesiáš.
2 On im odpovedal: „Keď vidíte večerné zore, vravievate,
že ráno bude pekne;
3 keď sú zore ráno zapálené, vravievate, že príde búrka.
Úkazy na nebi viete posúdiť, ale znamenia, ktoré sa teraz
odohrávajú pred vašimi očami, posúdiť nemôžete?
4 Tento prevrátený a neveriaci ľud sa dožaduje zvláštnych
znamení z neba, ale nedostane iné znamenie ako to, ktoré
dostal Jonáš.“ A nechal ich tam a odišiel.

Horšie ako hlad

5 Znova sa plavili cez jazero a až na druhom brehu jeho
učeníci zistili, že si zabudli vziať chlieb.
6 Ježiš im povedal: „Dávajte si pozor na farizejský
a saducejský kvas!“
7 Premýšľali teda a vraveli si: „Ale veď chlieb sme si nevzali.“
8 Ježiš čítal ich myšlienky, a preto im povedal: „Maloverní,
prečo sa trápite pre jedlo?
9 Ešte vždy nechápete? To ste už zabudli, ako som
nasýtil päťtisíc mužov piatimi chlebmi, a koľko košov ste ešte
nazbierali?
10 A čo tých štyritisíc, ktorých som nasýtil siedmimi chlebmi
a ešte sa nazbieralo toľko zvyškov?
11 To naozaj nechápete, o čom som vám hovoril? Nešlo
mi o skutočný chlieb, keď som vás varoval pred kvasom
farizejov a saducejov.“
12 Až vtedy pochopili, že kvasom myslel nesprávne učenie
židovských vodcov.

Za koho ma pokladáte?

13 Keď sa potom Ježiš priblížil k Cézarey Filipovej, položil
svojim učeníkom otázku: „Za koho ľudia pokladajú Syna
človeka?“
14 „Niektorí za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, ďalší za
Jeremiáša či niektorého z prorokov,“ odpovedali.
15 „A vy? Kto som podľa vás?“ spýtal sa Ježiš.
16 „Ty si Kristus, Syn živého Boha!“ zvolal Šimon Peter.

17 „Raduj sa, Šimon, syn Jonášov!“ povedal mu Ježiš. „To
nemáš zo seba, tú pravdu ti zjavil môj Otec v nebesiach.
18 Ty si Peter; a tak, ako sa dom buduje na skale, ja
vybudujem svoju cirkev. Moc ríše smrti ju nepremôže.
19 Dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; na zemi odmie-
neš to, čo je odmietnuté v nebesiach a prijmeš to, čo je prijaté
v nebesiach.“
20 Svojim učeníkom potom prikázal, aby nikomu nehovo-
rili, že on je očakávaný Mesiáš.

Ježiš hovorí o svojej smrti

21 Od toho dňa začal Ježiš otvorene hovoriť s učeníkmi
o tom, že musí ísť do Jeruzalema a čo ho tam čaká – mnoho
si vytrpí od židovských náboženských vodcov, veľkňazov
a zákonníkov, zabijú ho, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.
22 Peter ho odviedol nabok a začal mu to vyhovárať: „Nech
ťa Boh pred tým ochráni, Pane! To sa ti nesmie stať!“
23 Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: „Choď mi z cesty,
satan! Pokúšaš ma, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na
ľudské.“
24 Potom povedal učeníkom: „Kto ma chce nasledovať, nech
prestane myslieť na seba, nech sa nebojí pre mňa trpieť a ide
za mnou!
25 Komu ide len o jeho vlastný život, stratí ho. Ale kto je
ochotný obetovať pre mňa život, získa ho.
26 Čo by z toho človek mal, keby získal hoci aj celý svet, ale
stratil by skutočný život? Čo môže vyvážiť hodnotu večného
života?
27 Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi,
a vtedy odplatí každému podľa toho, ako žil.
28 Niektorí z vás ešte za svojho života uvidíte Syna človeka
v jeho kráľovskej moci a sláve.“

17

Učeníci sú svedkami Ježišovej slávy

1 Po šiestich dňoch vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho
brata Jána a vyšli na vysoký vrch, aby boli sami.
2 Tam sa pred nimi premenil: tvár mu žiarila ako slnko
a odev mu zbelel ako oslepujúce svetlo.
3 Vtom uvideli Mojžiša a Eliáša, ako sa s ním zhovárajú.
4 Peter zvolal: „Pane, ako je nám tu dobre. Ak chceš,
postavíme vám tu tri prístrešia, jeden tebe, druhý Mojžišovi,
tretí Eliášovi.“
5 Kým to však dopovedal, zahalil ich oblak a počuli hlas:
„Toto je môj milovaný Syn, moje potešenie, toho poslúchajte!“
6 Keď to učeníci počuli, padli tvárami na zem a veľmi sa báli.

7 Ježiš k nim prišiel, dotkol sa ich a povedal: „Vstaňte
a nebojte sa!“
8 Keď sa rozhliadli, videli iba Ježiša.
9 Ako zostupovali z vrchu, rozkázal im: „Nikomu nevravte,
čo ste videli, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych!“
10 Učeníci sa ho spytovali: „Prečo učitelia Zákona hovoria,
že najprv má prísť Eliáš?“
11 Ježiš im odpovedal: „Majú pravdu. On má prísť a všetko
pripraviť.
12 Ale ja vám hovorím, že Eliáš už prišiel, ale oni ho
nespoznali a veľmi zle s ním zaobchádzali. Tak bude trpieť
aj Syn človeka.“
13 Vtedy učeníci pochopili, že hovorí o Jánovi Krstiteľovi.

Uzdravenie námesačného chlapca

14 Na úpätí vrchu čakal na nich veľký dav. Nejaký muž si
kľakol pred Ježiša a prosil ho:
15 „Pane, zľutuj sa nad mojím synom! Máva záchvaty a veľmi
trpí. Neraz padne do ohňa alebo do vody.
16 Priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale nevedeli mu
pomôcť.“
17 Ježiš si vzdychol: „Čo je to s vami? Neveríte a prekážate
Božej moci. Dokedy mám mať s vami trpezlivosť? Dokedy
mám byť ešte s vami? Priveďte mi ho sem!“
18 Potom Ježiš prikázal démonovi, aby z chlapca vystúpil.
Démon vyšiel a chlapec bol odvtedy zdravý.
19 Keď potom učeníci s Ježišom osameli, spýtali sa ho:
„Prečo sme ho nemohli vyhnať my?“
20 Ježiš im odpovedal: „Lebo málo veríte. Ak budete mať
vieru aspoň takú ako horčičné semienko a poviete tomuto
vrchu: ‚Posuň sa!‘, poslúchne vás. Nič pre vás nebude
nemožné.“
21 [Tento druh démonov je možné vyhnať iba modlitbou
a pôstom.]*

Druhá predpoveď utrpenia

22 Keď prišli do Galiley, Ježiš im povedal: „Syn človeka má
byť vydaný do rúk tých, ktorí ho zabijú.
23 Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“ Učeníkov to veľmi
zarmútilo.

Chrámová daň

24 V Kafarnaume prišli k Petrovi výbercovia chrámovej dane
a spýtali sa ho: „Váš učiteľ neplatí daň?“
25 „Platí,“ odpovedal Peter.

---

* **17:21** Verš 21 neobsahujú najstaršie rukopisy.

Len čo vošiel do domu, skôr než otvoril ústa, predišiel
ho Ježiš otázkou: „Čo myslíš, Šimon, od koho vyberajú králi
a panovníci dane a poplatky? Od synov alebo od cudzích?“
26 „Od cudzích,“ odpovedal Peter.
„Tak vidíš,“ povedal Ježiš, „synovia sú teda oslobodení od
tejto povinnosti.
27 Ale nebudem ich zbytočne dráždiť. Choď k jazeru, hoď
udicu a prvej rybe, ktorú chytíš, otvor ústa. Nájdeš v nich
mincu. Zanes im ju a tá bude stačiť na poplatok za nás
oboch.“

18

Buďte ako malé deti
1 Tu obstúpili Ježiša jeho učeníci a spytovali sa ho: „Kto z ľudí
je v nebeskom kráľovstve najdôležitejší?“
2 Zavolal malé dieťa, postavil ho medzi nich
3 a povedal: „Ubezpečujem vás, že ak nezmeníte svoje
postoje a nebudete ako deti, do Božieho kráľovstva sa nikdy
nedostanete.
4 Kto sa pokorí na úroveň dieťaťa, ten bude v nebeskom
kráľovstve najväčší.
5 Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa
prijíma.
6 Kto by zlým príkladom zviedol na hriech jedného z týchto
maličkých, čo veria vo mňa, tomu by sa lepšie stalo, keby ho
hodili do mora s mlynským kameňom na krku.
7 Beda svetu, ak sa na ňom dejú veci, ktoré človeka zvádzajú
na hriech. Aj keď pokušeniam sa vyhnúť na tomto svete nedá,
beda tomu, kto ich spôsobuje!
8 Ak ťa teda odvádza od Boha tvoja ruka alebo noha, radšej
si ju odtni a zahoď. Lepšie je vstúpiť do Božieho kráľovstva
chromý, ako skočiť oboma nohami do večnej záhuby.
9 A keby ťa aj tvoje oko navádzalo na zlé, zbav sa ho! Je
lepšie získať večný život s jedným okom, než upadnúť s oboma
očami do pekelného ohňa.“

Ježiš hľadá stratených
10 „Dajte si pozor, aby ste nepohŕdali ani tými na-
jobyčajnejšími ľuďmi. Lebo každý z nich má anjela, ktorý je
stále v blízkosti môjho nebeského Otca.
11 [Lebo Syn človeka prišiel zachrániť to, čo zahynulo.]*
12 Ak má niekto sto oviec, a jedna z nich sa mu stratí,
čo myslíte, že urobí? Či nenechá tých deväťdesiatdeväť na
pastvinách a nepôjde hľadať tú, ktorá sa mu stratila?

* **18:11** Verš 11 neobsahujú najstaršie rukopisy.

13 A keď ju nájde, má z nej väčšiu radosť ako z tých
deväťdesiatich deviatich, čo nezablúdili.
14 Práve tak nie je ani vôľou vášho nebeského Otca, aby
zahynul čo i len jediný z týchto maličkých.“

Treba odpúšťať

15 „Ak sa previní proti tebe niektorý z bratov, vyhľadaj ho
a pozhováraj sa s ním medzi štyrmi očami. Ak uzná svoju
chybu, získal si znovu brata.
16 Ak bude neústupný, pozvi si ešte jedného alebo dvoch,
aby boli svedkami rozhovoru.
17 Keby si ani tak nedal povedať, povedz to zhromaždeniu
veriacich. Ak neposlúchne ani ich, nech je vylúčený.
18 Na zemi odmietnete to, čo je odmietnuté v nebesiach
a prijmete to, čo je prijaté v nebesiach.
19 A takisto platí: Ak sa spoja dvaja z vás na modlitbách za
akúkoľvek vec, nebeský Otec ich vypočuje.
20 Naozaj, tam, kde sa dvaja alebo traja zídu v mojom mene,
tam som ja s nimi.“
21 Potom sa ho Peter spýtal: „Pane, keď sa môj blížny proti
mne stále prehrešuje, koľko ráz mu mám odpustiť? Až sedem
ráz?“
22 Ježiš mu odpovedal: „Nie sedem ráz, ale až sedemdesi-
atkrát sedem ráz.
23 Nebeské kráľovstvo sa totiž podobá kráľovi, ktorý sa
rozhodol urobiť vyúčtovanie so svojimi poddanými.
24 Medzi prvými mu priviedli jedného, ktorý mu bol dlžný
desaťtisíc talentov.
25 Ten muž však nemal čím zaplatiť, preto kráľ prikázal,
aby ho s celou rodinou predali do otroctva, speňažili jeho
majetok, a tak uhradili aspoň časť dlžoby.
26 On sa však hodil pred kráľa na kolená a prosil ho: ‚Pane,
pozhovej mi a všetko ti vrátim!‘
27 Kráľovi prišlo toho človeka ľúto, nechal ho beztrestne
odísť, ba odpustil mu aj celú dlžobu.
28 No len čo ten muž odišiel od kráľa, stretol známeho, ktorý
mu bol dlžný sto denárov. Schmatol ho a kričal: ‚Hneď mi
vráť, čo si mi dlžný!‘
29 Ten chudák si pred ním kľakol a zúfalo ho prosil:
‚Pozhovej mi a všetko ti vrátim!‘
30 Ale veriteľ bol neoblomný a dal ho zavrieť do väzenia,
kým dlžobu nezaplatí.
31 Svedkov tej udalosti to pobúrilo a šli to oznámiť kráľovi.
32 Tu si ho kráľ dal zavolať a povedal mu: ‚Ty naničhodník!
Takú veľkú dlžobu som ti odpustil, lebo si ma prosil.
33 Nemohol si aj ty rovnako odpustiť svojmu druhovi?‘

34 Rozhnevaný kráľ ho potom dal zavrieť, kým celú dlžobu
nezaplatí.
35 Takto bude zaobchádzať môj nebeský Otec s vami, ak
nebudete ochotne odpúšťať svojim blížnym.“

19

O rozvode

1 Po týchto slovách sa Ježiš pobral z Galiley do Judska na
druhom brehu Jordánu.
2 Šli za ním veľké davy a on tam uzdravoval chorých.
3 Prišli za ním farizeji, aby ho pokúšali. Dali mu otázku:
„Môže sa muž rozviesť s manželkou z akéhokoľvek dôvodu?“
4 Odpovedal im: „Nečítali ste v Písme, že keď Boh na
počiatku stvoril človeka, stvoril ho ako muža a ženu?“
5 A pokračoval: „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku
a pripojí sa k svojej žene, aby sa tí dvaja stali jedným telom.
6 A preto nech nikto nerozdeľuje, čo Boh spojil.“
7 Ale oni namietali: „Prečo teda Mojžiš povedal, že muž
môže prepustiť manželku jednoducho tým, že jej dá potvrde-
nie o rozvode?“
8 Ježiš odpovedal: „Toto ustanovenie Mojžišovho zákona je
ústupkom tvrdosti vašich sŕdc. Pôvodný Boží úmysel to však
nikdy nebol.
9 Ja vám hovorím, že kto sa rozvedie s manželkou z iného
dôvodu ako smilstvo a uzavrie nové manželstvo, sám sa
dopustí cudzoložstva.“
10 Učeníci mu na to povedali: „Ak to má byť takto, potom
sa ani neoplatí ženiť.“
11 Odpovedal im: „Pochopiť to môžu iba tí, ktorým to Boh
umožní – nikto iný.
12 Sú tri dôvody, aby človek zostal slobodný: Ak je na
manželstvo telesne neschopný už od narodenia, ak mu
v tom zabránili ľudia alebo ak sa manželstva sám zriekne pre
bezvýhradnú službu Božej veci. Kto to môže pochopiť, nech
pochopí.“

Ježiš a deti

13 Potom privádzali k Ježišovi malé deti, aby ich žehnal
a modlil sa za ne. Učeníci však proti tomu rázne zakročili.
14 Ježiš im povedal: „Nechajte ich a nebráňte im prichádzať
ku mne, lebo takým ako ony patrí nebeské kráľovstvo.“
15 Kládol na ne ruky a žehnal ich. Potom odtiaľ odišiel.

Bohatý mládenec odmietne nasledovať Ježiša

16 Za Ježišom prišiel mladý človek a spýtal sa ho: „Majstre,
čo mám robiť, aby som získal večný život?“

17 Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Naozaj
dobrý je iba Boh. Ale ak chceš dosiahnuť večný život, riaď sa
prikázaniami!“
18 „A ktorými?“ spýtal sa mladý človek.
Ježiš mu odpovedal: „Nezabiješ; Nescudzoložíš; Nebudeš
kradnúť; Nevydáš falošné svedectvo,
19 Budeš si ctiť otca a matku. A tiež: Milovať budeš svojho
blížneho ako samého seba!“
20 Mládenec na to odpovedal: „Presne to som vždy robil. Čo
mi ešte chýba?“
21 Ježiš mu povedal: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj
svoj majetok a peniaze rozdaj chudobným, a tak získaš pok-
lad v nebi. Potom sa vráť a staň sa mojím učeníkom.“
22 Mladý muž po týchto slovách zosmutnel a sklamaný
odišiel. Bol totiž veľmi bohatý.
23 Ježiš potom povedal svojim učeníkom: „Bohatý len veľmi
ťažko vojde do nebeského kráľovstva.
24 Keby som to mal prirovnať, ľahšie prejde ťava uchom ihly
ako boháč do Božieho kráľovstva.“
25 Učeníkov to veľmi prekvapilo a spytovali sa: „Kto teda
môže byť vôbec zachránený?“
26 Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „V ľudských silách to
nie je, ale u Boha je všetko možné.“

Nasledovať Ježiša sa vyplatí

27 Tu sa ozval Peter a riekol: „My sme sa vzdali všetkého
a ideme za tebou. Čo za to získame?“
28 Ježiš im odpovedal: „Ubezpečujem vás, že keď príde Syn
človeka, aby nastolil nový svet, nad ktorým bude vládnuť
v celej sláve, potom aj vy, ktorí ma nasledujete, budete
sedieť po mojom boku na dvanástich trónoch ako sudcovia
dvanástich izraelských kmeňov.
29 A každému, kto sa vzdá domova, bratov, sestier, otca,
matky, detí alebo majetku preto, aby šiel za mnou, dostane
stonásobne viac a ako dedičstvo získa večný život.
30 Ale mnohí prví budú poslední a poslední budú prví.“

20

Boh odmeňuje spravodlivo a štedro

1 „S nebeským kráľovstvom je to totiž podobné ako
s hospodárom, ktorý si šiel zavčasu ráno najať robotníkov na
svoju vinicu.
2 Dohodol sa s nimi na dennej mzde jedného denára a poslal
ich pracovať.

3 Približne o deviatej šiel opäť na trh, kde sa najímali
nádenníci, a videl tam postávať aj ďalších, ktorí čakali na
prácu.
4 Povedal im teda: ‚Choďte aj vy na moju vinicu a dostanete
mzdu, ktorá vám patrí.‘ A oni šli.
5 Potom opäť šiel na to miesto ešte okolo poludnia a asi tak
o tretej popoludní a najal ďalších robotníkov.
6 V podvečer tam videl niektorých postávať a spýtal sa ich:
‚Prečo tu tak nečinne celý deň stojíte?‘
7 ‚Nikto nás nenajal do práce‘, odpovedali.
On im na to riekol: ‚Choďte aj vy na moju vinicu.‘
8 Večer potom prikázal majiteľ vinice svojmu správcovi:
‚Zavolaj robotníkov a zaplať im za prácu. Začni tými, čo
nastúpili do práce poslední.‘
9 Tí, ktorých najal do práce až podvečer, dostali po denári.
10 Robotníci, ktorí pracovali od rána, sa domnievali, že
dostanú viac. Ale dostali takú istú mzdu – jeden denár.
11 Keď ho vzali, začali sa na hospodára sťažovať:
12 ‚Tí, ktorí prišli poslední, pracovali iba hodinu a dostali
presne toľko ako my, čo sme lopotili celý deň v slnečnej
páľave!‘
13 Majiteľ vinice sa obrátil k jednému z nich a povedal: ‚Pri-
ateľ môj, nekrivdím ti. Či sme sa vopred nedohodli na dennej
mzde?
14 Dostal si svoje, ja chcem zaplatiť tomu poslednému toľko
ako tebe.
15 Podľa teba nemám právo vyplatiť každému, koľko uznám
za vhodné? Alebo sa ti nezdá moja dobrota?‘
16 A tak poslední budú prví a prví poslední.“

Tretia predpoveď utrpenia a vzkriesenia

17 Cestou do Jeruzalema si Ježiš zavolal nabok svojich
dvanástich učeníkov a hovoril im:
18 „Vystupujeme do Jeruzalema, kde Syna človeka vydajú
veľkňazom a zákonníkom. Tí ho odsúdia na trest smrti
19 a vydajú Rimanom, aby ho zosmiešnili, zbičovali
a ukrižovali. Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

Spor o prvé miesta

20 Vtedy k nemu pristúpila Zebedejova manželka so svojimi
synmi Jakubom a Jánom. Úctivo sa klaňala a chcela predniesť
svoju prosbu.
21 Ježiš sa jej opýtal: „Čo si želáš?“ Povedala mu: „Sľúb mi,
že dáš mojim synom najčestnejšie miesta po svojom boku,
keď sa ujmeš vlády vo svojom kráľovstve.“

22 Ale Ježiš povedal: „Neviete, čo žiadate! Či môžete piť
z kalicha utrpenia, ktorý je pripravený pre mňa?“
„Áno, môžeme!“ odpovedali.
23 „Z môjho kalicha piť budete, ale miesta po mojej pravici
a ľavici neurčujem ja. Dostanú ich tí, ktorým to pripravil môj
Otec,“ povedal im Ježiš.
24 Ostatní desiati počuli tento rozhovor a nahnevali sa na
Jakuba a Jána.
25 Ale Ježiš si ich všetkých zavolal k sebe a povedal im:
„Viete, že panovníci tvrdo vládnu nad národmi a tí, ktorí majú
moc, dávajú ju pociťovať ostatným.
26 Ale medzi vami to musí byť celkom inak. Kto chce byť
veľkým, nech slúži druhým
27 a kto chce byť prvý, nech sa stane sluhom všetkých.
28 Veď ani Syn človeka neprišiel, aby si dal slúžiť, ale aby
slúžil a obetoval svoj život ako výkupné za všetkých ľudí.“

Slepí vidia a idú za Ježišom

29 Keď Ježiš s učeníkmi vychádzal z Jericha, uberal sa za ním
obrovský dav.
30 Na kraji cesty sedeli dvaja slepci, a keď začuli, že tade
prechádza Ježiš, začali kričať: „Zmiluj sa nad nami, Pane, syn
Dávidov!“
31 Dav ich okrikoval, aby mlčali. Ale oni volali ešte
hlasnejšie: „Pane, syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“
32 Keď sa Ježiš priblížil k nim, zastal, zavolal ich k sebe
a spýtal sa: „Čo chcete, aby som pre vás urobil?“
33 „Pane, chceme vidieť!“ odpovedali.
34 Ježišovi ich prišlo ľúto a dotkol sa ich očí. V tej chvíli začali
vidieť – a šli za ním.

21

Ježišov vstup do Jeruzalema

1 Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do dediny Betfage na
Olivovom vrchu, poslal Ježiš dvoch učeníkov napred
2 a povedal im: „Choďte do dediny, ktorá je pred vami.
Nájdete tam priviazanú oslicu aj s osliatkom. Odviažte ich
a priveďte sem.
3 Keby sa vás niekto spýtal, čo to robíte, povedzte: Pán ich
potrebuje. A ten človek ich sám pošle.“
4 Tak sa začalo plniť to, čo predpovedal prorok:
5 „Povedzte Jeruzalemu: Tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý
a sediaci na osliatku!“
6 Učeníci šli a vykonali všetko podľa Ježišovho príkazu.

7 Priviedli oslicu aj osliatko, namiesto sedla položili svoje
plášte a on sa na ne posadil.
8 Mnohí z davu prestierali na cestu svoje plášte, iní os-
ekávali vetvičky zo stromov a zdobili nimi cestu.
9 Sprievod ľudí, ktorý ho obklopoval spredu aj zozadu,
volal: „Hosana Synovi Dávidovmu! Nech Boh požehná toho,
ktorý prichádza v jeho mene! Hosana na výsostiach!“
10 Keď Ježiš vošiel do Jeruzalema, celé mesto zachvátilo
vzrušenie a ľudia sa spytovali: „Kto je to?“
11 A z davu sa ozývalo: „To je Ježiš, prorok z galilejského
Nazareta!“

Vyčistenie chrámu

12 Potom Ježiš vošiel do chrámu a vyhnal všetkých, ktorí
tu predávali a kupovali. Poprevracal stoly peňazomencom,
stánky predavačom holubov
13 a povedal im: „Je napísané – Môj dom bude známy ako
miesto modlitby, ale vy ste z neho urobili brloh lotrov!“
14 Na chrámovom nádvorí sa okolo neho zhŕkli slepí a chromí
a on ich uzdravoval.
15 Ale keď veľkňazi a učitelia Zákona videli tie zázraky
a počuli, že aj deti volajú v chráme: „Sláva synovi Dávidovmu!“
veľmi ich to pobúrilo.
16 Vyčítali mu: „Nepočuješ, čo volajú?“
Odpovedal im: „Pravdaže. Azda ste nečítali, že ho budú
chváliť aj dojčatá a malé deti?“
17 Nato ich nechal a odišiel do Betánie, kde prenocoval.

Uschnutý figovník

18 Keď sa ráno vracal do Jeruzalema, pocítil hlad.
19 Pri ceste si všimol figovník, ale keď prišiel k nemu,
nenašiel na ňom nijaké plody, iba lístie. Povedal: „Už nikdy
sa na tebe neurodí ovocie!“ A figovník naozaj uschol.
20 Keď to učeníci videli, prekvapene zvolali: „Ako rýchlo ten
figovník vyschol!“
21 Ježiš im odpovedal: „Hovorím vám, ak budete veriť bez
pochybovania, môžete robiť aj väčšie veci, ako ste teraz
videli. Ak rozkážete tomuto vrchu, posuň sa a hoď sa do
mora, stane sa.
22 A dostanete všetko, za čo sa s vierou budete modliť.“

Spor o Ježišovu právomoc

23 Keď potom zasa učil v chráme, prišli k nemu veľkňazi
a poprední židovskí vodcovia a spýtali sa ho: „Akým právom
robíš to, čo robíš? Kto ťa tým poveril?“
24 „Poviem vám to,“ odvetil Ježiš, „ale najprv odpovedzte vy
na moju otázku:

25 Keď Ján krstil, od koho mal poverenie? Od Boha alebo
od ľudí?“
Začali sa radiť: „Ak povieme, že ho poveril Boh, spýta sa
nás, prečo sme mu neuverili.
26 No ak povieme, že ľudia, budeme sa musieť báť ľudu, lebo
všetci pokladajú Jána za proroka.“
27 A tak mu napokon odpovedali. „Nevieme.“
Povedal im: „Ani ja vám nepoviem, kto mi dal moc konať
to, čo konám.“

Podobenstvo o dvoch synoch

28 „No ako by ste rozsúdili tento prípad: Istý muž mal
dvoch synov a jednému z nich povedal: ‚Syn môj, choď dnes
pracovať na vinicu!‘
29 Syn však odpovedal: ‚Nechce sa mi.‘ Ale potom si to
rozmyslel a šiel.
30 O to isté požiadal druhého syna. Ten odpovedal: ‚Áno,
pôjdem!‘ Ale nešiel.
31 Ktorý z dvoch synov poslúchol svojho otca?“
Odpovedali: „Ten prvý.“
„Práve tak aj vás,“ odpovedal Ježiš, „podvodníci a prostitútky
predbiehajú do Božieho kráľovstva.
32 Ján Krstiteľ vám ukázal správnu cestu pokánia, ale vy ste
mu neuverili, no títo áno. Videli ste to, ale ani potom ste sa
nekajali a neuverili ste mu.“

O zlých vinohradníkoch

33 „Teraz si vypočujte iné podobenstvo: Istý hospodár
vysadil vinicu. Ohradil ju plotom, vykopal v nej lis a vystaval
strážnu vežu. Potom vinicu prenajal vinohradníkom a vydal
sa na cesty.
34 Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom
svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody.
35 Ale vinohradníci pochytali sluhov, jedného zmlátili,
druhého zabili a tretieho ukameňovali.
36 Hospodár poslal ďalších sluhov. Bolo ich ešte viac ako
predtým, ale aj s tými naložili rovnako.
37 Napokon poslal k nim vlastného syna. Myslel si, že aspoň
jeho budú brať vážne.
38 Ale keď ho vinohradníci videli prichádzať, povedali si:
‚To je dedič! Zabime ho a vinica bude naša!‘
39 Zmocnili sa ho, vyvliekli ho z vinice a zabili.
40 Čo myslíte, že s nimi urobí majiteľ po svojom návrate?“
41 Odpovedali mu: „Dá tých zlosynov bez milosti popraviť
a vinicu prenajme ľuďom, ktorí mu budú svedomito odvádzať
úrodu.“

42 Potom im povedal: „Či poznáte slová Písma: ‚Kameň,
ktorý stavitelia zavrhli, stal sa kameňom základným, na-
jdôležitejším v celej stavbe. Urobil to Pán a z nášho pohľadu
je to čosi obdivuhodné.‘
43 Chcem tým povedať, že Boh vám svoje kráľovstvo odníme
a zverí ho ľuďom, ktorí budú prinášať jeho ovocie.
44 Každý, kto na ten kameň spadne, doláme sa, ale na koho
spadne, toho rozdrví.“
45 Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto podobenstvá, pochopili,
že hovorí o nich.
46 Chceli ho chytiť, ale báli sa davu, lebo všetci pokladali
Ježiša za proroka.

22

Podobenstvo o svadobnej hostine

1 Ježiš im vyrozprával ďalšie podobenstvo o nebeskom
kráľovstve.
2 „S nebeským kráľovstvom je to totiž podobné ako s kráľom,
ktorý vystrojil svojmu synovi svadbu. Pozval veľa hostí,
a keď bola svadobná hostina pripravená,
3 poslal sluhov, aby ich priviedli, ale hostia odmietli prísť.
4 Preto poslal ešte raz sluhov s odkazom: ‚Slávnostná
hostina je pre vás pripravená, poponáhľajte sa!‘
5 Ale pozvaní jeho odkaz nebrali vážne. Jeden odišiel na
pole, iný za obchodom,
6 podaktorí sa dokonca zmocnili kráľových poslov, zbili ich
a niekoľkých aj zabili.
7 To kráľa rozhnevalo, poslal oddiely vojska, dal vrahov
pobiť a ich mesto vypáliť.
8 Vtedy povedal svojim poslom: ‚Svadobná hostina je
pripravená, ale pozvaní hostia jej neboli hodní.
9 Choďte na križovatky za mestom, kde je veľa ľudí a pozvite
na svadbu každého, koho stretnete.‘
10 Poslovia teda šli a priviedli všetkých, ktorých stretli, do-
brých aj zlých, takže sa svadobná sieň naplnila.
11 Keď vstúpil kráľ, aby privítal hostí, zazrel jedného, ktorý
si neobliekol pripravené svadobné šaty.
12 ‚Priateľ môj, ako si sa odvážil prísť bez svadobného
odevu?‘ vyčítal mu. Ten nevedel, čo má odpovedať.
13 Vtedy kráľ rozkázal sluhom: ‚Poviažte ho a vyhoďte von
do tmy. Tam bude len nárek a utrpenie.
14 Lebo všetci sú pozvaní do Božieho kráľovstva, ale Boh
prijme len tých, ktorí prijali jeho pozvanie.‘ “

Ježišova odpoveď na zákerné otázky

15 Farizeji sa stretli a dohodli, čo urobia, aby Ježiša prichytili
pri slovách, ktoré by potom mohli použiť na jeho obžalobu.
16 Poslali k nemu svojich žiakov spolu s Herodesovými
stúpencami a tí povedali: „Majstre, vieme, že si čestný a že
pravdivo učíš ceste k Bohu bez ohľadu na to, aké má kto
postavenie.
17 Tak nám teda povedz: je správne odvádzať rímskemu
cisárovi daň?“
18 Ale Ježiš postrehol ich zlý úmysel a povedal: „Vy pokrytci!
Chcete ma dobehnúť?
19 Ukážte mi mincu, ktorou sa platí daň!“ Podali mu denár.
20 „Koho obraz a meno sú na ňom vyrazené?“
21 „Cisárove,“ odpovedali.
„Tak teda dávajte cisárovi, čo je cisárovo, a čo je Božie,
dávajte Bohu,“ povedal Ježiš.
22 Zaskočení tou odpoveďou ho nechali tak a odišli.

Otázky o vzkriesení

23 V ten deň za ním prišli aj saduceji, ktorí tvrdia, že
vzkriesenie z mŕtvych nie je možné, a spýtali sa ho:
24 „Majstre, v Mojžišovom zákone čítame, že ak zomrie muž,
ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný
oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval
jeho rod.
25 U nás sa vyskytol takýto prípad: Bolo sedem bratov. Prvý
sa oženil a potom bezdetný umrel, takže jeho žena sa stala
manželkou druhého brata.
26 Aj tento umrel bezdetný a takto sa to opakovalo aj s tretím
až po siedmeho.
27 Napokon umrela aj žena.
28 Ktorému z tých bratov bude po vzkriesení patriť? Bola
predsa manželkou všetkých siedmich!“
29 Ježiš im odpovedal: „Klamete sami seba, lebo nepoznáte
ani Písmo, ani Božiu moc.
30 Po vzkriesení sa ľudia nebudú ženiť ani vydávať. Budú
ako anjeli v nebi, ktorí sa nesobášia.
31 A čo sa týka vzkriesenia z mŕtvych, pozorne čítajte Písmo.
Ako nazýva Boh sám seba?
32 Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. On
nie je Bohom mŕtvych, ale živých.“
33 Tieto odpovede urobili na dav hlboký dojem.

Najdôležitejšie prikázanie

34 Ale keď sa farizeji dopočuli, ako Ježiš umlčal saducejov,
zišli sa
35 a poverili jedného zo znalcov Zákona, aby ho pokúšal:
36 „Majstre, ktoré je najväčšie prikázanie v Zákone?“

37 Ježiš mu odpovedal: „Miluj Pána, svojho Boha, celým
srdcom, celou dušou aj mysľou.
38 To je prvé a najdôležitejšie prikázanie.
39 Druhé je mu podobné: Miluj svojho blížneho ako samého
seba.
40 Tieto dve prikázania v sebe zahŕňajú celý Mojžišov zákon
aj učenie prorokov.“

Čí syn je Kristus

41 Keď sa farizeji zhromaždili, Ježiš sa ich opýtal:
42 „Čo si myslíte o Mesiášovi? Čí syn je?“ Odpovedali mu:
„Dávidov.“
43 Povedal im: „Ako to, že ho potom Dávid vedený Duchom
volá svojím Pánom, keď hovorí:
44 ‚Boh povedal môjmu Pánovi: Seď po mojej pravici, kým ti
nepoložím tvojich nepriateľov k nohám?‘
45 Ak ho Dávid volá Pánom, ako môže byť aj jeho synom?“
46 Nevedeli mu odpovedať ani slovo. Od toho dňa sa už
nikto neodvážil nachytať ho nejakými otázkami.

23

V čom sa farizeji mýlia

1 Vtedy Ježiš oslovil zhromaždené davy a učeníkov:
2 „Učitelia a farizeji majú autoritu vysvetľovať Mojžišov
zákon.
3 Počúvajte všetky ich príkazy, ale neberte si príklad z ich
života, lebo ich slová sa rozchádzajú s činmi.
4 Zväzujú a kladú na vás ťažké bremená, ale sami pre vás
nie sú ochotní ani len prstom pohnúť.
5 A všetko, čo robia, robia len preto, aby ich ľudia obdi-
vovali. Aby vyzerali sväto, zadovažujú si nápadné znaky
zbožnosti: rozširujú si modlitebné remienky a predlžujú
strapce na odeve,
6 majú radi čestné miesta na hostinách aj pri bohoslužbách.
7 Veľmi sa im páči, keď ich ľudia pozdravujú na verejných
miestach a každého z nich oslovujú: Učiteľu!
8 Ale vy sa nedávajte takto titulovať, lebo len jeden je váš
Učiteľ a vy všetci ste navzájom bratia.
9 A nikoho z ľudí neoslovujte otec, lebo máte jediného Otca,
a ten je v nebi.
10 Ani sa nepokladajte za najvyššiu autoritu, lebo len jeden
je váš vodca – Kristus.
11 Najväčší medzi vami je ten, kto slúži všetkým.
12 Kto si o sebe priveľa namýšľa, bude ponížený, no kto je
pokornej mysle, bude povýšený.

13 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji! Ste pokrytci!
Zatvárate ľuďom vstup do nebeského kráľovstva. Sami doň
nevchádzate a tým, ktorí by chceli vstúpiť, bránite!
14 [Beda vám, učitelia Zákona a farizeji! Ste pokrytci! Pod
plášťikom dlhých modlitieb ste schopní vymámiť peniaze aj
od vdov. Ťažko vám bude na súde!]*
15 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Zašli by ste
aj na kraj sveta, len aby ste jedného človeka obrátili, no len
čo uverí, vlastným chápaním zbožnosti z neho urobíte syna
pekla dva razy horšieho od vás.
16 Beda vám, slepí vodcovia! Vravíte, že prísaha na chrám
nezaväzuje, ale prísaha na chrámové zlato áno.
17 Akí ste len hlúpi! Čo je viac? Zlato alebo chrám, ktorý to
zlato posväcuje?
18 Alebo hovoríte: Prísaha na obetný oltár nič neznamená,
kým prísaha na obeť sa musí plniť.
19 Akí ste slepí! Čo je viac? Dar, ktorý je na oltári, alebo
oltár, ktorý ho posväcuje?
20 Ak teda prisaháte na oltár, prisaháte aj na všetko, čo je
na ňom.
21 A ak prisaháte na chrám, prisaháte aj na toho, kto v ňom
prebýva.
22 A ak prisaháte na nebo, prisaháte na Boží trón i na toho,
kto na ňom sedí.
23 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji. Ste obyčajní pokrytci!
Dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale nedbáte na to,
čo Boh pokladá v zákone za dôležitejšie: aby ste konali
spravodlivo, milosrdne a verne. Na tom vám malo záležať!
Desiatky – to je samozrejmosť.
24 Slepí vodcovia! Dávate si pozor, aby ste neprehltli
komára, ale ťavu zjete.
25 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Starostlivo
čistíte povrch nádob, ale vnútrajšok napĺňate tým, čo ste vo
svojej chamtivosti nazhŕňali.
26 Slepí farizeji, najprv vyčistite vnútrajšok nádoby, iba
potom bude naozaj čistá.
27 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Podobáte
sa bielo vymaľovaným hrobom, ktoré síce zvonka vyzerajú
krásne, ale dnu sú iba kosti mŕtvych, hniloba a nečistoty.
28 Usilujete sa vyzerať pred ľuďmi sväto, ale pod
zbožným zovňajškom sa skrývajú srdcia plné pretvárky
a nespravodlivosti.
29 Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Prorokom
staviate pomníky, zdobíte hroby mučeníkov

* **23:14** Verš 14 neobsahujú najstaršie rukopisy.

30 a hovoríte: keby sme my boli žili v čase našich otcov,
neboli by sme spolu s nimi prelievali krv prorokov.
31 Takto svedčíte sami proti sebe, že ste synovia tých, ktorí
zabíjali prorokov.
32 Choďte v ich šľapajach a dovŕšte ich dielo.
33 Vy ľstivé hadie plemeno! Ako chcete uniknúť pekelnému
trestu?
34 Pošlem vám prorokov, múdrych ľudí a vykladačov Písma.
Vy ich však budete bičovať vo svojich synagógach a hnať
z mesta do mesta, mnohých zabijete, iných ukrižujete.
35 Na vás padne vina za všetku preliatu krv nevinných od
spravodlivého Ábela až po Zachariáša, syna Barachiášovho,
ktorého ste zavraždili medzi budovou chrámu a miestom, kam
sa prinášajú obete.
36 Áno, naozaj vám vravím, že toto všetko padne na hlavu
ľudí, ako ste vy.

Nárek nad Jeruzalemom

37 Jeruzalem, Jeruzalem, mesto, ktoré zabíjaš prorokov
a kameňuješ tých, čo Boh k tebe posiela! Koľko ráz som túžil
zhromaždiť tvoje deti, ako kvočka zhromažďuje kuriatka pod
svoje krídla, ale nechceli ste.
38 Odteraz bude váš dom pustý.
39 A vravím vám, že ma uvidíte až vtedy, keď poviete: ‚Nech
je požehnaný ten, ktorý prichádza v Božom mene!‘ “

24

Predpoveď skazy chrámu

1 Keď Ježiš vychádzal z chrámu, pristúpili k nemu učeníci
a nadchýnali sa stavbami chrámového komplexu.
2 Ale on im povedal: „Vidíte toto všetko? Pamätajte si,
všetko to bude zničené, nezostane tu kameň na kameni.“

Znamenia konca

3 „Kedy sa to stane?“ spýtali sa ho učeníci, keď sa usadili
na svahu Olivového vrchu. „Ktoré udalosti budú znamením
tvojho príchodu a konca sveta?“
4 Ježiš im odpovedal: „Buďte v strehu, nedajte sa nikým
oklamať.
5 Lebo mnohí prídu v mojom mene, budú sa vyhlasovať za
mesiášov a mnohých zvedú.
6 Na viacerých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa
o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa.
To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.
7 Národy a krajiny budú proti sebe bojovať. Na rôznych
miestach bude zúriť hlad a vyskytnú sa zemetrasenia.
8 Ale to bude len počiatok hrôz.

9 Vtedy vás budú všade nenávidieť, trýzniť, ba aj zabíjať –
a to len preto, že ste sa hlásili ku mne.
10 Niektorí toto násilie nevydržia, zradia vieru aj svojich
spolubratov a navzájom sa budú nenávidieť.
11 Zjavia sa aj rôzni falošní proroci a mnohých zvedú.
12 Na svete sa tak rozmnoží zlo, že vychladne láska
mnohých.
13 Ale ten, kto vytrvá až do konca, bude zachránený.
14 Radostnú správu o tom, že Boh vládne a všetkých volá
k sebe, musia počuť ľudia na celom svete – aby k nej mohli
zaujať svoj postoj. A potom príde koniec.“

Varovanie obyvateľov Jeruzalema

15 „Keď uvidíte, že chrámu v Jeruzaleme hrozí zneuctenie
od pohanov, ako to predpovedal prorok Daniel – kto ho
čítate, premýšľajte a porozumiete –,
16 vtedy tí, ktorí budú v Judsku, nech utečú do hôr.
17 Kto bude na streche domu, nech nevstupuje dnu, aby si
niečo vzal.
18 A ten, čo bude za mestom, nech sa nevracia po plášť.
19 Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a matkám
dojčiat.
20 Proste Boha, aby ste nemuseli utekať v zime alebo
v sobotu.
21 Nastane totiž strašné utrpenie, aké tu od stvorenia sveta
ešte nebolo a už ani nebude.
22 Ale Boh kvôli svojim vyvoleným skráti toto hrozné
obdobie. Keby tak neurobil, nik by sa nezachránil.
23 Keby vám niekto hovoril: ‚Pozrite, prišiel Mesiáš‘ alebo:
‚Aha, tam je‘, neverte mu!
24 Lebo sa objavia falošní mesiáši a falošní proroci a budú
robiť ohromujúce znamenia a zázraky, ktorými sa budú
snažiť zviesť aj tých, čo patria Bohu.
25 Pamätajte na toto moje varovanie.
26 A tak, keď vám povedia, že Kristus je už tu, na púšti
alebo niekde v úkryte, nič na to nedajte, ani sa nechoďte o tom
presvedčiť.
27 Lebo príchod Syna človeka bude zjavný, ako keď blesk
preletí celým nebom od východu až na západ.
28 Kde je mŕtvola, tam sa zlietajú aj supy.

Príchod Syna človeka

29 Hneď po tomto veľkom utrpení sa zatmie slnko, pohasne
svit mesiaca, hviezdy začnú padať z neba a zachvejú sa
nebeské mocnosti.
30 A potom sa zjavia na nebi znamenia príchodu Syna
človeka. Všetci ľudia budú zdesene nariekať a uvidia Syna

človeka prichádzať na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou.
31 S mohutným zvukom poľnice pošle svojich poslov a tí
zhromaždia jeho verných zo všetkých svetových strán, od
jedného konca zeme po druhý.“

Poučenie z figovníka

32 „Poučte sa z tohto podobenstva: Keď sa konáre figovníka
nalievajú miazgou a pučia listy, viete, že čoskoro bude leto.
33 A tiež, keď uvidíte, že sa plní, čo som predpovedal,
poznáte, že je blízko, predo dvermi.
34 Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.
35 Nebo a zem pominú, ale moje slová budú platiť večne.
36 O tom dni a o tej hodine však nevie nikto, ani anjeli
v nebi, ani Syn. Iba Otec to vie.

Buďte pripravení

37 Pri príchode Syna človeka bude život na zemi podobný,
ako bol za čias Noacha.
38 Život pred potopou plynul celkom normálne – ľudia jedli,
pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vstúpil do
korábu.
39 Ľudia neverili tomu, čo im hrozilo, kým ich nezmietla
potopa. Tak to bude aj pri príchode Syna človeka.
40 Dvaja budú spolu pracovať na poli, jeden bude vzatý,
druhý zostane.
41 Dve ženy budú mlieť, jedna bude vzatá, druhá zostane.
42 Buďte teda pripravení, lebo neviete, kedy váš Pán príde.
43 Uvedomte si, že keby pán domu vedel, v ktorú nočnú
hodinu príde zlodej, bdel by a zabránil by mu vtrhnúť do
domu.
44 Preto aj vy buďte pripravení na príchod Syna človeka.
Príde vtedy, keď to budete najmenej čakať.

Verný a neverný sluha

45 Ako sa správa verný a prezieravý sluha, ktorého pán
poveril, aby sa staral o ostatné služobníctvo?
46 Ak pán pri svojom príchode zistí, že verne plnil zverené
povinnosti, pochváli ho
47 a urobí ho správcom celého svojho majetku.
48 Ale nesvedomitý sluha by si mohol pomyslieť: ‚Môj pán
akosi dlho nechodí‘,
49 a začal by týrať svojich druhov a hodovať s opilcami.
50 Jeho pán sa vráti nečakane – v deň a hodinu, keď to
nepredpokladal
51 a potrestá ho ako najväčšieho podvodníka; vyženie ho
tam, kde bude plač a škrípanie zubami.“

25

Podobenstvo o desiatich družičkách

1 „Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim
družičkám, ktoré čakali na ženícha, aby ho sprevádzali svet-
lom svojich lámp.
2 Päť z nich bolo ľahkomyseľných a päť prezieravých.
3 Ľahkomyseľné si vzali lampy, ale nádoby s olejom nechali
doma.
4 No tie, čo to brali vážne, vzali si nielen lampy, ale aj
nádoby s olejom.
5 Ženích dlho neprichádzal, a tak všetky družičky premohli
driemoty a zaspali.
6 O polnoci ich vytrhol zo spánku výkrik: ‚Prichádza ženích,
poďte ho privítať!‘
7 Všetky dievčatá vyskočili a pripravovali si lampy.
8 Tie ľahkomyseľné si pýtali od ostatných: ‚Dajte nám trochu
oleja, lebo nám vyhasínajú lampy!‘
9 Ale rozumné im odpovedali: ‚Keď sa rozdelíme, nevystačí
olej ani vám, ani nám. Zabehnite radšej k predavačovi a kúpte
si.‘
10 No len čo sa vzdialili, prišiel ženích a družičky, ktoré boli
pripravené, šli s ním na svadobnú hostinu; a dvere sa zavreli.
11 Keď sa tých päť vrátilo s olejom, volali: ‚Pane, otvor nám!‘
12 Ale ženích im odpovedal: ‚Kto ste? Nepoznám vás!‘
13 A tak bdejte a buďte stále pripravení, lebo nepoznáte ani
deň ani hodinu príchodu Syna človeka.“

Využívaj zverené dary

14 „Dám vám iný príklad. Jeden človek si pred odchodom
na ďalekú cestu zavolal svojich podriadených a zveril im svoj
majetok.
15 Každému dal podľa jeho schopností: jednému päť talen-
tov, druhému dva a ďalšiemu jeden talent. Potom odcestoval.
16 Ten, čo dostal päť talentov, začal hneď podnikať a získal
ďalších päť.
17 Ten, čo dostal dva talenty, tiež sumu zdvojnásobil.
18 Ale ten, ktorému zveril jeden talent, vykopal v zemi jamu
a peniaze do nej schoval.
19 Po dlhšom čase sa pán vrátil a chcel, aby mu podriadení
predložili účty.
20 Prvý priniesol peniaze a povedal: ‚Pán môj, zveril si mi
päť talentov, a tu máš zisk – ďalších päť.‘
21 Pán ho pochválil: ‚Si dobrý a verný sluha. Osvedčil si
sa v malej úlohe, preto ti môžem zveriť väčšiu. A teraz ťa
pozývam na oslavu. Poď sa so mnou radovať!‘

22 Prišiel ďalší a povedal: ‚Pán môj, zveril si mi dva talenty
a odovzdávam ti štyri.‘ –
23 ‚Veľmi dobre!‘ odpovedal pán. ‚Si usilovný a spoľahlivý.
Splnil si malú úlohu, zverím ti väčšiu. Aj teba pozývam na
oslavu. Poď sa so mnou radovať!‘
24 Potom skladal účty posledný. ‚Pán môj, viem, že si prísny
človek a zbieraš úrodu tam, kde si nesial.
25 Bál som sa, a preto som peniaze radšej ukryl a teraz ti ich
v poriadku vraciam.‘
26 Pán zvolal: ‚Ty lenivec a naničhodník! Vedel si, o čo mi
ide.
27 Mal si zverené peniaze radšej uložiť a priniesli by mi
aspoň úroky.
28 Vezmite od neho peniaze a dajte ich prvému.
29 Lebo tomu, kto dobre využíva to, čo mu bolo zverené,
bude ešte pridané. Ale kto berie zverené na ľahkú váhu, príde
aj o to, čo má.
30 Tohto lenivca vyžeňte do tmy! Tam ho čaká len plač
a škrípanie zubami.‘ “

Posledný súd

31 „Keď príde Syn človeka vo svojom kráľovskom majestáte
v sprievode všetkých anjelov, zasadne na trón svojej slávy.
32 Vtedy sa zhromaždia všetky národy. Ako pastier oddeľuje
ovce od capov, tak aj on rozdelí ľudí na dve skupiny.
33 Ovce si postaví napravo a capov naľavo.
34 Vtedy povie Kráľ svojim verným po svojej pravici:
‚Poďte, sám Otec vás pozýva do kráľovstva, ktoré je pre vás
pripravené od počiatku sveta.
35 Bol som hladný a nakŕmili ste ma; bol som smädný a dali
ste sa mi napiť; bol som cudzincom bez strechy nad hlavou
a vy ste ma prichýlili;
36 nemal som si čo obliecť a vy ste ma obliekli; v chorobe
ste sa o mňa starali; a keď som bol vo väzení, prišli ste ma
navštíviť.‘
37 Tí verní namietnu: ‚Pane, kedy sme ťa videli hladného,
smädného?
38 Kedy sme sa o teba postarali ako o cudzinca či nahého?
39 A kedy sme ťa videli vo väzení alebo chorého?‘
40 Kráľ im odpovie: ‚Čo dobrého ste urobili jednému
z mojich najmenších bratov, to ste urobili pre mňa.‘
41 Tým zhromaždeným po ľavici poviem: ‚Odíďte odo mňa,
zatratení, do večného ohňa, ktorý je pripravený pre satana
a jeho démonov.

42 Bol som hladný a nedali ste sa mi najesť; bol som smädný
a nedali ste sa mi napiť; bol som ako cudzinec, ktorý nemal
strechu nad hlavou a neprichýlili ste ma;
43 nemal som si čo obliecť a nezaodeli ste ma; v chorobe ste
ma neopatrovali a do väzenia ste ma neprišli navštíviť.‘
44 Oni sa však budú brániť: ‚Pane, ako sme ti mohli pomôcť,
keď sme ťa nikdy nevideli – ani hladného, ani smädného, ani
ako cudzinca, ani nahého či chorého a ani vo väzení?‘
45 Kráľ im odpovie: ‚Ak ste odmietli pomôcť tým zdanlivo
najbezvýznamnejším, mne ste nepomohli.‘
46 A tak týchto čaká večný trest, ale spravodliví budú žiť
večne.“

26

Ježiš musí umrieť

1 Keď Ježiš skončil svoju reč, povedal učeníkom:
2 „Viete, že o dva dni bude slávnosť Paschy; Syn človeka
bude vydaný a ukrižujú ho.“
3 V tom čase sa zišla židovská rada v paláci veľkňaza Kaifáša.
4 Radili sa, akou ľsťou by sa mohli Ježiša zmocniť a zabiť ho.
5 Dohodli sa, že by to nemalo byť počas sviatkov, lebo by
to mohlo vyvolať vzburu.

Ježiš v Betánii

6 Ježiš sa pobral do Betánie do domu Šimona, ktorý bol
predtým malomocný.
7 Keď jedli, pristúpila k Ježišovi žena s alabastrovou
nádobkou drahocenného oleja a ten mu všetok votrela do
vlasov: vyjadrila mu tak úctu a rešpekt.
8 Učeníkov to pohoršilo: „Také plytvanie!
9 Mohlo sa to výhodne predať a peniaze rozdať chu-
dobným!“
10 Ježiš to postrehol a povedal: „Prečo jej to zazlievate?
11 Chudobných bude medzi vami vždy dosť, ale ja už s vami
dlho nebudem.
12 Táto žena potrela moje telo olejom, a tak ma vlastne
pripravila na pohreb.
13 Veru, vždy, keď sa kdekoľvek na svete bude hlásať
radostná zvesť o Božom kráľovstve, ľudia budú počuť
a premýšľať aj o jej čine.“

Judášova zrada

14 Vtedy sa jeden z Ježišových dvanástich učeníkov, Judáš
Iškariotský, pobral k veľkňazom a spýtal sa ich:
15 „Koľko mi zaplatíte, ak vám vydám Ježiša?“ Dali mu
tridsať strieborných.

16 Od tej chvíle hľadal vhodnú príležitosť, aby ho zradil.

Posledná večera

17 V prvý deň sviatku nekvasených chlebov sa učeníci
spýtali Ježiša: „Kde máme pripraviť jedlo na Paschu?“
18 Poslal ich do mesta k istému človeku s odkazom: „Nastal
môj čas, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného
baránka.“
19 Učeníci vykonali, čo im prikázal a pripravili tam večeru.
20 Keď sa zotmelo, jedol so svojimi dvanástimi učeníkmi
21 a povedal im: „Jeden z vás ma zradí.“
22 To ich veľmi zarmútilo a každý sa ho spytoval: „Vari len
nie ja, Pane!?“
23 Odpovedal: „Je to ten, ktorý jedol so mnou pri jednom
stole.
24 Syn človeka musí umrieť, ako to predpovedali proroci,
ale beda tomu, kto zrádza Syna človeka. Lepšie by mu bolo,
keby sa nebol narodil.“
25 Judáš sa ho spýtal: „Učiteľ, vari len nie ja!?“
Odpovedal mu: „Sám si to povedal.“
26 Keď jedli, vzal Ježiš chlieb, lámal ho a podával učeníkom
so slovami: „Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“
27 Potom vzal kalich s vínom, poďakoval sa Bohu a podal im
ho so slovami: „Pite z neho všetci,
28 toto je moja krv, ktorá sa vylieva, aby zmyla hriechy
mnohých. Je to nová zmluva Boha s človekom.
29 Vravím vám, že oddnes nebudem piť z plodu viniča až
dovtedy, kým ho nebudeme piť spolu úplne inak – v kráľovstve
môjho Otca.“
30 Potom zaspievali chválospev a pobrali sa na Olivový vrch.

Ježiš varuje Petra

31 Tam im Ježiš povedal: „Tejto noci ma všetci opustíte, lebo
Písmo predpovedá: ‚Budem biť pastiera a ovce sa rozpŕchnu.‘
32 Ale po svojom vzkriesení vás predídem do Galiley a tam
sa spolu stretneme.“
33 Peter vyhlásil: „Ak by ťa aj všetci opustili, ja od teba nikdy
neodídem.“
34 Ježiš mu však povedal: „Pamätaj na moje slová: Ešte túto
noc, skôr ako kohút zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“
35 „Nikdy ťa nezapriem, aj keby som mal zomrieť s tebou!“
zvolal Peter. Ostatní učeníci sa k nemu pridali tiež.

Ježišova modlitba

36 Potom prišli na miesto zvané Getsemane a Ježiš povedal
svojim učeníkom: „Vy si tu sadnite, a ja pôjdem ďalej, aby som
sa modlil.“

37 Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. Tu na neho doľahol
zármutok a padla naňho tieseň.
38 Smutne im povedal: „Prežívam smrteľnú úzkosť.
Zostaňte tu a bdejte so mnou.“
39 Trochu sa od nich vzdialil, padol tvárou na zem a modlil
sa: „Môj Otče! Ak je to možné, nech ma minie tento kalich.
Ale nech sa stane, ako ty chceš, nie ako ja.“
40 Potom sa vrátil k učeníkom a našiel ich spať. Povedal
Petrovi: „To ste so mnou nemohli ani hodinu bdieť?
41 Bdejte a modlite sa. Inak vás premôže pokušenie. Ste síce
plní odhodlania, ale sami nemáte dosť síl obstáť.“
42 Znova sa vzdialil a modlil sa: „Môj Otče, ak to nie je
možné, aby ma tento kalich minul a ja ho musím vypiť až
do dna, nech sa stane tvoja vôľa.“
43 Vrátil sa k svojim učeníkom a oni zasa spali; nevládali
premôcť spánok.
44 Nechal ich spať, odišiel po tretí raz a opäť sa modlil o to
isté.
45 Potom sa vrátil k učeníkom a povedal: „Vari ešte sále spíte
a odpočívate? Prišiel čas, keď bude Syn človeka zradený
a vydaný do rúk podlých ľudí.
46 Vstaňte a poďme. Uvidíte môjho zradcu – práve
prichádza!“

Ježiša zatknú

47 Ešte ani nedohovoril, a už sa ukázal Judáš, jeden z jeho
dvanástich učeníkov. Spolu s ním prišiel veľký zástup mužov
ozbrojených mečmi a palicami. Poslali ich veľkňazi a vodcovia
ľudu.
48 Judáš si s nimi dohodol znamenie: Bude to ten, s ktorým
sa pozdravím bozkom. Toho zatknite!
49 Nato pristúpil k Ježišovi a povedal: „Pozdravujem ťa,
učiteľ!“ a pobozkal ho.
50 Ježiš mu povedal: „Priateľu, vieš, prečo si prišiel?“ Vtom
sa na Ježiša vrhli a zajali ho.
51 Jeden z tých, ktorí boli s Ježišom, vytiahol krátky meč,
napadol veľkňazovho sluhu a odsekol mu ucho.
52 „Odlož svoj meč!“ prikázal mu Ježiš. „Kto mečom bojuje,
mečom zahynie.
53 Myslíš, že by som teraz nemohol poprosiť svojho Otca,
aby mi poslal viac ako dvanásť légií anjelov?
54 Ale ako by sa potom naplnilo to, čo hovorí Písmo?“
55 Potom sa obrátil na ozbrojencov: „Som azda nebezpečný
zločinec, že ste ma prišli zajať s mečmi a palicami? Prečo ste
ma nezatkli už v chráme, kde som deň čo deň učil?“

56 Ale to sa stalo preto, aby sa splnili predpovede prorokov.
V tej chvíli ho všetci jeho učeníci opustili a rozutekali sa.

Vypočúvanie

57 Zatknutého Ježiša potom odviedli k veľkňazovi Kaifášovi,
kde sa zhromaždili učitelia Zákona a vodcovia ľudu.
58 Peter ho z diaľky nasledoval až po veľkňazov palác.
Vošiel na nádvorie a zamiešal sa medzi služobníctvo, aby sa
dozvedel, čo sa s ním stane.
59 Medzitým sa veľkňaz aj celá veľrada usilovali nájsť
nepravé dôkazy proti Ježišovi, aby ho mohli obviniť a odsúdiť
na smrť.
60 Nenašli však nič, hoci si zaobstarali mnohých falošných
svedkov. Napokon vystúpili dvaja a zhodne svedčili:
61 „Tento muž povedal, že má moc zboriť chrám a za tri dni
ho znovu postaviť.“
62 Vtedy sa ujal slova veľkňaz a spýtal sa Ježiša: „Počul si
obvinenia? Čo chceš povedať na svoju obhajobu?“
63 Ale Ježiš mlčal. A tak mu veľkňaz položil ďalšiu otázku:
„Vyzývam ťa pri živom Bohu, aby si nám povedal, či si Mesiáš,
Syn Boží.“
64 Ježiš odvetil: „Ty sám si to povedal. Ale hovorím
vám, že odteraz uvidíte Syna človeka, ako sedí po pravici
Všemohúceho a ako prichádza na nebeských oblakoch.“
65 Vtedy veľkňaz od zúrivosti roztrhol svoje vrchné rúcho
a povedal: „To je rúhanie! Potrebujeme vari ďalších svedkov?!
Počuli ste to na vlastné uši!
66 Aký trest si zaslúži?“ Všetci mu odpovedali: „Zaslúži si
smrť!“
67 Začali mu pľuť do tváre, bili ho po hlave, udierali
palicami
68 a posmievali sa mu: „Ak si Mesiáš, uhádni, kto ťa udrel!“

Peter zaprie Ježiša

69 Peter zatiaľ sedel vonku na nádvorí. Tu k nemu pristúpila
jedna slúžka so slovami: „Aj ty patríš k tomu Ježišovi z Galiley!“
70 Ale Peter to pred všetkými zaprel: „Neviem, o čom
hovoríš!“
71 Potom sa pobral k bráne, ale zazrela ho iná žena
a upozornila okolostojacich: „Tento človek chodieval s tým
Ježišom z Nazareta.“
72 No Peter sa zaprisahal: „Nepoznám toho človeka!“
73 O chvíľu pristúpili k nemu tí, čo tam stáli, a povedali mu:
„Určite k nemu patríš, veď aj tvoje nárečie ťa prezrádza!“
74 Peter sa zariekal a zaprisahával: „Ale ja toho človeka
naozaj nepoznám!“ Vtom zakikiríkal kohút

75 a Peter si spomenul na Ježišove slová: „Skôr ako zakikiríka kohút, tri razy ma zaprieš.“ Vybehol von a žalostne sa rozplakal.

27

Judášova smrť

1 Keď začalo svitať, veľkňazi a židovskí vodcovia sa uzhodli, že Ježiša vydajú na smrť.

2 Potom poslali spútaného Ježiša k rímskemu miestodržiteľovi Pilátovi z Pontu.

3 Keď Judáš videl, že Ježiša odsúdili na smrť, trýznilo ho svedomie za to, čo spáchal. Vzal tridsať strieborných, ktoré dostal za zradu, a chcel ich vrátiť veľkňazom a židovským vodcom.

4 „Zhrešil som, zradil som nevinného človeka!“

„Čo nás po tom. To je tvoja vec!“ odsekli mu ľahostajne.

5 Odhodil peniaze na zem v chráme, vybehol von a obesil sa.

6 Veľkňazi pozbierali peniaze a povedali si: „Čo s nimi? Do chrámovej pokladnice ich nemôžeme dať. Lipne na nich krv!“

7 Dohodli sa teda, že za ne kúpia hrnčiarovo pole a že tam budú pochovávať cudzincov, ktorí zomrú v Jeruzaleme.

8 Preto sa to pole dodnes volá Pole krvi.

9 Tak sa splnilo Jeremiášovo proroctvo: „Vzali tridsať strieborných, cenu človeka, na akú ho ohodnotili synovia Izraela,

10 a dali ich za hrnčiarovo pole, ako mi Boh prikázal.“

Rozsudok smrti

11 Ježiša predviedli pred rímskeho miestodržiteľa Piláta. Spýtal sa ho: „Tak ty si židovský kráľ?“

„Ty sám to hovoríš,“ odpovedal Ježiš.

12 Keď potom na neho veľkňazi a židovskí vodcovia prednášali svoje žaloby, Ježiš bol ticho.

13 „Nepočuješ, z čoho všetkého ťa obviňujú?“ vyzval ho Pilát.

14 Ale na jeho nesmierne prekvapenie Ježiš stále mlčal a neobhajoval sa.

15 Bolo zvykom, že cez veľkonočné sviatky vladár prepustil jedného väzňa podľa želania ľudu.

16 V tom čase bol vo väzení povestný zločinec Barabáš.

17 Ráno sa ľudia zhromaždili pred Pilátovým domom a on sa ich spýtal: „Koho vám mám prepustiť, Barabáša alebo Ježiša, vášho Mesiáša?“

18 Vedel totiž, že veľkňazi udali Ježiša zo závisti.

19 Keď Pilát sedel v sudcovskom kresle, dostal odkaz od
svojej ženy: „Ruky preč od toho spravodlivého človeka. Kvôli
nemu ma v noci prenasledovali strašné sny.“
20 Židovskí veľkňazi a predstavitelia ľudu medzitým
presvedčili dav, aby žiadali slobodu pre Barabáša a smrť
pre Ježiša.
21 Keď sa Pilát znova spýtal, koho z tých dvoch má prepustiť,
ozval sa krik: „Barabáša!“
22 „A čo mám urobiť s Ježišom, vaším Mesiášom?“
„Ukrižuj ho!“ kričal dav.
23 „A čoho sa vlastne dopustil?“ namietal Pilát.
Ale oni sa ešte naliehavejšie domáhali: „Ukrižuj ho, ukrižuj!“
24 Keď Pilát videl, že jeho úsilie zachrániť Ježiša je márne
a ľudia sú čoraz zúrivejší, dal si doniesť nádobu s vodou, pred
očami všetkých si umyl ruky a povedal: „Som čistý od krvi
tohto človeka. Je nevinný, zodpovednosť leží na vás!“
25 „Zodpovednosť za jeho preliatu krv berieme na seba a na
naše deti!“ kričal rozvášnený dav.
26 A tak prepustil Barabáša, Ježiša nariadil zbičovať a dal
súhlas, aby ho ukrižovali.

Vojaci sa posmievajú Ježišovi
27 Rímski vojaci odviedli Ježiša do vládnej budovy
a zhromaždili okolo neho celú čatu.
28 Vyzliekli ho, cez plecia mu prehodili purpurový plášť,
29 uplietli mu z tŕnia korunu, narazili mu ju na hlavu
a do pravej ruky mu dali palicu. Potom si pred ním kľakali
a posmievali sa mu: „Nech žije židovský kráľ!“
30 Pľuvali naňho a bili ho po hlave palicami.
31 Keď sa mu do vôle naposmievali, strhli z neho plášť, zasa
mu obliekli jeho rúcho a viedli ho na popravisko.

Ukrižovanie
32 Cestou stretli človeka z mesta Kyréna v Afrike, ktorý sa
volal Šimon. Prinútili ho, aby niesol Ježišov kríž.
33 Prišli na miesto zvané Golgota, čiže Lebka.
34 Tam mu dali piť skysnuté víno zmiešané so žlčou, aby ho
omámilo. Ale keď ochutnal, odmietol.
35 Potom ho pribili na kríž a losovaním si podelili jeho
rúcho.
36 Posadali si okolo neho a strážili ho.
37 Nad hlavu mu pripevnili nápis s jeho previnením: JEŽIŠ,
KRÁĽ ŽIDOV.
38 Spolu s ním ukrižovali v ten deň aj dvoch zločincov,
jedného po jeho pravej, druhého po ľavej strane.
39 Ľudia, ktorí šli okolo, sa mu rúhavo posmievali:

40 „Hej ty, čo si chcel zbúrať chrám a za tri dni ho postaviť!
Teraz ukáž svoju moc a zachráň sám seba. Ak si Boží Syn, poď
z toho kríža dolu!“
41 Aj veľkňazi a židovskí vodcovia sa k nim pridali:
42 „Iných zachraňoval, a sám seba nemôže zachrániť.
Mesiáš, kráľ Izraela – a visí na kríži! Nech zostúpi dolu
a uveríme mu.
43 Spoliehal sa na to, že Boh je s ním. Ak teda Boh chce,
nech ho vyslobodí. Veď o sebe tvrdil, že je Božím Synom!“
44 Potupovali ho aj zločinci, ktorých ukrižovali spolu s ním.

Ježišova smrť

45 Napoludnie sa zrazu nad celým krajom rozprestrela tma
a trvala tri hodiny.
46 A vtedy zvolal silným hlasom: „Eli, Eli, lama sabach-
tani?“, čo znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma
opustil?“
47 Niektorí z tých, čo tam stáli, vraveli: „Volá na Eliáša!“
48 Jeden z nich bežal po špongiu, namočil ju do octu, nabodol
na tyč a dával mu piť.
49 Ostatní ho okrikovali: „Len ho nechaj, nech vidíme, či ho
Eliáš príde zachrániť.“
50 Potom Ježiš opäť skríkol mocným hlasom a skonal.
51 V tej chvíli sa v chráme roztrhol záves odhora až nadol,
zem sa chvela, skaly pukali,
52 hroby sa otvárali a veľa mŕtvych bolo vzkriesených.
53 Keď potom Ježiš vstal z mŕtvych, mnohí v Jeruzaleme
dosvedčovali, že videli vzkriesených z tých hrobov.
54 Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrase-
nie a všetko, čo sa dialo, premkla ich hrôza a vraveli: „To bol
naozaj Boží Syn!“
55 Z diaľky sa prizeralo aj veľa žien, ktoré prišli za Ježišom
až z Galiley a starali sa o neho aj o jeho učeníkov.
56 Medzi nimi bola aj Mária Magdaléna, Mária, Jakubova
a Jozefova matka, a matka Jakuba a Jána Zebedejovcov.

Ježišov pohreb

57 Keď nastal večer, prišiel Jozef, bohatý človek z Arimatey,
ktorý tiež patril k Ježišovým nasledovníkom.
58 Dal sa ohlásiť u Piláta a poprosil ho, aby mu vydal Ježišovo
telo. Pilát mu vyhovel.
59 Jozef zavinul Ježišovo telo do čistého plátna
60 a uložil ho do hrobu, ktorý si dal vytesať v skale. Vchod
do hrobu dal privaliť veľkým balvanom. Potom odišiel.
61 Dve Márie – jedna z nich bola Mária Magdaléna – sedeli
oproti hrobu.

62 Na druhý deň – v sobotu, po prípravnom dni sviatkov –
sa veľkňazi a farizeji zhromaždili u Piláta
63 a povedali: „Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, kým
ešte žil, povedal: ‚Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.‘
64 Daj teda aspoň tri dni strážiť hrob, lebo prídu jeho
učeníci, ukradnú ho a potom budú ľudí presviedčať, že vstal
z mŕtvych. A to by bol ešte väčší podvod ako prvý!“
65 „Dobre,“ povedal Pilát, „vezmite vojakov a strážte ho, ako
viete.“
66 Tak aj urobili, postavili k hrobu stráž, dokonca zapečatili
balvan, ktorým bol hrob privalený.

28

Vzkriesenie Ježiša

1 Keď uplynula sobota a svitol prvý deň týždňa, Mária
Magdaléna a tá druhá Mária sa vybrali k hrobu.
2 A tu zrazu nastalo silné zemetrasenie, lebo Boží anjel
zostúpil z neba, odvalil balvan a sadol si naň.
3 Žiaril ako blesk a odev mal biely ako sneh.
4 Strážcov to tak vydesilo, že sa nevládali ani pohnúť.
5 Anjel sa prihovoril ženám: „Nebojte sa, viem, že hľadáte
Ježiša, ktorý bol ukrižovaný.
6 Ale on tu už nie je, vstal z hrobu, tak ako vám to predtým
povedal. Poďte dnu a presvedčte sa.
7 A teraz sa ponáhľajte oznámiť jeho učeníkom, že vstal
z mŕtvych. Pôjde do Galiley a tam sa s ním stretnete. To je
to, čo som vám prišiel oznámiť.“
8 So strachom, ale aj s veľkou radosťou ženy rýchlo odišli od
hrobu a bežali to oznámiť učeníkom.
9 Vtom sa zjavil pred nimi Ježiš a povedal im: „Pozdravujem
vás.“ Ihneď padli na kolená a objímali mu nohy.
10 Ježiš ich upokojoval: „Nebojte sa, choďte a povedzte
mojim bratom, aby šli do Galiley, tam sa stretneme.“
11 Keď sa ženy vzdialili, niektorí zo strážcov utekali do
mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo.
12 Tí hneď zvolali poradu s ostatnými židovskými pred-
staviteľmi, aby sa dohodli, čo robiť. Najprv veľkou sumou
podplatili vojakov,
13 nech povedia: „V noci sme zaspali, vtedy prišli jeho
učeníci a ukradli jeho telo.“
14 Potom im sľúbili, že ak sa to dozvie miestodržiteľ,
uchlácholia ho a postarajú sa, aby z toho nemali
nepríjemností.
15 Vojaci vzali peniaze a rozhlasovali to, čo im prikázali.
A táto zvesť sa rozšírila medzi Židmi, ktorí tomu veria dodnes.

Ježiš sa stretne s učeníkmi

16 Jedenásť učeníkov sa pobralo do Galiley na vrch, ktorý
im určil Ježiš.
17 Keď ho tam zazreli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybo-
vali, či je to naozaj on.
18 Ježiš im povedal: „Je mi daná všetka moc na nebi aj na
zemi.
19 Preto choďte a získavajte mi nasledovníkov vo všetkých
národoch a krstite ich v mene Otca, Syna i Ducha Svätého.
20 A učte ich, aby zachovávali všetko, čo som vám prikázal.
Budem s vami stále, až do konca tohto sveta.“

Evanjelium podľa Marka

Ján Krstiteľ

1 Začiatok nádhernej správy o Ježišovi Kristovi, Božom Synovi, bol takýto:
2 V knihe proroka Izaiáša oznámil Boh: „Posielam pred tebou svojho posla, ktorý ti praví cestu.“
3 „Na púšti volá hlas: ‚Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky prekážky.‘ “
4 Týmto poslom bol Ján Krstiteľ. Býval na púšti a nabádal ľudí, aby sa dali pokrstiť, a vyjadrili tak, že sa odvracajú od svojich hriechov a túžia po Božom odpustení.
5 Na púšť za ním prichádzali ľudia z Jeruzalema i z celého Judska. Tam vyznávali svoje hriechy a Ján ich krstil v rieke Jordán.
6 Nosil odev z ťavej srsti a bol prepásaný koženým opaskom: jeho pokrmom boli kobylky a med divých včiel.
7 Ľuďom prinášal toto posolstvo:
„Po mne príde ktosi omnoho väčší ako ja. Nie som hodný ani toho, aby som mu rozviazal remienok na obuvi.
8 Ja vás krstím vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Ján pokrstí Ježiša v Jordáne

9 V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta k Jordánu, kde ho Ján pokrstil.
10 Vo chvíli, keď Ježiš vystupoval z vody na breh, videl, ako sa otvorilo nebo a Boží Duch na neho zostúpil ako holubica.
11 Vtom zaznel z neba hlas: „Ty si môj Syn. Milujem ťa a to, čo robíš, ma napĺňa radosťou.“

Ježiš vystavený satanovým pokušeniam

12 Hneď nato ho Svätý Duch viedol na púšť.
13 Strávil tam štyridsať dní vystavený satanovým pokušeniam. Bol medzi divou zverou a anjeli sa o neho starali.

Začiatok Ježišovej činnosti

14 Neskôr, keď kráľ Herodes uväznil Jána, prišiel Ježiš do Galiley a zvestoval tam Božie radostné posolstvo:
15 „Nadišiel už čas. Božie kráľovstvo je blízko. Odvráťte sa od svojich hriechov a dôverujte dobrej správe o Bohu!“

Povolanie učeníkov

16 Keď šiel Ježiš po brehu Galilejského mora, pozoroval
Šimona a jeho brata Andreja, ako hádžu do vody siete, lebo
sa živili rybárstvom.
17 Ježiš na nich zavolal: „Poďte za mnou a ja vám ukážem,
ako zachraňovať ľudí pre večnosť!“
18 Ihneď nechali všetko tak a odišli s ním.
19 Kúsok ďalej videl pri brehu Zebedejových synov Jakuba
a Jána, ako v loďke opravujú potrhané siete.
20 Aj ich zavolal a oni nechali svojho otca Zebedeja v loďke
s najatými pomocníkmi a pobrali sa za Ježišom.

Ježiš dokazuje svoju moc

21 Spoločne prišli do mesta Kafarnaum a hneď v prvú
sobotu vošli do synagógy, kde Ježiš začal učiť.
22 Poslucháči žasli nad jeho učením – učil ich totiž ako
niekto, kto má autoritu i moc, nie ako ich náboženskí učitelia.
23 Bol tam istý muž posadnutý démonom a začal vykriko-
vať:
24 „Ježiš z Nazareta, prečo nás nenecháš na pokoji? Prišiel
si nás zničiť? Viem, kto si: ten Svätý, čo prichádza od Boha!“
25 Ježiš mu prísne povedal: „Mlč s vyjdi z neho!“
26 Vtom démon zreval, divoko tým mužom zalomcoval
a vyšiel z neho.
27 Poslucháčov sa zmocnil úžas a začali sa dohadovať, čo sa
stalo. „Čo to je? Nejaké nové učenie?“ spytovali sa vzrušene.
„A akú má len moc – aj zlí duchovia poslúchajú jeho rozkazy!“
28 Správa o ňom sa rýchlo rozšírila po celom území Galiley.

Ježiš uzdravuje chorých

29 Keď potom vyšiel zo synagógy, pobral sa s Jakubom
a Jánom do Šimonovho a Andrejovho domu.
30 Tu našli Šimonovu svokru ležať chorú v posteli s vysokou
horúčkou. Povedali Ježišovi, čo ju trápi.
31 Pristúpil k jej lôžku, chytil ju za ruku a pomohol jej vstať.
Horúčka jej ihneď zmizla a ona im začala pripravovať jedlo.
32 Večer, keď zapadlo slnko, bolo nádvorie plné chorých
a posadnutých démonmi, ktorých k nemu priviedli, aby ich
uzdravil.
33 Pred domom sa zhromaždil a pozoroval ho obrovský
zástup ľudí z celého mesta.
34 V ten večer uzdravil veľký počet chorých a mnohých
démonov vyhnal z ich obetí. Ale démonom nedovolil hovoriť,
lebo vedeli, kým je.
35 Na druhý deň vstal Ježiš hneď ráno, ešte pred svitaním
a odišiel na osamelé miesto, kde sa mohol v pokoji modliť.
36 Šimon spolu s ostatnými sa za ním ponáhľali.

37 Keď ho našli, vraveli mu: „Každý sa na teba vypytuje!“
38 On im odpovedal: „Musím ísť aj do okolitých dedín
a oznámiť ľuďom moje posolstvo – veď to je dôvod, prečo som
prišiel.“
39 A potom kázal v synagógach po celej Galilei a vyháňal
démonov.

Uzdravenie malomocného
40 Raz k nemu pristúpil človek postihnutý malomocenstvom, hodil sa pred ním na kolená a úpenlivo ho prosil:
„Viem, že ma môžeš uzdraviť, ak budeš chcieť!“
41 Ježišovi ho prišlo ľúto, natiahol ruku, dotkol sa ho
a povedal: „Chcem, buď čistý!“
42 Len čo vyslovil tieto slová, nezostalo po malomocenstve
ani stopy.
43 Ale Ježiš mu prísne nariadil: „Nikomu nič nepovedz!
44 Choď, ukáž sa kňazovi a prines obetný dar, ako to nariadil
Mojžiš uzdraveným z malomocenstva, aby všetci mali dôkaz,
že si naozaj zdravý.“
45 Ale uzdravený nevydržal mlčať a všetkým radostne oznamoval, čo sa s ním stalo. A tak sa Ježiš nemohol verejne
dostať do nijakého mesta. Zdržiaval sa preto na opustených
miestach, ale aj tak sa za ním zbiehali zástupy ľudí zo všetkých
strán.

2

Ježiš má moc odpúšťať hriechy
1 Po niekoľkých dňoch sa Ježiš opäť vrátil do Kafarnauma.
Správa o jeho príchode sa rýchlo rozletela po meste.
2 Do domu sa k nemu nahrnulo toľko ľudí, že vnútri, ale ani
pred domom sa nedalo ani hnúť. A on im zvestoval Božie
posolstvo.
3 Štyria muži priniesli na nosidlách ochrnutého človeka.
4 Keďže sa k nemu cez to množstvo ľudí nemohli dostať,
vyšli na strechu domu, urobili v nej otvor a spustili ležadlo
s ochrnutým rovno pred Ježiša.
5 Keď Ježiš videl ich vieru, povedal chorému: „Syn môj,
tvoje hriechy sú odpustené!“
6 Sedeli tam však aj niekoľkí učitelia Zákona a v duchu sa
pohoršovali:
7 „Čo to ten človek hovorí!? Veď je to rúhanie! Veď iba Boh
má právo odpúšťať hriechy!“
8 No Ježiš poznal ich myšlienky a preto sa ich spýtal: „Prečo
vás to poburuje?
9 Veď čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Tvoje hriechy sú
odpustené‘ – alebo mu prikázať: ‚Vstaň a choď!‘

10 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi
odpúšťať hriechy…“
11 Vtedy sa obrátil k ochrnutému a povedal mu: „Vstaň
a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov!“
12 A chorý sa pred očami ohromeného zástupu postavil na
nohy, vzal ležadlo a pobral preč. Ľudia žasli a oslavovali Boha:
„Také čosi sme nikdy nevideli!“

Ježiš povolá Léviho

13 Ježiš sa znova pobral na breh Genezaretského jazera
a kázal zástupu ľudí, ktorí sa okolo neho zhromaždili.
14 Cestou uvidel Alfejovho syna Léviho, ako sedí na colnici
a vyberá poplatky od pocestných. Zavolal na neho: „Poď so
mnou a staň sa mojím učeníkom!“ A Lévi vstal a išiel za ním.
15 V ten deň usporiadal Lévi vo svojom dome hostinu.
Prišiel na ňu nielen Ježiš so svojimi učeníkmi, ale aj mnoho
ďalších vyberačov daní a ľudí pochybnej povesti.
16 Keď však učitelia Zákona videli, že Ježiš stoluje s ľuďmi zlej
povesti, vraveli jeho učeníkom: „Ako si môže sadnúť za stôl
s takou spodinou?“
17 Ježiš to počul a odpovedal im: „Lekára nepotrebujú
zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať k Bohu tých, čo sú
presvedčení o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov.“

Spor o pôst

18 Nasledovníci Jána Krstiteľa a farizeji sa pravidelne postili.
Niektorí ľudia sa preto Ježiša pýtali: „Prečo sa Jánovi nasle-
dovníci a farizeji postievajú a tvoji učeníci nie?“
19 Ježiš im na to odpovedal: „Majú azda svadobčania dôvod
postiť sa, keď sú na svadobnej hostine? Kým je ženích medzi
nimi, prečo by sa neradovali?
20 Ale prídu dni, keď ženícha vytrhnú z ich stredu, a potom
sa budú postiť.
21 Nikto predsa neprišíva na staré šaty záplatu z novej látky,
lebo by vytrhla staré tkanivo a diera by sa ešte zväčšila.
22 A takisto sa mladé víno nenalieva do mechov zo starej
kože. Kvasiace víno by staré mechy roztrhlo, a tak by jedno
i druhé vyšlo nazmar. Mladé víno sa má nalievať do nových
mechov.“

Spor o sobote

23 Raz v sobotu prechádzal Ježiš so svojimi učeníkmi
obilným poľom. Učeníci boli hladní, preto začali trhať klasy.
24 Videli to farizeji a vyčítali Ježišovi: „Pozri, tvoji učeníci
robia, čo sa v sobotu nesmie robiť!“
25 Ježiš na to odpovedal: „Azda ste nečítali, čo urobil kráľ
Dávid, keď on a jeho družina mali hlad a nebolo čo jesť?

26 Ako vošli do Božieho domu – veľkňazom bol vtedy Abiatar
– a jedli z posvätných chlebov, ktoré smeli jesť iba kňazi?“
27 A potom ešte dodal: „Sobota bola predsa ustanovená pre
človeka, a nie človek pre sobotu.
28 Preto Syn človeka má právo rozhodnúť aj o tom, čo sa
v sobotu robiť smie a čo nie.“

3

Ježiš uzdraví človeka s nevládnou rukou

1 Keď Ježiš opäť vstúpil do synagógy, zbadal tam človeka
s ochrnutou rukou.
2 Bola práve sobota, a preto Ježišovi odporcovia napäto
striehli, čo urobí. Ak postihnutého uzdraví, budú mať
výbornú príležitosť vzniesť proti nemu obvinenie.
3 A naozaj – Ježiš chorého vyzval: „Postav sa sem do stredu,
aby ťa všetci videli!“
4 Potom sa spýtal prítomných: „Čo by sa malo robiť podľa
zákona v sobotu: má sa konať dobro, alebo nie? Má sa život
zachrániť, alebo zničiť?“ Ale oni len mlčali.
5 Premeral si všetkých nahnevaným pohľadom, lebo ich
bezcitnosť a ľahostajnosť k ľudskému utrpeniu ho roztrpčila.
Potom sa obrátil k tomu človeku a povedal: „Vystri ruku!“ Muž
poslúchol a jeho ruka bola opäť zdravá.
6 Keď farizeji vyšli zo synagógy, hneď sa začali radiť
s prívržencami kráľa Herodesa, ako Ježiša zabiť.

Uzdravovanie pri jazere

7 Ježiš sa opäť utiahol s učeníkmi ku Genezaretskému
jazeru. Znova ho nasledovali veľké davy ľudí z celej Galiley
a Judska,
8 Jeruzalema, Idumey, zo Zajordánska, ba prichádzalo
veľké množstvo ľudí aj z okolia pohanských miest Týru
a Sidona. Zvesť o zázrakoch, ktoré konal, sa totiž rozniesla
široko-ďaleko.
9 Poprosil učeníkov, aby mu pripravili loďku a vyhol sa tak
tlačenici.
10 Pretože mnohých uzdravil, všetci, čo trpeli nejakou
chorobou, sa k nemu predierali, aby sa ho aspoň dotkli.
11 Len čo ho zbadali ľudia posadnutí démonmi, padali pred
ním na zem a kričali: „Ty si Boží Syn!“
12 Ale on im prísne zakázal hovoriť o tom, kým je.

Ježiš si povolá dvanástich apoštolov

13 Potom si zavolal k sebe tých, ktorých si sám vyvolil,
a vystúpil s nimi na horu.
14 Z nich si vybral dvanástich za apoštolov, aby boli s ním
a mohol ich poslať kázať,

15 uzdravovať a vyháňať démonov.
16 Boli to: Šimon, ktorému pridal meno Peter;
17 Zebedejovi synovia Jakub a Ján, ktorých volal Boanerges, čo znamená Synovia hromu;
18 Andrej, Filip, Bartolomej, Matúš, Tomáš, Jakub – syn Alfejov, Tadeáš, Šimon Horlivec
19 a Judáš Iškariotský, ktorý ho neskôr zradil.

Ježiša obviňujú, že má satanskú moc

20 Ježiš sa vrátil do Šimonovho domu. Ale opäť sa tam nahrnul veľký zástup ľudí, takže sa nemal kedy s učeníkmi ani najesť.
21 Keď sa o tom, čo sa deje, dopočuli jeho príbuzní, vypravili sa za ním, aby ho donútili vrátiť sa domov. Vraveli totiž, že sa pomiatol.
22 A učitelia Zákona, ktorí prišli z Jeruzalema, tvrdili: „Je posadnutý Belzebulom, kniežaťom démonov, a zlých duchov vyháňa démonskou silou.“
23 Ježiš si ich zavolal k sebe a pokúšal sa im to vysvetliť obrazne: „Ako môže satan vyháňať satana?
24 Rozdelené kráľovstvo pustne.
25 Aj rodina, kde vládnu spory a roztržky, sa rozpadne.
26 Tak ani satan nemôže bojovať sám proti sebe – ako by potom obstálo jeho kráľovstvo? Nevyhnutne musí prísť jeho koniec.
27 Ak chce niekto ukradnúť veci z domu silného muža, musí ho najprv zviazať, a len potom si ich môže odniesť.
28 Preto vám hovorím, že každý hriech aj rúhanie môže byť ľuďom odpustené.
29 Ale ak sa niekto rúha proti Svätému Duchu, tomu nebude odpustené – jeho hriech bude mať večné dôsledky.“
30 To im povedal preto, lebo jeho zázraky pripisovali satanskej moci.

Kto patrí do Ježišovej rodiny

31 K preplnenému domu, kde Ježiš učil, prišli jeho bratia s matkou. Dali si ho zavolať.
32 „Tvoja matka, tvoje sestry a tvoji bratia sú vonku a chcú, aby si prišiel k nim!“ oznámil mu ktosi zo zástupu, ktorý ho obklopoval.
33 „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“ spýtal sa ich.
34 Potom sa rozhliadol po ľuďoch okolo seba a povedal: „Tu je moja matka a tu sú moji bratia.
35 Každý, kto koná podľa Božej vôle, je mojím bratom, mojou sestrou i mojou matkou.“

4

O rozsievačovi

1 Potom Ježiš opäť učil pri mori. Okolo neho sa zhromaždili
veľké zástupy, preto musel nasadnúť do loďky a odtiaľ sa
prihováral k ľuďom na brehu.
2 Keď učil, často používal podobenstvá. Hovoril im:
3 „Počúvajte! Jeden roľník sa vybral na pole zasiať obilie.
4 Nie všetky zrnká však padli do vhodnej pôdy. Niektoré sa
dostali na kraj cesty. Zletili sa vtáky a pozobali ich.
5 Iné padli na skalnaté miesto, kde bolo len trochu pôdy.
Tam síce veľmi skoro vyklíčili, lebo neboli hlboko v zemi,
6 ale v slnečnej páľave rastlinky pre nedostatok vlahy
vyschli.
7 Iné zrnká padli medzi bodľačie, ktoré mladé výhonky
čoskoro udusilo, takže klasy ani nevyrástli.
8 Zato zrno, ktoré padlo do úrodnej pôdy, vzišlo,
rástlo a prinieslo úrodu – niektoré tridsaťnásobnú, ďalšie
šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú.“
9 Potom Ježiš dodal: „Kto má uši na počúvanie, nech
počúva!“

10 Neskôr, keď zostal sám so svojimi dvanástimi a ešte
ďalšími učeníkmi, spýtali sa ho: „Prečo hovoríš v podoben-
stvách?“
11 Odpovedal im: „Vám, ktorí bývate so mnou, Boh už zjavil
tajomstvá svojho kráľovstva. Ale tým, čo sú ešte mimo neho,
sa to usilujem vysvetliť v podobenstvách,
12 aby boli nútení rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale
nerozumejú; pozerajú sa, ale nevidia: nie sú ochotní obrátiť
sa k Bohu, aby im odpustil ich previnenia.“

Výklad podobenstva o rozsievačovi

13 Ježiš sa učeníkov opýtal: „Vy tomu podobenstvu nerozu-
miete? Ako potom chcete pochopiť to, čo vám hovorím!? Tak
teda:
14 Rozsievačom zasieva Božie posolstvo.
15 Srdce niektorých poslucháčov je ako udupaná cesta.
Satan ihneď prichádza a usiluje sa o to, aby zabudli, čo počuli.
16 Podobne je to aj s tými, u ktorých je slovo zasiate do
skalnatej pôdy. Božie posolstvo si vypočujú a radostne ho
prijmú.
17 Nezakorení do hĺbky, je dočasné. Keď prídu ťažkosti alebo
prenasledovanie, hneď sa vzdajú.
18 Pôda zarastená bodľačím je obrazom ľudí, ktorí si Božiu
radostnú zvesť vypočujú a prijmú ju,

19 ale každodenné starosti, túžba po majetku a pachtenie za
tým, čo ponúka súčasná doba, udusia v srdci Božie posolstvo,
takže zostane bez úžitku.
20 Napokon úrodnej pôde sa podobajú tí, ktorí prijmú Božiu
zvesť bezvýhradne, a preto prinášajú bohatú úrodu: tridsať,
šesťdesiat, ba i stonásobne viac, ako bolo do ich sŕdc zasiate.“

Svetlo pod nádobou

21 Potom pokračoval: „Keď niekto rozsvieti lampu, zakryje
ju azda nejakou nádobou alebo strčí pod posteľ? Alebo ju
umiestni tak, aby všetkým jasne svietila?
22 Všetko, čo je teraz skryté, vyjde raz na svetlo, a čo je dnes
utajované, vyjde najavo.
23 Kto má uši na počúvanie, nech počúva!
24 Premýšľajte o tom, čo počujete! Akou mierou meriate,
takou Boh nameria vám a ešte vám aj pridá.
25 Ten, kto žije podľa Božieho slova, bude mu rozumieť
stále viac. Ale ten, kto podľa neho nežije, čoskoro prestane
rozumieť aj to, čo mu je teraz jasné.“

O rastúcom zrne

26 Ježiš hovoril ďalšie podobenstvá: „S Božím kráľovstvom je
to tak, ako keď roľník zaseje na poli obilie.
27 Dni ubiehajú, zrno vyklíči a rastie vo dne v noci bez jeho
pričinenia.
28 Veď pôda prináša úrodu sama od seba: najprv steblo,
potom klas a ten sa naleje zrnom.
29 A keď obilie napokon dozreje, príde žatva a roľník zožne
úrodu.“

O horčičnom zrne

30 „Ako vám ešte môžem znázorniť Božie kráľovstvo? K čomu
ho mám prirovnať?“ pokračoval Ježiš.
31 „Je ako horčičné zrno: môžu ho zasiať ako to najmenšie
semienko na poli.
32 Ale keď ho zasejú do zeme, prerastie všetky byliny na
poli a vyháňa také veľké vetvy, že vtáci môžu hniezdiť v ich
tôni.“
33 Použil ešte mnoho podobných podobenstiev, aby priblížil
ľuďom svoje učenie.
34 Keď hovorieval verejne, používal výhradne podobenstvá.
Ale keď potom zostal so svojimi učeníkmi osamote, všetko im
vysvetlil.

Ježiš tíši vietor a búrku

35 Keď sa zvečerilo, navrhol Ježiš učeníkom: „Preplavme sa
na druhý breh jazera.“

36 Opustili zástup a v tej istej lodi, v ktorej Ježiš učil, odrazili
od brehu. Niekoľko ďalších lodiek sa plavilo s nimi.
37 Onedlho sa na jazere strhla veľká búrka a víchrica.
Obrovské vlny sa zapierali do loďky: čoskoro bola plná vody
a hrozilo, že sa potopí.
38 Ježiš však spal v zadnej časti lode s hlavou na poduške.
Učeníci ho zobudili a celí zúfalí kričali: „Majstre, tebe je jedno,
že sa utopíme!?“
39 Ježiš vstal, pohrozil vetru a prikázal moru: „Mlč! Utíš sa!“
V tej chvíli víchor prestal a zavládlo nesmierne ticho.
40 „Prečo ste sa tak vyľakali? Nedôverujete mi?“ spýtal sa
učeníkov.
41 Boli ohromení a pýtali sa jeden druhého: „Kto to vlastne
je, že ho poslúcha vietor i more?“

5

Uzdravenie posadnutého v gerazskom kraji

1 Pristáli na druhom brehu jazera, v kraji Gerazénov.
2 Len čo Ježiš vystúpil z lode, vyšiel z hrobov oproti akýsi
muž posadnutý démonmi.
3 Žil v hroboch vytesaných do skaly a nik ho nevládal skrotiť.
4 Vždy znovu mu spútavali ruky reťazami a nohy okovami,
ale on putá zakaždým rozlámal a reťaze potrhal.
5 Vo dne v noci sa potĺkal medzi hrobmi, potuloval sa po
pustých kopcoch, reval a zraňoval sa ostrými kameňmi.
6 Keď zbadal z diaľky Ježiša, pribehol, padol pred ním na
kolená
7 a kričal: „Čo odo mňa chceš, Ježiš, Syn najvyššieho Boha?
Prisahaj na Boha, že ma nebudeš trápiť!“
8 Ježiš mu totiž povedal: „Nečistý duch, vyjdi z neho!“
9 Ježiš sa ho spýtal: „Aké meno ti dali?“ – „Som Légia, lebo
je nás mnoho,“ zaznela odpoveď.
10 A prosíkali, aby ich nevyháňal z tohto kraja.
11 Na svahu kopca sa práve pásla veľká črieda svíň.
12 „Pošli nás, aby sme vošli do tamtých svíň!“ žiadali démoni.
13 Ježiš im to dovolil a nečistí duchovia vyšli z človeka a vošli
do prasiat. Vzápätí sa tá veľká, asi dvojtisícová črieda splašila
a rútila sa dolu svahom do jazera. Tam sa utopila.
14 Pastieri svíň utekali preč a cestou o tom všade hovorili.
Ľudia sa prichádzali pozrieť, čo sa vlastne stalo.
15 Keď videli posadnutého démonmi oblečeného a zdravého
sedieť pokojne pri Ježišovi, vydesilo ich to.
16 Tí, čo boli svedkami tejto udalosti, im totiž porozprávali,
čo sa stalo, aj to, kde sa podelo stádo.

17 A tak začali všetci Ježiša prosiť, aby z ich kraja radšej odišiel.
18 Ako Ježiš nastupoval na loďku, uzdravený ho prosil, aby mohol ísť s ním.
19 Ale Ježiš nesúhlasil. „Choď domov k svojej rodine a povedz všetkým známym, aký zázrak vykonal Pán a aký bol k tebe milostivý.“
20 A uzdravený naozaj chodil po kraji zvanom Desaťmestie a každému rozprával, aké dobrodenie mu Ježiš vykonal. A všetci nad tým žasli.

Vzkriesenie Jairovej dcéry a uzdravenie chorej ženy

21 Keď sa Ježiš znova preplavil na druhý breh, opäť sa okolo neho zhromaždil obrovský zástup ľudí.
22 Bol medzi nimi aj predstavený miestnej synagógy, ktorý sa volal Jairos. Keď ho zbadal, padol mu k nohám
23 a úpenlivo ho prosil: „Umiera mi dcérka. Prosím ťa, poď, polož na ňu ruky, aby bola zasa zdravá!“
24 Ježiš sa pobral s ním.
Nasledovalo ho množstvo ľudí a tlačili sa naňho zo všetkých strán.
25 V dave bola jedna žena, ktorá už dvanásť rokov trpela krvácaním.
26 Liečila sa u mnohých lekárov, minula na liečenie celý majetok, ale nič nepomáhalo: choroba sa jej stále zhoršovala.
27 No dopočula sa o Ježišovi a jeho zázračnej moci, pretlačila sa k nemu zozadu a dotkla sa ho.
28 Povedala si totiž: „Ak sa čo len dotknem jeho rúcha, určite sa uzdravím!“
29 A naozaj! Len čo sa ho dotkla, krvácanie prestalo a pocítila, že je úplne zdravá.
30 Ježiš ihneď poznal, že z neho vyšla uzdravujúca moc, obrátil sa a spýtal sa: „Kto sa dotkol môjho rúcha?“
31 Učeníci mu prekvapene odpovedali: „Prečo sa pýtaš, kto sa ťa dotkol? Veď vidíš koľko ľudí sa tu tlačí?“
32 Ale Ježiš sa obzeral, aby zistil, kto zo zástupu sa ho dotkol.
33 Tu vyľakaná žena, ktorá sa triasla na celom tele, lebo cítila, čo sa s ňou stalo, padla Ježišovi k nohám a o všetkom mu povedala.
34 Ježiš jej povedal: „Dcéra moja, tvoja viera ťa uzdravila. Môžeš pokojne odísť, choroba ťa už nebude trápiť.“
35 Kým sa s ňou zhováral, z Jairovho domu priniesli poslovia správu: „Tvoja dcéra zomrela, je zbytočné obťažovať Majstra.“
36 Keď to Ježiš počul, povedal Jairovi: „Len sa neboj a dôveruj mi!“
37 Nikomu nedovolil ísť s ním a vzal so sebou iba Petra, Jakuba a jeho brata Jána.

38 Dom predstaveného synagógy sa už ozýval srdcervúcim
plačom a nárekom.
39 Vstúpil dnu a spýtal sa: „Načo ten plač a rozruch? Veď to
dievča neumrelo, iba spí!“
40 Ale oni ho vysmiali. Všetkým kázal odísť a iba s rodičmi
a tromi učeníkmi vošiel do miestnosti, kde ležalo dievča.
41 Chytil ju za ruku a povedal: „Talitha kum!“ – čo znamená
„Dievčatko: prikazujem ti, vstaň!“
42 A to dvanásťročné dievča ihneď vstalo a chodilo. Všetci
boli celkom bez seba.
43 Ježiš im s veľkou vážnosťou kládol na srdce, aby nikomu
nerozprávali o tom, čo sa stalo. Potom im pripomenul, aby
dali dievčatku jesť.

6

Doma nikto nie je prorokom

1 Onedlho odišiel z toho kraja a vrátil sa aj so svojimi
učeníkmi do Nazareta, svojho domovského mesta.
2 V najbližšiu sobotu sa pobral do synagógy a tam vyučoval.
Ľudia, ktorí ho počúvali, žasli a spytovali sa jeden druhého:
„Kde sa to v ňom len berie? Kde získal takú múdrosť? Ba robí
aj zázraky!
3 Veď je to obyčajný tesár! Poznáme ho, je to syn Márie!
A poznáme aj jeho bratov Jakuba, Jozefa, Júdu a Šimona! Aj
jeho sestry tu žijú s nami!“ A pohoršovali sa na ňom.
4 Ježiš im na to povedal: „Nikde si proroka nevážia tak málo
ako v jeho vlasti, vo vlastnom dome a v jeho rodine.“
5 Kvôli ich nevere tam nemohol prejaviť svoju moc nijakým
zázrakom. Uzdravil len zopár ľudí tým, že na nich vložil ruky.
6 Čudoval sa, ako veľmi mu nedôverujú.

Ježiš vysiela dvanástich apoštolov

Potom chodil po okolitých dedinách a vyučoval ľudí.
7 Zavolal si dvanástich učeníkov, aby ich po dvoch vysielal
vyslobodzovať ľudí od zlých duchov.
8 Prikázal im, aby si na cestu okrem palice nič nebrali: ani
chlieb, ani nijakú kapsu, ani peniaze.
9 Nemali ísť naboso, ale nemali si brať ani náhradnú obuv
či šaty.
10 Dal im takýto pokyn: „Ak vstúpite do niektorého domu,
zostaňte v ňom až do svojho odchodu z toho mesta.
11 No ak by vás niekde nechceli prijať a nevypočuli vaše
svedectvo, choďte preč a otraste si pred nimi aj prach zo
svojich nôh, aby ste ich tak varovali pred Božím hnevom.“
12 A tak sa učeníci vydali na cestu a nabádali ľudí: „Odvráťte
sa od svojich hriechov!“

13 Oslobodzovali ľudí od zlých duchov, mnohých chorých
pomazali olejom a uzdravovali ich.

Herodes a smrť Jána Krstiteľa

14 O Ježišovi sa všade veľa hovorilo a dopočul sa o ňom
aj kráľ Herodes. Niektorí ľudia vraveli: „Ján Krstiteľ vstal
z mŕtvych, preto koná také zázraky.“
15 Iní sa nazdávali, že je to Eliáš, a ďalší boli presvedčení,
že je to jeden z prorokov minulosti.
16 No keď to počul Herodes, usúdil: „Je to Ján, ktorému som
dal sťať hlavu. Určite vstal z mŕtvych.“
17 Kráľ Herodes dal totiž Jána zatknúť a v putách zavrieť
do žalára. Urobil to kvôli Herodiade, manželke svojho brata
Filipa, ktorú si vzal za ženu.
18 Ján Krstiteľ mu totiž vyčítal: „Tým, že žiješ s manželkou
svojho brata, porušuješ zákon!“
19 Herodias ho za to znenávidela a usilovala sa pripraviť ho
o život, ale neodvážila sa.
20 Vedela, že Herodes Jána Krstiteľa berie vážne, pok-
ladá ho za spravodlivého a svätého človeka a drží nad ním
ochrannú ruku. Jánove slová ho síce vždy vnútorne rozrušili,
ale predsa ho rád počúval.
21 Napokon sa Herodiade naskytla vhodná príležitosť.
Herodes usporiadal na oslavu svojich narodenín slávnostnú
hostinu a pozval na ňu dvoranov, dôstojníkov a významné
osobnosti z celej Galiley.
22 Na oslave tancovala Herodiadina dcéra a svojím
pôvabom všetkých uchvátila. Herodes ňou bol taký očarený,
že zvolal: „Žiadaj si odo mňa všetko, čo chceš, a dostaneš to!“
23 Slávnostne sa pred všetkými zaprisahal, že jej dá
čokoľvek; hoci aj polovicu svojho kráľovstva.
24 Dcéra sa šla poradiť s matkou. Tá ju naviedla, aby si
žiadala hlavu Jána Krstiteľa.
25 Rýchlo sa vrátila a predniesla mu svoju žiadosť: „Chcem,
aby si mi ihneď priniesol na mise hlavu Jána Krstiteľa.“
26 Kráľ veľmi zosmutnel, ale netrúfal si nesplniť sľub, ktorý
dal pred všetkými hosťami.
27 Poslal teda do väzenia kata, aby sťal Jánovi hlavu. Kat
príkaz splnil, sťal Jána v žalári
28 a priniesol jeho hlavu na mise. Dal ju dievčaťu a tá ju
odovzdala svojej matke.
29 Keď sa to dopočuli Jánovi učeníci, prišli po jeho telo
a pochovali ho.

Nasýtenie päťtisícového zástupu

30 Apoštoli sa vrátili z ciest a znova sa zišli u Ježiša. Vy-
rozprávali mu všetko, čo robili a vyučovali.
31 Ježiš im navrhol: „Utiahnime sa niekam do ústrania
a odpočiňme si trochu.“ Stále boli totiž obklopení húfom ľudí
a nemali sa kedy ani najesť.
32 Chceli sa teda odplaviť na odľahlé miesto.
33 No ľudia zbadali, ako odchádzajú na loďke. Bežali po
brehu a keď loďka pristála, už tam na nich čakali.
34 Keď Ježiš vystúpil z loďky a uvidel ten obrovský zástup
ľudí, prišlo mu ich ľúto, lebo boli ako ovce bez pastiera. Začal
ich učiť mnohým veciam.
35 Na sklonku dňa za ním prišli učeníci a pripomenuli mu:
„Pozri, čas už pokročil a sme na pustom mieste.
36 Povedz ľuďom, aby si išli do okolitých dediniek a osád
nakúpiť nejaké jedlo.“
37 Ježiš im odpovedal: „Vy sa im postarajte o jedlo!“
Namietli: „To máme pre všetkých nakúpiť jedlo za dvesto
denárov?“
38 Spýtal sa ich: „Koľko tu máte chleba? Choďte a zistite to!“
Vrátili sa a oznámili mu: „Dokopy päť chlebov a dve ryby.“
39 Ježiš vyzval ľudí, aby sa rozdelili na skupiny a usadili sa
na tráve.
40 V každej skupine bolo päťdesiat až sto ľudí.
41 Potom vzal tých päť chlebov, uprel zrak na nebo
a poďakoval za ne Bohu. Rozlamoval chleby a podával
učeníkom, aby ich roznášali ľuďom. To isté urobil aj s rybami.
42 Všetci sa najedli dosýta
43 a ešte sa nazbieralo aj dvanásť košov zvyškov.
44 Tak sa nasýtilo päťtisíc mužov.

Ježiš kráča po vode

45 Hneď nato Ježiš prikázal učeníkom, aby opäť nasadli do
loďky a preplavili sa na druhú stranu do Betsaidy. Sám ešte
zostal, lebo sa chcel rozlúčiť s ľuďmi a poslať ich domov.
46 Keď sa rozišli, Ježiš sa pobral na vrch modliť.
47 Nastala noc, učeníci boli uprostred jazera a on sa ešte
modlil hore na vrchu.
48 Na svitaní videl, že ešte vždy namáhavo veslujú, lebo sa
plavili proti vetru. Vydal sa za nimi po hladine jazera a chcel
sa priblížiť až k loďke.
49 Keď ho zbadali, ako kráča po vode, začali kričať od hrôzy,
lebo si mysleli, že je to prízrak.
50 Ale on ich upokojoval: „Hlavu hore! Nebojte sa, veď to
som ja!“
51 Vstúpil k nim do loďky a vietor ihneď utíchol. To ich
ohromilo.

52 Ani po zázraku s chlebmi a ani teraz stále nič nechápali –
lebo pochopiť nechceli.
53 Potom pristáli na druhom brehu v genezaretskom kraji.
54 Len čo Ježiš vystúpil z loďky, ľudia ho ihneď spoznali.
55 Po celom kraji sa rozneslo, že sa sem priplavil. Nech
prišiel kdekoľvek, z celého kraja prinášali k nemu chorých.
56 Všade, kam prišiel, v dedinách, v mestách, osadách alebo
vonku na samotách, kládli na voľne prístupné miesta chorých.
Prosili ho, aby sa mohli dotknúť aspoň okraja jeho šiat.
A každý, kto sa ho s vierou dotkol, bol uzdravený.

7

Čisté a nečisté

1 Farizeji a učitelia Zákona, ktorí prišli za Ježišom,
2 zistili, že niektorí z jeho učeníkov jedia jedlo „nečistými“,
teda neumytými rukami.
3 Židia, najmä farizeji, úzkostlivo lipli na zvykoch svojich
predkov a nedotkli sa jedla, kým si obradným spôsobom
neumyli ruky.
4 Aj po návrate z trhu sa najprv obradne očistili, až potom
sa pustili do prípravy jedla. Bolo ešte veľa podobných
predpisov, ktoré prísne dodržiavali, ako napríklad umývanie
čaší, džbánov a medeného riadu.
5 Preto teraz farizeji a učitelia Zákona dorážali do Ježiša:
„Prečo tvoji učeníci nedodržiavajú zvyky našich predkov
a jedávajú znesvätenými rukami?“
6 Ježiš im odpovedal: „Dobre to o vás, pokrytcoch, povedal
prorok Izaiáš: ‚Tento ľud hovorí, že ma ctí, ale jeho srdce je
odo mňa ďaleko.
7 No márne ma uctieva, lebo vyučuje svoje vlastné zákony,
a nie Božie.‘
8 A naozaj, Božie príkazy zanedbávate a nahrádzate ich
ľudskými tradíciami.
9 Veď vy vlastne rušíte Boží zákon v mene svojich zvykov.
10 Tak napríklad Mojžiš vám takto tlmočil Božie prikázanie:
‚Cti svojho otca i matku.‘ A povedal tiež: ‚Kto potupí otca alebo
matku, musí zomrieť.‘
11 Vy však tvrdíte: ‚Ktokoľvek môže svojim rodičom
povedať: Nemôžem vám pomôcť, lebo to, čo som vám zo
svojho zárobku mohol dať, zaniesol som do chrámu.‘
12 A vy učíte nielen to, ale dokonca bránite tomu človeku,
aby pre svojho otca či matku urobil čokoľvek ďalšie;
13 takto vlastné predpisy staviate nad Božie zákony. A to je
len jeden príklad z mnohých.“

14 Potom si zavolal k sebe zástup ľudí a povedal im:
„Počúvajte, čo vám hovorím a pochopte:
15 Vaše vnútro neznečisťuje to, čo vchádza do úst, ale čo
z nich vychádza.“
16 [Ak má niekto uši na počúvanie, nech počúva!]*
17 Keď potom vstúpil do ktoréhosi domu, aby si odpočinul od
zástupu, spýtali sa ho učeníci, čo mal tým výrokom na mysli.
18 Ježiš sa začudoval: „Ani vy tomu nerozumiete?
Nechápete, že duši človeka nemôže uškodiť to, čo prichádza
zvonka?
19 Veď to nevchádza do jeho srdca. Jedlo prechádza
vnútornosťami a vychádza z tela do žumpy!“
20 Potom ešte dodal: „Človeka znesväcuje to, čo vychádza
z jeho vnútra.
21 Lebo z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, ktoré
vedú k nečistým telesným túžbam, krádežiam, vraždám,
22 cudzoložstvu, chamtivosti, zákernosti, klamstvám, zlobe,
podlosti, závisti, urážkam, pýche a bezuzdnosti.
23 Všetko toto zlo vychádza z vnútra človeka a vzďaľuje ho od
Boha.“

Viera pohanskej ženy

24 Potom Ježiš opustil Galileu a pobral sa do pohanského
kraja v okolí miest Týru a Sidona. Ubytoval sa v jednom dome
a chcel, aby to zostalo v tajnosti, ale márne: správa o jeho
príchode sa hneď rozletela po celom kraji.
25 Dozvedela sa o ňom aj žena, ktorá ho vyhľadala a na
kolenách prosila, aby uzdravil jej pomätenú dcérku.
26 Tá žena bola pohanka, pochádzala z Fenície.
27 Ježiš jej povedal: „Nechaj, nech sa najprv nasýtia deti,
lebo nie je správne brať chlieb deťom a hádzať ho psom!“
28 Ale žena sa nedala odbiť. „Pane, šteňatám spadnú zo
stola aspoň omrvinky po deťoch.“
29 Ježiš jej povedal: „Pre tvoje slová, ktorými si ukázala, ako
mi dôveruješ, zlý duch vyšiel z tvojej dcéry.“
30 A naozaj, keď sa žena vrátila domov, našla dieťa pokojne
spať. Po pomätenosti nebolo ani stopy.

Uzdravenie hluchonemého

31 Z Týru šiel Ježiš do Sidonu a odtiaľ popri Galilejskom mori
do oblasti zvanej Desaťmestie.
32 Tam k nemu priviedli človeka, ktorý bol hluchý
a rozprával len s ťažkosťami: chceli, aby ho Ježiš uzdravil.
33 Ježiš ho odviedol trochu nabok od ľudí, dotkol sa prstami
jeho uší a potom sa mu naslineným prstom dotkol jazyka.

* **7:16** Verš 16 neobsahujú najstaršie rukopisy.

34 Uprel zrak k nebu, so stonom sa pomodlil a zvolal:
„Efata!“ – čo znamená „Otvor sa!“
35 V tej chvíli hluchonemý počul a začal zrozumiteľne hovoriť.
36 Potom sa Ježiš obrátil k prítomným a žiadal ich, aby o tom nikomu nehovorili. Ale čím väčšmi to prikazoval, tým rýchlejšie sa správa o tom šírila.
37 Ľudia žasli a nevychádzali z údivu: „Robí neuveriteľné veci! Hluchým vracia sluch a nemým reč!“

8

Nasýtenie štyroch tisícov ľudí

1 Okolo Ježiša sa opäť zhromaždilo veľké množstvo ľudí. Boli s ním tak dlho, že sa im minuli všetky zásoby. Ježiš si zavolal učeníkov a povedal im:
2 „Je mi ľúto týchto ľudí. Sú tu so mnou už tri dni a nemajú čo jesť.
3 Ak ich pustím domov hladných, môžu cestou odpadnúť od vysilenia, veď niektorí prišli zďaleka.“
4 Učeníci zareagovali: „Kto a ako by mohol v tejto pustatine zohnať chlieb pre toľkých ľudí?“
5 „Koľko chlebov tu máte?“ spýtal sa ich. „Sedem,“ odpovedali mu.
6 Nato poprosil všetkých zhromaždených, aby si posadali na zem. Potom vzal tých sedem chlebov, poďakoval za ne Bohu, odlamoval z nich a dával svojim učeníkom, aby ich roznášali ľuďom.
7 Mali pri sebe aj niekoľko neveľkých rýb. Ježiš sa aj za ne poďakoval a dal ich učeníkom, aby ich poroznášali.
8 Všetci sa dosýta najedli a ešte sa aj nazbieralo sedem košov zvyškov.
9 Tentoraz bolo v zástupe asi štyritisíc ľudí. Keď sa najedli, Ježiš ich poslal domov.
10 Potom nastúpil do loďky a spolu so svojimi učeníkmi sa preplavil do dalmanutského kraja.

Túžba po zázrakoch

11 Keď sa o jeho príchode dozvedeli tamojší farizeji, prišli k nemu a pokúšali ho: „Urob nejaký zázrak! Chceme vidieť nejaké znamenie z neba, až potom ti uveríme!“
12 Ježiš si smutne vzdychol a povedal: „Prečo chcete tak veľmi vidieť znamenia? Jedno je isté: ľudia ako vy nijaké znamenie od Boha nedostanú!“
13 Nechal ich tam, nastúpil do loďky a odplavil sa na druhý breh jazera.

Aj na Božie zázraky možno zabudnúť

14 Učeníci zabudli nakúpiť potraviny, a tak mali v loďke iba
jeden chlieb.
15 Počas plavby im Ježiš kládol na srdce: „Dajte si pozor na
kvas farizejov i na kvas kráľa Herodesa!“
16 „Čo tým myslí?“ pýtali sa jeden druhého. Napokon sa
zhodli, že akiste naráža na to, že zabudli kúpiť chlieb.
17 Ježiš vedel, o čom sa dohadujú, a povedal: „Nie, nejde
o to. Ešte stále nechápete a nerozumiete? To máte také
otupené srdce?
18 Nevidíte, napriek tomu, že máte oči? A napriek tomu, že
máte uši, nepočujete? To ste už zabudli,
19 koľko košov zvyškov ste pozbierali, keď som rozlámal päť
chlebov piatim tisícom?“ – „Dvanásť,“ odpovedali mu.
20 „A keď som nasýtil štyritisíc ľudí iba siedmimi chlebmi,
koľko ešte zostalo? Spomínate si?“ – „Sedem košov,“ odvetili.
21 „A ešte vždy nechápete?“

Uzdravenie slepého v Betsaide

22 Keď sa dostali do Betsaidy, priviedli k nemu slepca
a prosili, aby ho dotykom uzdravil.
23 Ježiš ho vzal za ruku a vyviedol za dedinu. Tam sa mu
naslinenými prstami dotkol očí a spýtal sa ho: „Vidíš niečo?“
24 Muž sa poobzeral a zvolal: „Áno, vidím ľudí, ale nejasne,
vyzerajú ako chodiace stromy.“
25 Ježiš sa ešte raz dotkol jeho očí. Keď sa muž znova
rozhliadol okolo seba, videl všetko zreteľne a jasne, oči mal
úplne zdravé.
26 Ježiš mu povedal, že môže ísť domov a dodal: „Cez
dedinu teraz nechoď.“

Kto je Kristus?

27 Potom Ježiš so svojimi učeníkmi opustil Galileu
a prechádzal dedinkami v okolí Cézarey Filipovej. Cestou
položil svojim učeníkom otázku: „Za koho ma ľudia
pokladajú?“
28 Odpovedali mu: „Niektorí sa domnievajú, že si Ján
Krstiteľ, ďalší vravia, že si Eliáš alebo iný veľký prorok.“
29 „A vy? Kto som podľa vás?“ opýtal sa. „Ty si Kristus!“
zvolal Peter.
30 Ježiš im však prikázal, aby o tom nikomu nehovorili.

Ježiš predpovedá svoje utrpenie

31 Vtedy im prvý raz hovoril: „Syn človeka musí veľmi tr-
pieť. Židovskí vodcovia, veľkňazi a učitelia Zákona ho odsúdia
a zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

32 Rozprával o tom celkom otvorene, preto ho Peter
odviedol nabok a usiloval sa ho od toho odhovoriť.
33 Ježiš sa však obrátil k učeníkom a pokarhal Petra: „Choď mi
z cesty, satan! Pozeráš sa na veci len ľudskými očami. Nevieš,
aká je Božia vôľa.“
34 Potom sa prihovoril k zástupu i k učeníkom: „Kto ma chce
nasledovať, nech prestane myslieť na seba, nech sa nebojí
pre mňa trpieť a ide za mnou!
35 Komu ide len o jeho vlastný život, stratí ho, ale kto je
ochotný obetovať svoj život pre mňa a pre zvesť evanjelia,
získa ho.
36 Čo by z toho človek mal, keby získal hoc aj celý svet,
ale skutočný život stratí?
37 Čo môže vyvážiť hodnotu večného života?
38 Ak sa niekto hanbí za mňa a za moje slová pred
nevernými a hriešnymi ľuďmi, za toho sa bude hanbiť aj Syn
človeka, keď sa vráti so svätými anjelmi v sláve svojho Otca.“

9

1 Potom sa obrátil k svojim poslucháčom a pokračoval: „Niek-
torí z vás ešte za svojho života uvidíte, ako sa prejaví moc
Božieho kráľovstva.“

Premenenie Ježiša

2 Asi týždeň po tomto rozhovore vzal Ježiš so sebou Petra,
Jakuba a Jána a vyšli spolu na vysoký vrch, aby boli sami.
Tam sa pred nimi premenil.
3 Jeho oblečenie sa stalo žiarivo bielym a skvelo sa takou
belosťou, aká sa ničím na svete nedá dosiahnuť.
4 Zjavil sa im Eliáš a Mojžiš a rozprávali sa s Ježišom.
5 Peter zvolal: „Ako dobre, že sme tu! Postavme tu tri stany,
pre každého jeden: tebe, Mojžišovi a Eliášovi!“
6 Vravel to, lebo od strachu nevedel, čo povedať.
7 Vtom ich všetkých zastrel oblak a z neho sa ozval hlas:
„Toto je môj milovaný Syn. Počúvajte ho!“
8 Keď sa mrak rozplynul, učeníci sa rozhliadli, ale okrem
Ježiša nevideli už nikoho.
9 Keď zostupovali z vrchu, Ježiš ich upozornil, aby o tom,
čo videli, nerozprávali nikomu dovtedy, kým Syn človeka
nevstane z mŕtvych.
10 Zachovali to v tajnosti, ale medzi sebou často uvažovali,
čo to znamená „vstať z mŕtvych“.
11 Spytovali sa Ježiša: „Prečo učitelia Zákona tvrdia, že sa
pred príchodom Mesiáša musí vrátiť Eliáš?“
12 Odpovedal im: „Správne, najprv mal prísť Eliáš, aby dal
všetko do poriadku. Ale čo myslíte, o čom hovorili proroci,

keď predpovedali, že Syn človeka musí mnoho vytrpieť a že
ním budú pohŕdať?
13 Hovorím vám: Eliáš už prišiel, ale naložili s ním, ako sa
im páčilo; ako o ňom predpovedali proroci.“

Uzdravenie posadnutého chlapca

14 Keď sa vrátili k ostatným učeníkom, našli ich obklopených
veľkým zástupom. Boli tam aj učitelia Zákona, ktorí sa s nimi
hádali.
15 A ľudia, len čo zazreli Ježiša, užasli, bežali mu naproti
a vítali ho.
16 Spýtal sa ich: „O čom sa dohadujete?“
17 Akýsi muž zo zástupu mu povedal: „Majstre, priviedol
som k tebe svojho syna. Je nemý, lebo ho ovláda zlý duch.
18 Zakaždým, keď sa chlapca zmocní, zvíja sa v kŕčoch,
spenia sa mu ústa, škrípe zubami a celý zmeravie. Poprosil
som tvojich učeníkov, aby zlého ducha vyhnali, ale nemohli.“
19 „Čo je to s vami? Kedy konečne začnete veriť!“ zvolal
Ježiš. „Dokedy mám byť s vami? Dokedy mám mať s vami
trpezlivosť? Priveďte chlapca ku mne!“
20 Priviedli ho. No len čo zlý duch spoznal Ježiša, strašne
zalomcoval chlapcom. Spadol na zem a zvíjal sa v kŕčoch
s penou na ústach.
21 „Odkedy takto trpí?“ spýtal sa Ježiš otca. Ten odpovedal:
„Už odmala.
22 Zlý duch ho neraz hodil aj do ohňa alebo do vody;
chcel ho zahubiť. Och, zmiluj sa nad nami a pomôž nám, ak
môžeš!“
23 „Ak môžem?“ začudoval sa Ježiš. „Pre toho, kto verí, je
možné všetko!“
24 Otec ihneď zvolal: „Verím, Pane, ale pomôž mi veriť
viac!“
25 Ježiš si všimol, že sa zbiehajú ďalší ľudia, a tak prikázal:
„Duch hluchoty a nemoty, vyjdi z neho a nikdy sa už nevracaj!“
26 Zlý duch zreval, zalomcoval chlapcom a opustil ho.
Chlapec zostal ležať na zemi bez známok života. Mnohí si
mysleli, že zomrel.
27 Ale Ježiš chytil chlapca za ruku a pomohol mu vstať.
28 Keď potom vošiel do domu a učeníci s ním zostali sami,
spýtali sa ho: „Prečo sme my nemohli vyhnať toho zlého
ducha?“
29 Ježiš im odpovedal: „Takého ducha nemožno vyhnať inak
ako modlitbou a pôstom!“

Ježiš druhý raz hovorí o svojej smrti

30 Ježiš opustil s učeníkmi tento kraj a prechádzal Galileou,
ale nechcel, aby sa o tom vedelo.

31 Chcel sa venovať svojim učeníkom. Hovoril im: „Syna človeka onedlho vydajú napospas ľuďom, zabijú ho, ale na tretí deň vstane a bude žiť.“
32 Jeho slovám však nerozumeli a neodvažovali sa ho na to ani spýtať.

Spor o prvenstvo

33 Potom sa vrátili do Kafarnauma. Keď boli v dome, Ježiš sa opýtal učeníkov: „O čom ste sa to cestou zhovárali?“
34 Nikto mu neodpovedal. Cestou sa totiž dohadovali o tom, kto z nich je najdôležitejší.
35 Ježiš si sadol, zavolal si ich k sebe a povedal im: „Kto chce byť najdôležitejším, ten sa musí stať posledným zo všetkých a musí byť ich služobníkom.“
36 Potom zavolal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im:
37 „Kto prijíma čo i len jedného zdanlivo nedôležitého človeka ako je toto dieťa v mojom mene, mňa prijíma. A neprijíma len mňa, ale aj toho, ktorý ma poslal.“
38 Ján mu povedal: „Majstre, videli sme človeka, ako v tvojom mene vyháňa démonov. Usilovali sme sa mu v tom zabrániť, lebo nepatrí medzi nás.“
39 Ježiš namietol: „Nebráňte mu! Veď predsa nikto, kto robí v mojom mene zázraky, nemôže sa hneď potom obrátiť proti mne.
40 Kto nie je proti nám, je s nami.
41 A keby vám niekto podal pohár vody len preto, že ste moji, hovorím vám, že nepríde o svoju odmenu.
42 Ale ak by niekto zviedol na hriech niekoho z tých zdanlivo bezvýznamných, čo veria vo mňa, lepšie by bolo, keby mu na krk dali mlynský kameň a hodili ho do mora.
43 Ak ťa zvádza na hriech ruka, odtni ju. Je ti rozhodne lepšie byť bez ruky a získať večný život, ako mať obe ruky a ísť do neuhasiteľného pekelného ohňa,
44 [kde červ, ktorý sa nimi sýti neumiera a ich oheň nevyhasína].*
45 A ak ťa navádza na zlé noha, odtni ju. Lepšie je byť mrzákom a získať večný život, ako mať dve nohy, ktoré ťa zavedú do večnej záhuby,
46 [kde červ, ktorý sa nimi sýti neumiera a ich oheň nevyhasína].†
47 A tak aj oko, ak je pôvodcom zla v tvojom živote, zbav sa ho. Lepšie je vojsť do Božieho kráľovstva ako jednooký, než mať obe oči a byť uvrhnutý do pekelného ohňa,

* **9:44** Verš 44 neobsahujú najstaršie rukopisy. † **9:46** Verš 46 neobsahujú najstaršie rukopisy.

48 kde nárek neprestáva a oheň nevyhasína.
49 Každý bude osolený ohňom a každá obeť očistená soľou.
50 Soľ je dobrá vec. Ale ak stratí svoju chuť, čo jej ju vráti?
Tak dbajte, aby ste boli soľou. A žite navzájom v pokoji.“

10

O rozvode

1 Ježiš opustil Kafarnaum a cez Zajordánsko prešiel až do
Judska. Aj tu sa okolo neho zhromaždili zástupy ľudí, ktoré
ako zvyčajne vyučoval.
2 Prišli za ním farizeji a chceli ho nachytať. Spýtali sa ho: „Je
povolený rozvod?“
3 Namiesto odpovede im dal otázku: „Čo vám prikázal
Mojžiš?“
4 Odpovedali mu: „Podľa Mojžiša stačí, ak dá muž svojej
žene rozvodový list, a manželstvo je zrušené.“ –
5 „Týmto ustanovením urobil Mojžiš ústupok tvrdosti vášho
srdca,“ povedal na to Ježiš a pokračoval:
6 „Už na počiatku ich Boh stvoril ako muža a ženu.
7 Preto muž opustí svojho otca i svoju matku, pripojí sa
k svojej žene
8 a tí dvaja sa stanú jedným telom. Takže potom už nežijú
ako dvaja jednotlivci, ale stávajú sa jedným telom.
9 A preto nech nikto nerozdeľuje, čo Boh spojil.“
10 Neskôr, keď boli spolu v dome, učeníci sa ho na to znovu
pýtali.
11 Povedal im: „Ak muž opustí svoju ženu a ožení sa s inou,
dopúšťa sa cudzoložstva.
12 Tak isto aj žena: ak opustí svojho muža a vydá sa za
iného, cudzoloží.“

Ježiš požehnáva deti

13 Niektorí ľudia prinášali k Ježišovi deti, aby ich požehnal.
Učeníci však proti tomu rázne zakročili.
14 Keď to Ježiš videl, nahneval sa a povedal: „Nechajte deti
prísť ku mne a nebráňte im v tom, lebo práve takým ako oni
patrí Božie kráľovstvo.
15 Zapamätajte si: Kto nepríde k Bohu s detskou dôverou, do
nebeského kráľovstva sa nedostane.“
16 Potom vzal každé dieťa do náručia, položil mu ruku na
hlávku a požehnal ho.

Bohatý človek

17 Keď sa zase vydal na cestu, dobehol ho akýsi muž, kľakol
si pred ním a spýtal sa ho: „Dobrý učiteľ, čo mám robiť, aby
som získal večný život?“

18 Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Veď
dobrý je len Boh.
19 A poznáš predsa prikázania: Nezabiješ; Nescudzoložíš;
Neukradneš; Nebudeš falošne svedčiť; Budeš si vážiť svojich
rodičov.“
20 On mu na to odpovedal: „Majstre, ale veď podľa týchto
prikázaní žijem už od svojej mladosti.“
21 Ježiš sa na muža zahľadel a s láskou mu povedal:
„A predsa ti ešte niečo chýba. Choď a predaj všetko, čo máš,
peniaze rozdaj chudobným, a poklad v nebi bude tvoj. Potom
sa vráť a staň sa mojím nasledovníkom.“
22 Muž po týchto slovách zosmutnel a odišiel so zvesenou
hlavou. Bol totiž veľmi bohatý.
23 Ježiš sa rozhliadol okolo seba a povedal svojim učeníkom:
„Ako ťažko sa bohatým vstupuje do Božieho kráľovstva.“
24 Keď videl, ako ich jeho slová prekvapili, zopakoval ešte
raz: „Priatelia, je ťažké dostať sa do Božieho kráľovstva.
25 Ľahšie prejde ťava uchom ihly, ako bohatý vojde do
Božieho kráľovstva.“
26 To učeníkov ešte väčšmi zmiatlo a spytovali sa jeden
druhého: „Tak kto vlastne môže byť zachránený?“
27 Ježiš sa na nich uprene pozrel a povedal: „Ľudia sa sami
zachrániť nemôžu. To môže urobiť len Boh, pretože u Boha
je možné všetko.“
28 Vtom sa ozval Peter: „A ako je to s nami? My sme predsa
nechali všetko a šli sme za tebou!“
29 Ježiš mu na to odpovedal: „Buďte si istí, že každý, kto sa
z lásky ku mne a pre šírenie evanjelia niečoho vzdá: domova,
života so súrodencami, s rodičmi a s deťmi, alebo majetku,
30 vráti sa mu to stonásobne už teraz, v tomto čase,
a v budúcnosti ho čaká večný život. No tu na tomto svete musí
rátať aj s prenasledovaním.
31 Mnohí, ktorých dnes obdivujú, nebudú nič znamenať.
A iní, ktorých si dnes nikto nevšimne, budú patriť medzi
prvých.“

Ježiš tretí raz hovorí o svojej smrti

32 Keď sa uberali do Jeruzalema, Ježiš kráčal vpredu.
Učeníci boli znepokojení a tí, čo ho nasledovali, boli plní
úzkosti. Ježiš vzal dvanástich učeníkov stranou a znova im
hovoril o tom, čo ho čaká.
33 „Ideme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný do rúk
veľkňazov a učiteľov Zákona. Tí ho odsúdia na smrť a vydajú
pohanom.
34 Budú sa mu verejne posmievať, pľuvať na neho, zbičujú
ho a zabijú. Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

Žiadosť Zebedejových synov

35 Potom k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján
a povedali mu: „Majstre, chceme, aby si nám splnil to, o čo ťa
požiadame.“
36 Ježiš sa spýtal: „A čo také by to malo byť?“
37 Odpovedali mu: „Keď sa ujmeš vlády vo svojom
kráľovstve, chceli by sme mať čo najvýznamnejšie postave-
nie.“
38 Ježiš im na to povedal: „Ani netušíte, o čo žiadate. Vari
môžete piť z kalicha, z ktorého musím piť ja, a prejsť krstom,
ktorý ma čaká?“
39 „Áno, môžeme,“ prisvedčili. Ježiš im na to povedal: „Je to
tak. Budete piť z môjho kalicha a budete pokrstení rovnakým
krstom.
40 Ale nie je mojou vecou určovať, kto zaujme miesto po
mojej pravici či ľavici. To už rozhodol Boh.“
41 Keď ostatní učeníci zistili, o čo žiadali Jakub a Ján, veľmi
sa na nich rozhnevali.
42 Ježiš si ich však zavolal a povedal im: „Viete, že vládcovia
a králi utláčajú svojich podriadených, a tí, čo majú moc, ju
neraz zneužívajú.
43 Ale medzi vami to tak nemá byť. Naopak, kto chce byť
medzi vami dôležitý, nech všetkým pokorne slúži.
44 A kto chce byť prvý, nech sa stane sluhom všetkých.
45 Veď ani Syn človeka neprišiel na svet preto, aby mu
ostatní slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za
všetkých.“

Uzdravenie slepého

46 Ježiš potom prechádzal so svojimi učeníkmi cez Jericho.
Tu sa k nim pridal veľký zástup. Keď neskôr opúšťali mesto,
sedel pri ceste slepý žobrák Bartimej, syn Timejov.
47 Keď počul, že prichádza Ježiš z Nazareta, začal kričať:
„Ježiš, syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“
48 Ľudia ho napomínali, aby mlčal. On však kričal ešte
hlasnejšie: „Syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“
49 Ježiš sa zastavil a dal muža zavolať k sebe. Bežali poňho
a povedali mu: „Máš šťastie, Ježiš ťa volá. Vstaň!“
50 Slepý ihneď odhodil svoj plášť, vyskočil a prišiel
k Ježišovi.
51 „Čo chceš, aby som pre teba urobil?“ spýtal sa Ježiš.
Bartimej odpovedal: „Majstre, chcem opäť vidieť!“
52 Ježiš mu povedal: „Tvoja viera ťa uzdravila, môžeš ísť.“
V tej chvíli sa slepému vrátil zrak a šiel po tej ceste za Ježišom.

11

Vstup do Jeruzalema

1 Keď sa priblížili k Jeruzalemu a stúpali na Olivový vrch,
zbadali pred sebou dedinky Betfage a Betániu.
2 Ježiš poslal dvoch zo svojich učeníkov dopredu a povedal
im: „Choďte do dedinky pred nami. Hneď na kraji uvidíte
oslíka, na ktorom ešte nikto nejazdil. Odviažte ho a priveďte
sem.
3 A keby sa vás niekto spýtal, čo to robíte, odpovedzte mu:
Pán ho potrebuje, no čoskoro ho vráti.“
4 Učeníci odišli a naozaj našli pri akejsi bránke priviazaného
oslíka.
5 Odviazali ho, ale niektorí ľudia, čo tam stáli, sa ich spýtali:
„Čo to robíte? Prečo toho oslíka odväzujete?“
6 Odpovedali tak, ako im poradil Ježiš, a ľudia im dovolili
zviera odviesť.
7 Priviedli ho k Ježišovi, prehodili mu cez chrbát plášte
a Ježiš naň vysadol.
8 Mnohí ľudia zo zástupu, čo ich sprevádzal, prestierali
pred neho svoje plášte, lámali zelené vetvičky zo stromov
a vystielali mu nimi cestu.
9 Pred ním i za ním sa utvoril veľký sprievod a všetci volali:
„Hosana! Nech Boh požehná toho, ktorý prichádza v jeho
mene!
10 Nech Boh požehná prichádzajúce Dávidovo kráľovstvo!
Hosana na výsostiach!“
11 Tak vstúpil Ježiš do Jeruzalema a pobral sa do chrámu.
Pozoroval, čo sa tam deje. Keďže bol už večer, odišiel so
svojimi dvanástimi učeníkmi na noc do Betánie.

Uschnutý figovník

12 Na druhý deň, keď vyšli z Betánie, Ježiš vyhladol. Z diaľky
zazrel figovník bohato obsypaný lístím.
13 Šiel sa pozrieť, či na ňom nenájde nejaké figy. Ale ovocie
na ňom nebolo; len samé lístie. Figy mali ešte len dozrievať.
14 Tu počuli učeníci, ako hovorí stromu: „Nech už z teba
nikto nikdy neje ovocie!“

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu

15 Vrátili sa do Jeruzalema a Ježiš vošiel do chrámu. Keď
videl hluk, ktorý tam panoval, začal vyháňať tých, čo
v chráme predávali a kupovali. Peňazomencom pováľal stoly
a predavačom holubov stánky;
16 nedovolil ani, aby sa cez chrám čokoľvek nosilo.

17 Pripomínal im: „Neviete, že je napísané: ‚Môj chrám
bude pre všetkých miestom modlitby?‘ Ale vy ste ho pre-
menili na brloh lotrov.“
18 Počuli to aj veľkňazi a učitelia Zákona a začali vymýšľať
plány, ako by ho zabili. Naháňal im však strach, lebo ľud bol
nadšený jeho učením.
19 Keď sa zvečerilo, Ježiš s učeníkmi odišiel z mesta.

O sile viery

20 Na druhé ráno, keď šli zasa popri figovníku, videli, že je
úplne vyschnutý.
21 Peter si spomenul, čo včera povedal Ježiš, a zvolal:
„Majstre, pozri! Strom, ktorému si včera zlorečil, vyschol!“
22 Ježiš na to odpovedal: „Stačí dôverovať Bohu!
23 Keby niekto napríklad povedal tomuto vrchu: Zdvihni
sa a hoď sa do mora, stane sa tak. Ale podmienkou je, aby
nemal nijaké pochybnosti a bezvýhradne veril, že Boh jeho
prosbu splní.
24 Pamätajte si: všetko, o čo vo viere Boha prosíte, ste už
dostali a patrí vám to.
25 Ale keď sa za niečo modlíte, najprv odpustite ľuďom to,
čo proti nim máte, aby aj vám váš nebeský Otec odpustil vaše
previnenia.
26 [Ak však vy neodpustíte ľuďom, ani nebeský Otec vám
neodpustí vaše previnenia.]“*

Odkiaľ má Ježiš moc?

27 Ježiš a učeníci prišli opäť do Jeruzalema. Keď Ježiš
prechádzal chrámom, zastavili ho veľkňazi, učitelia Zákona
a židovskí vodcovia
28 a spýtali sa ho: „Akým právom robíš to, čo robíš? Kto ťa
tým poveril?“
29 Ježiš im odpovedal: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Ak mi
odpoviete, poviem vám, od koho mám tú moc.
30 Povedzte mi: Keď Ján krstil – od koho mal poverenie?
Od Boha alebo od ľudí? Odpovedzte!“
31 Začali sa medzi sebou dohadovať: „Ak mu odpovieme, že
ho poslal Boh, spýta sa nás, prečo sme mu neuverili.
32 Ak však povieme, že ľudia, pobúrime si proti sebe ľud,
lebo všetci sú presvedčení, že Ján bol prorok.“
33 A tak napokon odpovedali Ježišovi: „Nevieme.“ Nato im
Ježiš povedal: „Ani ja vám teda nepoviem, kto mi dal moc
konať to, čo konám.“

---

* **11:26** Verš 26 neobsahujú najstaršie rukopisy.

12

O vinohradníkovi, ktorý prenajal vinicu

1 Potom židovským vodcom povedal podobenstvo: „Istý
človek vysadil vinicu, ohradil ju plotom, postavil lis na víno
a strážnu vežu. Potom vinicu prenajal vinohradníkom a sám
odcestoval.
2 Keď nastal čas oberačky, poslal jedného zo sluhov, aby od
nájomníkov prevzal diel z úrody, ktorý mu patril.
3 Ale vinohradníci ho zbili a poslali preč s prázdnymi
rukami.
4 Majiteľ poslal druhého. Toho kameňovali, rozbili mu
hlavu a vyhnali.
5 Poslal teda iného, no toho zabili. Majiteľ vyslal aj ďalších
poslov, ale k všetkým sa správali surovo, niektorých zbili,
ostatných zabili.
6 Napokon poslal posledného – svojho milovaného syna.
Povedal si totiž: ‚Pred mojím synom určite budú mať rešpekt.‘
7 Ale vinohradníci si povedali: ‚To je jediný dedič. Zabime
ho a vinica bude naša.‘
8 A tak ho chytili, zmlátili na smrť a jeho mŕtve telo vyhodili
z vinice.
9 Čo myslíte, čo urobí majiteľ vinice, keď sa to dozvie? Príde
osobne, všetkých dá pozabíjať a vinicu prenajme iným.
10 Len si spomeňte, čo je napísané v Písme: ‚Kameň,
ktorý zavrhli stavitelia, stal sa kameňom základným, na-
jdôležitejším v celej stavbe.
11 Urobil to Pán a z nášho pohľadu je to čosi obdivuhodné.‘ “
12 Židovskí vodcovia pochopili, že tento príbeh sa vzťahuje
na nich. Chceli sa ho preto zmocniť, ale báli sa naňho siahnuť
zo strachu pred ľuďmi. Museli ho nechať tak a odišli.

Spor o daň cisárovi

13 Židovskí vodcovia potom poslali za Ježišom niekoľko
farizejov a Herodesových prívržencov, aby ho pri rozhovore
s nimi chytili do pasce a mohli ho obžalovať.
14 Povedali: „Majstre, vieme, že ti ide o pravdu a že sa vo
svojich názoroch nedáš nikým ovplyvniť. Učíš ľudí pravej
ceste k Bohu. Povedz nám teda: je správne platiť cisárovi
dane, alebo nie? Máme to robiť, alebo nie?“
15 Ježiš postrehol ich lesť, preto im povedal: „Prečo ma
pokúšate? Ukážte mi mincu!“
16 Podali mu rímsky denár. Spýtal sa ich: „Čí obraz a meno
je na tejto minci?“ Odpovedali: „Cisárove.“
17 Ježiš im povedal: „Tak dávajte cisárovi, čo patrí cisárovi,
a čo je Božie, dávajte Bohu.“ Jeho odpoveď ich zaskočila.

Spor o vzkriesenie

18 Potom za ním prišli saduceji, ktorí učia, že žiadne
zmŕtvychvstanie neexistuje. Opýtali sa ho:
19 „Majstre, v Mojžišovom zákone je napísané, že ak zomrie
muž, ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný
oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval
jeho rod.
20 Raz bolo sedem bratov. Najstarší sa oženil, onedlho však
zomrel a nezanechal po sebe nijaké deti.
21 Oženil sa s vdovou druhý brat, ale aj ten zomrel bezdetný.
22 Tak to pokračovalo, až zomrel aj posledný. Napokon
zomrela aj žena.
23 Naša otázka znie: Komu bude patriť táto žena po
vzkriesení? Veď bola manželkou všetkých siedmich bratov!“
24 Ježiš im odpovedal otázkou: „Nespočíva váš omyl
náhodou v tom, že nerozumiete Písmu a nepoznáte Božiu
moc?
25 Keď ľudia vstanú z mŕtvych, nebudú sa ženiť a vydávať, ale
budú žiť ako anjeli.
26 A pokiaľ ide o zmŕtvychvstanie, nečítali ste v Mojžišovej
knihe o tom, čo mu Boh povedal z horiaceho kra: ‚Ja som Boh
Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov?‘
27 Boh predsa nie je Bohom mŕtvych, ale Bohom živých.
V tomto sa hlboko mýlite!“

Najdôležitejšie prikázanie

28 Bol tam aj jeden z učiteľov Zákona, ktorý videl, ako
sa saduceji medzi sebou dohadujú. Keď počul, ako múdro
im Ježiš odpovedal, prišiel za ním aj on s otázkou: „Ktoré
prikázanie je najdôležitejšie?“
29 Ježiš mu odvetil: „Najdôležitejšie prikázanie znie takto:
‚Počuj, Izrael! Pán, náš Boh je jediný Pán.
30 Budeš ho milovať z celého srdca, z celej duše, z celej
mysle a z celej svojej sily!‘
31 A druhé prikázanie je: ‚Miluj svojho blížneho ako samého
seba! Niet dôležitejších prikázaní, ako sú tieto.‘ “
32 „Správne si to povedal,“ súhlasil učiteľ Zákona. „Je len
jeden Boh a okrem neho iného niet.
33 Milovať ho z celého srdca, celým rozumom a z celej sily
svojej vôle a milovať blížneho ako samého seba, to je viac ako
všetky obete zvierat na oltári.“
34 Keď Ježiš počul, že zákonník pochopil jeho slová, povedal
mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ Odvtedy sa ho už
nikto nesnažil nachytať žiadnymi otázkami.

Kto je Kristus?

35 Neskôr, keď Ježiš učil v chráme, spýtal sa: „Uvažovali
ste nad tým, prečo učitelia Zákona nazývajú Mesiáša synom
Dávidovým?
36 Veď sám Dávid, vedený Duchom Svätým, napísal: ‚Boh
povedal môjmu Pánovi: Seď po mojej pravici, kým ti všetkých
nepriateľov nepoložím k nohám.‘
37 Ak ho Dávid nazýva svojím Pánom, ako potom môže byť
aj jeho synom?“

Ježiša nadšene počúval veľký zástup ľudí.
38 Ježiš im hovoril: „Dajte si pozor na učiteľov Zákona, ktorí
sa radi honosne obliekajú a čakajú, že ich ľudia budú na
verejnosti úctivo zdraviť a klaňať sa im.
39 Radi sedávajú na čestných miestach pri bohoslužbách
i na hostinách.
40 Využívajú domy vdov a dlho sa modlievajú na verejnosti,
aby ich všetci videli. Práve preto ich Boh potrestá prísnejšie
než ostatných.“

Dar vdovy

41 Ježiš si sadol oproti chrámovej pokladnici a pozoroval,
ako do nej ľudia vhadzujú peniaze. Mnohí bohatí do nej
vkladali vysoké sumy.
42 Keď však prišla akási chudobná vdova, vhodila do
pokladnice iba dve drobné mince.
43 Ježiš na to upozornil učeníkov: „Viete, že táto chudobná
vdova dala vlastne viac ako ostatní?
44 Oni všetci dávali iba to, čo im zvyšovalo, ale táto chu-
dobná žena dala všetko, čo mala na svoje živobytie.“

13

Znamenia konca

1 Keď Ježiš vychádzal z chrámu, upozornil ho jeden
z učeníkov: „Pozri, Majstre, aké obrovské kamene a aká
veľkolepá stavba!“
2 Ježiš mu na to odpovedal: „Vidíš nádhernú stavbu? Všetko
to bude zničené; nezostane tu kameň na kameni.“
3 Potom spolu vyšli na Olivový vrch, odkiaľ bol výhľad na
chrám. Keď osameli, Peter, Jakub, Ján a Andrej sa ho spýtali:
4 „Povedz nám, kedy sa stanú veci, o ktorých si hovoril a čo
bude znamením, že sa schyľuje k ich uskutočneniu?“
5 Ježiš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto
neoklamal a nezviedol.
6 Mnohí totiž prídu, budú sa za mňa vyhlasovať a tvrdiť: ‚Ja
som on‘ a mnohí im uveria.

7 Na mnohých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa
o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa.
To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.
8 Národy a krajiny budú proti sebe bojovať. V mnohých
častiach sveta budú zemetrasenia a nastane hlad. To všetko
však bude len začiatok, ako keď začínajú pôrodné bolesti.
9 Keď sa to začne diať, dajte si pozor. Budú vás biť, vláčiť
po súdoch a synagógach, vodiť pred vládcov a kráľov, pretože
ste moji nasledovníci. No takto sa vám naskytne príležitosť
vydať svedectvo o mne a o vašej viere.
10 Najprv sa však dobrú správu o mne musia dozvedieť ľudia
na celom svete.
11 Kedykoľvek vás zatknú či budú vypočúvať, netrápte sa
vopred, čo budete hovoriť. Svätý Duch vám v pravej chvíli dá
pravé slová.
12 Brat vydá na smrť svojho brata, otec syna. Deti sa
postavia proti rodičom a pripravia ich o život.
13 Všetci vás budú nenávidieť len preto, že ste moji. Ale
každému, kto vytrvá až do konca, dá Boh večný život.
14 Keď však uvidíte, že sa spustošenie a znesvätenie blíži
k miestu, kde nemá byť – kto číta, nech premýšľa a porozumie,
o čo ide – nech tí, čo budú v Judsku, utečú do hôr.
15 A kto bude na streche domu, nech už nebeží dnu, aby si
niečo so sebou vzal.
16 Kto bude za mestom, nech sa nevracia domov pre plášť.
17 Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a tým, čo
majú dojčatá.
18 Proste Boha, aby sa to neudialo v zime.
19 Lebo nastanú dni ťažkého súženia, aké tu, odkedy Boh
stvoril svet, nebolo a už ani nebude.
20 Keby Boh tieto dni neskrátil, nikto by sa nezachránil. Ale
skráti ich, aby zachránil svojich vyvolených.
21 Keby vám niekto hovoril: ‚Pozrite, prišiel Mesiáš‘ alebo:
‚Aha, tam je‘, neverte mu!
22 Lebo sa objavia falošní mesiáši a falošní proroci a budú
robiť ohromujúce znamenia a zázraky. Nimi sa budú snažiť
zviesť aj tých, čo patria Bohu;
23 vopred vás varujem: dajte si na nich pozor!

Kristov druhý príchod

24 V dňoch, ktoré nastanú po tom veľkom utrpení, zatmie
sa slnko, pohasne svit mesiaca,
25 hviezdy začnú padať z neba a zachvejú sa nebeské moc-
nosti.
26 Vtedy ľudia uvidia, ako Syn človeka prichádza v oblakoch
s veľkou mocou a slávou.

27 On vyšle poslov, aby zhromaždil svojich vyvolených zo
všetkých svetových strán, od jedného konca zeme po druhý.
28 Poučte sa z tohto podobenstva: Keď sa konáre figovníka
nalievajú miazgou a pučia listy, viete, že sa blíži leto.
29 A takisto keď uvidíte, že sa dejú veci, o ktorých som vám
hovoril, vedzte, že je blízko, predo dvermi.
30 Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.
31 Nebo aj zem pominú, ale moje slová nikdy nestratia
platnosť.
32 O tom dni a o tej hodine však nevie nikto, ani anjeli
v nebi, ani Syn. Iba Otec to vie.

Buďte pripravení

33 A keďže neviete, kedy ten čas príde, buďte bdelí a modlite
sa!
34 Bude to tak, ako keď nejaký človek odcestoval do cudzích
krajov. Pred svojím odchodom poveril každého sluhu ne-
jakou právomocou, každému určil, čo má vykonať a tomu pri
bráne prikázal strážiť.
35 Aj vy buďte ostražití. Veď neviete, kedy sa má Pán vrátiť.
Môže to byť večer, v noci, na svitaní alebo za bieleho dňa.
36 Nebolo by príjemné, keby vás našiel pri svojom
nečakanom príchode spať.
37 Tieto slová sa týkajú vás, ale aj ostatných ľudí: Bdejte
a buďte pripravení!“

14

Sprisahanie proti Ježišovi

1 Boli dva dni pred Veľkou nocou a sviatkom nekvasených
chlebov. Veľkňazi a učitelia Zákona už dávno hľadali vhodnú
príležitosť, ako by sa Ježiša ľsťou zmocnili a dali ho zabiť.
2 Hovorili si však: „Nesmieme to urobiť cez Veľkú noc, lebo
by sa ľud mohol vzbúriť.“
3 Ježiš bol v tom čase v Betánii hosťom Šimona, ktorý kedysi
trpel malomocenstvom. Práve sedeli pri stole, keď do
domu vstúpila žena s alabastrovou nádobkou drahocenného
voňavého oleja z pravého nardu. Odrazila úzky otvor
nádobky, olejom pomazala Ježišovi hlavu a prejavila mu tak
úctu.
4 Niektorí sa rozhorčovali: „Načo také zbytočné mrhanie?
5 Veď ten olej má obrovskú cenu! Mohli sme to radšej
predať a peniaze rozdať chudobným!“ – osopili sa na ňu.
6 Ježiš im však povedal: „Nechajte ju. Prečo jej to za-
zlievate? Preukázala mi dobro.
7 Chudobných bude vždy dosť a budete mať príležitosť im
pomáhať, ale ja budem s vami už len chvíľu.

8 Urobila, čo mohla: už vopred natrela moje telo, ako sa to
robieva pred pohrebom.
9 Počujte, čo vám poviem: kdekoľvek na svete sa bude
hlásať radostná zvesť o záchrane, tam sa bude pripomínať aj
tento jej čin.“
10 Tu vstal Judáš Iškariotský, jeden z dvanástich učeníkov,
a pobral sa k veľkňazom, aby Ježiša zradil.
11 Keď veľkňazi vypočuli Judáša, veľmi sa potešili a sľúbili mu
odmenu. Odvtedy Judáš striehol na vhodnú príležitosť, aby
ho zradil.

Príprava veľkonočnej večere

12 V prvý deň sviatkov nekvasených chlebov, keď sa zabíjal
a jedol veľkonočný baránok, spýtali sa učeníci Ježiša: „Kde
máme pripraviť veľkonočnú večeru?“
13 Ježiš vybral dvoch učeníkov a povedal im: „Choďte do
mesta, stretnete tam človeka, ktorý bude niesť džbán s vodou.
Choďte za ním,
14 vojdite do domu, do ktorého vstúpi, a povedzte ma-
jiteľovi: ‚Učiteľ sa ťa pýta, kde je miestnosť, v ktorej by mohol
jesť veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi.‘
15 A on vás zavedie do priestrannej a zariadenej miestnosti
na poschodí. Tam pre nás pripravte večeru.“
16 Dvaja učeníci šli teda do mesta, našli všetko tak, ako im
povedal, a pripravili veľkonočnú večeru.

Označenie zradcu

17 Večer tam prišiel Ježiš s učeníkmi.
18 Keď boli okolo stola a jedli, Ježiš prehovoril: „Jeden z vás,
ktorí ste teraz so mnou pri stole, ma vydá do rúk nepriateľov.“
19 Učeníkov to ohúrilo a jeden po druhom hovorili: „Ja to
nie som, že?“ a „Nie je to pravda, však?“
20 Zopakoval im: „Je to jeden z vás dvanástich, ktorý si
naberá z jednej misy so mnou.
21 Syn človeka musí zomrieť, ako to predpovedali proroci,
ale beda tomu, kto Syna človeka zrádza. Bolo by pre neho
lepšie, keby sa vôbec nebol narodil.“
22 Keď jedli, Ježiš vzal chlieb, poďakoval zaň Bohu, lámal ho
a podával im ho so slovami: „Jedzte, toto je moje telo!“
23 Potom vzal kalich, aj zaň sa poďakoval a podal ho
učeníkom. Pili z neho všetci.
24 Pritom im vravel: „To je moja krv, preliata za každého
ako pečať novej zmluvy medzi Bohom a človekom.
25 A hovorím vám, že odteraz už nebudem piť z plodu viniča
až dovtedy, keď ho budem piť úplne inak v Božom kráľovstve.“
26 Napokon zaspievali chválospev a vyšli na Olivový vrch.

27 Cestou ich Ježiš upozornil: „Túto noc ma všetci opustíte.
Ako je napísané: ‚Budem biť pastiera a ovce sa rozpŕchnu.‘
28 Ale po svojom vzkriesení vás predídem do Galiley a tam
sa spolu stretneme.“
29 Peter vyhlásil: „Aj keby ťa všetci opustili, ja ťa neopustím.“
30 Ježiš mu však povedal: „Pamätaj na moje slová, že ešte
túto noc, skôr ako kohút ráno druhý raz zakikiríka, tri razy
ma zaprieš.“
31 Ale Peter ešte zápalistejšie tvrdil: „Nikdy ťa nezapriem,
aj keby som mal zomrieť s tebou.“ A ostatní sa k nemu pridali
tiež.
32 Prišli do olivového sadu zvaného Getsemanská záhrada
a Ježiš povedal učeníkom: „Počkajte na mňa, kým sa po-
modlím.“
33 Vzal so sebou iba Petra, Jakuba a Jána. Tu na neho
doľahol hrôza a úzkosť.
34 Ježiš im povedal: „Prežívam smrteľnú úzkosť. Zostaňte tu
a buďte bdelí.“
35 Odišiel kúsok ďalej, padol na zem a modlil sa, aby, ak je to
možné, nemusel podstúpiť strašné utrpenie, ktoré ho čaká.
36 Volal: „Otec môj, Otecko, ty môžeš všetko! Odním odo
mňa tento kalich utrpenia. Ale nech sa stane, ako ty chceš,
nie ako ja.“
37 Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. Prebudil Petra:
„Šimon, ty spíš? Nevydržal si bdieť ani hodinku?
38 Bdejte a modlite sa. Inak vás premôže pokušenie. Ste síce
plní odhodlania, ale sami nemáte dosť síl obstáť.“
39 Potom sa vzdialil a opäť prosil Boha o to isté.
40 Keď sa vrátil, učeníci znova spali. Pre únavu nevládali
premôcť spánok, no nevedeli, čo povedať na ospravedlnenie.
41 Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Vari ešte stále spíte
a odpočívate? Už dosť! Nastal čas, keď uvidíte, ako bude Syn
človeka vydaný do rúk podlých ľudí.
42 Vstaňte a poďme. Uvidíte môjho zradcu – práve sa
prichádza!“
43 Ešte ani nedohovoril a už sa objavil Judáš, jeden z jeho
dvanástich učeníkov. Spolu s ním prišiel veľký zástup mužov
ozbrojených mečmi a palicami. Poslali ich veľkňazi, učitelia
Zákona a vodcovia ľudu.
44 Zradca si s nimi dohovoril znamenie: „Bude to ten,
s ktorým sa pozdravím bozkom. Toho zatknite ho a pod
dozorom odveďte!“
45 Ihneď pristúpil k Ježišovi a povedal: „Pozdravujem ťa,
Majstre!“ a pobozkal ho.
46 Vtom sa na neho vrhli a zajali ho.

47 Jeden z učeníkov vytasil meč a sekol ním veľkňazovho
sluhu tak, že mu odťal ucho.
48 Ježiš im povedal: „Som azda nejaký nebezpečný burič,
že ste ma prišli zajať s mečmi a palicami?
49 Každý deň som predsa učil v chráme. Tam ste si na mňa
netrúfli? Ale muselo sa to stať takto, aby sa splnila predpoveď
prorokov.“
50 Vtedy ho všetci učeníci opustili a rozpŕchli sa.
51 Len akýsi mladík s plachtou prehodenou cez holé telo
sledoval Ježiša z diaľky. Keď sa ho strážcovia pokúsili zadržať,
vytrhol sa im z rúk.
52 Plachtu im nechal a utiekol nahý.

Ježiš pred súdom

53 Ježiša odviedli k veľkňazovi, kde sa hneď zhromaždili
najvyšší kňazi, učitelia Zákona a vodcovia ľudu.
54 Peter ho zďaleka nasledoval a dostal sa až na nádvorie
veľkňazovho paláca. Tam sa zamiešal medzi sluhov
a zohrieval sa pri ohni.
55 Medzitým sa veľkňaz i celá veľrada usilovali nájsť dôkazy
proti Ježišovi, aby ho mohli obviniť a odsúdiť na smrť. Nenašli
však nič.
56 Bolo tam síce mnoho falošných svedkov, ale ich
výpovede si odporovali.
57 Napokon niektorí vystúpili a krivo proti nemu svedčili:
58 „Počuli sme ho, ako hovoril: ‚Zbúram tento chrám
postavený ľudskými rukami a za tri dni postavím iný bez
pomoci ľudských rúk.‘ “
59 Ale ani tieto výpovede sa nezhodovali.
60 Tu sa ujal slova veľkňaz, postavil sa do stredu zhro-
maždenia a spýtal sa Ježiša: „Počul si obvinenia? Čo chceš
povedať na svoju obhajobu?“
61 Ježiš však veľkňazovi neodpovedal – mlčal.
A tak mu veľkňaz položil ďalšiu otázku: „Hej, ty! Si Kristus,
Boží Syn?“
62 Ježiš odpovedal: „Áno, som. Uvidíte Syna človeka, ako
sedí po pravici Všemohúceho a ako prichádza na nebeských
oblakoch.“
63 Vtedy veľkňaz od zúrivosti roztrhol svoje vrchné rúcho
a povedal: „Potrebujeme vari ďalších svedkov?!
64 Sami ste počuli, ako sa rúha. Aký rozsudok si zaslúži?“
Jednohlasne ho odsúdili na smrť.
65 Niektorí naňho začali pľuť, zaviazali mu oči, bili ho
po tvári a pokrikovali naňho: „Kto ťa udrel, ty prorok?“ Aj
strážcovia sa doňho pustili a bili ho päsťami.

Peter zaprie Ježiša

66 Medzitým prišla na nádvorie, kde bol aj Peter, jedna
z veľkňazových slúžok
67 Keď si ho všimla sedieť pri ohni, zadívala sa na neho
a povedala: „Aj ty patríš k tomu Nazaretskému Ježišovi!“
68 Ale on to zaprel: „Vôbec netuším, o čom to hovoríš!“
Nenápadne sa vykradol z nádvoria a vtom prvý raz zakikiríkal
kohút.
69 Slúžka ho po chvíli opäť zazrela a upozornila okolosto-
jacich: „Aj tento k nim patrí!“
70 Ale Peter to znova poprel. No o chvíľu ktosi z tých, čo tam
stáli, povedal Petrovi: „Určite k nim patríš, si predsa z Galiley!“
71 Ale Peter sa začal zaklínať a zaprisahávať: „Ale ja naozaj
nepoznám toho človeka, o ktorom vravíte.“
72 Vtom kohút zakikiríkal druhý raz. A tu si Peter spomenul
na Ježišove slová: „Skôr ako kohút druhý raz zakikiríka, tri
razy ma zaprieš.“ Odišiel a rozplakal sa.

15

Ježiš pred Pilátom

1 Zavčasu ráno sa veľkňazi, vodcovia ľudu a učitelia Zákona
– celá veľrada – uzniesli, že Ježiša vydajú rímskemu miesto-
držiteľovi Pilátovi. Spútali ho a odviedli k nemu.
2 „Takže ty si ten kráľ Židov…“ opýtal sa Pilát Ježiša. „Je to
tak, ako hovoríš,“ odpovedal mu Ježiš.
3 Potom veľkňazi predniesli svoju rozsiahlu žalobu.
4 Keď skončili, Pilát sa znova obrátil na Ježiša: „Prečo sa
nebrániš? Počul si, z čoho všetkého ťa obvinili!“
5 Ale Ježiš na Pilátovo prekvapenie stále mlčal.
6 Cez sviatky Pilát pravidelne prepúšťal Židom jedného
väzňa, o ktorého požiadali.
7 V tom čase sedel vo väzení istý Barabáš, ktorý sa spolu
s inými vzbúrencami dopustil vraždy.
8 Pred Pilátovým palácom sa zhromaždil zástup a začal sa
domáhať každoročnej amnestie.
9 Pilát sa ich spýtal: „Chcete, aby som vám prepustil toho
židovského kráľa?“
10 Vedel totiž, že sa proti Ježišovi zo závisti sprisahali
najvyšší kňazi.
11 Tí však nahovorili zástup, aby žiadal milosť pre Barabáša.
12 Pilát sa ich spýtal: „A čo chcete, aby som urobil s mužom,
ktorého voláte židovským kráľom?“
13 Dav zakričal: „Ukrižuj ho!“ Pilát namietal: „Ale za aký
zločin?“ No dav reval ešte hlasnejšie:
14 „Ukrižuj ho!“

15 Pilát im chcel urobiť po vôli, prepustil teda Barabáša,
Ježiša dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.

Posmech vojakov

16 Rímski vojaci odviedli Ježiša na nádvorie vládneho paláca
a zvolali celú rotu.
17 Zahalili ho do purpurovej látky ako do kráľovského
plášťa, uplietli z tŕnia veniec a nasadili mu ho na hlavu ako
korunu.
18 Posmešne naňho pokrikovali: „Nech žije židovský kráľ!“
19 Bili ho palicou po hlave, pľuvali naňho, posmešne pred
ním padali na kolená a ukláňali sa.
20 Keď sa mu do vôle naposmievali, vyzliekli mu zasa plášť,
obliekli mu jeho vlastné šaty a viedli ho na popravisko, aby ho
ukrižovali.

Ukrižovanie

21 Cestou stretli Šimona z Cyrény, otca Alexandra a Rúfa,
ktorý prichádzal do mesta. Prinútili ho, aby pomohol niesť
Ježišovi kríž.
22 Ježiša priviedli na popravisko, ktoré sa volalo Golgota,
čo v preklade znamená Lebka.
23 Ponúkli mu víno zmiešané s omamnou myrhou, ale odmietol.
24 Potom ho pribili na kríž a jeho odev si rozdelili medzi
sebou losovaním.
25 Bolo deväť hodín ráno, keď ho ukrižovali.
26 Nad hlavu mu pripevnili tabuľku s nápisom, ktorý oznamoval, akého zločinu sa dopustil: ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.
27 Spolu s ním ukrižovali dvoch zločincov, jedného po
pravej, druhého po ľavej strane.
28 [Tak sa splnila predpoveď proroka Izaiáša: „Zaradili ho
medzi zločincov.“]*
29 Tí, čo prechádzali okolo, urážali ho a posmievali sa mu:
„Aha! Chcel nám zbúrať chrám a za tri dni ho znova postaviť!
30 Poď z toho kríža dolu a zachráň sa!“
31 Medzi posmievačmi boli aj veľkňazi a učitelia Zákona
a hovorili jeden druhému: „Iných zachraňoval, ale sebe
pomôcť nemôže.
32 Vraj Mesiáš, kráľ Izraela! Nech teda zostúpi z kríža! Keď
to uvidíme, uveríme mu!“ Ešte aj zločinci, ktorí umierali spolu
s ním, si z neho robili posmech.

Ježišova smrť

33 Okolo obeda zrazu nastala tma v celom kraji a trvala až
do tretej hodiny.

---

* **15:28** Verš 28 neobsahujú najstaršie rukopisy.

34 O tretej zvolal Ježiš silným hlasom: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ čo v preklade znamená: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
35 Niektorí z tých, čo stáli pod krížom, vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“
36 Pribehol jeden z nich, nastokol na tyč špongiu namočenú do octu a podal mu ju a potom zvolal: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde dať dolu!“
37 Tu Ježiš nahlas zakričal a skonal.
38 V tej chvíli sa opona v chráme roztrhla napoly odhora až nadol.
39 Keď rímsky stotník, ktorý stál pri kríži, videl, ako Ježiš zomieral, zvolal: „Ten človek bol naozaj Syn Boží!“
40 Obďaleč stálo niekoľko žien a pozorovalo všetko, čo sa deje. Bola medzi nimi Mária Magdaléna; Mária, matka Jakuba mladšieho a Jozefa; a Salome.
41 Tie ho sprevádzali a pomáhali mu už vtedy, keď bol v Galilei. A boli tu aj iné ženy, ktoré s ním prišli do Jeruzalema.

Ježišov pohreb
42 Bol deň pripravovania, čiže deň pred sobotou, a pomaly sa zvečerilo.
43 Jozef z Arimatey, vážený člen židovskej rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, predstúpil smelo pred Piláta a požiadal ho o Ježišovo telo.
44 Pilát sa začudoval: „Vari už naozaj zomrel?“ Dal si zavolať stotníka a spýtal sa ho, či je to pravda.
45 Keď mu stotník potvrdil Ježišovu smrť, dovolil Jozefovi telo vziať.
46 Ten kúpil plátno, sňal Ježišovo telo z kríža, zavinul ho do plátna a uložil do vlastnej hrobky, vytesanej v skale. Vchod do hrobu privalili balvanom.
47 Mária Magdaléna a Mária Jozesova sa prizerali, kde Ježiša pochovali.

16

Prázdny hrob
1 Mária z Magdaly, Jakubova matka Mária a Salome nakúpili po sobote voňavé masti, aby nimi podľa židovskej obyčaje natreli Ježišovo telo.
2 Zavčasu ráno v prvý deň týždňa, len čo vyšlo slnko, pobrali sa k hrobu.
3 Cestou si hovorili: „Kto nám odvalí kameň, ktorý je pri vchode do hrobu?“
4 Keď však prišli na miesto, zistili, že ten obrovský kameň je od hrobu odvalený.

5 Vstúpili do hrobky a na pravej strane videli sedieť
mladého muža v bielom odeve. Veľmi sa ho zľakli.
6 On ich však upokojoval: „Nebojte sa! Viem, že hľadáte
Ježiša z Nazareta, ktorého ukrižovali. Nie je tu, vstal
z mŕtvych! Pozrite sa na miesto, kde ho položili: je prázdne.
7 Choďte a oznámte jeho učeníkom vrátane Petra: Ježiš ide
pred vami do Galiley. Stretnete sa tam s ním, tak ako vám to
oznámil pred svojou smrťou.“
8 Ženy vybehli z hrobky a celé predesené utekali preč.
Triasli sa od hrôzy a nikomu nič nepovedali, lebo sa báli.*

Stretnutie so vzkriesеným Ježišom

9 Ježiš Kristus vstal z mŕtvych v nedeľu zavčasu ráno. Na-
jprv sa ukázal Márii Magdaléne, žene, z ktorej kedysi vyhnal
sedem démonov.
10 Tá bežala k Ježišovým učeníkom, ktorých našla plačúcich
a zúfalých, a oznámila im: „Ježiš žije! Videla som ho!“
11 Ale neuverili jej.
12 Potom sa ukázal dvom učeníkom, ktorí šli z Jeruzalema
na vidiek.
13 Vrátili sa, oznámili to ostatným, ale ani im nikto neveril.
14 Neskôr sa ukázal svojim jedenástim učeníkom, práve
keď jedli. Karhal ich pre nevieru i preto, že tak tvrdohlavo
odmietali uveriť, že je živý.
15 Potom ich poveril úlohou: „Choďte do celého sveta
a všetkým ľuďom oznamujte radostnú správu:
16 kto uverí vo mňa a dá sa pokrstiť, bude zachránený. Ale
toho, kto odmietne veriť, Boh odsúdi.
17 Tých, ktorí uveria, budú sprevádzať tieto znamenia:
Budú v mojom mene vyháňať démonov a hovoriť novými
jazykmi.
18 Budú brať do rúk hady, ktoré im neublížia, a jedovatý
nápoj im neuškodí. Na chorých budú vkladať ruky a uzdravia
ich.“
19 Po týchto slovách bol Pán Ježiš vzatý do neba a zaujal
svoje miesto po Božej pravici.
20 Jeho učeníci sa rozišli do sveta a všade zvestovali ra-
dostnú správu o Kristovi. A Pán bol s nimi a ich slová potvrd-
zoval zázračnými činmi.

* **16:8** Verše 9-20 neobsahujú najstaršie rukopisy.

Evanjelium podľa Lukáša

1 Už mnohí predo mnou sa usilovali spísať udalosti, ktoré
sa u nás odohrali.
2 Vychádzali pri tom zo slov tých, ktorí boli od začiatku
očitými svedkami a zvestovateľmi Božieho slova.
3 Napriek tomu som sa rozhodol dôkladne preskúmať,
roztriediť a napísať ti, vznešený Teofil, všetky dostupné
správy,
4 aby si získal istotu, že to, o čom si sa dozvedel, je pravda.

Anjel sa zjaví Zachariášovi

5 V dobe, keď bol Herodes kráľom Judska, žil istý kňaz
menom Zachariáš. Zachariáš bol členom Abiášovej skupiny.
Jeho manželka Alžbeta pochádzala z Áronovho kňazského
rodu.
6 Obaja boli čestní ľudia, Boha rešpektovali a žili podľa
Božích prikázaní a predpisov.
7 Boli to už starší ľudia a zostali bezdetní, lebo Alžbeta bola
neplodná.
8 V čase, keď prišiel rad na Zachariášovu kňazskú skupinu
a on konal v chráme svoje kňazské povinnosti,
9 bol práve Zachariáš vybratý losom, aby vstúpil vo svätyne
a tam na oltári priniesol kadidlovú obeť.
10 Všetci zhromaždení ľudia sa v tom čase vonku modlili.
11 Zachariáš bol práve vo svätyni, keď sa mu ukázal Pánov
anjel po pravej strane kadidlového oltára.
12 Keď ho Zachariáš uvidel, predesil sa a zmocnila sa ho
bázeň.
13 Boží posol ho však upokojoval: „Neboj sa, Zachariáš!
Prišiel som ti oznámiť, že Boh vypočul tvoju modlitbu.
Manželka Alžbeta ti porodí syna, ktorému dáte meno Ján.
14 Budeš mať z neho veľkú radosť a potešenie a mnohí budú
za jeho narodenie nesmierne vďační.
15 Boh ho poverí veľkou úlohou. Počas svojho života nebude
piť víno ani iný opojný nápoj. Duch Svätý bude v ňom už od
narodenia.
16 Mnohých z izraelského národa privedie naspäť k Bohu,
ich skutočnému Pánovi.
17 On sám pôjde pred Ním a bude mať toho istého ducha a tú
istú moc, ako mal Eliáš. To preto, aby obnovil lásku medzi
rodičmi a deťmi, aby tých, čo konajú svojvoľne, priviedol
k múdrosti spravodlivých a pripravil tak ľudí na Jeho prijatie.“
18 Zachariáš namietol: „Ako môžem veriť, že je to pravda?
Veď sme s manželkou obaja starí a deti už mať nemôžeme.“

19 Anjel mu však povedal: „Ja som Gabriel a prichádzam
s posolstvom priamo od Boha. Mám ti oznámiť túto radostnú
správu.
20 No keďže si neuveril, budeš nemý, kým sa moje slová
v určenom čase nenaplnia.“
21 Ľudia vonku medzitým čakali na Zachariáša a čudovali sa,
že je vo svätyni tak dlho.
22 Keď konečne vyšiel, nemohol prehovoriť. Posunkami im
dal najavo, že mal vo svätyni videnie.
23 Keď sa skončil týždeň jeho chrámovej služby, vrátil sa
domov.
24 Onedlho nato Alžbeta otehotnela, ale tajila to pred ľuďmi
až do piateho mesiaca.
25 Radovala sa: „Boh sa nado mnou zľutoval a zbavil ma
pohŕdania a neúcty ľudí.“

Anjel predpovedá Márii Ježišovo narodenie

26 Pol roka po Zachariášovom videní poslal Boh anjela
Gabriela do galilejského mestečka Nazareta
27 k dievčaťu, ktoré sa volalo Mária. Bola snúbenicou Jozefa,
ktorý pochádzal z Dávidovho kráľovského rodu.
28 Anjel sa jej prihovoril: „Raduj sa, lebo Boh je s tebou
a obdaril ťa svojou milosťou.“
29 Máriu jeho slová znepokojili a snažila sa pochopiť, čo to
znamená.
30 Posol pokračoval: „Neboj sa, Mária! Boh ťa chce
nesmierne požehnať.
31 Narodí sa ti syn a dáš mu meno Ježiš.
32 Bude mať veľkú moc a bude Synom Najvyššieho. Boh mu
dá Dávidov trón,
33 naveky bude kráľom Izraela a jeho kráľovstvo sa nikdy
neskončí.“
34 Mária však namietala: „Ako sa mi môže narodiť dieťa?
Veď nežijem s mužom!“
35 Anjel jej povedal: „Duch Svätý to spôsobí. Zjaví sa pri
tebe moc Najvyššieho a sväté dieťa, ktoré sa ti narodí, bude
sa volať Boží Syn.
36 Veď aj tvoja príbuzná Alžbeta, po celý život neplodná,
bude mať vo svojej starobe syna. Narodí sa jej už o tri
mesiace.
37 U Boha nie je nič nemožné.“
38 Mária na to povedala: „Som Pánovou služobníčkou. Nech
sa teda stane, ako si povedal.“ Potom anjel odišiel.

Mária navštívi Alžbetu

39 O niekoľko dní sa Mária vydala do mestečka v judských
kopcoch, kde žil Zachariáš s Alžbetou.

40 Keď vošla do ich domu a pozdravila sa,
41 pocítila Alžbeta, ako sa v nej dieťa pohlo. V tej chvíli
Alžbetu prenikol Svätý Duch
42 a nadšene zvolala: „Mária, Boh ťa požehnal spomedzi
všetkých žien a aj tvoj syn bude požehnaním.
43 Aká je to pre mňa česť, že ma navštívila matka môjho
Pána.
44 Len čo som začula tvoj pozdrav, dieťatko sa vo mne od
radosti pohlo.
45 Si blahoslavená, lebo si uverila Božiemu zasľúbeniu. Jeho
slová sa splnia.“

Máriin chválospev

46 Nato Mária povedala: „Moje srdce chváli Pána
47 a radujem sa v Bohu, mojom Spasiteľovi.
48 Mňa, bezvýznamné dievča, si všimol. Ľudia zo všetkých
národov budú o mne hovoriť ako o požehnanej,
49 pretože vidím, aké veľké a úžasné veci vykonal mocný
Boh. Jeho meno je sväté
50 a svoje milosrdenstvo preukazuje všetkým, ktorí ho berú
vážne.
51 Vystiera svoju mocnú ruku, aby maril plány pyšných,
52 aby zosadzoval vládcov z trónu a pozdvihoval utláčaných.
53 Hladných sýtil dobrými vecami a bohatých prepúšťal
s prázdnymi rukami.
54 Ujal sa svojho ľudu, Izraela a stále mu je milosrdný.
55 Tak to naveky sľúbil našim otcom: Abrahámovi i jeho
potomkom.“
56 Mária ostala u Alžbety tri mesiace a potom sa vrátila
domov.

Narodenie Jána Krstiteľa

57 Keď nastal čas, Alžbete sa narodil syn.
58 Keď sa všetci susedia a príbuzní dozvedeli, ako ju Boh
požehnal, radovali sa spolu s ňou.
59 Zišli sa na ôsmy deň, keď podľa zákona chlapcov
obrezávali, a chceli mu dať meno po otcovi – Zachariáš.
60 Ale Alžbeta povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“
61 Namietali: „Vo vašej rodine sa predsa nikto tak nevolal.“
62 Tu sa obrátili na otca, aké mu chce dať meno.
63 Vypýtal si tabuľku a na prekvapenie všetkých napísal:
„Bude sa volať Ján.“
64 V tej chvíli sa Zachariášovi opäť vrátila reč a začal chváliť
Boha.
65 Všetci susedia pochopili, že sa deje čosi mimoriadne
a naplnila ich bázeň. Hovorilo sa o tom po celej hornatej
Judei.

66 Každý, kto o tom počul, uvažoval vo svojom srdci: „Z toho
chlapca určite vyrastie niekto významný. Veď je zrejmé, že ho
sprevádza Božia moc.“

Zachariáš predpovedá Jánovo poslanie

67 Duch Svätý naplnil Zachariáša a dal mu tieto prorocké
slová:
68 „Chvála Pánovi, Bohu Izraela, že prichádza svojmu ľudu
na pomoc a vyslobodzuje ho.
69 Posiela nám mocného Záchrancu z rodu kráľa Dávida,
70 ktorého už dávno ohlasoval ústami svojich prorokov;
71 oslobodí nás od našich nepriateľov a tých, čo nás
nenávidia.
72 Boh prejavil svoje milosrdenstvo a priznáva sa k našim
otcom a k svojej zmluve s nimi.
73 Veď Boh sa prísahou zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi,
74 že nás vyslobodí z rúk nepriateľov, aby sme mu mohli
slobodne vzdávať česť a chválu
75 a mohli po celý náš život žiť čestne a spravodlivo.
76 A ty, syn môj, budeš prorokom Najvyššieho a budeš pod
Pánovým vedením pripravovať ľudí na jeho príchod.
77 Budeš im hovoriť, že Boh chce ľudí zachrániť odpustením
ich hriechov.
78 Veď Boh je plný zľutovania a milosrdenstva. Slnko spásy
už vychádza,
79 aby zažiarilo všetkým, čo žijú v tme a v tieni smrti. Boh nás
povedie po ceste, ktorá vedie k zmiereniu a pokoju.“
80 Chlapec rástol a jeho duch mocnel. Neskôr odišiel na
púšť, kde žil v ústraní až do chvíle, keď vystúpil so svojím
posolstvom pred izraelský národ.

2

Boží Syn prichádza na svet

1 V tom čase nariadil cisár Augustus, aby sa vykonalo
sčítanie ľudu v celej Rímskej ríši.
2 Tento súpis sa konal pred tým, než sa rímskym miesto-
držiteľom v Sýrii stal Kvirinius.
3 Každý bol povinný dať sa zapísať v meste, odkiaľ
pochádzali jeho predkovia.
4 Aj Jozef so svojou snúbenicou Máriou putoval z galilejského
Nazareta do judského mesta Betlehem, rodiska kráľa Dávida.
Jozef totiž pochádzal z jeho rodu.
5 Keď sa vydali na cestu, Mária už bola vo vysokom stupni
tehotenstva.
6 Počas pobytu v Betleheme nastal čas pôrodu.

7 Márii sa narodil jej prvorodený syn. Zavinula ho do
plienok a uložila do jaslí, lebo v hostinci už nebolo miesta.
8 Za mestom pásli pastieri svoje ovce. Aj v tú noc boli pri
stáde a strážili ho.
9 Zrazu sa pred nimi zjavil Pánov anjel a celá krajina sa
rozžiarila odleskom Božej slávy. Veľmi sa vyľakali,
10 ale anjel ich upokojoval: „Nebojte sa, nesiem vám
radostnú správu, z ktorej sa môžu tešiť všetci ľudia.
11 V Dávidovom meste sa vám dnes narodil Záchranca. On
je Mesiáš a váš Pán.
12 Nájdete dieťatko zavinuté v plienkach a ležiace v jasliach:
to je ten, o ktorom vám hovorím.“
13 Potom sa k anjelovi pripojili celé zástupy nebeského
vojska. Všetci chválili Boha a hovorili:
14 „Sláva Bohu na nebi a na zemi pokoj ľuďom, ktorí našli
Božiu priazeň.“
15 Len čo sa anjeli vrátili do neba, pastieri sa rozhodli:
„Poďme sa pozrieť do Betlehema, aby sme videli veci,
o ktorých nám Boh prostredníctvom anjela hovoril.“
16 Ponáhľali sa do mesta a našli Máriu s Jozefom i novoroden-
iatko ležiace v jasliach.
17 Keď ho uvideli, všetkým rozpovedali, čo zažili a čo im
anjel povedal o dieťatku.
18 Ľudia, ktorí to počuli, sa ich slovám veľmi čudovali.
19 Mária si to všetko uchovala v srdci a premýšľala o tom.
20 Pastieri sa vrátili k svojim stádam, radovali sa a velebili
Boha, že našli všetko tak, ako im anjel oznámil.

Simeon a Anna spoznajú v Ježišovi Spasiteľa

21 Na ôsmy deň dali Mária a Jozef chlapca obrezať. Dali mu
meno Ježiš, ako to anjel určil už pred jeho narodením.
22 Mojžišov zákon prikazoval, aby každá žena, ktorej sa
narodí dieťa, išla do chrámu a priniesla obeť. Preto aj Mária,
keď bola podľa Zákona obradne čistá, prišla s Jozefom do
chrámu. Vzali so sebou aj dieťa:
23 v Mojžišovom zákone je totiž napísané, že každý prvoro-
dený chlapec bude zasvätený Bohu.
24 Priniesli aj obeť, ktorú mali podľa zákona obetovať
chudobní: dve hrdličky alebo dvoch holubov.
25 V tom čase žil v Jeruzaleme zbožný starec Simeon. Bol
to čestný muž, Boha i jeho prikázania bral vážne a viedol ho
Svätý Duch. Simeon očakával Božie potešenie pre Izrael.
26 Duch Svätý mu zjavil, že nezomrie, kým na vlastné oči
neuvidí Bohom sľúbeného Mesiáša.
27 Vedený Božím Duchom prišiel do chrámu práve vo chvíli,
keď rodičia zasväcovali Ježiša Bohu.

28 Simeon vzal dieťa do náručia a modlil sa:
29 „Pane, ďakujem ti, že si splnil svoj sľub. Teraz môžem
pokojne zomrieť,
30 lebo som na vlastné oči videl toho, ktorý prinesie
záchranu.
31 V ňom ponúkaš záchranu celému svetu;
32 on bude svetlom pohanom a slávou svojho ľudu Izraela.“
33 Jozef a Mária boli z jeho slov o dieťati prekvapení.
34 Simeon im požehnal a Márii ešte povedal: „Toto dieťa
bude príčinou pádu jedných a povýšenia druhých v Izraeli. Je
znamením z neba, proti ktorému sa mnohí postavia,
35 a tak prezradia svoje zmýšľanie. A tvoje srdce prenikne
bolesť ako meč.“
36 Bola tam aj prorokyňa Anna, dcéra Fanuelova z rodu
Aserovho. Po sedemročnom manželstve ovdovela a teraz už
bola vo veľmi pokročilom veku:
37 mala osemdesiatštyri rokov. Celý svoj život prežila
v chráme a jej dni aj noci boli naplnené službou Bohu, modl-
itbami a častými pôstmi.
38 Aj ona k nim pristúpila a ďakovala Bohu za to dieťa.
Hovorila o ňom všetkým, ktorí v Jeruzaleme očakávali príchod
Mesiáša.
39 Keď Jozef s Máriou splnili všetko, čo prikazoval Zákon,
vrátili sa do Nazareta v Galilei.
40 Chlapec rástol, jeho duch mocnel, nadobúdal poznanie
a múdrosť. Všetci mohli vidieť, že Boh ho zahŕňa svojím
dobrodením.

Dvanásťročný Ježiš v chráme

41 Ježišovi rodičia putovali každý rok do Jeruzalema na
veľkonočné sviatky.
42 Keď mal Ježiš dvanásť rokov, tiež sa vybrali na sviatky
do Jeruzalema.
43 Po slávnosti sa všetci vydali na cestu domov, ale Ježiš
zostal bez vedomia rodičov v Jeruzaleme.
44 Spočiatku sa ani neznepokojovali, lebo si mysleli, že
zostal niekde medzi pútnikmi. Ale keď sa celý deň neukázal,
začali ho hľadať medzi príbuznými a známymi.
45 Nenašli ho, a preto sa vrátili do Jeruzalema a hľadali ho
tam.
46 Až po troch dňoch ho našli v chráme, ako sedí medzi
učiteľmi Zákona, počúva ich a kladie im otázky.
47 Všetci, ktorí tam boli, žasli nad jeho múdrosťou
a odpoveďami.
48 Rodičov prekvapilo, že je v chráme, a matka mu vyčítala:
„Syn náš, čo si nám to urobil? Báli sme sa s otcom o teba
a hľadali sme ťa.“

49 Ježiš im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Či neviete, že
musím byť tam, kde ide o veci môjho Otca?“
50 Oni však jeho slová nepochopili.
51 Ježiš sa potom vrátil s rodičmi do Nazareta. Bol im dobrým
synom a jeho matka premýšľala o všetkom, čo sa stalo.
52 Ježiš rástol a rozvíjal sa telesne aj rozumovo a bol milý
Bohu i ľuďom.

3

Ján Krstiteľ pripravuje cestu Ježišovi

1 V pätnástom roku vlády cisára Tiberia, keď bol Pilát
Pontský rímskym správcom Judei a tetrarchami boli: Herodes
v Galilei, jeho brat Filip v Iturei a na území Trachonitidy
a Lyzaniáš v Abiléne.
2 V čase, keď veľkňazský úrad zastávali Annáš a Kaifáš,
vyzval Boh Jána, syna Zachariášovho, aby vystúpil z ústrania.
3 Ján Krstiteľ z Božieho poverenia prechádzal údolím rieky
Jordán a kázal: „Zmeňte svoje myslenie a svoj život. Obráťte
sa k Bohu, vyznajte svoje hriechy a na znamenie toho, že vám
Boh odpustil, sa nechajte pokrstiť.“
4 Takto sa splnila dávna predpoveď proroka Izaiáša: „Na
púšti volá hlas: Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky
prekážky.
5 Zasypte priehlbiny, zarovnajte vrchy! Odstráňte zákruty,
uhlaďte hrboľaté cesty.
6 A každý človek uvidí, ako Boh zachraňuje.“
7 Zástupom, ktoré za ním vychádzali, aby ich pokrstil,
hovoril: „Hadie plemeno, myslíte si, že takto môžete uniknúť
Božiemu hnevu?
8 Dokážte svojím životom, že ste sa odvrátili od svojich
hriechov. Nenahovárajte si, že sa vám nemôže nič stať
len preto, že ste potomkovia Abraháma. Neklamte samých
seba! Veď Boh môže aj tieto kamene oživiť a urobiť z nich
Abrahámove deti.
9 Sekera Božieho súdu je už priložená ku koreňom stromov.
Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, bude vyťatý
a hodený do ohňa.“
10 Ľudia sa ho spytovali: „Tak čo máme robiť?“
11 Ján im odpovedal: „Máte dve košele? Rozdeľte sa s tými,
čo nemajú ani jednu. Máte čo jesť? Rozdeľte sa s tými, čo sú
hladní.“
12 Prichádzali k nemu aj vyberači daní, aby ich pokrstil
a spytovali sa ho: „Učiteľu, čo máme robiť my?“ –
13 „Nevyberajte viac, ako je stanovené,“ odpovedal im.

14 „A čo my?“ spytovali sa vojaci. „Nikomu neubližujte
ani nikoho nevydierajte. A buďte spokojní so žoldom, ktorý
dostávate.“
15 Ján vedel, že ľudia očakávajú príchod Mesiáša. Všetci si
dokonca začali myslieť, že by ním mohol byť práve on.
16 Preto im Ján povedal: „Ja vás krstím vodou, ale prichádza
ktosi mocnejší, ako som ja. Tomu nie som hoden ani
remienok rozviazať na obuvi. On vás bude krstiť Svätým
Duchom a ohňom.
17 On prečistí zrno, zbaví ho pliev, pšenicu zhromaždí do
svojej sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“
18 Ján napomínal ľudí i rôznym iným spôsobom a zároveň ich
povzbudzoval hlásaním radostnej zvesti.
19 Karhal i Herodesa, tetrarchu nad Galileou. Vyčítal mu,
že žije s Herodiadou, manželkou svojho brata. Napomínal ho
i za ostatné zlo, ktoré páchal.
20 Herodes svoje zločiny zavŕšil tým, že dal neskôr Jána
uväzniť.

Pokrstenie Ježiša

21 Keď sa všetok ľud dával krstiť a bol pokrstený aj Ježiš,
vyšiel z vody a modlil sa. Vtom sa otvorilo nebo a
22 zostúpil naňho Svätý Duch v podobe holubice. Z neba sa
ozval hlas: „Ty si môj milovaný Syn a to, čo robíš, ma napĺňa
radosťou!“

Ježišov rodokmeň

23 Ježiš mal okolo tridsať rokov, keď začal verejne pôsobiť.
Ľudia ho pokladali za syna tesára Jozefa, ktorého otcom bol
Heli a jeho predkami boli postupne:
24 Matat, Lévi, Melchi, Janai, Jozef,
25 Matatiáš, Amos, Naum, Esli, Nagge,
26 Mahat, Matatiáš, Semein, Josech, Joda,
27 Johannan, Resa, Zorobábel, Salatiel, Neri,
28 Melchi, Adit, Kosam, Elmodam, Ér,
29 Jesus, Eliezer, Iorim, Matat, Lévi,
30 Simeon, Júda, Jozef, Jonam, Eliakim,
31 Melea, Mena, Matat, Nátan, Dávid,
32 Jesse, Obéd, Bóz, Sala, Náson,
33 Aminadab, Admin, Arni, Ezrom, Fares, Júda,
34 Jákob, Izák, Abrahám, Thara, Náchor,
35 Seruch, Ragau, Falek, Eber, Sala,
36 Kainam, Arfaxad, Sem, Noe, Lámech,
37 Matuzalem, Enoch, Jared, Maleel, Kainam,
38 Enos, Set a Adam, ktorého otcom bol Boh.

4

Pokúšanie na púšti

1 Ježiš sa vrátil od Jordánu naplnený Svätým Duchom. Duch
ho teraz viedol na púšť, kde s ním bol štyridsať dní. Po celý
ten čas nič nejedol a diabol ho pokúšal.
2 Keď uplynulo tých štyridsať dní mal veľký hlad.
3 Vtedy mu diabol povedal: „Ak si naozaj Boží Syn, prikáž
tomuto kameňu, aby sa premenil na chlieb!“
4 Ale Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Na to, aby človek
žil, nepotrebuje len jedlo.“
5 Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu
všetky kráľovstvá sveta
6 a povedal: „Dám ti moc i slávu týchto kráľovstiev, pretože
patria mne, a môžem ich dať, komu chcem.
7 Ak predo mnou padneš na kolená a vzdáš mi úctu ako
Bohu, toto všetko bude tvoje.“
8 Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Pána, svojho Boha
budeš uctievať a iba jemu budeš slúžiť!“
9 Potom ho diabol zaviedol do Jeruzalema na vežu chrámu
a povedal mu: „Ak si Boží Syn, zoskoč dolu.
10 Veď je napísané: Boh prikáže svojim anjelom, aby ťa
ochránili,
11 a ponesú ťa na rukách, aby si si neporanil nohy o
kameň.“
12 Ježiš mu opäť odpovedal: „Ale je napísané aj toto:
Nebudeš pokúšať Boha, je tvoj Pán!“
13 Po týchto slovách diabol ukončil pokúšanie a na určitý čas
od neho odišiel.

Začiatok Ježišovej činnosti

14 Ježiš sa vrátil vyzbrojený mocou Ducha do Galiley a zvesť
o ňom sa čoskoro rozšírila po celom okolí.
15 Učil v synagógach a chválil ho každý, kto ho počul.
16 Prišiel aj do Nazareta, kde vyrastal. Keďže bola sobota,
šiel – ako každú sobotu – do miestnej synagógy. Keď vstal,
aby čítal z Písma,
17 podali mu zvitok, na ktorom bola napísaná kniha pro-
roka Izaiáša. Rozvinul ho a našiel miesto, kde bolo napísané:
18 „Duch Boží ma vedie, lebo ma Boh určil, aby som
chudobným priniesol radostnú správu a tých, ktorí majú
zlomené srdce, uzdravil. Poslal ma, aby som oznámil väzňom
vyslobodenie, slepým vrátil zrak, utláčaných oslobodil
19 a všetkým rozhlásil, že prichádza čas, v ktorom chce Boh
prejaviť svoju milosť.“
20 Ježiš zvinul zvitok, podal ho sluhovi a sadol si. Všetci, čo
boli v synagóge sa na neho uprene pozreli.

21 A vtedy Ježiš doložil: „To, čo ste práve počuli, sa dnes stalo
skutočnosťou.“
22 Všetci, čo tam boli, mu prisviedčali a obdivovali, aké
krásne slová plynú z jeho úst. A spytovali sa: „Ako je to
možné? Nie je to azda syn Jozefov?“
23 Ale Ježiš pokračoval: „Asi by ste mi radi pripomenuli
príslovie: ‚Lekár, uzdrav sa sám!‘ Prečo neurobíš doma také
isté zázraky, ako si urobil v Kafarnaume?“
24 Ježiš im odpovedal: „Pravda je totiž taká, že žiadneho
proroka si neuctia tam, odkiaľ pochádza!
25 Len si spomeňte, ako to bolo za čias proroka Eliáša,
keď tri a pol roka nepršalo. V celej krajine nastal veľký hlad.
V Izraeli bolo vtedy mnoho vdov,
26 ale ani k jednej Boh neposlal Eliáša: naopak, poslal ho
k pohanskej vdove zo Sarepty v Sidone.
27 Alebo za čias proroka Elizea: v Izraeli bolo veľa malo-
mocných, ale uzdravený bol iba Náman, pohan zo Sýrie.“
28 Po týchto slovách sa všetci poslucháči v synagóge
rozzúrili,
29 schmatli Ježiša a vyviedli ho za mesto na svah vrchu, na
ktorom bolo ich mesto postavené, aby ho zhodili dolu.
30 Ježiš však zrazu prešiel pomedzi nich a pokračoval vlast-
nou cestou.

Ježiš dokazuje svoju moc

31 Pobral sa do mesta Kafarnaum v Galilei a každú sobotu
tam vyučoval.
32 Poslucháči žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako niekto,
kto má autoritu a moc.
33 Raz, keď učil v synagóge, bol tam muž ovládaný dia-
blovým duchom. Ten začal vykrikovať:
34 „Hej! Choď preč! Načo si prišiel, Ježiš z Nazareta? Chceš
nás zahubiť? Ja viem, kto si: ten Svätý, čo prišiel od Boha!“
35 Ježiš však démonovi prikázal: „Mlč a vyjdi z neho!“ Zlý
duch tým mužom mocne zalomcoval, hodil ho medzi nich
a vyšiel z neho, ale neublížil mu.
36 Ohromení ľudia sa medzi sebou zhovárali: „Aké mocné
slová! S akou autoritou rozkazuje démonom, že ho na slovo
poslúchajú?“
37 Správa o ňom sa ihneď rozletela po celom kraji.

Uzdravenie Petrovej svokry

38 Zo synagógy sa pobral do domu rybára Šimona. Šimonova
svokra bola ťažko chorá a lomcovala ňou vysoká horúčka.
Prosili ho, aby ju uzdravil.
39 Ježiš sa sklonil nad chorú a na jeho slovo horúčka zmizla.
Žena vstala z postele a šla im pripraviť jedlo.

40 Keď zapadlo slnko, všetci k nemu privádzali svojich
blízkych, ktorí trpeli rozličnými ťažkosťami. Ježiš na nich
kládol ruky a uzdravoval ich.
41 Mnohých oslobodil aj od démonov, ktorí kričali: „Ty si
Syn Boží!“ Ale Ježiš im pohrozil, lebo nechcel, aby práve oni
hovorili, že je Mesiáš.
42 Zavčasu ráno odišiel z domu na osamelé miesto. Ľudia ho
všade hľadali, a keď ho našli, chceli mu zabrániť, aby od nich
odišiel.
43 Ale on im povedal: „Aj ostatným mestám musím hlásať
radostnú správu o prichádzajúcom Božom kráľovstve, veď na
to ma Boh poslal.“
44 A tak prechádzal judskou krajinou a kázal v synagógach.

5

Ježiš povoláva prvých učeníkov

1 Jedného dňa stál Ježiš na brehu Genezaretského jazera,
obklopený obrovským zástupom ľudí, ktorí sa okolo neho
tlačili, lebo chceli počuť Božie slovo.
2 Všimol si na brehu dve prázdne loďky. Rybári z nich
vystúpili a prali siete.
3 Ježiš nastúpil na loďku, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil
ho, aby s ním odrazil od brehu. Potom si sadol a kázal odtiaľ
zástupom.
4 Keď skončil, povedal Šimonovi: „Poď teraz s loďkou na
miesto, kde je hlboká voda, a roztiahnite tam siete na lov.“
5 Šimon odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme tvrdo pracovali
a nič sme nechytili. Ale ak je to tvoje prianie, spustíme siete
do vody.“
6 Vyplávali a vylovili také množstvo rýb, až sa im trhali siete.
7 Museli si zavolať na pomoc rybárov z druhej loďky.
Čoskoro boli obe loďky také plné rýb, že sa takmer potápali.
8 Keď to Šimon Peter videl, padol pred Ježišom na kolená
a prosil: „Odíď odo mňa, Pane, veď ja som hriešny človek!“
9 Peter bol totiž ohromený z takého nezvyčajného úlovku.
Úžas sa zmocnil aj jeho spoločníkov:
10 Jakuba a Jána, synov Zebedejových. Ježiš Šimonovi
povedal: „Neboj sa! Odteraz nebudeš loviť ryby, ale budeš
zachraňovať ľudí pre večnosť.“
11 A len čo prirazili s loďkami k brehu, všetko tam nechali
a šli za Ježišom.

Uzdravenie malomocného

12 V jednom mestečku stretol Ježiš človeka postihnutého
ťažkým malomocenstvom. Úbožiak si pred neho kľakol
a prosil: „Pane, keby si chcel, mohol by si ma uzdraviť.“
13 Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Áno, chcem.
Buď zdravý!“ A v tej chvíli nezostalo po malomocenstve ani
stopy.
14 Ježiš mu prikázal, aby o tom nikomu nehovoril. „Choď
a ukáž sa kňazovi! Potom prines Mojžišovým zákonom
predpísanú obeť vďačnosti na dôkaz, že si zdravý.“
15 Zvesť o Ježišovi počulo čoraz viac ľudí. Prichádzali za ním
veľké zástupy: chceli počúvať jeho učenie a byť uzdravení zo
svojich chorôb.
16 On však často odchádzal na opustené miesto a tam sa
modlil.

Ježiš má moc odpúšťať hriechy

17 Jedného dňa, práve keď učil, zhromaždili sa farizeji
a učitelia Zákona z rozličných miest Galiley a Judska, ba aj
z Jeruzalema. Posadali si okolo neho a počúvali ho. Boh mu
dal moc uzdravovať.
18 Akýsi muži priniesli na nosidlách ochrnutého človeka
a chceli ho priniesť k Ježišovi.
19 Nemohli sa však k nemu cez to množstvo ľudí dostať. Vyšli
teda na strechu a cez otvor spustili ochrnutého na nosidlách
priamo pred Ježiša.
20 Keď Ježiš videl ich vieru, povedal: „Priateľ môj, tvoje
hriechy sú odpustené.“
21 Učitelia Zákona a farizeji uvažovali: „Kto si myslí, že je! To
je predsa rúhanie! Veď iba Boh má právo odpúšťať hriechy!“
22 Ježiš dobre vedel, čo si myslia, preto povedal: „Prečo sa
pohoršujete vo svojich srdciach?
23 Veď čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Tvoje hriechy sú
odpustené‘, alebo mu prikázať: ‚Vstaň a choď!‘
24 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi
odpúšťať hriechy…“ Vtedy sa obrátil k ochrnutému a povedal
mu: „Vstaň a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov!“
25 Ochrnutý hneď pred očami všetkých vstal a zbalil si
rohož. Pobral sa domov a cestou hlasno chválil Boha.
26 Všetkých sa zmocnil úžas a oslavovali Boha. V bázni
hovorili jeden druhému: „To, čo sme dnes videli, bolo naozaj
mimoriadne!“

Zdraví nepotrebujú lekára

27 Keď Ježiš neskôr vyšiel z domu, všimol si na colnici
vyberača poplatkov, ktorý sa volal Lévi. Povedal mu: „Poď,
staň sa mojím nasledovníkom!“
28 A Lévi nechal všetko tak, vstal a šiel za ním.

29 Vo svojom dome potom usporiadal na Ježišovu počesť
veľkú hostinu. Pozval na ňu aj mnoho ďalších vyberačov
poplatkov.
30 Farizeji a učitelia Zákona sa na tom pohoršovali a vyčítali
učeníkom: „Prečo si sadáte za stôl s takou spodinou?“
31 Ježiš im na to povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale
chorí.
32 Neprišiel som volať k Bohu tých, čo sú presvedčení
o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov, aby sa odvrátili od
svojich hriechov.“

Otázka pôstu

33 Niektorí ľudia Ježišovi vyčítali: „Nasledovníci Jána
Krstiteľa i nasledovníci farizejov sa často postia a modlia, ale
tvoji sa nepostia vôbec.“
34 Ježiš im odpovedal: „Majú vari svadobčania, ktorých
pozval ženích, dôvod smútiť, kým je s nimi?
35 Ale prídu dni, keď bude ženích od nich vzatý, a potom sa
budú postiť.“
36 Potom im povedal aj podobenstvo: „Nikto predsa
neodtrhne kus látky z nových šiat, aby ním zaplátal starý
odev. Zničil by tak nové šaty a na staré by nová záplata ani
nepristala.
37 A nikto nebude nalievať mladé víno do starých kožených
mechov, lebo kvasiace víno by staré mechy roztrhlo, a tak by
jedno i druhé vyšlo nazmar.
38 Preto mladé víno patrí do nových mechov.
39 Ale vy dávate prednosť starému vínu. Vravíte, že staré
víno je lepšie.“

6

Spor o sobote

1 Raz v sobotu prechádzal Ježiš a jeho učeníci obilným
poľom. Učeníci trhali klasy, mrvili ich a zrná jedli.
2 Videli to farizeji a pohoršovali sa: „Čo to robíte? V sobotu
sa to predsa nesmie!“
3 Ježiš im odpovedal: „Nikdy ste nečítali, čo urobil kráľ
Dávid, keď on aj jeho družina boli hladní?
4 Ako vošiel do chrámu, vzal a jedol posvätné chleby, ktoré
smeli jesť iba kňazi? Nečítali ste, ako z tých chlebov dal aj
svojim spoločníkom?“
5 A potom ešte dodal: „Veď Syn človeka má právo rozhodnúť
aj o tom, čo sa v sobotu smie robiť a čo nie!“

Uzdravenie človeka v sobotu

6 V inú sobotu vošiel Ježiš do synagógy a vyučoval. Bol tam
aj človek s ochrnutou pravou rukou.
7 Učitelia Zákona a farizeji napäto striehli, čo urobí. Ak
postihnutého uzdraví, budú mať výbornú príležitosť vzniesť
proti nemu obvinenie.
8 Ale Ježiš dobre poznal ich myšlienky. Vyzval muža
s ochrnutou rukou: „Poď sem a postav sa do prostriedku, aby
ťa všetci videli.“ Muž poslúchol.
9 Nato oslovil Ježiš farizejov a učiteľov Zákona: „Mám pre
vás otázku: Je dovolené konať v sobotu dobro alebo nie? Má
sa život zachrániť, alebo zničiť?“
10 Každému z nich sa pozrel do očí a potom mužovi povedal:
„Vystri ruku!“ Poslúchol a ruku mal opäť zdravú.
11 Ježišových odporcov to veľmi nahnevalo a začali sa medzi
sebou radiť, čo by mohli s Ježišom urobiť.

Ježiš si vyvolí dvanástich učeníkov

12 V tých dňoch vystúpil Ježiš na vrch a celú noc tam strávil
s Bohom na modlitbe.
13 Keď sa rozvidnelo, zavolal si k sebe učeníkov, vyvolil si
z nich dvanástich a nazval ich apoštolmi. Boli to:
14 Šimon, ktorého volali aj Peter; Ondrej, jeho brat; Jakub
a Ján; Filip a Bartolomej;
15 Matúš a Tomáš; Jakub, syn Alfejov a Šimon, ktorého
volali Horlivec;
16 Júda, syn Jakubov a Judáš Iškariotský, ktorý ho neskôr
zradil.

Zástupy idú za Ježišom

17 Keď zostúpili z vrchu na rovinu, očakával ich už veľký
zástup Ježišových stúpencov a davy ľudí z Jeruzalema i z celého
Judska, ba aj z pobrežných miest Týru a Sidonu.
18 Prišli ho počúvať, ale aj dať sa uzdraviť. Vyliečil
mnohých, ktorých trápili rozličné choroby spôsobené
nečistými duchmi.
19 Všetci sa ho túžili aspoň dotknúť, lebo z neho vychádzala
uzdravujúca moc.

Blahoslavenstvá a napomenutia

20 Tu sa Ježiš obrátil na svojich učeníkov a povedal:
„Radujte sa, vy chudobní, lebo vám patrí Božie kráľovstvo.
21 Radujte sa, ktorí trpíte hladom, lebo Boh vás nasýti.
Radujte sa, ktorí teraz plačete, lebo príde čas, keď sa
budete smiať.
22 Radujte sa, keď vás budú nenávidieť, vylučovať spomedzi
seba, potupovať a hanobiť vaše mená preto, že sa hlásite
k Synovi človeka.

23 Tešte sa a jasajte od radosti, kedykoľvek sa to bude diať,
lebo vás v nebi čaká veľká odmena: veď tak isto zaobchádzali
ich predkovia s prorokmi.
24 Ale beda vám, bohatí, lebo vy už tu na zemi máte svoje
potešenie.
25 Beda vám, ktorí sa cítite nasýtení, lebo raz budete trpieť
hladom. Beda vám, ktorí sa ľahkomyseľne smejete, lebo raz
budete trpko nariekať.
26 A beda vám, ak vás všetci vychvaľujú, veď kedysi sa ich
otcovia rovnako správali k falošným prorokom.“

Láska k nepriateľom

27 „Ale vám, ktorí ma počúvate, radím: Milujte svojich
nepriateľov. Robte dobre tým, ktorí vás nenávidia.
28 Žehnajte tých, ktorí vás preklínajú, a proste o Božie
požehnanie pre tých, ktorí vám krivdia.
29 Ak ťa niekto udrie po líci, nastav mu aj druhé. Ak od
teba niekto žiada košeľu, daj mu aj kabát.
30 Každému, kto ťa o niečo prosí, daj, a ak si niekto vzal, čo
patrí tebe, nevymáhaj to naspäť.
31 Správajte sa k ľuďom tak, ako chcete, aby sa oni správali
k vám.
32 Aké uznanie by ste chceli za to, že budete prejavovať
lásku iba tým, ktorí milujú vás? To robia aj bezbožníci.
33 Akú odmenu by ste chceli za to, že budete robiť dobre
len tým, ktorí robia dobre vám? To isté predsa robia aj
bezbožníci.
34 A akú by ste mali zásluhu, ak by ste požičiavali iba tým,
o ktorých viete, že vám to vždy vrátia? Veď aj bezbožní ľudia
požičiavajú s tým, že sa im to ľudia vrátia.
35 Vy však konajte inak. Milujte svojich nepriateľov. Robte
im dobre! Požičiavajte a nevymáhajte naspäť. Veď je pre vás
pripravená bohatá odmena a budete deťmi Boha Najvyššieho.
Boh je totiž dobrý aj k ľuďom nevďačným a zlým.
36 Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.“

O posudzovaní

37 „Nesúďte a nebudete súdení. Nikoho neodsudzujte a ani
vy nebudete odsúdení. Odpúšťajte a aj vám bude odpustené.
38 Dávajte ochotne a aj Boh vás zahrnie svojimi darmi. Váš
dar sa vám vráti dobre utlačenou, utrasenou, vrchovatou
mierou. Lebo akou mierou dávate vy – malou či veľkou –
takou bude namerané aj vám.“

39 Ježiš im povedal aj prirovnanie: „Čo sa stane, ak slepý
vedie slepého? Vari nespadnú obaja do jamy?

40 Žiak nie je väčší ako jeho učiteľ. Ale ak na sebe pracuje,
môže sa mu vyrovnať.
41 Prečo sa staráš o smietku v oku svojho brata, ale brvno
vo vlastnom oku si si nevšimol?
42 Ako sa opovážiš povedať: ‚Brat môj, dovoľ, nech ti
vyberiem smietku z oka‘, a pritom brvno vo vlastnom oku
nevidíš? Pokrytec, najprv odstráň brvno z vlastného oka,
a až potom budeš môcť dobre vidieť, ako odstrániť triesku
z oka svojho brata.“

Strom a ovocie
43 „Dobre zaštepený strom nerodí plané ovocie a planý
strom nemôže rodiť ušľachtilé ovocie.
44 Každý strom sa pozná podľa ovocia. Veď z bodliakov sa
neoberajú figy ani z tŕnia hrozno.
45 Dobrý človek rozdáva z dobrého pokladu svojho srdca
dobré veci. Zlý človek má srdce plné zla, šíri iba zlo. Lebo
jeho ústa hovoria iba to, čím je preplnené jeho srdce.“

Dvaja stavitelia
46 „Prečo ma stále oslovujete: ‚Pane, Pane‘, ale nerobíte to,
čo vám hovorím?
47 Každý, kto prichádza ku mne, počúva, čo hovorím,
a podľa toho aj koná,
48 podobá sa človeku, ktorý staval dom. Kopal hlboko
a základy položil na skale. Keď sa prihnala povodeň a vody
sa zapreli do domu, nepohol sa, lebo mal pevné základy.
49 Ale ten, kto počúva moje slová, no nežije podľa nich,
podobá sa človeku, ktorý si postavil dom bez základov. Keď
sa prihnala povodeň, dom sa zrútil a zostali z neho iba ruiny.“

7

Uzdravenie stotníkovho sluhu
1 Keď to všetko povedal poslucháčom, vrátil sa späť do
Kafarnauma.
2 Tam mal istý rímsky dôstojník sluhu, ktorého si veľmi vážil,
a ten na smrť ochorel.
3 Keď sa dôstojník dopočul o Ježišovi, poslal k nemu
židovských starších s prosbou, aby prišiel a uzdravil mu sluhu.
4 Tí sa pobrali k Ježišovi a naliehavo ho prosili: „Zaslúži si,
aby si mu pomohol.
5 Má rád náš národ, ba dal nám postaviť aj synagógu.“
6 Ježiš šiel s nimi. A keď už bol neďaleko dôstojníkovho
domu, ten poslal k nemu svojich priateľov s odkazom: „Pane,
neobťažuj sa, nie som hoden, aby si vstúpil pod moju strechu.
7 Preto som sa ani neodvážil prísť za tebou osobne. No
stačí, ak povieš slovo, a môj sluha určite vyzdravie.

8 Veď aj ja sa musím podriaďovať rozkazom svojich veliteľov a sám dávam príkazy vojakom. Ak niektorému
poviem: ‚Choď!‘, tak ide, a ak rozkážem inému: ‚Príď!‘, tak
príde. A ak poviem svojmu sluhovi: ‚Urob to!‘, tak to urobí!“
9 Keď to Ježiš počul, bol veľmi prekvapený. Obrátil sa
k zástupu, ktorý ho sprevádzal, a povedal: „Vravím vám, že
v celom izraelskom národe som nestretol človeka, ktorý by
mal takú veľkú vieru!“
10 Keď sa dôstojníkovi poslovia vrátili domov, našli sluhu
zdravého.

Ježiš vráti život chlapcovi z Naimu

11 Hneď nato sa Ježiš pobral do mesta Naim. Šli s ním jeho
učeníci a veľký zástup ľudí.
12 Keď prišli až k mestskej bráne, stretli pohrebný sprievod.
Pochovávali jediného syna istej vdovy. Sprevádzalo ju mnoho
ľudí z mesta.
13 Keď ju Pán videl, prišlo mu jej ľúto a povedal: „Neplač!“
14 Potom pristúpil bližšie k máram, dotkol sa ich a tí, čo ich
niesli, zastali. Ježiš povedal: „Chlapec, vravím ti, vstaň!“
15 Ten, čo bol mŕtvy, sa zrazu posadil a začal sa zhovárať
s ľuďmi okolo. Tak Ježiš vrátil matke syna.
16 Všetkých naplnila veľká bázeň a zvelebovali a oslavovali
Boha: „Prišiel k nám veľký prorok! Boh navštívil svoj ľud!“
17 Správa o tejto udalosti sa rozniesla po celom Judsku i po
celom okolí.

Ježiš a Ján Krstiteľ

18 Správy o všetkom, čo Ježiš robil, priniesli Jánovi jeho
učeníci. Dvoch z nich si Ján zavolal
19 a poslal ich k Ježišovi s otázkou: „Si naozaj Mesiáš, ktorý
mal prísť, alebo máme čakať niekoho iného?“
20 Keď prišli za Ježišom, povedali mu: „Ján Krstiteľ nás
poslal, aby sme sa ťa opýtali, či si naozaj Mesiáš, ktorý mal
prísť, alebo máme čakať niekoho iného?“
21 Práve, keď tam boli, Ježiš uzdravil mnohých trpiacich –
chorých, posadnutých zlými duchmi a mnohým slepým vrátil
zrak.
22 Odpovedal im: „Choďte a povedzte Jánovi, čo ste videli
a čo ste počuli: slepí vidia, chromí chodia, malomocní
sú uzdravení, hluchí počujú, mŕtvi sa prebúdzajú k životu
a chudobným sa zvestuje radostná správa.
23 Šťastný je ten, kto mi dôveruje.“

Ježišovo svedectvo o Jánovi

24 Keď Jánovi poslovia odišli, začal Ježiš rozprávať o Jánovi
zástupom: „Keď ste šli na judskú púšť, čo ste chceli obdivovať?
Trstinu kolísanú vetrom?
25 Alebo ste chceli vidieť človeka oblečeného do drahých
šiat? Ale veď tí žijú v prepychu v kráľovských palácoch.
26 Alebo ste chceli počuť proroka? Áno, poznali ste ešte
niekoho väčšieho ako proroka.
27 Ján je ten, o ktorom prorok Malachiáš napísal: ‚Posielam
svojho posla pred tebou, aby ti pripravil cestu.‘
28 Vedzte, že medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa kedy narodili,
niet nikoho, kto by prevyšoval Jána Krstiteľa, a predsa i ten
najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.“
29 Všetci, ktorí počuli Jána kázať – a boli medzi nimi aj ľudia
pochybnej povesti – nechali sa od neho pokrstiť. Tým uznali,
že spôsob, akým Boh koná, je správny.
30 Farizeji a učitelia Zákona však Jánov krst odmietli, lebo
nepochopili, že aj oni potrebujú Božie odpustenie.
31 Ježiš pokračoval: „Ku komu mám prirovnať ľudí ako vy?
Komu sa podobajú?
32 Sú ako deti, ktoré sa hrajú na námestí chvíľu na svadbu,
chvíľu na pohreb a vzájomne si vyčítajú: ‚Pískali sme vám,
ale netancovali ste.‘ ‚A my sme vám zasa smutne spievali,
a neplakali ste.‘
33 Keď prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chleba a nepil víno
a vraveli, že je posadnutý,
34 ale keď prišiel Syn človeka, ktorý je a pije, vravíte
pohŕdavo: ‚Pozrite sa na toho nenažranca a opilca, ktorý sa
priatelí so zdieračmi a kadejakou spodinou.‘
35 Dokonalosť Božej múdrosti dokážu tí, čo sa ňou nechajú
viesť.“

Hriešnica vo farizejovom dome

36 Jeden z farizejov pozval Ježiša na obed. Ježiš pozvanie
prijal a stoloval s ním.
37 V tom meste žila žena veľmi zlej povesti. Keď sa
dozvedela, že Ježiš je na návšteve u farizeja Šimona, priniesla
alabastrovú nádobku so vzácnym vonným olejom.
38 S plačom pristúpila odzadu k jeho nohám, zmáčala ich
slzami, utierala svojimi vlasmi, bozkávala a natierala olejom.
39 Keď to videl hostiteľ, povedal si v duchu: „Keby to bol
prorok, vedel by, že tá žena je veľká hriešnica a nedovolil by,
aby sa ho čo i len dotkla.“
40 V tom ho Ježiš oslovil: „Rád by som sa ťa, Šimon, na niečo
spýtal.“ – „Prosím, len vrav,“ povedal Šimon.

41 „Jeden z veriteľov mal dvoch dlžníkov. Prvý mu bol dlžný päťsto denárov, druhý päťdesiat.
42 Keďže ani jeden nemal z čoho dlžobu zaplatiť, odpustil obidvom. Čo myslíš, ktorý z tých dvoch ho bude mať radšej?“
—
43 „Myslím, že ten, ktorému viac odpustil,“ odpovedal Šimon. „Správne uvažuješ,“ odpovedal Ježiš.
44 Potom ukázal na ženu pri svojich nohách a povedal Šimonovi: „Pozri na tú ženu. Keď som prišiel do tvojho domu, nedoniesol si vodu na umytie nôh, ako je zvykom. Táto žena mi ich však umyla svojimi slzami a poutierala vlastnými vlasmi.
45 Na uvítanie si ma nebozkal, ale táto žena mi neprestáva bozkávať nohy.
46 Nepotrel si mi hlavu olejom, ale ona mi vzácnym olejom natierala nohy.
47 Veľká láska, ktorú mi táto žena prejavila, je dôkazom, že jej bolo odpustených mnoho hriechov. Ten, kto si neuvedomuje potrebu Božieho odpustenia, ten vie prejaviť len veľmi málo lásky.“
48 Ježiš potom povedal žene: „Tvoje hriechy sú odpustené.“
49 Ľudia, ktorí boli na hostine, si v duchu vraveli: „Kto si myslí, že je, keď si trúfa odpúšťať hriechy!?“
50 Ježiš však žene znovu povedal: „Boh ťa zachránil pre tvoju dôveru vo mňa. Môžeš ísť a Boží pokoj bude s tebou.“

8

Ženy v Ježišovom sprievode
1 Ježiš potom chodil z mesta do mesta, z dediny do dediny a všade prinášal radostnú zvesť o Božom kráľovstve. Sprevádzalo ho jeho dvanásť učeníkov a
2 niektoré ženy, ktoré zbavil démonov a uzdravil z rozličných chorôb. Boli to: Mária zvaná Magdaléna, z ktorej vyhnal sedem démonov;
3 Jana, žena Herodesovho správcu Chúzu; Zuzana a mnohé iné, ktoré sa o nich starali z vlastných prostriedkov.

Podobenstvo o rozsievačovi
4 Keď sa raz okolo Ježiša zhromaždilo mnoho ľudí zo všetkých kútov, vyrozprával im toto podobenstvo:
5 „Roľník vyšiel na pole zasiať obilie. Ako rozsieval, niektoré zrnko padlo na cestu, kde ho buď pošliapali ľudia, alebo ho vyzobali vtáci.
6 Iné padlo do skalnatej pôdy, vyklíčilo, ale hneď uschlo, lebo nemalo dostatok vlahy.
7 Ďalšie padlo do tŕnia, ktoré ho prerástlo a udusilo.

8 Jedno však padlo do úrodnej pôdy, vyrástlo klíčilo a vyhnalo
do plného klasu, v ktorom bolo až sto zŕn.“ Keď dorozprával
toto podobenstvo, povedal: „Kto má uši na počúvanie, nech
počúva!“
9 Neskôr sa ho učeníci spytovali, čo to podobenstvo zna-
mená.
10 Odpovedal im: „Vám už Boh zjavil tajomstvá Božieho
kráľovstva. Ostatným však hovorím v podobenstvách, aby
boli nútení rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale nerozumejú,
pozerajú sa, ale nevidia.
11 Zmysel tohto podobenstva je nasledovný:
12 Zrno je Božie posolstvo ľuďom. Cesta, na ktorú padajú
prvé zrná, to sú tvrdé srdcia tých, čo počúvajú Božie slovo,
ale potom príde diabol a vytrhne im ho zo srdca, aby neuverili
a neboli zachránení.
13 Skalnatá pôda predstavuje tých, ktorí s radosťou
prijímajú slovo, ale nedovolia, aby sa v nich zakorenilo
a prinieslo úrodu. Veria, že Božie slovo je správne, no len čo
prídu nejaké prekážky, odpadnú.
14 Zrno, čo spadlo do tŕnia, to sú tí, ktorí počúvajú Božie
slovo a veria, ale ich vieru udusia starosti, honba za bohat-
stvom a užívaním života, takže neprinesú úžitok.
15 A napokon zrno v dobrej pôde sú tí, ktorí dychtivo
počúvajú slovo, zachovávajú ho v dobrom a úprimnom srdci
a prinášajú trvalý úžitok.“

Ako správne počúvať

16 „Nikto predsa nerozsvieti lampu, aby ju prikryl nádobou
alebo strčil pod posteľ, ale postaví ju na svietnik, aby svietila
všetkým v dome.
17 Všetko, čo je teraz skryté, sa raz dostane na svetlo
a všetko, čo je ešte tajomné, bude raz zjavné.
18 Dbajte teda na to, ako počúvate. Lebo ten, kto žije podľa
Božieho slova, bude mu rozumieť stále viac. Ale ten, kto
podľa neho nežije, čoskoro prestane rozumieť aj to, čo mu
je teraz jasné.“

Kto je Ježišova rodina?

19 Potom za ním prišla jeho matka a bratia, ale nemohli sa
k nemu dostať pre zástup.
20 Ľudia mu oznámili: „Tvoja matka a bratia stoja vonku
a chcú sa s tebou stretnúť.“
21 On im však odpovedal: „Moja matka a moji bratia sú tí,
ktorí počúvajú Božie slovo a žijú podľa neho.“

Ježiš utíši búrku

22 Jedného dňa povedal Ježiš svojim učeníkom: „Preplavme
sa na druhý breh jazera.“ Nastúpili teda spoločne do loďky
23 a odrazili od brehu. Kým sa plavili, Ježiš zaspal. Onedlho
sa strhla veľká búrka s víchricou. Ocitli sa vo veľkom
nebezpečenstve, lebo do loďky sa im začala naberať voda
a hrozilo, že sa potopí.
24 Učeníci pristúpili k Ježišovi a budili ho: „Učiteľ! Učiteľ!
Utopíme sa!“ Ježiš vstal, pohrozil vetru aj valiacim sa vlnám.
Búrka utíchla a rozhostilo sa ticho.
25 Potom sa opýtal učeníkov: „Kde je vaša viera?“ Predesení
sa čudovali a pýtali sa jeden druhého: „Kto to vlastne je, že
dáva príkazy vetru i vode a poslúchajú ho?“

Uzdravenie posadnutého v Geraze

26 Pristáli na druhom brehu jazera oproti Galilei, v kraji
Gerazénov.
27 Len čo Ježiš vystúpil z loďky, vyšiel mu oproti z mesta
Gadary akýsi muž posadnutý démonmi. Už dlhý čas
sa potuloval neoblečený a miesto domu spával v prázdnych
hroboch vytesaných do skaly.
28 Keď zbadal Ježiša, zreval, hodil sa pred ním na kolená
a kričal: „Čo odo mňa chceš, Ježišu, Syn najvyššieho Boha!
Prosím ťa, nemuč ma!“
29 To povedal preto, lebo Ježiš prikázal nečistému duchu,
aby vyšiel z toho človeka. Už dlho ho totiž ovládal, a hoci mal
ruky aj nohy často spútané reťazami, putá popretŕhal a démon
ho hnal na pusté miesta.
30 Ježiš sa ho spýtal: „Aké meno ti dali?“ – „Légia,“ zaznela
odpoveď. Bol totiž posadnutý mnohými zlými duchmi.
31 A tí prosíkali, aby ich Ježiš neposlal do bezodnej
priepasti.
32 Na neďalekom svahu sa pásla veľká črieda svíň. Démoni
ho požiadali, aby im dovolil vojsť do nich. Dovolil im to.
33 Ihneď opustili úbožiaka a vošli do svíň. Črieda sa splašila,
hnala sa po strmom úbočí do jazera a utopila sa v ňom.
34 Keď pastieri videli, čo sa stalo, rozutekali sa a každému
o tom v meste i po dedinách hovorili.
35 Ľudia sa prichádzali pozrieť, čo sa vlastne stalo. Prišli
k Ježišovi a videli, ako mu pri nohách pokojne sedí muž,
z ktorého vyšli démoni, oblečený a zdravý. To ich vydesilo.
36 Tí, čo boli svedkami tejto udalosti im totiž rozprávali, ako
bol tento posadnutý človek uzdravený.
37 Zmocnila sa ich taká hrôza, že všetci, čo tam bývali, začali
Ježiša prosiť, aby z ich kraja odišiel. A tak nastúpil do loďky,
aby sa vrátil späť.

38 Muž, ktorého Ježiš vyslobodil z moci démonov, ho prosil,
aby smel zostať s ním, ale Ježiš ho poslal preč so slovami:
39 „Vráť sa domov a rozprávaj všetkým, aký zázrak Boh
urobil!“ Muž poslúchol, vrátil sa do mesta a všade rozprával,
aké dobrodenie mu Ježiš vykonal.

Vzkriesenie Jairovej dcéry

40 Na druhom brehu jazera ho srdečne uvítal zástup ľudí,
ktorí ho tu čakali.
41 Bol medzi nimi aj predstavený židovskej synagógy Jairos.
Padol Ježišovi k nohám a úpenlivo ho prosil, aby šiel do jeho
domu,
42 lebo jeho jediná dcéra, ktorá mala iba dvanásť rokov,
zomierala. Ježiš sa pobral s ním, ale zovšadiaľ sa tlačil zástup
ľudí.
43 Bola tam aj istá žena, ktorá už dvanásť rokov trpela
krvácaním, a hoci minula na lekárov celý svoj majetok, ani
jednému sa ju nepodarilo vyliečiť.
44 Pristúpila k Ježišovi zozadu, dotkla sa okraja jeho plášťa
a v tej chvíli pocítila, že prestala krvácať.
45 „Kto sa ma to dotkol?“ spýtal sa Ježiš. Keď sa nikto nechcel
priznať, Peter namietol: „Majstre, veď pozri, koľko veľa je tu
ľudí. Mohlo sa stať, že niekto do teba sotil.“
46 Ale Ježiš odpovedal: „Niekto sa ma úmyselne dotkol
a viem, že moja moc mu pomohla.“
47 Keď žena videla, že sa to nedá utajiť, prišla celá
rozochvená k Ježišovi, padla pred ním na kolená a pred
všetkými sa priznala, prečo sa ho dotkla, aj ako bola hneď
uzdravená.
48 „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Môžeš pokojne odísť,“
povedal jej Ježiš.
49 Kým sa zhováral so ženou, priniesol ktosi z Jairovho domu
správu: „Tvoja dcéra už zomrela, neobťažuj Majstra.“
50 Keď to Ježiš počul, povedal otcovi: „Neboj sa, dôveruj mi,
a tvoja dcéra bude zachránená!“
51 Keď prišli k Jairovmu domu, nedovolil nikomu vojsť dnu.
Vzal so sebou iba Petra, Jána, Jakuba a rodičov dievčatka.
52 Tam už všetci oplakávali mŕtvu a srdcervúco nariekali.
Ježiš im povedal: „Neplačte, veď neumrela, iba spí.“
53 Do očí sa mu vysmiali, lebo vedeli, že je naozaj mŕtva.
54 Chytil ju za ruku a zvolal: „Dievčatko, vstaň!“
55 A ono hneď ožilo a vstalo. Povedal: „Dajte sa mu najesť!“
56 Rodičov sa zmocnil úžas, ale Ježiš im prikázal, aby
nikomu nevraveli, čo sa stalo.

9

Vyslanie dvanástich

1 Ježiš si zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im silu
a právomoc vyháňať všetkých démonov a liečiť choroby.
2 Potom ich poslal hlásať Božie kráľovstvo a uzdravovať
chorých.
3 Povedal im: „Nič si neberte na cestu; ani palicu, ani tašku,
ani chlieb, ani peniaze, ba ani odev na prezlečenie.
4 Kde vám poskytnú prístrešie, tam bývajte, kým sa
nepoberiete ďalej.
5 A ak vás niekde neprijmú, nevnucujte sa; odíďte a straste
si pred nimi aj prach zo svojich nôh, aby ste ich tak varovali
pred Božím hnevom.“
6 Učeníci sa vydali na cestu, chodili z dediny do dediny,
všade prinášali radostnú zvesť o záchrane a uzdravovali
chorých.

Herodesova neistota

7 Chýr o Ježišových zázrakoch sa dostal až do uší vladára
Galiley Herodesa, ktorý nevedel, čo si o tom má myslieť.
Niektorí totiž tvrdili, že to vstal z mŕtvych Ján Krstiteľ,
ktorého dal Herodes popraviť.
8 Iní sa nazdávali, že sa znova zjavil prorok Eliáš, ďalší
usudzovali, že vstal jeden z dávnych prorokov.
9 „Ja som predsa dal Jána sťať,“ vravel Herodes. „Kto len
môže byť ten človek, o ktorom počúvam také zvláštne veci?“
Preto sa s ním veľmi túžil stretnúť.

Ježiš nasýti veľký zástup

10 Keď sa apoštoli vrátili, porozprávali Ježišovi všetko, čo
robili. Utiahol sa s nimi do ústrania neďaleko mesta Betsaida.
11 Len čo sa však ľudia dozvedeli, kam šiel, vybrali sa za
ním. Ježiš ich prijal, znova im hovoril o Božom kráľovstve
a uzdravoval tých, ktorí to potrebovali.
12 Zvečerievalo sa. Prišli za ním dvanásti učeníci
a pripomenuli mu: „Povedz ľuďom, aby si šli do okolitých
dediniek a osád nájsť nocľah a jedlo, lebo tu na tejto pustatine
nič nezoženú.“
13 „Vy sa im postarajte o jedlo!“ povedal Ježiš učeníkom.
„My?“ začudovali sa. „Veď máme iba päť chlebov a dve
ryby. Alebo máme azda ísť a nakúpiť potravu pre celý tento
zástup?“
14 Len mužov tam bolo asi päťtisíc.
15 „Usaďte všetkých na zem do skupín asi po päťdesiatich,“
rozkázal učeníkom. Urobili podľa jeho pokynu.

16 Potom vzal tých päť chlebov a dve ryby, uprel zrak
k nebu a poďakoval za ne Bohu. Rozlamoval chleby a podával
učeníkom, aby ich roznášali ľuďom.
17 Všetci sa dosýta najedli a ešte sa nazbieralo aj dvanásť
košov zvyškov.

Petrovo vyznanie a prvá predpoveď utrpenia

18 Raz, keď sa Ježiš v súkromí modlil, opýtal sa učeníkov: „Za
koho ma ľudia pokladajú?“
19 „Niektorí za Jána Krstiteľa,“ odpovedali mu, „iní za
Eliáša, ďalší vravia, že to vstal z mŕtvych jeden z dávnych
prorokov.“
20 „A vy? Kto som podľa vás?“ spýtal sa ich priamo. „Ty si
Bohom zasľúbený Mesiáš,“ odpovedal Peter.
21 Ježiš im však prikázal, aby o tom nikomu nehovorili,
22 a dodal: „Syn človeka musí veľa trpieť. Židovskí vodcovia,
veľkňazi a učitelia Zákona ho odsúdia, zabijú, ale na tretí deň
vstane z mŕtvych.“
23 Potom povedal aj ostatným: „Kto ma chce nasledovať,
nech prestane myslieť na seba, deň čo deň nech nesie svoj
kríž a ide za mnou.
24 Každý, kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho, ale kto
stratí svoj život pre mňa, získa ho.
25 Veď čo by mal človek z toho, keby získal hoc aj celý svet,
ale svoj život premrhal alebo ho stratil?
26 Kto ma odmieta a hanbí sa za mňa i za moje slová, toho
raz odmietne aj Syn človeka, keď príde v sprievode anjelov vo
svojej sláve a v sláve Otcovej.
27 A niektorí z vás ešte za svojho života uvidia moc Božieho
kráľovstva.“

Ježiš vo svojej sláve

28 Asi týždeň po tomto rozhovore vzal Ježiš so sebou Petra,
Jakuba a Jána a vystúpil na vrch modliť sa.
29 Pri modlitbe sa zmenil výraz jeho tváre a jeho oblečenie
sa stalo žiarivo bielym.
30 Potom sa s ním začali zhovárať dvaja muži – Mojžiš
a Eliáš,
31 ktorí sa im zjavili v žiarivej nádhere. Rozprávali sa
s Ježišom o jeho odchode, ktorý ho čaká v Jeruzaleme.
32 Petra a jeho druhov zmáhala únava, ale keď nakoniec
premohli spánok, uvideli Ježiša žiariaceho nebeským jasom
a vedľa neho tých dvoch mužov.
33 Keď Mojžiš a Eliáš od Ježiša odchádzali, Peter celý
zmätený, zvolal: „Majstre, to je dobre, že sme tu! Postavme
tu tri stany: tebe, Mojžišovi a Eliášovi.“

34 Kým to dopovedal, všetkých obkolesil oblak. Učeníci sa
vydesili.
35 Z oblaku sa však ozval hlas: „Toto je môj vyvolený Syn,
toho poslúchajte!“
36 Keď hlas doznel, Ježiš zostal sám so svojimi učeníkmi.
V tých dňoch však učeníci nikomu nehovorili o tom, čo na
vrchu prežili.

Uzdravenie posadnutého chlapca

37 Keď na druhý deň zostúpili z vrchu, vyšiel im oproti veľký
zástup ľudí.
38 Z davu vykríkol akýsi muž: „Majstre, prosím ťa, ujmi sa
môjho syna. Je to moje jediné dieťa.
39 Často ho ovládne démon a lomcuje ním tak, že syn kričí
a ústa sa mu spenia. Záchvat trvá dlho a veľmi ho vyčerpáva.
40 Prosil som tvojich učeníkov, aby mi syna uzdravili, ale
nemohli.“
41 Ježiš pokarhal učeníkov: „Ach, vy obmedzení a neveriaci
ľudia! Dokedy mám byť ešte s vami a znášať vás?“ Potom tomu
mužovi povedal: „Priveď mi sem syna!“
42 Ako sa chlapec blížil k Ježišovi, démon ho hodil na zem
a zmietal ním. Ježiš vyhnal démona a chlapca uzdravil. Tak
Ježiš vrátil otcovi jeho syna.
43 Všetci žasli nad veľkým prejavom Božej moci.

Ježiš druhý raz predpovedá svoje utrpenie

Kým sa všetci nadchýnali zázrakmi, ktoré Ježiš urobil, vravel
svojim učeníkom:
44 „Počúvajte ma a dobre si pamätajte tieto slová: Syn
človeka má byť vydaný do rúk ľudí.“
45 Učeníci však jeho slovám nerozumeli. Ich myseľ bola
totiž zastretá a nemali ani odvahu opýtať sa, čo má Ježiš na
mysli.

Spor o prvenstvo

46 Potom sa začali dohadovať, kto z nich je najdôležitejší.
47 Ježiš vedel, o čom premýšľajú, a preto pred nich postavil
dieťa
48 a povedal: „Kto prijíma čo i len jedného zdanlivo
nedôležitého človeka, ako je toto dieťa, v mojom mene, mňa
prijíma. A kto mňa prijíma, prijíma aj toho, ktorý ma
poslal. Ten najbezvýznamnejší medzi vami je v Božích očiach
najdôležitejší.“
49 Vtedy pristúpil k nemu Ján a povedal mu: „Majstre, videli
sme človeka, ktorý v tvojom mene vyháňal démonov. Usilovali
sme sa mu v tom zabrániť, lebo nepatrí medzi nás.“

50 Ježiš namietol: „Nebráňte mu! Veď kto nie je proti vám,
je s vami.“
51 Keď sa priblížil čas, v ktorom sa mal Ježiš vrátiť hore do
neba, rozhodol sa ísť do Jeruzalema.
52 Jedného dňa poslal poslov do samaritánskej dediny, aby
tam zohnali nocľah.
53 Ale neprijali ho, lebo mal namierené do Jeruzalema.
54 Jakuba a Jána to rozhnevalo a povedali: „Majstre, máme
na nich privolať oheň z neba ako kedysi Eliáš? Nech tá
dedina zhorí!“
55 Ale Ježiš sa k nim obrátil a pokarhal ich. (Potom im
povedal: „Vravíte, akoby ste ani neboli moji učeníci.
56 Syn človeka predsa neprišiel ľudí zahubiť, ale zachrániť.“)
A tak sa pobrali do inej dediny.

Nasledovanie Krista
57 Ako sa uberali cestou, ktosi mu povedal: „Pôjdem za
tebou všade, kamkoľvek pôjdeš.“
58 No Ježiš mu odpovedal: „Líšky majú svoje nory a vtáci
svoje hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“
59 Iného muža vyzval: „Poď za mnou!“ Ale ten váhal
a vyhováral sa: „Dovoľ mi, aby som najprv pochoval otca.“
60 Ježiš mu odpovedal: „Nech tí, čo sú mŕtvi, pochovajú
svojich mŕtvych. Ty choď a hovor ľuďom o Božom kráľovstve.“
61 Iný mu zase povedal: „Budem ťa nasledovať, ale najprv
mi dovoľ, aby som sa rozlúčil so svojou rodinou.“
62 Ježiš mu povedal: „Ak chce oráč vyorať brázdu, nesmie
sa obracať naspäť. Kto nie je ochotný ísť hneď, nie je súci pre
Božie kráľovstvo.“

10

Ježiš posiela svojich pomocníkov
1 Ježiš si potom vyvolil ešte sedemdesiatich dvoch iných
učeníkov a poslal ich po dvoch do každého mesta a dediny,
ktoré mienil navštíviť.
2 Pred odchodom im povedal: „Proste Pána žatvy, aby vám
poslal na pomoc viacerých žencov, lebo pole, ktoré treba
zožať, je obrovské a pracovníkov je málo.
3 Choďte! Posielam vás ako ovce medzi vlkov.
4 Neberte si so sebou peniaze, ani tašku, ani obuv! A cestou
sa nezdržiavajte!
5 Keď vojdete do niektorého domu, najprv im zaželajte:
‚Pokoj tomuto domu!‘
6 Ak vás prijmú v pokoji, pokoj sa usídli v tom dome. No ak
vás odmietnu, pokoj zostane vám.

7 Tam, kde vás prijmú, zdržte sa a prijmite ich pohostinstvo,
lebo pracovník má právo na svoju mzdu. Neprechádzajte
z domu do domu.
8 Ak vás prijmú v niektorom meste: prijmite, čím vás
ponúknu,
9 uzdravujte chorých a hlásajte: ‚Božie kráľovstvo je celkom
blízko vás.‘
10 Ale ak vás v niektorom meste neprijmú, vyjdite do jeho
ulíc a rozhláste:
11 ‚Vytriasame na vás ešte aj prach zo svojich nôh. Vezmite
však na vedomie, že aj k vám prichádza Božie kráľovstvo.‘
12 Hovorím vám, že v deň Božieho súdu bude obyvateľom
Sodomy ľahšie než tomuto mestu.“

Beda neveriacim mestám

13 Potom Ježiš začal hovoriť o galilejských mestách, kde
mnohí v neho neuverili: „Beda ti, Korazim! Beda ti, Bet-
saida! Keby sa v pohanských mestách Týre a Sidone stali také
zázraky ako u vás, ich obyvatelia by už dávno robili pokánie
a prejavili by najhlbšiu ľútosť nad svojimi vinami.
14 A tak Týru a Sidonu bude v deň posledného súdu ľahšie
ako vám.
15 A čo mám povedať o vás, obyvatelia Kafarnauma?
Myslíte si, že Boh vás vyvýši až po samé nebo? Zrútite sa
do priepasti večného zahynutia!“
16 Potom povedal svojim učeníkom: „Kto vás počúva, mňa
počúva. Kto však vás odmieta, mňa odmieta, a tým odmieta
toho, ktorý ma poslal.“

Návrat učeníkov

17 Neskôr sa tí sedemdesiati dvaja učeníci vrátili
s radostnými správami: „Pane, aj démoni sa nám podrobujú,
keď vyslovíme tvoje meno!“
18 Odpovedal im: „Áno, videl som satana padať z neba ako
blesk!
19 Dal som vám moc potláčať moc tohto nepriateľa, šliapať
po hadoch a škorpiónoch. Nebojte sa, nič vám nemôže ublížiť.
20 No neradujte sa príliš z toho, že sa vám podrobujú
mocnosti zla, radujte sa predovšetkým z toho, že vaše mená
sú zapísané v nebesiach.“

Ježiš velebí otca

21 V tej chvíli naplnil Duch Svätý Ježiša veľkou radosťou
a povedal: „Velebím ťa, Otče, Pán neba aj zeme, že si schoval
tieto pravdy pred vzdelanými a múdrymi tohto sveta a zjavil si
ich tým, ktorí sú ako deti. Áno, ďakujem ti, Otče, lebo tak sa
ti to páči.“

22 Ježiš potom povedal zástupu: „Môj Otec mi všetko zveril
do rúk. Nik iný nevie, kým Syn skutočne je, okrem môjho
Otca. Ani Otca nepozná nikto, iba Syn, a ten, komu sa to Syn
rozhodne zjaviť.“
23 Potom sa obrátil k svojim dvanástim učeníkom a povedal
im: „Radujte sa, že všetko smiete vidieť na vlastné oči.
24 Mnohí proroci a králi túžili vidieť, čo vy vidíte, ale
nevideli; ako aj počuť, čo vy počujete, ale nepočuli.“

Najväčšie prikázanie

25 Jeden zo znalcov Zákona chcel vyskúšať Ježiša a spýtal sa
ho: „Majstre, čo mám robiť, aby som zdedil večný život?“
26 Ježiš mu odpovedal otázkou: „Čo o tom hovorí Mojžišov
zákon? Čo tam čítaš?“
27 Znalec mu zacitoval slová zo Zákona: „Miluj Pána, svojho
Boha, z celého srdca, z celej duše, celou silou i celou svojou
mysľou a svojho blížneho miluj tak, ako miluješ seba samého!“
28 „Správne,“ povedal Ježiš. „Konaj tak a budeš žiť.“
29 Keďže znalec podľa toho nežil, hľadal výhovorku, ktorou
by ospravedlnil svoje konanie. Opýtal sa preto Ježiša: „Ale
kto je môj blížny?“

Milosrdný Samaritán

30 Nato mu Ježiš vyrozprával tento príbeh: „Istý muž sa
uberal z Jeruzalema dolu do Jericha. Cestou ho prepadli
banditi, ukradli mu šaty aj peniaze, zbili ho a polomŕtveho
nechali ležať pri ceste.
31 Náhodou šiel tadiaľ kňaz, ale keď ho videl, radšej ho
obišiel.
32 Potom šiel tadiaľ aj nejaký Levita. Ale keď zbadal toho
muža, aj on radšej prešiel na druhú stranu cesty.
33 Napokon šiel po tej ceste aj Samaritán. Keď videl
zraneného, prišlo mu ho nesmierne ľúto.
34 Pristúpil k nemu, ošetril mu rany olejom a vínom, obviazal
mu ich, vysadil na svojho oslíka, zaviezol do hostinca a tam
sa oňho staral.
35 Na druhý deň dal hostinskému dva denáre a poprosil ho:
‚Postaraj sa oňho, a ak ťa to bude stáť viac, doplatím ti, keď sa
budem vracať.‘ “
36 „Čo myslíš,“ spýtal sa Ježiš, „ktorý z tých troch mužov bol
skutočným blížnym tomu úbožiakovi, čo ho prepadli banditi?“
37 Znalec odpovedal: „Ten, čo mu pomohol.“ „Tak teraz
choď a konaj podobne,“ povedal mu Ježiš.

Mária a Marta

38 Ježiš s učeníkmi pokračovali v ceste do Jeruzalema.
V jednej dedine ho pozvala do svojho domu žena, ktorá sa
volala Marta.
39 Jej sestra Mária si sadla na zem a pozorne počúvala
Ježišove slová.
40 Marta mala zatiaľ plné ruky práce s prípravou pohosteнia. O chvíľu prišla k Ježišovi a vyčítavo mu povedala: „Pane,
nezdá sa ti to nesprávne, že moja sestra si tu nečinne
sedí a všetku prácu necháva na mňa? Povedz jej, aby mi
pomohla!“
41 Ale Ježiš jej povedal: „Marta, Marta, trápiš sa
a znepokojuješ pre mnohé nepodstatné veci.
42 A pritom len jedno je potrebné. Mária si zvolila správne,
vybrala si to, čo jej nikto nevezme.“

11

Pán učí modliť sa

1 Raz sa Ježiš opäť modlil v ústraní. Keď skončil, poprosil ho
jeden z učeníkov: „Pane, nauč nás, ako sa máme modliť. Veď
aj Ján to učil svojich učeníkov.“
2 Ježiš mu povedal: „Keď sa modlíte, hovorte: ‚Otče,
nech je vzdaná úcta a česť tvojmu menu. Nech príde tvoje
kráľovstvo.
3 Dávaj nám chlieb na každý deň
4 a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame každému,
kto sa previňuje voči nám. A nedovoľ, aby sme podľahli
pokušeniu.‘ “

Podobenstvo o neodbytnom priateľovi

5 Potom ešte doložil: „Predstavte si, že niekto z vás má
priateľa a o polnoci zaklope uňho so žiadosťou: ‚Prosím ťa,
požičaj mi tri chleby.
6 Dostal som nečakanú návštevu a nemám ju čím pohostiť.‘
7 Priateľ neotvorí a namrzene odpovie: ‚Daj mi pokoj!
Nevidíš, že je už zamknuté? Všetci sme už v posteli a deti spia.
Nebudem predsa vstávať, aby som ti dal chlieb.‘
8 Poviem vám: aj keď najprv odmietne vstať, hoci je to
jeho priateľ, napokon mu predsa vyhovie, lebo sa nedal odbiť
a naliehavo prosil.
9 Preto vám hovorím: Proste a dostanete, hľadajte a nájdete,
klopte a otvorí sa vám!
10 Lebo kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde, a kto klope,
tomu otvoria.
11 Je azda medzi vami taký otec, ktorý by dal svojmu synovi
kameň, keby prosil o chlieb, alebo by mu dal hada, keby
prosil o rybu?

12 Alebo by mu dal škorpióna namiesto vajca?
13 Ak teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré
dary, o čo skôr dá váš nebeský Otec Svätého Ducha tým, čo
ho o to prosia.“

Ježiš a Belzebul

14 Raz Ježiš vyhnal zlého ducha z nemého človeka. Keď ľudia
počuli, že nemý hovorí, čudovali sa.
15 Niektorí však namietali: „To mu Belzebul, knieža
démonov, prepožičal moc, preto ho zlí duchovia poslúchajú.“
16 Iní pochybovačne žiadali, aby urobil znamenie z neba,
ktorým by potvrdil, že ho poslal Boh.
17 Ale on poznal ich myšlienky, a preto povedal: „Kráľovstvu,
ktoré je vnútorne rozdelené, a v ktorom ľudia proti sebe
bojujú, hrozí zánik. A podobne rodine, v ktorej vládne zvada
a hádky.
18 Ak by teda satan bojoval sám proti sebe, ako môže obstáť
jeho kráľovstvo?
19 Ak som ja dostal moc od Belzebula, od koho ju dostali
vaši žiaci? Veď tiež vyháňajú démonov! Oni sami dokážu, že
sa mýlite.
20 Ale ak vyháňam démonov Božou mocou, to je dôkaz, že
k vám prišlo Božie kráľovstvo.
21 Ak svoj dom stráži silný, dobre ozbrojený muž, nemusí
sa báť o svoj majetok.
22 Ale ak ho napadne niekto silnejší a premôže ho, odníme
mu zbraň, na ktorú sa spoliehal a zmocní sa jeho majetku.
23 Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhromažďuje so
mnou, rozptyľuje.“

Návrat nečistého ducha

24 „Keď je z človeka vyhnaný nečistý duch, blúdi po suchých,
vyprahnutých miestach a hľadá, kam by sa utiahol. Ak také
miesto nenájde, povie si: ‚Vrátim sa, odkiaľ som vyšiel.‘
25 Keď sa tam vráti, zistí, že jeho príbytok je upratený a
vyzdobený.
26 Ide teda, nájde sedem iných duchov, horších, ako je sám,
vojdú dnu a usídlia sa tam. Taký človek je na tom horšie ako
predtým.“
27 Pri tých slovách akási žena zo zástupu nahlas zvolala:
„Šťastná je žena, ktorá ťa porodila a odchovala!“
28 Ježiš jej však na to povedal: „Ešte šťastnejší sú tí, ktorí
počujú Božie slovo a žijú podľa neho.“

Jonášovo znamenie

29 Obklopoval ho čoraz väčší zástup a tak začal kázať: „Len
bezbožní ľudia si vyžadujú zázračné dôkazy, že ma poslal Boh.
Ale nedostanú iné znamenie, iba znamenie Jonášovo.
30 Tak ako bol Jonáš znamením pre obyvateľov Ninive, tak
bude aj Syn človeka znamením tomuto ľudu.
31 Kráľovná z juhu vystúpi na súde a odsúdi týchto ľudí,
lebo sama neváhala podniknúť dlhú cestu, aby poznala
Šalamúnovu múdrosť, a tu je predsa niekto omnoho väčší ako
Šalamún.
32 A podobne aj obyvatelia Ninive vystúpia na súde proti
takýmto ľuďom a odsúdia ich, lebo oni oľutovali svoje činy, keď
počúvali Jonáša, a tu je predsa niekto väčší, ako bol Jonáš.“

Príklady o svetle

33 „Nikto predsa nerozsvieti lampu, aby ju prikryl nádobou
alebo strčil pod posteľ, ale postaví ju na stôl, aby svietila
všetkým v dome.
34 Oči sú pre teba ako lampa, ktorá dáva svetlo. Ak je tvoje
oko čisté, tvoj život bude naplnený svetlom, ale ak sa zakalí,
bude aj celé tvoje telo v tme.
35 Dbaj teda, aby nič nebránilo prenikaniu svetla, a aby
ničím nebolo zatienené. Ak bude tvoje vnútro naplnené
svetlom a nebude v tebe nijaký tmavý kút,
36 vtedy aj celý tvoj život bude plný svetla, akoby ťa svetlo
prežiarilo svojím jasom.“

Tvrdé slová pokrytcom

37 Keď dohovoril, pozval ho jeden z farizejov k sebe na
obed. Ježiš prišiel a sadol si za stôl.
38 Vynechal obradné umývanie rúk pred jedlom, čo farizeja
nemilo prekvapilo.
39 Ježiš mu povedal: „Vy farizeji umývate všetko iba zvonka,
ale na vnútro nedbáte, vnútri ste plní chamtivosti a zloby.
40 Zaslepenci! Či ten, ktorý stvoril vonkajšok, nestvoril aj
to, čo je vo vnútri?
41 Či štedrosť nie je najlepším dôkazom vašej čistoty?
42 Beda vám, farizeji, ktorí starostlivo dbáte, aby ste dávali
desiatu čiastku z mäty, ruty či iných bylín, ale zabúdate na
spravodlivosť a lásku, ktorú žiada Boh. Na tom vám malo
záležať, desiatky sú samozrejmosťou.
43 Beda vám, farizeji! Radi vyhľadávate čestné miesta
v synagógach a vyžadujete, aby vás ľudia na ulici úctivo zdrav-
ili.
44 Beda vám! Ste ako zabudnuté hroby, po ktorých ľudia
chodia a nevedia, aká nečistota sa v nich skrýva.“

45 Nato mu jeden z učiteľov Zákona povedal: „Učiteľ, to, čo
hovoríš, nás uráža!“
46 Ježiš mu na to povedal: „Beda aj vám, učiteľom Zákona!
Uvaľujete na ľudí bremená, ktoré nevládzu uniesť, ale sami
pre nich nie ste ochotní ani len prstom pohnúť, aby ste im
pomohli.
47 Beda vám! Staviate pomníky prorokom, ktorých zabili
vaši otcovia.
48 Nijako sa od svojich predkov nelíšite – čo hovoria
proroci vás nezaujíma.
49 Boh vo svojej prozreteľnosti povedal: ‚Pošlem k nim
prorokov a poslov, ale oni niektorých zabijú a ostatných budú
prenasledovať.‘
50 Preto na vašu hlavu padne vina za preliatu krv všetkých
božích mužov
51 od Ábela až po Zachariáša, ktorý zahynul medzi oltárom
a svätyňou. Hovorím vám, že aj vy budete braní na zod-
povednosť za to, čo sa stalo.
52 Beda vám, učitelia Zákona! Privlastnili ste si kľúč, ktorým
sa dajú otvoriť dvere pravého poznania. Sami ste nevošli,
a tým, ktorí chceli vojsť, ste zabránili.“
53 Tieto slová strašne popudili farizejov a učiteľov Zákona,
54 začali doňho dorážať a klásť mu zákerné otázky, aby ho
mohli pre nejaký výrok obžalovať.

12

Ježiš sa obracia k zástupom

1 Medzitým sa okolo neho zhromaždili neprehľadné zástupy,
dobre že sa navzájom nepošliapali. Ježiš však najprv pre-
hovoril k svojim učeníkom: „Dajte si pozor na pokrytectvo
farizejov. Je ako kvas, ktorý ľahko prenikne celým cestom.
2 Nič sa nedá navždy zatajiť, aby sa raz neodhalilo, a nič nie
je natoľko utajené, aby raz nevyšlo najavo.
3 Všetko, čo ste povedali potme, bude hovorené vo svetle.
A čo ste si šepkali za zatvorenými dvermi, sa bude hlásať zo
striech.“

Koho sa báť

4 „Vám, svojim priateľom, radím: Nebojte sa tých, ktorí vás
môžu pripraviť o život, ale nič viac vám urobiť nemôžu.
5 Poviem vám, koho sa máte báť. Bojte sa toho, kto má moc
zabiť aj uvrhnúť do pekla. Toho berte vážne!
6 Koľko stojí päť vrabcov? Pár halierov, nie viac. A pritom
Boh nezabudne ani na jedného z nich.

7 Aj vlasy na vašej hlave sú všetky zrátané. A preto sa
nebojte, lebo máte v jeho očiach väčšiu cenu ako celý kŕdeľ
vrabcov.“

Odvaha vyznávať Krista

8 „A ubezpečujem vás, že kto sa ku mne prizná pred ľuďmi,
k tomu sa prizná aj Syn človeka pred Božími anjelmi.
9 Ale kto mňa zaprie pred ľuďmi, toho zapriem pred
anjelmi.
10 Každý, kto hovorí proti Synovi človeka, môže získať
odpustenie. Ale tomu, kto sa rúha Svätému Duchu, tomu
odpustené nebude.
11 Keď vás budú vypočúvať pred úradmi a súdmi, keď
vás povedú do synagóg, netrápte sa, čo poviete na svoju
obhajobu,
12 lebo Duch Svätý vám v pravej chvíli ukáže, čo povedať.“

Podobenstvo o lakomom boháčovi

13 Ktosi zo zástupu ho poprosil: „Majstre, povedz môjmu
bratovi, aby sa so mnou spravodlivo rozdelil o dedičstvo.“
14 Ježiš mu odpovedal: „Nie som tu nato, aby som vás delil
alebo rozsudzoval vaše spory.“
15 A všetkým povedal: „Varujte sa chamtivosti, lebo zmys-
lom života nie je hromadenie bohatstva.“
16 A svoje slová doplnil týmto podobenstvom: „Jednému
bohatému človeku polia tak zarodili,
17 že nemal kde uskladniť úrodu. Rozmýšľal, čo urobiť,
18 až napokon zvolal: ‚Už viem, čo urobím! Staré stodoly
zbúram, postavím väčšie a všetky zásoby uložím do nich.
19 Potom si budem môcť povedať: Teraz máš zásoby na
mnohé roky, užívaj si život, jedz, pi a zabávaj sa.‘
20 Boh mu však povedal: ‚Blázon, už tejto noci umrieš,
a komu zostane to, čo si si nahromadil?‘
21 Tak je to s každým, kto si hromadí majetky na zemi,
ale nemá bohatstvo, ktoré má v Božích očiach skutočnú
hodnotu.“

Netrápte sa o svoj život

22 Potom sa obrátil k svojim učeníkom a povedal im:
„Netrápte sa o to, čo budete jesť a piť, aby ste žili, ani o to, do
čoho zaodejete svoje telo.
23 Veď život je viac ako pokrm a telo je dôležitejšie ako šaty.
24 Všimnite si havrany! Nesejú, nežnú, nemajú stodoly
a Boh ich živí. A vy máte predsa pre neho väčšiu cenu ako
vtáci!
25 Je medzi vami niekto, kto by si vlastnou snahou dokázal
čo i len o kúsok predĺžiť svoj život?

26 Ak nedokážete ani to, prečo sa potom trápite o ostatné?
27 Všimnite si poľné kvetiny. Nepradú, netkajú, a predsa
ani Šalamún v celom svojom kráľovskom majestáte nebol tak
skvostne oblečený ako ktorákoľvek z nich.
28 Keď teda Boh tak krásne odieva kvety, ktoré dnes kvitnú
a zajtra zhoria v ohni, či sa tým skôr nepostará o vás? To mu
tak málo dôverujete?
29 A tak sa toľko netrápte tým, čo budete jesť a piť.
30 Veď tým všetkým sa znepokojujú ľudia, ktorí nepoznajú
Boha. Váš nebeský Otec však vie, že aj tieto veci potrebujete.
31 No usilujte sa predovšetkým o Božie kráľovstvo, a on vám
pridá všetko, čo budete potrebovať.
32 A nebojte sa o budúcnosť, hoci je vás len hŕstka! Váš Otec
vám chce darovať kráľovstvo.
33 Predajte, čo máte a rozdajte tým, ktorí to potrebujú!
Budete tak mať poklad v nebesiach, ktorý nijaký zlodej
neukradne ani mole nerozožerú.
34 Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Pán príde nečakane. Buďte pripravení!

35 „Buďte pripravení slúžiť a majte rozsvietené lampy.
36 Buďte ako sluhovia, ktorí čakajú na svojho pána: keď
príde zo svadby, otvoria mu dvere hneď, ako zaklope.
37 Veľká radosť čaká tých, ktorí bdejú a čakajú na jeho
návrat. On sám ich usadí za stôl, vezme si zásteru a bude ich
obsluhovať.
38 Šťastní budú tí, ktorých Pán nájde bdieť, či príde zvečera,
o polnoci alebo až na svitaní.
39 Uvedomte si, že keby pán domu vedel, kedy príde zlodej,
zabránil by mu vlámať sa do svojho domu.
40 Tak aj vy buďte pripravení na príchod Syna človeka.
Príde vtedy, keď to budete najmenej čakať.“

Podobenstvo o vernom sluhovi

41 Peter sa ho spýtal: „Pane, toto podobenstvo vravíš len
nám, alebo je určené všetkým?“
42 Ježiš odpovedal: „Ako sa správa verný a prezieravý
správca, ktorého pán poveril, aby rozdeľoval pokrm ostatným
pracovníkom?
43 Ak sa pán vráti a zistí, že dobre koná svoju prácu,
44 odmení ho a zverí mu do správy všetko, čo má.
45 Ale beda správcovi, ktorý by si povedal: ‚Môj pán sa tak
skoro nevráti‘, a začal by zle zaobchádzať s tými, ktorí mu boli
zverení, sám by hodoval a opíjal sa.
46 Jeho pán sa vráti nečakane v deň a hodinu, o ktorej to
nečakal: vyženie ho a naloží s ním ako s neverným sluhom.

47 Kruto ho potrestá, lebo vedel, čo má robiť, ale nerobil to.
48 No sluha, ktorý nepozná vôľu svojho pána a vykoná niečo trestuhodné, dostane miernejší trest. Lebo kto mnoho dostal, od toho sa aj mnoho očakáva, a komu mnoho zverili, od toho sa bude aj mnoho požadovať.“

Ježiš príčinou rozdelenia
49 „Prišiel som zapáliť oheň na zemi: aký by som bol rád, keby už vzbĺkol.
50 Najprv však musím prejsť krstom utrpenia: ako mi je úzko, kým sa to stane!
51 Domnievate sa, že som prišiel darovať zemi pokoj? Nie, ľudia sa budú hádať a bojovať proti sebe.
52 Odteraz sa aj rodiny rozdelia: z piatich ľudí budú traja za mňa a dvaja proti mne, alebo naopak.
53 Otec bude proti synovi a syn proti otcovi; matka a dcéra budú proti sebe a nevesta proti svokre.“

Rozoznávanie znamení času
54 Potom sa obrátil k zástupom a povedal: „Keď vidíte, že sa na západe sťahujú mračná, hneď poviete, že bude pršať. A máte pravdu.
55 A keď začne fúkať južný vietor, poviete: ‚Dnes bude horúčava‘, a naozaj je horúco.
56 Úkazy na nebi a na zemi viete posúdiť? Pokrytci! Prečo potom nechcete vidieť znamenia týchto čias?
57 Prečo nie ste ochotní prijať, čo je pravda a konať podľa nej?“

Zmierenie s protivníkom
58 „Ak ideš so svojím protivníkom na úrad, usiluj sa s nímvdohodnúť už cestou. Inak ťa zavlečie k sudcovi, sudca ťa vydá dozorcovi a dozorca ťa uvrhne do väzenia.
59 A nevyjdeš odtiaľ skôr, kým svoju dlžobu nezaplatíš do posledného haliera.“

13

Cesta do neba je úzka
1 V tom istom čase priniesli Ježišovi správu, že Pilát dal povraždiť niektorých Galilejčanov práve v čase, keď prinášali svoje obete.
2 Ježiš im na to povedal: „Môžete si myslieť, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní z Galiley, a preto ich stihol takýto osud,
3 ale nie je to tak. Ak však neoľutujete svoje hriechy, aj vy zahyniete.

4 Alebo si myslíte, že tí osemnásti nešťastníci, na ktorých sa
zrútila veža v Siloe, boli najväčšími hriešnikmi v Jeruzaleme?
5 Vôbec nie! Ak však neoľutujete svoje hriechy, aj vy
zahyniete.“

Posledná príležitosť

6 Potom im porozprával toto podobenstvo: „Istý človek mal
vo svojej vinici figovník. Keď však prišiel pooberať ovocie,
nič na ňom nenašiel.
7 Povedal záhradníkovi: ‚Pozri, už tretí rok čakám, že sa na
ňom niečo urodí, ale márne. Vytni ho, lebo tu iba prekáža!‘
8 Ale záhradník sa prihováral: ‚Pane, nechaj ho ešte jeden
rok! Okopem ho, pohnojím,
9 a ak ani na budúci rok neprinesie ovocie, potom ho
vytni.‘ “

Uzdravenie v sobotu

10 V jednu sobotu Ježiš opäť učil v synagóge.
11 Bola tam žena, ktorá už osemnásť rokov trpela ťažkou
chorobou: celá bola zohnutá a nemohla sa vystrieť.
12 Keď ju Ježiš videl, zavolal ju k sebe a povedal: „Žena, tvoje
trápenie skončilo.“
13 Položil na ňu ruky a v tej chvíli sa žena narovnala
a oslavovala Boha.
14 Ale predstaveného synagógy pobúrilo, že Ježiš uzdravuje
v sobotu. Preto sa obrátil k ľuďom v synagóge a napomenul
ich: „Šesť dní sa má pracovať. Vtedy prichádzajte a dajte sa
uzdravovať, nie v sobotu.“
15 Ježiš jemu i ostatným, čo zmýšľali podobne povedal:
„Pokrytci! Či vy nepracujete v sobotu? Či každý z vás
neodväzuje v sobotu vola alebo osla a nevedie ho napojiť?
16 A vy si myslíte, že je to hriech, ak som túto ženu, ktorá
je potomkom Abraháma, vyslobodil práve v sobotu? Veď ju
satan držal vo svojich putách osemnásť rokov!“
17 Táto odpoveď zahanbila Ježišových odporcov, ale celý
zástup sa nadchýnal zázračnými činmi, ktoré Ježiš konal.

Dva obrazy Božieho kráľovstva

18 „Ako vám ešte môžem priblížiť Božie kráľovstvo? K čomu
ho mám prirovnať?“ spýtal sa Ježiš poslucháčov a pokračoval.
19 „Je ako nepatrné horčičné semienko, ktoré si človek
zaseje v záhrade. Semienko vyklíči a vyrastie z neho veľký
strom, na ktorom môžu hniezdiť vtáci.
20 K čomu ešte môžem pripodobniť Božie kráľovstvo?
21 Je ako kvások, ktorý žena vmiešala do troch meríc múky
a celé cesto dobre vykyslo.“

Prečo sa všetci nedostanú do Božieho kráľovstva?

22 Ježiš pokračoval na svojej ceste do Jeruzalema.
Prechádzal mestami a dedinami a všade kázal.
23 Ktosi sa ho spýtal: „Pane, naozaj je málo tých, ktorí budú
zachránení?“ Ježiš mu odpovedal:
24 „Dvere do neba sú úzke. Usilujte sa zo všetkých síl cez
ne prejsť, lebo mnohí sa budú o to pokúšať, ale nedostanú sa
dnu.
25 Lebo len čo Pán domu príde, zamkne dvere a vy
zostanete vonku. Mnohí budete búchať na dvere a volať:
‚Pane, Pane, otvor nám!‘ Pán vám však odpovie: ‚Neviem, kto
ste ani odkiaľ ste!‘
26 Vtedy sa začnete brániť: ‚Ale veď sme jedávali spolu a učil
si na našich uliciach!‘
27 No on vám odpovie: ‚Nepoznám vás a neviem, odkiaľ ste
prišli! Choďte odo mňa preč, lebo ste páchali zlé veci!‘
28 Keď zostanete vonku a uvidíte, že Abrahám, Izák, Jákob
a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, budete zúfalo nariekať
a škrípať zubami.
29 Zo všetkých svetových strán prídu ľudia, aby zaujali
miesta pri stole v Božom kráľovstve.
30 A zapamätajte si: mnohí, ktorými dnes pohŕdajú, tam
zaujmú popredné miesta a mnohí, ktorí sú dnes zahŕňaní
priazňou a úctou, tam budú medzi poslednými.“

Varovanie Jeruzalemu

31 V tej chvíli za ním prišli niektorí farizeji a varovali ho:
„Mal by si odtiaľto utiecť, lebo Herodes ťa chce zabiť.“
32 Odpovedal im: „Choďte a povedzte tomu líšiakovi, že
v tieto dni budem vyháňať démonov a uzdravovať chorých, ale
čoskoro dôjdem do svojho cieľa!
33 Čokoľvek sa stane, musím ísť svojou cestou. Veď nie je
možné, aby prorok zahynul inde ako v Jeruzaleme.
34 Jeruzalem, Jeruzalem! Zabíjaš prorokov a kameňuješ
tých, ktorých Boh posiela, aby ti pomohli. Koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje kuriatka
pod ochranné krídla, ale nechceli ste.
35 Odteraz bude váš dom pustý. A neuvidíte ma skôr,
ako budete volať: ‚Nech je požehnaný ten, ktorý prichádza
v Božom mene!‘ “

14

Uzdravenie chorého na vodnatieľku

1 Raz v sobotu istý popredný farizej pozval Ježiša do svojho
domu na obed. Všetci farizeji napäto striehli, čo Ježiš urobí.
2 Bol tam totiž aj človek chorý na vodnatieľku. Ježiš sa na
neho zadíval,

3 a potom sa obrátil na farizejov a učiteľov Zákona s otázkou:
„Dovoľuje zákon v sobotu uzdraviť človeka, alebo nie?“
4 Oni však mlčali. Ježiš teda vzal chorého za ruku, uzdravil
ho a poslal domov.
5 Farizejom a učiteľom zákona povedal: „Ak niekomu z vás
spadne do nádrže s vodou syn alebo vôl, nevytiahnete ho z nej
hneď v sobotu?“
6 Na to mu však nemali čo povedať.

Prvé a posledné miesto

7 Keď si všimol, ako sa niektorí hostia usilujú zaujať
popredné miesta pri stole, povedal im takéto podobenstvo:
8 „Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na predné
miesto. Mohlo by sa totiž stať, že príde niekto váženejší ako
ty
9 a hostiteľ by prišiel za tebou a vyzval ťa: ‚Uvoľni miesto
tomuto človeku!‘ A tebe by zostalo už len podradné miesto
na konci stola.
10 Naopak, ak ťa pozvú, sadni si celkom dozadu. Keď ťa
hostiteľ uvidí, príde a povie: ‚Poď, priateľ môj, presadni si
dopredu!‘ A to ťa pozdvihne v očiach ostatných hostí.
11 Lebo ten, kto sa povyšuje, bude ponížený a ten, kto sa
ponižuje, bude povýšený.“
12 A hostiteľovi povedal: „Keď usporadúvaš obed alebo
večeru, nepozývaj svojich priateľov, bratov, príbuzných či
bohatých susedov. Veď títo ľudia ti môžu tvoje pozvanie
oplatiť.
13 Radšej pozvi na hostinu chudobných, zmrzačených,
chromých a slepých.
14 Tí sa ti nemajú čím odmeniť, ale ty budeš mať v srdci
radosť. A pri vzkriesení spravodlivých ťa Boh za to odmení.“

Podobenstvo o veľkej hostine

15 Jeden z hostí, čo sedel pri stole s Ježišom, zvolal: „Aké to
bude šťastie pre každého, kto bude pozvaný k stolu v Božom
kráľovstve!“
16 Na to mu Ježiš odpovedal týmto podobenstvom: „Istý
muž chystal veľkú hostinu a pozval na ňu mnoho ľudí.
17 Keď sa priblížil ten slávnostný deň, poslal svojho sluhu
k pozvaným s odkazom: ‚Príďte, všetko je už pripravené!‘
18 Ale oni sa začali svorne vyhovárať. Jeden povedal: ‚Kúpil
som pole a potrebujem si ho ísť obhliadnuť. Ospravedlň ma,
prosím.‘
19 Druhý sa vyhovoril: ‚Žiaľ, nemôžem prísť. Kúpil som päť
párov volov a musím ich vyskúšať. Ospravedlň ma, prosím.‘
20 Ďalší povedal: ‚Práve som sa oženil; nemôžem prísť.‘

21 Keď sa sluha vrátil a všetko rozpovedal pánovi, ten sa
rozhneval a prikázal mu: ‚Choď rýchlo do ulíc a na námestia
a pozvi sem chudobných, zmrzačených, slepých a chromých.‘
22 Sluha sa vrátil a povedal: ‚Splnil som tvoj príkaz, ale ešte
ostalo dosť miesta.‘
23 Tu mu pán prikázal: ‚Choď na poľné cesty a medzi ohrady
a každého, koho stretneš, pozvi tak, aby prišli a naplnili môj
dom.
24 A buďte si istí, že ani jeden z tých, čo boli pozvaní,
neokúsi nič z mojej hostiny.‘ “

Ježišovi praví nasledovníci

25 Za Ježišom šli obrovské zástupy. On sa k nim obrátil
a povedal:
26 „Kto ma chce nasledovať, musí ma mať radšej ako svojho
otca a matku, ako svoju ženu či deti, bratov a sestry, ba väčšmi
ako sám seba, inak nemôže byť mojím učeníkom.
27 Kto nie je ochotný znášať utrpenie a ťažkosti, ktoré
mu nastanú, keď ma bude nasledovať, nemôže byť mojím
učeníkom.
28 Kto chce stavať dom, musí si najprv urobiť rozpočet
a odhadnúť, či bude mať dosť prostriedkov na jeho
dokončenie.
29 Inak, ak postaví iba základy a stavbu nedokončí, všetci sa
mu budú vysmievať:
30 ‚Pozrite, to je ten, čo začal stavať, ale nedokončil, lebo na
to nemal.‘
31 Alebo ak niektorému kráľovi hrozí vojna, či najprv
nezvolá vojenskú radu a neporadí sa, či môže so svojimi
desiatimi tisícami vojakov čeliť dvadsiatim tisícom?
32 Ak sa ukáže, že nie, či nepošle svojich poslov vyjednávať
o mier skôr, ako ho nepriateľ napadne?
33 A podobne je to aj s vami: nikto z vás sa nemôže stať
mojím učeníkom, ak sa nevzdá všetkého, čo má.“

O soli

34 Potom Ježiš pokračoval: „Soľ je užitočná vec. Ale ak stratí
svoju chuť, čo jej vráti slanosť?
35 Nie je z nej žiadny úžitok a ľudia ju vyhodia. Kto má uši
na počúvanie, nech počúva.“

15

Podobenstvo o stratenej ovci

1 Do Ježišovej blízkosti často prichádzali výbercovia daní
a ľudia zlej povesti, aby ho počúvali.

2 Farizeji a učitelia Zákona sa nad tým pohoršovali a vraveli:
„S takou zberbou sa priatelí a sedáva s nimi za jedným stolom!“
3 Ježiš im na to odpovedal podobenstvom:
4 „Keby niekto z vás mal sto oviec a jedna z nich by sa mu stratila, nepokúsil by sa ju nájsť? Nechá tých deväťdesiatdeväť pásť sa a pôjde hľadať tú stratenú, kým ju nenájde.
5 A keď ju nájde, vyloží si ju na plecia
6 a radostne ju ponesie domov. Zavolá svojich priateľov i susedov a povie im: ‚Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju stratenú ovečku!‘
7 Buďte si istí, že v nebi bude ešte väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý oľutuje svoje hriechy a obráti sa k Bohu, ako nad deväťdesiatimi deviatimi, ktorí si myslia, že je s nimi všetko v poriadku a nič ľutovať nemusia.“

O stratenej minci

8 „Alebo si predstavte ženu, ktorá má desať strieborných mincí a jedna sa jej doma niekde zakotúľa. Či nerozsvieti svetlo, nepovymetá všetky kúty a nebude hľadať dovtedy, kým ju nenájde?
9 A keď ju nájde, určite zavolá všetky svoje susedky a priateľky a povie im: ‚Radujte sa so mnou, lebo som našla svoju stratenú mincu!‘
10 A takú radosť majú aj anjeli v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý oľutuje svoje hriechy.“

O márnotratnom synovi

11 Potom Ježiš pokračoval ďalším podobenstvom: „Istý muž mal dvoch synov.
12 Mladší prišiel za otcom a povedal: ‚Otec, daj mi už teraz podiel z dedičstva, ktoré nám mieniš raz zanechať.‘ A tak otec rozdelil svoj majetok medzi oboch synov.
13 O niekoľko dní predal mladší syn svoj podiel a pobral sa z domu do ďalekej krajiny. Tam prehýril všetok svoj majetok.
14 Keď všetko premrhal, vypukol v tej krajine hlad a on takmer nemal čo do úst.
15 Šiel teda a začal pracovať u jedného obyvateľa tej krajiny. Ten ho poslal na svoje pole pásť svine.
16 Túžil sa najesť aspoň strukov, ktorými kŕmili svine, ale ani tých sa mu nedostalo.
17 Napokon vstúpil do seba a povedal si: U môjho otca ešte aj robotníci majú chleba nazvyš a ja tu umieram od hladu.
18 Vrátim sa domov a poviem otcovi: ‚Otec, previnil som sa voči nebu aj voči tebe

19 a dobre viem, že si nezaslúžim, aby si ma ešte nazýval
svojím synom. Ale dovoľ mi, aby som u teba mohol pracovať
aspoň ako robotník.‘
20 A tak sa pobral domov. Otec ho zbadal už z diaľky
a naplnený súcitom mu vybehol oproti, objal ho a vybozkával.
21 ‚Otec môj‘, povedal syn, ‚previnil som sa voči nebu aj voči
tebe, nezaslúžim si, aby som bol ešte tvojím synom.‘
22 Ale otec prikázal svojim sluhom: ‚Rýchlo prineste na-
jkrajšie šaty a oblečte mu ich! Na prst mu dajte pečatný prsteň
a obujte mu topánky!
23 Zarežte vykŕmené teľa a pripravte hostinu! Spoločne
oslávime jeho návrat.
24 Veď je to, akoby bol umrel a zasa ožil; bol stratený a našiel
sa.‘ A tak oslavovali jeho návrat.
25 Starší syn sa vracal z poľa a počul, ako sa z domu ozýva
hudba a tanec.
26 Zavolal si jedného sluhu a spýtal sa ho, čo sa deje.
27 Sluha mu povedal: ‚Vrátil sa tvoj brat a tvoj otec od
radosti, že sa vrátil živý a zdravý, dal zarezať vykŕmené teľa
a pripraviť slávnostnú hostinu.‘
28 Starší brat sa rozhneval a vôbec nechcel ísť dnu. Otec
vyšiel von a prehováral ho.
29 Ale syn mu vyčítal: ‚Toľké roky som pre teba drel, vo
všetkom som ťa poslúchal, no nikdy si mi nedal ani len kozľa,
aby som si pozval na hostinu svojich priateľov.
30 A teraz, keď sa vrátil tvoj miláčik, ktorý všetko prehýril
s ľahkými ženami, dal si zarezať vykŕmené teľa a usporiadal si
mu hostinu!‘
31 ‚Syn môj drahý‘, povedal mu otec, ‚ty si stále so mnou
a všetko, čo mám, je tvoje.
32 Ale teraz máme dôvod sa radovať. Veď tvoj brat bol mŕtvy
a ožil, bol stratený a našiel sa.‘ “

16

Podobenstvo o nepoctivom správcovi

1 Potom Ježiš porozprával učeníkom iný príbeh: „Jeden
boháč mal správcu a toho obvinili, že zle hospodári so zv-
ereným majetkom.
2 Pán si ho dal zavolať a povedal mu: ‚Čo to o tebe počúvam?
Predlož mi všetky účty, u mňa si ako správca skončil!‘
3 Správca rozmýšľal: ‚Čo teraz? S lopatou robiť nevládzem
a žobrať sa hanbím.
4 Už viem, čo urobím, aby ma ľudia prichýlili a postarali sa
o mňa, keď prídem o prácu.‘

5 Zavolal si jedného po druhom dlžníkov svojho pána
a spýtal sa prvého: ‚Koľko si dlžný môjmu pánovi?‘
6 Dlžník povedal: ‚Sto batov olivového oleja.‘ Správca ho
vyzval: ‚Tu máš svoj dlžobný úpis, sadni si a napíš nový na
päťdesiat.‘
7 Potom sa spýtal druhého dlžníka: ‚A ty si koľko dlžný?‘
Odpovedal: ‚Tisíc vriec pšenice.‘ Správca mu poradil: ‚Vezmi
si dlžobný úpis a napíš nový na osemsto.‘
8 Pán napokon prefíkaného správcu pochválil, že si počínal
prezieravo. Treba priznať, že ľudia tohto sveta bývajú
prezieravejší, keď im ide o zisk, ako veriaci.
9 Hovorím vám, že hoci sa peniaze dajú ľahko zneužiť,
môžete nimi urobiť aj mnoho dobrého a pomôcť veľa ľuďom.
Keď sa raz peniaze pominú, budete prijatí do večných
príbytkov v nebesiach.“
10 Ježiš pokračoval: „Kto je verný v drobnostiach, je
verný aj v podstatných veciach. A ten, kto je nespoľahlivý
v maličkostiach, zlyháva aj v závažných veciach.
11 Ak neviete tu na zemi správne zaobchádzať s majetkom,
kto vám zverí pravé bohatstvo?
12 Ak ste neboli verní v cudzom, kto vám dá, čo je vaše?
13 Ani jeden sluha nemôže slúžiť dvom pánom. Lebo buď
jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo prvému
dá prednosť a druhým bude pohŕdať. Nemôžete slúžiť Bohu
i majetku.“

Boží zákon

14 Počuli to farizeji, ktorí sa pachtili za peniazmi, a vysmiali
sa mu.
15 Ale Ježiš im povedal: „V očiach ľudí sa snažíte vyzerať ako
dobrí. Boh však pozná vaše srdce. On pohŕda tým, čo ľudia
obdivujú a oceňujú.
16 Obdobie Zákona a prorokov sa skončilo Jánom Krstiteľom.
Teraz počujete radostnú správu, že prišlo Božie kráľovstvo,
a kdekto si robí nárok na vstup do neho.
17 Ale nemýľte sa, skôr pominie nebo aj zem, ako by jediná
čiarka z Božieho zákona stratila platnosť.
18 Napríklad, kto sa rozvádza so svojou ženou a berie si inú,
previňuje sa proti prikázaniu ‚nescudzoložíš‘; a kto sa ožení
s rozvedenou, takisto cudzoloží.“

Boháč a Lazár

19 „Bol raz jeden bohatý človek, ktorý sa honosne obliekal,
každý deň hodoval a oddával sa pôžitkom.
20 Pri bráne jeho domu líhal žobrák Lazár. Telo mal samý
vred.

21 Mal veľký hlad a túžil ho zahnať aspoň zvyškami
z boháčovho stola. Neraz pribehli psy a oblizovali mu
otvorené rany.
22 Keď Lazár zomrel, anjeli ho preniesli do Abrahámovej
blízkosti. Krátko nato zomrel aj boháč. Pochovali ho a jeho
duša sa dostala do ríše mŕtvych.
23 Tam v mukách zdvihol oči a v diaľke zazrel Abraháma
s Lazárom sedieť spolu pri stole.
24 ‚Otec Abrahám, zmiluj sa nado mnou', zavolal. ‚Pošli
Lazára, aby si omočil koniec prsta vo vode a zvlažil mi jazyk,
lebo trpím v tomto plameni.'
25 Ale Abrahám mu odpovedal: ‚Synu, rozpomeň sa, že ty
si žil na zemi v prepychu a hojnosti, no Lazár v biede a utrpení.
Ale teraz sa on má dobre a ty trpíš.
26 Okrem toho nás delí obrovská priepasť, ktorú nik
nemôže prekonať, aj keby chcel.'
27 Nato boháč povedal: ‚Tak ťa prosím, otec Abrahám, pošli
ho aspoň k mojim piatim bratom,
28 nech ich varuje, aby sa aj oni nedostali na toto miesto
utrpenia.'
29 Ale Abrahám mu odpovedal: ‚Majú predsa Písmo, môžu
žiť podľa neho.'
30 Boháč však namietal: ‚Nie, otec Abrahám, na Písmo
oni nedajú, ale keby niekto vstal z mŕtvych, tomu by uverili
a odvrátili sa od svojich hriechov.'
31 Abrahám povedal: ‚Ak nedajú na Mojžišov zákon
a prorokov, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal
z mŕtvych.' "

17

Varovanie pred zvodmi

1 „Pokušeniam sa na tomto svete vyhnúť nedá," povedal
Ježiš jedného dňa svojim učeníkom, „beda však tomu, kto ich
spôsobuje.
2 Bolo by mu lepšie, keby mu dali na krk mlynský kameň
a hodili ho do mora, než aby zviedol na zlé jedného z týchto
maličkých.
3 Dávajte si na to pozor!"

O odpúšťaní

„Ak sa niekto voči tebe previní, pokarhaj ho, a ak to oľutuje,
odpusť mu!
4 A keby sa to stalo aj sedem ráz za deň a zakaždým by
prišiel za tebou s prosbou: ‚Prepáč mi prosím, mrzí ma to',
zakaždým mu odpusť."

Sila viery

5 Učeníci povedali Pánovi: „Daj nám viac viery!“
6 Ježiš im odvetil: „Keby ste mali vieru aspoň ako horčičné
semienko a povedali ste tejto moruši: ‚Vytrhni sa aj s koreňmi
a zasaď sa do mora!‘ stalo by sa to.“

Neužitoční sluhovia

7 „Ak sa váš sluha vráti po celodennej práci z poľa, kde oral
alebo pásol, vari mu poviete: ‚Poď, sadni si a najedz sa?‘
8 Nie je to skôr tak, že mu prikážete: ‚Priprav večeru
a obsluhuj ma, kým sa ja nenajem a nenapijem; keď skončím,
môžeš sa navečerať ty?‘
9 Bude azda pán ďakovať svojmu sluhovi za to, že urobil,
čo mu prikázal?
10 Podobne je to aj s vami. Ak urobíte všetko, čo vám Boh
ukladá, povedzte: ‚Nie sme výnimočný sluhovia. Vykonali
sme iba to, čo bolo našou povinnosťou!‘ “

Uzdravenie desiatich malomocných

11 Cestou do Jeruzalema prechádzal Ježiš územím medzi
Samáriou a Galileou.
12 Keď prichádzal k akejsi dedine, šlo mu oproti desať
malomocných. Zastavili sa
13 a zďaleka naňho volali: „Ježišu, Majstre, zmiluj sa nad
nami!“
14 Pozrel na nich a povedal: „Choďte a ukážte sa kňazom!“
Poslúchli a cestou boli zbavení svojej choroby.
15 Jeden z nich, len čo zistil, že je zdravý, vrátil sa a nahlas
chválil Boha.
16 Padol Ježišovi k nohám a z celého srdca mu ďakoval. Bol
to Samaritán.
17 Tu sa Ježiš spýtal: „Neuzdravil som vari desiatich? Kde
je tých ostatných deväť?
18 Okrem tohto cudzinca sa nikto z nich nevrátil, aby sa
poďakoval Bohu?“
19 Samaritánovi povedal: „Vstaň, môžeš pokojne odísť.
Tvoja viera ťa uzdravila.“

Buďte pripravení na môj návrat

20 Jedného dňa sa farizeji pýtali Ježiša, kedy príde Božie
kráľovstvo. Odpovedal im: „Kráľovstvo Božie neprichádza
tak, aby ste to mohli spozorovať.
21 Ani sa nedá povedať: ‚Je tu alebo tam.‘ Veď kráľovstvo
Božie je už medzi vami!“
22 Svojim učeníkom však povedal: „Príde čas, keď si budete
túžobne želať, aby ste prežili aspoň jediný deň v kráľovstve
Syna človeka. Ale táto túžba sa vám nesplní.

23 Nedajte sa mýliť, keď vám budú hovoriť: ‚Kristus je tam‘,
alebo: ‚Je tu!‘ Nikam nechoďte, nebežte za tými ľuďmi.
24 Ako keď oslepujúci blesk pretne oblohu a ožiari celý
obzor, taký jasný bude návrat Syna človeka.
25 Najprv však musí mnoho vytrpieť a táto neveriaca gen-
erácia ho zavrhne.
26 Pri príchode Syna človeka bude život na zemi podobný
ako za čias Noacha:
27 ľudia jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noe
vošiel do korábu. Vtedy prišla potopa, v ktorej všetci zahynuli.
Zachránil sa iba Noe so svojou rodinou.
28 Podobne to bolo za čias Lota: ľudia jedli, pili, kupovali,
predávali, sadili a stavali
29 až do dňa, keď Lot vyšiel zo Sodomy. Vtedy Boh zoslal
oheň a síru z neba a všetkých zahubil.
30 Tak to bude v deň, keď príde Syn človeka.
31 Kto bude vtedy na streche domu, nech už nebeží dnu pre
veci, ktoré tam má. Kto bude za mestom, nech sa nevracia
späť.
32 Spomeňte si, čo sa stalo s Lotovou ženou.
33 Každý, kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto
stratí svoj život, ten ho zachová.
34 V tú noc budú dvaja ležať v jednej posteli: jeden bude
vzatý, druhý zostane.
35 Dve ženy budú spolu mlieť: jedna bude vzatá, druhá
zostane.
36 [Dvaja muži budú pracovať na poli: jeden bude vzatý,
druhý zostane.]“*
37 Učeníci sa ho spýtali: „Kde, Pane?“ Ježiš im odpovedal:
„Kde je mŕtvola, tam sa zlietajú aj supy.“

18

Podobenstvo o sudcovi a vdove
1 Jedného dňa Ježiš vyrozprával učeníkom podobenstvo
o tom, že Bohu treba neprestajne v dôvere predkladať svoje
prosby a byť v tom vytrvalý.
2 V ktoromsi meste bol sudca, ktorý nerešpektoval Boha
a nezaujímal sa ani o ľudskú mienku.
3 V tom meste žila aj istá vdova, ktorá za ním neustále
chodila s prosbou: „Zastaň sa ma proti môjmu odporcovi!“
4 Sudca síce dlho odmietal, ale napokon si povedal: „Aj keď
mi je naozaj jedno, čo hovorí Boh a ľudia ma tiež nezaujímajú,
5 pomôžem jej, lebo inak ma svojou neodbytnosťou celkom
umorí.“

* **17:36** Verš 36 neobsahujú najstaršie rukopisy.

6 A Ježiš dodal: „Vidíte, takej neodbytnej prosebníčke
vyhovel aj nespravodlivý sudca!
7 Ako by sa potom Boh nezastal svojich milovaných, ktorí
k nemu volajú vo dne i v noci? Vari bude otáľať so svojou
pomocou?
8 Uisťujem vás, že im pomôže čo najrýchlejšie. Otázkou je,
či Syn človeka pri svojom návrate na zem nájde ľudí, ktorí mu
budú dôverovať.“

Farizej a colník

9 O tých, ktorí si o sebe mysleli, že sú bez chyby, a ostatnými
ľuďmi pohŕdali, porozprával Ježiš toto podobenstvo:
10 „Dvaja muži prišli do chrámu, aby sa zhovárali s Bohom.
Jeden z nich bol farizej a druhý colník.
11 Farizej sa postavil dopredu a takto sa modlil: ‚Ďakujem
ti, Bože, že nie som taký chamtivec, nepoctivec alebo
cudzoložník ako ostatní ľudia, a najmä, že nie som ako tento
colník.
12 Dva razy do týždňa sa postím a dávam desatinu zo
všetkých svojich príjmov.‘
13 Colník však stál celkom vzadu so sklonenou hlavou, ani
len oči sa neodvážil zdvihnúť k nebu. Na znamenie ľútosti sa
bil do pŕs a hovoril: ‚Bože, som hriešnik, prosím zľutuj sa nado
mnou.‘
14 Uisťujem vás, že ten, kto sa vrátil domov ospravedlnený,
bol colník, nie farizej. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude
ponížený, a kto sa ponižuje, bude povýšený.“

Ježiš a deti

15 K Ježišovi prinášali malé deti, aby im požehnal. Učeníci
však proti tomu rázne zakročili.
16 Ale Ježiš si zavolal deti k sebe a učeníkom povedal:
„Nechajte deti prísť ku mne a nebráňte im v tom. lebo práve
takým ako oni patrí Božie kráľovstvo.
17 Zapamätajte si, že kto nepríde k Bohu s detskou dôverou,
do nebeského kráľovstva sa nedostane.“
18 Jeden zo židovských vodcov sa spýtal Ježiša: „Dobrý učiteľ,
čo musím robiť, aby som získal večný život?“
19 Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Veď
dobrý je iba Boh.
20 A poznáš predsa prikázania: Nescudzoložíš, Nezabiješ,
Neukradneš, Nebudeš falošne svedčiť, Budeš si vážiť svojich
rodičov.“
21 Muž odpovedal: „Ale veď podľa týchto prikázaní žijem už
od svojej mladosti.“

22 Ježiš mu povedal: „A predsa ti ešte niečo chýba. Predaj
všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi.
Potom príď a nasleduj ma.“
23 Muž po týchto slovách zosmutnel, lebo bol veľmi bohatý.
24 Keď Ježiš videl jeho smútok, povedal: „Ako ťažko sa
bohatým vstupuje do Božieho kráľovstva.
25 To skôr prejde ťava uchom ihly, ako boháč vojde do
Božieho kráľovstva.“
26 Tí, čo to počuli, zvolali: „Tak kto vlastne môže byť
zachránený?“
27 Odpovedal im: „Ľudia sa sami zachrániť nemôžu, to môže
urobiť len Boh.“
28 Vtom sa ozval Peter: „A ako je to s nami? My sme predsa
nechali všetko a šli sme za tebou!“
29 Ježiš im na to odpovedal: „Buďte si istí, že každý, kto
sa pre Božie kráľovstvo niečoho vzdal – domova, súrodencov,
rodičov alebo detí –
30 dostane bohatú odmenu: už na tomto svete získa
omnoho viac a v budúcom svete dostane večný život.“

Ježiš tretí raz predpovedá svoje utrpenie

31 Ježiš vzal so sebou dvanástich učeníkov a povedal im:
„Ideme teraz do Jeruzalema a tam sa splní všetko, čo proroci
predpovedali o Synovi človeka.
32 Bude vydaný do rúk pohanov, budú sa mu posmievať,
potupia ho a opľujú.
33 Potom ho zbičujú a zabijú, ale na tretí deň vstane
z mŕtvych.“
34 Učeníci však nič z toho nepochopili a jeho slová pre nich
ostali záhadou.

Uzdravenie slepého pri Jerichu

35 Keď sa blížili k Jerichu, sedel pri ceste jeden slepec
a žobral.
36 Počul, že okolo prechádza množstvo ľudí, preto sa
vypytoval, čo sa to deje.
37 Povedali mu: „Ide tadiaľto Ježiš z Nazareta.“
38 Len čo to počul, zvolal: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado
mnou!“
39 Tí, čo šli vpredu, ho okrikovali, aby mlčal. On však volal
ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“
40 Nato Ježiš zastal a kázal, aby ho k nemu priviedli. Keď
slepý prišiel, Ježiš sa ho opýtal:
41 „Čo chceš, aby som pre teba urobil?“ Muž mu odpovedal:
„Pane, chcem opäť vidieť!“
42 „Dobre, nech sa ti vráti zrak! Tvoja viera ťa zachránila,“
povedal mu Ježiš.

43 Od tej chvíle muž naozaj videl, šiel za Ježišom a chválil
Boha. A všetci, ktorí boli toho svedkami, takisto zvelebovali
Boha.

19

Zachej

1 Ježiš prišiel do Jericha a prechádzal mestom.
2 Istý muž zvaný Zachej, hlavný výberca daní a veľký
boháč,
3 zatúžil vidieť a spoznať Ježiša. Bol však nízkej postavy
a pre veľký zástup, ktorý sa tlačil okolo Ježiša, ho nevidel.
4 Predbehol teda sprievod, vyškriabal sa na vysoký strom
a odtiaľ ho pozoroval.
5 Keď Ježiš prišiel k stromu, pozrel sa hore a povedal:
„Zachej, zlez rýchlo dolu! Dnes chcem byť tvojím hosťom.“
6 Zachej zišiel a s radosťou ho viedol do svojho domu.
7 Ale všetci, ktorí to videli, začali reptať a pohoršovali sa:
„Ide na návštevu k jednému z najväčších zdieračov.“
8 Vtedy sa Zachej postavil tak, aby ho všetci videli a povedal
Ježišovi: „Pane, polovicu svojho majetku rozdám chudobným,
a ak som niekoho okradol, vrátim mu to štvornásobne.“
9 Ježiš mu povedal: „Dnes Boh zachránil túto rodinu.
Ukázalo sa totiž, že aj tento človek nasleduje Abrahámov
príklad viery.
10 Lebo Syn človeka, prišiel hľadať a zachrániť stratených.“

O zverených daroch

11 Keďže bol neďaleko Jeruzalema a mnohí sa domnievali,
že Božie kráľovstvo sa čochvíľa stane viditeľným, vyrozprával
im toto podobenstvo:
12 „Jeden vznešený a bohatý muž odišiel do ďalekej krajiny,
aby sa tam dal korunovať a vrátil sa späť ako kráľ.
13 Pred svojím odchodom si zavolal desiatich sluhov,
každému z nich zveril určitú sumu a povedal: ‚Kým sa vrátim,
investujte tie peniaze tak, aby priniesli úžitok.‘
14 Ale niektorí z jeho občanov ho nenávideli a poslali poslov
s odkazom: ‚Nechceme, aby sa tento stal naším kráľom.‘
15 No on sa po nejakom čase predsa vrátil ako kráľ a dal
si predvolať sluhov, ktorým zveril peniaze. Chcel zistiť, ako
s nimi hospodárili.
16 Prišiel prvý a povedal: ‚Pane, získal som desaťnásobne
viac, ako bola pôvodná suma.‘
17 ‚Výborne‘, pochválil ho kráľ. ‚Si dobrý hospodár. Keďže si
verne zaobchádzal s tým málom, čo som ti zveril, za odmenu
ťa menujem správcom nad desiatimi mestami.‘

18 Potom pristúpil ďalší sluha: ‚Pane, získal som päťnásobne
viac, ako bola pôvodná suma.‘
19 Aj toho pán pochválil a ustanovil ho správcom nad piatimi
mestami.
20 Nakoniec prišiel sluha, ktorý povedal: ‚Pozri, to je to, čo
si mi zveril. Celý čas som to nosil pri sebe a ochraňoval,
21 lebo som sa ťa bál. Si totiž prísny – žiadaš aj to, čo si
nedal, a žneš, čo si nezasial.‘
22 Tomu človeku kráľ povedal: ‚Tvoje vlastné slová ťa
odsudzujú, ty zlý sluha! Vedel si, že som prísny človek,
beriem, čo som nedal a žnem, čo som nezasial.
23 Prečo si moje peniaze aspoň nezveril správcom peňazí,
aby priniesli nejaké úroky?‘
24 Potom sa obrátil k tým, čo stáli okolo neho: ‚Vezmite mu
tie peniaze a dajte tomu, čo získal najviac.‘
25 Namietli: ‚Pane, ale veď on už má desať!‘
26 Kráľ však odpovedal: ‚Áno, ten, čo má, dostane ešte viac;
a ten, čo nemá, príde aj o to, čo má.
27 A nepriateľov, ktorí ma nechceli za kráľa, priveďte sem
a pred mojimi očami ich pobite.‘ “
28 Keď Ježiš dorozprával tento príbeh, pokračoval v ceste do
Jeruzalema.

Ježišov vstup do Jeruzalema
29 Neďaleko Betfage a Betánie pri Olivovom vrchu Ježiš
vyzval svojich učeníkov:
30 „Choďte do dedinky pred nami. Hneď na kraji uvidíte
oslíka, na ktorom ešte nikto nejazdil. Odviažte ho a priveďte
sem!
31 Keby sa vás niekto spýtal, prečo to robíte, odpovedzte:
‚Pán ho potrebuje.‘ “
32 Šli a našli všetko tak, ako im povedal.
33 Keď odväzovali osliatko, prišli majitelia a spýtali sa ich:
„Prečo to osliatko odväzujete?“
34 Odpovedali: „Pán ho potrebuje.“
35 Potom osliatko priviedli k Ježišovi, prestreli mu na
chrbát svoje plášte a pomohli Ježišovi vysadnúť.
36 A ľudia rozprestierali svoje plášte na cestu, po ktorej šiel.
37 Keď sa priblížil k Olivovému vrchu, začal zástup učeníkov
nadšene a hlasno chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré na
vlastné oči videli.
38 Volali: „Nech Boh požehná kráľa, ktorý prichádza v jeho
mene! Nech je pokoj medzi nebom a zemou! Sláva Bohu na
výsostiach!“
39 Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu dohovárali:
„Napomeň svojich učeníkov!“

40 Ale Ježiš im odpovedal: „Ak by oni mlčali, budú kričať kamene popri ceste.“

Ježiš plače nad Jeruzalemom

41 Keď už boli blízko a uvidel mesto, vstúpili mu do očí slzy a so smútkom povedal:
42 „Keby ste aspoň dnes pochopili, čo vám môže priniesť pokoj! Ale vy nič nechápete.
43 Prídu dni, keď vás nepriatelia obkľúčia, oboženú valom a zovrú zo všetkých strán.
44 Napokon zrovnajú vaše mesto so zemou a tých, čo budú v ňom, pobijú. Nezostane tu kameň na kameni, pretože ste nespoznali čas, keď vám Boh priniesol záchranu.“

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu

45 Ježiš vošiel do priestorov chrámu a začal odtiaľ vyháňať všetkých, ktorí tam obchodovali.
46 Povedal im: „Je napísané: ‚Môj chrám bude pre všetkých miestom modlitby‘, ale vy ste z neho urobili brloh lotrov!“
47 Ježiš potom deň čo deň vyučoval v chráme. Veľkňazi, učitelia Zákona i vodcovia ľudu ho chceli zabiť,
48 ale nevedeli, ako to urobiť, lebo ľudia ho dychtivo počúvali.

20

Kristova moc

1 Jedného dňa, keď Ježiš opäť učil ľud v chráme a hlásal radostnú zvesť, prišli za ním veľkňazi, učitelia Zákona a židovskí vodcovia
2 s otázkou: „Povedz nám, akým právom robíš to, čo robíš? Kto ťa tým poveril?“
3 „Aj ja mám pre vás otázku:
4 Keď Ján krstil, od koho mal poverenie? Od Boha alebo od ľudí?“
5 Začali sa medzi sebou dohadovať: „Ak povieme že ho poslal Boh, spýta sa nás, prečo sme mu neuverili.
6 Ak však povieme, že ľudia, mohol by nás dav ukameňovať, lebo verí, že Ján bol prorok.“
7 Napokon mu odpovedali: „Nevieme, kto poslal Jána.“
8 Ježiš im na to povedal: „Ani ja vám nepoviem, kto mi dal moc konať to, čo konám.“

Podobenstvo o zlých vinohradníkoch

9 Potom sa znova obrátil k zástupu a povedal im toto podobenstvo: „Istý človek vysadil vinicu, prenajal ju vinohradníkom a na dlhý čas odcestoval.

10 Keď nastal čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojho
sluhu, aby mu odovzdali podiel z úrody. Ale vinohradníci ho
zbili a poslali naspäť s prázdnymi rukami.
11 Poslal k nim iného sluhu, ale aj toho zbili, potupili ho
a nič mu nedali.
12 Nato poslal aj tretieho sluhu, ale stihol ho ten istý osud:
do krvi ho zbili a vyhnali.
13 ‚Čo mám robiť?' spytoval sa majiteľ vinice v duchu.
‚Pošlem k nim svojho milovaného syna, pred ním určite budú
mať rešpekt.'
14 Ale keď vinohradníci zazreli majiteľovho syna, zosnovali
takýto plán: ‚Toto je dedič, zabijeme ho a vinica bude naša.'
15 Vyvliekli ho teda z vinice a zabili.
16 Čo myslíte, čo urobí majiteľ vinice, keď sa to dozvie?
Príde, dá ich pozabíjať a vinicu prenajme iným." Tí, čo ho
počúvali, odpovedali: „To nech sa nikdy nestane!"
17 Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Čo teda zname-
najú slová Písma: ‚Kameň, ktorý stavitelia odhodili ako
nepotrebný, stal sa kameňom základným, najdôležitejším
v celej stavbe?' "
18 A doložil: „Každý, kto spadne na ten kameň, doláme sa,
ale na koho spadne, toho rozdrví."
19 Veľkňazi a učitelia Zákona ho chceli hneď zatknúť, lebo si
uvedomovali, že to podobenstvo bolo o nich. Báli sa však ľudí.

Spor o dani

20 Židovský vodcovia Ježiša urputne sledovali. Poslali za
ním špehov, ktorí sa vydávali za spravodlivých ľudí. Ich
úlohou bolo Ježiša pri rozhovore chytiť do pasce, aby ho
mohli obžalovať a vydať do rúk rímskemu miestodržiteľovi.
21 Tí Ježišovi povedali: „Majstre, poznáme ťa ako dobrého
učiteľa, ktorý sa vo svojich názoroch nedá nikým ovplyvniť.
Učíš ľudí pravej ceste k Bohu.
22 Povedz nám teda: je správne platiť cisárovi dane, alebo
nie?"
23 Ježiš postrehol ich lesť, preto im povedal:
24 „Ukážte mi mincu! Čí obraz a meno je na nej?"
Odpovedali mu: „Cisárove."
25 Nato im Ježiš povedal: „Dávajte teda cisárovi, čo je
cisárovo, a Bohu, čo je Božie."
26 Zmĺkli, ohromení jeho odpoveďou a zostali zarazení, lebo
sa im nepodarilo prichytiť ho v reči.

Spor o vzkriesení

27 Potom za ním prišli aj saduceji, ktorí popierajú
zmŕtvychvstanie, a povedali mu:

28 „Majstre, v Mojžišovom zákone je napísané, že ak zomrie
muž, ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný
oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval
jeho rod.
29 Bolo raz sedem bratov. Najstarší sa oženil a zomrel bez
potomka.
30 Vdovu si vzal druhý brat a tiež zomrel bez detí.
31 To sa opakovalo aj s ďalšími: všetci pomreli a nezanechali
deti.
32 Napokon zomrela aj žena:
33 komu bude pri vzkriesení patriť, keď mala sedem
mužov?“
34 Ježiš im na to odpovedal: „Pre ľudí je normálne, že sa
ženia a vydávajú.
35 Tí, ktorých Boh uzná za hodných žiť na novej zemi
a vzkriesi ich z mŕtvych, sa už nebudú ženiť, ani vydávať
36 a nebudú ani umierať. V tomto sa budú podobať anjelom
a budú Božími synmi, lebo ich Boh vzkriesil z mŕtvych do
nového života.
37 A pokiaľ ide o zmŕtvychvstanie, to naznačil už Mojžiš pri
kre. Tam Pána nazýva Bohom Abraháma, Bohom Izáka
a Bohom Jákoba.
38 Boh predsa nie je Bohom mŕtvych, ale Bohom živých.
Z Božieho pohľadu sú teda všetci živí.“
39 „Majstre, dobre si im odpovedal!“ poznamenali niektorí
z učiteľov Zákona.
40 A už sa neodvážili dávať mu ďalšie otázky.

Kto je Kristus?

41 Ježiš sa opýtal tých, čo ho počúvali: „Uvažovali ste nad
tým, prečo ľudia nazývajú Mesiáša synom Dávidovým?
42 Veď sám Dávid hovorí v knihe Žalmov: ‚Boh povedal
môjmu Pánovi: Seď po mojej pravici,
43 kým ti všetkých nepriateľov nepoložím k nohám.‘
44 Ak ho Dávid nazýva svojím Pánom, ako potom môže byť
aj jeho synom?“
45 Učeníkom potom pred všetkými povedal:
46 „Dajte si pozor na učiteľov Zákona, ktorí sa radi honosne
obliekajú a čakajú, že ich ľudia budú na verejnosti úctivo
zdraviť a klaňať sa im. Radi sedávajú na čestných miestach
pri bohoslužbách i na hostinách.
47 Využívajú domy vdov a dlho sa modlievajú na verejnosti,
aby ich všetci videli. Práve preto ich Boh potrestá prísnejšie,
než ostatných.“

21

Dar chudobnej vdovy

1 Ježiš pozoroval, ako zámožní ľudia vhadzujú peniaze do
chrámovej pokladnice.
2 Videl aj jednu chudobnú vdovu, ako tam vhodila dve
drobné mince.
3 Povedal: „Táto chudobná vdova dala viac ako ostatní.
4 Oni všetci dávali z nadbytku, ale táto chudobná žena dala
všetko, čo mala – celé svoje živobytie.“

Ježiš hovorí o budúcich udalostiach

5 Niektorí učeníci obdivovali, z akého krásneho kameňa je
postavený chrám a ako nádherne je vyzdobený pamätnými
darmi. Ale Ježiš povedal:
6 „Prídu dni, keď zo všetkého, čo teraz obdivujete, nezostane
kameň na kameni. Všetko to bude zničené – nezostane tu
kameň na kameni.“
7 „Majstre, kedy sa to všetko stane a čo bude znamením, že
sa k tomu schyľuje?“ opýtali sa ho.
8 Ježiš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto
neoklamal a nezviedol. Mnohí totiž prídu, budú sa za mňa
vyhlasovať a tvrdiť ‚Ja som on!‘ alebo ‚Už nastal ten čas!‘, no
neverte im!
9 Na mnohých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa
o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa!
To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.
10 Budú proti sebe bojovať národy a krajiny,
11 nastanú veľké zemetrasenia, v mnohých krajinách vy-
pukne hlad a rôzne epidémie a na nebi sa budú objavovať
nezvyčajné úkazy.
12 Ale tomu všetkému bude ešte predchádzať obdobie
veľkého prenasledovania. Vydajú vás synagógam, budú vás
vláčiť po súdoch, vodiť pred kráľov a vládcov, a to len preto,
že ste uverili vo mňa.
13 No takto sa vám naskytne príležitosť vydať svedectvo
o mne a o vašej viere.
14 A netrápte sa, akými slovami sa budete obhajovať,
15 lebo ja vám dám pravé slová aj vhodné dôkazy, ktoré vaši
odporcovia nebudú môcť vyvrátiť.
16 Neraz vás zradia aj vlastní rodičia, súrodenci, príbuzní
a priatelia. Ba niektorých z vás aj usmrtia.
17 Všetci vás budú nenávidieť len preto, že ste moji.
18 Ale nebojte sa, lebo ani jeden vlas z hlavy sa vám nestratí.
19 Ak vytrváte, získate večný život.“

Skaza Jeruzalema

20 „Keď uvidíte, že Jeruzalem obkľučujú vojská, vedzte, že
sa priblížila jeho skaza.
21 Tí, čo budú v Judsku, nech utečú do hôr. Tí, čo budú
v Jeruzaleme, nech z neho odídu, a tí, čo budú za mestom,
nech sa doň nevracajú.
22 Budú to dni trestu a splní sa všetko, čo o tom napísali
proroci.
23 Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a tým, čo
majú dojčatá. Na zemi bude veľké utrpenie a hnev proti
tomuto ľudu.
24 Mnohých povraždia a mnohých odvlečú do vyhnanstva
alebo do zajatia po celom svete a po Jeruzaleme budú šliapať
pohania až dovtedy, kým sa nenaplní aj ich čas.“

Kristov druhý príchod

25 „A budú zvláštne úkazy na slnku, na mesiaci aj na
hviezdach.
26 Ľudia na zemi budú prežívať nesmiernu úzkosť a nebudú
vedieť, kam sa podieť pred hukotom rozbúreného mora. Celý
svet zachváti smrteľný strach z neistoty, čo sa bude diať, lebo
i nebeské mocnosti sa zachvejú.
27 Vtedy ľudia uvidia, ako Syn človeka prichádza v oblakoch
s veľkou mocou a slávou.
28 Keď sa to všetko začne diať, vzpriamte sa a zdvihnite
hlavy. Vaša záchrana je blízko!“

Poučenie z figovníka

29 Svoje slová zdôraznil podobenstvom: „Všimnite si figovník
alebo ktorýkoľvek iný strom.
30 Keď vypučí lístie, viete, že sa blíži leto.
31 A takisto, keď uvidíte, že sa plní, čo som predpovedal,
poznáte, že Božie kráľovstvo je blízko.
32 Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.
33 Nebo aj zem sa raz pominú, ale moje slová nikdy
nestratia svoju platnosť.“

Buďte v strehu a modlite sa

34 „Dávajte si pozor, aby vaša myseľ nebola otupená
nestriedmosťou, opilstvom a starosťami o živobytie. Inak vás
ten deň prekvapí ako nastražená pasca, z ktorej niet úniku.
35 Lebo to príde na všetkých ľudí na zemi.
36 Preto buďte bdelí a neprestajne sa modlite, aby ste unikli
všetkému, čo má prísť, a mohli ste napokon obstáť pred
Synom človeka.“
37 Ježiš každý deň učil v chráme, ale na noc odchádzal
z Jeruzalema na Olivový vrch.

38 Hneď zrána všetci ľudia opäť prichádzali do chrámu, aby
ho počúvali.

22

Sprisahanie proti Ježišovi

1 Priblížil sa sviatok nekvasených chlebov, ktorý sa nazýva
Pascha.
2 Veľkňazi a učitelia Zákona sa pokúšali nájsť spôsob, ako
Ježiša pripraviť o život, no zároveň sa báli, aby to nevyvolalo
vzburu medzi ľuďmi.
3 Vtedy satan ovládol Judáša Iškariotského, jedného
z Ježišových dvanástich učeníkov:
4 šiel za veľkňazmi a veliteľmi chrámovej stráže a ponúkol sa,
že im pomôže zmocniť sa Ježiša.
5 Tí sa nesmierne zaradovali a sľúbili mu za to finančnú
odmenu.
6 Judáš súhlasil a od tej chvíle striehol na vhodnú príležitosť,
ako Ježiša zatknúť nenápadne, bez mnohých svedkov.
7 Nastal deň sviatku nekvasených chlebov, v ktorom Židia
zabíjali baránka.
8 Ježiš prikázal Petrovi a Jánovi: „Choďte a pripravte nám
veľkonočnú večeru.“
9 Spýtali sa ho: „Kde chceš, aby sme ju pripravili?“
10 Odpovedal im: „Keď prídete do mesta, stretnete tam
muža, ktorý ponesie krčah s vodou. Choďte za ním do domu,
do ktorého vojde,
11 a majiteľovi domu povedzte: ‚Učiteľ sa ťa pýta na miest-
nosť, v ktorej by mohol so svojimi učeníkmi jesť baránka.‘
12 Ukáže vám veľkú, už prichystanú miestnosť na poschodí.
Tam pripravte večeru.“
13 Učeníci odišli a našli všetko tak, ako im povedal.
A pripravili tam veľkonočného baránka.

Posledná večera

14 Keď nastal čas večere, sadol si s apoštolmi za stôl.
15 Povedal im: „Veľmi som túžil jesť s vami veľkonočné jedlo
skôr, ako budem trpieť.
16 Je to naposledy, čo ho takto jeme. Lebo vám hovorím,
že ho už nebudem jesť dovtedy, kým sa to, čo predstavuje,
nenaplní v Božom kráľovstve.“
17 Potom vzal kalich, poďakoval zaň Bohu a povedal:
„Vezmite a rozdeľte si to medzi sebou.
18 Lebo ja už nebudem piť z plodu viniča, až kým nepríde
Božie kráľovstvo.“
19 Potom vzal chlieb, poďakoval sa Bohu, lámal ho a podával
svojim učeníkom so slovami: „Toto je moje telo, ktoré sa za
vás vydáva. To robte na moju pamiatku.“

20 Po večeri im opäť podal kalich a povedal: „Tento kalich je
znamením novej zmluvy, spečatenej mojou krvou, ktorá sa
za vás vylieva.
21 Ale môj zradca je so mnou pri stole.
22 Syn človeka ide, ako je určené, ale beda tomu, kto ho
zrádza.“
23 Po týchto slovách sa začali dohadovať, kto z nich by bol
schopný čosi také urobiť.

Kto je najdôležitejší?

24 Napokon sa medzi učeníkmi rozpútal spor, kto z nich je
najdôležitejší.
25 Ježiš im povedal: „Tu na zemi panujú vládcovia a dávajú
sa nazývať dobrodincami.
26 Medzi vami nech je to inak. Ten najdôležitejší medzi
vami nech je pokorný akoby bol najmladší, a kto je na čele,
nech je ako ten, čo slúži ostatným.
27 Veď kto je dôležitejší? Ten, kto sedí za stolom a dá sa
obsluhovať, alebo ten, čo obsluhuje? Všeobecne platí, že ten,
kto sa dá obsluhovať. No ja som medzi vami ako ten, kto
slúži.
28 Až doposiaľ ste mi v mojich skúškach verne stáli po boku.
29 Dávam vám teda kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne,
30 aby ste v tom kráľovstve jedli a pili pri mojom stole, sedeli
na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela.“

Výstraha Petrovi

31 Potom oslovil Petra: „Šimon, Šimon, Satan si vyžiadal, aby
vás smel preosiať ako pšenicu,
32 ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera celkom
nezlyhala. A až mi opäť začneš dôverovať, posilňuj svojich
bratov.“
33 Peter mu odpovedal: „Pane, som pripravený ísť s tebou
do väzenia, ba aj na smrť.“
34 Ale Ježiš mu povedal: „Vravím ti, Peter, skôr ako ráno
zakikiríka kohút, tri razy ma zaprieš.“
35 Potom sa spýtal ostatných učeníkov: „Keď som vás poslal
bez peňazí, bez tašky aj bez obuvi, chýbalo vám niečo?“
Odpovedali: „Nechýbalo.“
36 Ježiš pokračoval: „Odteraz však, kto má peniaze či tašku,
nech si ich vezme. A kto nemá meč, nech radšej predá šaty
a kúpi si ho.
37 Lebo nastal čas, keď sa na mne splní proroctvo Písma:
‚Budú ho počítať medzi zločincov.‘ To, čo je o mne napísané sa
vyplní.“
38 Učeníci mu povedali: „Pane, máme tu dva meče.“ „To
stačí,“ odpovedal Ježiš.

Getsemane

39 Potom sa ako zvyčajne pobral na Olivový vrch. Išli s ním
aj učeníci.
40 Keď došli na miesto, povedal im: „Modlite sa, aby ste
nepodľahli pokušeniu.“
41 Potom sa od nich vzdialil asi tak na dohodenie
kameňom, kľakol si a modlil sa:
42 „Otče, ak chceš, odním odo mňa tento kalich utrpenia.
Ale nech sa stane tvoja vôľa, nie moja.“
43 Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho.
44 Ježiš sa v smrteľnej úzkosti modlil ešte horlivejšie. Pot mu
ako krvavé kvapky stekal na zem.
45 Keď napokon vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom,
našiel ich spať, zmorených smútkom.
46 „Ako môžete spať?“ prebudil ich. „Vstaňte a modlite sa!
Inak vás premôže pokušenie.“

Ježiša zatknú

47 Ešte ani nedohovoril, a už sa zjavil zástup ľudí na čele
s Judášom, jedným z dvanástich učeníkov. Pristúpil k Ježišovi
a pozdravil ho priateľským bozkom.
48 Ježiš sa ho spýtal: „Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?“
49 Keď ostatní učeníci pochopili, čo sa deje, zvolali: „Pane,
máme na nich zaútočiť mečmi?“
50 Jeden z nich naozaj vytasil meč a odťal veľkňazovmu
sluhovi pravé ucho.
51 Ježiš im však povedal: „Prestaňte s tým!“ Dotkol sa ucha
zraneného a uzdravil ho.
52 Potom sa obrátil k veľkňazom, veliteľom stráže a vodcom
ľudu, ktorí šli na čele zástupu: „Som azda nejaký nebezpečný
burič, že ste na mňa vyšli s mečmi a palicami?
53 Každý deň som predsa s vami v chráme. Prečo ste ma
nezajali tam? Teraz však nastala vaša chvíľa a čas, keď vláda
tmy vrcholí.“

Peter zaprie Ježiša

54 Vtedy sa ho zmocnili a odviedli do veľkňazovho paláca.
Peter šiel obďaleč za ním.
55 Ktosi rozložil uprostred nádvoria oheň a posadali si okolo
neho. Aj Peter si k nim prisadol, aby sa zohrial.
56 Ako mu oheň osvietil tvár, všimla si ho jedna slúžka,
premerala si ho a povedala: „Pozrite sa, aj tento patrí
k nemu!“
57 Ale Peter to zaprel a povedal jej: „Žena, veď ja ho vôbec
nepoznám!“
58 Po chvíli si ho všimol ktosi iný: „Aj ty si určite jeden z nich.“
Peter sa ohradil: „Nie som!“

59 Asi o hodinu ktosi opäť začal tvrdiť: „Ale veď aj tento patrí
k Ježišovým učeníkom, veď je to Galilejčan!“
60 Peter to však zasa poprel: „Človeče, vôbec neviem, o čom
hovoríš!“ A vtom, ešte skôr ako dohovoril, zakikiríkal kohút.
61 Vtedy sa Ježiš obrátil a zadíval sa na Petra. Peter si hneď
spomenul, čo mu Pán povedal: „Skôr ako ráno zakikiríka
kohút, tri razy ma zaprieš.“
62 Vyšiel z nádvoria a trpko sa rozplakal.

Potupovanie

63 Vojaci, ktorí Ježiša strážili, sa mu začali posmievať a biť
ho.
64 Zakrývali mu oči a pýtali sa ho: „Si predsa prorok, tak
uhádni, kto ťa udrel.“
65 A predbiehali sa v tom, kto ho väčšmi urazí.

Ježiš pred veľradou

66 Len čo sa rozvidnelo, zišla sa židovská veľrada, ktorú
tvorili vodcovia ľudu, veľkňazi a učitelia Zákona. Dali si Ježiša
predviesť
67 a naliehali naňho: „Si Mesiáš? Povedz nám to!“ On im
odpovedal: „Aj keby som vám to povedal, neuveríte mi.
68 A keby som sa ja vás na niečo spýtal, neodpoviete mi.
69 Čoskoro však Syn človeka zasadne po pravici
všemohúceho Boha.“
70 Tu všetci začali kričať: „Ty si teda Syn Boží?“ Odpovedal
im: „Vy sami hovoríte, že som!“
71 „Načo by nám boli ďalší svedkovia?“ povedali. „Veď sme
to počuli priamo od neho!“

23

Ježiš pred Pilátom

1 Tu vstali všetci členovia rady a odviedli ho k rímskemu
miestodržiteľovi Pilátovi.
2 Predniesli proti nemu obžalobu: „Tento človek, ako sme
zistili, poburuje náš ľud, zakazuje odvádzať dane rímskemu
cisárovi a vyhlasuje sa za Mesiáša a kráľa.“
3 Tu sa ho Pilát spýtal: „Ty si kráľ Židov?“ Odpovedal mu:
„Ty sám to vravíš.“
4 Pilát povedal veľkňazom i zhromaždenému zástupu: „Na
tomto človeku som nenašiel nič, čím by sa previnil.“
5 Oni však namietali: „Svojím učením vyvoláva nepokoje
v celom Judsku. Začalo sa to v Galilei a preniklo to až sem.“
6 Keď to Pilát počul, spýtal sa: „Pochádza z Galiley?“

7 A keď prisvedčili, hneď rozkázal zaviesť Ježiša ku
kráľovi Herodesovi, lebo Galilea podliehala jeho právomoci.
Herodes bol práve v Jeruzaleme a
8 veľmi sa tomu zaradoval, lebo už dávno túžil Ježiša vidieť.
Veľa totiž o ňom počul a dúfal, že bude svedkom nejakého
zázraku.
9 Dal mu mnoho otázok, ale Ježiš na ne neodpovedal.
10 Zato prítomní veľkňazi a učitelia Zákona ho neprestajne
osočovali.
11 Herodes spolu s jeho vojakmi začal Ježiša ponižovať a
vysmieval sa mu. Dal ho obliecť do slávnostných kráľovských
šiat a poslal ho naspäť k Pilátovi.
12 V ten deň sa Herodes s Pilátom spriatelili; dovtedy totiž
vládla medzi nimi nevraživosť.

Odsúdenie Ježiša

13 Pilát zvolal veľkňazov, popredných mužov aj ľud
14 a predniesol im tento rozsudok: „Priviedli ste mi tohto
človeka a obvinili ste ho, že poburuje ľud proti Rímu. Boli ste
pri tom, keď som ho vypočúval, no nemohol som ho usvedčiť
z nijakého zločinu, ktorý mu pripisujete.
15 Ani Herodes nie, inak by nám ho neposlal späť. Ne-
spáchal teda nič, prečo by si zaslúžil smrť.
16 A tak ho dám potrestať a potom ho prepustím.“
17 [Na každý sviatok im totiž prepúšťal jedného väzňa.]*
18 Celý zástup však začal jednohlasne kričať: „Preč s ním!
Prepusť nám Barabáša!“
19 Barabáš bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre
vraždu.
20 Pilát sa znova pokúsil presvedčiť dav, že Ježiš je nevinný,
lebo ho chcel prepustiť.
21 Ale ľudia ho prekričali: „Ukrižuj ho! Ukrižuj!“
22 Pilát sa ešte tretí raz pokúsil presvedčiť ich: „Akého
zločinu sa vlastne dopustil? Nenašiel som nijaký dôvod, pre
ktorý by si zaslúžil trest smrti. Dám ho zbičovať a potom ho
prepustím.“
23 Ale dav sa s čoraz väčším krikom domáhal Ježišovho
ukrižovania. Ich krik nakoniec tak zmohutnel,
24 že sa im Pilát rozhodol vyhovieť.
25 Prepustil Barabáša, muža, ktorý bol uvrhnutý do
väzenia za poburovanie a vraždu, a vydal im Ježiša, aby s ním
urobili, čo chcú.

Cesta na popravisko

* **23:17** Verš 17 neobsahujú najstaršie rukopisy.

26 Keď Ježiša odvádzali, vojaci prinútili istého muža, aby
odniesol Ježišov kríž. Bol to Šimon z Kyrény, ktorý práve
prichádzal z vidieka do mesta.
27 Šiel za nimi obrovský zástup a bolo v ňom mnoho žien,
ktoré nariekali a oplakávali Ježiša.
28 Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské,
neplačte nado mnou, plačte radšej nad sebou a nad svojimi
deťmi,
29 lebo prichádzajú dni, keď sa bude hovoriť: ‚Šťastné sú
neplodné, šťastné sú tie, ktoré nikdy nerodili ani nepridájali!‘
30 Ľudia budú prosiť vrchy: ‚Padnite na nás!‘ a kopce:
‚Prikryte nás!‘
31 Lebo ak takto nakladajú so živým stromom, čo sa potom
bude diať so suchým?“

Ukrižovanie

32 Spolu s Ježišom viedli na smrť aj dvoch zločincov.
33 Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho
aj tých zločincov: jedného sprava, druhého zľava.
34 Ježiš sa modlil za svojich nepriateľov: „Otče, odpusť im,
lebo nevedia, čo robia.“ Vojaci si losovaním rozdelili jeho
odev.
35 Okolo stál a prizeral sa dav. Ozývali sa aj posmešky členov
veľrady: „Iných zachraňoval, tak nech teraz zachráni sám
seba, ak je naozaj Mesiáš, ktorého si vyvolil Boh.“
36 Aj vojaci sa mu posmievali a ponúkali ho octom.
37 Pokrikovali naňho: „Ak si židovský kráľ, zachráň sa!“
38 Nad hlavu mu pripevnili nápis v gréčtine, latinčine
a hebrejčine: TOTO JE KRÁĽ ŽIDOV.
39 Aj jeden z ukrižovaných zločincov na Ježiša zaútočil slo-
vami: „Čo si to za Mesiáša? Ak ním si, zachráň seba i nás!“
40 Ale ten druhý ho okríkol: „Ani vo chvíli smrti sa nebojíš
Boha? Veď si odsúdený k tomu istému trestu!
41 My si však takýto trest zaslúžime, ale tento človek
nespáchal nič zlé a trpí nevinne.“
42 Potom oslovil Ježiša: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď
prídeš do svojho kráľovstva.“
43 Ježiš mu odpovedal: „Dávam ti svoj sľub, že dnes budeš
so mnou v raji.“

Ježiš zomiera na kríži

44 Okolo poludnia odrazu nastala tma a trvala v celej zemi
až do tretej poobede.
45 Slnko sa zatmelo a chrámová opona roztrhla napoly.
46 Ježiš nahlas zvolal: „Otče, do tvojich rúk odovzdávam
svojho ducha!“ Po týchto slovách naposledy vydýchol.

47 Keď rímsky stotník, videl, čo sa stalo, vzdal česť Bohu
a povedal: „Tento človek bol určite spravodlivý.“
48 A zástupy, ktoré sa prizerali tejto scéne a videli, čo sa
stalo, bili sa do pŕs a odchádzali.
49 Ježišovi priatelia a ženy, čo prišli za ním z Galiley stáli
opodiaľ a na všetko sa pozerali.

Ježišov pohreb

50 Jeden z členov veľrady, Jozef, čestný a šľachetný človek,
51 ktorý pochádzal z judského mesta Arimatea, nesúhlasil
s postupom a rozsudkom ostatných. Patril k tým, ktorí
očakávali príchod Božieho kráľovstva.
52 Ten teraz zašiel za Pilátom a vyžiadal si Ježišovo mŕtve
telo.
53 Sňal ho z kríža, zavinul do plátna a uložil do hrobu
vytesaného v skale, kde ešte nik nebol pochovaný.
54 Bolo to v piatok večer, v deň, keď sa robili prípravy na
sobotu.
55 Ženy, ktoré sprevádzali Ježiša z Galiley, boli pri
pochovávaní Ježišovho tela a videli jeho hrob.
56 Potom sa vrátili domov a pripravili vonné masti a oleje,
ktorými ho chceli natrieť. Ale v sobotu zachovali podľa
prikázania sviatočný odpočinok.

24

Vzkriesenie Ježiša

1 V prvý deň týždňa sa zavčasu ráno ženy pobrali k hrobu
a niesli so sebou vonné masti a oleje.
2 Keď prišli, zistili, že veľký kameň, ktorý mal zakrývať
vchod do hrobu, je odvalený.
3 Vošli teda dnu, ale telo Pána Ježiša tam nenašli.
4 Ako tu bezradné stáli, zrazu sa vedľa nich zjavili dvaja
muži v žiarivo bielych odevoch.
5 Ženy zachvátil strach a sklonili sa k zemi.
Muži sa ich spýtali: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?
6 Ježiš tu nie je! Vstal z mŕtvych! Spomeňte si, čo vám
hovoril už v Galilei:
7 ‚Syn človeka má byť vydaný do rúk zlých ľudí, ukrižujú ho,
ale na tretí deň vstane z mŕtvych.‘ “
8 Ženy sa na to naozaj rozpamätali.
9 Vrátili sa od hrobu a všetko vyrozprávali apoštolom
i všetkým ostatným.
10 Boli to: Mária Magdaléna, Jana, Mária Jakubova, ale
i ďalšie ženy.
11 Učeníci pokladali ich správu za nezmysel a neverili im.

12 Peter však vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl
tam len plachty. Vrátil sa a nedokázal pochopiť, čo sa vlastne
stalo.

Vzkriesený Ježiš stretáva svojich učeníkov

13 V ten istý deň sa dvaja z Ježišových učeníkov uberali
do dediny Emauzy, ktorá je od Jeruzalema vzdialená asi
dvanásť kilometrov.
14 Hovorili spolu o všetkom, čo sa stalo.
15 Ako sa tak rozprávali a znovu o všetkom diskutovali,
pripojil sa k nim samotný Ježiš a kráčal s nimi.
16 Pozerali sa na neho, čosi im však bránilo spoznať, že je
to on.
17 „O čom sa to rozprávate?“ prihovoril sa im. Zostali stáť
a na tvárach sa im zračil hlboký smútok.
18 Jeden z nich, Kleofáš, mu odpovedal: „Ty si asi jediný
z celého Jeruzalema, ktorý nevie, čo sa tam po tieto dni stalo!“
19 Spýtal sa ich: „A čo?“ – „Ty si nič nepočul o Ježišovi
z Nazareta?“ čudovali sa. „Bol to prorok. Mal veľkú moc, ktorá
sa prejavovala v jeho činoch i slovách. Boh bol s ním a všetci
ľudia ho obdivovali.
20 Naši veľkňazi a členovia rady ho však zatkli a odovzdali
rímskemu panovníkovi, aby ho odsúdil na smrť: potom ho
ukrižovali.
21 A my sme dúfali, že on je ten očakávaný Mesiáš, ktorý
vyslobodí Izrael. Stalo sa to už predvčerom,
22 no dnes nás niektoré ženy vyľakali. Skoro ráno boli totiž
pri hrobe, v ktorom bol pochovaný,
23 ale jeho telo nenašli. A vraj videli anjelov, ktorí im
povedali, že Ježiš žije.
24 Niektorí z nás potom odišli k hrobu a všetko našli presne
tak, ako nám o tom hovorili ženy: jeho však nenašli.“
25 Ježiš im na to povedal: „Akí ste nechápaví! Je také ťažké
uveriť tomu, čo predpovedali proroci?
26 Vari nemal Mesiáš prejsť všetkým tým utrpením, kým sa
mu nedostane sláva, ktorá mu náleží?“
27 Počnúc Mojžišom a prorokmi im vysvetľoval všetko, čo sa
o ňom hovorí v celom Písme.
28 Keď sa priblížili k dedine Emauzy, k cieľu svojej cesty, Ježiš
akoby chcel ísť ďalej.
29 Oni ho však prehovárali: „Zostaň s nami, zvečerilo sa
a blíži sa noc.“ Dal sa teda pozvať a vošiel s nimi do domu.
30 Keď zasadli k večeri, vzal do rúk chlieb, poďakoval Bohu,
rozdelil ho a podával im.
31 V tej chvíli sa im otvorili oči a spoznali ho, ale on im
zmizol.

32 Vtedy si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami
celou cestou zhováral a vysvetľoval nám Písma?“
33 Nedbali na to, že je neskoro, a hneď sa pobrali naspäť
do Jeruzalema, kde ich jedenásti učeníci a ostatní Ježišovi
nasledovníci uvítali slovami:
34 „Ježiš naozaj vstal z mŕtvych! Ukázal sa Šimonovi!“
35 A tí dvaja učeníkom zasa vyrozprávali, čo sa im prihodilo
na ceste a ako spoznali Ježiša, keď lámal chlieb.

Ježiš vysvetľuje svoje zmŕtvychvstanie

36 Práve keď o tom rozprávali, Ježiš sa zrazu zjavil medzi
nimi a pozdravil ich: „Pokoj vám!“
37 Všetci sa strašne preľakli, lebo sa domnievali, že vidia
ducha.
38 „Prečo ste vystrašení a prečo sa rodia vo vašom srdci
pochybnosti?“ napomenul ich.
39 „Pozrite na moje ruky a nohy – som to naozaj ja. Dotknite
sa ma a tak sa presvedčte, že nie som duch – veď ten na
rozdiel odo mňa nemá telo z mäsa a kostí!“
40 Pri tých slovách im ukázal rany na svojich rukách a na
nohách.
41 No ešte vždy tomu nemohli uveriť, radovali sa aj
pochybovali, a tak ich poprosil: „Máte tu niečo na jedenie?“
42 Podali mu kúsok pečenej ryby a medového plásta.
43 Zjedol to pred ich očami.
44 Potom im povedal: „Spomeňte si, keď som ešte býval
s vami, pripomínal som vám, že sa musí naplniť všetko,
čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, v Prorokoch aj
Žalmoch.“
45 Vtedy vďaka Ježišovi konečne porozumeli slovám Písma.
46 Pokračoval: „Áno, už dávno bolo napísané, že Mesiáš
musí trpieť, zomrieť a tretí deň vstane z mŕtvych.
47 A z Jeruzalema sa zvesť o záchrane musí zaniesť všetkým
národom; odpustenie hriechov je pre všetkých, ktorí sa
obrátia k Bohu.
48 Vy sami budete svedčiť, čo sa stalo a čoho ste boli
svedkami.
49 A ja vám pošlem Ducha Svätého, ktorého vám sľúbil môj
Otec. Zostaňte v Jeruzaleme, kým vás Boh nevyzbrojí touto
mocou.“

Ježiš odchádza k Otcovi

50 Potom ich viedol cestou z Jeruzalema do Betánie. Zastal,
zdvihol ruky k nebu a požehnal ich.
51 A keď im žehnal, vzďaľoval sa od nich a vznášal sa do
neba.
52 Padli pred ním na kolená a potom sa s nesmiernou ra-
dosťou vrátili do Jeruzalema.

53 Každý deň prichádzali do chrámu a velebili Boha.

Evanjelium podľa Jána

Svetlo svieti v tmách

1 Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha, a Boh sám
bol tým Slovom.
2 On, toto Slovo, bol od počiatku s Bohom.
3 Prostredníctvom neho bolo všetko stvorené a bez neho
nebolo stvorené nič z toho, čo jestvuje.
4 On bol zdrojom všetkého života a tento život bol svetlom
pre každého človeka.
5 To svetlo prekonáva temnotu sveta a temnota ho nikdy
nepohltila.
6 Boh poslal muža, ktorý sa volal Ján.
7 Ján prišiel na svet ako svedok, ktorého úlohou bolo
priniesť posolstvo o svetle. Prostredníctvom Jána mali všetci
uveriť.
8 Ján sám nebol tým svetlom, jeho poslaním bolo upozorniť
naň.
9 To pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na
svet.
10 Bol na svete, ktorý vznikol jeho prostredníctvom, ale svet
ho nepoznal.
11 Prišiel do svojho vlastného, ale jeho vlastní ho neprijali.
12 Ale všetkým, ktorí ho prijali a uverili v neho, umožnil stať
sa Božími deťmi.
13 Tí sa nenarodili bežným spôsobom, ani z ľudskej túžby po
deťoch, či z rozhodnutia človeka, ale Božím pôsobením.
14 Slovo sa stalo človekom, ktorý žil medzi nami. A my sme
videli jeho slávu – slávu jediného Syna nebeského Otca, ktorý
bol naplnený milosťou a pravdou.

Ján Krstiteľ

15 Ján Krstiteľ o ňom vydával jasné svedectvo. Volal
k zástupom: „To je ten, o ktorom som vám hovoril: Prichádza
po mne, ale je omnoho významnejší, lebo bol dávno predo
mnou.“
16 Z bohatstva jeho milosti sme prijímali jedno požehnanie
za druhým.
17 Kým prostredníctvom Mojžiša dal Boh ľuďom Zákon,
prostredníctvom Ježiša preukázal milosť a pravdu.
18 Boha nikto z ľudí nevidel, iba ten jediný, ktorý sám je
Bohom a má s Otcom ten najužší vzťah; ten nám ukázal, aký
Boh je.

Ján ohlasuje príchod Mesiáša

19 Z Jeruzalema prišli za Jánom Krstiteľom židovskí kňazi
a chrámoví služobníci s otázkou: „Kto vlastne si?“ Ján im vydal
svedectvo,
20 v ktorom otvorene a jasne vyznal, že nie je očakávaným
Mesiášom.
21 „A kto teda si?“ spýtali sa ho znova. „Si prorok Eliáš?“
„Nie som,“ odpovedal.
„Tak si ten Prorok?“
„Nie,“ odpovedal im opäť.
22 „Tak povedz, kto si. Musíme o tebe podať správu tým,
ktorí nás poslali. Za koho sa pokladáš?“
23 „Ja som hlas, ktorý volá na púšti, ako to predpovedal
prorok Izaiáš: ‚Pripravte cestu Pánovi!‘ “
24 Tí, ktorých poslali farizeji,
25 sa ho spýtali: „Ak nie si Mesiáš, ani Eliáš, ani prorok, tak
akým právom krstíš?“
26 Ján im odpovedal: „Ja vás krstím vodou, ale uprostred
vás stojí ten, koho ešte nepoznáte.
27 Jemu nie som hodný ani len rozviazať remienok na
obuvi.“
28 To sa stalo v Betánii, za Jordánom, kde Ján krstil.

Boží Baránok
29 Na druhý deň videl Ján prichádzať Ježiša a povedal:
„Pozrite, Boží Baránok, ktorý na seba berie hriech celého
sveta.
30 Toto je ten, ktorého som mal na mysli, keď som povedal:
‚Prichádza po mne, ale je omnoho významnejší, lebo bol
dávno predo mnou.‘
31 Keď som bol poverený, aby som krstil a pripravoval
izraelský národ na Mesiášov príchod, ešte som nevedel, kto
to je.“
32 Potom Ján ľuďom vyznal: „Videl som Božieho Ducha,
ktorý zostúpil z neba ako holubica, a zostal na ňom.
33 Nevedel som, kto to bude, ale ten, ktorý ma poslal krstiť
vodou mi povedal jasne: ‚Na koho uvidíš zostupovať Božieho
Ducha a zostávať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom
Svätým.‘
34 Videl som, že sa to stalo, a preto vydávam svedectvo, že
on je Boží Syn.“

Prví Ježišovi učeníci
35 Na ďalší deň stál Ján pri Jordáne s dvoma zo svojich
učeníkov.
36 Tu opäť videl Ježiša, ako prechádza okolo, a zvolal:
„Pozrite, to je Boží Baránok!“
37 Keď to Jánovi učeníci počuli, vybrali sa za Ježišom.

38 Ježiš sa obrátil a videl, že idú za ním. Spýtal sa ich: „Čo by
ste chceli?“
„Rabbi, kde bývaš?“ odpovedali. (Rabbi znamená Učiteľ.)
39 „Poďte a uvidíte!“ vyzval ich Ježiš. Prijali jeho pozvanie
a zostali v ten deň uňho. Stalo sa to okolo štvrtej popoludní.
40 Jeden z tých dvoch učeníkov bol Ondrej, brat Šimona
Petra.
41 Po návšteve u Ježiša vyhľadal svojho brata Šimona
a povedal mu: „Našli sme Mesiáša“ (po grécky Krista).
42 A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel
a povedal: „Ty si Šimon, syn Jonášov. Odteraz sa budeš volať
Kéfas“ (po grécky Peter).

Ježiš povoláva Filipa a Natanaela
43 Na druhý deň sa Ježiš rozhodol, že pôjde do Galiley.
Vyhľadal Filipa a vyzval ho, aby ho nasledoval.
44 Filip, podobne ako Ondrej a Peter, pochádzal z Betsaidy.
45 Filip potom zašiel za Natanaelom a povedal mu: „Našli
sme toho, o ktorom písal Mojžiš, a ktorého predpovedali pro-
roci. Je to Ježiš, syn Jozefa z Nazareta.“
46 „Z Nazareta? Môže vari odtiaľ prísť niečo dobré?“
zapochyboval Natanael.
„Poď a presvedč sa sám!“ povedal Filip.
47 Keď Ježiš uvidel Natanaela, vyhlásil: „To je pravý
Izraelita, v ktorom nieto lesti.“
48 „Odkiaľ ma poznáš?“ spýtal sa prekvapený Natanael.
„Videl som ťa pod figovníkom ešte predtým, ako ťa Filip
zavolal,“ odpovedal Ježiš.
49 „Majstre, ty si Boží Syn a Kráľ Izraela!“ zvolal Natanael.
50 Ježiš mu na to povedal: „Veríš mi len preto, lebo som ti
povedal, že som ťa videl sedieť pod figovníkom? Uvidíš však
niečo oveľa väčšie.
51 Uisťujem vás, že uvidíte nebesia otvorené a Božích
anjelov, ako vystupujú a zostupujú na Syna človeka.“

2

Svadba v Káne
1 V galilejskej dedine Kána sa o tri dni nato konala svadba
a bola tam aj Ježišova matka Mária.
2 Ježiš a jeho učeníci tam boli tiež, lebo boli medzi pozvanými.
3 Keď sa na hostine minulo víno, prišla matka za Ježišom:
„Nemajú víno.“
4 „Čo nás do toho?“ povedal jej. „Môj čas ešte neprišiel.“
5 Jeho matka však obsluhujúcim povedala: „Urobte všetko,
čo vám prikáže!“

6 Na chodbe stálo šesť kamenných asi stolitrových nádob,
ktoré sa používali na obradné očisťovanie.
7 Ježiš prikázal obsluhujúcim: „Naplňte nádoby vodou!“
Poslúchli a naplnili ich vodou až po okraj.
8 Ježiš ich potom vyzval: „Naberte z nich a dajte ochutnať
starejšiemu.“ Urobili, ako im povedal.
9 Keď starejší ochutnal vodu, premenenú Ježišom na víno,
nevedel odkiaľ služobníci víno priniesli, ale oni vedeli, kde
ho nabrali. Dal si zavolať ženícha
10 a povedal mu: „Každý hostiteľ ponúka najprv lepšie víno,
a keď sa hostia riadne napijú, dá priniesť to horšie. Ale ty si
odložil dobré víno až nakoniec.“
11 V galilejskej Káne tak Ježiš vykonal prvé zo svojich
znamení a zjavil svoju božskú moc. A jeho učeníci v neho
uverili.
12 Potom so svojou matkou, bratmi a učeníkmi odišiel do
Kafarnauma, kde strávil niekoľko dní.

Chrám nie je tržnica

13 Blížili sa židovské veľkonočné sviatky, a tak sa Ježiš vybral
do Jeruzalema.
14 Na nádvorí chrámu našiel predavačov obetných býkov,
oviec a holubov, i zmenárnikov, ako sedia za svojimi stolmi.
15 Uplietol si z povrazov bič a vyhnal z chrámového nádvoria
predavačov aj dobytok a ovce, peňazomencom poprevracal
stoly a rozsypal mince
16 a tým, čo predávali holuby, povedal: „Preč s tým! Z domu
môjho Otca nerobte tržnicu!“
17 V tej chvíli si učeníci spomenuli na slová Písma:
„Starostlivosť o Boží dom ma spaľuje.“
18 „Akým znamením nás chceš presvedčiť, že máš právo
takto konať?“ spytovali sa ho nahnevane židovskí vodcovia.
19 Odpovedal im: „Zbúrajte tento chrám a ja ho za tri dni
znovu postavím.“
20 „Čo to vravíš?“ zvolali Židia. „Tento chrám sa budoval
celých štyridsať rokov a ty by si ho chcel postaviť za tri dni?!“
21 Ježiš však hovoril o chráme, ktorým bolo jeho telo.
22 Aj učeníci tomu porozumeli až po jeho zmŕtvychvstaní,
keď si spomenuli na to, čo hovoril, a uverili Písmu i Ježišovým
slovám.

Ježiš pozná každého človeka

23 Cez veľkonočné sviatky vykonal Ježiš v Jeruzaleme viac-
eré znamenia, a tak v neho mnohí uverili.
24 Ježiš im však nedôveroval, lebo dobre poznal ľudskú
povahu,

25 a ani sa nepotreboval na nikoho spytovať: vedel, čo sa
v každom z nich skrýva.

3

Ježiš a Nikodém

1 Medzi farizejmi bol aj muž menom Nikodém, člen
židovskej veľrady.
2 Raz v noci prišiel za Ježišom a povedal mu: „Majstre,
vieme, že ťa poslal Boh, aby si nás vyučoval. Veď znamenia,
ktoré konáš, by nemohol konať nikto, s kým by nebol Boh.“
3 Ježiš mu odpovedal: „Uisťujem ťa, že nikto, kto sa
nenarodí znova, nemôže uvidieť Božie kráľovstvo.“
4 „Ako sa môže dospelý človek narodiť?“ zvolal prekvapene
Nikodém. „Nemôže sa predsa vrátiť do matkinho tela
a narodiť sa po druhý raz!“
5 Ježiš mu na to povedal: „Buď si istý, že ak sa s človekom
nestane zásadná zmena, ktorú spôsobí Boží Duch, a ak sa
na znamenie toho nedá pokrstiť, nemôže vstúpiť do Božieho
kráľovstva.
6 Svojim deťom dávajú život rodičia, ale len Boží Duch
privádza ľudí k duchovnému životu.
7 Nečuduj sa teda, že som ti povedal: ‚Musíte sa narodiť
znovu.‘
8 Vietor vanie, kam chce. Počuješ, ako šumí, ale nevieš,
odkiaľ sa vzal a kam veje. To je to, čo sa deje s každým, kto sa
narodil z Ducha.“
9 „Ako sa to môže stať?“ spýtal sa Nikodém.
10 „Ty, taký významný učiteľ izraelského ľudu, a nevieš to?“
povedal mu Ježiš.
11 „Uisťujem ťa, že hovoríme o tom, čo vieme, a svedčíme
o tom, čo sme videli, a predsa nám neveríte.

12 Ak neveríte, keď hovorím o veciach, ktoré sa dejú na
zemi, ako uveríte, keď budem hovoriť o tom, čo sa deje
v nebesiach?
13 Nik z ľudí nevystúpil na nebesia (a nemôže vám dať také
svedectvo) iba ten, ktorý zostúpil z nebies – Syn človeka.
14 Tak ako Mojžiš na púšti vyvýšil hada, tak musí byť
vyvýšený aj Syn človeka,
15 aby každý, kto v neho verí, mal večný život.
16 Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jediného Syna,
aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.
17 Boh svojho Syna neposlal nato, aby svet odsúdil, ale aby
ho zachránil.
18 Kto v neho verí, nie je súdený, ale kto neverí, odsudzuje
sám seba, lebo odmietol jediného Božieho Syna.

19 Toto je spôsob, akým Boh súdi: na svet prišlo svetlo, ale
ľudia mali radšej tmu než svetlo, lebo žijú hriešnym životom.
20 Každý, kto koná niečo zlé, nenávidí svetlo a ani ho
nevyhľadáva: bojí sa totiž, aby jeho činy nevyšli najavo.
21 Ale ten, kto žije podľa pravdy, túži po svetle, aby sa
ukázalo, že jeho činy sú v súlade s Božou vôľou.“

Ježiš a Ján Krstiteľ

22 Potom Ježiš prišiel aj so svojimi učeníkmi do Judska, tam
s nimi nejaký čas pobudol a krstil.
23 Ľudia však stále prichádzali aj za Jánom, aby ich krstil.
Bolo to v Ainóne neďaleko Salimu, lebo tam bolo dosť vody.
24 Bolo to ešte predtým, ako Jána uvrhli do väzenia.

25 Jedného dňa sa akýsi Žid pustil do debaty s Jánovými
učeníkmi ohľadom obradného očisťovania.
26 Učeníci sa obrátili na svojho učiteľa: „Majstre, ten,
s ktorým si bol na druhom brehu Jordánu a o ktorom si ľuďom
vydával svedectvo, teraz sám krstí a všetci idú za ním!“
27 Ján im odpovedal: „Človek si nemôže prisvojiť nič, čo by
mu nebolo dané od Boha.
28 Vy sami ste svedkami, že som vyhlásil: ‚Ja nie som
Mesiáš, Boh ma však poslal, aby som ľudí pripravil na jeho
príchod.‘
29 Nevesta patrí ženíchovi. Jeho priateľ je tiež na svadbe,
počúva ženícha a raduje sa z jeho šťastia. Túto radosť teraz
prežívam aj ja.
30 On sa musí dostávať do popredia a ja musím ustupovať.
31 Ježiš prišiel z neba a prevyšuje nás všetkých. My ľudia
pochádzame zo zeme a hovoríme len o tom, čo sme prežili na
zemi.
32 On svedčí o tom, čo videl a počul v nebi, no jeho svedectvo
nikto neprijíma.
33 Ale kto mu uveril, potvrdil tým, že Boh je dôveryhodný.
34 Lebo ten, ktorého poslal Boh, vraví Božie slová. Boh mu
totiž dáva Ducha v neobmedzenej miere.
35 Veď Otec miluje Syna a všetko zveril do jeho rúk.
36 Preto ten, kto verí v Syna, má večný život; kto však Syna
odmieta, nedosiahne ozajstný život, ale zostáva na ňom Boží
hnev.“

4

Rozhovor so Samaritánkou

1 Farizeji sa dopočuli, že Ježiš získava a krstí viac učeníkov
ako Ján.
2 (Aj keď v skutočnosti Ježiš sám nekrstil – krstili jeho
učeníci.)

3 Keď Pán zistil, čo sa o ňom hovorí, opustil Judsko a opäť
sa vrátil do Galiley.
4 Cestou však musel prejsť cez oblasť Samárie.
5 Dostal sa až k samaritánskemu mestu Sychar. V jeho
blízkosti ležal pozemok, ktorý dal kedysi Jákob svojmu synovi
Jozefovi.
6 Nachádzala sa tam i Jákobova studňa. Ježiš, unavený
dlhou chôdzou, posadil sa ku studni, aby si odpočinul. Bolo
okolo poludnia.
7 Onedlho prišla k studni samaritánska žena po vodu. Ježiš
ju poprosil: „Daj sa mi napiť!“
8 Bol sám, lebo jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť niečo
na jedenie.
9 Žena sa začudovala: „Ako to, že si odo mňa pýtaš vodu?
Veď ty si Žid a ja som Samaritánka.“ (Židia sa totiž snažili
nemať so Samaritánmi nič spoločné.)
10 Ježiš jej odpovedal: „Keby si vedela o Božom dare a keby
si poznala, kto je ten, čo si od teba pýta vodu, prosila by si
ho, aby ti dal napiť živej vody.“
11 „Pane, veď nemáš ani vedro, ako chceš nabrať vodu
z takej hlbokej studne?“ namietla. „Odkiaľ by si vzal živú
vodu?
12 Náš praotec Jákob dal túto studňu vykopať a sám z nej pil,
aj jeho synovia, aj jeho dobytok. Si vari väčší než on?“
13 Ježiš jej odpovedal: „Každý, kto pije túto vodu, bude opäť
smädný.
14 Ale ak by niekto pil z vody, ktorú mu dám ja, navždy
uhasí svoj smäd. A nielen to: voda, ktorú mu dám, stane sa
v ňom prameňom životodarnej vody a dá mu večný život.“
15 „Pane, prosím ťa, daj mi z tej vody, aby som už nebola
smädná a nemusela sem chodievať čerpať,“ povedala žena.
16 „Choď a priveď sem svojho muža,“ vyzval ju Ježiš.
17 „Nemám muža,“ odpovedala mu.
„Dobre vravíš, že nemáš muža,“ súhlasil Ježiš.
18 „V skutočnosti si ich už mala piatich a ten, s ktorým žiješ
teraz, nie je tvojím manželom. To, čo si povedala, je pravda.“
19 „Pane, vidím, že si prorok!“ zvolala žena.
20 „Naši predkovia uctievali Boha na tomto vrchu, ale vy,
Židia, tvrdíte, že jediné miesto, kde sa má uctievať Boh, je
v Jeruzaleme. Kde ho teda máme uctievať?“
21 Ježiš jej odpovedal: „Ver mi, žena, blíži sa čas, keď ľudia
nebudú uctievať Boha ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.
22 Vy uctievate toho, o ktorom príliš veľa neviete, my
uctievame, toho, ktorého dobre poznáme. Veď Boh
prostredníctvom Židov prináša posolstvo záchrany.

23 Prichádza však čas, ba už aj prišiel, keď praví Boží nasledovníci budú Otcovi prejavovať ozajstnú úctu pod vedením Ducha. Je Otcovou vôľou, aby ho ľudia takto uctievali.
24 Veď Boh je Duch a tí, ktorí ho uctievajú, to majú robiť vedení Duchom a v plnej vážnosti.“
25 „Viem, že príde Mesiáš, (ktorý sa volá Kristus)“ povedala žena. „Keď príde, všetko nám vysvetlí.“
26 „To som ja: ten istý, čo sa s tebou rozpráva,“ povedal jej Ježiš.
27 V tej chvíli sa vrátili učeníci a boli prekvapení, keď zastihli Ježiša v rozhovore so ženou. Ale neodvážili sa spýtať, prečo sa s ňou zhovára, ani o čom sa zhovára.
28 Žena nechala vedro pri studni, rozbehla sa do mesta a každému oznamovala:
29 „Poďte so mnou! Stretla som človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som v živote urobila. Nemohol by byť práve on Mesiášom?“
30 Obyvatelia mesta sa ihneď pobrali za Ježišom.
31 Medzitým ho učeníci ponúkali, aby sa najedol.
32 On však odmietol: „Nebudem jesť. Mám na jedenie čosi, o čom vy nič neviete.“
33 „Priniesol mu azda niekto nejaké jedlo?“ spytovali sa učeníci jeden druhého.
34 „Mojím pokrmom,“ povedal im Ježiš, „je konať vôľu toho, ktorý ma poslal, a dovŕšiť jeho dielo.
35 Nazdávate sa, že žatva sa začne až o štyri mesiace, na sklonku leta? Rozhliadnite sa okolo seba! Obrovské lány obilia už dozrievajú.
36 To sú ľudské duše pripravené na žatvu. Ten čo bude žať a zhromažďovať úrodu pre večnosť, dostáva už teraz svoju odmenu. A ten, čo rozsieval, sa bude radovať spolu s ním.
37 Lebo je pravda to, čo sa hovorí: Jedni sejú a ďalší žnú.
38 Ja som vás poslal žať tam, kde ste nesiali. Iní pred vami sa lopotili, a vy zbierate výsledky ich práce.“
39 Mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo, že Ježiš je Mesiáš. Prijali totiž svedectvo ženy, ktorá im hovorila: „Povedal mi všetko, čo som robila.“
40 Keď prišli za ním k studni, prosili ho, aby zostal v ich meste. Zdržal sa u nich dva dni.
41 Vďaka slovám, ktoré im hovoril, uverili v neho aj mnohí ďalší.
42 Vraveli žene: „Teraz už veríme nie preto, čo si nám povedala, ale sami sme počuli a presvedčili sme sa, že je naozaj Záchranca sveta.“
43 Po dvoch dňoch, ktoré tam strávil, sa pobral do Galiley.

44 A hoci je známy jeho výrok: „Žiadneho proroka si neuctia
tam, odkiaľ pochádza!“,
45 tentoraz ho Galilejčania prijali s otvoreným náručím, lebo
aj oni boli v Jeruzaleme na veľkonočných slávnostiach, a videli,
čo tam vykonal.

Uzdravenie syna kráľovského úradníka

46 Keď Ježiš prechádzal Galileou, znova zavítal do mestečka
Kána, kde predtým premenil vodu na víno. Istý kráľovský
úradník z mesta Kafarnaum, ktorý mal na smrť chorého syna,
47 sa dozvedel, že sa Ježiš vrátil z Judska do Galiley.
Vyhľadal ho v Káne a úpenlivo ho prosil, aby šiel s ním do
Kafarnauma a uzdravil jeho umierajúceho syna.
48 „Nikto z vás mi neuverí, kým neuvidíte znamenia
a divy?“ spýtal sa ho Ježiš.
49 „Pane, prosím ťa, poď rýchlo, kým môj syn neumrie!“
naliehal úradník.
50 „Môžeš ísť domov! Tvoj syn bude žiť!“ odpovedal mu
Ježiš. Ten človek Ježišovi uveril a vybral sa domov.
51 Niektorí z jeho sluhov mu bežali oproti a zvestovali mu,
že jeho syn žije a má sa lepšie.
52 Spýtal sa ich, kedy sa chlapcov stav zlepšil. Odpovedali
mu: „Včera poobede okolo jednej mu zrazu klesla horúčka.“
53 A tu si uvedomil, že sa to stalo presne v tej chvíli, keď
mu Ježiš povedal: „Tvoj syn bude žiť.“ A úradník i všetci v jeho
dome uverili, že Ježiš je Mesiáš.
54 Toto bolo druhé znamenie, ktoré Ježiš vykonal, keď
prišiel z Judska do Galiley.

5

Ježiš uzdraví ochrnutého

1 Potom sa Ježiš pobral do Jeruzalema, lebo bol práve
židovský sviatok.
2 V Jeruzaleme je neďaleko Ovčej brány vodná nádrž,
židovsky nazývaná Betezda, lemovaná piatimi stĺporadiami.
3 Pod týmito prístreškami ležali mnohí chorí: slepí, chromí
a ochrnutí. [Tí túžobne čakali kedy sa rozčerí hladina vody.]*
4 [Z času na čas zostupoval totiž do rybníka anjel Pánov
a rozvíril vodu. Prvý, kto vstúpil do rozvírenej vody, bol
uzdravený, nech trpel akoukoľvek chorobou.]†
5 Medzi postihnutými ležal človek, ktorý bol chorý už
tridsaťosem rokov.

* **5:3** Verš 3b neobsahujú najstaršie rukopisy. † **5:4** Verš 4 neobsahujú najstaršie rukopisy; išlo pravdepodobne o poveru.

6 Keď ho tam Ježiš uvidel ležať, a zistil, že je už tak dlho
chorý, spýtal sa ho: „Túžiš vyzdravieť?“
7 „Pane,“ odpovedal chorý, „nemám nikoho, kto by mi
pomohol dostať sa k nádrži, keď sa zvíri voda. Kým sa tam
sám dostanem, zakaždým ma niekto predbehne.“
8 Ježiš mu odpovedal: „Vstaň, vezmi si rohož a môžeš ísť.“
9 Chorý bol v tej chvíli uzdravený: zvinul si rohož a pobral
sa preč. V ten deň však bola sobota.
10 Židovský predstavitelia preto začali uzdraveného
napomínať: „Je sobota, náš zákon ti zakazuje niesť svoju
rohož.“
11 On im však povedal: „Muž, ktorý ma uzdravil, povedal:
‚Vezmi svoju rohož a môžeš ísť.‘ “
12 „A ktože ti povedal: ‚Vezmi svoju rohož a choď?‘ “
rozhorčovali sa.
13 To uzdravený nevedel, lebo Ježiš sa vytratil v dave, ktorý
sa tam zišiel.
14 Po nejakom čase ho Ježiš vyhľadal v chráme a povedal
mu: „Vidíš, si zdravý. Ale už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo
horšie.“
15 Ten človek sa rozbehol za židovskými vodcami a oznámil
im, že to bol Ježiš, kto ho uzdravil.
16 Židovský vodcovia začali na Ježiša útočiť, že také veci robí
práve v sobotu.
17 Ale Ježiš im odpovedal: „Môj Otec neprestajne koná pre
dobro ľudí a ja robím to isté.“
18 Po týchto slovách sa židovskí vodcovia ešte väčšmi usilovali zabiť ho. Dôvodom nebolo len znesväcovanie soboty, ale
aj to, že hovoril o Bohu ako o svojom Otcovi, a tým sa robil
rovným Bohu.
19 Ježiš im však povedal: „Buďte si istí, že Syn nerobí nič
sám od seba; robí len to, čo vidí robiť Otca. Lebo všetko, čo
koná Otec, robí takisto aj Syn.
20 Veď Otec miluje Syna a zveruje sa mu so všetkým, čo robí.
A ukáže mu, že má urobiť ešte väčšie veci, než tie, ktoré ste
videli – a budete sa tomu čudovať.
21 Otec kriesi mŕtvych a dáva im život. Rovnako aj Syn dáva
život podľa vlastného rozhodnutia.
22 A navyše, Otec sám nebude súdiť nikoho. Toto právo
zveril Synovi,
23 aby všetci vzdali Synovi rovnakú úctu, akú vzdávajú
Otcovi. Kto nepreukazuje úctu Synovi, nepreukazuje ju ani
Otcovi, ktorý ho poslal.“

Kto bude žiť večne?

24 „Uisťujem vás, že každý, kto berie vážne moje slová
a dôveruje tomu, ktorý ma poslal, má večný život. Nebude
odsúdený; prešiel zo smrti do života.
25 A slávnostne vyhlasujem, že príde čas, ba už je tu, keď
mŕtvi budú počuť hlas Božieho Syna; a tí, čo ho vezmú vážne,
budú žiť.
26 Ako je Otec zdrojom života, tak aj Syna poveril, aby dával
život ľuďom.
27 A dal mu aj právo súdiť, lebo on je Syn človeka.
28 Nebuďte prekvapení; prichádza totiž čas, keď všetci mŕtvi
budú počuť jeho hlas
29 a budú vzkriesení. Tí, čo konali dobro, vstanú do
večného života, ale tí, čo neprestali konať zlo, vstanú a budú
odsúdení.“

Svedectvá o Ježišovi

30 „Nič nerobím sám, nezávisle od Otca. Súdim len po
porade s ním, preto súdim spravodlivo. Moja vôľa sa zhoduje
s Otcovou, a tak nekonám podľa svojej vôle, ale podľa vôle
toho, ktorý ma poslal.
31 Ak by som bol sám sebe svedkom toho, kým som, moje
svedectvo by nemalo žiadnu hodnotu.
32 Ale je tu iný, ktorý svedčí o mne, a ja viem, že jeho
svedectvo je dôveryhodné.
33 Vy sami ste poslali poslov k Jánovi, a to, čo o mne Ján
povedal, bola pravda.
34 Ja však nemusím stavať na ľudskom svedectve. O Jánovi
hovorím len preto, že prijatím jeho posolstva môžete byť
zachránení.
35 Ján bol ako horiaca pochodeň, ktorá dáva svetlo a vy ste
sa určitý čas radovali z jeho svetla.
36 Ale je tu ešte jasnejšie svedectvo ako Jánovo, a to sú
skutky, ktoré ma Otec poveril vykonať, tie sú dôkazom, že
ma poslal Otec.
37 Sám Otec, ktorý ma poslal, vydal o mne svedectvo. Vy
ste však nikdy nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho tvár,
38 a jeho slovo vo vás nezostalo, lebo tomu, ktorého poslal,
neveríte.
39 Skúmate Písmo a domnievate sa, že ak budete podľa neho
žiť, získate večný život. Ale aj Písmo svedčí o mne.
40 Napriek tomu nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.
41 Nejde mi o ľudské uznanie,
42 ale poznám vás dobre a viem, že v skutočnosti Boha
nemilujete.
43 Viem to, lebo som prišiel v mene svojho Otca, no odmietli
ste ma prijať. Keby však niekto prišiel vo vlastnom mene,
prijali by ste ho s nadšením.

44 Nečudujem sa, že mi nemôžete uveriť, lebo vám väčšmi
záleží na tom, aby ste sa páčili ľuďom ako Bohu.
45 A nemyslite si, že to budem ja, kto vás pred Otcom
obžaluje. Vaším žalobcom bude Mojžiš, do ktorého ste vložili
všetky svoje nádeje.
46 No keby ste naozaj verili Mojžišovi, verili by ste aj mne,
lebo on písal o mne.
47 Ale keď neveríte jemu, ako by ste mohli veriť mojim
slovám?“

6

Ježiš nasýti päťtisíc ľudí

1 Potom sa Ježiš spolu s učeníkmi preplavil na druhý breh
Galilejského jazera (ktoré sa nazýva aj Tiberiadské).
2 Hrnuli sa za ním veľké zástupy, lebo v tom, ako uzdravoval
chorých, videli Božie znamenie.
3 Ježiš vystúpil na vrch a usadil sa na ňom aj so svojimi
učeníkmi.
4 Bolo krátko pred veľkonočnými sviatkami.
5 Keď sa Ježiš rozhliadol a uvidel veľké množstvo ľudí, ktorí
sa k nemu blížili, opýtal sa Filipa: „Kde nakúpime toľko chleba,
aby sa všetci tí ľudia najedli?“
6 Ježiš však už vedel, čo urobí a touto otázkou chcel len
vyskúšať Filipovu vieru.
7 Filip mu odpovedal: „Ani keby sme nakúpili chlieb za
dvesto denárov, nebolo by dosť, aby sa každému ušiel aspoň
kúsok.“
8 Jeden z učeníkov, Šimonov brat Ondrej, povedal Ježišovi:
9 „Je tu jeden chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov
a dve ryby. Ale čože je to pre toľkých ľudí!“
10 „Povedzte, aby si všetci posadali!“ prikázal Ježiš
učeníkom. Miesta bolo dosť a tak sa všetci usadili na
trávnatom úbočí svahu. V zástupe bolo asi päťtisíc mužov.
11 Ježiš vzal päť chlebov, poďakoval za ne Bohu, rozlámal ich
a učeníci ich roznášali sediacim. Podobne urobil aj s rybami
a každý dostal, koľko chcel.
12 Keď sa všetci najedli, prikázal učeníkom: „Pozbierajte
všetko čo zostalo, aby nič nevyšlo nazmar!“
13 Nazbierali dvanásť košov zvyškov, ktoré zostali
z pôvodných piatich chlebov.
14 V tom, čo Ježiš urobil, ľudia videli Božie znamenie, a preto
si hovorili: „To je akiste ten Prorok, ktorý má prísť!“
15 Ježiš vedel, o čom uvažujú i to, že sa ho chcú zmocniť
a vyhlásiť ho za kráľa. Preto sa od nich vzdialil a opäť vyšiel
až úplne na vrch, aby bol sám.

Ježiš kráča po mori

16 Keď sa zvečerilo, učeníci zišli k jazeru.
17 Bola už tma a Ježiš za nimi ešte stále neprišiel. A tak nastúpili do loďky a plavili sa na druhý breh do Kafarnauma.
18 Onedlho sa strhol prudký vietor a hladina jazera sa rozbúrila.
19 Keď sa vzdialili päť či šesť kilometrov od brehu, zrazu zbadali Ježiša, ako kráča po mori a blíži sa k loďke. Učeníci sa však veľmi sa preľakli.
20 Ježiš ich však upokojil: „Nebojte sa, to som ja!“
21 Pozvali ho, aby nastúpil do lode a čoskoro pristáli pri brehu, ku ktorému sa plavili.

Ježiš je chlieb života

22 Zástup ľudí na protiľahlom brehu čakal na Ježiša až do rána. Vedeli, že Ježiš s učeníkmi nenastúpil do jedinej loďky, ktorú mali a neodplavil sa s nimi.
23 Na miesto, kde Pán ďakoval za chlieb a nasýtil zástup, sa priplavilo na druhý deň niekoľko člnov z Tiberiady.
24 Keď ľudia zistili, že sa nedočkajú ani Ježiša, ani učeníkov, nasadli niektorí naspäť do svojich člnov a vybrali sa ho hľadať. Preplavili sa až do mesta Kafarnaum
25 na druhom brehu jazera, kde Ježiša konečne našli. Opýtali sa ho: „Majstre, kedy si sa sem dostal?“
26 Ježiš im však povedal: „Pravda je takáto: Hľadáte nie preto, že by ste pochopili znamenia ktoré konám, ale len preto, lebo som vás včera nasýtil chlebom.
27 Prečo sa ustavične staráte iba o pominuteľné veci, o jedlo a pitie? Usilujte sa o pokrm, ktorý pretrvá pre večný život. Tento pokrm vám dá Syn človeka, ktorého tým poveril Boh, jeho Otec.“
28 „A čo máme robiť, aby sme konali to, čo od nás Boh očakáva?“ pýtali sa ho.
29 „Boh od vás očakáva iba jedno,“ odpovedal im. „Verte v toho, ktorého poslal.“
30 Oni však vraveli: „Ak ti máme uveriť, musíš nám dať jasné znamenie. Čím nás chceš presvedčiť?
31 Keď naši otcovia putovali púšťou, dostávali mannu. Lebo o Mojžišovi je napísané: ‚Dal im chlieb z neba, aby ich nasýtil.‘ “
32 Ježiš im povedal: „Uisťujem vás: Nebol to Mojžiš, kto vám dával chlieb z neba. Je to môj Otec, ktorý vám dáva skutočný chlieb z neba.
33 Tým chlebom od Boha je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva ľuďom život.“
34 „Pane,“ prosili ho ľudia, „dávaj nám tento chlieb stále!“

35 Ježiš im povedal: „Ja som chlieb, ktorý dáva život. Kto
príde ku mne a dôveruje mi, nebude už nikdy trpieť hladom
ani smädom.
36 Ale hoci ste počuli moje slová a videli ste moje činy, aj tak
mi neveríte.
37 Každý, koho mi Otec zveril, prichádza ku mne a ja
nikoho, kto ku mne prichádza, neodmietnem.
38 Lebo ja som zostúpil z neba, aby som robil nie to, čo
chcem ja, ale aby som plnil vôľu toho, ktorý ma poslal.
39 A ten, ktorý ma poslal, si želá, aby som dával pozor
na všetkých, ktorých mi zveril, aby som ich v deň svojho
druhého príchodu vzkriesil k večnému životu.
40 To, čo si môj otec naozaj želá je, aby každý, kto sa
rozhodne pre Syna a uverí v neho, získal večný život a ja ho
vzkriesim v posledný deň.“
41 Ľudí pobúrili jeho slová: „Ja som chlieb, ktorý zostúpil
z neba.“
42 A namietali: „Ako to? Vari to nie je Ježiš, Jozefov syn?
Veľmi dobre poznáme jeho otca i matku! A on sa opovažuje
tvrdiť nám: ‚Zostúpil som z neba.‘ “
43 Ježiš im povedal: „Nepohoršujte sa!
44 Nikto sa nemôže stať mojím nasledovníkom bez toho, aby
ho viedol Otec, ktorý ma poslal. A všetkých, ktorých mi dal,
vzkriesim v posledný deň k večnému životu.
45 Veď jeden z prorokov napísal: ‚Boh bude hovoriť ku
každému človeku.‘ Kto teda počúva Otca a dá sa ním poučiť,
prichádza ku mne.
46 To však neznamená, že by niekto Otca videl. Len ten,
kto prišiel od Boha, ho naozaj videl.
47 Preto vám hovorím: Každý, kto mi verí, má večný život.
48 Ja som chlieb, ktorý dáva život.
49 Vaši predkovia jedli na púšti mannu, a predsa zomreli.
50 Toto je však chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto z neho bude
jesť, nezomrie.
51 Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba a dáva život. Ak sa
niekto sýti týmto chlebom, bude žiť večným životom. Tým
chlebom je moje telo a ja ho dám ako obeť, aby svet mohol
žiť.“
52 To vyvolalo medzi Židmi nový rozruch: „Vari nám môže
dať tento tu jesť svoje telo? Ako?“
53 Ježiš im na to povedal: „Uisťujem vás: Ak nebudete jesť
telo Syna človeka a piť jeho krv, nemáte večný život.
54 Iba ten, kto je moje telo a pije moju krv, bude žiť naveky
a ja ho vzkriesim v posledný deň.
55 Veď moje telo je tým pravým pokrmom a moja krv tým
pravým nápojom.

56 Kto je moje telo a pije moju krv, žije v jednote so mnou
a ja v jednote s ním.
57 Tak, ako môj život závisí od Otca, ktorý je zdrojom života
a poslal ma sem, tak aj ja budem pre toho, kto mňa je,
zdrojom života.
58 Ja som ten pravý chlieb, ktorý zostúpil z neba a každý,
kto tento chlieb je, bude žiť naveky a neumrie, ako pomreli
vaši otcovia, hoci jedli mannu."
59 Toto povedal Ježiš, keď učil v kafarnaumskej synagóge.

Mnohí Ježišovi nasledovníci ho opustili

60 Keď to počuli Ježišovi nasledovníci, mnohí z nich
povedali: „Čo sú to za nezmysly. To sa nedá počúvať!"
61 Ježiš postrehol, že sa jeho poslucháči rozhorčujú, a spýtal
sa ich: „To vás pohoršuje?
62 A čo poviete, keď uvidíte Syna človeka vystupovať tam,
kde bol predtým?
63 Život dáva len Boží Duch; ľudské úsilie človeku život nedá.
Slová, ktoré som vám hovoril, sú z Ducha a prinášajú život.
64 Medzi vami sú však takí, ktorí mi neveria."
Ježiš totiž od začiatku vedel, kto v neho verí, a vedel aj to,
kto ho neskôr zradí.
65 A potom dodal: „Preto som vám povedal, že nikto
nemôže ku mne prísť, lebo najprv musí sám dovoliť Otcovi,
aby mu to umožnil."

Petrovo vyznanie

66 Po týchto slovách sa mnohí od Ježiša odvrátili a už ho
nenasledovali.
67 Vtedy sa Ježiš obrátil k dvanástim učeníkom: „Vy ma
nechcete opustiť, však?"
68 Šimon Peter mu odpovedal: „Pane, ku komu by sme šli?
Iba tvoje slová prinášajú večný život.
69 My sme uverili aj poznali, že si Kristus, Boží Syn."
70 Ježiš im povedal: „Vari som si vás dvanástich nevyvolil
ja sám? A i napriek tomu jedného z vás ovláda diabol."
71 Myslel tým Judáša, syna Šimona Iškariotského, ktorý ho
zradil aj napriek tomu, že patril medzi Ježišových dvanástich
učeníkov.

7

Ježiš ide na slávnosť Stánkov

1 Potom Ježiš navštevoval jednotlivé miesta v Galilei. Nech-
cel sa zdržiavať v Judsku, lebo tam sa ho židovský vodcovia
usilovali zabiť.
2 Ale keď sa blížila slávnosť Stánkov,

3 jeho bratia naňho naliehali: „Choď do Judska a ukáž
svojim učeníkom, aké zázraky vieš robiť!
4 Ak niekto chce, aby sa o ňom na verejnosti, nemôže svoje
činy skrývať. Ak naozaj dokážeš konať zázraky, mal by si to
všetkým ukázať.“
5 Dokonca ani jeho bratia totiž neverili, že je Mesiáš.
6 Ježiš im odpovedal: „Môj čas ešte nenastal. Vy však
môžete ísť kdekoľvek,
7 vás ľudia nemajú dôvod nenávidieť. Mňa však nenávidia,
lebo ich usvedčujem z hriešnosti ich činov.
8 Choďte na sviatky sami, nebudem robiť, čo chcete vy;
pôjdem, až príde ten správny čas.“
9 A zostal ešte v Galilei.
10 Po odchode bratov sa však na sviatky pobral aj on: nie
však verejne, ale tak, aby sa o tom nevedelo.
11 Židovskí vodcovia ho cez sviatky hľadali a vypytovali sa:
„Kde je?“
12 Medzi ľuďmi sa o ňom šírili všelijaké reči. Jedni vraveli:
„Je to dobrý človek.“ Iní však hovorili: „Kdeže, iba ich vodí za
nos.“
13 Nikto sa však neodvážil povedať o ňom svoju mienku
nahlas, lebo sa báli židovských vodcov.

Ježiš vyučuje v chráme

14 Zrazu uprostred sviatkov vstúpil Ježiš do chrámu a začal
učiť.
15 Židovský vodcovia sa čudovali: „Ako to, že sa tak vyzná
v Písme, keď na to nemá školy?“
16 Ježiš im odpovedal: „To, čo vás učím, pochádza od Boha,
ktorý ma poslal.
17 Každý, kto túži konať Božiu vôľu, pozná, či moje slová
pochádzajú od Boha, alebo či hovorím len sám za seba.
18 Kto prináša svetu vlastné myšlienky, ten túži po tom, aby
sa mu dostalo uznanie. Ale kto chce osláviť a zvelebiť toho,
kto ho poslal, je úprimný a niet v ňom neprávosti.
19 Nedal vám vari Mojžiš zákon? Nikto z vás však podľa
neho nežije. Prečo ma chcete zabiť?“
20 „Čo si sa pomiatol na rozume? Kto ťa chce zabiť?“ ozývalo
sa zo zástupu.
21 „Urobil som v sobotu zázrak a vás to vyviedlo z miery,“
vysvetľoval Ježiš.
22 „A pritom vy takisto narúšate zákon. Mojžiš vám prikázal,
aby ste svoje deti obrezávali ôsmy deň; tento príkaz pochádza
nie od Mojžiša, ale už od praotcov.

23 Ak neváhate vykonať obriezku, ak to pripadne na
sobotu, aby ste neprestúpili Mojžišov zákon, prečo vás tak
hnevá, že som v sobotu vrátil človeku zdravie?
24 Prestaňte vynášať povrchné súdy, ale súďte podľa toho,
čo je skutočná pravda.“

Mienky o Ježišovi sa rozchádzajú

25 Niektorí z obyvateľov Jeruzalema sa spytovali: „Je to
naozaj ten, ktorého chcú zabiť?
26 Káže verejne v chráme a nič mu nepovedia? Vari ho
vodcovia začali predsa len pokladať za Mesiáša?
27 Ale to predsa nemôže byť! O Mesiášovi vraj nikto nebude
vedieť, odkiaľ prišiel, ale o Ježišovi vieme, odkiaľ prichádza.“
28 Tu zvolal Ježiš v chráme, takže ho všetci mohli počuť:
„Poznáte ma a viete, odkiaľ som? Neprišiel som sám od seba,
poslal ma ten, ktorému sa dá veriť. Vy ho však nepoznáte.
29 Ja ho poznám, lebo od neho prichádzam a on ma k vám
poslal.“
30 V tej chvíli sa ho židovskí vodcovia chceli zmocniť, ale
nik sa neopovážil vztiahnuť naňho ruku, lebo jeho čas ešte
nenastal.
31 Mnohí, ktorí ho v chráme počúvali, uverili v Ježiša ako
Mesiáša a hovorili: „Vari by mal Mesiáš vykonať viac znamení
od Boha ako tento človek?“
32 Keď sa farizejom dostalo do uší, čo ľudia rozprávajú
o Ježišovi, spolu s veľkňazmi poslali chrámovú stráž, aby ho
zatkla.
33 Ale Ježiš im povedal: „Zostanem s vami ešte nejaký čas
a potom sa vrátim k tomu, ktorý ma poslal.
34 Keď odídem, budete ma hľadať, ale nenájdete ma. Kde
som ja, tam sa vy nedostanete.“
35 „Kam chce tento človek odísť? Kde by sme ho nenašli?“
spytovali sa vodcovia ľudu posmešne. „Mieni azda odísť
medzi židov, ktorí nežijú v Izraeli a učiť tam pohanov?
36 A čo znamenajú jeho slová: Budete ma márne hľadať.
Lebo kde pôjdem ja, tam sa vy nedostanete?“

Zasľúbenie o Duchu Svätom

37 V posledný deň, keď slávnosť Stánkov vrcholila, Ježiš opäť
vystúpil a hlasno zvolal: „Kto je smädný, nech príde ku mne
a napije sa!
38 Kto verí vo mňa, zakúsi, čo hovorí Písmo: ‚Prúd živej
vody bude vytekať z jeho vnútra.‘ “
39 Hovoril o Svätom Duchu, ktorého mali prijať tí, ktorí
v neho uveria. Dovtedy totiž Duch ešte nebol daný, lebo Ježiš
ešte nebol oslávený.

Hádky o Ježišovi

40 Po týchto slovách sa zo zástupu ozývali hlasy: „To je určite
ten Prorok!“
41 Ďalší hovorili: „Je to Mesiáš!“ Iní však namietali: „Vari by
mohol Mesiáš pochádzať z Galiley!
42 Či nehovorí Písmo, že Mesiáš bude potomkom kráľa
Dávida a narodí sa v mestečku Betleheme, z ktorého pochádzal
i Dávid?“
43 A tak sa napokon pre Ježiša pohádali.
44 Niektorí sa ho pokúšali zatknúť, ale nik sa neodhodlal
naň siahnuť.
45 Chrámová stráž sa vrátila k veľkňazom a farizejom bez
neho. „Prečo ste ho nepriviedli?“ oborili sa na nich.
46 Stráže však vraveli: „Nikdy sme nikoho nepočuli hovoriť
také veci.“
47 Farizeji im povedali: „Takže aj vy ste sa dali zviesť?
48 Uveril v neho azda niekto z vodcov alebo z nás, farize-
jov?“
49 „Verí mu iba ten nevzdelaný dav, ktorý sa vôbec nevyzná
v Zákone. Nech sú prekliaty!“
50 Jedným z tých farizejov bol aj Nikodém, ktorý pred
časom navštívil Ježiša. Ten namietol:
51 „Ako môžete odsúdiť človeka, ktorého ste predtým nevy-
počuli? Zodpovedá to azda nášmu Zákonu?“
52 „Nie si náhodou aj ty Galilejčan?“ spýtali sa ho. „Len čítaj
Písmo a presvedčíš sa, že z Galiley prorok nepríde.“
53 Po týchto slovách sa rozišli domov.*

8

Ježiš odpúšťa hriešnici

1 Ježiš odišiel na Olivový vrch,
2 ale hneď na svitaní sa znova vrátil do chrámu. Všetci,
čo prišli na chrámové nádvorie, sa zhromaždili okolo Ježiša.
Sadol si a učil ich.
3 Onedlho učitelia Zákona a farizeji privliekli ženu pristih-
nutú pri cudzoložstve. Postavili ju všetkým na oči
4 a povedali: „Učiteľ, túto ženu pristihli pri cudzoložstve.
5 Mojžiš nám v zákone prikázal takéto ženy ukameňovať.
A čo nám povieš ty?“
6 Bola to však pasca. Touto otázkou sa ho snažili vyprovoko-
vať, aby povedal niečo, za čo by ho mohli obžalovať. Ale Ježiš
sa zohol a písal prstom po zemi.
7 Keď neprestávali dobiedzať, vzpriamil sa a povedal: „Ten
z vás, kto nikdy nezhrešil, nech do nej hodí kameň ako prvý.“
8 A znova sa sklonil a písal po zemi.

* **7:53** Verše 7,53-8,11 neobsahujú najstaršie rukopisy, v niektorých je text zaradený za Luk 21,38.

9 Keď to počuli, začali sa jeden po druhom vytrácať – prví
odišli starší, po nich aj ostatní. Nakoniec Ježiš zostal v strede
nádvoria so ženou sám.
10 Vtedy sa opäť vzpriamil a spýtal sa jej: „Kde sú tvoji
žalobcovia? Ani jeden ťa neodsúdil?“
11 „Nikto, pane,“ odpovedala.
„Ani ja ťa neodsudzujem,“ povedal jej Ježiš. „Choď, ale už
viac nehreš!“

Ježiš – svetlo sveta

12 Potom znova prehovoril k zhromaždeným poslucháčom
a povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto ide za mnou, nebude
blúdiť v tme, ale bude mať svetlo, ktoré vedie k ozajstnému
životu.“
13 „Vystupuješ ako svoj vlastný svedok; tvoje svedectvo
preto nemá žiadnu hodnotu!“ prerušili ho farizeji.
14 „Moje svedectvo je pravdivé, aj keď hovorím sám o sebe,“
namietol Ježiš. „Lebo ja viem, odkiaľ som prišiel a kam idem.
Vy však ani len netušíte odkiaľ som prišiel a kam idem.
15 Vy súdite podľa ľudských meradiel, ja však takto nikoho
neodsudzujem.
16 Keď ja súdim, môj súd je spravodlivý, lebo nesúdim sám,
ale so mnou súdi aj môj Otec, ktorý ma poslal.
17 Vo vašom vlastnom zákone je napísané, že svedectvo je
pravdivé, ak sa zhodnú vo výpovedi dvaja svedkovia.
18 Svedectvo o sebe vydávam ja sám a tým druhým sved-
kom je Otec, ktorý ma poslal.“
19 „A kdeže je tvoj otec?“ spytovali sa ho.
„Neviete ani kto som ja, ani kto je môj Otec,“ odpovedal
im Ježiš. „Keby ste vedeli, kto naozaj som, poznali by ste aj
môjho Otca.“
20 Tento rozhovor sa odohrával na chrámovom nádvorí pri
pokladniciach, do ktorých ľudia dávali svoje dary. Ale nikto
ho nezatkol, lebo ešte nenastal jeho čas.

Len kto verí, pozná Ježiša

21 Ježiš sa im znova prihovoril: „Odídem od vás, vy ma
budete hľadať, ale zomriete vo svojom hriechu. A tam, kam
idem, nemôžete ísť.“
22 „Hádam si len nechce vziať život?“ vraveli si medzi sebou.
„Prečo by inak vravel, že nemôžeme prísť tam, kam ide on?“
23 Ježiš im povedal: „Vy ste zdola a patríte tomuto svetu. Ja
som zhora a nepatrím tomuto svetu.
24 To je dôvod, prečo som vám povedal, že zomriete vo
svojich hriechoch. Ak neuveríte, že JA SOM, zomriete vo
svojich hriechoch.“
25 „Tak nám povedz, kto vlastne si!“ naliehali.

„Ale veď vám o tom hovorím už od začiatku,“ odpovedal.
26 „O vás by som mohol povedať mnoho, čo vás odsudzuje. No poviem vám iba to, čo mi povedal ten, ktorý ma poslal. A on je pravda sama.“
27 Ale nikto v tej chvíli nepochopil, že Ježiš hovorí o svojom Otcovi.
28 Preto na vysvetlenie doložil: „Keď pribijete Syna človeka na kríž, pochopíte, že JA SOM a že nič nekonám nezávisle od Otca, ale hovorím tak, ako ma to on naučil.
29 A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Neopustí ma, lebo robím to, čo sa mu páči.“
30 Po týchto slovách mnohí v neho uverili.

Kto hreší, je otrokom hriechu

31 Židovským vodcom, ktorí v neho uverili, Ježiš povedal: „Ak budete žiť podľa mojich slov, budete mojimi ozajstnými učeníkmi.
32 Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí.“
33 „Ale veď my sme potomkovia Abraháma a nikdy sme neboli nikoho otrokmi. Prečo teda hovoríš, že budeme slobodní?“ namietali.
34 Ježiš im odpovedal: „Pravda je taká, že každý, kto hreší, je otrokom hriechu.
35 Otrok nemá v rodine stále miesto. Iba syn je členom rodiny navždy.
36 Ak vás teda Syn oslobodí, budete naozaj slobodní.
37 Viem, že ste Abrahámovi synovia, no napriek tomu ma chcete zabiť, pretože odmietate prijať moje slová.
38 Ja vám hovorím, čo som videl u svojho Otca. Vy však konáte podľa toho, čo ste videli a počuli od vášho otca.“
39 „Naším otcom je Abrahám!“ ohradili sa.
Ježiš im odpovedal: „Ak by ste boli Abrahámovými deťmi, konali by ste ako on.
40 Vy ma však chcete zabiť. A pritom všetko, čo som vám hovoril, bola pravda, ktorú som počul od Otca. Abrahám by tak nekonal.
41 Robíte presne to, čo váš otec.“ Odsekli mu: „My sme sa nenarodili zo smilstva ako ty! Naším jediným otcom je sám Boh.“
42 Ježiš im povedal: „Keby bol naozaj Boh vaším otcom, milovali by ste ma. Ja som sem totiž prišiel od Boha. Neprišiel som sám od seba, ale z jeho poverenia.
43 Viete, prečo nechápete, čo vám hovorím? Lebo nemôžete zniesť moje slová.
44 Vaším otcom je diabol a vy chcete konať len to, po čom túži váš otec. Jeho lži od počiatku prinášajú smrť, lebo v ňom

nie je žiadna pravda. Keď klame, robí to, čo je mu prirodzené: je to klamár a otec lži.
45 Vy však mojim slovám neveríte, pretože ja hovorím pravdu!
46 Môže ma niekto z vás usvedčiť z nejakého hriechu? Prečo mi teda neveríte, keď hovorím pravdu?
47 Kto patrí Bohu, ten rád prijíma Božie slovo. Vy však Bohu nepatríte, preto odmietate počuť jeho slová.“
48 Židovskí vodcovia mu na to povedali: „Nevraveli sme správne, že si zradca, človek posadnutý zlým duchom?“
49 „Nie som posadnutý zlým duchom,“ odpovedal im Ježiš. „Ja len vzdávam česť svojmu Otcovi, ale vy ju odmietate vzdať mne.
50 Netúžim po tom, aby sa mi dostalo uznania. Je však niekto, komu záleží na tom, aby mi bola vzdaná česť. Odsúdi každého, kto mňa odmietne.
51 Ale jedno je isté: kto prijíma moje slovo a podľa neho žije, nikdy neokúsi smrť.“
52 Židia zvolali: „Teraz sme si istí, že si posadnutý démonom! Abrahám zomrel, aj proroci zomreli, a ty vravíš, že kto bude žiť podľa tvojho slova, nikdy neokúsi smrť.
53 Si azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci zomreli. Kto si myslíš, že si?“
54 Ježiš im odpovedal: „Keby som chválil sám seba, nemalo by to nijakú cenu. Mne však preukazuje česť môj Otec, o ktorom tvrdíte, že je vaším Bohom.
55 Vy ste ho nikdy nepoznali, ale ja ho poznám dobre. Keby som to poprel, bol by som rovnaký luhár ako vy. Ale ja ho poznám a konám v súlade s jeho slovom.
56 Váš otec Abrahám túžil vidieť môj deň a keď ho uvidel, zaradoval sa.“
57 „Tak ty si videl Abraháma?“ pýtali sa ho židovskí vodcovia, „veď nemáš ani len päťdesiat rokov!“
58 „Uisťujem vás,“ povedal Ježiš, „že skôr než sa Abrahám narodil, JA SOM.“
59 Vtom okamihu vzali kamene a chceli ho ukameňovať. Ježiš sa im však skryl a vytratil sa z chrámu.

9

Ježiš uzdraví slepého

1 Cestou stretol človeka, ktorý bol od narodenia slepý.
2 „Majstre, prečo sa narodil slepý?“ spytovali sa ho učeníci. „Je to následok jeho hriechu, alebo hriechu jeho rodičov?“
3 „Nehľadajte vinu ani uňho, ani u jeho rodičov,“ odpovedal Ježiš. „Je slepý, aby sa v jeho živote prejavila Božia moc.

4 Kým ešte trvá deň, musíme konať dielo toho, ktorý ma
poslal. Čoskoro nastane noc, keď sa už nebude dať robiť nič.
5 Kým som na svete, som svetlo sveta.“
6 Po týchto slovách napľul na zem, urobil zo slín a prachu
blato, potrel ním slepému oči
7 a povedal mu: „Choď sa umyť k nádrži Siloe.“ (Siloe
znamená Poslaný.) Slepý poslúchol, umyl sa, a keď sa vrátil,
videl.
8 Jeho susedia a tí, čo ho poznali ako slepého žobráka, sa
čudovali: „Vari to nie je to ten, čo tu sedával a žobral?“
9 Jedni hovorili: „Je to on!“ Iní vraveli: „Nie je to on, len sa
naňho podobá.“ Ale uzdravený povedal: „Áno, som to ja!“
10 „Ako to, že vidíš? Čo sa stalo?“ vyzvedali sa.
11 On im odpovedal: „Nejaký človek menom Ježiš urobil
blato, potrel mi ním oči blatom a povedal, aby som sa šiel
umyť k nádrži Siloe. Išiel som teda, umyl som sa – a odvtedy
vidím.“
12 „A nevieš, kde je teraz?“ spytovali sa ho.
„Neviem,“ odpovedal im uzdravený.

Vypočúvanie farizejov

13 Človeka, ktorý bol predtým slepý, priviedli k farizejom.
14 V ten deň, keď Ježiš urobil blato a uzdravil slepého, bola
totiž sobota.
15 Farizeji sa ho podrobne vypytovali, ako sa mu vrátil zrak.
A muž im to vyrozprával: „Ježiš mi potrel blatom oči, potom
som sa umyl – a teraz vidím.“
16 Niektorí z farizejov vraveli: „Ten človek akiste nie je od
Boha, keď nezachováva sobotu.“
„Ale ako by mohol hriešny človek urobiť také zázračné
znamenia?“ vraveli iní. Strhla sa medzi nimi škriepka.
17 Znova sa teda obrátili na uzdraveného: „A čo si o ňom
myslíš ty? Veď teba uzdravil.“
„Je to prorok,“ odpovedal im.
18 Farizeji však odmietali uveriť, že ten človek bol slepý a že
sa mu vrátil zrak. Zavolali si teda jeho rodičov
19 a spýtali sa ich: „Je to váš syn? A je pravda, že sa narodil
slepý? Ako to, že teraz vidí?“
20 Rodičia odpovedali: „Áno, je to náš syn a narodil sa nám
slepý. To vieme určite.
21 Ale ako sa stalo, že teraz vidí, to nevieme. A nevieme nič
ani o tom, kto ho uzdravil. Opýtajte sa jeho, je už dospelý,
nech vám to povie sám.“
22 Rodičia odpovedali vyhýbavo, lebo sa báli židovských
vodcov. Tí totiž rozhodli, že vylúčia zo židovskej obce
každého, kto by uznal Ježiša za Mesiáša.

23 To bol dôvod, prečo jeho rodičia povedali: „Je dospelý,
opýtajte sa jeho.“
24 A tak si znovu zavolali bývalého slepca a povedali mu:
„Prisahaj pred Bohom, že hovoríš pravdu! My totiž vieme,
že ten človek je hriešny.“
25 „Či je hriešny, alebo nie, to neviem,“ odpovedal uz-
dravený. „Jedno však viem: bol som slepý, no teraz vidím!“
26 „Ale ako ti vrátil zrak? Čo s tebou urobil?“ spytovali sa ho
znova.
27 „Veď som vám to všetko už vyrozprával a nepočúvali ste.
Prečo to vlastne chcete znova počuť? Chcete sa azda aj vy
stať jeho učeníkmi?“
28 „Ty si jeho učeník!“ zlostne sa naňho osopili. „My sme
učeníci Mojžišovi.
29 O Mojžišovi vieme, že sa s ním zhováral Boh, ale o tomto
človeku nevieme ani len to, odkiaľ je.“
30 „To je naozaj čudné, že neviete nič o človeku, ktorý mi
vrátil zrak!“ namietol uzdravený.
31 „Každý predsa vie, že Boh prosby hriešnikov nepočuje,
ale vypočuje toho, kto je bohabojný a žije podľa Božej vôle.
32 Čo svet svetom stojí, nikto nikdy nepočul, že by niekto
vrátil zrak slepému od narodenia.
33 Keby toho človeka neposlal Boh, nič podobné by nemo-
hol urobiť.“
34 „Si skrz-naskrz hriešny od svojho narodenia! Ty sa nás
opovážiš poúčať?“ rozkričali sa naňho a vyhnali ho.

Slepota vidiacich

35 Keď sa Ježiš dozvedel, že ho vyhnali, vyhľadal uz-
draveného a spýtal sa ho: „Veríš v Syna človeka?“
36 „Pane, povedz mi, kto to je? Rád by som v neho veril,“
odpovedal.
37 „Vidíš ho pred sebou; práve sa s tebou zhovára,“
odpovedal mu Ježiš.
38 „Verím, Pane!“ zvolal a padol pred Ježišom na kolená.
39 „Prišiel som na tento svet, aby som ho súdil,“ pokračoval
Ježiš, „aby som otvoril oči tým, ktorí sú slepí, a aby som ukázal
tým, čo sa domnievajú, že vidia, akí sú slepí.“
40 Počuli to farizeji, čo stáli okolo, a spýtali sa ho: „Čože?
Vari sme tiež slepí?“
41 Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli naozaj slepí, boli by
ste bez viny. Vy však hovoríte ‚Vidíme‘, a preto zostávate
v hriechu.“

10

Ježiš – Dobrý pastier

1 „Uisťujem vás, že kto nevchádza do košiara bránou, ale
prelieza cez ohradu, je určite zlodej a lupič.
2 Pastier vchádza k svojim ovciam cez bránu.
3 Strážnik otvára dvere iba jemu a ovce ho poznajú po hlase.
Potom volá ovce po mene von z košiara.
4 Keď tie, ktoré mu patria vyvedie von, kráča pred nimi
a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas.
5 Za cudzím človekom by nešli, ale utiekli by od neho, lebo
jeho hlas nepoznajú.“
6 Poslucháči nepochopili toto Ježišovo prirovnanie,
7 a tak im ho vysvetlil: „Verte mi, ja som pre ovce bránou.
8 Všetci, čo prišli predo mnou, sú zlodeji a lupiči. Ale ovce
ich neposlúchli.
9 Ja som brána. Kto cezo mňa vojde, bude zachránený,
bude mať prežívať pokoj a bude mať dostatok.
10 Zlodej prichádza len preto, aby kradol, zabíjal a ničil. Ja
som však prišiel preto, aby mali život, a prežívali ho v plnosti.
11 Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier je ten, kto za svoje
ovce aj život obetuje.
12 Ten, komu ovce nepatria a pasie ich len za mzdu,
keď vidí prichádzať vlka, utečie. Vlk potom ovce napadne
a rozoženie ich.
13 Tomu, kto je najatý za mzdu, na ovciach nezáleží a preto
utečie.
14 Ja som dobrý pastier, poznám svoje ovce a ony poznajú
mňa;
15 rovnako aj môj Otec pozná mňa a ja poznám Otca. A za
svoje ovce položím aj svoj život.
16 Mám aj iné ovce, ktoré ešte nepatria do tohto košiara. Aj
tie musím priviesť. Budú počuť môj hlas a stanú sa jedným
stádom a budú mať jedného pastiera.
17 Otec ma miluje, lebo dávam svoj život, aby som ho znova
získal.
18 Nikto mi ho neberie, dávam ho dobrovoľne. Mám právo
svoj život dať a mám právo ho opäť prijať. Taký príkaz som
dostal od svojho Otca.“
19 Tieto slová opäť vyvolali medzi židovskými vodcami
roztržku.
20 Niektorí vraveli: „Je posadnutý zlým duchom. Úplne sa
zbláznil. Prečo ho vôbec počúvate?“
21 Ale iní namietali: „Posadnutý človek by takto nehovoril;
a môže vôbec zlý duch otvoriť oči slepým?“

Hovor s nami otvorene

22 Boli práve sviatky vysvätenia jeruzalemského chrámu.
Bolo to v zime.
23 Ježiš sa v chráme prechádzal pomedzi Šalamúnovo
stĺporadie.
24 Vtedy ho obstúpili židovskí vodcovia a vyzvali ho: „Dokedy
nás chceš napínať? Ak si Mesiáš, povedz nám to otvorene!“
25 „Už som vám to neraz povedal, ale vy mi neveríte,“
odpovedal im. „Moje činy vydávajú svedectvo o tom, že som
Mesiáš. Veď ich konám z Božieho poverenia.
26 Neveríte mi, lebo nepatríte medzi moje ovce.
27 Moje ovce počúvajú, čo hovorím, ja ich poznám a ony idú
za mnou.
28 Dávam im večný život, nikdy nezahynú a nikto ich z mojej
ruky nevytrhne.
29 Dal mi ich môj Otec a on je mocnejší ako akákoľvek
mocnosť, preto ich nik nemôže vytrhnúť z jeho ruky.
30 Ja a Otec sme jedno.“
31 Po týchto slovách začali židovskí vodcovia zbierať
kamene a chceli ho ukameňovať.
32 „Z Božieho poverenia som vykonal veľa dobrých činov.
Pre ktorý z nich ma chcete ukameňovať?“ spýtal sa Ježiš.
33 „Nechceme ťa zabiť pre tvoje činy, ale preto, že sa rúhaš.
Ty, obyčajný človek, sa vyhlasuješ za Boha,“ vraveli mu Židia.
34 Ježiš im odvetil: „Nie sú vari vo vašom Zákone zapísané
Božie slová: ‚Povedal som: Ste bohovia?‘
35 Ak Boh nazýva bohmi tých, ktorým adresoval svoje slová
– a Písmo musí platiť –,
36 prečo obviňujete mňa, ktorého Otec posvätil a poslal na
svet, že sa rúham, keď som povedal: ‚Som Boží Syn?‘
37 Ak nekonám to, čo môj Otec, neverte mi;
38 ale ak konám ako môj Otec a vy mi neveríte, verte aspoň
skutkom, ktoré konám, a presvedčte sa, že Otec je vo mne a ja
v Otcovi.“
39 Vtedy sa ho opäť chceli zmocniť, ale unikol im.
40 Odišiel na druhý breh Jordánu a zdržiaval sa na mieste,
kde predtým Ján krstil.
41 Mnohí prichádzali za Ježišom a vraveli: „Ján síce neurobil
nijaké znamenie, ale všetko, čo hovoril o tomto mužovi, je
pravda.“
42 A mnohí z tých, čo tam boli, v Ježiša uverili.

11

Lazárova smrť

1 Muž, ktorý sa volal Lazár ochorel. Pochádzal z dediny
Betánia, v ktorej bývali aj jeho sestry Mária a Marta.

2 (Bola to tá Mária, ktorá natrela vzácnym olejom Ježišove
nohy a svojimi vlasmi ich vyutierala. Jej brat Lazár bol teraz
chorý.)
3 Sestry poslali Ježišovi odkaz: „Pane, tvoj milovaný priateľ
je ťažko chorý.“
4 Keď sa to Ježiš dozvedel, povedal: „Neochorel preto, aby
zomrel, ale aby sa prejavila Božia moc a ukázala sa sláva Syna
Božieho.“
5 Ježiš mal veľmi rád obe sestry i Lazára.
6 Ježiš teda zostal ešte dva dni na mieste, kde ho zastihla
správa o Lazárovej chorobe.
7 Až potom vyzval svojich učeníkov: „Vráťme sa do Judska.“
8 Jeho učeníci namietali: „Majstre, veď len nedávno ťa
tam chceli židovskí vodcovia ukameňovať, a ty sa tam mieniš
vrátiť?“
9 „Vari nesvieti slnko cez deň dvanásť hodín? Kto chodí za
vidna, nemusí sa báť, že sa potkne, lebo svetlo tohto sveta
mu osvetľuje cestu.
10 Ale keď niekto kráča v noci, potkýna sa, lebo svetlo mu
neosvecuje cestu.“
11 Potom dodal: „Náš priateľ Lazár zaspal a ja ho idem
zobudiť.“
12 „Pane, ak spí, čoskoro sa uzdraví,“ povedali mu učeníci.
13 Ježiš však hovoril o jeho smrti – i keď učeníci sa nazdávali,
že hovorí o obyčajnom spánku.
14 Preto im povedal jasne: „Lazár zomrel.
15 A ja som rád, že som nebol pri ňom. Takto máte možnosť
naučiť sa viac mi dôverovať. Je to pre vaše dobro. Poďme
k nemu!“
16 Tomáš, prezývaný Dvojča, povedal ostatným učeníkom:
„Poďme aj my, nech zomrieme spolu s ním!“

Ježiš dáva večný život

17 Keď prišli do Betánie, Ježiš zistil, že Lazár je už štyri dni
pochovaný.
18 Betánia bola neďaleko Jeruzalema (asi tri kilometre),
19 a tak mnohí známi z mesta prišli potešiť Máriu a Martu
v ich žiali za bratom.
20 Keď sa Marta dozvedela, že prichádza Ježiš, bežala mu
oproti, ale Mária zostala doma.
21 Marta privítala Ježiša slovami: „Pane, keby si bol tu, môj
brat by nezomrel.
22 Ale ja viem, že i teraz ti Boh dá, o čokoľvek ho poprosíš.“
23 Ježiš jej povedal: „Tvoj brat bude opäť žiť.“
24 „Viem, že ožije pri vzkriesení v posledný deň,“ prisvedčila
Marta.

25 „Ja som vzkriesenie a život!“ povedal jej Ježiš. „Kto vo mňa verí, bude žiť, aj keby zomrel.
26 A kto žije a verí vo mňa, nezomrie večnou smrťou. Veríš tomu, Marta?“
27 „Áno, Pane,“ odpovedala. „Uverila som, že si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet.“

Ježišov plač

28 Po tých slovách sa vrátila a zavolala si bokom svoju sestru Máriu. „Učiteľ je tu,“ povedala jej, „a volá ťa.“
29 Keď to Mária počula, ihneď vstala a bežala k nemu.
30 (Ježiš ešte nevošiel do dediny – bol na tom istom mieste, kde sa s ním stretla Marta.)
31 Keď ľudia, ktorí utešovali Máriu, videli, ako náhlivo vybehla z domu, pobrali sa za ňou, lebo si mysleli, že sa šla vyplakať na Lazárov hrob.
32 Len čo Mária došla k Ježišovi, padla pred ním na kolená a nariekala: „Pane, keby si bol tu, môj brat by nezomrel!“
33 Keď Ježiš videl jej slzy i plač tých, čo prišli s ňou, hlboko sa ho to dotklo a rozľútostene sa ich opýtal:
34 „Kde ste ho pochovali?“
„Pane, poď a uvidíš,“ odpovedali mu.
35 Vtedy sa rozplakal aj Ježiš.
36 „Pozrite, ako ho mal rád!“ šepkali si medzi sebou.
37 Niektorí z nich však povedali: „Keď vedel uzdraviť slepého, nemohol zachrániť Lazára pred smrťou?“

Vzkriesenie Lazára

38 Ježiš sa znova zachvel a vykročil k hrobu. Bola to jaskyňa a vstupu do nej bránil veľký kameň.
39 „Odvaľte ten kameň!“ rozkázal Ježiš.
Ale Marta, sestra mŕtveho Lazára, povedala: „Pane, pochovali sme ho pred štyrmi dňami. Jeho telo je už určite v rozklade!“
40 „Vari som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš Božiu slávu?“ pripomenul jej Ježiš.
41 Vtedy odvalili kameň. Ježiš pozdvihol svoj pohľad k nebu a modlil sa: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul.
42 Ja viem, ty ma vždy počuješ, ale povedal som to kvôli ľuďom, ktorí stoja okolo, aby uverili, že si to ty, kto ma poslal.“
43 Potom nahlas zvolal: „Lazár, poď von!“
44 A Lazár vyšiel. Ruky aj nohy mal ovinuté plátnom, v ktorom bol pochovaný, a tvár mal prikrytú šatkou. Ježiš im povedal: „Zložte mu to, nech môže odísť!“

Jeden musí umrieť za všetkých

45 Mnohí z tých, čo prišli za Máriou, boli svedkami zázraku,
ktorý Ježiš vykonal, a uverili v neho.
46 Ale niektorí sa ponáhľali rýchlo oznámiť farizejom, čo
Ježiš urobil.
47 Tí spolu s najvyššími kňazmi ihneď zvolali zasadnutie
veľrady.
„Čo len budeme robiť?“ spytovali sa bezradne. „Veď ten
človek skutočne robí zázraky!
48 Ak proti nemu nezakročíme, všetci v neho uveria!
A potom sa môže stať, že Rimania zničia chrám aj celý náš
národ!“
49 No tu sa prihlásil o slovo Kaifáš, ktorý bol v tom čase
veľkňazom: „Vari vôbec nerozmýšľate?
50 Nepochopili ste, že je pre vás lepšie, aby zomrel jeden
človek namiesto všetkých, než aby bol kvôli jednému človeku
zničený celý národ?“
51 A aj keď Kaifáš ako veľkňaz vyslovil tie slová s iným
zámerom, vyzneli ako proroctvo, že Ježiš má byť obetovaný
za národ.
52 A nielen za jeho národ, ale aj za všetky Božie deti, ktoré
žijú po celom svete, aby sa stali jednou rodinou.
53 V ten deň sa židovskí vodcovia pevne rozhodli, že ho
zabijú.
54 Preto sa Ježiš prestal verejne pohybovať po Judei
a utiahol sa aj s učeníkmi do mesta Efraim na okraji púšte.
55 Opäť sa priblížila Veľká noc. Ľudia z celej krajiny putovali
do Jeruzalema, aby ešte pred hlavnými sviatkami mohli
vykonať predpísané očistné obrady.
56 Snažili sa nájsť Ježiša a pýtali sa jeden druhého: „Čo
myslíte? Príde na sviatky?“
57 Najvyšší kňazi a farizeji totiž vydali rozkaz, že každý, kto
by vedel, kde sa Ježiš zdržiava, musí to oznámiť, aby ho mohli
zatknúť.

12

Pomazanie Ježiša v Betánii

1 Šesť dní pred Veľkou nocou sa Ježiš vrátil do Betánie, kde
žil Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych.
2 Na Ježišovu počesť pripravili slávnostnú večeru. Marta
obsluhovala pri stole, zatiaľ čo Lazár bol medzi tými, čo sedeli
s Ježišom pri stole.
3 Mária vzala nádobu s drahým olejom vyrobeným z nardu,
natierala ním Ježišovi nohy a utierala ich vlastnými vlasmi.
Vôňa nardu naplnila celý dom.

4 Jeden z učeníkov – Judáš Iškariotský, ktorý Ježiša neskôr
zradil – poznamenal:
5 „Prečo sa taký vzácny olej radšej nepredal? Mohlo sa zaň
získať tristo denárov a peniaze sa mohli rozdať chudobným.“
6 Ale nepovedal to preto, že by mu záležalo na chudobných,
ale že bol zlodej. Mal totiž na starosti spoločnú pokladnicu
a neraz si z nej vzal niečo pre seba.
7 Ježiš mu na to povedal: „Nechaj ju, odložila si to na deň
môjho pohrebu.
8 Chudobných budete mať medzi sebou vždy, ale ja s vami
nebudem stále.“
9 Keď sa rozchýrilo, že Ježiš je v Betánii, pobrali sa za ním
z Jeruzalema celé zástupy. Neprišli však len kvôli nemu, ale aj
preto, aby videli vzkrieseného Lazára.
10 Preto sa veľkňazi uzniesli, že zabijú aj Lazára:
11 mnohí ľudia ich totiž začali odmietať a uverili Ježišovi.

Ježiš vstúpi do Jeruzalema ako kráľ

12 Na druhý deň sa po celom Jeruzaleme, v ktorom bolo už
aj mnoho ľudí, čo prišli na sviatky, rozniesla správa, že do
mesta prichádza Ježiš.
13 Ľudia nalámali palmové konáre a nadšene volali:
„Hosana! Nech Boh požehná toho, ktorý prichádza v jeho
mene! Nech Boh požehná kráľa Izraela!“
14 Ježiš vstúpil do mesta na oslíkovi, tak ako je napísané:
15 „Nebojte sa, ľudia Jeruzalema. Váš kráľ prichádza.
Skromne sa nesie na osľati.“
16 Ježišovi učeníci si vtedy túto súvislosť neuvedomili. Až
potom, keď bol Ježiš oslávený, pochopili, že sa vtedy pred ich
očami naplnilo to, čo o ňom bolo napísané.
17 V zástupe boli svedkovia toho, ako Ježiš zavolal Lazára
z hrobu a vzkriesil ho z mŕtvych. Teraz o tom hovorili os-
tatným.
18 Aj správy o tomto znamení spôsobili, že ho prišlo vítať
mnoho ľudí.
19 Keď to videli farizeji, hovorili jeden druhému: „Vidíte to?
S tým si neporadíme! Pozrite! Celý svet ide za ním!“

Chceli by sme vidieť Ježiša

20 Medzi tými, čo prišli do Jeruzalema na blížiaci sa sviatok,
aby sa poklonili Bohu, boli aj Gréci.
21 Obrátili sa na Ježišovho učeníka Filipa, ktorý bol
z Betsaidy v Galilei a poprosili ho: „Pane, chceli by sme vidieť
Ježiša!“
22 Filip to šiel povedať Ondrejovi a potom to spolu oznámili
Ježišovi.

23 Ježiš im povedal: „Nastal čas, keď má byť Syn človeka
oslávený.
24 Počúvajte pozorne: Ak pšeničné zrno nepadne do pôdy
a nezomrie, neprinesie úžitok a zostane samo. Ak však zom-
rie, prinesie mnoho úžitku.
25 Kto žije len pre seba, príde o svoj život. Ale ten, kto žije
pre druhých ľudí, o svoj život nepríde – získa večný život.
26 Ak mi chce niekto slúžiť, musí ma nasledovať, lebo
moji služobníci musia ísť tou istou cestou ako ja. Takému
služobníkovi prejaví česť aj môj Otec.“

Ježiš hovorí o svojej smrti

27 „Moju dušu teraz zviera úzkosť. Mám preto azda
poprosiť: ‚Otče, zachráň ma pred tým, čo ma čaká?‘ Ale veď
práve preto som prišiel.
28 Otče, osláv svoje meno!“
A vzápätí zaznel hlas z neba: „Už som oslávil a ešte oslávim!“
29 Ježiš v tej chvíli stál uprostred veľkého zástupu. Niektorí
tvrdili, že zahrmelo, iní sa nazdávali, že to k nemu prehovoril
anjel.
30 „Hlas, ktorý ste počuli, nezaznel kvôli mne, ale kvôli vám!“
povedal Ježiš.
31 „Teraz prebieha súd nad týmto svetom. Satan, vládca
tohto sveta, bude vyhnaný.
32 Ale keď ja budem vyvýšený zo zeme, všetkých pritiah-
nem k sebe.“
33 (Týmito slovami Ježiš naznačil, akou smrťou zomrie.)
34 Zástup mu odporoval: „Zo Zákona sme sa predsa
dozvedeli, že Mesiáš má zostať naveky. Prečo teda hovoríš,
že Syn človeka musí byť vyvýšený? A kto je vlastne ten Syn
človeka?“
35 Ježiš im na to povedal: „Ešte malú chvíľu bude svetlo
medzi vami. Žite vo svetle, kým ešte svieti, aby vás nezastihla
tma. Ten, kto kráča potme, nevie, kam ide.
36 Dôverujte tomu svetlu, kým je ešte s vami, aby z vás
svietilo ďalej, až tu nebude.“ Po týchto slovách sa Ježiš vytratil
zo zástupu a skryl sa pred nimi.
37 Napriek všetkým tým znameniam, ktoré Ježiš urobil,
ľudia mu ešte stále neuverili.
38 Tak sa potvrdili slová proroka Izaiáša: „Pane, kto uveril
našim slovám? Kto poznal Božiu moc?“
39 Prorok Izaiáš ďalej ukazuje, aký bol dôsledok ich nevery.
40 „Boh im oslepil oči a zatvrdil srdce, preto očami nevidia,
ich srdcia nechápu a neobrátia sa ku mne, aby som im
pomohol.“
41 To povedal Izaiáš, pretože videl Jeho slávu.

42 A predsa aj medzi židovskými vodcami boli mnohí, ktorí
v neho uverili. Verejne sa však k nemu nepriznali, lebo sa
báli, že ich farizeji vylúčia zo synagógy.
43 Viac im totiž záležalo na sláve, ktorej sa im dostávalo od
ľudí, než na sláve, ktorú im chcel dať Boh.
44 Ježiš hlasno zvolal: „Kto verí vo mňa, neverí len vo mňa,
ale aj v toho, ktorý ma poslal.
45 A kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal.
46 Prišiel som na svet ako svetlo, aby ten, kto vo mňa verí,
nezostal v tme.
47 Kto počuje moje slová, ale nekoná podľa nich, toho
nesúdim. Neprišiel som na svet, aby som ho súdil, ale
zachránil.
48 Kto mňa odmieta a nežije podľa mojich slov, ten už má
svojho sudcu: moje slová ho budú súdiť v posledný deň.
49 Nehovoril som zo svojej vlastnej moci; hovorím len to,
čo mi prikázal Otec, ktorý ma poslal.
50 A jeho prikázanie vedie k večnému životu. A tak vám
hovorím len to, čo mi povedal Otec.“

13

1 V predvečer sviatkov Paschy Ježiš vedel, že nastal čas, aby
opustil tento svet a odišiel k Otcovi. Tak veľmi miloval tých,
ktorí ho nasledovali, že im prejavoval lásku až do konca.
2 Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona
Iškariotského, aby ho zradil,
3 a keď si bol Ježiš vedomý, že Otec všetko zveril do jeho
rúk a že od Boha prišiel a k nemu sa teraz vracia,
4 vstal od večere, odložil si vrchný odev, vzal uterák
a prepásal sa ním.
5 Potom nalial vodu do umývadla a začal učeníkom umývať
a utierať nohy.
6 Keď prišiel k Šimonovi Petrovi, ten mu povedal: „Pane,
vari chceš ty umyť moje nohy?“
7 Ježiš mu odpovedal: „Teraz nechápeš, prečo to robím, ale
neskôr to pochopíš.“
8 „Nikdy nedovolím, aby si mi umyl nohy!“ vyhlásil Peter.
„Ale ak ťa neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel!“
odpovedal mu Ježiš.
9 „Pane, tak mi umy nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ zvolal
Peter.
10 „Kto sa vykúpal, je celý čistý,“ odpovedal mu Ježiš. „Stačí
mu iba zmyť prach z nôh. Aj vy ste čistí, ale nie všetci!“
11 (Ježiš totiž vedel, kto ho zradí. Preto povedal: „Nie všetci
ste čistí.“)

12 Keď im umyl nohy, opäť si obliekol vrchný odev, vrátil sa
k stolu a spýtal sa ich: „Chápete, čo som urobil?
13 Oslovujete ma Majster a Pane a vravíte správne, lebo ním
naozaj som.
14 Ak som vám teda ja, váš Majster a Pán, umyl nohy, aj vy
ste povinní takto si navzájom umývať nohy.
15 Dal som vám príklad, aby ste konali tak ako ja.
16 Uisťujem vás, že žiadny sluha nie je dôležitejší ako jeho
pán a ani posol nie je dôležitejší ako ten, čo ho poslal.
17 Ak to viete, budete šťastní, keď podľa toho budete aj
konať.
18 To, čo som povedal, neplatí o vás všetkých. Ja viem,
ktorých som si vyvolil. Ale má sa naplniť výrok Písma: ‚Ten,
ktorý jedáva so mnou chlieb, stane sa mojím nepriateľom.‘
19 Vravím vám to už teraz, aby ste potom, keď sa to stane,
uverili, že JA SOM.
20 Uisťujem vás, že kto prijíma toho, koho pošlem, mňa
prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý mňa poslal.“

„Jeden z vás ma zradí“

21 Po týchto slovách Ježiša zovrela úzkosť a otvorene im
povedal: „Hovorím vám pravdu, jeden z vás ma zradí.“
22 Učeníci sa v rozpakoch pozerali jeden na druhého,
pretože netušili, o kom hovorí.
23 Po Ježišovom boku, opretý o jeho hruď, sedel učeník,
ktorého mal Ježiš veľmi rád.
24 Tomu dal Šimon Peter pokyn, aby sa spýtal, o kom to
hovorí.
25 Naklonil sa teda bližšie k Ježišovi a spýtal sa ho: „Pane,
kto je to?“
26 „Je to ten, pre ktorého namočím kúsok chleba a podám
mu ho,“ povedal Ježiš. Namočil chlieb a podal ho Judášovi,
synovi Šimona Iškariotského.
27 Keď vzal Judáš chlieb, vstúpil doňho satan. Vtedy mu
Ježiš povedal: „To, čo chceš urobiť, urob rýchlo!“
28 No nik pri stole nechápal, prečo mu to hovorí.
29 Keďže Judáš mal na starosti spoločnú pokladnicu, niek-
torí sa domnievali, že ho posiela nakúpiť veci potrebné na
sviatky, alebo dať niečo chudobným.
30 Judáš si vzal chlieb a hneď nato odišiel. A bola noc.

Nové prikázanie lásky

31 Keď Judáš odišiel, Ježiš povedal: „Teraz je oslávený Syn
človeka a Boh je oslávený prostredníctvom neho.
32 Syn človeka oslávi Boha a čoskoro aj Boh oslávi Syna
človeka.

33 Moji drahí, zostanem s vami už len veľmi krátko. Budete
ma hľadať, ale márne. Čo som povedal vodcom ľudu, to
vravím aj vám, že kam idem ja, vy ísť nemôžete.
34 No dávam vám nové prikázanie: Milujte sa navzájom.
Lásku, ktorou som vás ja miloval, preukazujte aj vy jeden
druhému.
35 Podľa lásky, ktorú budete mať jeden k druhému všetci
spoznajú, že ste moji učeníci.“

36 Šimon Peter sa ho spýtal: „Pane, kam chceš vlastne ísť?“

Ježiš mu odpovedal: „Nemôžeš ísť so mnou tam, kam teraz
idem, ale prídeš za mnou neskôr.“

37 „Ale prečo ťa nemôžem nasledovať teraz?“ spýtal sa Šimon
Peter. „Som pripravený za teba hoc aj zomrieť!“

38 „Ty si pripravený za mňa zomrieť?“ spýtal sa Ježiš.
„Vravím ti, že ma tri razy zaprieš ešte skôr, ako ráno
zakikiríka kohút.“

14

Ježiš utešuje apoštolov

1 „Nech sa vaše srdce nechveje úzkosťou! Veríte v Boha,
verte aj vo mňa!
2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby to tak
nebolo, povedal by som vám to. Odchádzam, aby som pre
vás všetko pripravil.
3 Keď bude všetko hotové, zase sa vrátim, vezmem vás
k sebe a zostanete so mnou.
4 A cestu, kam idem, poznáte.“

5 „Nie, Pane,“ namietol Tomáš, „nevieme, kam ideš, tak ako
by sme mohli poznať cestu?“

6 „Ja som tá Cesta, Pravda i Život!“ povedal mu Ježiš. „A nikto
nemôže prísť k Otcovi inak ako cezo mňa.
7 Keby ste ma naozaj poznali, poznali by ste aj môjho Otca.
Odteraz ho však už poznáte, lebo ste ho videli.“

8 „Pane, ukáž nám Otca a budeme spokojní!“ poprosil Filip.

9 „Tak dlho som s vami, Filip, a ešte vždy ma nepoznáš?“
povedal mu Ježiš. „Kto videl mňa, videl Otca. Prečo teda
hovoríš: ‚Ukáž nám Otca?‘
10 Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová,
ktoré vám hovorím, nemám len sám zo seba – Otec, ktorý
prebýva vo mne, on robí tie skutky.
11 Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne. Ak vám
nestačia moje slová, verte mi aspoň pre skutky, ktoré konám.
12 Uisťujem vás, že každý, kto verí vo mňa, bude konať také
isté činy ako ja, ba aj väčšie, lebo ja odchádzam k Otcovi.

13 O čokoľvek budete prosiť v mojej moci, dám vám, aby
Otec bol oslávený v tom, čo Syn koná.
14 A ak budete o niečo prosiť v mojom mene, ja to urobím.“

Prisľúbenie Ducha Svätého
15 „Ak ma milujete, žite podľa mojich prikázaní.
16 A ja poprosím Otca, aby poslal iného Pomocníka, ktorý
s vami bude navždy.
17 Bude to Duch pravdy. Svet ho nemôže prijať, lebo ho
nevidí ani nepozná. Ale vy ho poznáte, lebo žije s vami a raz
bude aj vo vás.
18 Nie, neopustím vás a nezanechám vás tu ako siroty;
znova prídem k vám.
19 Onedlho ma už nik na tomto svete neuvidí, ale vy ma
uvidíte. A pretože ja žijem, aj vy budete žiť.
20 V ten deň poznáte, že som vo svojom Otcovi, že vy ste
vo mne a ja som vo vás.
21 Kto prijíma moje prikázania a žije podľa nich, ten ma
miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať aj môj Otec;
budem ho milovať i ja a zjavím mu seba.“
22 Tu sa ho spýtal Júda, ale nie ten Iškariotský: „Pane, prečo
sa chceš zjaviť nám, a nie svetu?“
23 Ježiš mu odpovedal: „Lebo sa dám poznať iba tomu, kto
ma miluje. Ten bude žiť podľa môjho slova a môj Otec ho bude
milovať. K takému človeku obaja – môj Otec i ja – prídeme
a budeme uňho bývať.
24 Ale kto ma nemiluje, ten nežije podľa mojich slov.
A slová, ktoré vám hovorím, nepochádzajú odo mňa, ale od
Boha, ktorý ma poslal.
25 Toto všetko vám vravím, kým som ešte s vami.
26 Ale Pomocník, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojej
moci, pripomenie vám všetko, čo som vám povedal, a on vás
aj všetko naučí.
27 Zanechám vám svoj pokoj, ktorý vám nemôže dať nik na
svete. Preto sa nebojte ani nestrachujte!
28 Pamätajte na to, čo som vám povedal: ‚Odchádzam, ale
opäť sa vrátim. Ak ma naozaj milujete, mali by ste sa radovať,
že odchádzam k Otcovi, lebo on je väčší ako ja.‘
29 Povedal som vám o tom už dopredu, aby ste uverili, keď
sa to všetko stane.
30 Už nezostáva veľa času na rozhovor, lebo prichádza zlý
vládca tohto sveta. Nemá však nado mnou nijakú moc,
31 Robím to preto, aby svet pochopil, že Otca milujem
a konám podľa toho, čo mi prikázal.
A teraz vstaňme a odíďme odtiaľto.“

15

Ježiš – pravý vínny kmeň

1 „Ja som pravý kmeň viniča a môj Otec je vinohradník.
2 Odrezáva na mne každý výhonok, ktorý nenesie ovocie,
ale ten výhonok, ktorý ovocie prináša, dôkladne strihá a čistí,
aby prinášal ešte väčšiu úrodu.
3 Vy ste už očistení, lebo ste prijali moje slová.
4 Zostaňte spojení so mnou a ja zostanem s vami. Veď tak,
ako výhonok oddelený od kmeňa nemôže prinášať nijaké
ovocie, nemôžete ho prinášať ani vy, ak nezostanete vo mne.
5 Ja som vínny kmeň a vy ste výhonky. Každý, kto zostáva vo
mne a ja v ňom, prináša mnoho ovocia. Bezo mňa nemôžete
konať nič.
6 Kto nežije so mnou, bude vyhodený ako výhonok: uschne
a potom ho hodia na oheň a spália.
7 Ale ak ste so mnou pevne spojení a moje slová sú vo vás
a žijete podľa nich, smiete prosiť Boha o čokoľvek a dá vám to.
8 Sláva môjho Otca sa najlepšie prejaví tak, že budete
prinášať veľa ovocia a žiť ako moji učeníci.
9 Ako mňa miluje Otec, tak i ja milujem vás. Zostaňte so
mnou a budete prežívať moju lásku.
10 Ak budete zachovávať to, čo som vám prikázal, budete žiť
v mojej láske; tak ako som ja poslúchol to, čo mi Otec prikázal
a žijem v jeho láske.
11 Povedal som vám to, aby vás moja radosť napĺňala a aby
ste sa mohli radovať naplno.
12 Moje prikázanie znie: ‚Milujte sa navzájom tak, ako ja
milujem vás.‘
13 Nikto nemiluje viac než ten, kto za svojich priateľov
obetuje svoj život.
14 Vy ste moji priatelia, ak robíte to, o čo vám prikazujem.
15 Už vás nevolám sluhami, lebo sluha nevie, aké zámery
má jeho pán. Stali ste sa mojimi priateľmi, lebo som vám dal
poznať všetko, čo som prijal od svojho Otca.
16 Ja som si vybral vás, nie vy mňa. A poveril som vás, aby
ste išli a prinášali ovocie, ktoré bude trvalé. A potom vám Otec
dá všetko, o čo ho požiadate v mojom mene.
17 To je moje prikázanie: Milujte jeden druhého.“

Ježiš varuje pred prenasledovaním

18 „Ak vás ľudia nenávidia, pamätajte, že mňa nenávideli skôr
ako vás.
19 Ak by ste žili tak, ako všetci ostatní, ľudia by vás
považovali za svojich priateľov. Ja som vás však povolal, aby
ste boli iní ako sú oni, preto vás nenávidia.

20 Spomeňte si na to, čo som vám hovoril: ‚Sluha nie je väčší ako jeho pán.‘ Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás. A ako prijímali moje slová, tak budú prijímať aj vaše.
21 Ale to všetko vám budú robiť pre moje meno, pretože nepoznajú toho, ktorý ma poslal.
22 Keby som nebol prišiel a neprihováral sa im, boli by bez viny, ale teraz nemajú ako ospravedlniť svoj hriech.
23 Tí, čo pohŕdajú mnou, pohŕdajú aj mojím Otcom.
24 Keby som pred ich očami nebol vykonal toľko zázrakov, ktoré nik iný nemôže vykonať, boli by bez viny. Oni ich však videli na vlastné oči, a predsa nenávidia mňa i môjho Otca.
25 Takto sa naplnili slová napísané v ich Zákone: ‚Nenávideli ma bez príčiny.‘
26 Ale ja vám od Otca pošlem Pomocníka. Bude to Duch pravdy, ktorý príde od Otca a bude o mne vydávať svedectvo.
27 Aj vy budete mojimi svedkami, lebo ste boli so mnou od počiatku.“

16

1 „Toto všetko som vám povedal, aby ste sa nevzdali svojej viery.
2 Lebo prichádza čas, keď vás budú nielen vylučovať zo synagóg, ale aj zabíjať v presvedčení, že tým slúžia Bohu:
3 to preto, že nepoznali Otca ani mňa.“

Pôsobenie Ducha Svätého
4 „Povedal som vám to, aby ste si spomenuli na moje slová, keď ten čas príde. Doteraz som o tom nehovoril, lebo som bol s vami.
5 Teraz však odchádzam k tomu, ktorý ma poslal. No nik z vás sa nepýta: ‚Kam ideš?‘
6 Vaše srdcia sú totiž plné zármutku nad tým, čo som vám hovoril.
7 Pravda je však taká, že je pre vás lepšie, aby som odišiel. Ak by som neodišiel, neprišiel by k vám Pomocník. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.
8 A keď príde, bude usvedčovať ľudí z ich hriechu, ale ukáže im aj spravodlivosť a súd.
9 Hriech je v tom, že ľudia vo mňa neveria.
10 Spravodlivosť je v tom, že odchádzam k Otcovi a už ma neuvidíte.
11 A súd je v tom, že vládca tohto sveta je už odsúdený.
12 Je toho ešte veľa, čo by som vám mohol povedať, lenže teraz by ste to nezniesli.
13 Ale keď príde Duch pravdy, bude vás viesť k plnému poznaniu pravdy o Bohu. Nebude hovoriť sám od seba, ale

oznámi vám to, čo počul. Ba zjaví vám aj to, čo sa má stať v budúcnosti,
14 a tak ukáže moju slávu, lebo všetko, čo vám zjaví, prijme odo mňa.
15 Všetko, čo má Otec, patrí aj mne; preto som vám povedal, že vám bude zvestovať, čo prijme odo mňa.“

Vaša radosť sa naplní

16 „Onedlho ma už neuvidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte.“
17 „Čo to znamená: ‚Onedlho ma už neuvidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte?‘ A čo to znamená: ‚Odchádzam k Otcovi?‘ “ dohadovali sa niektorí učeníci medzi sebou.
18 „Čo má na mysli, keď hovorí ‚onedlho?‘ Vôbec nerozumieme, čo hovorí.“
19 Ježiš vedel, že sa ho na to chcú opýtať a preto im povedal: „Premýšľajte, čo znamenajú moje slová, že ma už onedlho neuvidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte.
20 Uisťujem vás, že budete plakať a smútiť, ale svet sa bude radovať. Vaša bolesť sa však zmení na radosť.
21 Žena, pri pôrode prežíva bolesť, lebo prišiel čas jej utrpenia. Ale keď sa už dieťa narodí, nemyslí viac na bolesť, ktorú prežila: naopak, raduje sa, že dieťatko prišlo na svet.
22 Teraz ste smutní, no keď sa opäť stretneme, vy sa budete radovať. A vašu radosť vám už nik nevezme.
23 V ten deň sa ma už nebudete musieť na nič pýtať.

Znova vás ubezpečujem: Môj Otec vám dá, o čokoľvek by ste ho v mojom mene prosili.
24 Doteraz ste ho v mojom mene o nič neprosili, proste však a dostanete, aby vaša radosť bola úplná.
25 Doposiaľ som vám o všetkom hovoril obrazne. Ale teraz nastáva čas, keď to už nebude potrebné a budem vám o Otcovi hovoriť celkom otvorene.
26 Vtedy budete Otca prosiť v mojom mene. A vedzte, že nebude potrebné, aby som sa za vás u Otca nejako prihováral.
27 Sám Otec vás totiž miluje, lebo vy ma milujete a uverili ste, že som prišiel od Boha.
28 Áno, prišiel som na svet od Otca a teraz zasa opúšťam svet a vraciam sa k Otcovi.“
29 „Teraz konečne hovoríš jasne, nie v obrazoch,“ povedali mu učeníci.
30 „Teraz sme pochopili, že vieš o všetkom a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto na niečo spytoval. Preto naozaj veríme, že si prišiel od Boha.“
31 „Naozaj mi teraz veríte?“ spýtal sa ich Ježiš.

32 „Čoskoro, naozaj o malú chvíľu, nastane čas, keď sa
rozpŕchnete do svojich domovov a necháte ma samého. Ale
ja nebudem sám, lebo Otec je so mnou.
33 Toto všetko som vám povedal, aby vám spoločenstvo
so mnou prinášalo pokoj. Tu na svete budete mať mnoho
trápenia. Ale nestrácajte odvahu, ja som zvíťazil nad svetom.“

17

Ježiš prosí za svojich učeníkov

1 Po týchto slovách Ježiš pozdvihol svoj zrak k nebu a modlil
sa: „Otče, prišiel čas. Zjav slávu svojho Syna, aby tvoj Syn
mohol odhaliť tvoju slávu.
2 Veď ty si mu dal moc nad všetkými ľuďmi, aby tým, ktorých
si mu zveril, dal večný život.
3 A večný život je založený na osobnom poznaní teba –
jediného pravého Boha a Ježiša Krista, ktorého si poslal.
4 Vykonal som všetko, čo si mi uložil, a tým som ukázal tvoju
slávu.
5 A teraz, Otče, zjav ty moju slávu, ktorú som mal u teba
pred stvorením sveta.
6 Ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta, som ukázal, kto si.
Patria tebe – zveril si mi ich a oni prijali tvoje slovo a žili podľa
neho.
7 Teraz vedia, že všetko, čo si mi dal, je naozaj od teba.
8 Veď všetko, čo si mi povedal, som im zvestoval. A oni
prijali tvoje slová a sú presvedčení, že som prišiel na zem
od teba, a uverili, že si ma ty poslal.
9 Prosím teraz za nich, nie za všetkých ľudí, ale za tých,
ktorých si mi dal, lebo patria tebe.
10 Veď všetko, čo mám, je tvoje, a čo je tvoje, patrí aj mne.
A tak nech sa prostredníctvom nich zjaví moja sláva.
11 Ja teraz opúšťam tento svet a odchádzam k tebe, no oni
tu zostávajú. Svätý Otče, staraj sa o nich svojou mocou, aby
boli jednotní, ako sme my spolu jedno.
12 Kým som bol s nimi, chránil som ich tvojou mocou,
ktorú si mi dal. Dával som na nich pozor, takže sa nik
nestratil, okrem toho, ktorý dospel k zatrateniu, ako to bolo
predpovedané v Písme.
13 A teraz odchádzam k tebe. Toto všetko im ešte raz
zdôrazňujem, kým som s nimi, aby ich moja radosť celkom
naplnila.
14 Naučil som ich tvojim prikázaniam a svet ich nenávidel,
lebo podobne ako ja nesplynuli s prúdom.
15 Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale chráň ich pred
mocou zla.

16 Nepatria svetu, ako ani ja mu nepatrím.
17 Daj, nech ich tvoje slovo, ktoré je pravda, očistí a posvätí.
18 Ako si ty mňa poslal do sveta, tak ja posielam ich.
19 Ja za nich posväcujem svoj život, aby oni mohli rásť v pravde a v svätosti.
20 Ale neprosím iba za nich, no aj za všetkých, ktorí budú počúvať posolstvo mojich učeníkov a uveria vo mňa.
21 Daj, nech sú všetci jedno srdce a jedna myseľ, ako aj my sme, Otče, jedno. Tak ako si ty vo mne a ja v tebe, aj oni nech sú s nami pevne spojení. Potom sa svet presvedčí, že si ma poslal.
22 Preto som im dal aj slávu, ktorú si mi daroval, aby žili v takej istej jednote ako ja s tebou.
23 Nech zostanú vo mne a ja v tebe, tak budeme dokonale jednotní. A vtedy svet pozná, že ty si ma poslal a že miluješ mojich učeníkov tak ako mňa.
24 Otče, chcem, aby všetci, ktorých si mi dal, prišli tam, kde ja idem, a poznali ma v plnej sláve. Dal si mi ju z lásky, prv ako bol svet.
25 Spravodlivý Otče, aj keď ťa svet nepozná, ja ťa poznám a aj oni poznali, že si ma poslal.
26 Ukázal som im teba a ešte aj ukážem, aby tvoja láska ku mne napĺňala aj ich a ja aby som v nich žil.“

18

Zajatie Ježiša

1 Po tejto modlitbe odišiel Ježiš so svojimi učeníkmi do olivovej záhrady za údolie Kedrón.
2 Toto miesto dobre poznal aj Judáš, ktorý Ježiša zradil. Ježiš sa totiž práve tu so svojimi učeníkmi často stretával.
3 Teraz sem Judáš viedol chrámovú stráž aj s oddielom rímskeho vojska: boli ozbrojení a svietili si na cestu fakľami a lampášmi.
4 Ježiš vedel, čo sa má stať. Šiel im oproti a spýtal sa: „Koho hľadáte?“
5 „Ježiša z Nazareta,“ odpovedali mu.
„Ja som,“ odpovedal im.
Judáš, jeho zradca, stál medzi vojakmi.
6 Keď im Ježiš povedal: „To som ja,“ ustúpili dozadu a padli na zem.
7 „Koho hľadáte?“ spýtal sa ich znovu.
„Ježiša Nazaretského!“ zopakovali.
8 „Veď som vám už povedal, že som to ja,“ povedal Ježiš. „Ak hľadáte mňa, týchto ostatných nechajte odísť.“

9 Tak sa naplnili slová, ktoré Ježiš už predtým vyslovil vo
svojej modlitbe: „Nestratím ani jedného z tých, ktorých si mi
zveril.“
10 Tu Šimon Peter vytasil meč a odťal Malchusovi, jednému
z veľkňazových sluhov, pravé ucho.
11 Ale Ježiš prikázal Petrovi: „Schovaj svoj meč! Mám sa
azda vyhnúť utrpeniu, ktoré mi určil Otec?“
12 Vtedy sa rímski vojaci na čele so svojím veliteľom
a židovská stráž zmocnili Ježiša a spútali ho.
13 Odviedli ho najprv k Annášovi, svokrovi Kaifáša, ktorý
bol v tom čase veľkňazom.
14 Práve on navrhol židovským vodcom, že je lepšie, aby
zomrel jeden človek namiesto všetkých.

Peter v Kaifášovom paláci

15 Peter šiel spolu s iným učeníkom za Ježišom. Ten učeník sa
poznal s veľkňazom, a tak mu dovolili vstúpiť až na nádvorie
veľkňazovho paláca.
16 Peter musel zostať vonku. Ten druhý učeník sa po chvíli
vrátil, povedal čosi slúžke pri dverách a voviedol Petra dnu.
17 Vtedy sa slúžka spýtala: „Nepatríš aj ty medzi učeníkov
toho človeka?“
„Nie, nepatrím,“ odpovedal jej.
18 Bolo chladno, preto si strážcovia a vojaci rozložili oheň
a hriali sa okolo neho. Aj Peter sa zamiešal medzi nich
a zohrieval sa.
19 Medzitým sa začal výsluch. Veľkňaz Annáš sa vypytoval
Ježiša na jeho učeníkov i na to, čo učil.
20 Ježiš mu odpovedal: „Vždy som hovoril k ľuďom verejne.
Kázal som otvorene v synagógach i v chráme a každý to mo-
hol počuť. Nie je nič, čo by som tajil.
21 Prečo sa teda vypytuješ mňa? Spýtaj sa tých, ktorí ma
počúvali. Oni predsa vedia, čo som hovoril.“
22 „Ako sa to zhováraš s veľkňazom?“ oboril sa na Ježiša
jeden zo strážcov a udrel ho do tváre.
23 „Ak som povedal niečo nesprávne, tak to dokáž!“ bránil
sa Ježiš. „Ale ak som povedal pravdu, prečo ma biješ?“
24 Annáš potom poslal spútaného Ježiša ku Kaifášovi.
25 Ako sa Šimon Peter zohrieval pri ohni, opýtali sa ho: „Aj
ty si jedným z jeho učeníkov, však?“
„Nie, nie som,“ zaprel Peter.
26 Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému
Peter odťal ucho, povedal: „Vari som ťa s ním nevidel
v záhrade?“
27 Peter to znova poprel a vzápätí zakikiríkal kohút.

Ježiš pred Pilátom

28 Zavčasu ráno odviedli Ježiša od Kaifáša do paláca
rímskeho miestodržiteľa. Židovskí vodcovia nevstúpili do
paláca, lebo by sa podľa židovských predpisov poškvrnili
a nemohli by sa zúčastniť slávnosti Paschy.
29 Preto Pilát, rímsky miestodržiteľ, vyšiel von a spýtal sa
ich: „Z čoho obviňujete tohto človeka? Čo vykonal?“
30 „Keby to nebol zločinec, nedoviedli by sme ho k tebe!“
odpovedali mu.
31 Pilát im však povedal: „Tak si ho zasa odveďte a súďte
podľa vlastných zákonov!“
„Ale my nemáme právo nikoho popraviť!“ naliehali
židovský vodcovia.
32 (Takto sa mali naplniť Ježišove slová, ktorými pred-
povedal, akým spôsobom zomrie.)
33 Pilát sa vrátil do paláca, dal si Ježiša predvolať a spýtal sa
ho: „Ty si kráľ Židov?“
34 „Zaujímaš sa o to sám od seba, alebo ti o mne povedali
iní?“ odpovedal mu Ježiš.
35 „Som ja azda Žid?“ odvetil Pilát. „Tvoj vlastný národ a tvoji
veľkňazi mi ťa vydali. Čím si sa previnil?“
36 „Moje kráľovstvo nie je pozemským kráľovstvom,“
odpovedal Ježiš. „Keby to tak bolo, moji služobníci by
ma bránili a nedovolili by, aby ma židovskí vodcovia zajali.
V mojom kráľovstve však ide o niečo iné.“
37 „Tak predsa len si kráľ,“ zvolal Pilát.
„Ty sám si povedal, že som kráľ,“ povedal Ježiš. „Ja som sa
narodil a prišiel na tento svet preto, aby som ľuďom ukázal,
čo je pravda. A každý, kto miluje pravdu, žije podľa mojich
slov.“
38 „A čo je vlastne pravda?“ povedal Pilát. Potom sa vrátil
k židovským vodcom a vyhlásil: „Ja som na ňom nenašiel
nijakú vinu.
39 A keďže je zvykom, že vám vždy cez sviatok Paschy
prepustím na slobodu jedného väzňa, pýtam sa vás: Chcete,
aby som vám prepustil židovského kráľa?“
40 „Nie! Tohto nechceme! Prepusť Barabáša!“ kričali.
Barabáš patril medzi vzbúrencov.

19

Rozsudok smrti
1 Nato dal Pilát príkaz, aby Ježiša odviedli a zbičovali ho.
2 Vojaci uplietli z tŕnia korunu, nasadili mu ju na hlavu
a cez plecia mu prehodili purpurový plášť.

3 Potom pred neho predstupovali, bili ho po tvári
a posmievali sa mu: „Nech žije židovský kráľ!“
4 Pilát opäť vyšiel k zhromaždenému zástupu a povedal:
„Pozrite, vediem vám ho, aby ste sa presvedčili, že som na
ňom nenašiel žiadnu vinu.“
5 Ježiš vyšiel von s tŕňovou korunou a v purpurovom plášti.
Pilát naňho ukázal a povedal: „Hľa, človek!“
6 Keď ho veľkňazi a ich stráž zazreli, začali kričať: „Na kríž
s ním! Ukrižuj ho!“
„Ukrižujte si ho sami! Ja na ňom nijakú vinu ne-
nachádzam,“ odpovedal im Pilát.
7 „Ale podľa nášho zákona musí zomrieť, lebo sa vyhlasoval
za Božieho Syna!“ namietali Židia.
8 Keď to Pilát počul, jeho nepokoj ešte väčšmi vzrástol.
9 Odviedol Ježiša späť do paláca a spýtal sa ho: „Odkiaľ
vlastne si?“ Ale Ježiš mlčal.
10 Pilát Ježišovi povedal: „Prečo sa so mnou nechceš
zhovárať? Neuvedomuješ si, že ja mám moc prepustiť ťa aj ťa
ukrižovať?“
11 „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti ju nedal
Boh,“ odpovedal Ježiš. „Preto ten, kto ma vydal do tvojich
rúk, má väčšiu vinu ako ty.“
12 Po tých slovách sa Pilát znova pokúšal Ježiša oslobodiť.
Ale židovský vodcovia kričali: „Ak ho prepustíš, staneš sa
cisárovým nepriateľom! Kto sa vyhlasuje za kráľa, stavia sa
na odpor cisárovi!“
13 Keď to Pilát počul, dal Ježiša vyviesť na nádvorie zvané
Kamenná dlažba (po aramejsky sa to miesto nazývalo Gab-
batha) a sadol si do sudcovského kresla.
14 Keďže bol deň prípravy na slávnosť Paschy a bolo už okolo
obeda, povedal Pilát židovským vodcom: „Tu je váš kráľ!“
15 „Preč s ním! Preč s ním!“ spustili veľký krik. „Ukrižuj ho!“
„Mám ukrižovať vášho kráľa?“ ešte raz sa spýtal Pilát.
„Nemáme žiadneho kráľa! Máme predsa cisára!“ odpovedali
veľkňazi.
16 Vtedy im ho Pilát vydal, aby ho ukrižovali. Vojaci Ježiša
vzali a viedli preč.

Ukrižovanie Ježiša

17 Ježiš si musel niesť kríž sám. Viedli ho z mesta na kopec
zvaný Lebka (po aramejsky nazývané Golgota).
18 Tam ho ukrižovali. Spolu s ním ukrižovali z každej strany
aj dvoch ďalších a Ježiš bol uprostred.
19 Nad Ježišovu hlavu dal Pilát pripevniť tabuľku s nápisom:
JEŽIŠ Z NAZARETA – ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.

20 Popravisko bolo blízko mesta, takže ten nápis, písaný
aramejsky, latinsky a grécky, čítalo mnoho ľudí.
21 Židovskí veľkňazi protestovali u Piláta: „Nemal si napísať
‚židovský kráľ', ale ‚vyhlasoval sa za židovského kráľa.' "
22 Ale Pilát ich odbil: „Čo som napísal, to som napísal."
23 Keď vojaci ukrižovali Ježiša, podľa zvyku roztrhli jeho
plášť na štyri diely, pre každého vojaka jeden diel. Ale jeho
spodný odev, utkaný vcelku, bez jediného šva,
24 nechceli roztrhať a povedali si: „Losujme, komu pri-
padne." Tak sa naplnila predpoveď Písma: „Rozdelili si môj
plášť a losovali o môj odev." Vojaci to naozaj urobili.
25 Pod krížom, na ktorom visel Ježiš, stála jeho matka,
sestra jeho matky Mária Kleofášova a Mária Magdaléna.
26 Keď Ježiš videl matku a vedľa nej učeníka, ktorého mal
tak rád, povedal jej: „Ujmi sa ho ako svojho syna."
27 A učeníkovi povedal: „Ujmi sa jej ako svojej matky!"
Odvtedy ju prijal do svojho domu.

Je dokonané

28 Keď Ježiš vedel, že vykonal všetko, čo mal vykonať,
povedal: „Žíznim." (To povedal, aby sa naplnilo, čo bolo
napísané v Písme.)
29 Vojaci namočili špongiu do nádoby s kyslým vínom a na
stonke yzopu mu ju podali k ústam.
30 Ježiš si ovlažil ústa a povedal: „Je dokonané." Hlava mu
klesla a skonal.
31 Keďže bol deň prípravy a židovskí vodcovia nechceli, aby
telá zostali cez sobotu na kríži, lebo táto sobota bola veľkým
sviatočným dňom, požiadali Piláta, aby dal odsúdencom
polámať nohy a aby boli sňatí z kríža.
32 Prišli teda vojaci a polámali nohy tým, ktorí boli
ukrižovaní s Ježišom.
33 Ale keď pristúpili k Ježišovi, videli, že je už mŕtvy. Preto
mu nelámali kosti,
34 ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok. Z rany
hneď vytiekla zrazená krv a voda.
35 Ten, ktorý všetko videl na vlastné oči, hovorí o tom preto,
aby ste aj vy mohli uveriť. To, o čom hovorí, sa naozaj stalo
a jeho svedectvo je pravdivé.
36 Stalo sa to preto, aby sa naplnili predpovede Písma: „Ani
kosť mu nebude zlomená,"
37 a „Budú hľadieť na toho, ktorého prebodli."

Ježiša zložia z kríža a pochovajú do hrobu

38 Potom požiadal Jozef z Arimatey Piláta, aby mu dovolil
sňať Ježišovo telo z kríža. Jozef bol Ježišovým tajným učeníkom

– mal totiž strach zo židovských vodcov. Pilát mu dal súhlas, a tak šiel a zložil Ježišovo mŕtve telo.

39 Pomáhal mu pritom aj Nikodém, ktorý kedysi v noci navštívil Ježiša. Priniesol veľké množstvo vzácnych vonných mastí – zmes myrhy a aloe.

40 Ježišovo telo nabalzamovali a zavinuli do ľanového plátna, ako to Židia robievajú pri pochovávaní.

41 Neďaleko miesta, kde ho ukrižovali, bola záhrada a v nej ešte nepoužitá hrobka vytesaná do skaly.

42 Keďže bol židovský deň prípravy a hrobka bola blízko, Ježiša uložili do nej.

20

Vzkriesenie Ježiša

1 V prvý deň týždňa, ešte pred svitaním, šla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň, ktorý mal zakrývať vchod do hrobu, je odvalený.

2 Bežala k Petrovi a k učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a oznámila im: „Nášho Pána vzali z hrobu a nevieme, kde ho uložili.“

3 Peter s učeníkom sa vybrali k hrobu.

4 Cestou bežali, ale druhý učeník Petra predbehol a pri hrobe bol prvý.

5 Naklonil sa, nazrel do hrobu a videl tam ležať plátno; dnu však nevošiel.

6 Vtom pribehol aj Peter: vstúpil do hrobky a našiel tam ležať ľanové plátno

7 a pohrebnú šatku, ktorou mal Ježiš prikrytú hlavu. Tá však ležala zložená na inom mieste ako ľanové plátno.

8 Vtedy vstúpil dnu aj učeník, ktorý pribehol k hrobu ako prvý. Všetko si prehliadol a tiež uveril.

9 Vtedy totiž ešte nechápali, čo hovorí Písmo, že Ježiš vstane z mŕtvych.

10 Obaja učeníci sa potom vrátili späť do Jeruzalema.

Ježiš stretne Máriu Magdalénu

11 Medzitým sa vrátila Mária. Ako tak stála pred hrobom a plakala, naklonila sa do hrobky

12 a zbadala dvoch anjelov v bielom. Sedeli na tom mieste, kde predtým ležalo Ježišovo telo, jeden pri hlave, druhý pri nohách.

13 „Žena, prečo plačeš?“ spýtali sa jej.

„Odniesli môjho Pána a neviem, kam ho uložili,“ odpovedala.

14 Keď to povedala, obrátila sa dozadu a uvidela tam kohosi stáť. Bol to Ježiš, ale Mária nevedela, že je to on.

15 „Prečo plačeš?“ spýtal sa jej Ježiš. „Koho hľadáš?“
Mária sa domnievala, že je to záhradník, preto mu povedala: „Pane, ak si ho odniesol, povedz, kde si ho položil, a ja poňho pôjdem.“
16 „Mária!“ prihovoril sa jej Ježiš.
Obrátila sa a po aramejsky zvolala: „Rabbuni!“ (To znamená Učiteľ.)
17 „Nedotýkaj sa ma!“ povedal jej Ježiš. „Ešte som nevystúpil k Otcovi. Choď a povedz mojim bratom, že odchádzam k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a vášmu Bohu.“
18 Mária Magdaléna prišla za učeníkmi a oznámila im: „Videla som Pána!“ A porozprávala im všetko, čo jej povedal.

Ježiš sa zjaví učeníkom

19 V ten istý deň večer – prvý deň po sobote – sa zhromaždili všetci jeho učeníci. Dvere mali zamknuté, lebo sa báli židovských vodcov. Zrazu sa zjavil Ježiš, postavil sa doprostred miestnosti a povedal im: „Pokoj vám!“
20 Potom im ukázal rany na rukách a na boku. Keď učeníci videli svojho Pána, veľmi sa zaradovali.
21 Ježiš im opäť povedal: „Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“
22 Potom na nich dýchol a povedal: „Prijmite Svätého Ducha.
23 Komu odpustíte hriechy, tomu budú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nebudú.“

Ježiš a Tomáš

24 Tomáš, prezývaný Dvojča, jeden z dvanástich učeníkov, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš.
25 Keď mu ostatní hovorili: „Videli sme Pána!“, Tomáš im povedal: „Kým neuvidím stopy po klincoch na jeho rukách a kým nevložím do jeho rán prst a svoju ruku do jeho boku, neuverím, že vstal z mŕtvych.“
26 O týždeň boli učeníci znovu spolu a tentoraz bol s nimi aj Tomáš. A hoci mali dvere zamknuté, Ježiš opäť prišiel, postavil sa medzi nich a povedal: „Pokoj vám!“
27 Potom sa obrátil k Tomášovi a povedal mu: „Dotkni sa prstami mojich prebodnutých rúk a môjho boku. A už nepochybuj, ale ver!“
28 Tomášovou odpoveďou však boli slová: „Môj Pán a môj Boh!“
29 Ježiš mu povedal: „Uveril si preto, lebo si ma videl. Ale šťastní sú tí, ktorí nevideli, a uverili!“

Účel tejto knihy

30 Ježišovi učeníci boli svedkami ešte mnohých iných
Ježišových zázrakov, ktoré nie sú opísané v tejto knihe.
31 Ale tieto správy sú zapísané, aby ste uverili, že Ježiš je
Mesiáš, Boží Syn a aby ste prostredníctvom viery v neho mali
večný život.

21

Ježiš stretne učeníkov pri Tiberiadskom jazere

1 Neskôr sa Ježiš opäť zjavil učeníkom pri Tiberiadskom
jazere. Stalo sa to takto:
2 Šimon Peter, Tomáš (prezývaný Dvojča), Natanael
z galilejskej Kány, synovia Zebedejovi a ešte ďalší dvaja
učeníci boli spolu.
3 Šimon Peter im povedal: „Idem loviť.“
„Ideme s tebou!“ pridali sa k nemu ostatní. Nastúpili do člna,
vyplávali na jazero, ale v tú noc nechytili nič.
4 Na svitaní si všimli, že ktosi stojí na brehu. Bol to Ježiš,
ale učeníci nevedeli, že je to on.
5 „Priatelia, však ste nič nechytili?“ zavolal na nich Ježiš.
„Nič“ odpovedali mu.
6 „Tak hoďte siete na druhú stranu člna. Tam ich ulovíte!“
poradil im. Poslúchli jeho radu a do siete sa im chytilo toľko
rýb, že ju nevládali vytiahnuť.
7 Učeník, ktorého mal Ježiš tak rád, povedal Petrovi: „To je
Pán!“ Len čo to Šimon Peter počul, obliekol si plášť, pri práci
ho mal totiž vyzlečený, a skočil do vody.
8 Ostatní učeníci priplávali na lodi, za ktorou ťahali sieť
s rybami. Neboli ďaleko od brehu, len okolo sto metrov.
9 Keď vystúpili na breh, videli ohnisko a na ňom rybu
i chlieb.
10 „Prineste niekoľko rýb zo svojho úlovku,“ povedal im
Ježiš.
11 Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých
rýb. Bolo ich stopäťdesiattri, a hoci ich bolo tak veľa, sieť sa
neroztrhla.
12 „A teraz sa poďte naraňajkovať,“ pozval ich Ježiš.
Nikto z učeníkov sa ho neopovážil spýtať: „Kto si?“, lebo
vedeli, že je to Pán.
13 Ježiš k nim pristúpil, vzal chlieb a podal im ho. Podobne
im podal aj rybu.
14 Bolo to už tretí raz, čo sa Ježiš po svojom vzkriesení
ukázal učeníkom.

Miluješ ma?

15 Keď sa najedli, opýtal sa Ježiš Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma viac ako ostatní?“

„Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“

„Tak pas moje jahniatka!“ povedal mu Ježiš.

16 Potom sa ho Ježiš opýtal opäť: „Šimon, syn Jánov, naozaj ma miluješ?“

„Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád,“ odpovedal.

„Tak sa staraj o moje ovce!“

17 Spýtal sa ho i tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rád?“

Peter zosmutnel, že sa tretí raz spýtal, či ho má rád. „Pane, ty vieš všetko, dobre vieš, že ťa mám rád.“

„Tak pas moje ovečky!“ odpovedal mu Ježiš.

18 „Ale na jedno nezabudni: Keď si bol mladý, sám si sa opásaval a chodil si, kam si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš svoje ruky a iný ťa poviaže a povedie, kam nebudeš chcieť.“

19 Tým mu chcel naznačiť, akou smrťou oslávi Boha. A potom ešte dodal: „Nasleduj ma!“

20 Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš tak veľmi miloval, a ktorý sa ho pri večeri, sediac vedľa neho, opýtal: „Pane, ktorý z nás ťa zradí?“

21 Keď ho teda Peter videl, spýtal sa Ježiša: „Pane, čo bude s ním?“

22 Ježiš mu povedal: „Ak bude moja vôľa, aby zostal nažive, až kým znovu neprídem, nemusíš sa s tým trápiť. Ty ma nasleduj!“

23 A tak sa medzi veriacimi rozniesol, že tento učeník nezomrie. Ale Ježiš nepovedal, že ten učeník nezomrie, ale: „Ak bude moja vôľa, aby zostal nažive, až kým znovu neprídem, nemusíš sa s tým trápiť.“

24 Je to učeník, ktorý vydal svedectvo o týchto udalostiach a zapísal ich. A my vieme, že jeho svedectvo je spoľahlivé.

25 Ježiš vykonal ešte veľa ďalších vecí. Keby sa to malo všetko dopodrobna spísať, myslím si, že na celom svete by nebolo dosť miesta pre knihy, ktoré by sa o tom napísali.

Skutky apoštolov

1 Milý Teofil, vo svojej prvej knihe som sa usiloval opísať
všetko, čo Ježiš konal a učil od počiatku
2 až do svojho odchodu k Bohu do neba. Vtedy dal aj
pokyny prostredníctvom Ducha Svätého svojim učeníkom,
ktorých si na to vyvolil.
3 Od svojho umučenia a ukrižovania sa im zjavoval štyridsať
dní; tak im mnohorakým spôsobom dokázal, že naozaj žije,
a rozprával im o Božom kráľovstve.
4 Keď boli ešte spolu, povedal im: „Neodchádzajte
z Jeruzalema, ale čakajte, kým Boh splní svoj sľub, o ktorom
ste odo mňa počuli:
5 Ján krstil vodou, ale vás Boh v najbližších dňoch pokrstí
Svätým Duchom.“

Ježišovo nanebovstúpenie

6 Keď boli zasa spolu, spýtali sa ho jeho učeníci: „Pane, teraz
je ten čas, keď obnovíš kráľovstvo pre Izrael?“
7 Odpovedal im: „Nie je vašou starosťou poznať čas či
vhodnú dobu, kedy to bude. Boh koná podľa vlastného
rozhodnutia.
8 Dostanete však moc Ducha Svätého, ktorý na vás zostúpi
a stanete sa mojimi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku,
v Samárii a po celom svete.“
9 Po týchto slovách sa pred ich očami vzniesol dohora
a zastrel ho oblak.
10 Kým uprene hľadeli na oblohu, ako odchádza, postavili
sa k nim dvaja muži v bielom
11 a oslovili ich: „Galilejčania, prečo tu stojíte a dívate sa do
neba? Ten Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, sa jedného
dňa znova vráti tak, ako ste ho videli odchádzať.“
12 Potom sa z Olivového vrchu vrátili do Jeruzalema: je to
približne vzdialenosť, ktorú bolo dovolené prejsť v sobotu.
13 Vrátili sa do mesta, kde v hornej miestnosti domu
spoločne bývali Peter, Ján, Jakub, Andrej, Filip, Tomáš,
Bartolomej, Matúš; Jakub, syn Alfejov; Šimon, prezývaný
Horlivec a Júda, syn Jakubov.
14 Tí všetci sa zomknuto a vytrvalo modlili s niektorými
ženami, Ježišovou matkou Máriou a jeho bratmi.

Medzera po Judášovi vyplnená

15 Pri jednom zhromaždení, kde sa zišlo asi stodvadsať
Ježišových nasledovníkov, vystúpil Peter a povedal:

16 „Bratia, naplnila sa predpoveď Písma o Judášovi. Duch
Svätý predpovedal Dávidovými ústami o Judášovi, ktorý priv-
iedol tých, čo zatkli Ježiša.
17 A to napriek tomu, že Judáš bol jedným z nás dvanástich
apoštolov a že dostal rovnaké poverenie ako my.“
18 Za peniaze, ktoré dostal ako odmenu za svoju neprávosť,
si kúpil pozemok. Potom skončil svoj život strašným
spôsobom: spadol dolu hlavou, telo sa mu roztrhlo a vypadli
mu vnútornosti.
19 Jeruzalemčania, ktorí sa o tom dozvedeli, nazvali to
miesto Hakeldamach – Pole krvi.
20 „Veď v knihe Žalmov je napísané: ‚Jeho obydlie nech
spustne a nech v ňom nik nebýva.‘ A na inom mieste: ‚Jeho
poverenie nech prevezme iný.‘
21 Musíme teda nahradiť Judáša. Vyberme muža, ktorý bol
spolu s nami s Pánom Ježišom celý čas
22 od chvíle, keď ho Ján pokrstil, až do jeho odchodu do
neba; ten spolu s nami bude svedčiť, že Ježiš vstal z mŕtvych.“
23 Vybrali teda dvoch: Jozefa, ktorého volali Barsabáš (a
bol známi aj pod menom Justus – Spravodlivý), a Mateja.
24 Potom sa modlili: „Pane, ty poznáš srdce každého
človeka. Ukáž, ktorého z týchto dvoch si si vyvolil
25 do služby ako svojho apoštola namiesto Judáša, zradcu,
čo odišiel na miesto, ktoré si sám zvolil.“
26 Potom ťahali lós a ten označil Mateja, ktorý sa pripojil
k jedenástim apoštolom.

2

Duch Svätý zostúpi na učeníkov

1 Keď nadišiel deň Turíc, mali Kristovi nasledovníci opäť
spoločné stretnutie.
2 Zrazu sa strhol hukot z neba, ako keď sa ženie silný vietor,
a naplnil celý dom, v ktorom sa zišli.
3 Potom uvideli čosi ako ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili
a spočinuli na každom z nich.
4 Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými
jazykmi tak, ako ich na to Duch zmocňoval.
5 V tom čase bolo v Jeruzaleme veľa zbožných Židov, ktorí
prišli na sviatky z mnohých krajín a národov.
6 Keď zaznel z neba ten zvláštny šum, prilákal mnohých
pútnikov. Tí ostali ohromení, keď počuli hovoriť Ježišových
učeníkov v ich rodnom jazyku.
7 Čudovali sa a žasli: „Ako je to možné? Vari nie sú všetci,
ktorí tu hovoria, Galilejčania?

8 Ako to, že ich každý z nás počuje hovoriť vo svojom
rodnom jazyku?
9 My, Partovia, Médovia a Elamčania, obyvatelia
Mezopotámie, Judska, Kapadócie, Pontu a Ázie,
10 Frýgie a Pamfýlie, Egypta a krajov Líbye, z okolia Cyrény,
ľudia z Ríma,
11 rodení Žida aj na židovskú vieru obrátení pohania,
Kréťania i Arabi – každý z nás ich počuje hovoriť o veľkých
Božích veciach v našom rodnom jazyku.“
12 Všetci žasli a zmätene sa spytovali jeden druhého: „Čo sa
to deje?“
13 Ale poniektorí sa smiali a hovorili: „Sú opití.“

Petrova reč

14 Tu vystúpil Peter s jedenástimi učeníkmi a mocným hla-
som prehovoril k zástupu: „Pozorne ma počúvajte všetci,
návštevníci aj obyvatelia Jeruzalema!
15 Niektorí z vás si myslia, že títo muži sú opití. To však nie
je pravda! Veď je iba deväť hodín ráno.
16 Ale splnilo sa to, čo predpovedal prorok Joel:
17 ‚V posledných dňoch, hovorí Boh, zošlem svojho Ducha
na všetkých ľudí a vaši synovia a dcéry budú prorokovať, vaši
mladí ľudia budú mať videnia a starým sa budú snívať sny.
18 V tých dňoch zošlem Svätého Ducha na mojich
služobníkov, na mužov aj ženy, a budú prorokovať.
19 Na nebi aj na zemi sa zjavia zvláštne znamenia, krv,
oheň a stĺpy dymu.
20 Slnko sa zatmie a mesiac bude červený ako krv skôr, než
príde veľký a slávny deň Pánov.
21 Len ten, kto ho uznáva za svojho Pána, bude
zachránený.‘ “
22 A pokračoval: „Mužovia izraelskí, počujte: Žil tu medzi
vami Ježiš z Nazareta, ktorého Boh preslávil veľkými zázrakmi
a znameniami. Mnohí z vás by to mohli dosvedčiť.
23 A tohto muža ste sa vy zmocnili a rukami pohanov ste ho
pribili na kríž. No tým ste vlastne splnili Boží úmysel.
24 Boh ho však vytrhol z moci smrti, ktorá ho nemohla
udržať, a vzkriesil ho z mŕtvych.
25 To o ňom spieva Dávid v žalme: ‚Pána mám ustavične
pred očami, stojí pri mne, a tak nezakolíšem.
26 Preto sa moje srdce raduje a moje ústa spievajú chválu,
veď aj pre moje telo je nádej.
27 Nezanecháš ma v ríši smrti a nedopustíš, aby sa telo
tvojho vyvoleného rozpadlo na prach.

28 Dal si mi poznať cestu, ktorá vedie k životu, a tvoja
prítomnosť ma naplní radosťou.‘
29 Milí bratia! Môžem vám smelo povedať, že náš praotec
Dávid zomrel, bol pochovaný a jeho hrob tu máme až dodnes.
30 Ale Dávid bol prorok a vedel o Božom sľube, že jeden
z jeho potomkov bude sedieť na jeho tróne.
31 A tak, keď hovoril, že nezostane v ríši smrti a jeho telo sa
nerozpadne na prach, prorokoval vlastne Kristovo vzkriese-
nie z mŕtvych.
32 Áno, práve Ježiša Boh vzkriesil a my všetci to môžeme
dosvedčiť.
33 Teraz je v nebesiach po Božej pravici, prijal Ducha
Svätého, ktorého Boh sľúbil, a teraz ho zoslal na nás, ako to
vidíte a počujete.
34 A Dávid nehovoril o sebe ani vtedy, keď napísal: ‚Boh
povedal môjmu Pánovi: Seď po mojej pravici,
35 kým ti nepoložím nepriateľov pod nohy.‘
36 Nech teda vie každý Izraelita, že toho Ježiša, ktorého ste
vy ukrižovali, urobil Boh Pánom a Mesiášom.“

Zvesť o Ježišovi mení ľudí

37 Petrove slová sa hlboko dotkli srdc mnohých
poslucháčov a začali sa spytovať apoštolov: „Bratia, čo máme
robiť?“
38 Peter im odpovedal: „Nech sa každý z vás odvráti od
hriechu, navráti sa k Bohu a dá sa pokrstiť v mene Ježiša
Krista na odpustenie hriechov a prijmete dar Svätého Ducha.
39 Veď to zasľúbenie patrí vám, vašim deťom, ba aj ľuďom po
celom svete, ktorých si Pán, náš Boh, povolá.“
40 Ešte dlho im Peter hovoril o Ježišovi a naliehavo ich
vyzýval: „Zachráňte sa pred týmito zvrátenými ľuďmi!“
41 Tí, ktorí prijali Petrove slová, dali sa pokrstiť. V ten deň
sa pripojilo k Ježišovým nasledovníkom okolo tritisíc ľudí.

Spoločenstvo veriacich

42 Trávili spolu čas pri vyučovaní apoštolov a vo vzájomnom
zdieľaní sa, mali vzájomné spoločenstvo, jedli spolu a modlili
sa.
43 Všetkých sa zmocnila bázeň, lebo Boh prostredníctvom
apoštolov konal mnohé zázraky a znamenia.
44 Veriaci akoby tvorili jednu rodinu a so všetkými sa delili,
45 ba aj majetok mali spoločný. Predávali svoje majetky
a peniaze delili medzi všetkých, ako kto potreboval.
46 Všetci sa spoločne každý deň zhromažďovali
v jeruzalemskom chráme a v menších skupinách sa
schádzavali po domoch, kde spolu jedávali. Ich srdcia boli
naplnené radosťou a úprimnosťou

47 a nadšene vyjadrovali svoju vďačnosť Bohu. Všetci ľudia
ich mali radi a Pán im denne pridával ďalších, ktorí uverili
a boli zachránení.

3

Uzdravenie chromého

1 Raz popoludní okolo tretej sa Peter a Ján uberali do
chrámu na pravidelné modlitby.
2 Práve ta prinášali nejakého človeka od narodenia
chromého. Každý deň ho položili k chrámovej bráne, ktorá
sa volala Krásna, a tam prosil o almužnu tých, čo vchádzali do
chrámu.
3 Keď videl prichádzať Petra a Jána, aj ich poprosil
o almužnu.
4 Zastali pri ňom a Peter povedal: „Pozri sa na nás!“
5 Žobrák sa na nich zahľadel v očakávaní, že niečo dostane.
6 Ale Peter pokračoval: „Žiadne peniaze nemám, ale dám ti
to, čo mám. V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď!“
7 Nato chytil žobráka za pravú ruku, zdvihol ho a v tom
okamihu do ochrnutých nôh a kĺbov chromého vstúpila sila.
8 Vyskočil na nohy a začal chodiť. Spolu s apoštolmi vošiel
do chrámu, skákal od radosti a chválil Boha.
9 Všetci ľudia ho mohli vidieť, ako chodí a chváli Boha.
10 Keď zistili, že je to ten chromý mrzák, ktorý sedával pri
Krásnej bráne a žobral, boli ohromení a žasli nad tým, čo sa
stalo.
11 Uzdravený zostával v blízkosti Petra a Jána a čoskoro sa
okolo nich v Šalamúnom stĺporadí zhromaždilo mnoho ľudí
naplnených údivom.

Peter káže v chráme

12 Keď to Peter videl, prihovoril sa zástupu: „Drahý
Izraelčania, čo sa čudujete? Hádam si nemyslíte, že sme toho
chromého uzdravili vlastnou mocou alebo zbožnosťou?
13 To Boh, ktorého vyznávate, Boh našich praotcov –
Abraháma, Izáka a Jákoba – týmto zázrakom oslávil a dokázal
moc svojho Syna Ježiša. Toho Ježiša, ktorého ste vy vydali
Rimanom a verejne ste sa ho zriekli pred Pilátom, hoci Pilát
ho chcel oslobodiť.
14 A keď vám dal na výber, koho má prepustiť, vy ste
sa zriekli Svätého a Spravodlivého a vyžiadali ste milosť pre
vraha.
15 Pôvodcu života ste zabili. Ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych
a my sme toho svedkami.
16 Viera v Ježišovo meno uzdravila tohto človeka; poznáte
ho a viete, že bol chromý. To, že celkom vyzdravel pred
vašimi očami, je výsledkom viery v Ježiša Krista.

Odpustenie pre všetkých

17 Bratia, uvedomujem si, že to všetko ste konali
v nevedomosti, rovnako ako vaši vodcovia.
18 Boh tak vlastne dopustil, aby sa naplnilo, že Kristus
bude trpieť, tak ako to už dávno predpovedal ústami všetkých
prorokov.
19 Preto teraz zmeňte svoje zmýšľanie a svoj postoj k Bohu,
aby vám boli odpustené viny.
20 A príde čas odpočinutia od Pána a pošle vám Ježiša,
zasľúbeného Mesiáša.
21 Teraz je v nebi a zostane tam až dovtedy, kým nepríde
čas, aby bolo všetko obnovené, ako o tom Boh oddávna
hovoril ústami svojich svätých prorokov.
22 Mojžiš povedal: ‚Z vášho národa si raz Pán, náš Boh,
povolá Proroka, podobne ako k vám poslal mňa. Počúvajte
pozorne, čo vám bude hovoriť.
23 Kto však tohto Proroka neposlúchne, bude vyhladený
z ľudu.‘
24 Aj ostatní proroci, počnúc Samuelom, často hovorili
o dobe, ktorú práve prežívame.
25 Vy ste synmi tých prorokov a máte dedičský podiel na
zmluve, ktorú Boh uzavrel s vašimi otcami. Abrahámovi
sľúbil: ‚Cez tvoje potomstvo budú požehnané všetky národy
zeme.‘
26 Vám predovšetkým poslal Boh svojho Syna Ježiša, ktorý
vás požehná a urobí šťastnými tým, že zmeníte svoj život
a zanecháte zlo.“

4

Peter a Ján zatknutí

1 Kým Peter a Ján hovorili k ľudu, kňazi a saduceji na nich
priviedli veliteľa chrámovej stráže:
2 boli totiž veľmi rozhorčení, že Peter a Ján učia v chráme
a hlásajú, že Ježiš vstal z mŕtvych.
3 Zatkli ich teda, a keďže už bol večer, uvrhli ich do druhého
dňa do väzenia.
4 Ale mnohí, ktorí počuli Božie slovo, uverili, takže počet
veriacich vzrástol asi na päťtisíc.
5 Na druhý deň zasadla v Jeruzaleme židovská veľrada –
politickí a náboženskí predstavitelia a znalci Zákona –
6 za prítomnosti veľkňaza Kaifáša, jeho predchodcu
Annáša, Jána, Alexandra a ostatných príslušníkov
z veľkňazského rodu.
7 Dali si predvolať Petra a Jána a začali ich vypočúvať:
„Akou mocou a v mene koho ste to urobili?“
8 Tu Peter, keďže bol naplnený Duchom Svätým,
odpovedal: „Vážení vodcovia a predstavitelia ľudu!

9 Ak nás vyšetrujete pre dobro, ktoré sme spôsobili
chromému človeku, a chceli by ste vedieť, kto ho uzdravil,
10 tak vyhlasujeme pred vami aj pred celým izraelským
národom, že sa to stalo v mene Mesiáša, Ježiša z Nazareta,
ktorého ste ukrižovali, ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych. Vďaka
jeho moci stojí tento človek pred vami zdravý.
11 Na Ježiša sa vzťahujú slová Písma: ‚Kameň,
ktorý stavitelia zavrhli, stal sa kameňom základným,
najdôležitejším v celej stavbe.‘
12 Len v ňom je záchrana. A niet na celom svete iné meno,
ktorého by sa mohli ľudia dovolávať, ak chcú byť zachránení
pre večnosť.“
13 Členovia veľrady boli prekvapení, akí sú Peter a Ján smelí
a presvedčiví. Poznali ich totiž ako Ježišových spoločníkov –
jednoduchých a nevzdelaných.
14 A keď videli uzdraveného človeka, ktorý tam stál
s apoštolmi, nedokázali proti nim nič povedať.
15 Prikázali apoštolom, aby opustili zasadanie a začali sa
medzi sebou radiť:
16 „Čo s nimi urobíme? Nemôžeme poprieť, že vykonali
veľký zázrak, veď to videl celý Jeruzalem.
17 Ale musíme zabrániť, aby sa tie ich reči ďalej šírili. Prísne
im pohrozíme a zakážeme hovoriť o Ježišovi.“
18 Zavolali ich späť a zakázali im o Ježišovi hovoriť a učiť
o ňom.
19 Ale Peter a Ján odpovedali: „Posúďte sami, či je v Božích
očiach správne, aby sme viac poslúchali vás ako Boha?
20 Nemôžeme predsa mlčať o tom, čo sme videli a počuli!“
21 Znovu im pohrozili, ale napokon ich prepustili, lebo
nenašli nič, za čo by ich mohli potrestať. A navyše sa báli,
že by sa ľudia mohli búriť, lebo všetci oslavovali Boha za to,
čo sa stalo.
22 Veď ten chromý, ktorý bol zázračne uzdravený, mal už
vyše štyridsať rokov.

Modlitba veriacich

23 Len čo sa Peter a Ján dostali na slobodu, vrátili sa medzi
svojich a porozprávali všetko, čo im veľkňazi a vodcovia ľudu
povedali.
24 Keď to veriaci počuli, jednomyseľne sa modlili: „Pane
Bože, ty si stvoril nebo, zem, more i všetko, čo len jestvuje.
25 Ty si ústami nášho otca Dávida, tvojho služobníka, ktorý
bol vedený Duchom Svätým, povedal: ‚Prečo sa búria poha-
nia a národy kujú márne plány?
26 Pozemskí králi povstávajú a vládcovia sa spolčujú proti
Bohu a jeho Pomazanému.‘

27 A naozaj sa v tomto meste spolčil kráľ Herodes
s miestodržiteľom Pilátom Pontským a Izraeliti sa spriahli
s pohanmi, aby zabili tvojho svätého služobníka Ježiša,
ktorého si si vyvolil.
28 Ale vykonali iba to, čo tvoja moc a vôľa dávno rozhodli,
že sa stane.
29 Pane, a teraz sa vyhrážajú aj nám. Prosíme, daj nám
odvahu, aby sme ako tvoji služobníci hovorili tvoju zvesť
ľuďom smelo a bez zábran.
30 Dokáž svoju moc! Daj, aby sa diali uzdravenia, znamenia a zázraky v moci tvojho svätého služobníka Ježiša!“

Postoj k peniazom

31 Keď sa domodlili, zatriasol sa dom, v ktorom boli
zhromaždení, a všetkých naplnil Svätý Duch. A odvážne
a neohrozene hlásali ďalej Božie slovo.
32 Všetci veriaci boli jednomyseľní a nažívali v láske. Nik
z nich nepokladal nič z toho, čo mal, za vlastné, ale všetko
mali spoločné.
33 Svedectvo apoštolov o vzkriesení Pána Ježiša bolo veľmi
mocné a všetci zakúšali Božiu milosť.
34 Nikto medzi nimi netrpel núdzu, lebo tí, čo mali domy
a pozemky, ich predávali a peniaze, ktoré utŕžili,
35 prinášali apoštolom. Tí ich rozdeľovali podľa toho, ako
kto potreboval.
36 Jedným z takýchto darcov bol napríklad levita Jozef
z Cypru, ktorého apoštoli nazvali Barnabáš, to znamená Syn
potešenia.
37 Ten vlastnil pole, ktoré predal a peniaze odovzdal
apoštolom.

5

1 Aj istý muž, ktorý sa volal Ananiáš, a jeho žena Zafira
predali svoj pozemok.
2 Ananiáš si však s vedomím svojej manželky časť utŕžených
peňazí nechal pre seba a zvyšok doniesol apoštolom.
3 Peter mu však povedal: „Ananiáš, prečo si dovolil
satanovi, aby ťa ovládol? Ak si si nechal časť peňazí, ktoré si
dostal za to pole, klameš nie nás, ale Svätého Ducha.
4 To pole bolo predsa tvoje a mohol si si ho nechať. A keď
si ho predal, s peniazmi si mohol naložiť podľa vlastného
uváženia. Prečo si sa rozhodol takto klamať? Neoklamal si
nás, ale samého Boha!“
5 Keď to Ananiáš počul, zrútil sa a na mieste bol mŕtvy.
Všetci, čo to počuli, sa zdesili.
6 Mladší z mužov ho prikryli plachtou, vyniesli a pochovali.

7 Asi o tri hodiny prišla jeho žena Zafira, ktorá netušila, čo
sa stalo.
8 Peter sa jej spýtal: „Počuj, Zafira, za toľko a toľko ste
predali pole?“ Odpovedala: „Áno, presne za toľko.“
9 Peter jej na to povedal: „Ako ste sa len mohli dohodnúť
a pokúšať Božieho Ducha. Pozri, práve sa vracajú tí, ktorí
pochovali tvojho muža. Ten istý údel stihne aj teba.“
10 A v tom okamihu Zafira padla Petrovi k nohám a umrela.
Keď mládenci vošli dnu, našli ju už mŕtvu. Odniesli ju
a pochovali k jej mužovi.
11 Celej cirkvi i všetkých, čo to počuli, sa zmocnil veľký
strach.

Boh sa priznáva k svojej cirkvi

12 Prostredníctvom apoštolov sa v národe diali veľké divy
a znamenia. Všetci sa pravidelne schádzali v Šalamúnovom
stĺporadí v chráme.
13 Ostatní sa k nim neodvážili pripojiť, ale všetci ľudia o nich
hovorili s veľkou úctou.
14 Pribúdalo čoraz viac mužov a žien, ktorí uverili v Pána.
15 Došlo to tak ďaleko, že ľudia vynášali na ulice chorých
na rohožiach a nosidlách, aby na nich mohol padnúť aspoň
Petrov tieň, keď bude prechádzať okolo.
16 Ba mnohí prichádzali do Jeruzalema aj zo širšieho oko-
lia a prinášali svojich chorých a posadnutých zlými duchmi.
A všetci boli uzdravení.

Apoštoli znova vo väzení

17 Pribúdanie veriacich vyvolalo veľkú žiarlivosť a strach vo
veľkňazovi a jeho prívržencoch, saducejoch.
18 A tak dali apoštolov znova zatknúť, tentoraz do mest-
ského väzenia.
19 Ale Pánov anjel otvoril v noci dvere žalára, vyviedol
apoštolov von a povzbudil ich:
20 „Choďte naspäť do chrámu a hovorte všetkým ľuďom
o novom živote.“
21 Poslúchli ho a už na svitaní boli v chráme a učili. Medzi-
tým sa zišiel veľkňaz so svojimi stúpencami, zvolali veľradu
a za prítomnosti predstaviteľov izraelského národa kázali
predvolať apoštolov z väzenia.
22 Ale keď strážcovia prišli do väzenia, našli ho prázdne.
Vrátili sa teda a oznámili:
23 „Dvere žalára boli zamknuté aj dobre strážené, ale keď
sme odomkli, nikoho sme vnútri nenašli.“
24 Tieto slová vyvolali u veliteľa chrámovej stráže aj
veľkňazov poriadny zmätok. Nedokázali si totiž vysvetliť, ako
sa to mohlo stať.

25 Vtom však ktosi pribehol a oznámil: „Tí muži, ktorých ste
včera uväznili, sú zasa v chráme a pokojne vyučujú ľudí.“
26 Veliteľ odišiel aj so strážcami, ale nezmocnili sa ich
násilne, lebo sa báli, že ich ľud ukameňuje; apoštoli sa pred
židovskú radu dali predviesť dobrovoľne.

27 Veľkňaz ich obvinil:
28 „Prísne sme vám zakázali hovoriť o tom človeku. Ale vy
ste naplnili celý Jeruzalem svojím učením. A navyše na nás
zvaľujete zodpovednosť za jeho smrť!“
29 Peter odpovedal aj v mene ostatných apoštolov: „Boha
predsa musíme poslúchať viac ako ľudí!
30 To Boh našich praotcov vzkriesil z mŕtvych Ježiša,
ktorého ste vy potupne pribili na kríž a usmrtili.
31 Ale práve jemu zveril veľkú úlohu Vodcu a Záchrancu, aby
Izrael priviedol k zmene života a odpustil mu hriechy.
32 A my sme jeho svedkami a takisto Duch Svätý, ktorého
Boh dal každému, kto ho poslúcha.“

Čo je z ľudí – zanikne, čo je z Boha – pretrvá

33 Tieto slová rozzúrili všetkých v rade a chceli ich zabiť.
34 No tu sa o slovo prihlásil známy farizej, zvaný Gamaliel,
učiteľ Zákona a človek veľmi vážený medzi ľuďmi. Dal pokyn,
aby obžalovaných na chvíľku odviedli,
35 a potom povedal: „Izraeliti, dobre si rozmyslite, čo
urobíte s týmito ľuďmi.
36 Spomínate si na rozruch okolo Teuda? Robil zo seba
veľkú osobnosť a podarilo sa mu zhromaždiť okolo seba
štyristo ľudí. Ale keď ho zabili, jeho stúpenci sa rozpŕchli a bolo
po všetkom.
37 Alebo si spomeňte na Júdu Galilejského, ktorý vystúpil
počas sčítania ľudu. Aj on zahynul a jeho prívržencov ro-
zohnali.
38 A tak vám radím: Nechajte týchto ľudí na pokoji, nech si
idú. Ak je to zasa len nejaké ľudské hnutie, čoskoro sa samo
rozpadne.
39 Ale ak za ním stojí Boh, nebudete ich môcť zastaviť, veď
by ste bojovali proti samému Bohu.“
40 Jeho reč ich presvedčila. Predviedli apoštolov, dali ich
zbičovať a znova im prísne zakázali hovoriť o Ježišovi. Potom
ich prepustili.

41 Apoštoli odchádzali z veľrady naplnení radosťou, že smeli
trpieť pre Ježiša.
42 Naďalej učili každý deň v chráme i po domoch a šírili
radostnú zvesť o tom, že Ježiš je Mesiáš.

6

Rozdelenie úloh – základ poriadku v cirkvi

1 S rýchlym rastom cirkvi sa začali vyskytovať aj nezhody.
Kresťania, pochádzajúci z Grékov, sa ponosovali, že ich
vdovám sa pri rozdeľovaní prostriedkov na obživu nedáva
spravodlivý diel.
2 A tak dvanásti apoštoli zvolali všetkých veriacich
a predložili im tento návrh: „Určite by nebolo správne, aby sme
sa prestali venovať hlásaniu Božieho posolstva, a namiesto
toho dávali pozor, či sa všetko rozdeľuje spravodlivo.
3 Preto vám navrhujeme, bratia, aby ste si zvolili spomedzi
seba sedem rozvážnych mužov, ktorí sa už osvedčili a sú
naplnení Svätým Duchom. Im zveríme tieto úlohy
4 a my sa budeme môcť aj naďalej venovať predovšetkým
modlitbám a kázaniu Božieho slova.“
5 S týmto návrhom všetci zhromaždení súhlasili a hneď aj
pristúpili k voľbe. Vyvolili si Štefana, muža neochvejnej
viery, ktorý bol plný Svätého Ducha, ďalej Filipa, Prochora,
Nikanora, Timona, Parména a Mikuláša z Antiochie, pôvodom
pohana, ktorý prestúpil na židovstvo.
6 Siedmich zvolených bratov predstavili apoštolom, ktorí
na nich položili ruky a vyprosili pre nich Božie požehnanie.
7 Božie Slovo sa rýchlo šírilo ďalej a počet učeníkov
v Jeruzaleme veľmi rástol. Dokonca aj mnohí z kňazov uverili
v Krista.

Štefan krivo obvinený

8 Štefana Boh obdaril mimoriadnou vierou a mocou, takže
konal medzi ľuďmi veľké zázraky.
9 Jedného dňa sa dostal do sporu so Židmi, ktorí pa-
trili k takzvanej synagóge prepustencov, ľuďmi z Cyrény
a Alexandrie, a tiež so Židmi z Cilície a z Malej Ázie.
10 Keď videli, že ich argumenty neobstoja pred Štefanovou
múdrosťou a Božím Duchom, v ktorého moci hovoril,
11 naviedli proti nemu falošných žalobcov, ktorí vraveli:
„Počuli sme, ako sa rúha Mojžišovi, ba aj samému Bohu!“
12 Touto obžalobou poštvali proti Štefanovi nielen ľud, ale aj
vodcov a učiteľov Zákona. Napokon Štefana zatkli a predviedli
pred veľradu.
13 Falošní svedkovia tam zopakovali svoju obžalobu: „Tento
človek neprestajne hovorí proti chrámu aj proti Mojžišovmu
zákonu.
14 Na vlastné uši sme počuli, ako hovoril, že Ježiš z Nazareta
zborí chrám a zmení poriadky, ktoré nám dal Mojžiš.“

15 Po tomto obvinení sa všetci zahľadeli na Štefana a videli,
že jeho tvár bola ako tvár anjela.

7

Obhajoba, ktorá zasiahla svedomie

1 Veľkňaz sa ho spýtal: „Je to, čo hovoria, pravda?“

2 „Bratia a otcovia, vypočujte ma!“ oslovil ich Štefan.
„Slávny Boh sa kedysi zjavil nášmu predkovi Abrahámovi už
v Mezopotámii, skôr, ako sa presídlil do Cháranu
3 a dal mu príkaz: ‚Opusť svoju rodnú krajinu a svojich
príbuzných a choď do zeme, ktorú ti ukážem!‘
4 Vysťahoval sa teda z Chaldejskej krajiny a býval v Chárane
v Sýrii až do smrti svojho otca. Odtiaľ ho potom Boh priviedol
do tejto krajiny, v ktorej bývate teraz aj vy.
5 No nedal tu Abrahámovi do vlastníctva ani kúsok zeme,
hoci mu sľúbil, že ju dá natrvalo jemu a jeho potomkom, i keď
vtedy ešte nemal syna.
6 Ďalšia Božia predpoveď bola: ‚Tvoji potomkovia sa
odtiaľto vysťahujú do cudzej krajiny a budú tam štyristo rokov
otročiť za veľmi ťažkých podmienok.
7 Ale ja potrestám národ, ktorý si ich zotročí, a potom ich
vyvediem a budú ma uctievať na tomto mieste.‘
8 Boh uzavrel s Abrahámom zmluvu a jej viditeľným zna-
mením sa stala obriezka. Keď sa podľa Božieho sľubu narodil
Abrahámovi Izák, na ôsmy deň ho obrezal. Práve tak obrezal
Izák Jákoba a Jákob svojich dvanásť synov, našich praotcov.
9 Jeden z nich, Jozef, sa stal terčom závisti svojich bratov,
a preto ho predali ako otroka do Egypta. Ale Boh bol s ním a
10 vyslobodil ho zo všetkých útrap. Pre jeho prezieravosť
a múdrosť si ho veľmi obľúbil sám faraón, egyptský vládca
a zveril mu úlohu správcu Egypta i kráľovského paláca.
11 Potom vypukol v Egypte aj v Palestíne veľký hlad a naši
praotcovia trpeli núdzou, lebo nemali čo jesť.
12 Vtedy sa Jákob dopočul, že v Egypte majú zásoby obilia,
a poslal tam dvakrát svojich synov.
13 Pri druhej návšteve sa dal Jozef svojim bratom poznať,
a tak sa faraón dozvedel o Jozefovom pôvode.
14 Jozef potom poslal po otca Jákoba a presťahoval do
Egypta celú rodinu, dokopy sedemdesiatpäť ľudí.
15 Usadili sa tam a Jákob i naši praotcovia zostali v Egypte
až do smrti.
16 Ich pozostatky preniesli do Sichemu a pochovali ich do
hrobky, ktorú si kedysi Abrahám kúpil od synov Emorových
a zaplatil za ňu striebrom.

17 Medzitým sa približil čas naplnenia Božieho sľubu
Abrahámovi. Náš ľud sa v tom čase v Egypte veľmi rozmnožil.
18 Na trón však nastúpil faraón, ktorý už o Jozefovi nevedel
nič.
19 Ten zaobchádzal s našim národom nepriateľsky a prikázal
našim otcom, aby sa zriekli novonarodených detí a usmrtili
ich.

20 V tom čase sa narodil Mojžiš, s ktorým mal Boh svoje
plány. Rodičia sa o chlapca starali tri mesiace doma.
21 Keď ho už nemohli mať viac pri sebe, ujala sa ho
faraónova dcéra a starala sa oňho, akoby to bol jej vlastný syn.
22 Mojžiš dostal najlepšie egyptské vzdelanie a vyrástol
z neho výrečný a schopný muž.

23 Keď mal štyridsať rokov, zatúžil navštíviť svojich izrael-
ských bratov.
24 Vtedy sa stal svedkom toho, ako Egypťan jednému z nich
nespravodlivo ubližuje. Zastal sa ho a pomstil utláčaného
tým, že Egypťana zabil.
25 Myslel si, že bratia pochopia, že im Boh posiela pomocou
neho záchranu, ale nepochopili to.

26 Na druhý deň sa usiloval zmieriť dvoch Židov, ktorí sa
hádali. ‚Čo to robíte? Ste predsa bratia. Prečo si navzájom
ubližujete?‘ upokojoval ich.
27 Ale ten, ktorý ubližoval svojmu blížnemu, odstrčil Mojžiša
a povedal: ‚Kto ťa poveril, aby si nám vládol a súdil nás?‘
28 ‚Hádam ma len nechceš zabiť ako včera toho Egypťana?‘
29 Mojžiš sa tých slov zľakol a utiekol do Madiánskej krajiny.
Žil tam ako cudzinec, oženil sa a mal dvoch synov.

30 Po štyridsiatich rokoch vyhnanstva sa mu v plameňoch
horiaceho kríka zjavil na púšti pri vrchu Sinaj anjel.
31 Keď sa chcel udivený Mojžiš zblízka pozrieť na ten
nezvyčajný úkaz, počul Boží hlas:
32 ‚Ja som Boh tvojich otcov, Boh Abraháma, Izáka
a Jákoba.‘ Mojžiš sa roztriasol od strachu a neodvážil sa ísť
ďalej.
33 Ale Boh pokračoval: ‚Vyzuj sa, lebo stojíš na svätom
mieste!
34 Dobre som videl trápenie svojho ľudu v Egypte a počul
som jeho ston. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil.
A teraz poď, pošlem ťa do Egypta.‘

35 Bol to ten istý Mojžiš, ktoré predtým odmietli slovami:
‚Kto ťa poveril, aby si nám vládol a súdil nás?‘ Práve jeho Boh
poslal prostredníctvom anjela ako vládcu a vysloboditeľa.

36 A Mojžiš ich vyviedol z Egypta a konal veľké
divy a znamenia v Egypte, pri Červenom mori i počas
štyridsaťročného putovania po púšti.
37 Práve Mojžiš povedal Izraelitom: ‚Pán Boh vám pošle
proroka z vášho národa ako som ja.‘
38 Mojžiš bol sprostredkovateľom medzi anjelom, ktorý
k nemu hovoril na vrchu Sinaj, a našimi otcami na púšti.
Prijal pre nás slová života, aby nám ich oodvzdal.
39 A napriek tomu ho naši otcovia neposlúchali, búrili sa
proti nemu a túžili sa vrátiť do Egypta.
40 Vyzvali preto Árona: ‚Urob nám bohov, aby nás viedli na
ďalšej ceste. Veď nevieme, čo sa stalo s tým Mojžišom, ktorý
nás vyviedol z Egypta.‘
41 A tak si urobili sochu teľaťa, obetovali jej a s radosťou
oslavovali výtvor vlastných rúk.
42 Ale Boh sa od nich odvrátil, aby sa klaňali nebeskému
vojsku, ako sa o tom píše v prorokoch: ‚Či ste to mne prinášali
dary a obete počas štyridsaťročného putovania po púšti, národ
izraelský?
43 Nosili ste so sebou stánok Molocha a hviezdu boha
Remfana, ktoré ste si sami vytvorili, a tým ste sa klaňali.
Preto pôjdete do vyhnanstva až za Babylon.‘
44 Na púšti mali naši otcovia stánok svedectva. Boh totiž
Mojžišovi prikázal, aby ho urobil podľa vzoru, ktorý mu
ukázal.
45 Tento stánok prenášali naši otcovia pri svojom putovaní
púšťou a za Jozuu ho doniesli do zeme pohanov, ktorých Boh
odtiaľ vyhnal. Stánok zmluvy slúžil až do čias kráľa Dávida,
46 ktorého Boh obdaril svojou priazňou. Dávid ho prosil,
aby mohol zaobstarať miesto pre príbytok Jákobovmu Bohu.
47 Až Šalamún však vystaval Bohu chrám.
48 Ale Najvyšší nebýva v chrámoch postavených ľudskými
rukami! Ako hovorí prorok:
49 ‚Nebesia sú mojím trónom a zem je podnožou mojich nôh.
Aký chrám mi chcete vystavať, hovorí Pán? Je vôbec miesto,
kde by som mohol bývať?
50 Či to všetko nestvorila moja ruka?‘
51 No vy ste takí istí ako vaši otcovia: ste tvrdošijní, vaše
srdcia sú ako srdcia tých, ktorí neveria v Boha, nepočúvate
ho a neustále odporujete Svätému Duchu.
52 Našiel by sa prorok, ktorého vaši otcovia nepre-
nasledovali? Zabíjali tých, ktorí predpovedali príchod
Spravodlivého, ale vy ste sa ho úplne zriekli a zavraždili ste
ho!

53 Prijali ste Boží zákon z rúk anjelov, ale sami ste ho
nezachovávali!“
54 Keď to členovia veľrady počuli, rozzúrili sa na neho a od
zlosti až škrípali zubami.
55 Ale Štefan, plný Ducha Svätého, hľadel uprene do neba.
Uvidel Božiu slávu a Ježiša stáť po Božej pravici.
56 „Vidím otvorené nebesia,“ zvolal, „a Syna človeka, ako
stojí po Božej pravici!“
57 Tu prehlušili Štefana krikom a zapchávali si uši, aby už nič
nepočuli. Spoločne sa na neho vrhli,
58 odvliekli ho za hradby mesta, aby ho ukameňovali. Tí,
čo počuli Štefanove slová, vyzliekli si plášte a dali ich strážiť
mladému Saulovi.
59 No Štefan, kým ho kameňovali, prosil Pána: „Pane Ježišu,
prijmi môjho ducha!“
60 Potom padol na kolená a nahlas zvolal: „Pane, odpusť im
tento hriech!“ Po týchto slovách skonal.

8

Prvé prenasledovanie cirkvi

1 Saul schvaľoval, že Štefana zabili. V ten deň vypuklo
veľké prenasledovanie cirkvi v Jeruzaleme. Všetci, okrem
apoštolov, sa rozpŕchli po Judsku a Samárii.
2 Niektorí zbožní muži pochovali Štefana a hlboko za ním
žialili.
3 A Saul sa pustil do ničenia cirkvi: vtrhával do domov,
zatýkal veriacich mužov aj ženy, ktorí sa tam schádzali,
a dával ich do väzenia.

Filip v Samárii

4 Ale veriaci, ktorí utiekli z Jeruzalema, všade, kam prišli,
šírili dobrú správu o Ježišovi.
5 Filip sa dostal do mesta Samária a tam kázal o Kristovi.
6 Všetkých veľmi zaujalo jeho posolstvo – slová i zázraky,
ktorých sa stali svedkami.
7 Uzdravil totiž mnohých posadnutých démonmi,
ochrnutých aj chromých.
8 V celom meste zavládla veľká radosť.
9 V Samárii žil istý Šimon, ktorý svojimi čarodejnými
trikmi a mágiou uchvacoval ľudí a samého seba považoval za
výnimočného.
10 Mal veľký vplyv na jednoduchých i významných ľudí
a všeobecne sa o ňom hovorilo: „V Šimonovi na zem zostúpil
boh nazývaný Veľká Moc.“

11 Ľudia sa ním nechali ovplyvniť aj preto, lebo svoju mágiu
konal medzi nimi už veľmi dlho.
12 Ale keď uverili Filipovej zvesti o Božom kráľovstve
a o Ježišovi Kristovi, dávali sa krstiť muži aj ženy.
13 Uveril dokonca aj Šimon a dal sa pokrstiť. Takmer sa
nepohol od Filipa, uchvátený znameniami a mocnými činmi,
ktoré Filip robil.
14 Keď sa apoštoli v Jeruzaleme dozvedeli, že v Samárii
prijali Božiu zvesť, vyslali tam Petra a Jána.
15 Keď prišli do Samárie, prosili Boha, aby aj im daroval
Svätého Ducha,
16 lebo doposiaľ ho ešte nik z nich neprijal, hoci boli
pokrstení v meno Pána Ježiša Krista.
17 Peter a Ján vložili teda ruky na týchto veriacich a prijali
Ducha Svätého.
18 Keď Šimon videl, že veriaci dostávajú Svätého Ducha, keď
na nich apoštoli vkladajú ruky, ponúkol im peniaze
19 s prosbou: „Dajte aj mne túto moc, aby každý, na koho
položím ruky, dostal Svätého Ducha!“
20 Peter mu odpovedal: „Nech sú tie peniaze zatratené
spolu s tebou! Myslíš si azda, že sa Boží dar dá kúpiť?
21 Nemôžeš dostať tento dar, lebo tvoje srdce nie je úprimné
pred Bohom.
22 Odvráť sa od tejto ohavnosti, zanechaj ju a pros Boha –
možno ti odpustí tvoje zámery,
23 lebo vidím, že si plný trpkej závisti a že si v zajatí
hriechu.“
24 Šimon zahanbene prosil: „Proste za mňa Boha, aby ma
nepostihlo to, o čom ste hovorili.“
25 Peter a Ján pokračovali vo vydávaní svedectva a kázali
slovo Pánovo. Potom sa vrátili do Jeruzalema, no cestou sa
zastavili vo viacerých samaritánskych mestečkách a šírili aj
tam radostnú zvesť o Kristovi.

Filip a etiópsky dvoran

26 Filip dostal pokyn od Božieho anjela: „Pober sa smerom
na juh, na osamelú cestu, ktorá vedie z Jeruzalema do Gazy.“
27 Filip sa vydal na cestu. Onedlho zazrel sprievod
etiópskeho hodnostára, správcu pokladu etiópskej kráľovnej.
Bol sa v Jeruzaleme pokloniť Bohu
28 a teraz sa vracal vo svojom voze a čítal zvitok proroka
Izaiáša.
29 Boží Duch vnukol Filipovi: „Dobehni ten voz a choď
vedľa neho!“
30 Filip k nemu pribehol, a začul, ako si muž nahlas číta
Izaiášovo proroctvo. Spýtal sa ho: „Rozumieš tomu, čo čítaš?“

31 Etiópčan odpovedal: „Nerozumiem. Potreboval by som,
aby mi to niekto vysvetlil.“ Pozval Filipa, aby si k nemu
prisadol.
32 Práve čítal slová: „Bol ako ovca vedená na zabitie; ako
baránok, ktorý onemie, keď ho strihajú; ani on neotvoril
ústa.
33 Vo svojom ponížení bol zbavený všetkých svojich práv.
Kto môže hovoriť o jeho potomkoch? Veď bol vzatý preč zo
zeme.“
34 Dvoran sa spýtal Filipa: „Povedz mi, prosím, o kom to
hovoril prorok? O sebe, alebo o niekom inom?“
35 A tak Filip nadviazal na tieto prorocké slová a ukázal, ako
sa splnili na Ježišovi.
36 Cestou sa dostali k akejsi vode. Dvoran zvolal: „Pozri,
voda! Prečo by som nemohol byť aj ja pokrstený?“
37 [Filip mu odpovedal: „Ak si uveril celým srdcom, prečo
nie?“ Dvoran vyznal: „Verím, že Ježiš Kristus je Boží Syn.“]*
38 Dal zastaviť koč, vstúpil s Filipom do vody a Filip ho
pokrstil.
39 Keď vyšli na breh, Pánov Duch sa Filipa zmocnil a dvoran
ho viac nevidel. Pokračoval teda vo svojej ceste a jeho vnútro
bolo naplnené radosťou.
40 Filip sa potom ocitol v Azote, prešiel celým krajom až do
Cézarey a v každom meste šíril radostnú zvesť o Ježišovi.

9

Obrátenie Saula

1 Saul sa ešte stále vyhrážal Pánovým učeníkom a dychtivo
túžil po ich vyvraždení. Zašiel preto za veľkňazom
2 a vyžiadal si poverovacie listiny pre židovské synagógy
v Damasku. Ak by tam našiel stúpencov tohto nového učenia,
mužov alebo ženy, chcel ich zajať a spútaných priviesť do
Jeruzalema.
3 Vybral sa teda do Damasku, a keď už bol neďaleko, ožiarilo
ho zrazu svetlo z neba.
4 Padol na zem a počul, ako mu nejaký hlas hovorí: „Saul,
Saul, prečo ma prenasleduješ?“
5 Saul sa spýtal: „Kto si, Pane?“ Hlas odpovedal: „Ja som
Ježiš, ktorého ty prenasleduješ.
6 Teraz vstaň, choď do mesta a tam sa dozvieš, čo máš ďalej
robiť!“
7 Mužovia, čo sprevádzali Saula, ostali stáť v nemom úžase,
počuli síce nejaký hlas, ale nikoho nevideli.

* **8:37** Verš 37 neobsahujú najstaršie rukopisy.

8 Saul vstal, ale keď otvoril oči, zistil, že nič nevidí. Chytili
ho za ruky a odviedli do Damasku.
9 Tri dni trvala jeho slepota a po celý čas nejedol ani nepil.
10 V Damasku žil veriaci muž zvaný Ananiáš. Tomu sa vo
videní zjavil Pán Ježiš a oslovil ho: „Ananiáš!“ „Tu som Pane,“
odpovedal.
11 Pán mu povedal: „Choď do Priamej ulice. Tam sa
v Júdovom dome spýtaj na Saula, ktorý pochádza z Tarzu.
Práve sa modlí
12 a má videnie, ako k nemu prichádza muž menom
Ananiáš, kladie naňho ruky a ako sa mu vracia zrak.“
13 Ananiáš namietol: „Pane, počul som od mnohých, koľko
zla napáchal tento muž tvojim verným v Jeruzaleme.
14 A aj sem vraj prišiel s poverením od veľkňazov, aby zatkol
každého, kto ťa nasleduje.“
15 Pán mu však povedal: „Len choď a urob všetko, ako
ti vravím. Ja som si ho vybral ako zvláštny nástroj, ktorý
ponesie zvesť o mne pohanským národom, vládcom a takisto
aj Izraelitom.
16 A zároveň mu ukážem, ako veľmi bude musieť trpieť pre
moje meno.“
17 A tak Ananiáš šiel a vyhľadal Saula. Položil naňho ruky
a povedal: „Saul, brat môj, posiela ma k tebe Pán Ježiš, ktorý
sa ti ukázal na ceste sem. Má sa ti opäť vrátiť zrak a máš byť
naplnený Svätým Duchom.“
18 A tu zrazu, akoby mu spadli šupiny z očí, Saul opäť videl.
Vstal a dal sa pokrstiť.
19 Potom sa najedol a vrátila sa mu sila.

Z prenasledovateľa sa stáva nasledovník

Saul zostal niekoľko dní s damaskými veriacimi
20 a od prvého okamihu začal v synagógach zvestovať ra-
dostnú správu, že Ježiš je naozaj Boží Syn.
21 Všetci poslucháči sa čudovali a vraveli: „Vari to nie je
ten, ktorý tak kruto prenasledoval v Jeruzaleme Ježišových
vyznávačov? Veď aj sem predsa prišiel, aby ich pochytal
a spútaných doviedol pred veľkňazov.“
22 Ale Saul čoraz presvedčivejšie dokazoval, že Ježiš
je zasľúbený Mesiáš, až napokon celkom zmiatol Židov
v Damasku.
23 Keď to trvalo už príliš dlho, niektorí z nich sa dohodli, že
Saula zabijú.
24 On sa však dozvedel, aké plány proti nemu kujú. Vo dne
v noci dali strážiť mestské brány, aby ho mohli chytiť a zabiť,
25 no kresťania ho raz v noci spustili v koši cez mestské
hradby.

Saul v Jeruzaleme

26 Keď sa Saul vrátil do Jeruzalema, pokúšal sa pripojiť
k Ježišovým nasledovníkom. Ale všetci sa ho báli – nikto totiž
neveril, že sa naozaj stal učeníkom Ježiša.
27 Ujal sa ho však Barnabáš, priviedol ho k apoštolom
a vyrozprával im, ako sa Saulovi ukázal Pán na ceste do
Damasku, ako sa s ním zhováral a ako potom Saul v Damasku
odvážne kázal v Ježišovom mene.
28 A tak mohol mať Saul účasť na všetkom, čo robili a aj tu
smelo hovoril o Ježišovi.
29 Kázal aj grécky hovoriacim Židom, hádal sa s nimi, až ho
napokon chceli zabiť.
30 Keď sa ostatní bratia dozvedeli, aké nebezpečenstvo mu
hrozí, odviedli ho tajne do Cézarey a odtiaľ ho poslali do
rodného Tarzu.
31 Pre zbory v Judsku, Galilei a Samárii nastalo teraz poko-
jné obdobie. Cirkev vnútorne silnela, Duch Svätý ju povzbud-
zoval a viedol, rástla početne a všetci žili v Božej bázni.

Peter koná zázraky v Lydde a v Joppe

32 Peter navštevoval zbory po okolí a zavítal aj medzi
veriacich v meste Lydda.
33 Tam sa stretol s Eneášom, človekom, ktorý bol už osem
rokov pripútaný na lôžko, lebo bol ochrnutý.
34 Peter mu povedal: „Eneáš, Ježiš Kristus ti vracia zdravie.
Vstaň a usteľ si lôžko!“ A Eneáš hneď vstal.
35 Keď to obyvatelia Lyddy a neďalekého Sáronu videli,
uverili v Pána Ježiša.
36 V meste Joppa žila veriaca žena, ktorá sa volala Tabita,
po grécky Dorkas. Bola známa tým, že konala veľa dobra
a pomáhala najmä chudobným.
37 Práve v tých dňoch však ochorela a zomrela. Umyli ju
a uložili v podkrovnej izbe.
38 Keďže Joppa je blízko Lyddy, učeníci sa dozvedeli že je
tam Peter. Poslali k nemu dvoch mužov s naliehavou prosbou:
„Príď k nám čo najskôr!“
39 Peter sa ihneď pobral s nimi. Keď prišiel do Joppy,
zaviedli ho do hornej miestnosti, kde ho ihneď obklopil
zástup plačúcich vdov a ukazovali mu šaty, ktoré im šila ich
milá Tabita, kým ešte žila.
40 Peter požiadal, aby všetci odišli, kľakol si a modlil sa.
Potom sa obrátil k mŕtvej a povedal: „Tabita, vstaň!“ Otvorila
oči, uvidela Petra a sadla si.
41 Podal jej ruku a pomohol jej vstať. Potom všetkých
zavolal hore a ukázal im Tabitu živú.
42 Správa o tom sa ihneď rozletela po celej Joppe a mnoho
ľudí uverilo v Pána Ježiša.

43 Peter zostal dlhší čas v Joppe v dome garbiara Šimona.

10

Anjel sa zjaví Kornéliovi

1 V Cézarey žil istý Kornélius, stotník vojenského oddielu,
nazývaného Italský.
2 Bol to zbožný človek, ktorý uveril s celou svojou rodinou
Bral Boha vážne. Štedro podporoval chudobných a pravidelne
sa modlieval.
3 Raz popoludní okolo tretej sa mu vo videní zjavil Boží
posol, ktorý k nemu prišiel a oslovil ho: „Kornélius!“
4 Vystrašene sa naň pozrel a spýtal sa: „Čo si želáš, Pane?“
Anjel mu odpovedal: „Boh vypočul tvoje modlitby a vie
o tvojej dobročinnosti.
5 Pošli teraz do Joppy svojich sluhov a pozvi k sebe Šimona
zvaného Peter.
6 Býva v dome garbiara Šimona pri mori. Peter ti povie, čo
máš robiť.“
7 Potom anjel odišiel. Kornélius si hneď zavolal dvoch
sluhov a zbožného vojaka zo svojho sprievodu.
8 Vyrozprával im, čo sa mu prihodilo, a poslal ich do Joppy.
9 Na druhý deň okolo poludnia, keď sa Kornéliovi poslovia
približovali k mestu, vyšiel Peter na plochú strechu domu
a modlil sa tam.
10 Ako sa modlil, vyhladol a chcel si zajesť. Kým mu
pripravovali jedlo, upadol do vytrženia.
11 Videl otvorené nebo a z neho akoby niekto spúšťal čosi
ako prestieradlo uviazané za štyri rohy.
12 V prestieradle boli všelijaké štvornohé zvieratá, plazy
i vtáci.
13 Vtom začul hlas: „Peter vstaň, zabíjaj a jedz!“
14 „Za nič na svete, Pane, jakživ som nevzal do úst nič, čo
poškvrňuje a znečisťuje.“
15 Ale hlas sa ozval znovu: „To, čo Boh očistil, nepokladaj
za nečisté!“
16 To sa opakovalo tri razy a napokon to všetko bolo opäť
vyzdvihnuté do neba.
17 Peter bol zarazený, a kým rozmýšľal, čo má to videnie
znamenať, Kornéliovi poslovia našli dom garbiara Šimona
a práve stáli pred bránou.
18 Spytovali sa, či tu býva Šimon, ktorého volajú aj Peter.
19 Peter si ešte vždy lámal hlavu, čo asi znamená to videnie,
keď mu Svätý Duch povedal: „Hľa, hľadajú ťa traja muži.
20 Zíď dolu a choď bez váhania s nimi, ja som ich poslal za
tebou.“

21 A tak Peter zišiel dolu a povedal im: „Ja som ten, koho
hľadáte. Prečo ste za mnou prišli?“
22 Odpovedali: „Posiela nás stotník Kornélius, spravodlivý
človek, ktorý berie Boha vážne a má v židovskom národe
dobrú povesť. Zjavil sa mu totiž anjel a dal mu pokyn, aby
ťa pozval do svojho domu a vypočul, čo mu máš povedať.“
23 Peter pozval hostí dnu a ponúkol im, aby uňho prenoco-
vali. Na druhý deň sa Peter aj s niekoľkými veriacimi z Joppy
pobral s nimi.
24 Ďalší deň došli do Cézarey, kde ich už Kornélius čakal.
Na stretnutie s Petrom pozval svojich príbuzných a dobrých
priateľov.
25 Keď Peter vchádzal do jeho domu, Kornélius si pred ním
pokľakol a hlboko sa mu poklonil.
26 Ale Peter ho zdvihol so slovami: „Vstaň, veď ja som len
človek.“
27 Začali sa spolu rozprávať a keď Peter vošiel do domu,
zistil, že sa tam zišlo mnoho ľudí.
28 Peter ich oslovil: „Vy iste viete, že ako Žid by som
sem nemal chodiť a že máme zakázané priateliť sa s ľuďmi
iného pôvodu. Mne však Boh ukázal, aby som si o žiadnom
človeku nemyslel, že kontakt s ním je niečo poškvrňujúce
alebo nečisté.
29 Preto som bez váhania prijal vaše pozvanie a prišiel som.
No rád by som vedel, prečo ste ma vlastne zavolali.“
30 Kornélius mu vysvetlil: „Pred tromi dňami som sa postil
a modlil vo svojom dome. Boli asi tri hodiny popoludní,
tak ako teraz, keď sa zrazu zjavil predo mnou muž
v bieloskvúcom rúchu
31 a oslovil ma: ‚Kornélius, Boh počuje tvoje modlitby a vie
o tvojej dobročinnosti.
32 Pošli poslov do Joppy a pozvi k sebe Šimona, zvaného
Peter. Býva pri mori v dome garbiara Šimona.‘
33 Nuž som hneď po teba poslal a som rád, že si ochotne
prišiel. A tak sme tu všetci pred Bohom a tvoje slová pri-
jmeme ako jeho odkaz.“

Boh miluje každého človeka

34 Peter sa ujal slova: „Teraz som konečne pochopil pravdu,
že Boh nerobí rozdiel medzi ľuďmi,
35 ale že mu je milý každý človek z ktoréhokoľvek národa, ak
ho berie vážne a žije podľa jeho vôle.
36 Boh zveril Izraelitom svoje posolstvo, radostnú správu
o zmierení prostredníctvom Ježiša Krista, ktorý je Pánom
všetkých.

37 Azda už viete, aké udalosti sa diali po celom Judsku.
Začalo to v Galilei, kde Ján volal ľudí ku pokániu a krstil ich.
38 Potom Boh obdaril Ježiša z Nazareta zvláštnou mocou
a Svätým Duchom. Všade, kam len prišiel, pomáhal ľuďom
a uzdravoval všetkých, ktorí boli v diablovej moci, lebo Boh bol
s ním.
39 A my sme očitými svedkami všetkého, čo robil v Judskej
krajine i v Jeruzaleme. Napriek tomu ho tam popravili na
kríži,
40 ale Boh ho na tretí deň vzkriesil a my sme sa s ním opäť
stretli.
41 Neukázal sa všetkým, len svojim vyvoleným učeníkom
a my sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní dokonca jedli a pili.
42 Poveril nás, aby sme hlásali a svedčili, že je to on, ktorého
Boh ustanovil za sudcu živých aj mŕtvych.
43 Už proroci o ňom predpovedali, že každému, kto v neho
uverí, Boh odpustí hriechy.“

Duch Svätý zostúpi na veriacich spomedzi pohanov

44 Peter ešte ani nedohovoril a Duch Svätý už zostúpil na
všetkých poslucháčov.
45 Obrátení Židia zo zboru v Joppe žasli, že dar Svätého
Ducha dostávajú aj ľudia pohanského pôvodu.
46 Počuli ich dokonca hovoriť inými jazykmi a chváliť Boha.
Peter im povedal:
47 „Môžeme azda zabrániť, aby boli pokrstení vodou tí,
ktorí prijali od Boha Svätého Ducha tak ako aj my?“
48 A dal pokyn, aby všetci noví veriaci boli pokrstení v mene
Pána Ježiša. Potom ho pozvali, aby u nich zostal ešte niekoľko
dní.

11

Peter vysvetľuje svoje konanie

1 Apoštoli i bratia v Judsku sa čoskoro dozvedeli, že aj
pohania uverili Božej zvesti.
2 Ale keď sa Peter vrátil do Jeruzalema, niektorí kresťania
židovského pôvodu mu vyčítali:
3 „Ty si navštevoval pohanov, ba ešte si aj s nimi jedával!“
4 A tak Peter vyrozprával, ako sa to stalo:
5 „Bol som v meste Joppa. Jedného dňa, práve keď som
sa modlil, mal som videnie: čosi ako obrovské prestieradlo
sa uviazané za štyri rohy spúšťalo z neba a zastalo práve pri
mne.
6 Keď som sa doň pozorne zahľadel, uvidel som v ňom
najrozmanitejšie zvieratá – divú zver, plazy i vtáky.
7 A počul som hlas: ‚Vstaň, Peter, zabíjaj a jedz!‘

8 Odpovedal som: ‚Za nič na svete, Pane! Jakživ som nevzal
do úst nič, čo poškvrňuje a znečisťuje.‘
9 Ale znova zaznel hlas z neba: ‚To, čo Boh očistil, nepok-
kladaj za nečisté!‘
10 To sa zopakovalo tri razy a potom sa všetko vyzdvihnuté
späť do neba.
11 A práve v tej chvíli pred domom, kde som býval, zastali
traja muži, čo prišli po mňa z Cézarey.
12 Duch mi povedal, aby som bez pochybovania išiel s nimi.
So mnou sa vydali na cestu aj títo šiesti bratia a spolu sme
vošli do domu muža, ktorý po nás poslal.
13 Porozprával nám, ako vo svojom dome uvidel anjela,
ktorý mu povedal: ‚Pošli niekoho do Joppy a pozvi k sebe
Šimona zvaného Peter.
14 On ti prinesie posolstvo, ako môžeš byť spasený ty aj
všetci v tvojom dome.‘
15 Začal som im teda hovoriť, ale čoskoro na nich zostúpil
Svätý Duch, tak ako na nás vtedy na počiatku.
16 Vtedy som si spomenul na slová Pána Ježiša: ‚Ján vás
krstil vodou, ale vy budete pokrstení Svätým Duchom.‘
17 Ak teda Boh dal pohanom rovnaký dar ako nám, ktorí
sme uverili v Pána Ježiša Krista, kto som ja, aby som sa staval
proti Bohu?“
18 Po týchto slovách bratia prestali namietať a začali oslavo-
vať Boha: „Teda aj pohanov prebúdza Boh k pokániu, aby sa
obrátili k nemu a získali večný život!“

Založenie zboru v Antiochii

19 Po Štefanovej smrti nastalo v Jeruzaleme veľké prenasle-
dovanie. Veriaci, ktorí sa odtiaľ rozišli, sa dostali až do
Fenície, na Cyprus a do Antiochie v Sýrii. S radostnou zvesťou
o záchrane však zoznamovali iba Židov.
20 Ale niektorí z nich, rodáci z Cypru a Cyrény, začali po
svojom príchode do Antiochie zvestovať Krista aj pohanom.
21 Moc Božia bola s nimi a veľké množstvo ľudí uverilo
a obrátilo sa k Pánovi.
22 Správy o tom sa dostali do jeruzalemského zboru. Bratia
teda vyslali do Antiochie Barnabáša.
23 Keď tam prišiel a uvidel, ako Božia milosť pôsobí, veľmi sa
z toho tešil a povzbudzoval všetkých, aby vo svojom rozhod-
nutí vytrvali a zostali Pánovi verní.
24 Barnabáš bol vzácny muž, plný Ducha Svätého a viery.
Tak v Antiochii uveril v Pána Ježiša veľký počet ľudí.
25 Barnabáš sa odtiaľ pobral do Tarzu, vyhľadal Saula
26 a priviedol ho so sebou do Antiochie. Zostali tam
spolu celý rok a vyučovali veľké množstvo veriacich. Práve

v Antiochii sa začalo Kristovým nasledovníkom prvý raz hovoriť kristovci – kresťania.
27 Do antiochijského zboru prišli z Jeruzalema niektorí
kresťania, ktorí mali prorocký dar.
28 Jednému z nich, Agabovi, ukázal Duch, že v celej ríši
vypukne hlad. To sa aj neskôr splnilo za vlády cisára Klaudia.
29 Kresťania v Antiochii sa preto rozhodli, že každý podľa
svojich možností pomôže bratom v Judsku.
30 Tak aj urobili a zbierku poslali po Barnabášovi a Saulovi
predstaveným zboru v Jeruzaleme.

12

Zatknutie Petra a jeho vyslobodenie

1 V tom čase začal kruto prenasledovať niektorých z cirkvi
aj kráľ Herodes.
2 Apoštola Jakuba, Jánovho brata, dal popraviť mečom.
3 Keď videl, že sa tým zapáčil Židom, dal zatknúť aj Petra.
Bol práve Sviatok nekvasených chlebov,
4 keď Petra uvrhol do žalára, ktorý strážili štyri štvorice
vojakov. Po sviatkoch Veľkej noci ho mienil verejne súdiť.
5 Zatiaľ čo bol Peter vo väzení, cirkev sa zaňho bez
prestania modlila k Bohu.
6 V noci pred chystaným procesom spal Peter medzi dvoma
vojakmi spútaný dvoma reťazami a stráže predo dvermi
strážili väzenie.
7 Tu zrazu svetlo ožiarilo celu a pri Petrovi stál Pánov anjel.
Potriasol ho za bok a zobudil slovami: „Rýchlo vstaň!“ a
Petrovi spadli zo zápästí reťaze.
8 Anjel mu rozkázal: „Obleč sa a obuj!“ Peter poslúchol
a anjel ho vyzval: „Vezmi si plášť a poď za mnou!“
9 Vyšiel z cely a šiel za anjelom. Vôbec netušil, že to, čo sa
s ním prostredníctvom anjela deje, je skutočnosť. Myslel si
totiž, že to celé je len videnie, sen.
10 Prešli popri prvej aj druhej stráži a prišli k železnej bráne,
ktorá viedla do mesta. Tá sa im otvorila sama od seba. Vyšli
von, prešli jednou z ulíc, a vtom anjel zmizol.
11 Až teraz sa Peter spamätal a povedal si: „Teraz už viem,
že Pán poslal svojho anjela a vytrhol ma z Herodesových rúk,
a tak zmaril plány Židov.“
12 Keď si to uvedomil, zamieril do domu Márie, matky
Jána, zvaného Marek. Tam sa zhromaždilo mnoho veriacich
a modlili sa.
13 Peter zabúchal na dvere. Slúžka, ktorá sa volala Rodé,
sa pribehla spýtať, kto to je.

14 Poznala Petrov hlas, ale od veľkej radosti ani neotvorila,
ale bežala dnu oznámiť, že pred bránou stojí Peter.
15 „Ty si sa zbláznila!“ povedali jej. Ona však trvala na
svojom. „Tak potom to musí byť jeho anjel,“ povedali jej.
16 Ale Peter znova zabúchal. Išli teda otvoriť a keď ho
zbadali, neverili vlastným očiam.
17 Peter im pokynul rukou, aby ich upokojil, a vyrozprával
im, ako ho Boh vyslobodil z väzenia. Napokon ich poprosil:
„Oznámte to Jakubovi a ostatným bratom.“ Potom odišiel
schovať sa na iné miesto.
18 Ráno sa strhol medzi strážcami poplach. Začali sa
dohadovať, kam sa podel Peter.
19 Herodes ho dal hľadať, ale márne. Vypočul strážcov,
a keď sa od nich nič nedozvedel, dal ich popraviť. Nato
Herodes opustil Judsko, pobral sa do Cézarey a nejaký čas
tam zostal.
20 Počas pobytu v meste Cézarea prijal delegáciu zástupcov
z miest Týrus a Sidon. Bol na tieto mestá veľmi nazlostený,
ale ich zástupcovia si úplatkami získali priazeň kráľovského
dvorana Blasta a žiadali uzavrieť prímerie, lebo ich kraj bol
zásobovaný potravinami z Herodesovho územia.
21 V deň audiencie zasadol Herodes v kráľovských šatách na
trón a predniesol reč.
22 Keď skončil, ľud ho zahrnul ováciami a volal: „To nehovo-
ril človek, to hovoril sám Boh!“
23 V tom okamihu ho potrestal Boží anjel, pretože prijal
pocty, ktoré patrili Bohu. Postihla ho choroba a umrel
rozožraný červami.
24 Božia zvesť sa rýchlo šírila a k cirkvi sa pridávali noví
kresťania.
25 Barnabáš a Saul splnili svoje poslanie v Jeruzaleme
a vrátili sa do Antiochie, kam so sebou vzali aj Jána, zvaného
Marek.

13

Pavol a Barnabáš vyslaní ako misionári

1 Medzi členmi zboru v Antiochii boli proroci i učitelia: Barn-
abáš, Simeon zvaný Čierny, Lucius z Cyrény, Manahen, ktorý
bol vychovávaný spolu s tetrarchom Herodesom Antipom,
a Saul.
2 Raz, keď sa pripravovali pôstom a modlitbami na službu
Bohu, dostali pokyn od Svätého Ducha: „Oddeľte spomedzi
seba Barnabáša a Saula, lebo im chcem zveriť zvláštne
poslanie.“
3 Znova sa teda modlili a postili, potom na nich položili ruky,
aby pre nich vyprosili požehnanie a vyslali ich na cestu.

4 Podľa pokynu Svätého Ducha sa vybrali do prístavu
Seleukia a odtiaľ sa odplavili na Cyprus.
5 Spolu s nimi šiel ako ich pomocník aj Ján Marek. Pristáli
v meste Salamina a v židovských synagógach kázali o Kristovi.
6 Potom putovali cez ostrov, až sa napokon dostali do Pafu.
Narazili tam na istého židovského čarodejníka, ktorý sa volal
Barjezus a bol falošným prorokom.
7 Zdržiaval sa u rímskeho miestodržiteľa Sergia Paula, vzde-
laného muža. Ten si k sebe pozval Barnabáša a Saula, lebo
chcel počuť slovo od Boha.
8 Ale čarodejník Elymas (také bolo jeho grécke meno) sa
proti nim tvrdo postavil a zo všetkých síl chcel odvrátiť Sergia
od viery.
9 Saul, teraz väčšmi známy pod menom Pavol, sa naňho
prenikavo zahľadel a naplnený Svätým Duchom
10 povedal: „Si synom diabla, plný klamu a falše! Ty
nepriateľ všetkého, čo je spravodlivé, vari nikdy neprestaneš
prevracať Božie cesty na lož?
11 Teraz ťa postihne Boží trest: oslepneš a istý čas neuvidíš
ani slnko!“ A naozaj sa mu zatmelo pred očami, začal šmátrať
okolo seba a hľadal, kto by mu podal ruku a viedol ho.
12 Keď miestodržiteľ videl, čo sa stalo, uveril a žasol nad
tým, akú moc má Božie slovo.

Misijná práca v Antiochii

13 Z Pafu sa Pavol a jeho spoločníci plavili do Pergy
v Pamfýlii. Ján Marek sa však od nich oddelil a vrátil sa do
Jeruzalema.
14 Z Pergy pokračovali do Antiochie v Pisidskej provincii,
kde vošli v sobotu do synagógy a posadili sa.
15 Najprv sa ako zvyčajne čítali oddiely z Mojžišových kníh
a z prorokov a potom predstavení synagógy vyzvali Pavla
a Barnabáša: „Bratia, ak máte pre nás nejaké slová povzbu-
denia, môžete hovoriť!“
16 Tu vystúpil Pavol, dal pokyn rukou a začal: „Mužovia
izraelskí aj vy ostatní, ktorí ctíte Boha, počúvajte!
17 Boh Izraela si vyvolil našich praotcov a za pobytu
v Egypte dal ich potomkom vyrásť na veľký národ. Potom ich
odtiaľ svojou veľkou mocou vyviedol.
18 Štyridsať rokov putovali po púšti a Boh sa o nich staral.
19 Neskôr im podmanil sedem národov, ktoré obývali
Kanaán, a daroval im tú krajinu do dedičstva.
20 Takmer štyristopäťdesiat rokov im dával múdrych vodcov
až po proroka Samuela.

21 Vtedy naši predkovia zatúžili po kráľovi a Boh im dal
kráľa Saula, syna Kišovho z Benjamínovho kmeňa. Vládol im
štyridsať rokov.
22 Boh sa však od neho odvrátil a dal Izraelovi za kráľa
Dávida, o ktorom povedal: ‚Dávid, syn Jesseho, je muž podľa
mojich predstáv, lebo bude konať moju vôľu.‘
23 A z Dávidovho rodu dal, tak ako sľúbil, izraelskému ľudu
Spasiteľa Ježiša.
24 Jeho príchod ohlasoval Ján a vyzýval všetkých Izraelitov,
aby sa odvrátili od svojich hriechov a dali sa pokrstiť.
25 Keď Ján skončil svoje poslanie, pripomenul: ‚Nie som ten,
za koho ma pokladáte. Po mne však prichádza ten, ktorému
nie som hodný ani len rozviazať remienok na obuvi.‘
26 Bratia, ktorí ste z Abrahámovho rodu, aj vy ostatní, ktorí
spolu s nami ctíte jediného Boha, zvesť o záchrane je určená
nám všetkým.
27 Obyvatelia Jeruzalema ani ich vodcovia však v Ježišovi
nespoznali Spasiteľa. Odsúdili ho a tak splnili, čo o ňom
napísali proroci, ako si to čítavame každú sobotu.
28 Nenašli na ňom nijaký dôvod, aby ho mohli odsúdiť na
smrť, a predsa naliehali na Piláta, aby ho dal popraviť:
29 tak sa naplnili všetky predpovede Písma. Potom jeho telo
zložili z kríža, pochovali,
30 ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych.
31 Mnoho dní sa zjavoval tým, ktorí s ním prišli z Galiley do
Jeruzalema. Tí o tom teraz všetkým osobne svedčia.
32 A my vám prinášame radostnú správu, že sľub, ktorý Boh
dal našim praotcom,
33 splnil teraz nám, ich deťom, a potvrdil ho Ježišovým
vzkriesením. Naňho sa vzťahujú slová druhého žalmu: ‚Ty si
môj Syn, dnes som sa stal tvojím Otcom.‘
34 To, že Ježiš vstane z mŕtvych a už nikdy nezomrie,
predpovedal Boh v Písme slovami: ‚Splním vám zasľúbenie,
ktoré som dal Dávidovi.‘
35 A v inom žalme to vysvetľuje ešte jasnejšie: ‚Nedopustíš,
aby sa telo tvojho vyvoleného rozpadlo na prach.‘
36 To sa netýkalo Dávida, ktorý keď vykonal svoje poslanie
podľa Božej vôle, zomrel, bol pochovaný vedľa svojich pred-
kov a potom zotlel na prach.
37 Ten však, ktorého Boh vzkriesil, nerozpadol sa na prach.
38 Bratia, počúvajte! V Ježišovi vám zvestujeme odpustenie
hriechov.
39 Každý, kto mu dôveruje, je oslobodený od všetkých
previnení a je ospravedlnený; to je niečo, čo Mojžišov zákon
nikdy nemohol urobiť.

40 Dajte si však pozor, aby sa na vás nesplnila prorocká
predpoveď:
41 ‚Vy, ktorí mnou pohŕdate, otvorte oči a zahyňte, lebo
vykonám za vášho života niečo veľké, čomu neuveríte, aj keď
vám o tom budú rozprávať iní.‘ “
42 Keď vychádzali zo synagógy, poslucháči prosili Pavla
a Barnabáša, aby im o týchto veciach prišli hovoriť aj nasle-
dujúcu sobotu.
43 Mnohí Židia aj obrátení pohania, ktorí uctievali jediného
Boha, sa pripojili k Pavlovi a Barnabášovi, a tí ich povzbudzo-
vali, aby žili naplnení Božou milosťou.
44 Nasledujúcu sobotu sa zhromaždilo skoro celé mesto,
aby počuli Božie slovo.
45 Keď židovskí vodcovia videli taký zástup ľudí, pochytila
ich závisť. Skákali Pavlovi do reči, odporovali mu a rúhali sa
všetkému, čo povedal.
46 Napokon im teda Pavol a Barnabáš smelo a otvorene
povedali: „Túto dobrú správu sme mali zvestovať najprv vám
Židom. Keďže ju však odmietate a vzdávate sa večného života,
obraciame sa k pohanom.
47 Veď tak nám to Pán prikázal: ‚Určil som ťa, aby si bol
svetlom pohanom a niesol spásu až na koniec sveta.‘ “
48 Keď to pohania počuli, veľmi sa tešili a zo srdca ďakovali
za počuté Božie slovo. Tí, v ktorých Boh prebudil túžbu po
večnom živote, uverili.
49 Radostná správa o Kristovi sa šírila po celom kraji.
50 Ale židovským vodcom sa podarilo popudiť zbožné
urodzené ženy aj vplyvných mužov proti Pavlovi
a Barnabášovi, až ich napokon vyhnali z mesta.
51 Pavol a Barnabáš striasli prach zo svojich nôh a odišli do
mesta Ikonium.
52 Ale Boh napĺňal veriacich radosťou i Svätým Duchom.

14

V Ikoniu
1 Aj v Ikoniu kázal Pavol s Barnabášom v synagóge, a to tak
mocne, že uverilo mnoho Židov aj pohanov.
2 Ale tí Židia, ktorí odmietli Božie posolstvo, pobúrili po-
hanov a vyvolali nenávisť voči kresťanom.
3 Pavol a Barnabáš napriek prekážkam zostali v meste dosť
dlho a neohrozene zvestovali Krista. Ich slová o milosti Boh
potvrdzoval tým, že dal apoštolom moc konať znamenia
a zázraky.
4 Obyvatelia mesta sa rozdelili na dva tábory: niektorí boli
na strane Židov, ktorí odmietli Ježiša, iní držali s kresťanmi.

5 Keď sa Pavol a Barnabáš dozvedeli, že pohania, Židia
a židovskí vodcovia kujú proti nim plány a chcú ich
ukameňovať,
6 utiekli a zdržiavali sa v lykaonských mestách v Lystre,
v Derbe a v okolí.
7 Aj tam hlásali radostnú správu o Kristovi.
8 V Lystre žil istý človek, ktorý sa nemohol postaviť. Bol
chromý od narodenia a nikdy nechodil.
9 Aj on bol medzi Pavlovými poslucháčmi. Pavol si ho
všimol, a keď videl, že má vieru, aby bol vyliečený,
10 hlasno naňho zavolal: „Postav sa na rovné nohy!“ A muž
hneď vyskočil a chodil.
11 Ľudia, ktorí boli svedkami tohto zázraku, nahlas volali vo
svojom jazyku: „Zostúpili k nám bohovia v ľudskej podobe!“
12 O Barnabášovi vraveli, že je grécky boh Zeus, a o Pavlovi,
že je Hermes, posol bohov, lebo väčšinou hovoril on.
13 Kňaz Diovho chrámu, ktorý stál pred hradbami, dal
dokonca priviesť k bráne ovenčené býky a chcel ich spolu
s ostatnými apoštolom obetovať.
14 Keď sa to apoštoli dozvedeli, roztrhli svoj odev, vbehli
medzi zástup a volali:
15 „Priatelia, čo to robíte? Veď aj my sme len smrteľní ľudia
ako vy. Prinášame vám dobrú správu a vyzývame vás, aby
ste sa opustili tieto márnosti a obrátili sa k živému Bohu, ktorý
stvoril nebo i zem i more i všetko, čo je v nich.
16 V minulosti dovolil všetkým národom chodiť po vlastných
cestách,
17 ale dával o sebe vedieť tým, že vám preukazoval dobro:
zosielal vám dážď z neba i úrodu v pravý čas, dával vám jedlo
a napĺňal vás radosťou.“
18 Týmito slovami sa im len horko-ťažko podarilo pre-
hovoriť zástupy, aby im nepriniesli obete.
19 No o pár dní prišli z Antiochie a Ikonia niekoľkí Židia, strhli
ľudí na svoju stranu a poštvali ich proti apoštolom a Pavla
kameňovali. Keď sa im zdalo, že je už mŕtvy, vyvliekli jeho
nevládne telo za hradby.
20 Keď sa okolo neho zbehli učeníci, Pavol sa prebral a vrátil
sa do mesta. Na druhý deň však odišli aj s Barnabášom ďalej
do Derby.
21 Tu takisto hlásali radostnú zvesť o Kristovi a získali
mnoho nasledovníkov.
Potom sa vracali cez Lystru, Ikonium a Pisidskú Antiochiu.
22 Všade posilňovali veriacich a povzbudzovali ich, aby vytr-
vali vo viere. Vraveli: „Kým vojdeme do Božieho kráľovstva,
musíme prejsť cez mnohé utrpenia.“

23 Pavol a Barnabáš zároveň ustanovili starších a po pôste
a modlitbách ich všetkých zverili do ochrany Pána, v ktorého
uverili.
24 Vydali sa na spiatočnú cestu cez Pisidiu a Pamfýliu
25 a opäť kázali v meste Perga. Potom odišli do Atálie,
26 odkiaľ sa plavili späť do Antiochie v Sýrii, kde im pred
časom vyprosili Božiu milosť pre prácu, ktorú práve zakončili.
27 Po ich príchode sa zišiel celý zbor a oni im rozprávali, čo
všetko prostredníctvom nich Boh vykonal a ako otváral dvere
viery aj pohanom.
28 Pavol a Barnabáš zostali s kresťanmi v Antiochii dlhší čas.

15

Spor o obriezku

1 Kým boli Pavol a Barnabáš v Antiochii, prišli niektorí ľudia
z Judska a začali poúčať bratov: „Ak sa nedáte obrezať, ako
to predpisuje Mojžišov zákon, nebudete zachránení.“
2 Pavol a Barnabáš s tým nesúhlasili a vypukol medzi nimi
spor. Napokon sa rozhodli, že Pavol a Barnabáš aj
s niekoľkými bratmi z Antiochie odcestujú do Jeruzalema
a predložia tento problém apoštolom a starším.
3 Zbor ich teda vyslal na cestu. Išli cez Feníciu a Samáriu
a všade rozprávali o tom, ako aj pohania začínajú veriť v Pána
Ježiša. Táto správa spôsobovala všetkým veriacim veľkú
radosť.
4 V Jeruzaleme ich srdečne prijal celý zbor, starší i apoštoli.
Aj tým rozprávali, čo všetko Boh prostredníctvom nich
vykonal.
5 Ale hneď sa ozvali niektorí kresťania, bývalí farizeji,
a upozornili: „Aj obrátení pohania sa musia dať obrezať a treba
im prikázať, aby sa riadili Mojžišovým zákonom.“
6 A tak sa apoštoli a starší zišli, aby sa o tom poradili.
7 Po dlhej a náročnej debate sa prihlásil o slovo Peter: „Milí
bratia, viete veľmi dobre, že si ma Boh pred časom vybral,
aby som zvestoval evanjelium pohanom a oni tak mohli
uveriť.
8 A Boh, ktorý vidí do srdca človeka, sa k nim priznal a dal
im Svätého Ducha takisto ako nám.
9 A nerobil nijaký rozdiel medzi nami a nimi, lebo aj ich
srdce očistil vierou.
10 Prečo teraz pokúšate Boha a chcete vložiť na chrbát
nových kresťanov bremeno, ktoré nevládali uniesť ani naši
otcovia, ani my?
11 Veríme predsa, že sme rovnako ako oni zachránení
milosťou Pána Ježiša.“

12 Po tejto reči celé zhromaždenie stíchlo a pozorne vypočulo Pavla aj Barnabáša, aké veľké zázraky konal Boh prostredníctvom nich medzi pohanmi.

Jakubov návrh

13 Keď dohovorili, ujal sa slova Jakub: „Bratia, rád by som vám niečo povedal.

14 Práve sme počuli od Šimona Petra, ako Boh prvý raz prejavil pohanom svoju milosť a povolal ich za svoj ľud.

15 To sa celkom zhoduje so slovami proroka:

16 ‚Navrátim sa zase a znovu postavím Dávidov zborený príbytok, z jeho ruín ho znovu postavím a obnovím ho,

17 aby aj ostatní ľudia hľadali Pána, všetky národy, ktoré mi patria. Tak hovorí Pán, ktorí to činí

18 a ktorý to oznámil už pred vekmi.‘

19 Môj názor teda je, že by sme nemali na pohanov, ktorí sa obrátili k Bohu, nakladať zbytočné bremená.

20 Radšej im napíšme, aby sa vyhýbali všetkému, čo súvisí s pohanskou modloslužbou, aby sa chránili smilstva a nejedli mäso zadusených zvierat, ani ich krv.

21 Veď Mojžišov zákon sa už oddávna vyučuje každú sobotu v synagógach a má dosť kazateľov.“

22 S týmto návrhom súhlasilo celé zhromaždenie. Apoštoli a starší rozhodli, že zvolia dvoch zástupcov a pošlú ich s Pavlom a Barnabášom do Antiochie, aby im oznámili, na čom sa uzniesli. Vybrali dvoch popredných bratov z vedenia zboru, a to Júdu nazývaného Barsabáš a Sílasa.

23 Poslali po nich list s týmto znením: „My, apoštoli a starší, vaši bratia, posielame srdečný pozdrav vám, svojim bratom v Antiochii, Sýrii a Cilícii, ktorí ste boli kedysi pohanmi.

24 Dozvedeli sme sa, že vás niektorí naši bratia svojimi rečami znepokojili a spochybnili vaše spasenie, hoci ich tým nikto nepoveril.

25 Preto sme sa jednomyseľne rozhodli, že zvolíme dvoch zástupcov a pošleme ich k vám s našimi milovanými bratmi Barnabášom a Pavlom,

26 ktorí v službe pre nášho Pána Ježiša Krista nasadzujú vlastné životy.

27 Posielame vám tiež Júdu a Sílasa, ktorí vám to, čo píšeme, potvrdia aj ústne.

28 Duch Svätý i my považujeme za dobré, aby vás nikto nezaťažoval povinnosťami, ktoré nie sú pre spasenie nevyhnutné.

29 Je však potrebné, aby ste sa zdržiavali všetkého, čo bolo obetované modlám, krvi, mäsa udusených zvierat,

nezbavených krvi, a napokon smilstva. Ak sa toho všetkého vyvarujete, budete konať správne. Majte sa dobre.“

30 Poverení zástupcovia sa teda vybrali do Antiochie, kde zvolali celé zhromaždenie a odovzdali im list.
31 Keď ho bratom prečítali, veľmi sa zaradovali, lebo ich upokojil.
32 Aj Júda a Sílas, ktorí mali dar proroctva, posilňovali a povzbudzovali celý zbor vo viere.
33 Nejaký čas tam zostali a potom sa s nimi bratia so želaním pokoja rozlúčili, aby sa mohli vrátiť späť.
34 [Ale Sílas zostal radšej v Antiochii.]*
35 Pavol a Barnabáš zostali ešte v Antiochii a spolu s mnohými ďalšími vyučovali a zvestovali Božie slovo.

Pavol a Sílas na druhej misijnej ceste

36 Po nejakom čase navrhol Pavol Barnabášovi: „Navštívme opäť našich bratov vo všetkých mestách, kde sme kázali o Pánu Ježišovi. Rád by som videl, ako sa im darí.“
37 Barnabáš súhlasil a radil, aby so sebou opäť vzali Jána zvaného Marek.
38 Ale Pavol bol proti tomu, lebo Marek ich opustil už v Pamfýlii a nepokračoval s nimi v práci.
39 Došlo medzi nimi k takej ostrej výmene názorov, že sa radšej rozdelili. Barnabáš vzal so sebou Marka a odplavili sa na Cyprus.
40 Pavol si vybral Sílasa a vydali sa na cestu s požehnaním bratov, ktorí ich zverili do Božej milosti.
41 Putovali Sýriou a Cilíciou a všade upevňovali zbory.

16

Timotej sa stáva Pavlovým spolupracovníkom

1 Pavol navštívil najprv mesto Derby a odtiaľ sa dostal do Lystry. Tam stretli mladého veriaceho Timoteja. Jeho matka bola Židovka, ktorá uverila v Krista, ale otec bol Grék.
2 Bratia v Lystre aj v Ikoniu sa veľmi pochvalne vyjadrovali o Timotejovi.
3 Pavol chcel, aby sa s ním vydal na cestu. Z ohľadu na tamojších Židov, ktorí vedeli, že jeho otec je Grék, ho Pavol obrezal.
4 Potom Pavol, Sílas a Timotej putovali spoločne z mesta do mesta a všade zoznamovali kresťanov s ustanoveniami, ktoré prijali apoštoli a starší jeruzalemského zboru.
5 A tak sa zbory upevňovali vo viere a každý deň pribúdali noví veriaci.

---

* **15:34** Verš 34 neobsahujú najstaršie rukopisy.

Cesta cez Malú Áziu do Macedónska, Pavlovo videnie

6 Po svojom pobyte v Lystre prešli cez provinciu Frýgia
naspäť do Galácie. Svätý Duch ich totiž zastavil, aby nešli
kázať do provincie Ázia.
7 Keď prišli do Mýzie, chceli putovať ďalej na sever do
provincie Bitýnia. Ježišov Duch im to opäť neumožnil.
8 Prešli teda Mýziou a dostali sa do Troady.
9 Tam mal Pavol v noci videnie. Stál pred ním akýsi
Macedónec a prosil ho: „Preplav sa do Macedónska a pomôž
nám!“
10 Po tomto Pavlovom videní sme sa usilovali odísť do
Macedónska, lebo sme usúdili, že Boh nás tam posiela hlásať
radostnú zvesť.

Filipy – prvý kresťanský zbor v Európe

11 Z Troady sme sa teda plavili rovno na ostrov Samotráke
a na druhý deň sme doplávali do Neapola.
12 Potom sme pokračovali už po súši do Filíp, na-
jvýznamnejšieho mesta východného Macedónska, ktoré bolo
Rímskou kolóniu. Tam sme strávili niekoľko dní.
13 V sobotu sme sa vybrali za bránu mesta popri rieke,
lebo sme predpokladali, že sa tam miestni Židia schádzajú
na modlitby. Prisadli sme si ku skupinke žien, ktoré sa tam
zišli, a hovorili sme im o Kristovi.
14 Medzi poslucháčkami bola aj Lýdia, obchodníčka
s purpurovými látkami z Tyatír, ktorá verila v Boha. Boh jej
otvoril srdce a prijala všetko, čo Pavol hovoril.
15 Dala sa pokrstiť a spolu s ňou aj všetci, čo bývali v jej
dome. Potom nás pozvala do svojho domu. Naliehala na
nás: „Ak ste presvedčení, že som uverila v Pána, buďte
hosťami v mojom dome.“

Pavol a Sílas vo väzení

16 Raz, keď sme opäť išli na miesto modlitieb, stretla nás
mladá otrokyňa, ktorá mala veštecký dar a predpovedaním
budúcnosti prinášala svojim pánom značný zisk.
17 Chodila za Pavlom a za nami a neustále volala: „Toto sú
služobníci najvyššieho Boha a prišli sem, aby vám povedali,
ako môžete byť zachránení.“
18 To sa opakovalo deň čo deň, až to Pavol nezniesol
a prikázal démonovi v nej: „V mene Ježiša Krista ti prikazujem,
aby si z nej vyšiel!“ A v tej chvíli ju ten zlý duch opustil.
19 Jej páni si uvedomili, že tým prišli o svoj zisk, chytili Pavla
a Sílasa a vliekli ich na námestie pred predstaviteľov mesta.
20 Keď ich predviedli pred úradníkov, povedali: „Títo Židia
poburujú naše mesto!

21 Zavádzajú tu zvyky, ktoré sú proti našim rímskym
zákonom.“
22 Aj dav sa obrátil proti nim. Sudcovia nariadili, aby z nich
postŕhali šaty a dali ich zbičovať.
23 Poriadne ich zbičovali, vrhli ich do väzenia a žalárnikovi
prikázali, aby ich prísne strážil.
24 Dal ich do najvzdialenejšej cely a nohy im spútal do klady.
25 Okolo polnoci, keď sa Pavol a Sílas modlili a spevom
oslavovali Boha, a ostatní väzni ich počúvali,
26 nastalo zrazu veľké zemetrasenie. Celá budova sa
otriasala až do základov. Všetky dvere sa pootvárali a väzňom
spadli okovy.
27 Keď sa žalárnik prebudil a videl pootvárané dvere, vytasil
meč a chcel sa zabiť, lebo si myslel, že väzni utiekli.
28 Ale Pavol zvolal: „Nerob to! Sme tu všetci!“
29 Žalárnik teda rozkázal, aby mu priniesli svetlo, vbehol
dnu a trasúc sa od strachu, padol pred Pavlom a Sílasom na
kolená.
30 Potom ich vyviedol von a spýtal sa: „Páni, čo mám robiť,
aby som bol zachránený?“
31 Odpovedali mu: „Uver v Pána Ježiša a budeš spasený ty
i všetci v tvojom dome.“
32 A začali jemu i všetkým v jeho domácnosti zvestovať Božie
slovo.
33 Hneď v tú nočnú hodinu sa ich žalárnik ujal, umyl a ošetril
im rany a dal sa pokrstiť aj s celou svojou rodinou.
34 Potom ich zaviedol do svojho domu, pohostil ich a všetci
sa tešili, že mohli uveriť v Boha.
35 Na druhé ráno poslali sudcovia sluhov s odkazom: „Pre-
pusť tých ľudí!“
36 Žalárnik oznámil Pavlovi: „Sudcovia nariadili, aby som
vás prepustil. Ste slobodní – môžete v pokoji odísť.“
37 Ale Pavol odpovedal: „Nás rímskych občanov verejne
a bez súdu zbili a zavreli do väzenia. Teraz sa nás chcú tajne
zbaviť? Nech prídu osobne a prepustia nás!“
38 Sluhovia to oznámili sudcom. Keď počuli, že Pavol a Sílas
sú rímski občania, náramne sa preľakli;
39 prišli sa ospravedlniť, vyviedli ich z väzenia a pekne ich
požiadali, aby opustili mesto.
40 Pavol a Sílas po prepustení z väzenia navštívili Lýdiu.
Tam sa stretli s ďalšími, ktorí uverili, a keď ich povzbudili,
z Filíp odišli.

17

Pavol a Sílas v Tesalonike

1 Pobrali sa cestou, ktorá vedie cez mestá Amfipolis
a Apolóniu do Tesaloniky, kde bola židovská synagóga.
2 Pavol ako zvyčajne prišiel do ich zhromaždenia a po tri
soboty s nimi diskutoval o Písmach,
3 vysvetľoval im a dokazoval, že Mesiáš musel trpieť a vstať
z mŕtvych. Na záver dodal: „Tým Mesiášom je Ježiš, o ktorom
vám hovorím.“
4 Niektorí zo Židov sa dali presvedčiť a pripojili sa k Pavlovi
a Sílasovi. Pripojilo sa k nim aj veľa Grékov a nemálo
vplyvných žien.
5 To však prebudilo závisť židovských vodcov. Zavolali
povaľačov z trhoviska, vytvorili hlučný dav a pobúrili celé
mesto. Zaútočili na Jasonov dom, hľadali v ňom Pavla a Sílasa
a chceli ich predviesť pred zhromaždený dav.
6 Nenašli ich však, preto dovliekli Jasona a niekoľkých
veriacich pred mestskú radu a kričali: „Pavol a Sílas, ktorí
poburujú celý svet, prišli aj k nám
7 a Jason ich prijal do svojho domu. Všetci porušujú
cisárove nariadenia, lebo tvrdia, že pravým kráľom je Ježiš.“
8 Tieto slová popudili dav aj členov mestskej rady.
9 Ale keď Jason aj ostatní zaplatili záruku, prepustili ich.

Apoštoli v Berei

10 Hneď v tú noc vypravili bratia Pavla a Sílasa do Berei.
Keď tam prišli, zamierili rovno do židovskej synagógy.
11 Tamojší Židia boli omnoho prístupnejší ako v Tesalonike.
S veľkým záujmom prijímali zvestované slovo, každý deň
študovali Písmo a skúmali, či všetko to, čo Pavol hovorí, je
pravda.
12 Mnohí z nich uverili, medzi nimi aj nemálo Grékov,
mužov i žien z vyšších vrstiev.
13 Keď sa však Židia v Tesalonike dozvedeli, že Pavol káže
v Berei, hneď tam prišli a začali proti nim poburovať a štvať
ľudí.
14 Preto bratia vypravili Pavla na pobrežie, zatiaľ čo Sílas
a Timotej zostali v Berei.
15 Pavol im po svojich sprievodcoch, ktorí ho odprevadili
až do Atén, odkázal, aby čo najskôr prišli za ním.

Pavol v Aténach

16 Kým Pavol v Aténach čakal na Sílasa a Timoteja, bol
hlboko znepokojený pri pohľade na množstvo pohanských
modiel, s ktorými sa stretával v meste na každom kroku.
17 Deň čo deň sa zhováral so Židmi aj bohabojnými Grékmi
v synagóge, ale vychádzal aj na námestia a debatoval so
všetkými, čo tam práve boli.

18 Tak sa dostal do rozhovoru aj s epikurejskými a stoickými
filozofmi. Hovoril im o Ježišovi a o tom, že vstal z mŕtvych,
no reagovali rozlične. Jedni vraveli: „Čo sa nám to tu ten
táraj snaží nahovoriť?“ Iní zasa: „Chce tu zaviesť akési nové
náboženstvo!“
19 Zaviedli ho teda na stretnutie na Areopágu. Tam sa ho
spýtali: „Smieme sa dozvedieť, aké nové učenie to hlásaš?
20 Hovoríš nezvyčajné veci a radi by sme sa o tom dozvedeli
čosi viac.“
21 Najväčšou záľubou Aténčanov, ako aj v meste žijúcich
cudzincov bolo totiž hovoriť a dozvedať sa o nových veciach.
22 Pavol teda vystúpil pred všetkých, ktorí sa zhromaždili na
Areopágu, a oslovil ich: „Vážení Aténčania! Všimol som si, že
ste veľmi nábožensky založení ľudia.
23 Keď som sa totiž prechádzal po meste a prezeral si vaše
posvätné miesta, našiel som aj oltár s nápisom ‚Neznámemu
Bohu.‘ A tohto Boha, ktorého uctievate, hoci ho nepoznáte,
vám dnes chcem zvestovať.
24 Je to Boh, ktorý stvoril svet aj všetko, čo je na ňom. On je
Pánom neba aj zeme. Nebýva však v chrámoch, ktoré si ľudia
postavili,
25 ani si nedáva od ľudí slúžiť, akoby bol od nich závislý. Veď
je to on sám, kto dáva ľuďom život, dýchanie i všetko ostatné.
26 On stvoril všetkých ľudí na zemi z jedného muža,
a umožnil im bývať na celej zemi. On určil, ako dlho a kde
majú žiť.
27 To všetko urobil, lebo chcel, aby ho ľudia hľadali, pátrali
po ňom a našli ho. Veď je nám tak blízko.
28 Vďaka nemu žijeme, pohybujeme sa i jestvujeme, tak ako
to vyjadrili aj niektorí z vašich básnikov: ‚Aj my sme jeho
rodina.‘
29 Ak teda pochádzame z Boha, je nezmyselné sa dom-
nievať, že sa Boh podobá modle, ktorú človek vytvoril zo
zlata, zo striebra, alebo vytesal z kameňa. Veď je to iba výtvor
ľudského umenia a zručnosti.
30 Boh prepáčil ľuďom túto nevedomosť z minulosti, ale teraz
prikazuje všetkým ľuďom na celom svete, aby sa odvrátili od
svojho predchádzajúceho spôsobu zmýšľania.
31 Lebo už sa blíži deň, keď bude spravodlivo súdiť svet
prostredníctvom muža, ktorého na to určil. Všetkým ľuďom
o tom poskytol dôkaz, keď ho vzkriesil z mŕtvych.“
32 Keď poslucháči počuli, že niekto, kto zomrel, vstal
z mŕtvych, poniektorí sa začali Pavlovi posmievať. Iní
mu však povedali: „Niekedy inokedy nám o tom môžeš
porozprávať aj viac.“
33 Po týchto slovách Pavol stretnutie opustil.

34 Ale niektorých jeho reč predsa zaujala a uverili. Bol
medzi nimi aj člen Areopágu Dionýz, žena menom Damaris,
a niektorí ďalší.

18

Pavol v Korinte

1 Po týchto udalostiach Pavol opustil Atény a prišiel do
Korintu.
2 Tam sa zoznámil so židovskými manželmi Akvilom
a Priscilou. Akvila bol rodák z Pontu, nedávno sa prisťahoval
aj s manželkou z Itálie. Cisár Klaudius totiž vydal rozkaz, aby
všetci Židia opustili Rím.
3 Pavol u nich býval aj pracoval, lebo mali rovnaké remeslo
ako on; vyrábali stany.
4 Každú sobotu uvádzal v synagóge dôvody, ktorými sa
snažil získať Židov aj Grékov.
5 Príchod Sílasa a Timoteja do Macedónska posilnil Pavlovo
šírenie evanjelia. Začal ešte viac presviedčať Židov, že Ježiš je
zasľúbený Mesiáš.
6 Židia mu však odporovali a začali sa rúhať. Pavol si preto
vytriasol prach z odevu a povedal: „Ak zahyniete, nebude to
moja vina, sami ste si za to zodpovední. Odteraz sa budem
venovať pohanom.“
7 Potom sa presťahoval k Títovi Justovi, ktorý býval hneď
vedľa synagógy. Justus bol pohan, ktorý uveril v Boha.
8 Uveril aj predstavený synagógy Krispos s celou svojou
rodinou. Aj mnohí ďalší z Korintu, ktorí počúvali Pavla, uverili
a dali sa pokrstiť.
9 Raz v noci sa Pavlovi ukázal vo videní Pán a povedal mu:
„Neboj sa! Len smelo hovor a nemlč!
10 Veď ja som s tebou a nikto ti neublíži. V tomto meste mi
patrí mnoho ľudí.“
11 A tak zostal Pavol ešte rok a pol v Korinte a hlásal tam
Božie slovo.
12 Keď sa stal rímskym miestodržiteľom v Achajsku Gallio,
Židia sa spolčili proti Pavlovi, predviedli ho pred súd
13 a obžalovali ho: „Tento muž navádza ľudí, aby uctievali
Boha spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom.“
14 Zatiaľ čo sa Pavol chystal prehovoriť, Gallio sa obrátil na
jeho žalobcov: „Židia, keby šlo o nejaké bezprávie alebo zločin,
vypočul by som vás.
15 Ale spory o slová, mená osôb alebo vaše zákony, vyriešte
si to sami. Ja sa tým ako sudca zaoberať nebudem.“
16 A vyhnal ich zo súdnej siene.

17 Tu sa všetci vrhli na Sostena, predstaveného židovskej
synagógy, a bili ho rovno pred Galliovými očami. On však do
toho nezasiahol.

Pavlov návrat do Antiochie, tretia misijná cesta

18 Pavol v Korinte ešte určitý čas zostal. Potom sa rozlúčil
s bratmi a pobral sa loďou do Sýrie. Spolu s ním odišli aj
manželia Priscila a Akvila. Predtým si dal Pavol v Kenchreách,
východnom korintskom prístave, ostrihať vlasy podľa sľubu,
ktorý urobil.
19 V Efeze sa rozlúčil s priateľmi a pobral sa do synagógy, kde
debatoval so Židmi.
20 Prehovárali ho, aby sa u nich zdržal dlhšie, ale neprijal
ich pozvanie.
21 Pri lúčení im však povedal: „Ak to bude Božia vôľa, ešte
sa k vám vrátim.“
22 Z Efezu sa odplavil do Cézarey v Judsku a odtiaľ sa pešo
vydal do Jeruzalema, aby sa pozdravil s miestnym zborom.
Potom odcestoval do sýrskej Antiochie.
23 Strávil tam nejaký čas a znova sa pobral do Galácie
a Frýgie. Ponavštevoval rad za radom všetky zbory a
povzbudzoval veriacich vo viere.

Apollo v Efeze a Korinte

24 Medzitým prišiel do Efezu Žid z Alexandrie, ktorý sa volal
Apollo. Bol to výborný rečník a znalec Písma.
25 Už sa zoznámil s Ježišovým učením, o ktorom rozprával
nadšene a správne, hoci poznal iba krst Jánov.
26 Odvážne kázal o Ježišovi aj v efezskej synagóge. Tam ho
počuli Priscila a Akvila, pozvali ho k sebe a dôkladnejšie ho
zoznámili s Božou cestou.
27 Apollo sa rozhodol ísť zvestovať radostnú správu do
Acháje. Efezskí kresťania ho v tom povzbudili a dali mu aj
odporúčajúci list pre tamojších kresťanov, aby ho srdečne
prijali. Keď tam prišiel, bol veľkou pomocou pre všetkých,
ktorí vďaka Božej milosti uverili.
28 Vedel totiž vynikajúco vyvracať argumenty Židov a na
základe Písma dokazovať, že Ježiš je Mesiáš.

19

Pavol v Efeze

1 Kým bol Apollo v Korinte, prešiel Pavol hornatým
vnútrozemím a prišiel do Efezu. Tu sa zoznámil so skupinou
učeníkov.
2 Spýtal sa ich: „Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého?“
Odpovedali mu: „Nie, o Duchu Svätom sme ani len nepočuli.“

3 Pavol pokračoval: „Čomu ste teda uverili, keď ste sa dali
pokrstiť?“ „Tomu, čo učil Ján,“ odpovedali.
4 Tu im Pavol vysvetlil: „Ján krstil tých, ktorí oľutovali svoje
hriechy a odvrátili sa od nich, ale nabádal ľudí, aby uverili
v toho, kto príde po ňom, v Ježiša.“
5 Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Ježiša Krista.
6 A len čo na nich Pavol položil ruky, zostúpil na nich Duch
Svätý a hovorili cudzími jazykmi a prorokovali.
7 Tých mužov bolo asi dvanásť.
8 Potom išiel Pavol do synagógy. Tri mesiace tam každú
sobotu smelo učil, diskutoval a presviedčal, že to, čo hovorí
o Božom kráľovstve, je pravda.
9 Ale keď niektorí neústupne trvali na svojom, ba dokonca
verejne hanobili Krista, Pavol od nich odišiel a odviedol so
sebou aj tých, čo uverili. Každý deň potom kázal a diskutoval
v prednáškovej sieni filozofa Tyrana,
10 čo trvalo dva roky, takže všetci obyvatelia provincie Ázia,
Židia aj Gréci, počuli o Ježišovi.
11 A Boh konal prostredníctvom Pavla nezvyčajné zázraky.
12 Stačilo dokonca, ak ľudia vzali šatky alebo časti odevu,
ktorých sa Pavol dotkol, priložili ich s vierou na chorých a tí
boli uzdravení. Aj mnohých zlých duchov takto vyhnali.
13 Niektorí židovskí zaklínači, ktorí cestovali z mesta do
mesta, sa pokúsili používať pri vyháňaní zlých duchov novú
zaklínaciu formulku: „Zaklínam ťa v mene Ježiša, ktorého
káže Pavol.“
14 Tak to robilo sedem synov židovského veľkňaza Skevu.
Raz sa pokúsili takto uzdraviť človeka posadnutého démonmi.
15 Ale démon im odpovedal: „Ježiša aj Pavla poznám, ale
kto ste vy?“
16 Potom sa na nich ten posadnutý človek vrhol, postŕhal
z nich šaty a zmlátil tak, že napokon nahí a doráňaní museli
utekať z domu.
17 To sa hneď rozchýrilo medzi Židmi aj Grékmi v Efeze,
takže sa všetkých zmocnila bázeň a meno Pána Ježiša bolo vo
veľkej úcte.
18 Prichádzali mnohí, ktorí už uverili a pred všetkými
vyznávali, že aj oni sa kedysi venovali zaklínaniu.
19 Mnohí, ktorí sa zaoberali mágiou, prinášali svoje knihy
a pred všetkými ich pálili. Odhadovalo sa, že mali cenu
päťdesiattisíc drachiem.
20 Aj to bol dôkaz, že Božie slovo zasahovalo čoraz viac ľudí
a malo na nich mocný vplyv.

Vzbura v Efeze

21 Po týchto udalostiach sa Pavol rozhodol, že precestuje
Macedónskom a cez Achajsko sa vráti do Jeruzalema. „Keď
tam nejaký čas pobudnem, určite sa vyberiem do Ríma,“
povedal si.
22 Dvoch svojich pomocníkov, Timoteja a Erasta, poslal
napred do Macedónska a sám zostal ešte nejaký čas v Ázii.
23 Práve v tom čase vypukli v Efeze vážne nepokoje kvôli
novému učeniu.
24 Vyvolal ich zlatník Demeter, ktorý vyrábal strieborné
napodobeniny chrámu gréckej bohyne Artemis, a poskytoval
tak remeselníkom nemalé zisky.
25 Demeter ich zvolal spolu s ostatnými, ktorí vyrábali
podobné veci, a povedal im: „Priatelia, veľmi dobre viete, že
naše remeslo nám veľmi dobre vynáša.
26 No teraz, ako iste vidíte a počujete, príde si nejaký Pavol
a popletie a zvedie mnohých ľudí nielen v Efeze, ale aj po celej
Ázii. Vraví, že bohovia vytvorení ľudskými rukami nie sú
nijakí bohovia.
27 Hrozí nám, že nielen prídeme o svoje zisky a že sa naším
remeslom začne pohŕdať, ale že aj chrám veľkej bohyne
Artemis stratí svoju vážnosť a sama bohyňa, ktorú si ctí celá
Ázia, ba aj celý svet, príde o svoju slávu.“
28 Tieto slová rozzúrili zhromaždených remeselníkov
a začali kričať: „Veľká je Artemis Efezanov!“
29 Pobúrenie postupne zachvátilo celé mesto. Ľudia sa
hrnuli do amfiteátra a vliekli so sebou aj Gája a Aristarcha,
Pavlových macedónskych sprievodcov.
30 Pavol chcel predstúpiť pred zhromaždený dav, ale
učeníci mu v tom zabránili.
31 Aj niektorí vysokí úradníci provincie, ktorí mu boli
naklonení, ho varovali, aby do amfiteátra nechodil.
32 Každý kričal niečo iné, vládol tu náramný zmätok
a väčšina ani nevedela, načo sa vlastne zišli.
33 Židia postrčili dopredu Alexandra a niektorý z davu na
neho začali pokrikovať. Zakýval rukou a chcel povedať niečo
na obhajobu.
34 Ale keď zástup zistil, že je to Žid, znova spustil krik
a takmer dve hodiny volali: „Veľká je Artemis Efezanov! Veľká
je Artemis Efezanov!“
35 Konečne došiel predstavený mestskej rady a podarilo sa
mu utíšiť dav: „Občania Efezu! Našiel by sa na svete niekto,
kto by nevedel, že mesto Efez je strážcom chrámu veľkej
Artemidy a kameňa, ktorý padol z neba?
36 Keďže o tom niet pochýb, upokojte sa a neurobte nič
unáhlené.

37 Priviedli ste sem týchto ľudí. Ale oni predsa neznesvätili
chrám, ani sa nerúhali našej bohyni.
38 A ak sa Demeter a ostatní remeselníci chcú na niekoho
ponosovať, na to sú verejné súdne zasadnutia a sú tu aj
rímske úrady, tam sa to môže prerokovať.
39 A ak máte nejaké iné požiadavky, môže sa to vyriešiť na
riadne zvolanom stretnutí občanov.
40 Inak hrozí nebezpečenstvo, že budeme za dnešné
udalosti obvinení zo vzbury. Nie je totiž nič, čím by sme
mohli toto stretnutie obhájiť.“
41 Po týchto slovách rozpustil zhromaždenie.

20

Pavlova cesta Macedónskom do Grécka

1 Keď rozruch utíchol, zvolal Pavol učeníkov, aby ich
povzbudil. Zároveň sa s nimi rozlúčil a vybral sa do
Macedónska.
2 Prechádzal krajinou a všetkých učeníkov povzbudzoval.
Dostal sa takto do Grécka,
3 kde strávil tri mesiace. Odtiaľ sa chystal odplaviť do Sýrie,
no dozvedel sa, že Židia na neho pripravili pascu, preto sa
rozhodol vrátiť naspäť do Macedónska.
4 Sprevádzali ho Sopatros, Pyrrhov syn z Berei, Aristarchos
a Sekundus z Tesaloniky, Gájus z Derbe, Timotej, Tychikos
a Trofimos z Ázie.
5 Tí šli napred a čakali na nás v Troade.
6 Hneď po sviatkoch nekvaseného chleba sme vyplávali
z Filíp a o päť dní sme sa dostali do Troady, kde sme sa zdržali
týždeň.

Návšteva v Troade

7 V sobotu večer sa tamojší zbor spolu s nami zišiel na
spoločné stretnutie spojené s jedlom. Pavol kázal, a keďže
mal na druhý deň odcestovať, hovoril až do polnoci.
8 V hornej miestnosti, v ktorej boli zídení, bolo veľa lámp.
9 Jeden mladík, zvaný Eutychus, sedel na obloku, a pretože
Pavol hovoril dlho, zadriemal a spadol z druhého poschodia.
Keď ho zdvihli, bol mŕtvy.
10 Pavol zbehol k nemu, sklonil sa nad ním, objal ho
a povedal: „Neznepokojujte sa, žije.“
11 Vrátili sa hore a pri spoločnom jedle s nimi Pavol diskuto-
val až do svitania a potom odišiel.
12 Eutychus sa vrátil domov živý a to ich nesmierne
povzbudilo.

Cesta do Milétu

13 Nastúpili sme na loď a odplavili sme sa do Assa, kde sa
k nám mal pripojiť Pavol. Šiel totiž po súši, kým my ostatní
sme na jeho príkaz cestovali loďou.
14 V Asse sme sa stretli, vzali sme ho na loď a pokračovali
loďou do Mitylény.
15 Odtiaľ sme plávali ďalej a na druhý deň sme sa dostali do
blízkosti ostrova Chios, ďalší deň k ostrovu Samos a na tretí
deň sme zakotvili v Miléte.
16 Pavol sa úmyselne vyhol Efezu, lebo nechcel stratiť v Ázii
veľa času. Veľmi chcel, ak by to bolo len trochu možné, stráviť
Turíce v Jeruzaleme.

Rozlúčka s bratmi z Efezu

17 Z Milétu poslal Pavol odkaz do Efezu, že by sa rád stretol
a pozhováral so staršími zboru.
18 Keď prišli, povedal im: „Dobre viete, ako som žil po celý
ten čas, čo som bol s vami, odkedy som prišiel do Ázie.
19 Slúžil som Pánovi so všetkou pokorou, neraz so slzami,
vystavený skúškam, ktoré som musel znášať pre nástrahy
Židov.
20 A nikdy som sa vám verejne ani po rodinách nezdráhal
hovoriť to, čo by pre vás mohlo byť užitočné.
21 Židom aj Grékom som rovnako zdôrazňoval, že musia
zanechať svoje hriechy, obrátiť sa k Bohu a uveriť v Ježiša
Krista, nášho Pána.
22 A teraz ma Duch Svätý nabáda, aby som išiel do Jeruza-
lema, hoci neviem presne, čo ma tam čaká.
23 Viem len to, že mi Duch Svätý v každom meste, ktorým
sme prechádzali, pripomínal, že ma tam čaká väzenie
a útrapy.
24 Ale môj život nemá pre mňa žiadnu cenu. Záleží mi len
na tom, aby som dokončil svoje poslanie a úlohu, ktorou ma
Ježiš poveril: niesť ľuďom radostnú zvesť o Božej milosti.
25 A teraz viem, že nikto z vás, ktorým som na svojich
cestách hlásal Božie kráľovstvo, ma už neuvidí.
26 S čistým svedomím môžem povedať, že ak niekto za-
hynie, nebudem niesť na tom vinu,
27 lebo som vám oznámil celý Boží plán na záchranu človeka
a nič som nezamlčal.
28 A tak dávajte pozor na seba aj na celé spoločenstvo, ktoré
vám ako pastierom, zveril Duch Svätý. Buďte pastiermi Božej
cirkvi, ktorú si Boh získal krvou vlastného Syna.
29 Viem, že po mojom odchode sa medzi vás vkradnú draví
vlci a narobia v stáde škody.
30 Dokonca aj niektorí z vás začnú prekrúcať pravdu, len
aby učeníkov strhli za sebou.

31 Buďte preto ostražití! Majte na pamäti tie tri roky,
ktoré som s vami strávil, a že som celý čas, vo dne v noci,
vychovával aj so slzami v očiach každého z vás.
32 Teraz vás zverujem Bohu a slovu jeho milosti, ktoré
má moc vás zdokonaľovať a zabezpečiť vám dedičský podiel
medzi jeho vernými.
33 Nikdy som od nikoho nežiadal zlato, striebro, ani odev.
34 Viete, že som si vlastnými rukami zarábal na to, čo som
potreboval ja i moji druhovia.
35 Chcel som vám zároveň ukázať príklad, ako máme
pracovať, pomáhať slabým a pamätať na slová Pána Ježiša:
‚Blahoslavenejšie je dávať ako prijímať.‘ “
36 Keď dohovoril, kľakol si a modlil sa s nimi.
37 Všetci sa nahlas rozplakali, objímali ho a lúčili sa s ním.
38 Najväčšmi ich rozžialili jeho slová, že ho už nikdy
neuvidia. Napokon ho vyprevadili až k lodi.

21

Pavlova cesta do Jeruzalema

1 Keď sme sa rozlúčili s bratmi z Efezu, nastúpili sme na loď
a plavili sme sa priamo na ostrov Kós, na druhý deň na Rodos
a odtiaľ do prístavu Patara.
2 Tam sme našli loď, ktorá sa plavila do Fenície; nastúpili
sme na ňu a vyplávali sme.
3 Priblížili sme sa na dohľad k Cypru, ale minuli sme ho
z južnej strany, a zamierili sme k Sýrii. Pristáli sme v prístave
Týrus, kde mala loď vyložiť náklad.
4 Vyhľadali sme tam miestnych kresťanov a strávili sme
s nimi sedem dní. Oni však, vedení Svätým Duchom, varovali
Pavla, aby do Jeruzalema nechodil;
5 no keď náš čas uplynul, vydali sme sa znova na cestu.
Všetci učeníci i so ženami a deťmi nás vyprevadili až za mesto.
Na brehu sme si spoločne kľakli a modlili sa.
6 Potom sme sa rozlúčili, nastúpili sme na loď a oni sa vrátili
domov.
7 Z Týru sme pokračovali v plavbe až do Ptolemaidy, kde
sme tiež pozdravili bratov, no zostali sme tam iba jeden deň.
8 Z Ptolemaidy sme teda na druhý deň odišli ďalej do
Cézarey. Tam sme bývali v dome evanjelistu Filipa, ktorý bol
jedným zo siedmich diakonov.
9 Jeho štyri slobodné dcéry mali prorocký dar.
10 Po niekoľkých dňoch nášho pobytu pricestoval z Judska
Agabus, ktorý mal tiež prorocký dar.

11 Prišiel k nám, vzal Pavlov opasok, spútal si ním ruky aj
nohy a povedal: „Duch Svätý hovorí, že majiteľa tohto opasku
Židia v Jeruzaleme takto spútajú a vydajú pohanom.“
12 Keď sme to počuli, začali sme všetci, my aj tamojší bratia,
prehovárať Pavla, aby nešiel do Jeruzalema.
13 Ale on nás napomenul: „Prečo plačete a zraňujete tak
moje srdce? Veď ja som odhodlaný dať sa v Jeruzaleme nielen
spútať, ale aj zomrieť pre Pána Ježiša!“
14 Videli sme, že je márne ho prehovárať, prestali sme
a povedali: „Nech sa stane Božia vôľa.“
15 Potom sme sa pripravili na cestu a vydali sme sa do
Jeruzalema.
16 Sprevádzali nás niektorí učeníci z Cézarey a doviedli nás
k Mnázonovi, ktorý pochádzal z Cypru a bol jedným z prvých
kresťanov. U neho sme sa mali ubytovať.

Pavlov príchod do Jeruzalema

17 Po našom príchode do Jeruzalema nás tamojší bratia
prijali veľmi srdečne.
18 Hneď na druhý deň sme prišli k Jakubovi, kde sa zišli aj
všetci starší.
19 Pavol sa s nimi zvítal a potom podrobne vyrozprával,
aké zázračné veci konal Boh jeho prostredníctvom medzi
pohanmi.
20 S radosťou ho počúvali a oslavovali za to Boha. Ale potom
povedali Pavlovi: „Vieš, milý brat, aj tu tisícky Židov uverili
v Krista, no sú pritom horlivými zástancami zákona.
21 O tebe sa však povráva, že presviedčaš Židov, ktorí žijú
medzi pohanmi, aby sa vzdali Mojžišovho zákona, nedávali
obrezávať svojich synov a celkom zavrhli staré židovské
obyčaje.
22 Čo teraz? Nepochybne sa dozvedia, že si prišiel.
23 Radíme ti preto urobiť nasledovné: Medzi nami sú štyria
muži, ktorí sa zaviazali plniť sľub.
24 Pridaj sa k nim, podrob sa očistnému obradu a zaplať za
nich, čo je predpísané. Potom si budú môcť dať ostrihať
hlavu. Takto budú vidieť, že to, čo o tebe počuli, nie je pravda,
ale naopak, že si Zákon vážiš a žiješ podľa neho.
25 Pre obrátených pohanov však platí naše rozhodnutie,
v ktorom sme im písomne oznámili, že nemajú jesť mäso
obetované modlám, krv, ani mäso zo zadusených zvierat,
a aby sa vystríhali smilstva.“
26 Na ďalší deň sa Pavol spolu s tými mužmi podrobil
očistnému obradu. Potom šiel do chrámu a oznámil, kedy sa

skončia očistné dni a že za každého z nich bude prinesená obeť.

Pavla zatknú v Jeruzaleme

27 Keď sa končilo tých sedem dní, uvideli Pavla v chráme
Židia z Malej Ázie. Poštvali proti nemu okolostojacich, chytili
ho
28 a kričali: „Izraeliti! Poďte sem! Tu máte toho odpadlíka!
Všade hlása bludy a nič mu nie je sväté: ani naše vyvolenie,
ani Zákon, ani chrám. Teraz sem dokonca priviedol pohanov,
aby zneuctil toto sväté miesto.“
29 Predtým totiž zazreli v meste Pavla s Trofimom z Efezu
a nazdávali sa, že ho Pavol priviedol do chrámu.
30 V celom meste vznikol obrovský rozruch a ľudia sa
zbiehali zo všetkých strán. Medzitým vyviedli Pavla
z vnútorného chrámového nádvoria a hneď za ním zavreli
brány.
31 Už-už by ho chceli zabiť, no veliteľ rímskej posádky dostal
hlásenie, že sa celý Jeruzalem búri.
32 Ihneď vyslal na nádvorie dôstojníkov a vojakov. Keď ľudia
zbadali veliteľa a vojakov, prestali Pavla biť.
33 Veliteľ pristúpil k Pavlovi, dal ho zatknúť a rozkázal, aby
ho spútali dvoma reťazami. Potom začal vyšetrovať, kto je to
a čo urobil.
34 Z davu vykrikoval každý čosi iné. Veliteľ videl, že sa
pre obrovský hluk nič rozumné nedozvie, preto dal Pavla
odviesť do pevnosti.
35 Keď sa Pavol dostal ku schodom, dav doňho tak dorážal,
že ho vojaci museli niesť.
36 Celý ten rozzúrený dav sa totiž hrnul za nimi a kričal:
„Zabite ho!“
37 Kým ho odviedli do pevnosti, spýtal sa Pavol veliteľa:
„Mohol by som ťa o niečo poprosiť?“ Veliteľ sa začudoval: „Ty
vieš po grécky?
38 Ja som si myslel, že si ten Egypťan, čo sa nedávno pokúsil
vyvolať povstanie a vyviedol na púšť štyri tisíc rebelantov.“
39 Pavol mu odpovedal: „Ja som Žid z významného mesta
Tarzu v Cilícii. Dovoľ mi, prosím, prehovoriť k tým ľuďom.“
40 Veliteľ súhlasil. Pavol, sa postavil na schody a dal pokyn
rukou na znamenie, že chce hovoriť. Dav stíchol a Pavol začal
po hebrejsky:

22

Pavol sa obhajuje pred Židmi

1 „Bratia a otcovia! Vypočujte si teraz, prosím, moju obha-
jobu.“

2 Keď počuli, že sa im prihovoril v ich rodnom jazyku,
nastalo ešte väčšie ticho.
3 „Som Žid, narodil som sa v Tarze v Cilícii, ale vychovaný
som bol tu, v Jeruzaleme. Ako žiak Gamaliela som sa naučil
zachovávať zákony našich otcov. Horlil som za Boha rovnako,
ako to robíte vy dnes.
4 Preto som až na smrť nenávidel učenie Ježiša Krista a jeho
vyznávačov, mužov aj ženy som dával zatýkať a väzniť.
5 To mi môže dosvedčiť veľkňaz aj celá najvyššia rada.
Raz som si od nej dokonca vyžiadal odporúčajúce listy
pre židovskú obec v Damasku. Vybral som sa tam, aby
som tamojších stúpencov novej viery priviedol v putách do
Jeruzalema a dal ich potrestať.
6 No počujte, čo sa stalo: Keď som sa okolo poludnia blížil
k Damasku, zrazu sa okolo mňa rozžiarilo oslepujúce svetlo
z neba.
7 Padol som na zem a počul som hlas: ‚Saul, Saul, prečo ma
prenasleduješ?‘
8 Ozval som sa: ‚Kto si, Pane?‘ Odpovedal mi: ‚Som Ježiš
z Nazareta, ktorého ty prenasleduješ.‘
9 Moji sprievodcovia boli takisto oslepení tým svetlom, ale
nepočuli toho, ktorý ku mne prehovoril.
10 Spýtal som sa: ‚Čo mám robiť, Pane?‘ A Pán mi povedal:
‚Vstaň! Choď do Damasku, a tam sa dozvieš, čo máš ďalej
robiť.‘
11 Jas toho svetla ma celkom oslepil, preto ma museli moji
druhovia vziať za ruku a doviesť až do Damasku.
12 Tam žil istý muž, ktorý sa volal Ananiáš. Bol
veľmi zbožný a usiloval sa svedomite dodržiavať všetky
Božie príkazy, takže sa tešil dobrej povesti u všetkých Židov
v Damasku.
13 Ten ma vyhľadal a povedal mi: ‚Milý brat Saul, opäť
budeš vidieť.‘ V tej chvíli sa mi vrátil zrak a uvidel som ho.
14 A ešte mi povedal: ‚Boh našich otcov si ťa vyvolil, aby
si poznal jeho vôľu, videl toho Spravodlivého a počul ho
hovoriť.
15 Staneš sa jeho svedkom pred celým svetom a všade
budeš rozprávať, čo si videl a počul.
16 Neváhaj teda, daj sa pokrstiť na znamenie, že si očistený
od hriechov, a vyznávaj, že je tvojím Pánom.‘
17 Keď som sa potom vrátil naspäť do Jeruzalema a modlil
som sa v chráme, dostal som sa do vytrženia.
18 Uvidel som Pána, ktorý mi povedal: ‚Čo najrýchlejšie
odíď z Jeruzalema, lebo tvojmu svedectvu o mne nik neu-
verí.‘

19 Odpovedal som: ‚Pane, oni predsa vedia, že práve ja som
dával zatvárať do žalára a biť v synagógach tých, ktorí v teba
veria.
20 A keď tiekla krv tvojho svedka Štefana, aj ja som bol
pri tom, schvaľoval som to a strážil som šaty tým, ktorí ho
kameňovali.‘
21 Ale Pán mi povedal: ‚Choď, lebo ťa chcem poslať ďaleko
k pohanom.‘ “
22 Počúvali ho až do chvíle, kým sa nezmienil o pohanoch.
Potom však opäť začali kričať: „Preč s tým zradcom. Nesmie
zostať nažive!“
23 A naďalej kričali, strhávali si zo seba šaty a hádzali do
vzduchu prach.
24 Veliteľ dal Pavla rýchlo odviesť do pevnosti, rozkázal,
aby ho zbičovali a vypočuli. Chcel sa dozvedieť, prečo sa dav
naňho tak rozzúril.
25 Keď ho už priviazali, obrátil sa Pavol na veliaceho
dôstojníka: „Smiete bičovať rímskeho občana a navyše bez
súdneho vyšetrenia?“
26 Dôstojník zašiel za veliteľom a hlásil mu to: „Čo to chceš
robiť? Ten človek je rímsky občan!“
27 Veliteľ pristúpil k Pavlovi a spýtal sa ho: „Je pravda, že si
rímsky občan?“ Odpovedal: „Áno, som.“
28 Veliteľ namietol: „Aj ja som. No ja som za to občianske
právo zaplatil ťažké peniaze!“ „A ja som sa ako rímsky občan
už narodil,“ povedal Pavol.
29 Tu sa vojaci, ktorí ho mali biť a vypočúvať, ihneď stiahli.
Aj veliteľ sa preľakol, keď sa dozvedel, že Pavol je rímsky
občan a on ho dal spútať.
30 Veliteľ chcel zistiť, z čoho Židia vlastne Pavla obviňujú.
Na druhý deň ho dal vyviesť z väzenia a rozkázal, aby sa zišli
veľkňazi i celá veľrada.

23

Pavol pred veľradou

1 Pavol sa zahľadel členom veľrady do očí a povedal: „Bratia!
Až dodnes žijem s čistým svedomím pred Bohom.“
2 Po týchto slovách rozkázal veľkňaz Ananiáš tým, čo stáli
pri Pavlovi, aby ho udreli po ústach.
3 Ale Pavol zvolal: „Boh bude biť teba, ty pokrytec! Aký si
to sudca? Chceš ma súdiť podľa zákona, a pritom proti Zákonu
prikazuješ, aby ma bili.“
4 No tí, čo stáli vedľa Pavla, ho napomenuli: „Ako si
dovoľuješ urážať veľkňaza?“

5 Pavol sa ospravedlnil: „Nevedel som, bratia, že je to
veľkňaz. A v Písme sa naozaj hovorí: ‚Nehovor zle o vládcovi
svojho ľudu!‘ “
6 Pavol vedel, že vo veľrade sú zastúpené dve strany:
saduceji a farizeji. Preto nahlas zvolal: „Bratia, som farizej
ako všetci moji predkovia. Stojím dnes pred súdom, lebo
verím vo vzkriesenie mŕtvych!“
7 Hneď ako to povedal, rozpútala sa hádka medzi farizejmi
a saducejmi a veľrada sa rozdelila.
8 Saduceji totiž popierajú vzkriesenie i existenciu
duchovného sveta, kým farizeji toto všetko vyznávajú.
9 Strhol sa veľký krik. Niektorí učitelia zákona spomedzi
farizejov sa postavili a začali rázne namietať: „Nič zlé na ňom
nevidíme. Čo ak k nemu naozaj prehovoril duch alebo anjel?“
10 Hádka sa tak vyostrila, až sa veliteľ zľakol, že Pavla
roztrhajú na kúsky. Dal preto príkaz, aby vojaci zišli dolu,
násilím vytrhli Pavla z ich rúk a odviedli ho do pevnosti.
11 Tej noci sa Pavlovi ukázal Pán a povzbudil ho: „Neboj sa,
Pavol! Ako si o mne svedčil v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť aj
v Ríme.“

Sprisahanie proti Pavlovi

12 Na druhé ráno sa stretli Židia a zaprisahali sa, že nebudú
jesť ani piť, kým Pavla nezabijú.
13 Bolo ich viac ako štyridsať.
14 Zašli k veľkňazom a starším, oznámili im: „Zaviazali sme
sa prísahou, že nevezmeme nič do úst, kým Pavla nezabi-
jeme.
15 Vy a veľrada si u veliteľa vyžiadajte, aby dal znova Pavla
predviesť pod zámienkou, že chcete dôkladnejšie vyšetriť jeho
prípad. A my sa ho zmocníme a zabijeme ho skôr, ako príde
na miesto.“
16 O týchto úkladoch sa dozvedel syn Pavlovej sestry. Zašiel
za Pavlom do pevnosti a oznámil mu.
17 Pavol si zavolal služobnukonajúceho dôstojníka a požiadal
ho: „Zaveď tohto mladíka k veliteľovi, má pre neho dôležitú
správu.“
18 Dôstojník ho teda vzal k veliteľovi a povedal: „Zavolal ma
väzeň Pavol so žiadosťou, aby som tohto mladíka zaviedol
k tebe. Vraj má nejakú dôležitú správu.“
19 Veliteľ chlapca prijal a medzi štyrmi očami sa ho opýtal: „O
čo ide?“
20 „Židia sa dohodli, že ťa požiadajú, aby si zajtra dal
predviesť Pavla pred veľradu. Budú sa tváriť, že ho chcú
dôkladnejšie vypočuť.

21 Never im! cestou bude totiž na Pavla striehnuť viac ako
štyridsať mužov. Zaprisahali sa, že nebudú ani jesť, ani piť,
kým ho nezabijú. Sú odhodlaní na všetko a čakajú iba na tvoj
súhlas.“
22 Veliteľ prepustil chlapca a povedal mu: „Pred nikým ani
len nemukni, čo si mi prezradil.“

Pavla odošlú do Cézarey

23 Veliteľ si ihneď zavolal dvoch dôstojníkov a prikázal
im: „Pripravte na deviatu hodinu večer dvesto pešiakov,
sedemdesiat jazdcov a dvesto kopijníkov na cestu do Cézarey.
24 Dajte koňa aj Pavlovi a postarajte sa, aby ste ho dopravili
k miestodržiteľovi Felixovi.“
25 Potom napísal list tohto znenia:
26 „Klaudius Lyziáš pozdravuje veľaváženého miesto-
držiteľa Felixa.
27 Muža, ktorého ti posielam, chytili Židia a chceli ho zabiť.
Keď som sa dozvedel, že je to rímsky občan, zakročil som so
svojím oddielom a vytrhol im ho z rúk.
28 Aby som zistil, z čoho ho vlastne obviňujú, predviedol
som ho pred ich veľradu.
29 Ukázalo sa, že nejde o nijaký vážny zločin, ktorý by si
zasluhoval väzenie alebo smrť, ale iba o spory okolo ich
zákona.
30 Dostal som však správu, že ho chcú úkladne zavraždiť,
preto ho posielam k tebe. Zároveň som dal na vedomie
žalobcom, aby sa so žalobou proti nemu obrátili na teba.“
31 Ešte v tú noc sa vojaci s Pavlom podľa rozkazu dostali do
Antipatridy.
32 Ráno sa vrátili do pevnosti a Pavla sprevádzali na ďalšej
ceste už len jazdci.
33 Keď dorazili do Cézarey, odovzdali miestodržiteľovi list aj
Pavla.
34 Felix si prečítal odkaz a spýtal sa Pavla, z ktorej provincie
pochádza. Keď sa dozvedel, že je z Cilície,
35 povedal: „Vypočujem ťa, až prídu tvoji žalobcovia.“ Potom
dal príkaz, aby Pavla strážili v Herodesovom paláci.

24

Obžaloba proti Pavlovi

1 O päť dní prišiel do Cézarey sám veľkňaz Ananiáš
v sprievode niekoľkých členov veľrady a právneho zástupcu
Tertula, aby podali u miestodržiteľa žalobu na Pavla.
2 Predvolali Pavla a Tertulus predniesol obžalobu:
„Vznešený Felix! Tvojou zásluhou žijeme v mieri a vďaka

tvojej prezieravej starostlivosti sa nášmu národu žije čoraz lepšie.
3 To vždy a všade uznávame s nesmiernou vďačnosťou.
4 Nechcem ťa dlho zdržiavať, no prosím ťa, aby si bol taký láskavý a krátko nás vypočul.
5 Zistili sme totiž, že tento človek je veľmi nebezpečný, po celom svete vyvoláva medzi Židmi nepokoje a je vodcom nazarejskej sekty.
6 Pokúsil sa dokonca znesvätiť chrám. [Pritom sme ho chytili a chceli súdiť podľa našich zákonov.
7 Ale veliteľ Lyziáš nám ho násilne vytrhol z rúk
8 a rozkázal, aby jeho žalobcovia prišli k tebe a aby bol súdený podľa rímskych zákonov.]* Keď ho budeš vypočúvať, sám sa môžeš presvedčiť, že naša obžaloba sa zakladá na pravde.“
9 Aj ostatní Židia sa pripojili k obžalobe a potvrdili, že všetko, čo Tertulus povedal, je pravda.

Pavol sa obhajuje pred Felixom

10 Na miestodržiteľov pokyn sa Pavol začal obhajovať: „Viem, že už dlhé roky vykonávaš úrad sudcu v tomto národe. Preto sa budem pred tebou obhajovať s dôverou.
11 Môžeš si presne zistiť, že len pred dvanástimi dňami som prišiel do Jeruzalema vzdať Bohu poklonu v chráme.
12 Ale ani v chráme, ani v synagógach, ani na uliciach ma nikto nepristihol, že by som s niekým debatoval, alebo dokonca vyvolával vzburu medzi ľudom.
13 Tí, ktorí na mňa teraz žalujú, nemajú proti mne žiadny dôkaz.
14 Ale k jednému sa priznávam otvorene: slúžim Bohu našich predkov spôsobom, ktorý oni pokladajú za sektárstvo. Pevne verím všetkému, čo je napísané v Mojžišovom zákone a v prorockých knihách.
15 A pevne dúfam, rovnako ako títo muži, že Boh raz vzkriesi z mŕtvych spravodlivých aj nespravodlivých.
16 Práve táto viera ma nabáda, aby som sa usiloval zachovať si čisté svedomie pred Bohom aj pred ľuďmi.
17 A tak po mnohých rokoch som sa vrátil, aby som svojmu národu odovzdal peňažnú podporu od iných národov a priniesol obeť v chráme.
18 A vtedy ma tam pri očistnom obrade zazreli. No nebol tam ani zhluk ľudí, ani nedošlo k nijakým výtržnostiam.
19 Boli tam, pravda, niektorí Židia z Malej Ázie. Tí by mali byť teraz tu, ak niečo proti mne majú.

* **24:8** Tento text neobsahujú najstaršie rukopisy.

20 Alebo nech tí, čo sú tu prítomní, povedia, z akého zločinu
ma usvedčili, keď som stál pred veľradou.
21 Iba ak by mali na mysli tú jedinú vec, ktorý som zakričal,
keď som stál pred nimi: ‚Pre vieru vo vzkriesenie ma dnes
súdite!‘ “
22 Felix, ktorý už bol oboznámený s kresťanským učením,
odročil preto rokovanie s odôvodnením: „Váš spor rozhod-
nem až potom, keď príde veliteľ Lyziáš.“
23 Dôstojníkovi potom prikázal, aby Pavla držal len v ľahkej
väzbe a nebránil jeho priateľom, keby mu chceli nejako
poslúžiť.

Felix váha s rozhodnutím

24 O niekoľko dní prišiel Felix so svojou manželkou Druzilou,
ktorá bola Židovka. Dal si zavolať Pavla a nechal si od neho
rozprávať o viere v Ježiša Krista.
25 Keď sa však Pavol dotkol problému spravodlivosti, se-
baovládania a budúceho súdu, Felix znervóznel a povedal:
„Nadnes stačí. Keď budem mať čas, dám si ťa zase zavolať.“
26 A naozaj, často posielal po Pavla a debatoval s ním, ale
zrejme najmä preto, že čakal od neho nejaký úplatok.
27 Aby si získal priazeň Židov, nechával Pavla naďalej vo
väzení. Tak to trvalo dva roky, kým Felixa nevystriedal
v úrade Porcius Festus.

25

Pavol pred Festom

1 Na tretí deň po prevzatí úradu odcestoval Festus
z Cézarey do Jeruzalema.
2 Tam ho vyhľadali veľkňazi a ďalší židovskí predstavitelia
a predniesli mu svoju žalobu proti Pavlovi.
3 Usilovali sa získať jeho priazeň a prehovoriť ho, aby dal
previesť Pavla naspäť do Jeruzalema. Chceli však Pavla
cestou prepadnúť a zavraždiť.
4 Festus im odpovedal: „Pavol je vo väzbe v Cézarey, kam
sa ja sám čoskoro vrátim.
5 Vyšlite so mnou tých, čo majú medzi vami moc, a ak toho
človeka z niečoho obviňujete, vzneste žalobu tam.“
6 Po ôsmich či desiatich dňoch sa Festus vrátil do Cézarey.
Hneď na druhý deň zvolal súd a rozkázal predviesť Pavla.
7 Len čo ho priviedli, zástupcovia z Jeruzalema ho obkľúčili
a zasypali mnohými vážnymi obvineniami, ktoré však
nemohli nijako dokázať.
8 Pavol sa však obhajoval: „Neporušil som ani židovské
zákony, ani som neznesvätil chrám, ani som sa nestaval proti
rímskej vláde.“

9 Festus sa chcel zapáčiť Židom, preto navrhol Pavlovi:
„Chceš ísť do Jeruzalema a tam byť súdený v mojej
prítomnosti?“
10 Pavol však povedal: „Stojím teraz pred cisárskym súdom,
ktorý ma má súdiť. Proti Židom som sa ničím neprevinil a ty
to veľmi dobre vieš.
11 Ak som vinný a vykonal som niečo, čo si zasluhuje
smrť, som ochotný zomrieť. Ale ak sú ich žaloby proti mne
nepodložené, nik nemá právo vydať ma do ich rúk. Preto sa
odvolávam k cisárovi!“
12 Festus sa šiel poradiť so svojimi radcami a potom oznámil:
„Keďže si sa odvolal k cisárovi, pôjdeš k cisárovi.“

Festus sa radí s kráľom Agrippom

13 O niekoľko dní zavítal do Cézarey kráľ Herodes Agrippa
so svojou sestrou Berenikou. Prišli pozdraviť Festa
14 a zdržali sa uňho niekoľko dní. Pri jednej príležitosti im
Festus predložil Pavlov prípad: „Zdedil som tu po Felixovi
zväzňa.
15 Keď som bol v Jeruzaleme, žalovali naňho veľkňazi
a ostatní židovskí vodcovia a žiadali odo mňa rozsudok smrti.
16 Pravdaže, poučil som ich, že rímske právo nikoho
neodsúdi, kým nevypočuje obidve strany, a že každý musí
dostať možnosť obhajovať sa.
17 Keď sem prišli z Jeruzalema jeho žalobcovia, ihneď som
zvolal súd a rozkázal som priviesť toho muža.
18 Predpokladal som, že jeho žalobcovia predložia obvine-
nia z nejakých zločinov, no nestalo sa tak.
19 Išlo len o nejaké ich náboženské spory a o nejakého
mŕtveho Ježiša, o ktorom Pavol tvrdí, že žije.
20 Keďže som si nebol istý, ako celú vec vyriešiť, navrhol
som mu, aby sa súd konal priamo v Jeruzaleme.
21 Ale Pavol sa odvolal a žiadal, aby zostal vo väzbe až do
cisárovho rozhodnutia. A tak je tu vo väzení, kým budem mať
príležitosť poslať ho do Ríma.“
22 Agrippa povedal: „Ten človek ma zaujíma, rád by som ho
vypočul.“ Festus mu sľúbil: „Zajtra budeš mať možnosť.“

23 Na druhý deň prišli Agrippa a Berenika s celou kráľovskou
pompou do veľkej siene. Sprevádzali ich vysokí dôstojníci
a poprední mestskí hodnostári. Festus dal príkaz, aby priv-
iedli Pavla.
24 Povedal: „Kráľ Agrippa a vážení prítomní! Toto je človek,
na ktorého sa sťažovali Židia v Jeruzaleme aj tu. Veľmi hlasno
naliehajú, že musí zomrieť.

25 Ja som však zistil, že tento človek nevykonal nič, za čo
by si zaslúžil smrť. Ale keďže sa odvolal na jeho cisárske
veličenstvo, rozhodol som, že ho k nemu pošlem.
26 Nemám však nič, čo by som mohol uviesť do obžaloby,
ktorú musím cisárovi poslať. Preto som ho dal znova
predvolať pred vás, najmä pred teba, kráľ Agrippa, aby ste
ho vypočuli a aby som mohol uviesť dôvod obžaloby.
27 Pokladám totiž za nerozumné poslať väzňa k cisárovi bez
udania viny.“

26

Pavlova obhajoba

1 Agrippa vyzval Pavla: „Je ti dovolené prehovoriť na svoju
obhajobu.“ Pavol zdvihol ruku na spôsob rečníkov a začal
hovoriť:
2 „Pokladám sa za šťastného, kráľ Agrippa, že sa môžem
práve pred tebou obhajovať proti žalobám Židov.
3 A to zvlášť preto, že výborne poznáš židovské obyčaje
i sporné otázky. Preto prosím, aby si ma trpezlivo vypočul.
4 Môj život poznajú od mladosti všetci Židia. Vedia, ako som
žil v mojom kraji i v Jeruzaleme.
5 Poznajú ma už dlho a keby chceli, mohli by dosvedčiť,
že som patril k nášmu najprísnejšiemu náboženskému smeru,
k farizejom.
6 A dnes stojím pred súdom práve preto, lebo pevne verím,
že Boh splní zasľúbenie, ktoré dal našim predkom.
7 Dvanásť kmeňov nášho národa dúfa, že toto zasľúbenie
dosiahne, a vo dne aj v noci horlivo slúži Bohu. Pre túto nádej
ma Židia obžalovali zo zločinu.
8 Prečo sa vám zdá neuveriteľné, že Boh kriesi mŕtvych?
9 Pravda, vtedy som sa aj ja nazdával, že musím všemožne
bojovať proti Ježišovi Nazaretskému
10 To som v Jeruzaleme aj konal. A keď som dostal
od veľkňazov splnomocnenie, dal som mnohých kresťanov
uväzniť. A ak mali byť usmrtení, súhlasil som s tým.
11 V synagógach som dával ľudí trestať a snažil som sa ich
prinútiť, aby sa rúhali Kristovi. Ako zmyslov zbavený som
ich chcel prenasledovať aj v iných mestách.
12 Preto som sa vybral so splnomocnením a poverením
veľkňazov do Damasku.
13 A tu zrazu, kráľu, za bieleho dňa, práve napoludnie,
svetlo z neba, jasnejšie ako slnko, oslepilo mňa aj mojich
sprievodcov.

14 Všetci sme padli na zem a ja som počul hlas v hebrejčine:
‚Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ? Márne sa proti mne
vzpieraš!‘
15 Spýtal som sa: ‚Kto si, Pane?‘ A on mi odpovedal: ‚Ja som
Ježiš, ktorého ty prenasleduješ.
16 Ale teraz vstaň! Zjavil som sa ti preto, aby si bol mojím
služobníkom a aby si svedčil o tom, čo si zažil a čo ti dám ešte
poznať.
17 Budem ťa chrániť pred tvojím vlastným národom aj pred
pohanmi, ku ktorým ťa posielam.
18 Budeš im otvárať oči, aby sa obrátili od tmy k svetlu, od
moci satanovej k Bohu. Vierou vo mňa príjmu odpustenie
svojich hriechov a dostanú miesto medzi jeho vyvolenými.‘

19 Kráľ Agrippa, toto nebeské zjavenie som nemohol
neposlúchnuť.
20 Preto som musel najprv v Damasku, potom v Jeruzaleme,
v celom Judsku a napokon aj medzi pohanmi nabádať ľudí,
aby zmenili svoje myslenie a obrátili sa k Bohu a dosvedčili to
novým životom.
21 To je ten ‚zločin‘, pre ktorý sa ma Židia zmocnili v chráme
a chceli ma zabiť.
22 Ale Boh ma zakaždým vytrhol z ich rúk, a tak tu
dnes môžem stáť a vydávať svedectvo ľuďom vznešeným
i obyčajným. Nehlásam nič iné, len čo predpovedali proroci
a Mojžiš,
23 že Mesiáš bude trpieť, ako prvý vstane z mŕtvych, a tak
prinesie svetlo Židom aj pohanom.“

24 Tu Festus prerušil Pavlovu obhajobu: „Pavol, ty si sa
zbláznil. Tá tvoja veľká učenosť ťa pripravila o rozum.“
25 Pavol sa však bránil: „Nezbláznil som sa, vznešený Festus.
Moje slová sú pravdivé a jasné.
26 Veď aj kráľovi Agrippovi sú tieto veci známe a môžem
o nich hovoriť otvorene. Som totiž presvedčený, že mu nič
z toho neuniklo. Veď sa to nedialo niekde v ústraní.
27 Kráľ Agrippa, veríš tomu, čo predpovedali proroci? Ja
viem, že tomu veríš.“

28 Agrippa Pavlovi odpovedal: „Takmer si ma presvedčil,
aby som sa stal kresťanom.“
29 A Pavol odpovedal: „Kiežby dal Boh, aby si sa nielen ty,
ale aj všetci, čo ma dnes počúvajú, stali skôr či neskôr tým, čím
som ja; pravda, bez týchto reťazí.“

30 Kráľ, miestodržiteľ, Berenika aj ostatní vstali
31 a keď odchádzali, zhodli sa: „Tento človek neurobil nič,
za čo by si zasluhoval smrť alebo väzenie.“

32 A Agrippa povedal Festovi: „Keby sa nebol odvolal
k cisárovi, mohol byť už na slobode.“

27

Pavol na ceste do Ríma

1 Konečne sa rozhodlo, že sa budeme plaviť loďou do
Itálie. Pavla a ešte niekoľkých väzňov zverili dôstojníkovi
Júliovi z cisárskeho oddielu.
2 Nastúpili sme na adramytskú loď, ktorá sa mala plaviť
do prístavov pozdĺž pobrežia Ázie. Bol s nami aj Aristarchos
Macedónec z Tesaloniky.
3 Na druhý deň sme pristáli v Sidone. Július sa správal
k Pavlovi veľmi láskavo a dovolil mu navštíviť v meste svojich
priateľov, ktorí mu dali všetko, čo potreboval.
4 Vial nepriaznivý vietor, preto sme sa ďalej plavili medzi
Cyprom a pevninou:
5 preplavili sme sa popri Cilícii a Pamfýlii a napokon sme
pristáli v Myre v Lýcii.
6 Tam dôstojník našiel alexandrijskú loď, ktorá sa plavila
do Itálie, a nalodil nás na ňu.
7 Niekoľko dní bola plavba veľmi namáhavá a horko-ťažko
sme sa dostali do miest oproti Knidu. Pre nepriaznivý vietor
sme tam nemohli pristáť, preto sme pokračovali v ceste okolo
Salmony chránení Krétou.
8 S ťažkosťami sme sa plavili pozdĺž pobrežia, až sme
sa dostali na miesto zvané Dobré prístavy neďaleko mesta
Lasaia.
9 Medzitým sme stratili veľa času, a keďže bolo už po
Dni zmierenia a plavba cez šíre more bola v tomto období
nebezpečná, Pavol ich varoval:
10 „Priatelia, vidím, že ďalšia plavba bude veľmi namáhavá
a ohrozí nielen náklad a loď, ale aj životy nás všetkých.“
11 Lenže dôstojník dal väčšmi na kapitána a na majiteľa lode
ako na Pavlove slová.
12 Keďže prístav nebol vhodný na prezimovanie, väčšina
sa rozhodla plaviť ďalej, podľa možnosti sa dostať do Fénixu
a tam zostať cez zimu. Je to prístav na Kréte, otvorený len na
severozápad a juhovýchod.

Nebezpečná plavba

13 Práve začal viať od juhu mierny vietor, preto sa
nazdávali, že je to ideálny čas na vyplávanie, a tak zdvihli
kotvu a plavili sa pozdĺž Kréty.
14 Onedlho sa však od Kréty prihnal prudký nárazový vietor
zvaný Eurakylón.

15 Vietor bol taký silný, že sa loď nedala ovládať, preto sme
sa pustili po vetre a dali sme sa ním unášať.
16 Dostali sme sa takto do závetria ostrovčeka Kauda a len
s veľkou námahou sa nám podarilo dostať záchranný čln do
bezpečia.
17 Potom námorníci zabezpečili loď tým, že ju previazali.
Báli sa, aby nenarazili na nebezpečné syrtské plytčiny, preto
stiahli plachty a dali sa unášať vetrom.
18 Na druhý deň, keď sa vlny nebezpečne dvíhali a búrka
prudko zmietala loďou, námorníci začali vyhadzovať náklad
19 a na tretí deň aj vybavenie lode.
20 Búrka zúrila niekoľko dní, nebolo vidieť slnko ani hviezdy
a postupne sme strácali všetku nádej, že vyviazneme živí.
21 Keď už dlhší čas nikto na jedlo ani len nepomyslel, zašiel
Pavol medzi námorníkov a povedal im: „Priatelia, mali ste ma
poslúchnuť a prezimovať na Kréte. Boli by ste si ušetrili toto
nebezpečenstvo a vyhli sa škode.
22 Vyzývam vás však: neklesajte na duchu a nestrácajte
nádej, lebo nik z vás nezahynie, prídeme iba o loď.
23 Dnes v noci sa mi zjavil anjel od Boha, ktorému patrím
a ktorému slúžim,
24 a povedal mi: ‚Neboj sa, Pavol, určite budeš stáť pred
cisárom. Boh ti daroval aj životy všetkých, ktorí sa plavia
s tebou.‘
25 A tak hlavy hore, priatelia! Verím totiž Bohu, že svoj sľub
splní.
26 Vietor nás odveje k nejakému ostrovu.“

27 Už štrnástu noc nás víchor hnal Stredozemným morom
do neznáma, keď okolo polnoci sa zrazu lodníkom zamarilo,
že sa na obzore sa ukázala nejaká pevnina.

28 Námorníci spustili olovnicu a namerali hĺbku okolo
štyridsať metrov a o kúsok ďalej už len tridsať metrov.
29 Báli sa, že by sme mohli potme naraziť na nejaké
skaliská, preto vzadu spustili štyri kotvy a túžobne vyčkávali,
kedy sa rozbrieždi.
30 Námorníci chceli zradne opustiť ohrozenú loď. Spustili
na more záchranný čln, akože chcú spustiť kotvy z predku
lode,
31 ale Pavol povedal dôstojníkovi a vojakom: „Pozor na nich!
Ak nezostanú na lodi, nepodarí sa vám zachrániť.“
32 Tu vojaci presekli laná člna a nechali ho odplávať preč.

33 Ešte skôr ako sa rozvidnelo, povzbudzoval Pavol
všetkých na lodi, aby sa najedli: „Už štrnásty deň takto
vyčkávate na záchranu, trpíte hladom, a pritom nič nevezmete
do úst.

34 Radím vám, aby ste sa najedli. Budete to potrebovať, aby
ste sa zachránili. Veď som vám povedal, že sa nikomu ani vlas
na hlave neskriví.“
35 Vzal chlieb, pred všetkými zaň nahlas poďakoval Bohu,
odlomil si z neho a začal jesť.
36 Všetkých to povzbudilo a takisto sa dali do jedenia.
37 Na lodi nás bolo spolu dvestosedemdesiatšesť osôb.
38 Keď sme sa najedli, námorníci začali vyhadzovať do mora
obilie, aby zmenšili ponor lode.
39 Konečne sa rozvidnelo. Zazreli sme pred sebou pás
plochého pobrežia so zálivom, ale nik nepoznal, o akú pevn-
ninu ide. Námorníci sa rozhodli, že ak sa bude dať, pristanú
s loďou v zátoke.
40 Odsekli kotvy a nechali ich v mori a zároveň uvoľnili
povrazy kormidiel. Potom nastavili prednú plachtu vetru a
zamierili k brehu.
41 Nabehli však na plytčinu a na nej loď zaviazla. Prova sa
pevne zaborila do dna; korma lode bola vystavená náporu
prudkých vĺn a pomaly sa začala rozpadávať.
42 Vojaci už chceli pozabíjať všetkých väzňov, aby niektorý
z nich nedoplával na breh a neutiekol.
43 Ale dôstojník chcel zachrániť Pavla, preto im to nedovolil.
Nariadil, aby najprv skočili do vody tí, čo vedia plávať,
44 a ostatní nech si zadovážia dosky alebo nejaké trosky
z lode a na nich nech sa pokúsia dostať na breh. Takto sa
nikto neutopil a všetci sa dostali v poriadku na breh.

28

Pavol na ostrove Malta

1 Keď sme boli v bezpečí, dozvedeli sme sa, že sme na
ostrove Malta.
2 Tamojší ľudia sa k nám správali neobyčajne láskavo. Keďže
bolo chladno a začalo pršať, rozložili veľký oheň a ujali sa nás.
3 Pavol nazbieral za náruč raždia a prikladal na oheň.
Vtom vyliezla z raždia zmija, ktorá utekala pred horúčavou,
a zahryzla sa mu do ruky.
4 Keď domorodci videli, ako mu z ruky visí zmija, vraveli si
medzi sebou: „Ten človek je určite vrah! Pred utopením sa
zachránil, no pred spravodlivosťou neutečie!“
5 Ale Pavol pokojne striasol hada do ohňa a nič zlé sa mu
nestalo.
6 Ľudia čakali, že opuchne, alebo odrazu padne mŕtvy. Keď
však uplynul dosť dlhý čas a videli, že je celkom v poriadku,
začali si šepkať pravý opak, že Pavol je akiste nejaký boh.
7 Neďaleko toho miesta mal svoj majetok Publius, správca
ostrova. Prijal nás a tri dni sa o nás staral ako o svojich hostí.

8 Publiov otec bol práve chorý: drvila ho zimnica
a úplavica. Pavol zašiel za ním, pomodlil sa, položil na neho
ruky a uzdravil ho.
9 Po tejto udalosti začali za Pavlom prichádzať zo všetkých
strán chorí a on ich uzdravoval.
10 Za to si nás nesmierne vážili a pred odchodom nás
zahrnuli všetkým, čo sme len potrebovali.

Príchod do Ríma

11 Prešli tri mesiace, kým sme mohli pokračovať v ceste.
Vzala nás loď, ktorá vyplávala z Alexandrie a na ostrove
prezimovala. Ako znak mala Blížencov Kastora a Poluxa.
12 Pristála najprv v Syrakúzach na Sicílii, kde sme sa zdržali
tri dni.
13 Odtiaľ sme sa plavili popri pobreží a dostali sme sa do
Regia a s južným vetrom, ktorý nám vial do chrbta, sme po
dvoch dňoch pristáli v Puteoloch.
14 Tam sme sa stretli s bratmi a na ich naliehanie sme sa
u nich zdržali celý týždeň.
15 Odtiaľ sme sa pobrali pešo do Ríma. Dopočuli sa o
nás tamojší bratia, niektorí nám prišli naproti na Appiovo
trhovisko, iní aspoň k Trom hostincom. Len čo Pavol zazrel
bratov, ďakoval Bohu a nesmierne ho to povzbudilo.
16 V Ríme mu potom dovolili bývať v súkromnom byte, ale
vždy s jedným vojenským strážcom.
17 Tri dni po príchode do Ríma si Pavol pozval k sebe
tamojších popredných Židov. Keď sa zišli, povedal im: „Bratia,
ničím som sa neprevinil proti nášmu národu, ani proti
obyčajom našich predkov, a predsa ma v Jeruzaleme zatkli
a spútaného vydali do rúk Rimanom.
18 Tí ma po vypočutí chceli prepustiť, lebo som nevykonal
nič, za čo by som si zasluhoval smrť.
19 Ale Židia sa proti tomu rázne postavili, a tak mi nezostalo
nič iné, iba sa odvolať k cisárovi. Nemienim tu však žalovať
na svoj národ.
20 Preto som túžil stretnúť sa s vami a pozhovárať sa o tom.
Pre našu spoločnú vieru v Mesiáša nosím tieto reťaze!“
21 Odpovedali mu: „Z Judska sme o tebe nedostali žiadnu
správu, ani nikto nehovoril o tebe nič zlé,
22 no radi by sme vedeli, aké sú tvoje názory, lebo vieme,
že táto sekta sa všade stretáva s odporom.“
23 Dohodli si teda ďalšie stretnutie a zišlo sa ich uňho ešte
omnoho viac. Pavol im celý deň hovoril o podstate Božieho
kráľovstva. Hovoril im o Ježišovi Kristovi a presviedčal ich
dôkazmi z Mojžišovho zákona a z prorockých kníh.
24 Niektorých jeho slová presvedčili, iní však odmietali
uveriť.

25 Keď sa v nezhode rozchádzali, Pavol im povedal: „Presne
tak to Duch Svätý predpovedal vašim predkom ústami pro-
roka Izaiáša:
26 ‚Budete počúvať, ale neporozumiete, budete sa dívať, ale
neuvidíte.
27 Lebo srdce tohto ľudu otupelo, ušami ťažko počujú
a zavreli oči, aby nevideli, nepočuli a neporozumeli, aby sa
neobrátili k Bohu, ktorý by ich mohol uzdraviť.‘
28 Preto sa nečudujte, že radostnú zvesť o Božej záchrane
hlásame pohanom. A tí ju budú prijímať.“
29 [Po tých slovách Židia odišli a veľmi sa medzi sebou
hádali.]*
30 Celé dva roky zostal Pavol vo svojom prenajatom byte
a mohol prijímať každého, kto ho navštívil.
31 A tak slobodne a bez prekážok hlásal Božie kráľovstvo
a učil o Pánovi Ježišovi Kristovi.

* **28:29** Verš 29 neobsahujú najstaršie rukopisy.

List apoštola Pavla kresťanom v Ríme

Úvod

1 Ja, Pavol, som služobníkom Ježiša Krista, ktorý si ma
povolal za svojho apoštola a poveril ma, aby som šíril Božiu
dobrú správu.
2 V svätých písmach ju Boh už dávno zasľúbil
prostredníctvom svojich prorokov.
3 Je to evanjelium o jeho Synovi, ktorý je ako človek
potomkom Dávida,
4 zároveň však o ňom Duch svätosti dosvedčil, že je Božím
Synom, obdareným Svätým Duchom a mocou, čo dokazuje
jeho vzkriesenie. Tým Synom je Ježiš Kristus, náš Pán.
5 Od neho som prijal milosť a poverenie privádzať ľudí
všetkých národov k poslušnosti viery.
6 Aj vy ste z tých, ktorí boli povolaní, aby patrili Ježišovi
Kristovi.
7 A tak všetkým v Ríme, ktorých si Boh zamiloval a ktorých
si povolal ako svoj svätý ľud, želám milosť a pokoj od Boha,
nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.

Pavlov zámer navštíviť Rím

8 Predovšetkým ďakujem Bohu za každého z vás. Veď vďaka
Ježišovi sa o vašej viere hovorí po celom svete.
9 Sám Boh, ktorému z celého srdca slúžim a šírim radostnú
zvesť o jeho Synovi, vie, ako často na vás myslím
10 a neprestajne ho prosím, aby mi dožičil navštíviť vás, ak
to bude jeho vôľa.
11 Túžim vás uvidieť osobne a upevniť vašu vieru tým, čo mi
Svätý Duch daroval.
12 Zároveň túžim po tom, aby sme sa navzájom povzbudili
vierou vašou i mojou.
13 Milí bratia, bol by som rád, aby ste vedeli, že som k vám
plánoval prísť už neraz. Chcel som, aby som aj u vás ako
u iných národov mohol získať ľudí pre Krista, ale zakaždým
mi v tom niečo zabránilo.
14 Cítim sa totiž dlžníkom národom, vyspelým aj bar-
barským, vzdelaným aj nevzdelaným,
15 a z toho pramení moja túžba šíriť dobrú správu aj u vás
v Ríme.
16 Nehanbím sa za evanjelium, lebo je v ňom Božia moc na
záchranu každého, kto verí: najprv pre Židov a teraz aj pre
pohanov.

17 V ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť, ktorá sa prijíma
vierou a k viere vedie. Veď už prorok Habakuk napísal:
„Spravodlivý bude žiť z viery.“

Boží súd postihne všetkých, ktorí žijú bez neho

18 Ale Boh odhaľuje svoj hnev voči všetkým, ktorí vedú
hriešny a nespravodlivý život, a tým potláčajú pravdu.
19 Veď všetko, čo môže človek o Bohu poznať, zjavil Boh aj
im.
20 Jeho večnú moc aj božstvo, ktoré sú neviditeľné, môžu
ľudia poznávať uvažovaním nad celým stvoreným svetom.
Nikto sa nebude môcť vyhovárať, že o Bohu nevedel.
21 Hoci ľudia oddávna poznali Boha, neuctievali ho, ani mu
neboli vďační. Vlastné myšlienky ich zviedli do márnosti a
nerozumné srdce sa im zatemnilo.
22 Tvrdia o sebe, že sú múdri, ale upadli do bláznovstva.
23 Namiesto toho, aby uctievali večného Boha, vytvorili si
modly z dreva alebo kameňa v podobe smrteľného človeka,
alebo aj vtákov, štvornožcov a plazov.
24 Preto ich Boh nechal napospas nečistým vášňam ich
srdca, takže zneuctievajú svoje vlastné telá.
25 Vymenili Božiu pravdu za lož a namiesto Stvoriteľovi sa
klaňajú a slúžia Bohom stvoreným veciam. Jemu jedinému
patrí česť a sláva naveky! Amen.
26 Preto ich Boh ponechal samých na seba a dovolil,
aby upadli do hanebných náruživostí. Ich ženy zamenili
prirodzený styk za neprirodzený.
27 Aj muži namiesto prirodzeného styku so ženami zahoreli
túžbou po sebe, navzájom sa oddávajú hanebnostiam, a tak
sami na sebe znášajú trest za svoju zvrátenosť.
28 Keďže odmietli to, čo môže človek o Bohu naozaj poznať,
vydal ich Boh napospas ich zvrátenej mysli a nechal ich robiť
všetko, čo sa nepatrí.
29 Ich život je plný neprávosti, podlosti, chamtivosti
a nevraživosti. Sú plní závisti, vraždenia, konfbdtov, in-
trigánstva a zlomyseľnosti.
30 Ohovárajú sa navzájom, nenávidia Boha, sú nafúkaní,
spupní, vymýšľajú hriešne veci, nectia si rodičov.
31 Sú nerozumní, zradní, nepoznajú lásku ani zľutovanie.
32 Vedia, že si podľa Božieho rozhodnutia za svoje správanie
zaslúžia smrť, a predsa nielenže sami tak konajú, ale takéto
konanie schvaľujú aj u iných.

2

Boží spravodlivý súd

1 Vynášaš súd, človeče, nad druhými? Veď tebe samému
nemôže byť odpustené, lebo v tom, v čom súdiš druhého
človeka, odsudzuješ samého seba; lebo to, čo odsudzuješ,
robíš sám.
2 Vieme, že spravodlivý Boh nenechá bez trestu nikoho,
kto takto koná.
3 Iných súdiš a dúfaš, že sám unikneš súdu, hoci robíš to
isté?
4 Nepohŕdaš aj ty nesmiernou Božou dobrotou, trpe-
zlivosťou a zhovievavosťou? Neuvedomuješ si, že práve Božia
láskavosť sa ťa snaží viesť k zmene myslenia?
5 Ale ty sa naďalej zaťato vzpieraš Bohu a nechceš sa
odvrátiť od hriechu, a takto len zväčšuješ hnev, ktorý sa zjaví
v deň spravodlivého Božieho súdu.
6 V ten deň Boh spravodlivo odplatí každému podľa jeho
zásluhy.
7 Večný život dá tým, ktorí sa neúnavným konaním dobra
usilujú o nepominuteľnú slávu a česť.
8 Tých však, ktorí myslia len na seba, odmietajú pravdu
a nasledujú zlo, stihne hnev a spravodlivý trest.
9 Súženie a úzkosť dopadnú raz na každého, kto pácha zlo,
na Židov a aj na pohanov.
10 Ale tých, čo konajú dobro, čaká sláva, česť a pokoj,
nezáleží, či je to Žid, alebo niekto iný.
11 Boh totiž nikoho neuprednostňuje.
12 Tí, čo hrešili a nemali zákon, zahynú bez zákona. A tých
čo zákon poznali, ale hrešili proti nemu, budú odsúdení podľa
zákona.
13 Aby bol človek uznaný za spravodlivého, na to nestačí
zákon iba poznať, treba podľa neho aj žiť.
14 Ak pohania, hoci Boží zákon nepoznajú, konajú podľa
svojho svedomia tak, že je to v súlade s Božími príkazmi, sami
ukazujú, že vedia ako žiť, hoci zákon nemajú.
15 Svojím životom tak dávajú najavo, že to, čo zákon
požaduje, majú napísané vo svojom srdci, čo im dosvedčuje
ich svedomie. Ich myšlienky ich buď obviňujú, alebo os-
pravedlňujú.
16 To, čo je dnes v ľuďoch skryté, zjaví sa v deň súdu,
ktorý Boh vykoná prostredníctvom Ježiša Krista, ako som to
zvestoval v evanjeliu.

Kto patrí naozaj k Božiemu ľudu?

17 Ak sa teda považuješ za Žida, spoliehaš sa na Zákon
a chváliš sa Bohom;
18 ak poznáš jeho vôľu a vieš rozoznať, na čom záleží, lebo
si vyučený v Zákone;

19 ak si namýšľaš, že by si mohol byť vodcom slepých
a svetlom tým, čo blúdia v tme
20 a že by si mohol vychovávať nevzdelaných a učiť ne-
dospelých, lebo zo Zákona čerpáš všetko poznanie a pravdu;
21 ty, ktorý iných učíš, sám seba neučíš? Hlásaš, že sa
nesmie kradnúť, a pritom sám kradneš?
22 Hovoríš, že sa nesmie cudzoložiť, a pritom sa sám
dopúšťaš cudzoložstva? Modlárov zatracuješ, ale dopúšťaš
sa svätokrádeže?
23 Oháňaš sa Zákonom, ale sám ho prestupuješ, a tým
zneuctievaš Boha,
24 ako je napísané: „Kvôli vám svet každý deň potupuje
moje meno.“
25 Obriezka má zmysel, len ak žiješ podľa toho, čo prikazuje
Zákon. Ak však Zákon prestupuješ, stávaš sa človekom, ktorý
je ako pohan.
26 Ale ak pohan zachováva požiadavky Zákona, vari sa na
neho Boh nebude pozerať ako na obrezaného?
27 Ten, kto nie je obrezaný, ale žije podľa Zákona, bude
súdiť teba, ktorý Zákon prestupuješ, hoci ho poznáš a nosíš
viditeľné znamenie svojej viery.
28 Pravým Židom totiž nie je ten, kto je ním navonok, ani
obrezaným človek nie je ten, kto má viditeľné znamenie na
tele.
29 Pravým Židom je ten, kto je ním vo svojom srdci
a skutočnou obriezkou je zmena srdca, ktorú môže spôsobiť
iba Boží Duch, a nie dodržiavanie Zákona. Taký človek si získa
chválu nie od ľudí, ale od Boha.

3

1 Je teda nejaká prednosť byť Židom? Má obriezka nejaký
význam?
2 Áno, v každom prípade má! V prvom rade ten, že Židom
zveril Boh svoje slová.
3 A čo keď niektorí z nich neuverili? Myslíte si, že ich
nevera ukončí Božiu vernosť?
4 Určite nie! Nech sa ukáže, že Boh je dôveryhodný a každý
človek klamár. Ako je napísané: „Aby sa ukázalo, že si
spravodlivý a vo svojich súdoch si nestranný.“
5 Niekto však môže namietnuť: „Ak naša nespravodlivosť
ukazuje Božiu spravodlivosť, nie je vari Boh nespravodlivý,
keď nás stíha svojím hnevom?“ (Hovorím teraz tak, ako
rozmýšľa človek.)
6 Určite nie! Ak Boh nie je spravodlivý, ako by potom
mohol súdiť svet?

7 Veď ak moja neprávosť spôsobila, že sa odhalila Božia
dôveryhodnosť a vyzdvihla sa Božia sláva, prečo by som mal
byť naďalej považovaný za hriešnika?
8 Potom by sme mohli povedať (ako nám to aj niektorí
podsúvajú, že vraj tvrdíme): „Konajme zlo, aby mohlo prísť
dobro.“ Takí hriešnici budú spravodlivo odsúdení.

Nikto nie je spravodlivý

9 Takže ako? Sme ako Židia vo výhode? Vôbec nie! Veď
práve sme Židov i pohanov usvedčili, že nad nimi vládne
hriech.
10 Ako hovorí Písmo:
„Na svete niet spravodlivého, niet ani jedného.
11 Niet rozumného, kto by Boha hľadal.
12 Všetci zblúdili, oddali sa zvrátenosti. Niet nikoho, kto by
dobro konal, niet ani jedného.
13 Z hrdla im páchne ako z otvoreného hrobu, jazykom
svojím rozširujú lesť, hadí jed majú na perách.
14 Ich ústa sú plné kliatby a horkosti.
15 Ich nohy sa náhlia preliať krv,
16 kam sa len pohnú, zanechajú spúšť a biedu,
17 nevedia, čo je to pokoj.
18 Nevedia, čo je to mať bázeň pred Bohom.“
19 Vieme, že všetko, čo Zákon hovorí, hovorí proti tým, čo
sú pod jeho vplyvom. Umlčí každé ústa a celý svet usvedčí
pred Bohom z viny.
20 Veď nikto nebude v Božích očiach ospravedlnený ko-
naním toho, čo požaduje Zákon. Prostredníctvom Zákona totiž
len poznávame vlastnú hriešnosť.

Ospravedlnenie vierou

21 Teraz nám však Boh ukázal inú cestu, ako získať
jeho spravodlivosť. Hoci ju nie je možné dosiahnuť
prostredníctvom zákona, hovorili o nej už Mojžiš i proroci.
22 Je to spravodlivosť od Boha, ktorá je pre všetkých
veriacich prostredníctvom viery v Ježiša Krista. V jednom sú
si totiž všetci ľudia rovní:
23 všetci ľudia zhrešili a nikto neodráža slávny Boží charakter.
24 Teraz sú však považovaní za spravodlivých zadarmo,
jeho milosťou, prostredníctvom vykúpenia, ktoré uskutočnil
Ježiš Kristus.
25 Boh poslal svojho Syna, aby sa svojou vlastnou smrťou
stal obeťou zmierenia pre tých, ktorí veria. Tak Boh
ukázal svoju spravodlivosť, keď už predtým s nekonečnou
zhovievavosťou prehliadal hriechy ľudí.

26 Teraz však Boh dokázal svoju spravodlivosť (tým, že
hriechy vložil na Ježiša Krista). Takto ukázal, že je
spravodlivý a že ospravedlňuje toho, kto vierou prijíma to,
čo vykonal Ježiš.
27 A to sa človek nemá čím pochváliť? Nie! Ani tým, že
dodržiava Zákon? Nie, pretože človek je ospravedlnený len
prostredníctvom svojej viery.
28 A tak je isté, že sme ospravedlnení prostredníctvom
viery, a nie dobrými skutky, ktoré konáme.
29 Je Boh len Bohom Židov? Vari nie je aj Bohom pohanov?
Určite je!
30 Boh je iba jeden a bez rozdielu ospravedlní Židov
i pohanov na základe ich viery.
31 Takže vierou zbavujeme Zákon platnosti? Určite nie!
Naopak, platnosť zákona tým potvrdzujeme.

4

Abrahám ospravedlnený z viery

1 Aká bola Abrahámova skúsenosť? Čo o ňom môžeme
povedať ako o našom praotcovi?
2 Keby Abrahám dosiahol spravodlivosť na základe svojich
skutkov, možno by sa v očiach ľudí mal čím pochváliť, ale nie
pred Bohom.
3 Veď Písmo hovorí: „Abrahám Bohu dôveroval a Boh ho
preto považoval za spravodlivého.“
4 Ak niekto koná nejakú prácu, svoju mzdu nedostáva ako
dar, ale ako niečo, na čo má nárok.
5 Tomu však, kto sa neusiluje dosiahnuť spravodlivosť
skutkami, ale dôveruje Bohu, tomu sa jeho viera počíta
za spravodlivosť. To je spôsob, akým Boh ospravedlňuje
bezbožných.
6 O tom hovorí aj kráľ Dávid, ktorý nazýva šťastným toho
človeka, ktorého Boh ospravedlnil bez jeho vlastnej zásluhy:
7 „Šťastní sú tí, ktorým Boh odpustil previnenia a ktorých
hriechy prikryl.
8 Šťastný je človek, ktorému Boh nepočíta hriechy!“
9 Vzťahuje sa toto zasľúbenie iba na tých, ktorí sa podrobili
obradu obriezky, alebo aj na ostatných? O Abrahámovi sme
predsa povedali, že ho Boh považoval za spravodlivého, lebo
mu Abrahám uveril.
10 Kedy sa to stalo? Po jeho obrezaní, alebo ešte predtým?
Áno, bolo to ešte predtým, ako sa dal obrezať.
11 Znamenie obriezky prijal ako spečatenie svojho os-
pravedlnenia na základe viery. Ospravedlnený však bol
už pred svojím obrezaním. Tak sa stal Abrahám praotcom

tých, čo síce neboli obrezaní, ale ktorých Boh pre ich vieru považuje za spravodlivých.
12 Zároveň je aj predchodcom tých, ktorí sú nielen obrezaní, ale podobne ako on žijú životom viery, tak ako Abrahám pred svojím obrezaním.

Božie zasľúbenie prijímame verou

13 Abrahámovi a jeho potomkom zasľúbil Boh slávnu budúcnosť nie preto, že dodržiavali prikázania zákona, ale preto, že ho Boh na základe jeho viery považoval za spravodlivého.
14 Ak by sa dedičmi Božích zasľúbení stali tí, ktorí sa spoliehajú na zákon, viera by bola zbytočná a Božie zasľúbenie dané Abrahámovi by stratilo zmysel.
15 Zákon so sebou prináša Boží hnev a naopak: kde nie je zákon, tam nie je ani jeho prestúpenie.
16 Toto zasľúbenie je založené na viere, aby bolo jasné, že je darom Božej milosti. Takto je isté, že zasľúbenie platilo pre všetkých Abrahámových potomkov; nielen tých, čo stavajú na Zákone, ale aj tých, ktorých s Abrahámom spája rovnaká viera. On je otcom všetkých nás.
17 Tak treba rozumieť Písmu, ktoré hovorí: „Určil som ťa za otca mnohých národov.“ V Božích očiach je preto Abrahám naším otcom. Abrahám totiž uveril Bohu, ktorý oživuje mŕtvych, o tom, čo ešte nie je, hovorí, akoby sa to už stalo.
18 Abrahám napriek beznádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov podľa slov: „Také početné bude tvoje potomstvo.“
19 Neochabol vo viere ani vtedy, keď si pomyslel na svoje nedužívé telo, veď mal bezmála sto rokov, a jeho žena Sára takisto prekročila vek, keď mohla mať deti.
20 Abrahám o Božom zasľúbení nepochyboval. Uveril Bohu, jeho viera bola čoraz pevnejšia a tým vzdal chválu Bohu.
21 Bol neochvejne presvedčený, že Boh má moc vykonať všetko, čo zasľúbil.
22 A práve pre takúto vieru Boh označil Abraháma za spravodlivého.
23 Slová „bolo mu to počítané za spravodlivosť“ nie sú zaznamenané len kvôli Abrahámovi,
24 ale aj kvôli nám. Aj nás ospravedlní, ak uveríme v toho, ktorý vzkriesil z mŕtvych Ježiša, nášho Pána.
25 On bol vydaný za naše hriechy a vstal z hrobu, aby nás ospravedlnil.

5

Pokoj s Bohom

1 Prostredníctvom viery sme teda ospravedlnení, a tak
máme vo vzťahu s Bohom pokoj, ktorý nám daroval náš Pán
Ježiš Kristus.
2 On nám umožnil, aby sme vierou získali prístup k Božej
milosti, ktorú teraz prežívame a radujeme sa z nádeje na
Božiu slávu.
3 Radujeme sa však nielen z nádeje, ale aj z utrpenia.
Vieme totiž, že utrpenie prináša trpezlivosť,
4 trpezlivosť prináša zrelosť a tá vedie k nádeji.
5 A táto nádej nás nikdy nesklame, lebo Boh nám
prostredníctvom svojho Ducha dal poznať, ako veľmi nás
miluje.
6 Veď pre našu bezmocnosť Kristus zomrel v určený čas za
hriešnych.
7 Málokto by bol ochotný obetovať svoj život aj za na-
jušľachtilejšieho človeka, i keď niekto by sa možno predsa len
našiel.
8 Nám však Boh dokázal svoju lásku práve tým, že Kristus
za nás zomrel, keď sme boli hriešnikmi.
9 Tým skôr teraz, keď nás Kristus svojou obeťou ospravedl-
nil, budeme prostredníctvom neho zachránení od konečného
trestu.
10 Ak nás Kristova smrť zmierila s Bohom už vtedy, keď nás
delilo nepriateľstvo, tým skôr nás teraz, keď sme už zmierení,
zachráni Kristov život.
11 A nielen to, môžeme sa radovať aj zo vzťahu s Bohom,
s ktorým nás zmieril náš Pán, Ježiš Kristus.

Porovnanie Adama s Kristom

12 Cez jedného človeka, cez Adama, vstúpil na svet hriech
aj dôsledok hriechu – smrť. A pretože všetci zhrešili, smrť
zasiahla každého človeka.
13 Už pred vydaním Zákona ľudia neposlúchali Boha, ale
nemohli byť odsúdení podľa Zákona, lebo ešte nebol vydaný.
14 Výsledkom neposlušnosti ľudí, ktorí žili v čase od Adama
do Mojžiša, bola však takisto smrť, i keď nešlo o to isté
previnenie ako Adamovo. Aký protiklad je medzi Adamom
a Kristom, ktorý ešte len mal prísť!
15 A aký rozdiel je medzi ľudským hriechom a Božou
milosťou! Veď tento jediný človek, Adam, priniesol smrť
všetkým pre svoj hriech. No jediný človek, Ježiš Kristus,
priniesol dar Božej milosti pre všetkých ľudí.
16 S darom milosti je to inak ako s následkami Adamovho
hriechu. Kým súd nad jediným hriechom priniesol

odsúdenie, dar milosti aj napriek mnohým hriechom prináša ospravedlnenie.
17 A ako pre hriech jediného človeka, Adama, ovládla
smrť celý svet, o čo skôr prostredníctvom Ježiša Krista budú
vládnuť v živote večnom tí, ktorým on jediný vydobyl milosť
a odpustenie.
18 Áno, tak ako hriech jedného priniesol odsúdenie pre
všetkých, tak Kristova spravodlivosť zmierila ľudí s Bohom
a dovoľuje im žiť.
19 Ako sa neposlušnosťou jedného človeka stali všetci
hriešnikmi, tak im poslušnosť toho jedného priniesla os-
pravedlnenie.
20 Boh dal ľuďom svoj Zákon, aby sa odhalila veľkosť
hriechu. Ale čím väčší sa hriech ukazuje, tým viac sa
zviditeľňuje aj Božia milosť.
21 Predtým všetkých ľudí ovládal hriech, ktorý ich hnal
do smrti, ale teraz vládne Božia milosť a prináša večný život
prostredníctvom Ježiša Krista, nášho Pána.

6

1 Čo z toho pre nás vyplýva? Budeme ďalej hrešiť, aby Boh
mohol ešte viac prejaviť svoju milosť?
2 Určite nie! Veď vo vzťahu k hriechu sme sa stali mŕtvi. Ako
by sme teda mohli naďalej žiť v hriechu?
3 Alebo azda neviete, že každý, kto sa dal pokrstiť v Ježiša
Krista, spolu s ním aj zomrel?
4 Prostredníctvom krstu sme teda boli pochovaní a zomreli
sme spolu s Kristom, aby tak, ako Kristus bol vzkriesený
slávnou mocou svojho Otca, aj my sme žili novým životom.
5 Keďže sme v krste zomreli podobne ako on, budeme,
podobne ako on, aj vzkriesení.
6 Vieme predsa, že naše staré hriešne „ja“ bolo ukrižované
spolu s ním. Naša hriešna podstata tým bola vyslobodená
z nadvlády zla, aby sme už ďalej nemuseli byť otrokmi
hriechu.
7 Veď ten, kto zomrel, je vyslobodený z moci hriechu.
8 Keď sme teda svoje „ja“ nechali s Kristom zomrieť, veríme,
že budeme spolu s ním aj žiť.
9 Vieme, že Kristus vstal z mŕtvych a už nikdy nezomrie.
Smrť už nemá nad ním nijakú moc.
10 On zomrel, aby zlomil moc hriechu, a teraz žije
v neporušiteľnom spojení s Bohom.
11 A to isté platí aj o vás: ste mŕtvi hriechu, ale živí pre Boha
prostredníctvom vašej viery v Ježiša Krista, nášho Pána.

12 Nedovoľte, aby vaše smrteľné telo ovládal hriech a aby
ste podliehali jeho zlým žiadostiam.
13 Nevydávajte samých seba za nástroje neprávosti, ale
oddajte sa úplne Bohu. Veď vás Boh vyviedol zo smrti
do života, a preto buďte nástrojom spravodlivosti v Božích
rukách.
14 Hriech stratil nad vami svoju moc, preto už
nepodliehate zákonu, ale žijete z Božej milosti.

Oslobodení pre poslušnosť

15 Znamená to azda, že môžeme pokojne ďalej hrešiť, keďže
nad nami nepanuje Zákon, ale Božia milosť? Určite nie!
16 Veď viete, že komu sa dávate do služieb, ten sa stane
vaším pánom. Buď sa teda stanete otrokmi hriechu a ten vás
privedie k večnej smrti, alebo sa rozhodnete poslúchať Boha,
a tým získate spravodlivosť.
17 Vďaka Bohu, že hoci ste kedysi boli otrokmi hriechu,
teraz ste sa celým srdcom priklonili k učeniu, ktoré ste prijali.
18 A tak ste boli oslobodení od hriechu a dali ste sa do
služieb spravodlivosti.
19 Tento príklad používam, aby ste to lepšie pochopili.
Ako ste predtým otročili všelijakým hriechom, nečistote
a bezbožnosti, tak sa teraz dajte do služby všetkému, čo je
správne a sväté.
20 Kým ste boli otrokmi hriechu, nestarali ste sa priveľmi
o to, čo je dobré.
21 A čo vám to prinieslo? Len hanbu. Veď za to všetko ste
si zaslúžili iba smrť.
22 Ale teraz ste slobodní od moci hriechu a slúžite Bohu.
Odmenou za to je svätosť a nakoniec večný život.
23 Lebo mzdou hriechu je smrť, ale darom Božej milosti je
večný život, v spoločenstve s Ježišom Kristom, naším Pánom.

7

Oslobodenie od zákona

1 Milí bratia, vy sa predsa dobre vyznáte v zákone, a tak
viete, že je platný len dovtedy, kým človek žije.
2 Vydatá žena je zákonom viazaná k žijúcemu manželovi. Ak
však jej muž zomrie, je oslobodená spod zákona, ktorý ju
viazal k jej mužovi.
3 Pokiaľ by sa však za manželovho života oddala inému
mužovi, stala by sa cudzoložnicou. Po manželovej smrti je
však podľa zákona slobodnou ženou a nik ju nebude viniť
z cudzoložstva, ak by sa znova vydala.

4 A podobne je to aj s vami, bratia moji, Kristovou smrťou ste
sa stali pre zákon mŕtvymi, aby ste mohli patriť inému Pánovi;
tomu, ktorý bol vzkriesený, a žili životom, ktorý sa Bohu páči.
5 Keď sme ešte žili podľa svojej hriešnej prirodzenosti,
ovládali nás hriešne žiadosti po tom, čo zákon zakazuje a robili
sme to, čo vedie do záhuby.
6 Ale teraz, keď sme zomreli tomu, čím sme boli spútaní,
sme oslobodení od zákona a môžeme slúžiť Bohu celkom
novým spôsobom, ako nás vedie Svätý Duch, a nie podľa
starej litery zákona.

Človek a Boží zákon

7 Chceme tým azda povedať, že Božie zákony sú zlé? Určite
nie! Veď bez Božích prikázaní by som ani nevedel, čo hriech
je a čo nie. Keby Božie prikázanie nehovorilo: „Nepožiadaš!“,
ani by som nevedel, že žiadostivosť je zlá.
8 Ale hriech zneužil zákon, aby vo mne podnietil všetky
druhy žiadosti. Ak by nebolo zákona, hriech by túto moc
nemal.
9 Kedysi som žil bez zákona, ale s jeho príchodom do môjho
života hriech ožil a ja som sa stal mŕtvym.
10 Ukázalo sa, že prikázanie, ktoré mi malo dať život,
prinieslo mi smrť.
11 Hriech využil prikázanie, aby ma oklamal, a tak namiesto
života mi priniesol smrť.
12 Zákon sa však sám osebe zhoduje s Božou vôľou; každé
prikázanie je svätéˊ, správne a dobré.
13 Mohlo byť teda to, čo je dobré, príčinou mojej smrti?
Určite nie! Ale tým, že hriech využil dobro, aby mi prinieslo
smrť, prejavil sa ako hriech, a práve zákon ukázal celú hĺbku
jeho hriešnosti.
14 Vieme, že zákon bol inšpirovaný Božím Duchom, ale ja
som len slabý človek, ktorý je otrokom hriechu.
15 Sám sebe som záhadou, lebo nerobím to, čo chcem, ale
to, čo sa mi protiví.
16 Ak však to, čo robím, je proti mojej vôli, potom uznávam,
že Zákon je dobrý.
17 To vlastne znamená, že zlo nekonám ja, ale hriech, ktorý
je vo mne.
18 Viem, že vo mne, v mojej hriešnej prirodzenosti,
neprebýva nič dobré. Ja by som síce chcel robiť to, čo je
dobré, ale nedokážem to.
19 Veď nekonám dobro, ktoré chcem, ale zlo, ktoré
nechcem.
20 Ak teda robím to, čo nechcem, nerobím to už vlastne ja,
ale hriech, ktorý je mojou súčasťou.

21 A tak objavujem v sebe takúto zákonitosť: Keď chcem
konať dobro, hriech je to prvé, čo sa vo mne prejaví.
22 Vo svojej najvnútornejšej bytosti nadšene súhlasím
s Božím zákonom,
23 a predsa konám podľa iného zákona, ktorý je vo mne.
Tento zápas medzi mojím dobrým predsavzatím a hriešnym
konaním dokazuje, že som otrokom hriechu.
24 Ja nešťastný človek! Je niekto, kto ma vyslobodí z tohto
tela, ktoré ma odsudzuje na smrť?
25 Vďaka Bohu, áno! Náš Pán Ježiš Kristus ma vyslobodil.
Vo svojej mysli teda slúžim Božiemu zákonu, ale v konaní som
stále otrokom hriechu.

8

Život v Svätom Duchu
1 A tak pre tých, ktorí veria v Krista Ježiša, už nejestvuje
žiadne odsúdenie.
2 Pre nich neplatí zákon hriechu a smrti, lebo oživujúci
Duch ich prostredníctvom Ježiša Krista spod tohto zákona
vyslobodil.
3 Boh vykonal to, čo pre ľudskú hriešnosť nemohol vykonať
zákon: poslal vlastného Syna v ľudskom tele, ako má hriešny
človek, aby zlomil vládu hriechu nad nami tým, že sa sám
obetoval za naše hriechy.
4 A tak Kristovou zásluhou môže byť na nás vykonané
to, čo požaduje zákon, keď nekonáme podľa našej ľudskej
prirodzenosti, ale dáme sa viesť Duchom.
5 Tí, ktorí žijú podľa toho, čo sami chcú, majú svoje mysle
naplnené hriešnymi túžbami. Tí však, ktorí sa dajú viesť
Božím Duchom, majú svoje mysle naplnené túžbami Ducha.
6 Telesné zmýšľanie prináša smrť, ale zmýšľanie vedené
Božím Duchom prináša život a pokoj.
7 Človek, ktorý myslí iba na seba, žije v nepriateľstve
voči Bohu; nechce sa totiž, ba ani nemôže, podvoliť jeho
prikázaniam.
8 Je ovládaný svojou hriešnou prirodzenosťou, a preto sa
Bohu nemôže páčiť.
9 Ak však vo vás prebýva Boží Duch, nežijete zo svojej
vlastnej sily, ale z moci Ducha. Kto nemá Ducha Kristovho,
nepatrí Kristovi.
10 Ak je vo vás Kristus, vaše telo je síce mŕtve a pre hriech
podlieha smrti, ale Duch dáva život, lebo ste ospravedlnení.
11 Ak je vo vás Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych,
potom ten, ktorý ho vzkriesil, oživí aj vaše smrteľné telo
svojím Duchom, ktorý je vo vás.

12 Preto, milí bratia, nemáme žiadny dlh voči našej starej
prirodzenosti, aby sme podľa nej žili.
13 Lebo naše žiadosti nás ženú do smrti. Ale ak mocou
Ducha umŕtvujete zlé skutky, budete žiť.
14 Všetci, ktorí sa dajú viesť Božím Duchom, sú Božími
deťmi.
15 Od Boha sme totiž neprijali Ducha, ktorý by z nás robil
ustráchaných otrokov, ale Ducha, ktorý z nás robí členov
Božej rodiny a dáva nám právo volať Boha: „Otec! Otecko!“.
16 Sám Boží Duch nám dáva vnútornú istotu, že sme Božie
deti.
17 A ako deti sme Božími dedičmi a Kristovými spoludedičmi.
A ak teraz trpíme s Kristom, budeme raz mať podiel aj na jeho
sláve.

Nádej a budúca sláva

18 Som totiž presvedčený, že terajšie utrpenie sa nedá ani
porovnať so slávou, ktorou nás Boh raz zahrnie.
19 Veď celé stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích
synov.
20 Celé stvorenstvo je podrobené pominuteľnosti, no nie
dobrovoľne, ale z vôle toho, ktorý si ho podrobil. Je tu však
nádej
21 na vyslobodenie všetkého stvorenstva z otroctva skazy do
slobody a slávy Božích detí.
22 Veď vidíme, že všetko stvorenstvo až doteraz vzdychá
a stoná ako v pôrodných bolestiach.
23 Ba aj my, ktorým Boh ako prísľub budúcej slávy už dal
svojho Ducha, túžobne očakávame, kedy nás ako svoje deti
prijme k sebe a naše telo oslobodí od všetkej porušiteľnosti.
24 Zachránení sme nádejou. Nádej je čakaním na to, čo
ešte nemáme. Ak to, na čo čakáme, vidíme pred sebou,
nepotrebujeme už dúfať.
25 My však máme nádej a trpezlivo očakávame to, čo ešte
nevidíme.
26 Podobne k nám prichádza aj Svätý Duch, aby nám
pomáhal v našej slabosti. Veď ani nevieme, ako a za čo by
sme sa mali modliť. Vtedy sa za nás prihovára Svätý Duch so
stonmi, ktoré sa nedajú vyjadriť slovami.
27 A Boh, ktorý vidí do srdca človeka, vie, že Svätý Duch
prosí za nás o to, čo sa zhoduje s jeho vôľou.
28 Jedno vieme určite: Boh koná tak, aby všetko, čokoľvek sa
deje, slúžilo na dobré tým, ktorí ho milujú a ktorých si povolal
podľa svojho odvekého plánu.
29 Tých, o ktorých Boh vopred vedel, tých aj vopred určil,
aby sa stali podobní jeho Synovi a on bol tak prvý medzi
mnohými bratmi.

30 A ktorých Boh takto určil, tých aj povolal, ospravedlnil
ich a dal im svoju slávu.

Božia láska
31 Môžeme si želať ešte niečo viac? Keď je Boh s nami, kto
môže byť proti nám?
32 Boh, ktorý neušetril svojho vlastného Syna, ale dal ho za
nás všetkých, vari nám spolu s ním nedaroval všetko?
33 Kto by sa odvážil obžalovať tých, ktorých si Boh povolal?
Veď sám Boh nás zbavil všetkej viny.
34 Kto by sa odvážil nás odsúdiť? Veď Kristus za nás
nielen zomrel, ale aj vstal z mŕtvych a teraz je po Božej pravici
a obhajuje nás.
35 Čo by nás teda mohlo odlúčiť od Krista a jeho lásky?
Utrpenie alebo strach? Prenasledovanie? Hlad? Bieda?
Nebezpečenstvo alebo sama smrť?
36 Je napísané: „Denne nás pre teba vydávajú na smrť, sme
ako ovce na zabitie.“
37 A predsa nad tým všetkým víťazíme v moci Ježiša Krista,
ktorý nás tak veľmi miluje.
38 Som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani
démonské sily, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani nijaká moc,
39 nič čo je na nebi, nič čo je na zemi, ani čokoľvek iné
v celom stvorení nás nemôže odlúčiť od Božej lásky, ktorú
Boh zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

9

Zármutok nad Izraelom
1 Hovorím pravdu v Kristovi. Neklamem a Duch Svätý mi to
cez moje svedomie dosvedčuje:
2 mám veľký zármutok a srdce ma neprestajne bolí.
3 Chcel by som byť totiž radšej sám prekliaty a odlúčený
od Krista, než aby to postihlo mojich bratov, ľud, z ktorého
pochádzam.
4 Sú to predsa Izraeliti! Ich si Boh osvojil za synov, im
patrí Božia sláva, s nimi uzavrel zmluvu, im dal svoj Zákon,
oni mali tú prednosť slúžiť mu a im boli dané zasľúbenia.
5 Oni mali slávnych praotcov a z ich národa pochádza aj
Kristus, Vládca všetkého, Boh požehnaný naveky! Amen.
6 Božie slovo však neprestalo platiť, lebo nie všetci tí, čo sú
z Izraela, sú aj Božím ľudom.
7 Ani deťmi nie sú len preto, že sú Abrahámovými po-
tomkami. Veď Boh povedal: „Podľa Izáka sa bude volať tvoje
potomstvo.“
8 To znamená, že nie všetci potomkovia Abraháma sú
Božími deťmi, ale iba tí, čo sa narodili z Božieho sľubu.

9 A Božie zasľúbenie znelo: „V určený čas prídem a Sára
bude mať syna.“
10 Podobne to bolo aj s Rebekou, ktorá mala obe deti
s jedným mužom – naším praotcom Izákom.
11 Ešte skôr, ako sa narodili – a teda než mohli urobiť
niečo dobré či zlé (aby sa potvrdilo, že Boh je zvrchovaný
vo svojom pláne, deje sa jeho vôľa
12 a je to on, kto povoláva) –, oznámil Rebeke: „Starší zo
synov bude slúžiť mladšiemu.“
13 V Písme sa o tom hovorí: „Miloval som Jákoba, ale Ezaua
som nenávidel.“

Nikto nemá nárok na Božie milosrdenstvo

14 Znamená to azda, že Boh je nespravodlivý? Určite nie!
15 Mojžišovi predsa povedal: „Zmilujem sa, nad kým sa
zmilujem a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“
16 Nezáleží teda na tom, či niekto stojí o Božiu priazeň,
alebo sa o ňu tvrdo usiluje, ale na Božej milosti.
17 Písmo napríklad hovorí o egyptskom faraónovi: „Zachoval
som ťa preto, aby som na tebe ukázal svoju moc a aby sa
hlásalo moje meno v celej krajine.“
18 Boh sa teda zmiluje, nad kým chce, a komu chce, tomu
milosť odoprie.

Božie a ľudské meradlá sú iné

19 Možno niekto namietne: Prečo nás teda Boh karhá?
Môže sa azda niekto vzoprieť jeho vôli?
20 Ale, človeče, kto si, že si trúfaš hádať sa s Bohom? Hovorí
azda dielo svojmu tvorcovi: Prečo si ma urobil práve takto?
21 Vari nemá hrnčiar právo vyrobiť z hliny čo sám uzná
za vhodné – či už nádobu na slávnostný účel alebo nádobu
obyčajnú?
22 A to isté možno povedať o Božom konaní. Rozhodol
sa zjaviť svoj hnev a odhaliť svoju moc. Napriek tomu
s trpezlivosťou znášal tých, ktorí mali okúsiť jeho hnev, lebo
si zaslúžili záhubu.
23 A podobne sa rozhodol prejaviť svoju veľkú slávu na tých,
ktorým prejavil svoje milosrdenstvo, aby prijali jeho slávu.
24 Povolal nás nielen zo Židov, ale aj z pohanských národov,
25 ako to hovorí už prostredníctvom Ozeáša: „Ľud, ktorý nie
je môj, povolám za svoj ľud a memilovanú nazvem milovanou.
26 A stane sa, že tým, ktorým sa hovorilo: ‚Vy nie ste môj
ľud‘, budú nazvaní ‚synmi živého Boha.‘ “
27 O Izraelovi hovorí Izaiáš: „Aj keby bolo synov Izraela ako
morského piesku, len ostatok bude zachránený.
28 Lebo Hospodin vykoná svoj súd na zemi rýchlo a úplne.“

29 A ešte predtým Izaiáš predpovedal: „Keby nám
Hospodin zástupov nebol ponechal potomstvo, boli by sme
spustli ako Sodoma a podobali by sme sa Gomore.“

Nesprávna cesta k Bohu

30 Čo teda povieme nakoniec? To, že pohania, ktorí
nehľadali správny vzťah s Bohom, spravodlivosť dosiahli, a to
spravodlivosť prostredníctvom viery;
31 ale Izrael, vyvolený národ, ktorý sa usiloval dosiahnuť
správny vzťah s Bohom zachovávaním Zákona, spravodlivosť
nedosiahol.
32 Prečo? Lebo sa usiloval získať spravodlivosť svojimi
skutkami, ale nie vierou. Preto narazili na „kameň úrazu“.
33 Ako je napísané: „Hľa, kladiem na Sion kameň úrazu
a skalu pohoršenia, ale kto v neho verí, nebude zahanbený.“

10

1 Milí bratia, z celého srdca túžim a neprestajne prosím
Boha, aby aj môj národ bol zachránený.
2 Lebo môžem dosvedčiť, že nadšene a horlivo chce slúžiť
Bohu, ale chýba mu správne poznanie.
3 Nezaujíma ich spôsob, akým Boh ľudí ospravedlňuje.
Namiesto toho si chcú vlastným úsilím získať ospravedlnenie
v Božích očiach, preto Božiu spravodlivosť neprijali.
4 Kristus je naplnením zákona, takže ospravedlnený je
každý, kto verí.

Záchrana je pre všetkých

5 Ale ak by predsa chcel niekto obstáť pred Bohom plnením
zákona, na toho sa vzťahujú Mojžišove slová: „Človek, ktorý
plní moje ustanovenia, bude žiť.“
6 Ale kto našiel cestu k Bohu vierou v Krista, ten môže
povedať: „Nezaoberaj sa myšlienkou, kto vstúpi do neba?“,
aby Krista priviedol dolu,
7 ani nehovor: „Kto zostúpi do hlbín?“, aby Krista vyviedol
z ríše mŕtvych.
8 Kto verí, ten povie: „Blízko teba je slovo, je v tvojich ústach
a v tvojom srdci.“ Je to slovo o viere, ktorého zvestujeme.
9 Lebo ak ústami vyznáš Ježiša ako svojho Pána a ak
celým srdcom uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš
zachránený.
10 Lebo ak uveríme, získame ospravedlnenie pred Bohom,
ak svoju vieru vyznáme, sme zachránení.
11 Boh už ústami proroka Izaiáša povedal: „Kto verí v neho,
nebude zahanbený.“

12 A tu nie je nijaký rozdiel medzi Židmi a pohanmi. Veď ten istý Pán je Pánom všetkých a zo svojho bohatstva štedro dáva všetkým, čo ho o to prosia.
13 „Lebo každý, kto vzýva meno Pánovo, bude zachránený,“ predpovedal už prorok Joel.

Izrael neprijíma Božiu ponuku

14 Ako však budú vzývať toho, v ktorého neuverili? A ako môžu uveriť, ak o ňom nepočuli? A ako počujú, keď im Božie slovo nikto nezvestoval?
15 A ako budú zvestovať, ak ich nikto neposlal? Je to tak, ako hovorí Písmo: „Aký krásny je príchod tých, ktorí prinášajú radostnú správu o dobrých veciach.“
16 Ale nie všetci radostnú správu prijali. Už Izaiáš povedal: „Pane, kto uveril našej zvesti?“
17 Človek teda môže uveriť na základe počutia radostnej zvesti o Kristovi.
18 Ale ako je to so Židmi? Azda Božie slovo nikdy nepočuli? Pravdaže počuli. Je napísané: „Ich hlas sa rozlieha po celej zemi a ich slová až na okraj sveta.“
19 Zostáva teda otázka: Nepochopil Izrael toto posolstvo? Veď už v Mojžišovi Boh hovorí: „Prebudím vo vás žiarlivosť voči tým, ktorí nie sú národom a popudím vás voči nerozumným národom.“
20 A neskôr Izaiáš odvážne hovorí: „Dal som sa nájsť tým, ktorí ma nehľadali, ukázal som sa tým, ktorí sa na mňa nepýtali.“
21 O Izraeli však hovorí: „Celý deň som vystieral ruky k národu neposlušnému a vzdorovitému.“

11

Božia milosť nad Izraelom

1 Pýtam sa teda: Zavrhol azda Boh svoj národ? Rozhodne nie! Veď aj ja som Izraelita, potomok Abrahámov z Benjamínovho kmeňa.
2 Boh nezavrhol svoj ľud, o ktorom vedel už od počiatku. Veď viete, čo Písmo hovorí v časti o Eliášovi, keď sa ponosoval Bohu na Izrael:
3 „Pane, tvojich prorokov povraždili a tvoje oltáre zbúrali. Už som zostal len ja sám a teraz chcú zabiť aj mňa.“
4 A čo mu na to odpovedá Boh? „Ponechal som si sedemtisíc verných, ktorí sa nesklonili na kolená pred Baálom.“
5 Tak aj dnes je tu ostatok ľudu, ktorý si však Boh vyvolil zo svojej milosti.

6 A keďže z milosti, znamená to, že nie na základe dobrých
skutkov, lebo milosť by viac nebola milosťou.

7 Čo z toho vyplýva? Izraelský ľud nedosiahol to, o čo sa tak
snaží. Dosiahol to len malý počet tých, ktorých si Boh vyvolil.
Ostatní sa však voči Božiemu volaniu zatvrdili,
8 ako je napísané: „Boh im dal ducha otupenosti. Majú síce
oči, ale nevidia, majú uši, ale nepočujú. A tak je to až dodnes.“
9 Dávid hovorí: „Obetný oltár nech sa im stane osídlom
a pascou, do ktorej sa sami chytia a dostanú zaslúženú
odplatu.
10 Oči nech sa im zatmia, aby nevideli, a chrbát nech majú
navždy zohnutý.“

11 Znovu sa pýtam: Potkli sa azda preto, aby padli úplne?
Určite nie! Ich previnenie však umožnilo záchranu pohanov,
a to potom prebudilo u Židov žiarlivosť.
12 Ak teda ich previnením svet získal a ich úpadok obohatil
pohanov, o čo väčšie bohatstvo to prinesie, keď sa aj oni
úplne obrátia k Bohu?

Záchrana pohanov

13 Vám, ktorí ste z pohanských národov, by som chcel
povedať ja, apoštol pohanov: Slávu svojej služby vidím v tom,
14 že azda vyvolám žiarlivosť u svojich pokrvných bratov
a aspoň niektorých privediem k záchrane.
15 Ak to, že sa Boh od nich odvrátil, viedlo k zmiereniu sveta,
čo iné bude znamenať ich prijatie? To akoby mŕtvi znova ožili!
16 S prvým chlebom, ktorý sa obetuje Bohu pri slávnosti
prvej úrody, sa totiž posväcuje všetko cesto. A ak niekto
zasvätí Bohu korene stromu, patria mu potom aj jeho vetvy.
17 Ale niektoré vetvy toho stromu boli odlomené. Na ich
miesto si bol zaštepený ty ako konár planej olivy, takže berieš
silu z koreňa ušľachtilej olivy.
18 Nenamýšľaj si preto, že si čosi viac ako odlomené vetvy.
Ak by si sa predsa len začal vyvyšovať, spomeň si, že koreň
nesie teba, nie ty koreň.
19 Mohol by si povedať: „Vetvy boli predsa vylomené, aby
som ja mohol byť zaštepený na ich miesto.“
20 Dajme tomu. Boli vylomené, lebo neverili. A ty si na ich
mieste len vďaka viere. Nebuď namyslený, ale radšej sa maj
na pozore.
21 Lebo ak Boh neušetril vetvu ušľachtilej olivy, tým skôr
neušetrí teba.
22 Pamätaj na Božiu dobrotu, ale aj na jeho prísnosť:
prísnosť k tým, ktorí odpadli, a na dobrotu k tebe, ak sa budeš
Božej dobroty aj naďalej pridŕžať, inak odtne aj teba.

23 A takisto Židia, ak sa odvrátia od svojej neviery, budú
zaštepení naspäť. Veď Boh má moc to urobiť.
24 Lebo ak Boh zaštepil vás, vetvy planej olivy, na ušľachtilý
strom, čo sa nikdy nerobieva, o čo ochotnejšie zaštepí od-
lomené konáre na olivu, na ktorú pôvodne patrili.

Božia milosť nad všetkými

25 Nechcel by som, milí bratia, aby pre vás zostalo tajom-
stvom, aké úmysly má Boh so židovským národom; nechcem
vás v tom nechať vlastným predstavám. Časť Židov prepadla
zatvrdeniu a bude to tak, kým do Božieho kráľovstva nevojdú
všetci, ktorí budú zachránení z pohanov.
26 A takto bude zachránený celý Izrael, ako je napísané:
„Z Jeruzalema príde Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosť od
Jákoba.
27 Toto bude moja zmluva s nimi, keď ich zbavím vín.“
28 Ako sa teda dívať na Židov? Pokiaľ ide o evanjelium,
neprijali ho a stali sa tak Božími nepriateľmi, ale vás to priv-
iedlo k Božiemu milosrdenstvu. Boh ich však stále miluje,
lebo sú deťmi svojich predkov, ktorých si vyvolil.
29 Keď Boh niečo daruje, neberie to späť, a ak si niekoho
povolá, sám to neruší.
30 Vy ste kedysi Boha odmietli, ale teraz sa vám dostalo
Božie milosrdenstvo, keď ho odmietli Židia.
31 V podobnej situácii sú teraz oni. Postavili sa odmietavo
k milosti, ktorú ste získali vy a teraz ju môžu získať aj oni.
32 Lebo Boh všetkých – Židov aj pohanov – ponechal ich
nevere, aby mohol všetkých obdariť svojou milosťou.

Chválospev

33 Aké nesmierne je Božie bohatstvo, aká hlboká je jeho
múdrosť a poznanie! Aké nevyspytateľné sú jeho rozhodnutia
a nepredvídateľné jeho zámery!
34 Veď kto môže pochopiť Božie myslenie, kto by mu mohol
byť radcom?
35 Kto mu niečo dal zo svojho, aby mu to Boh musel vrátiť?
36 Veď z Boha všetko pochádza, vďaka nemu a pre neho
všetko trvá. Jemu nech je sláva naveky. Amen.

12

Črty kresťanského života

1 Prosím vás preto, bratia, keďže nás Boh zahŕňa svojím
veľkým milosrdenstvom, aby ste samých seba prinášali Bohu.
Nech je váš život ako svätá, Bohu príjemná obeť, ako vaša
pravá bohoslužba.

2 Neprispôsobujte sa tomu, ako žije svet okolo vás, ale
zmeňte celé svoje zmýšľanie. Len tak budete schopní
rozoznávať, čo je Božia vôľa, čo je správne, dokonalé a jemu
milé.
3 Z poverenia, ktoré som z milosti dostal od Boha, kladiem
na srdce každému z vás, aby si nemyslel o sebe viac, ako
skutočne je. Nech o sebe každý zmýšľa v závislosti od viery,
ktorú mu Boh daroval.
4 Lebo tak, ako sa telo skladá z mnohých orgánov a každý
má v ňom inú úlohu,
5 tak je to aj s Kristovým telom: hoci je nás veľa, tvoríme
jedno telo, kde všetky jeho časti sú závislé jedna od druhej.
6 Dostali sme však rozličné dary milosti. Ak je tvojím
darom sprostredkovať Božie posolstvo, rob to v súlade
s vierou, ktorú máš.
7 Ak je niekto obdarený schopnosťou slúžiť, nech slúži. Kto
má schopnosť vyučovať, nech sa venuje vyučovaniu.
8 Kto má dar povzbudzovať, nech povzbudzuje. Kto dáva,
nech to robí úprimne. Komu bol zverený dar viesť ostatných,
nech to robí poctivo. Kto pomáha núdznym, nech to robí
s radosťou.

Pravidlá medziľudských vzťahov

9 Láska nech je bez pretvárky. Zlo nech sa vám protiví,
milujte dobro.
10 Majte sa radi, ako sa na bratov patrí, buďte k sebe
láskaví. Každý nech si ctí iného väčšmi ako seba.
11 V horlivosti neochabujte, slúžte Pánovi s vrúcnosťou
a zápalom.
12 Tešte sa z toho, že máte nádej; trápenie znášajte trpezlivo
a modlite sa vytrvalo.
13 Pomáhajte ostatným veriacim, ak sa ocitnú v núdzi,
a majte dom vždy otvorený pre hostí.
14 Tým, čo vám robia zle, želajte len dobré. Dobrorečte,
neživte v sebe nenávisť.
15 Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi.
16 Žite vo vzájomnej zhode. Nevyvyšujte sa, ale venujte sa aj
zdanlivo nepatrným ľuďom a drobným úlohám. Nepokladajte
sa za najmúdrejších a najšikovnejších.
17 Zlo nikdy neodplácajte zlom, ale usilujte sa o dobro pre
všetkých ľudí.
18 Nakoľko to závisí od vás, nech sú vaše vzťahy s ostatnými
naplnené pokojom.
19 Nebuďte pomstychtiví, moji drahí, ale nechajte miesto
Bohu na jeho súd. Veď je napísané: „Mne patrí pomsta, ja
všetkým odplatím, vraví Pán.“

20 V Písme je totiž aj: „Ak je tvoj nepriateľ hladný, daj sa mu najesť. Ak je smädný, daj sa mu napiť. Takto ho zahanbíš.“
21 Nedajte sa premôcť zlom, ale dobrom premáhajte zlo.

13

Vzťah kresťanov k vrchnosti

1 Každý nech sa podriaďuje vrchnosti, ktorá vládne. Veď každá vláda jestvuje len s Božím zvolením.
2 Kto sa teda stavia proti vláde, stavia sa proti zriadeniu, ktoré Boh ustanovil, a privoláva na seba odsúdenie.
3 Vláda predsa nemá naháňať strach tým, čo robia dobre, ale tým, ktorí robia zle. Kto koná v súlade so zákonmi, nemusí sa báť vlády. Naopak, kto robí dobre, dostane od nej pochvalu.
4 Veď Boh ju používa na tvoje dobro. Ale ak sa dopúšťaš zla, máš sa čoho báť, lebo nie nadarmo má právo aj trestať. Lebo jej úlohou od Boha je aj to, aby trestala zlo.
5 Preto sa jej treba podriadiť: nielen zo strachu pred trestom, je to aj vec svedomia.
6 Z rovnakého dôvodu platíme aj dane. Veď ak si vláda plní svoje povinnosti, stáva sa Božím služobníkom.
7 Dávajte teda každému, čo mu patrí: komu daň, tomu daň; komu clo, tomu clo; komu úctu, tomu úctu; komu česť, tomu česť.

Najdôležitejšie pokyny

8 Nikomu nebuďte nič dlžní, okrem vzájomnej lásky, lebo iba ten, kto ostatných miluje, naplnil Zákon.
9 Veď všetky prikázania, ako: „nebudeš cudzoložiť, nebudeš zabíjať, nebudeš kradnúť, nebudeš túžiť po cudzom vlastníctve“ či ktorékoľvek iné, všetky sú obsiahnuté v tomto jedinom: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“
10 Láska neurobí blížnemu nič zlé, preto je naplnením zákona.

Vyžarovať Krista

11 Pamätajte na to najmä teraz, keď viete, v akých vážnych časoch žijeme. Je najvyšší čas prebrať sa z ľahostajnosti, lebo Pánov príchod je bližšie ako vtedy, keď sme uverili.
12 Noc sa chýli ku koncu a čoskoro svitne deň. Zanechajme preto skutky tmy a vezmime na seba zbrane svetla.
13 Žime slušne a správne: neoddávajme sa hýreniam, opilstvám, nemravnostiam a zmyselnostiam, vyhýbajme sa zvadám a závisti.
14 Vezmite na seba charakter Ježiša Krista, ako keď sa obliekate.

A nevenujte sa svojmu telu natoľko, aby sa v ňom prebúdzali zlé žiadosti.

14

Buďte k sebe navzájom zhovievaví

1 Prijímajte každého, aj keď je jeho viera ešte slabá, ale
nedohadujte sa o sporných názoroch.
2 Niekto je presvedčený, že môže jesť všetko, iný však
prijíma len rastlinnú stravu.
3 Ten, kto je všetko, nech sa nedíva zvysoka na toho, kto
neje. A kto nejedáva všetko, nech zasa neodsudzuje toho, kto
jedáva všetko, veď Boh aj jeho prijal.
4 Akým právom chceš odsudzovať sluhu iného pána! On nie
je zodpovedný tebe, ale svojmu pánovi. A ten je dosť silný,
aby ho ochránil od pádu.
5 Niektorí ľudia pripisujú niektorým dňom mimoriadny
význam, pre iných sú zase všetky dni rovnaké. Dôležité je,
aby každý konal podľa vlastného presvedčenia.
6 Kto napríklad dodržiava pôstne dni, chce si tým uctiť Boha.
A kto v týchto dňoch jedáva, takisto si uctí Boha, lebo mu
v modlitbe za jedlo ďakuje. A tak či sa postíme alebo jeme,
robíme to na česť Pánovi.
7 Veď nikto z nás nežije pre seba, ani neumiera pre seba.
8 Lebo ak žijeme, žijeme pre Pána, ak zomrieme, zomrieme
pre Pána. A tak či žijeme, alebo zomierame, patríme Pánovi.
9 Preto Kristus zomrel aj vstal z mŕtvych, aby sa stal Pánom
mŕtvych i živých.
10 Akým právom teda odsudzuješ svojho brata? A ty, prečo
ním pohŕdaš? Nezabúdajme, že všetci sa raz musíme postaviť
pred Bohom a on nás bude súdiť.
11 Veď je napísané: „Akože som živý, hovorí Pán, každé
koleno raz predo mnou pokľakne a každý jazyk vyzná, že ja
som Boh.“
12 Každý sám za seba sa bude skladať účty Bohu.

Ohľaduplnosť – základ spolužitia

13 Nesúďme teda jeden druhého, ale radšej dbajme, aby
sme blížnemu neurobili nikdy nič také, čo by ho pohoršilo
alebo spôsobilo jeho pád do hriechu.
14 Viem, ba som o tom presvedčený v Pánovi Ježišovi, že nič
nie je nečisté samo osebe. Nečistými sa stávajú veci len tomu,
kto ich za nečisté pokladá.
15 Ak sa tvoj brat trápi pre to, čo ješ, už nekonáš na základe
lásky. Nech sa tvoj pokrm nestane príčinou záhuby toho, za
ktorého Kristus zomrel.

16 Nedovoľte, aby sa o tom dobrom, čo ste prijali, hovorilo
ako o zlom.
17 V Božom kráľovstve predsa nejde o jedlo a pitie, ale
o spravodlivosť, pokoj a radosť, ktoré dáva Duch Svätý.
18 Kto takto slúži Kristovi, je milý Bohu a vážia si ho aj ľudia.
19 A tak sa zo všetkých síl usilujme o to, čo nám prináša
pokoj a čo nás vzájomne posilňuje.
20 Nekazme Božie dielo pre pokrmy. Niektorí z vás pove-
dia: „Bohu je všetko čisté.“ To je pravda, ale zlé je, ak niekto
pohoršuje iného jedlom.
21 Je teda dobré, ak nejeme mäso, nepijeme víno ani
nerobíme nič, čím by sme mohli niekoho zraniť alebo oslabiť
jeho vieru.
22 To, v čo veríš, nech je medzi tebou a Bohom. Šťastný je
ten, kto sa necíti vinný, keď robí niečo, čo pokladá za správne.
23 Ale toho, kto má pochybnosti pre pokrm, ktorý je, Boh
odsúdi, lebo taký človek nekoná na základe viery. A čokoľvek,
čo nie je z viery, je hriech.

15

Znášajme sa navzájom

1 My silní vo viere sme povinní pomáhať slabým niesť ich
slabosti, a nie sa len samoľúbo pozerať na seba.
2 Každý z nás sa má správať tak, aby bol jeho osobný príklad
povzbudením pre blížnych a pomáhal im rásť vo viere.
3 Ani Kristus nehľadal svoj prospech, ale podľa slov Písma:
„Urážky tých, čo teba, Bože, tupili, padli na moju hlavu.“
4 Všetko, čo je tam napísané, bolo napísané na naše
poučenie, aby sme z trpezlivosti a povzbudenia, ktoré nám
dáva Písmo, čerpali nádej.
5 A Boh, ktorý dáva trpezlivosť a povzbudenie, nech nám
pomôže nažívať vo vzájomnej zhode, ako nám to ukázal Ježiš
Kristus.
6 A potom budeme môcť všetci spoločne a jednomyseľne
oslavovať Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista.
7 Preto sa prijímajte navzájom, ako Kristus prijal vás, aby
bol Boh oslávený.
8 Hovorím vám, že Kristus bol poslaný k Židom, aby ukázal
Božiu vernosť a potvrdil sľuby, ktoré dal praotcom.
9 Súčasne priniesol milosť aj všetkým ostatným národom,
aby aj oni oslavovali Boha, ako je napísané:
„Preto ťa budem oslavovať medzi národmi a ospevovať tvoje
meno.“
10 A na inom mieste hovorí: „Tešte sa, pohania, spolu s jeho
národom!“

11 A inde zasa hovorí: „Chváľte Pána, všetky pohanské
národy! Velebte ho všetci ľudia!“
12 A Izaiáš prorokuje: „Príde potomok Izaiho, povstane,
aby vládol národom, a pohania budú v neho dúfať.“
13 Nech vás Boh, zdroj nádeje, naplní pre vašu vieru
všetkou radosťou a pokojom, aby mocou Svätého Ducha vaša
nádej čoraz väčšmi rástla.

O práci medzi pohanmi

14 Priatelia, som pevne presvedčený, že moje napomenutie
ani nepotrebujete, lebo vy sami ste okúsili Božie dobrodenia,
máte poznanie, a preto si môžete navzájom ukazovať cestu
ako žiť.
15 A predsa som vám písal o niečo smelšie, lebo som vám
niektoré veci chcel pripomenúť. Boh ma obdaril svojou
milosťou
16 a povolal ma, aby som bol služobníkom Ježiša Krista
medzi všetkými národmi. Plním túto úlohu ako kňaz kázaním
Božej radostnej zvesti, aby pohania priniesli Bohu radosť ako
úprimnú obeť, posvätenú Duchom Svätým.
17 Účasť na Božom diele, ktoré konám v spojení s Ježišom
Kristom, je mojou najväčšou chválou.
18 Neodvažoval by som sa totiž hovoriť o niečom, čo by
Kristus cezo mňa nevykonal, aby sa stali pohania poslušní
slovom aj skutkom,
19 mocou znamení a divov, mocou Ducha Božieho. Ra-
dostnú správu o Kristovi som rozšíril po celom okolí Jeruza-
lema a vo všetkých krajoch až po Illýriu.
20 Usiloval som sa zvestovať Krista tým, ktorí o ňom dosiaľ
nič nepočuli. Nechcel som stavať na cudzích základoch,
21 ale pridŕžam sa slov Písma: „Uvidia ho tí, ktorí o ňom nič
nevedeli, a poznajú ho tí, ktorí o ňom nepočuli.“

Pavlov plán navštíviť Rím

22 A práve to mi neraz zabránilo, aby som k vám prišiel.
23 Teraz však už nemám nijaké voľné pole v tých končinách
a už mnoho rokov sa teším, že vás navštívim,
24 keď budem cestovať do Španielska. Dúfam, že sa mi toto
želanie splní, prežijeme spolu radostné spoločenstvo, a potom
ma vypravíte na ďalšiu cestu.
25 Predtým sa však ešte chystám do Jeruzalema, aby som
pomohol tamojším kresťanom.
26 V Macedónsku a v Achajsku usporiadali totiž zbierku pre
núdznych bratov v Jeruzaleme.
27 Rozhodli sa pomôcť im hmotnými darmi, lebo sa im túžia
odvďačiť za duchovné bohatstvo, ktoré od nich prijali.

28 Keď vykonám túto úlohu a odovzdám im výťažok zo
zbierky, vyberiem sa do Španielska a cestou sa zastavím
u vás.
29 Som si istý, že keď k vám prídem, budem sa s vami môcť
podeliť o bohatstvo požehnania Ježiša Krista.
30 Chcem vás ešte poprosiť, milí bratia, pre nášho Pána
Ježiša a pre lásku, ktorá je z Ducha, aby ste mi pomáhali
bojovať na modlitbách a prihovárali sa za mňa u Boha,
31 aby ma ochránil pred neveriacimi v Judsku a aby
v Jeruzaleme moju službu tamojší veriaci uvítali.
32 Potom, ak to bude vôľa Božia, budem môcť s radosťou
prísť k vám, aby som si medzi vami odpočinul.
33 Boh, darca pokoja, nech je so všetkými vami. Amen.

16

Pozdravy

1 Odporúčam vám našu sestru Fébu, obetavú služobníčku
zboru v Kenchreách.
2 Ochotne pomáhala mne aj iným. Ak sa na vás obráti,
pomôžte jej vo všetkom, čo bude potrebovať, ako sa na
kresťanov patrí.
3 Pozdravte Prisku a Akvilu, mojich spolupracovníkov
v službe pre Ježiša Krista,
4 ktorí boli pre mňa ochotní obetovať aj svoj život. Vďačím
im nielen ja, ale aj všetky zbory z bývalých pohanov.
5 Aj všetkých veriacich, ktorí sa schádzajú v ich dome,
srdečne pozdravujem. Pozdravte aj môjho milovaného
Epaineta, ktorý ako prvý v Ázii uveril v Krista.
6 Pozdravte Máriu, ktorá pre vás toľko vykonala.
7 Srdečne pozdravujem aj Andronika a Júniu, pôvodom
Židov, ako som ja, a kedysi spoluväzňov, apoštolov, ktorí sa
tešia veľkej vážnosti a uverili v Krista skôr ako ja.
8 Ďalej pozdravte Ampliáta, môjho dobrého priateľa
a spoločníka v Pánovi,
9 ale aj Urbana, nášho spolupracovníka v diele Kristovom,
a Stachysa, ktorý je pre mňa veľmi vzácny.
10 Pozdravujte Apella, ktorý je známy svojou oddanosťou
Kristovi. Takisto všetkých z Aristobulovho domu.
11 Pozdravte aj môjho krajana Herodiona. Pozdravte tých
z domu Narcisa, čo sa odovzdali Pánovi.
12 Takisto pozdravte Tryfinu a Tryfózu, ktoré mnoho pra-
covali pre Pána. Pozdravte mne veľmi drahú Persidu, ktorá
horlivo pracovala v diele Pánovom.
13 Pozdravujte Rúfa, pozoruhodného veriaceho, a jeho
matku, ktorá i mne bola matkou.

14 Ďalej pozdravujem Asynkrita, Flegóna, Hermesa, Patroba, Hermasa a ostatných tamojších bratov,
15 Filológa a Júliu, Nerea a jeho sestru, Olympa i všetkých kresťanov u nich.
16 Pozdravte sa navzájom láskavým objatím. Pozdravujú vás aj všetky kresťanské zbory.

Pavlove výzvy

17 Ešte jedno vám chcem položiť na srdce: dajte si pozor na ľudí, ktorí vyvolávajú roztržky a chceli by vás odviesť od učenia, ktoré ste prijali. Vyhýbajte sa im!
18 Takí totiž neslúžia Kristovi, ale pre svoj vlastný prospech. Krásnymi a zbožnými rečami sa usilujú zmiasť srdcia nič netušiacich ľudí.
19 Všade sa hovorí o vašej oddanosti evanjeliu. Mám z toho veľkú radosť a želám vám múdrosť v konaní dobra a zlo nech sa vás ani nedotkne.
20 Boh, darca pokoja, už čoskoro rozdrví satana pri vašich nohách. Nech je s vami milosť Ježiša, nášho Pána.
21 Pozdravuje vás aj môj spolupracovník Timotej a moji krajania Lucius, Jason a Sosipatros.
22 I ja, Tercius, ktorý som zapísal tento list, pripájam svoj pozdrav ako váš brat.
23 I Gájus, ktorý otvoril svoj dom mne i celému zboru, vás úprimne pozdravuje, a takisto Erastos, správca mestskej pokladnice, a brat Kvartus.
24 [Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami všetkými.]*

Chválorečenie Bohu

25 Sláva tomu, ktorý má moc upevniť vás vo viere podľa slov, ktoré som vám zvestoval o Ježišovi Kristovi. Bolo vám zjavené tajomstvo, ktoré bolo od dávnych čias pred ľuďmi skryté.
26 Už proroci o ňom hovorili a na príkaz večného Boha majú teraz ľudia zo všetkých národov počuť evanjelium, prijať ho vierou a žiť podľa neho.
27 Tohto jediného pravého Boha, chceme za jeho múdrosť, v mene Ježiša Krista, zvelebovať a oslavovať celú večnosť. Amen!

* **16:24** Verš 24 neobsahujú najstaršie rukopisy.

Prvý list apoštola Pavla kresťanom v Korinte

Pozdrav a vďaky Bohu

1 Od Pavla, ktorého Boh podľa svojej vôle povolal za
apoštola Ježiša Krista a od nášho brata Sostena
2 Božej cirkvi v Korinte, tým, ktorých Boh pozval, aby sa
stali jeho svätým ľudom a vďaka jednote s Ježišom Kristom mu
patria, a všetkým, ktorí kdekoľvek slúžia nášmu Pánovi Ježišovi
Kristovi – Pánovi nášmu aj ich.
3 Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša
Krista.
4 Neprestajne ďakujem Bohu za milosť, ktorou vás ob-
daroval prostredníctvom Ježiša Krista.
5 V Ňom sa vám dostalo bohatstvo vo všetkom – v slove
múdrosti i v každom poznaní.
6 Tak sa medzi vami potvrdila jeho pravdivosť,
7 takže nemáte nedostatok v žiadnom obdarovaní
a očakávate zjavenie nášho Pána Ježiša Krista.
8 On vám dá silu byť čestní až do konca – do dňa nášho Pána
Ježiša Krista.
9 Bohu môžete dôverovať, veď je to on, kto vás povolal do
spoločenstva so svojím Synom Ježišom Kristom, naším Pánom.

Roztržky v zbore

10 V moci nášho Pána Ježiša Krista vás napomínam: žite vo
vzájomnej zhode a nehádajte sa! Buďte jednotní v zmýšľaní
a majte spoločný cieľ.
11 Dopočul som sa totiž od niektorých z domu Chloe, milí
bratia, že sú medzi vami spory.
12 Mám na mysli to, ako každý z vás hovorí niečo iné. Jedni
tvrdia: „Ja som Pavlov nasledovník“, iní „Ja som Apollov“,
ďalší „Ja sa hlásim k Petrovi“ a ešte iní „Ja som Kristov“.
13 Je vari Kristus rozdelený? Bol azda Pavol za vás
ukrižovaný? Či som krstil niekoho z vás vo svojom vlastnom
mene?
14 Som Bohu vďačný, že som u vás nekrstil nikoho okrem
Krispa a Gája,
15 takže sa nikto nemôže odvolávať na môj krst.
16 Vlastne som pokrstil aj Štefanovu rodinu, inak už neviem
o nikom.
17 Kristus ma totiž neposlal krstiť, ale hlásať radostnú
zvesť. Nie však slovami ľudskej múdrosti, aby sa nestalo, že
Kristova smrť na kríži stratí zmysel.

Zvesť o kríži

18 Posolstvo o kríži je totiž pre tých, ktorí sa rútia do
záhuby, bláznovstvom; ale pre nás, ktorí prijímame záchranu,
je prejavom Božej moci.
19 Písmo hovorí: „Zničím múdrosť múdrych a zmarím
rozumnosť rozumných.“
20 Kde ste, mudrci, znalci Zákona a všetci filozofi dneška?
Či Boh nedokázal, aká pochabá je všetka múdrosť sveta?
21 Keďže svet vlastnou múdrosťou nepoznal Boha v jeho
múdrosti, rozhodol sa zachrániť „bláznivou“ zvesťou o kríži
tých, ktorí mu uveria.
22 Židia očakávajú ako dôkaz znamenia, pohania chcú
všetko pochopiť svojou múdrosťou.
23 My však kážeme ukrižovaného Krista: Židov to uráža,
pohania to pokladajú za bláznovstvo,
24 ale pre tých, ktorí prijali Božie pozvanie, či už sú Židia
alebo pohania, je Kristus Božou mocou a Božou múdrosťou.
25 Božie „bláznovstvo“ je totiž múdrejšie a Božia „bezmoc-
nosť“ je mocnejšia ako ľudia.
26 Len sa obzrite okolo seba, bratia, koho si Boh povolal.
Zistíte, že podľa ľudských meradiel medzi vami nie je veľa
múdrych ani vplyvných či vážených ľudí.
27 A predsa si Boh vyvolil práve to, čo svet považuje za
bláznivé, aby zahanbil múdrych. Čo svet považuje za slabé,
to si Boh vybral, aby zahanbil mocných.
28 To, čo ľudia považujú za obyčajné či menejcenné, to si
Boh vyvolil. Vyvolil si to, čo v očiach ľudí akoby nebolo, aby
zmenil na ničotu to, čo podľa nich má hodnotu.
29 A to všetko preto, aby sa nikto pred Bohom nevyvyšoval.
30 To, že patríte Kristovi, je len vďaka Božej moci. Vďaka
nemu sa nám Kristus stal múdrosťou, spravodlivosťou,
posvätením a vykúpením.
31 Je to tak, ako hovorí Písmo: „Kto sa chváli, nech sa chváli
tým, čo vykonal Pán.“

2

Božia a ľudská múdrosť

1 Bratia, keď som k vám prišiel, nehovoril som vám o Božích
tajomstvách nejakými vznešenými slovami ani učenými
výkladmi.
2 Rozhodol som sa totiž, že kým budem u vás, nebudem
myslieť na nič, iba na Ježiša Krista a jeho smrť na kríži.
3 Keď som bol u vás, chvel som sa úzkosťou, prežíval som
obavy a strach.

4 Moja reč a moje posolstvo neboli založené na
presvedčivých slovách ľudskej múdrosti, ale spoliehal som sa
na Božieho Ducha a jeho moc.
5 Vaša viera sa teda nezakladá na ľudskej múdrosti, ale na
Božej moci.

Božia múdrosť

6 Je aj múdrosť, o ktorej hovoríme kresťanom so zrelou
vierou. Nie je to však múdrosť tohto sveta, ani jeho vládcov,
ktorý prichádzajú o svoju moc.
7 Hovoríme o Božej múdrosti, skrytej v tajomstve, o ktorej
Boh už pred stvorením sveta určil, že nás ňou privedie do
svojej slávy.
8 Nikto z dnešných vládcov nemal o tejto múdrosti ani
tušenie. Veď keby o nej vedeli, neukrižovali by Pána slávy.
9 Ale tak, ako je napísané: „Čo ľudské oko nikdy nevidelo,
ani ucho nepočulo, čo človeku ani nenapadlo, to Boh pripravil
tým, ktorí ho milujú“.
10 Nám to však Boh odhalil svojím Duchom, lebo iba Duch
má preskúmané všetko – aj hĺbku Božích myšlienok.
11 Ako ľudia nevidia do myšlienok človeka a vie o nich len on
sám, tak aj Božie myslenie je známe len Božiemu Duchu.
12 My sme však neprijali ducha sveta! Prijali sme Ducha,
ktorého nám poslal Boh, aby sme pochopili, čo všetko nám
daroval.
13 Nerozprávame o tom naučenými slovami ľudskej
múdrosti, ale hovoríme tak, ako nás vyučuje Boží Duch;
duchovné veci vysvetľujeme duchovným ľuďom.
14 Neveriaci človek nemôže prijať veci Božieho Ducha.
Zdajú sa mu bláznivé a nepochopiteľné, pretože ich význam
sa dá vidieť len s pomocou Ducha.
15 Kto však je preniknutý Božím Duchom, vie ku všetkému
zaujať jasný postoj, ale sám nemôže byť nikým správne
posúdený.
16 Ako je napísané: „Kto môže pochopiť Božie myslenie
a kto by mu mohol byť radcom?“ My sme však prijali Kris-
tovho Ducha a môžeme mu preto rozumieť.

3

Boží služobníci

1 Bratia, ak som sa vám prihováral vo veciach viery ako
k deťom, malo to svoju príčinu. Nemohol som k vám totiž
pristupovať ako k tým, ktorých vedie Boží Duch, ale len ako
k ľuďom patriacim tomuto svetu.

2 Kŕmil som vás akoby len mliekom, nie riadnou stravou,
lebo by ste ju ešte nevedeli prijať. A zdá sa, že ani teraz to
nedokážete,
3 a že ešte vždy žijete ako bez Božieho Ducha. Veď ak sú
medzi vami spory a žiarlivosť, nie je príčinou vaša telesnosť?
Nekonáte ako ostatní ľudia?
4 Keď niekto zdôrazňuje: „Ja som Pavlov nasledovník“ a iný
zase „Ja nasledujem Apolla“, nie je to príliš ľudské?
5 Veď kto je Apollo? A kto je Pavol? Iba služobníci, ktorí vás
priviedli k viere, a to každý podľa toho, ako mu to Boh určil.
6 Ja som zasadil, Apollo polieval, ale vzrast dal Boh.
7 To on dáva všetkému rásť, a nie ten, kto sadí alebo kto
polieva.
8 Niet rozdielu medzi tým, ktorý sadí a ktorý polieva; každý
dostane odmenu podľa vykonanej práce.
9 My sme iba Boží spolupracovníci; vy ste Božie pole, Božia
stavba.
10 Z Božej milosti som mohol ako múdry staviteľ položiť
základ Božej stavby, na ktorom ďalej stavia už iný. Ale každý
nech si dáva pozor, ako na ňom stavia.
11 Nik totiž nemôže položiť iný základ, než ten, ktorý už
stojí, a tým je Ježiš Kristus.
12 Avšak na tomto základe stavia niekto zo zlata, striebra,
drahého kameňa alebo z dreva, sena či slamy,
13 a to sa ukáže v súdny deň. Vtedy vyjde najavo každé
dielo a prejde ohňom, aby sa ukázalo, ako kto staval.
14 Ak stavba vydrží, dostane staviteľ odmenu.
15 Ak zhorí, stratí všetko a sám sa zachráni len ako ktosi,
kto unikol plameňom.
16 Vari neviete, že ste Božím chrámom a prebýva vo vás Boží
Duch?
17 Ak niekto ničí Boží chrám, toho zničí Boh, lebo Boží
chrám je svätý, a tým chrámom ste vy!
18 Nežite v sebaklame! Ak si niekto o sebe namýšľa, že je
podľa meradiel tohto sveta ktovieako múdry, potrebuje sa
stať bláznom, aby našiel ozajstnú múdrosť.
19 V Božích očiach je to, čo ľudia považujú za múdrosť, len
obyčajným bláznovstvom. Je predsa napísané: „On chytá
múdrych v ich chytráctve“,
20 alebo: „Pán dobre pozná myšlienky múdrych, že sú
nanič“.
21 Nech si teda nikto nezakladá na ľuďoch, veď všetko ste
len dostali.
22 Pavol či Peter alebo Apollo – aj oni vám boli daní. Patrí
vám svet, život i smrť, všetko v prítomnosti i všetko v budúcnosti
–
23 vy však patríte Kristovi a Kristus je Boží.

4

Apoštoli Ježiša Krista

1 Nepozerajte sa teda na nás inak než ako na Kristových
služobníkov a správcov Božích tajomstiev.
2 Od služobníkov sa očakáva, že budú vo všetkom, čo robia,
verní.
3 Preto mi nezáleží na tom, čo o mne súdite vy či ktokoľvek
z ľudí. Súd nad sebou nevynášam ani ja sám.
4 A hoci je moje svedomie čisté, neznamená to, že som
nevinný; len Pán je ten, kto o mne môže vyniesť súd.
5 Nerobte preto o nikom predčasné závery, kým sa nevráti
Kristus. On vynesie na svetlo to, čo bolo ukryté v tme,
a odhalí aj tie najtajnejšie pohnútky. Až potom dostane každý
od Boha spravodlivú odmenu.
6 Bratia, to čo som hovoril, sa síce vzťahovalo na mňa a na
Apolla, ale chcel som tým len zdôrazniť slová: „Nemyslieť
nad to, čo je napísané.“ Nemáte sa pýšiť a vyzdvihovať jedného
z nás pred druhým.
7 Veď kto z teba robí dôležitého? Máš vari niečo, čo by si
nebol dostal? A ak si to dostal ako dar, prečo sa chváliš, akoby
si si to zaslúžil?
8 Vy ste teda presvedčení, že máte všetko, čo potrebujete?
Naozaj ste už zbohatli? Už ste začali kraľovať? A to všetko
bez nás? Kiež by ste sa naozaj stali kráľmi, aby sme mohli
kraľovať spolu s vami.
9 Tak sa mi zdá, akoby nám apoštolom určil Boh posledné
miesto; ako odsúdencom na smrť. Stali sme sa divadlom
svetu, anjelom i ľuďom.
10 Nás považujú za bláznov pre Krista, vy ste však tí
rozumní! Nami každý pohŕda, vás však uznáva; my sme
slabí, vy ste silní.
11 Neustále trpíme hladom a smädom, zimou a chorobami,
bijú nás, ako bez domova blúdime z miesta na miesto
12 a musíme si zarábať ťažkou prácou. Žehnáme tým, ktorí
nás preklínajú; ak nás prenasledujú, trpezlivo to znášame;
13 ak nás ohovárajú, odpovedáme láskavo. Stali sme sa
spodinou tohto sveta a ešte stále nás považujú za odpad
spoločnosti.
14 To však nepíšem preto, že by som vám chcel niečo
vyčítať, ale napomínam vás ako vlastné deti.
15 Keby ste mali hoc aj tisíce vodcov, otcov toľko mať
nemôžete. V spojení s Ježišom Kristom som sa stal akoby
vaším otcom, keď som vám priniesol evanjelium.
16 Preto vás nabádam, aby ste žili podľa môjho príkladu.

17 Práve preto k vám posielam svojho milovaného a Pánovi
verného Timoteja, ktorý mi je ako syn. Ten vám pripomenie
zásady života s Ježišom Kristom, ako ich vyučujem v každom
zbore.
18 Niektorí sa začali povyšovať, akoby som už ani nemal
prísť do Korintu.
19 Ja však čoskoro prídem – ak to Bude Pánova vôľa –,
a potom uvidím, či je v tých vystatovačných ľuďoch Božia moc,
alebo len prázdne slová.
20 Božie kráľovstvo totiž nestojí na rečnení, ale na moci
Božieho ducha.
21 Tak čo teda chcete? Mám k vám prísť s palicou, alebo
s láskou a vľúdnosťou?

5

Nemravnosť v zbore

1 Hovorí sa o tom, že je u vás taký prípad nemravnosti, aký
by človek ťažko hľadal aj medzi pohanmi, že totiž jeden z vás
žije s nevlastnou matkou ako jej muž.
2 A to sa ešte nehanebne vystatujete, namiesto aby ste sa
zhrozili a vylúčili takého človeka zo svojho spoločenstva!
3 Hoci nie som s vami osobne, duchom som stále pri vás.
A rozhodol som, čo treba urobiť s človekom, ktorý sa niečoho
takého dopustil.
4 V mene nášho Pána Ježiša Krista zvolajte zhromaždenie
všetkých veriacich, moc Pána Ježiša bude s vami – i ja v jeho
Duchu –
5 a ten človek nech je vylúčený zo spoločenstva kresťanov
a odovzdaný do satanových rúk na záhubu tela, aby jeho duch
mohol byť zachránený v Pánov deň.
6 Vaša chvála naozaj nie je na mieste. Či neviete, že trocha
kvasu nakvasí celé cesto?
7 Odstráňte starý kvas, aby ste boli novým cestom. Máte
byť totiž nekvaseným chlebom; veď Kristus, náš veľkonočný
Baránok, bol za nás obetovaný.
8 Slávme teda sviatky nie so starým kvasom hriechu a zla,
ale s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy.
9 Napísal som vám v liste, že s nemorálnymi ľuďmi sa nemáte
dávať dohromady.
10 Nemyslel som to však tak, že sa máte vyhýbať
všetkým nemravníkom, chamtivcom, podvodníkom
a modloslužobníkom. Veď to by ste sa museli vysťahovať
preč z tohto sveta.
11 Ak sa však niekto vydáva za kresťana, ale je nemravník
a chamtivec, modloslužobník, ohovárač, opilec alebo pod-
vodník, nesadajte s ním ani za jeden stôl.

12 Súdiť nekresťanov nie je našou úlohou. My by sme mali
zaujať postoj k tým, čo sú medzi nami.
13 Tých, ktorí neveria, nech súdi Boh. Ale zlo zo svojho
stredu odstráňte vy sami!

6

Spory pred svetskými súdmi

1 Ako to, že keď má niekto s niekým spor, rieši to pred
pohanským sudcom a nie pred veriacim?
2 Či vari Boží ľud, ktorému raz bude zverený súd nad celým
svetom, nie je schopný dohodnúť sa na takých maličkostiach?
3 Neviete, že raz máte súdiť aj anjelov? Čo sú proti tomu
nejaké každodenné záležitosti?
4 Keď sa súdite vo veciach všedného života, prečo si beriete
za sudcov ľudí, ktorí nemajú v cirkvi žiadnu vážnosť?
5 Hanbite sa, že vám to musím vyčítať! Či sa medzi vami
nenájde ani jeden rozumný, kto by rozsúdil spor medzi
svojimi bratmi?
6 Namiesto toho sa súdi brat s bratom, a to pred neve-
riacimi!
7 Už to je vaša prehra, že máte medzi sebou spory. Prečo
netrpíte radšej krivdu? Prečo neznášate radšej škodu?
8 Ale namiesto toho sami krivdíte a spôsobujete škody, a to
bratom!
9 Vyri neviete, že nespravodliví sa nedostanú do Božieho
kráľovstva? Neklamte samých seba Nijakí nemravníci ani
modlári, ani cudzoložníci či tí, ktorí sa oddávajú iným mužom,
10 ani zlodeji, chamtivci, opilci, ohovárači alebo podvodníci
nevkročia do Božieho kráľovstva!
11 Aj niektorí z vás boli takí. Teraz ste však z moci nášho
Pána Ježiša Krista a Duchom nášho Boha očistení od hriechu,
zasvätení Bohu a vyhlásení za spravodlivých.

Telo – chrám Božieho Ducha

12 Niekto môže povedať: „Všetko smiem.“ Áno, ale nie všetko
je osožné. „Všetko je dovolené.“ Áno, ale nestaň sa otrokom
toho, čo robíš.
13 Potrava je na to, aby bolo čo do žalúdka a žalúdok je na to,
aby bolo kam dať potravu. Boh však raz urobí obom koniec.
So smilstvom je to však inak: telo nám nebolo dané na to,
aby sme ho zneužívali, patrí Pánovi a má mu slúžiť.
14 Tou istou mocou, ktorou vzkriesil Boh Krista, vzkriesi aj
nás.
15 Vari neviete, že naše telá sú časťami Kristovho tela?
Máme teda časti Kristovho tela spojiť s predajnou ženou?
Určite nie!

16 Veď kto sa oddáva smilnici, je s ňou jedno telo, ako je
napísané: „A tí dvaja sa stanú jedným telom“.
17 A každý, kto sa oddáva Pánovi, je s ním jeden duch.
18 Vyhýbajte sa teda smilstvu! Ostatné priestupky sa
netýkajú tela priamo, ale smilstvom sa previňujete proti
vlastnému telu.
19 Neviete vari, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha,
ktorý v ňom prebýva a ktorého vám dal Boh? Nepatríte už
sami sebe!
20 Bolo za vás zaplatené vysoké výkupné! Tak teda nech aj
vaše telo je Bohu na slávu!

7

Manželstvo a zdržanlivosť
1 A teraz k ďalším otázkam z vášho listu. Ak muž dokáže žiť
bez ženy, je mu to na dobré.
2 Aby ste však predišli nemorálnostiam, nech má každý muž
svoju manželku a žena svojho manžela.
3 Manželia nech si navzájom plnia svoje manželské povin-
nosti.
4 Žena ani muž nemajú v manželstve svoje telá sami pre
seba, ale pre svojho partnera.
5 Preto si vzájomne vychádzajte v ústrety, iba ak po
vzájomnej dohode na nejaký čas zachováte zdržanlivosť kvôli
stíšeniu sa na modlitbách; potom sa zas odovzdajte jeden
druhému, aby ste sa nevystavovali satanovým pokušeniam,
keby ste sa nemohli ovládnuť.
6 To, čo tu píšem, považujte za možnosť, nie za príkaz.
7 Bol by som samozrejme rád, keby mal každý silu žiť ako
ja. Ale Boh nedáva každému rovnaký dar: jednému dá to,
inému ono.
8 Slobodným ľuďom a vdovám odporúčam, aby už nevstupo-
vali do manželstva, tak ako ja.
9 Ale keby im zdržanlivosť pôsobila ťažkosti, nech sa radšej
oženia alebo vydajú. Je lepšie žiť v manželstve, než sa trápiť
túžbou po partnerovi.
10 Pre manželov však platí jednoznačne (a to nie je môj
príkaz, ale Pánov), aby žena neodchádzala od svojho muža.
11 Ak by predsa odišla, nech zostane nevydatá alebo nech
sa s manželom zmieri (a vráti sa k nemu). Takisto ani muž sa
nesmie rozviesť so ženou.
12 O ďalších problémoch nemám priame pokyny od Pána.
Ja by som však radil toto: Ak má niekto z bratov neveriacu
ženu a ona s ním chce žiť, nech sa s ňou nerozvádza.
13 A podobne ak má žena za muža neveriaceho a on s ňou
chce žiť, nech sa s ním nerozvádza.

14 Lebo viera veriaceho muža či ženy má v manželstve
vplyv aj na jeho neveriaceho partnera. A takto sú aj ich deti
pod vplyvom viery veriaceho rodiča.
15 Ale ak neveriaci chce z manželstva odísť, nechajte ho.
Takýto veriaci brat či sestra nie sú slobodní vo svojom
konaní. Boh nás predsa povolal, aby sme žili v pokoji.
16 Či môžeš vedieť, veriaci muž alebo žena, aký vplyv
budeš mať na svojho manželského partnera a jeho cestu
k záchrane?

Božie povolanie

17 Každý by mal zostať v takom stave, v akom bol, keď
ho Pán povolal k viere. Tak o tom hovorím vo všetkých
kresťanských zboroch.
18 Kto sa napríklad dal podľa židovského spôsobu obrezať,
nemá sa prečo hanbiť a tajiť to. A kto nebol obrezaný, nemusí
sa tomu obradu podrobovať ani teraz.
19 Pre kresťana nie je dôležité, či sa podrobil obradu
obriezky, alebo nie. Dôležité je, aby žil podľa Božích
prikázaní.
20 Zostaň teda tým, čím si bol, keď si počul Božie volanie.
21 Zastihlo ťa ako otroka? Nič si z toho nerob. Ale ak sa ti
naskytne možnosť stať sa slobodným, využi ju.
22 Veď koho Boh povolal ako otroka, ten môže prežívať
slobodu, ktorú mu daroval. A naopak, ak si niekoho Boh
povolal ako slobodného občana, je Kristovým otrokom.
23 Bolo za vás zaplatené vysoké výkupné. Nedávajte sa teda
zotročovať inými ľuďmi!
24 Veriaci, každý z vás nech zostáva v spoločenstve s Bohom
v takom postavení, do akého ho Boh povolal.

Nevydaté ženy a vdovy

25 O nevydatých dievčatách mi Kristus nedal nijaké oso-
bitné pokyny. No keď smiem byť vďaka Božiemu milosr-
denstvu považovaný za dôveryhodného, poviem vám svoju
osobnú mienku.
26 Myslím, že s ohľadom na súženia, ktoré sa dajú očakávať,
je múdrejšie zostať tak, ako ste.
27 Si zosobášený? Nehľadaj rozluku. Si slobodný?
Nevyhľadávaj vstup do manželstva.
28 Kto sa aj napriek tomu rozhodne vstúpiť do manželstva
– či muž alebo slobodné dievča – ten samozrejme nehreší.
Musíte však potom rátať s tým, že vás v živote stretnú mnohé
problémy a tých by som vás rád ušetril.
29 Mám tým na mysli toto: Pred nami je už len krátky čas.
A tak tí, ktorí sú ženatí, nech to nepovažujú za prvoradé

30 Tí, čo plačú, nech sú, akoby neplakali; tí, čo sa radujú,
akoby sa neradovali; tí, čo kupujú, akoby nič nevlastnili.
31 Využívajte teda všetko dobré, čo ponúka život, ale
pamätajte, že nič z toho nepotrvá večne.
32 Bol by som rád, keby ste nemali zbytočné starosti.
Neženatý sa môže naplno venovať Božím veciam a tomu, aby
bol svojím konaním milý Bohu.
33 Ženatý sa musí starať o všedné veci a o to, aby sa zapáčil
svojej žene,
34 a preto je jeho pozornosť rozdelená medzi Boha a rodinu.
Rovnako nevydatá žena alebo mladé dievča sa môže starať
o Božie veci; chce Bohu patriť telom i dušou. Vydatá sa však
musí starať o všedné veci a o to, aby sa páčila manželovi.
35 To všetko vám hovorím, aby som vám pomohol, nie
aby som vás priviedol do problémov. Chcem vám ukázať,
ako slúžiť Pánovi čo najlepšie a tak, aby vás od neho nič
neodvádzalo a mohli ste mu byť oddaní.
36 Ale ak má niekto snúbenicu a zdá sa mu dobré, aby sa
(vzhľadom na jej vek) zosobášili, nech tak urobí – nie je to
hriech. Nech sa zosobášia!
37 A tak ten, kto sa rozhodol zosobášiť so svojou snúbenicou,
dobre robí, ale ten kto sa rozhodol zostať slobodný, urobil
lepšie rozhodnutie.
38 Tak teda oboje je správne, ale to druhé je lepšie.
39 Žena je viazaná vernosťou, kým žije jej muž. Keď
ovdovie, je voľná a môže sa opäť vydať, no iba za kresťana.
40 Podľa môjho názoru však bude šťastnejšia, ak to neurobí,
a nazdávam sa, že aj ja sa môžem odvolávať na vedenie Božím
Duchom.

8

Mäso obetované modlám
1 A teraz k otázke jedenia mäsa zo zvierat obetovaných
pohanským modlám. Pravdou je, že všetci vieme ako
to je. Poznanie však nie je všetko – môže viesť človeka
k povýšenosti, ale len láska povznáša.
2 Ak má niekto pocit, že pozná odpoveď na každú otázku,
pravdepodobne toho ešte veľa nevie.
3 Ale ak niekto Boha miluje, Boh o ňom vie a pozná ho.
4 Čo sa týka mäsa zasväteného pohanským modlám, vieme,
že modly nič neznamenajú. Nie je iný Boh okrem toho
jediného.
5 Ak sa im tiež hovorí „bohovia“ – a takých „bohov“
a „pánov“ je na nebi i na zemi naozaj mnoho –

6 my máme len jedného Boha, nášho Otca, od ktorého
všetko pochádza a ktorému my všetci patríme. A máme len
jedného Pána, Ježiša Krista, prostredníctvom ktorého bolo
všetko stvorené a aj nám dal život.
7 Avšak nie všetci dospeli k tomuto poznaniu. Niektorí ešte
len nedávno sami uctievali modly, a preto v prijímaní takého
mäsa vidia náznak modloslužby. Oslabuje to ich svedomie
a cítia sa poškvrnení.
8 Je pravda, že jedlo nás v Božích očiach nerobí lepšími. Ak
mäso obetované modlám nejeme, o nič neprichádzame, ak
ho jeme, nič tým nezískavame.
9 Musíte však byť opatrní, aby váš slobodný postoj nepo-
horšil slabších vo viere.
10 Keď totiž teba, ktorý vieš o čo ide, uvidí niekto sedieť za
stolom v pohanskom chráme, môžeš tým ovplyvniť jeho slabé
svedomie a bude tiež jesť mäso obetované modlám.
11 A keď bude robiť niečo proti hlasu svojho svedomia,
budeš to vlastne ty, kto svojho slabšieho brata, za ktorého
tiež Kristus umrel, privedieš do záhuby.
12 Prehrešovať sa takto proti bratom a útočiť na ich neisté
svedomie znamená hrešiť proti samotnému Kristovi.
13 Ak by teda moje jedlo malo byť príčinou bratovho pádu,
radšej sa toho jedla zrieknem, aby som ho nepriviedol k pádu
do hriechu.

9

Práva apoštolov

1 Nie som vari slobodný? Či vari nie som apoštol Ježiša
Krista? Či som sa vari nestretol s Ježišom, naším Pánom? Nie
ste vari výsledkom toho, čo Pán cezo mňa vykonal?
2 Ak ma aj niektorí nepovažujú za apoštola, pre vás ním
som. Veď vy ste dôkazom, že som Pánovým apoštolom.
3 Keď ma súdia, obhajujem sa takto:
4 „Či nemáme právo na jedlo a pitie za našu prácu?
5 Nemáme právo brať so sebou veriacu manželku ako
ostatní apoštoli a Ježišovi bratia či Peter?
6 Prečo si iba ja a Barnabáš máme zarábať na živobytie?
7 Či ste už videli vojaka, ktorý by slúžil v armáde za vlastné
peniaze? Alebo hospodára, ktorý by nejedol hrozno z vinice,
ktorú sám vysadil? Alebo niekoho, kto sa stará o stádo
a nepije mlieko, ktoré získa?
8 Myslíte, že sú to len moje vlastné myšlienky? Nehovorí to
isté i Zákon?“

9 Veď v Mojžišovom zákone je napísané: „Nedáš náhubok
volovi, ktorého používaš pri mlatbe.“ Keď dal Boh takýto
príkaz, mal na mysli iba zvieratá?
10 Netýka sa to vari aj nás? Áno, bolo to napísané aj pre
nás: veď aj ten, kto orie, alebo ten, kto mláti, robia tak
v nádeji, že budú mať podiel na úrode.
11 Ak sme medzi vami rozsievali večné hodnoty, či nemáme
právo očakávať, že budeme mať podiel na vašich všedných
veciach?
12 Ak majú u vás toto právo iní, nemáme naň vari oveľa
skôr nárok aj my? A napriek tomu sme toto svoje právo nikdy
nevyužili: radšej budeme znášať biedu, len aby sme neboli
prekážkou v šírení evanjelia o Kristovi.
13 Alebo vari neviete že tí, ktorí konajú službu v chráme,
dostávajú z chrámu svoje jedlo a tí, čo slúžia pri oltári,
dostávajú svoj diel z obetí?
14 Tak to ustanovil aj Pán, že tí, ktorí zvestujú evanjelium,
majú mať z neho aj svoje živobytie.
15 Napriek tomu som túto možnosť nikdy nevyužil a
ani teraz to nepíšem preto, že by som sa niečoho takého
dožadoval. Radšej by som zomrel, než by mal niekto zmariť
to, na čo som bol až dosiaľ hrdý.
16 Tým, že hlásam dobrú správu, sa však nechválim; je to
moja povinnosť a beda mi, keby som evanjelium nezvesto-
val.
17 Ak to robím z vlastného rozhodnutia, mám nárok na
odmenu. Boh si ma však povolal a ja plním zverenú úlohu.
18 Čo je teda mojou odmenou? Mám tú prednosť, že som
sa rozhodol prinášať dobrú správu zadarmo a nevyužívať to,
čo mi ako kazateľovi evanjelia právom patrí.

Sloboda apoštola Pavla

19 A tak, hoci som slobodný od všetkých, dobrovoľne som
sa dal do služby všetkým, aby som čo najviac ľudí získal pre
Krista.
20 Aby som získal Židov, žil som medzi nimi ako Žid. Aby
som získal tých, ktorí dbajú na ustanovenia Mojžišovho
zákona, podriadil som sa im aj ja (hoci nimi už nie som
viazaný).
21 A aby som získal tých, čo sú zákonu úplne vzdialení, bol
som medzi nimi, akoby som aj ja bol bez zákona (hoci nežijem
bez Božieho zákona – zaväzuje ma predsa zákon Kristov).
22 Pre slabých som sa stal slabým, aby som získal slabých.
Každému som sa snažil priblížiť na jeho úrovni, aby som aspoň
niektorých zachránil.

23 Ale k tomu všetkému ma vedie snaha, aby šírenie evanjelia napredovalo a aby som aj ja mohol mať podiel na jeho požehnaniach.
24 Či neviete, že tí, ktorí bežia na pretekoch, bežia síce všetci, ale iba jeden môže dostať cenu? Bežte teda tak, aby ste ju získali!
25 Každý pretekár sa potrebuje cvičiť v zdržanlivosti. Oni to robia preto, aby získali pozemské vavríny, nám však ide o večnú odmenu.
26 Keď teda bežím, nie bez cieľa; keď bojujem, nie tak, akoby som bil do prázdna.
27 Ale krotím svoje telo a cvičím ho v zdržanlivosti, aby sa nestalo, že by som druhým kázal, no sám zlyhal.

10

Výstraha pred modlárstvom

1 Chcem bratia, aby ste pochopili, čo sa stalo našim otcom. Nad všetkými sa vznášal Boží oblak a všetci prešli cez more.
2 Takto boli pokrstení v oblaku a mori ako Mojžišovi nasledovníci.
3 Všetci sa sýtili tým istým duchovným pokrmom
4 a všetci pili z toho istého duchovného prameňa. Pili totiž z duchovnej skaly, ktorá ich stále sprevádzala, a tou skalou bol Kristus.
5 A predsa väčšina z nich Bohu radosť nespravila; ich mŕtve telá naplnili púšť.
6 Nech sa nám stanú výstražným príkladom, aby sme netúžili po zlom ako oni.
7 Preto nebuďte modlármi ako tí, o ktorých je napísané: „Urobili si veľkú slávnosť, jedli a pili a potom tancovali okolo zlatého teľaťa.“
8 Ani sa neoddávajte smilstvu ako niektorí z nich, a za jediný deň ich zomrelo dvadsaťtritisíc.
9 Nesnažte sa zistiť, ako ďaleko môžete zájsť vo svojom hriechu proti Pánovi ako tí na púšti a potom hynuli od uštipnutia hadov;
10 ani nereptajte, ako to niektorí z nich robili a zahynuli rukou zhubcu.
11 To, čo sa im stalo, je akoby predobrazom a je to zapísané na naše napomenutie. Veď žijeme blízko času konca.
12 Dávajte si pozor, aby ste nepadli; najmä tí, ktorí si myslia, že stoja pevne.
13 Veď doteraz ste boli vystavení len obyčajným ľudským pokušeniam. Bohu však môžete dôverovať. Ak aj prídu skúšky, nedopustí, aby ste podľahli, ale ukáže vám z nich východisko a dá vám silu obstáť.

14 Preto, moji milovaní, utekajte pred modloslužbou!
15 Hovorím s vami ako s rozumnými ľuďmi. Urobte si svoj
názor na to, čo hovorím:
16 Je vari kalich požehnania, za ktorý ďakujeme, niečím
iným, než našou účasťou na krvi Kristovej? Je vari chlieb,
ktorý lámeme, niečím iným, než našou účasťou na Kristovom
tele?
17 A keďže je jeden chlieb, hoci je nás veľa, tvoríme jedno
telo, lebo všetci jeme z toho istého chleba.
18 Pozrite sa na izraelský národ: Nespája vari tých, čo jedia
obete, spoločná služba pri obetovaní Bohu?
19 Čo tým chcem povedať? Že modla je bohom? Alebo
mäso obetované modle má nejakú moc?
20 Vôbec nie! Veď obete, ktoré pohania prinášajú, obetujú
démonom, nie Bohu. Hovorím to, lebo nechcem, aby ste mali
s démonmi čosi spoločné.
21 Nemôžete sa predsa súčasne hlásiť k Bohu aj k zlým
mocnostiam.
22 Alebo chcete Boha vyprovokovať k prejavu žiarlivosti? Ste
snáď mocnejší ako on?

Sloboda veriaceho

23 Áno, kresťanovi je všetko dovolené, ale nie všetko je na
osoh. Všetko je dovolené, ale nie všetko slúži na dobro aj
ostatným.
24 Nikto nech nesleduje svoj vlastný prospech, ale dobro
toho druhého.
25 Všetko, čo sa predáva u mäsiarov, pokojne jedzte
a nezaťažujte svoje svedomie zbytočne tým, či to náhodou
nebolo obetované modlám.
26 Lebo: „Pánova je zem, i všetko, čo je na nej.“
27 A keď vás pozve neveriaci na návštevu a rozhodnete sa
tam ísť, jedzte s pokojným svedomím všetko, čo vám predloží
a nezisťujte pôvod toho jedla.
28 Keď vás však niekto upozorní, že to jedlo bolo obetované
pohanským božstvám, nejedzte to kvôli tomu, ktorý vám to
oznámil a jeho svedomiu.
29 Áno, mám na mysli jeho svedomie, nie vaše. Prečo by
mala byť moja sloboda obmedzená cudzím svedomím?
30 Či ma niekto môže odsudzovať za to, čo vďačne prijímam
z Božej ruky?
31 Všetko, čo robíme – či už je to jedenie, či pitie, alebo
čokoľvek iné – všetko má slúžiť na Božiu oslavu.
32 Nebuďte preto pohoršením ani Židom, ani pohanom, ani
kresťanom.

33 Aj ja sa vždy usilujem vyjsť každému v ústrety
a nesledujem svoj prospech, ale dobro tých druhých, aby
ich bolo zachránených čo najviac.

11

1 Nasledujte môj príklad, ako aj ja nasledujem Krista.

Ženy pri bohoslužbách

2 Inak vás musím pochváliť, že na mňa nezabúdate a držíte
sa toho, čo som vás naučil.
3 Bol by som však rád, keby ste pochopili, že hlavou
každého muža je Kristus, hlavou ženy je jej manžel a hlavou
Krista je Boh.
4 Každý muž, ktorý sa modlí alebo prorokuje so zakrytou
hlavou, zneuctieva svoju hlavu – Krista.
5 A každá žena, ktorá sa modlí alebo prorokuje s nezakrytou
hlavou, zneuctieva toho, kto je jej hlavou; je to, akoby si dala
vyholiť svoju hlavu.
6 Keď si teda žena nezahaľuje hlavu, môže si rovno ostrihať
vlasy. Ak to však považuje za potupu, nech sa radšej zahaľuje.
7 Muž si nemá zakrývať hlavu, lebo je obrazom Boha a jeho
charakteru a žena je mužovou pýchou
8 Veď nebol stvorený muž zo ženy, ale žena z muža.
9 A preto bola žena stvorená pre muža, nie muž pre ženu.
10 Z tohto dôvodu – a tiež kvôli anjelom – má mať žena na
svojej hlave znamenie autority.
11 Ale ak žijeme v Kristovi, potom žena nie je nezávislá od
muža a ani muž nie je nezávislý od ženy.
12 Veď ako žena pochádza z muža, tak sa aj muž rodí zo
ženy, ale všetko pochádza od Boha.
13 Sami teda posúďte, či sa patrí, aby sa žena modlila k Bohu
s neprikrytou hlavou.
14 Či nie je všeobecným pravidlom, že keď má muž dlhé
vlasy, nepridáva mu to na vážnosti,
15 pričom ženu dlhé vlasy ctia? Veď jej boli dané ako závoj.
16 Ale ak by sa o tom chcel niekto škriepiť, nech vie, že nič
podobné nemáme vo zvyku ani my, ani ostatné Božie zbory.

Rozdelenie spoločenstva

17 Keď už vám dávam tieto príkazy, nemôžem vás pochváliť
za to, že vaše spoločné stretnutia sú vám skôr na škodu, než
na prospech.
18 Počul som, a niečo pravdy na tom asi bude, že keď sa ako
spoločenstvo veriacich stretávate, sú medzi vami roztržky.
19 Takéto rozdelenie je dobré akurát tak na to, aby sa
ukázalo, kto to myslí s Bohom naozaj vážne.

20 Ale vaše spoločné stolovanie sa potom nemôže nazývať
večera Pánova.
21 Každý sa ponáhľa, aby zjedol a vypil, čo si sám priniesol,
a tak sa niektorí prejedajú, ba aj sa pripijú, kým iní zostávajú
hladní.
22 To sa nemôžete najesť doma? Alebo chcete znevážiť
Božiu cirkev a ponížiť chudobných? Za to vás naozaj
nemôžem chváliť.

Večera Pánova

23 Ja som vám predsa odovzdal, čo mi Pán zveril: V tú noc,
keď bol Pán Ježiš zradený, vzal chlieb,
24 poďakoval zaň Bohu, lámal ho a povedal: „Toto je moje
telo, ktoré sa obetuje za vás. To robte na moju pamiatku.“
25 Podobne po večeri zdvihol kalich a povedal: „Tento
kalich je nová zmluva medzi Bohom a vami, spečatená mojou
krvou. Robte to na moju pamiatku, kedykoľvek budete
z neho piť.“
26 Vždy, keď takto spoločne budete jesť a piť, zvestujete
Pánovu smrť až do jeho príchodu.
27 Preto ak niekto je tento chlieb a pije z kalichu Pánovho
ľahkovážne, znevažuje obeť Kristovu a berie tak na seba
spoluvinu za jeho smrť.
28 Skúmajte teda každý sám seba a až potom nech je z toho
chleba a pije z kalicha.
29 Lebo kto si pritom neuvedomí, že tu ide o telo Pána
Ježiša, je a pije na vlastné odsúdenie.
30 Preto je u vás toľko chorých, slabých a niektorí umierajú.
31 Keby sme boli ochotní posúdiť samých seba, neboli by
sme súdení.
32 Ale keď nás súdi Pán, chce nám tým pomôcť, aby nás
potom nemusel odsúdiť s ostatným svetom.
33 Preto vás prosím, bratia, aby ste pri spoločných stretnu-
tiach čakali, až sa zídete všetci a až potom jedli.
34 Kto by nemohol vydržať od hladu, nech sa naje doma,
aby vaše stretnutia neboli dôvodom na odsúdenie. Ostatné
zariadim, keď prídem.

12

Duchovné dary

1 Čo sa týka duchovných darov, bol by som nerád, aby ste
v tej veci nemali jasno.
2 Sami viete, že keď ste ešte boli neveriaci, uctievali ste
mŕtve a nemé modly, ku ktorým vás to ťahalo.

3 Preto vám oznamujem, že nikto, koho vedie Boží Duch,
nepohŕda Kristom. A Ježiša ako svojho Pána vyznáva len ten,
koho vedie Svätý Duch.
4 Je mnoho rozmanitých obdarovaní, ale Duch je ten istý.
5 Je mnoho rôznych spôsobov služby, ale Pán je stále ten
istý.
6 Je mnoho rôznych prejavov moci, ale Boh je ten istý a on
to všetko pôsobí.
7 Každému človeku je daný zvláštny prejav Ducha na
spoločný úžitok.
8 Jednému Boží Duch dáva slovo múdrosti, inému dáva ten
istý Ducha slovo poznania.
9 Ďalšiemu dáva ten istý Duch zvláštny dar viery, inému
schopnosť uzdravovať v tom istom Duchu.
10 Niekomu zasa dáva schopnosť konať zázraky, ďalšiemu
prorokovať, niekomu možnosť rozlišovať duchov, niekomu
rôzne druhy jazykov a inému schopnosť tlmočiť tieto jazyky.
11 To všetko je dielom jedného a toho istého Ducha, ktorý
rozdeľuje každému jednotlivo podľa svojej vôle.

Cirkev – telo Kristovo

12 Veď s Kristom je to tak, ako s telom, ktoré je síce jedno, ale
skladá sa z mnohých častí a tie, hoci ich je veľa, tvoria spolu
jeden celok.
13 Tak aj každý z nás – Žid alebo pohan, otrok alebo
slobodný občan – bol pokrstený do jedného spoločného tela
prostredníctvom jedného Ducha a všetci sme sa napili z toho
istého Ducha.
14 Telo predsa nie je jediný orgán, má mnoho častí.
15 Ak by noha povedala: „Ja nepatrím k telu, lebo nie je
ruka“, neznamená to, že by prestala patriť k telu.
16 Alebo keby ucho povedalo: „Ja nepatrím k telu, keď nie
som oko“, či preto prestane byť časťou tela?
17 Veď keby celé telo bolo okom, ako by mohlo počuť?
A keby celé bolo uchom, kde by bol čuch?
18 Boh však dal do tela rôzne orgány a každému z nich určil
jeho úlohu podľa svojho uváženia.
19 Keby bolo všetko tvorené jediným orgánom, kde by bolo
telo?
20 Takto máme mnoho rozličných orgánov, ale všetky
dovedna tvoria jedno telo.
21 Oko nemôže povedať ruke: „Nepotrebujem ťa!“, ani
hlava nohám: „Zaobídem sa bez vás!“
22 Skôr naopak: práve tie zdanlivo podradné orgány sú
nenahraditeľné

23 a práve tým častiam tela, ktoré pokladáme za menejcenné, venujeme najväčšiu pozornosť a tie, ktoré považujeme
za neslušné, zaodievame zvlášť pozorne –
24 na rozdiel od ostatných častí tela. Boh ustrojil naše telo
tak, aby sa prehliadaným častiam dostalo viac pozornosti.
25 To preto, aby v tele nedochádzalo k hádkam, ale aby sa
jednotlivé časti o seba navzájom starali.
26 Keď trpí jeden orgán, trpia spolu s ním aj všetky ostatné.
Keď je jeden z nich vyznamenaný, radujú sa s ním všetky.
27 Vy ste Kristovo telo a každý z vás je časťou jeho tela.
28 V cirkvi Boh ustanovil ako prvých apoštolov, druhých pro-
rokov, tretích učiteľov, ďalej dal moc konať obdivuhodné činy,
potom schopnosť uzdravovať, dar pomáhať, dar spravovať
cirkev či hovoriť rôznymi jazykmi.
29 Vari sme všetci apoštolmi? Sú všetci prorokmi či učiteľmi?
Majú všetci moc robiť zázraky?
30 Všetci majú dar uzdravovať? Všetci hovoria rôznymi
jazykmi a všetci ich vedia vykladať?
31 Usilujte sa dosiahnuť oveľa dôležitejšie dary.
Chcem vám však ukázať oveľa lepšiu cestu.

13

Hymnus lásky

1 Ak hovorím jazykmi ľudskými i anjelskými, ale lásku
nemám, som iba cvendžiaci zvon a duniaci gong.
2 Ak mám dar prorokovať, rozumieť všetkým tajomstvám
a každej múdrosti a ak mám takú veľkú vieru, že môžem aj
vrchy prenášať, ale lásku nemám, nie som ničím.
3 Ak rozdám všetok svoj majetok, aby som nasýtil chu-
dobných, keď sa dám pre vieru hoc aj upáliť, ale lásku nemám,
nič mi to neosoží.
4 Láska je trpezlivá, láska je vľúdna, nezávidí. Láska sa
nevystatuje a nie je domýšľavá,
5 nekoná nečestne, neusiluje sa o vlastný prospech, nie je
zlostná, nespomína na krivdy,
6 neraduje sa zlým veciam, ale teší sa z pravdy.
7 Všetko znáša, za každých okolností verí, má nádej a všetko
vydrží.
8 Láska nikdy neprestáva, no proroctvá pominú, jazyky
umĺknu, poznanie sa rozplynie.
9 Veď všetky naše vedomosti sú neúplné a všetko prorokovanie čiastočné.
10 Keď ich miesto zaujme dokonalosť, všetko neúplné sa
pominie.

11 Kým som bol dieťaťom, hovoril som ako dieťa, premýšľal
som ako dieťa, uvažoval som ako dieťa. Keď som však dospel,
zanechal som všetko detské.
12 Teraz vidíme len čosi ako zahmlený obraz v zrkadle, ale
potom uvidíme tvárou v tvár. Zatiaľ poznám iba čiastočne,
potom však budem poznať v plnosti tak, ako Boh pozná mňa.
13 Teraz zostávajú tri veci: viera, nádej a láska. Ale
najväčšia z nich je láska.

14

Cudzie jazyky v kresťanskom spoločenstve

1 Nech vám teda záleží na láske. O duchovné dary sa tiež
usilujte, ale predovšetkým, aby ste prorokovali.
2 Keď niekto hovorí neznámym jazykom, nehovorí to
ľuďom, ale Bohu; nikto mu nerozumie a tak to, čo pod
vplyvom Ducha hovorí, zostáva tajomstvom.
3 Ak však niekto prehovorí zrozumiteľne, je to pre jeho
poslucháčov posilnením, povzbudením a potešením.
4 Neznámy jazyk má význam len pre toho, kto ním hovorí,
kým zvestovanie Božej vôle buduje kresťanské spoločenstvo.
5 Prajem si, aby ste všetci hovorili inými jazykmi, ale dávam
prednosť tomu, aby ste prinášali zrozumiteľné posolstvo.
Ten, kto prináša zrozumiteľné posolstvo, je dôležitejší než
ten, kto hovorí v jazykoch; veď takéto hovorenie môže byť
cirkvi na úžitok, len ak to niekto aj vysvetlí.
6 Bratia, aký úžitok by ste mali z toho, keby som k vám
prišiel a hovoril v rôznych jazykoch, ale nepriniesol by som
žiadne odhalenie, ani poznanie, ani zrozumiteľné posolstvo
od Boha, ani poučenie?
7 Podobne ako neživé hudobné nástroje ako flauta či harfa
musia hrať tóny čisto, inak by nikto nerozoznal melódiu.
8 A keby trúbka vydala nejasný zvuk, kto v tom rozozná
signál do boja?
9 Tak je to aj s vami: ak vaša reč nie je zrozumiteľná, ako
ľudia zistia, čo hovoríte? Budete hovoriť len do vetra.
10 Na svete sa hovorí najrôznejšími jazykmi a každému
z nich sa dá rozumieť.
11 Ak však niekto bude hovoriť jazykom, ktorému nerozu-
miem, budeme si navzájom cudzincami – ja pre neho a on
pre mňa.
12 Keď ste takí horliví v získavaní duchovných darov,
usilujte sa o také dary, ktoré pomáhajú budovať cirkev.
13 Preto ten, kto hovorí neznámym jazykom, nech sa modlí,
aby to vedel aj vyložiť.

14 Keď sa totiž niekto modlí takým jazykom, jeho duch sa
síce modlí, ale jeho myseľ z toho nemá žiadny úžitok.
15 Nuž čo robiť? Budem sa modliť duchom aj mysľou,
budem spievať „duchom“, ale aj „mysľou“.
16 Ako by mohol obyčajný človek pripojiť svoje amen
k modlitbe, keby nevedel, čo si hovoril?
17 Áno, ty krásne ďakuješ, ale iný z toho nič nemá.
18 Som vďačný Bohu, že hovorím jazykmi väčšmi než
ktokoľvek z vás,
19 ale v zhromaždení poviem radšej päť zrozumiteľných
slov, ktoré ostatných poučia, než tisíce slov
v nezrozumiteľnom jazyku.
20 Bratia, nebuďte detinskí. Nech je vám zlo cudzie ako
bábätkám, ale inak myslite ako dospelí ľudia.
21 V Písme sa hovorí: „Budem sa tomuto ľudu prihovárať
inými jazykmi a ústami cudzincov, ale ani tak ma nebudú
poslúchať,“ hovorí Pán.
22 Jazyky sú znamením nie pre veriacich, ale pre neve-
riacich, proroctvo nie je pre neveriacich, ale pre veriacich.
23 Keď sa všetci zídete ako spoločenstvo veriacich a každý
z vás bude hovoriť cudzím jazykom a príde medzi vás
nezasvätený alebo neveriaci človek, nepovie vari, že ste sa
pomiatli?
24 No keď všetci budete zrozumiteľne hovoriť Božiu pravdu
a príde niekto nezasvätený alebo neveriaci, to, čo počuje, ho
bude usvedčovať z hriechu a odsudzovať.
25 Najavo vyjdú jeho najtajnejšie myšlienky, takže padne
na kolená, pokorí sa pred Bohom a vyzná: „Naozaj je Boh
s vami!“

Poriadok pri bohoslužbách

26 Čo z toho vyplýva, bratia? Keď sa zídete, jeden poslúži
chválospevom, druhý slovami učenia či zjavením od Boha, iný
svedectvom v cudzom jazyku ďalší jeho výkladom. Všetko má
však slúžiť na spoločný rast všetkých.
27 Ak niekto hovorí cudzím jazykom, nech hovoria najviac
dvaja alebo traja, ale jeden po druhom, a zároveň nech to
niekto vysvetľuje.
28 Ak sa nenájde vykladač, nech taký človek počas zhro-
maždenia mlčí a nech hovorí len sebe a Bohu.
29 Tí, ktorí dostali proroctvo, nech tiež hovoria len dvaja
alebo traja, ostatní nech o tom uvažujú.
30 Ak Boh odhalí niečo ďalšiemu z prítomných, kým druhý
ešte hovorí, treba mu dať slovo.
31 Tak môže proroctvo tlmočiť každý, kto má ten dar, a pre
všetkých to bude slúžiť na poučenie a povzbudenie.

32 Veď kto hovorí z Božieho poverenia, vie sa aj ovládať.
33 Boh nemá rád zmätok, je Bohom pokoja. Tak sa to deje
vo všetkých zhromaždeniach kresťanov.
34 Ženy vo vašom zhromaždení nech mlčia – nie je im
dovolené hovoriť. Majú sa podriaďovať, ako im to prikazuje
aj Zákon.
35 Ak sa chcú na niečo opýtať, nech im to doma vysvetlí
manžel. Nie je vhodné, aby žena hovorila v zhromaždení.
36 Zdá sa vám, že posolstvo od Boha pochádza od vás?
Alebo máte pocit, že ste jediní, kto ho obdržal?
37 Ak niekto z vás tvrdí, že je obdarený slovom od Boha,
alebo má iné dary Božieho Ducha, mal by tým skôr poznať,
že to, čo vám hovorím, je Pánov príkaz.
38 Kto to odmieta uznať, sám nemá nárok na uznanie.
39 Tak teda, milí bratia, proste Boha o to, aby ste mohli
hlásať jeho pravdy a nebráňte hovoriť ani cudzími jazykmi.
40 Všetko nech sa však deje v poriadku a slušnosti.

15

Zmŕtvychvstanie Krista

1 Rád by som vám, bratia, pripomenul radostné posolstvo,
ktoré som vám zvestoval, vy ste ho prijali a tvorí základ vašej
viery.
2 Ak sa evanjelia pridŕžate tak, ako som vám ho zvestoval,
prináša vám záchranu. Inak by vaša viera bola zbytočná.
3 Odovzdal som vám to, čo som sám prijal: že Kristus
zomrel za naše hriechy – tak, ako hovorí Písmo,
4 bol pochovaný a na tretí deň vzkriesený – ako hovorí
Písmo.
5 Potom sa ukázal Petrovi, a potom dvanástim.
6 Neskôr sa ukázal viac než päťsto veriacim naraz. Väčšina
z nich ešte žije, hoci niektorí už zomreli.
7 Potom sa ukázal Jakubovi, a potom ostatným apoštolom.
8 A úplne nakoniec sa ako nedonosenému dieťaťu ukázal aj
mne.
9 Veď ja som najmenší medzi všetkými apoštolmi a nie som
vlastne ani hoden nazývať sa apoštolom po tom, ako som
prenasledoval Božiu cirkev.
10 Len vďaka Božej milosti som tým, čím som. Jeho milosť
voči mne nebola márna – vykonal som oveľa viac ako všetci
ostatní. Nerobil som to však ja, ale, milosť Božia, ktorá sa pri
mne prejavila a sprevádzala ma.
11 Napokon, či už som to ja alebo niekto iný, všetci hlásame
to isté posolstvo, vďaka ktorému ste uverili aj vy.

Vzkriesenie z mŕtvych

12 Ak sa však zvestuje dobrá správa o Kristovi a jeho
zmŕtvychvstaní, ako potom môžu niektorí z vás tvrdiť, že
mŕtvi už nikdy neožijú?
13 Ak by nebolo zmŕtvychvstanie, potom ani Kristus nebol
vzkriesený.
14 A ak Kristus nevstal z mŕtvych, boli by všetky naše
svedectvá zbytočné a vaša viera by bola márna.
15 A nielen to: museli by sme byť považovaní za falošných
svedkov o Bohu. Veď by sme vydávali svedectvo o tom, že Boh
vzkriesil Krista, hoci by ho nevzkriesil, ak vzkriesenie nie je
možné.
16 Ak totiž vzkriesenie z mŕtvych nejestvuje, potom nebol
vzkriesený ani Kristus.
17 A ak Kristus nevstal z mŕtvych, vaša viera je márna a vy
ste ešte stále vo svojich hriechoch.
18 A potom sú stratení aj tí, ktorí verili v Krista a zomreli.
19 Ak je Kristus našou nádejou iba pre tento život, tak sme
najúbohejšími zo všetkých ľudí.
20 Ale Kristus vstal z mŕtvych ako záruka toho, že aj ďalší
mŕtvi budú vzkriesení.
21 Tak, ako prišla na svet smrť cez človeka, tak cez človeka
prišlo aj vzkriesenie z mŕtvych.
22 Lebo ako v Adamovi všetci zomierajú, tak aj v Kristovi
dostanú večný život.
23 Všetko však má svoju postupnosť: najprv vstal Kristus,
a potom pri jeho príchode tí, ktorí mu patria.
24 Koniec nastane vtedy, keď Kristus zničí vládu všetkých
mocností a síl a odovzdá kráľovstvo Bohu Otcovi.
25 On totiž musí kraľovať, kým Boh nepodrobí všetkých
nepriateľov pod jeho nohy,
26 a ako posledný nepriateľ bude zničená smrť.
27 Veď „Boh mu podrobí všetko.“ Keď je však napísané, že
mu podrobí „všetko“, je zrejmé, že s výnimkou Boha, ktorý to
všetko Kristovi podriadil.
28 A až bude Kristus pánom nad všetkým, potom sa aj on
ako Syn podrobí svojmu Otcovi, a tak bude Boh zvrchovaným
vládcom nad všetkým.
29 Ale ak by nebolo vzkriesenia z mŕtvych, aký by potom
malo zmysel, keď sa niektorí dávajú krstiť za mŕtvych? Ak
mŕtvi nevstanú, načo sa za nich dávajú krstiť?
30 Ak nie je vzkriesenie, prečo sa aj my vystavujeme
stálemu nebezpečenstvu?
31 Uisťujem vás pri všetkom, čo pre mňa vďaka Ježišovi
Kristovi, našom Pánovi znamenáte, že každý deň hľadím
smrti do tváre.

32 Keď som vtedy v Efeze podstúpil také ťažké protivenstvá,
a bolo by to len z ľudských pohnútok, aký by to všetko malo
zmysel? Ak nie je zmŕtvychvstanie, tak potom: „Jedzme,
pime, veď zajtra zomrieme!“
33 Takými názormi sa však nedajte zviesť. „Zlá spoločnosť
kazí dobré mravy.“
34 Uvažujte teda triezvo a prestaňte hrešiť! Hovorím to na
vaše zahanbenie, lebo niektorí z vás o Bohu nevedia vôbec
nič!

Budúce vzkriesenie tela

35 Niekto by sa akiste mohol spýtať: „Ako budú vzkriesení
mŕtvi? Aké budú mať telo?“
36 Detinská otázka! Keď semeno zapadne do zeme, vyklíči
z neho nová rastlinka, ono samo však zomrie, zanikne.
37 Nerozsievaš hotovú rastlinku, ktorá potom vyrastie, ale
iba holé zrnko, pšeničné alebo hocaké iné.
38 Boh mu však dáva telo, aké sám určil; každému semienku
jeho vlastné telo.
39 A tie telá nie sú rovnaké: iné telo majú ľudia, iné domáce
zvieratá či vtáky a ryby.
40 Existujú telá pozemské a telá nebeské. Krása tých
nebeských je úplne iná, než krása pozemských.
41 A iný je jas slnka, iný je jas mesiaca a aj každá hviezda
má svoju jedinečnú jasnosť.
42 Tak nejako si môžeme predstaviť aj vzkriesenie
z mŕtvych. Čo je zasiate ako pominuteľné, vstáva ako
nepominuteľné;
43 čo sa zasieva ako ponížené, vstane v sláve; a čo sa
zasieva v slabosti, vstane v moci.
44 Naše pozemské telo pochovajú, vstaneme v tele
duchovnom. Lebo ako existuje telesné, existuje aj duchovné
telo.
45 Ako je napísané, že prvý človek „Adam sa stal živou
bytosťou“, ale posledný Adam je oživujúcim Duchom.
46 Telo nie je na začiatku duchovné, ale telesné, a až potom
bude duchovné.
47 Prvý človek pochádzal z prachu zeme, druhý bude
pochádzať z neba.
48 Aký je ten, ktorý je pozemský, takí sú všetci pozemskí;
a aký nebeský, takí sú všetci nebeskí.
49 A tak, ako sme niesli podobu toho pozemského (Adama),
tak budeme mať raz podobu toho nebeského (Krista).
50 Chcem vám povedať, milí bratia, že naše pozemské
telo z mäsa a krvi nezdedí Božie kráľovstvo, ani pominuteľné
nebude mať podiel na nepominuteľnom.

51 Prezradím vám však tajomstvo: Nie všetci umrieme, ale
všetci budeme premenení;
52 všetci naraz, rýchlo – akoby žmurknutím oka, pri zvuku
posledného trúbenia. Keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení
neporušení a my ostatní budeme premenení.
53 Lebo toto pominuteľné musí na seba vziať
neporušiteľnosť, smrteľné nesmrteľnosť.
54 A keď si pominuteľné oblečie nepominuteľnosť a smrteľné
nesmrteľnosť, vtedy sa naplní to, čo je napísané:
„Smrť je zničená, víťazstvo je dovŕšené!
55 Ó, Smrť, kde sú tvoje víťazstvá? Smrť, kde zmizol tvoj
osteň?“
56 Ostňom smrti je hriech, jeho moc pochádza zo zákona.
57 Ale ďakujme Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo
prostredníctvom nášho Pána Ježiša Krista.
58 A tak, milovaní bratia, zostaňte pevní a nedajte sa otriasť!
Buďte neustále odovzdaní práci na Božom diele! Vedzte, že
nič z toho, čo konáte pre Pána, nie je márne.

16

Osobné plány a pokyny

1 Teraz ešte niekoľko slov k zbierke pre jeruzalemských
kresťanov. Odporúčam vám rovnaký postup, aký som
navrhol v Galácii:
2 v prvý deň týždňa si doma odložte zo svojho týždenného
príjmu toľko, koľko môžete ušetriť, aby sa zbierka nerobila až
pri mojom príchode.
3 Keď prídem, vyšlem so sprievodným listom tých, ktorých
odporučíte, aby priniesli váš dar do Jeruzalema.
4 Ak bude potrebné, aby som šiel aj ja, pripojím sa k nim.

Pavlove plány

5 Prídem k vám, keď skončím svoje putovanie po
Macedónsku, ktorým len prechádzam.
6 U vás by som sa rád zdržal trošku dlhšie, možno celú zimu.
Vy mi potom pomôžete s ďalšou cestou.
7 Nechcem vás vidieť iba letmo, len tak prejsť cez Korint,
dúfam, že Pán mi dovolí pobudnúť medzi vami dlhšie.
8 V Efeze zostanem pravdepodobne až do Turíc,
9 lebo sa mi tu otvorili dvere pre veľkú a účinnú službu,
i keď protivníkov je tiež mnoho.
10 Keď k vám príde Timotej, dbajte, aby sa medzi vami cítil
príjemne, veď pracuje pre Pána rovnako ako ja.

11 Nech ním teda nikto nepohŕda. Na spiatočnú cestu ho
potom vypravte s prianím pokoja. Budem ho čakať a teším sa
na všetkých, ktorí prídu s ním.
12 Čo sa týka brata Apolla, dlho som ho prehováral, aby
k vám odcestoval s ostatnými, ale tentoraz cítil povinnosť
zostať inde. Príde k vám hneď, len čo bude môcť.

Záverečné výzvy a pozdravy

13 Bdejte, stojte verne vo viere, majte odvahu a buďte silní!
14 Všetko nech sa medzi vami deje v láske.
15 Mám k vám ešte jednu prosbu: Pamätáte sa, že Štefan
a jeho rodina sa prví v Acháji stali kresťanmi a svoj život
zasvätili službe ostatným veriacim.
16 Vážte si ich a rešpektujte všetkých, ktorí pracujú na
spoločnom diele.
17 Som veľmi rád, že Štefan, Fortunát a Achaikos prišli, aby
mi svojou prítomnosťou vynahradili vašu neprítomnosť.
18 Veľmi ma tým povzbudili, ako iste aj vás. Takých ľudí si
treba vážiť.

Pozdravy

19 Srdečne vás všetkých pozdravujú kresťanské zbory
v Ázii. Zvlášť vás pozdravujú Akvila s Priskou a spoločenstvo
veriacich, ktoré sa u nich schádza.
20 Od všetkých tunajších bratov vám odovzdávam pozdravy.
Pozdravte sa navzájom láskavým objatím!
21 Napokon pripisujem pozdrav vlastnou rukou.
22 Kto nemiluje Pána, nech je prekliaty! Maranatha!
23 Nech je s vami milosť Ježiša, nášho Pána.
24 Zostávam s vami spojený v láske Ježiša Krista.

Druhý list apoštola Pavla kresťanom v Korinte

1 Od Pavla, z vôle Božej apoštola Ježiša Krista, a od nášho
brata Timoteja Božej cirkvi v Korinte a Božiemu ľudu v celej
Acháji:
2 Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša
Krista.

Vďaka za Božiu pomoc

3 Nech je vzdaná chvála nášmu Bohu a Otcovi nášho Pána
Ježiša Krista, Otcovi plnému milosrdenstva a Bohu všetkého
potešenia.
4 On nám pomáha v každom trápení, aby sme aj my mohli
potešovať tých, ktorí prechádzajú akýmkoľvek trápením.
Pomáhať im môžeme tak, ako aj Boh pomáha nám.
5 Veď ako do nášho života prichádzajú Kristove utrpenia,
tak sa prostredníctvom Krista zväčšuje naše povzbudenie.
6 Keď prežívame súženie, je to pre vaše potešenie
a záchranu; keď sme potešovaní, je to na vaše povzbudenie,
aby ste trpezlivo znášali to isté utrpenie ako my.
7 A pokiaľ ide o vás, máme pevnú nádej; vieme totiž, že ako
sa vás dotýka utrpenie, tak môžete prežívať aj povzbudenie.
8 Bratia, nechcem pred vami tajiť súženie, ktoré sme prežili
tu, v Malej Ázii. Doľahlo na nás veľmi ťažko a bolo to viac, než
sme boli schopní uniesť. Boli sme zúfalí a báli sme sa o svoj
život.
9 Už sme sa dokonca zmierili s rozsudkom smrti; to preto,
aby sme sa nespoliehali sami na seba, ale len na Boha, ktorý
kriesi mŕtvych.
10 Vytrhol nás doslova z náručia smrti a vyslobodí nás opäť.
On sa stal našou nádejou, áno, on nás vyslobodí!
11 Potrebujeme však aj vašu pomoc: modlite sa za nás. Ak
sa za nás bude modliť mnoho ľudí a my obdržíme dar milosti,
mnohí za nás budú vďační.

Pavlov vzťah ku Korinťanom

12 Sme hrdí na to, že môžeme s čistým svedomím povedať,
že na tomto svete, a zvlášť medzi vami, sme žili čestne
a úprimne, tak ako nás viedol Boh. Nechali sme sa viesť Božou
milosťou, nie ľudskou múdrosťou.
13 V našich listoch nie je nejaké skryté posolstvo, dá sa im
porozumieť, keď ich čítate. Dúfam, že raz celkom pochopíte,
14 čo ste už vari pochopili aspoň čiastočne: v deň príchodu
nášho Pána Ježiša budeme my vašou chválou a vy zasa našou.

15 V tejto dôvere som vás chcel navštíviť dvakrát, aby ste
mali dvojnásobné požehnanie.
16 Mal som v úmysle zastaviť sa u vás už na ceste do
Macedónska a potom ísť do Judska opäť cez Korint.
17 Myslíte, že som bol pri svojom rozhodovaní ľahkovážny?
Máte pocit, že konám ako ľudia v tomto svete; hovorím vari
„áno, áno“, ale dá sa to vysvetliť aj ako „nie, nie“?
18 Boh je mojím svedkom, že keď vám hovorím „áno“,
nemyslím tým „nie“.
19 Ani Boží Syn, Ježiš Kristus, tak ako sme vám zvestovali so
Silvánom a Timotejom, nebol mužom dvoch tvárí; vždy hovoril
jasne.
20 Jeho osoba je hmatateľným „áno“ na všetky Božie za-
sľúbenia. Preto aj prostredníctvom neho znie naše „amen“
na Božiu slávu.
21 Veď je to Boh, kto nás spolu s vami robí pevnými v Kristovi
a povolal nás do služby.
22 To on nám dal znamenie svojho vlastníctva a dal nám do
srdc svojho Ducha ako záruku všetkého, čo pre nás pripravil.
23 Pán Boh vie, že to nebolo inak, ako vám tu píšem: do
Korintu som nakoniec neprišiel len zo súcitu k vám.
24 Nie sme totiž pánmi, ktorí vám chcú určovať, ako máte
veriť, ale vám pomáhame, aby ste mohli prežívať radosť, veď
vo viere stojíte pevne.

2

1 Rozhodol som sa totiž, že vám nechcem opäť priniesť
zármutok.
2 Ak by vám moja návšteva mala priniesť zármutok, kto by
ma potom potešil? Vari vy, keď vás zarmútim?
3 Preto som vám písal, aby som pri svojom príchode nebol
zarmútený tými, ktorí by ma mali potešiť. Spolieham sa totiž
na vás, že moja i vaša radosť bude spoločná.
4 Keď som vám písal, trpel som, mal som bolesť v srdci a slzy
v očiach. Nechcel som vás raniť, ale naopak, ukázať vám
hĺbku mojej lásky k vám.

Trest a odpustenie

5 Ak niekto spôsobil zármutok, nespôsobil ho iba mne, ale
čiastočne aj vám všetkým. (Hovorím to takto, lebo na neho
nechcem byť príliš tvrdý.)
6 Myslím, že takému človeku stačí pokarhanie, ktorého sa
mu už od väčšiny z vás dostalo.
7 Teraz zase vy prejavte ochotu odpustiť mu a povzbuďte
ho, aby ho jeho zármutok úplne nepohltil.
8 Prosím vás, aby ste mu prejavili svoju lásku.

9 Svojím listom som vlastne chcel zistiť, či ste vo všetkom
poslušní.
10 Komu odpustíte vy, tomu odpúšťam aj ja. A keď
odpúšťam (ak vôbec mám čo), odpúšťam mu pred Kristovou
tvárou preto,
11 aby nás satan neoklamal; veď jeho zámery poznáme.

Pavlova úzkosť

12 Keď som prišiel do Troady, našiel som tam pripravenú
pôdu pre posolstvo o Kristovi.
13 Znepokojilo ma však, že som sa tam nestretol s bratom
Títom. Rozlúčil som sa teda s nimi a vydal sa ďalej do
Macedónska.

Víťazstvo s Kristom

14 Ďakujem Bohu, že nám za každých okolností dáva víťaziť
v Kristovi a že prostredníctvom nás sa dáva poznať, ako keď
sa šíri vzácna vôňa.
15 My sme akoby Kristovou, Bohu príjemnou vôňou, ktorá
sa šíri medzi všetkých ľudí: tých, čo nachádzajú záchranu,
i tých, ktorí kráčajú do záhuby.
16 Pre jedných sme smrtonosnou vôňou, ktorá vedie
k záhube, pre druhých životodarnou vôňou, ktorá vedie
k životu. Je vôbec niekto schopný plniť takéto poslanie?
17 My nie sme ako mnohí, ktorým sa hlásanie evanjelia
stalo zdrojom zisku. Hovoríme úprimne, ako z Boha pred
Bohom v Kristovi.

3

1 Myslíte, že opäť potrebujeme dokazovať, kým sme? Vari
nám treba (ako niektorým iným) nejaké odporučenie, na
základe ktorého nás prijmete alebo ktoré nám vy sami
vystavíte?
2 Naším najlepším listom ste predsa vy, ktorých máme
zapísaných vo svojich srdciach! Tento list pozná každý
a všetci ho môžu čítať.
3 Na vás je predsa zrejmé, že ste Kristovým listom, ktorý
sme písali nie atramentom, ale Duchom živého Boha; nie na
kamenné dosky, ale do ľudských sŕdc.
4 Niečo také vieme povedať len vďaka dôvere v Boha, ktorú
máme prostredníctvom Krista.
5 Nie je v nás nič, prečo by sme mohli tvrdiť, že máme
schopnosti konať túto prácu. Ak vieme v tejto službe niečo
vykonať, je to len vďaka Bohu.
6 On nás urobil schopnými byť služobníkmi novej zmluvy,
ktorá sa nezakladá na litere, ale na Duchu. Litera zabíja, ale
Duch dáva život.

Sláva novej zmluvy

7 Keď Mojžiš odovzdával izraelskému národu Božie zákony
vytesané na kamenných doskách, na tvári sa mu skvel
odlesk Božej slávy tak veľmi, že oči všetkých prítomných boli
oslepené; a to išlo o zákony, ktorých nedodržiavanie prinášalo
smrť.
8 Nie je vari služba, ktorú Boh koná prostredníctvom svojho
Ducha, omnoho slávnejšia?
9 Ak bola služba, ktorá viedla k odsúdeniu, taká slávna, o čo
väčšia je sláva služby, ktorá môže človeka ospravedlniť!
10 To, čo kedysi oplývalo slávou je dnes ničím v porovnaní so
slávou, ktorá všetko prevýšila.
11 Ak už to, čo bolo iba dočasné, prišlo s takou slávou,
o koľko slávnejšie bude to, čo trvá naveky.
12 Keďže máme takúto nádej, môžeme konať úplne
otvorene.
13 Nemusíme konať ako Mojžiš, ktorý si pred synmi Izraela
zahaľoval tvár, aby nevideli, ako sa jej jas postupne stráca.
14 Mojžišov národ však postihla ešte iná slepota: dodnes,
kedykoľvek sa v synagógach číta stará zmluva, zostáva im jej
pravý zmysel zahalený – a odkryť ho môže len Kristus.
15 A tak až dodnes, keď čítajú z Mojžiša, ich srdcia sú akoby
zahalené závojom.
16 Kto sa však obráti k Pánovi, tomu sa otvoria oči.
17 Ten Pán je Duch a kde vládne Pánov Duch, tam je sloboda.
18 Na našej nezakrytej tvári sa odráža Pánova sláva ako
v zrkadle. Postupne sa stávame jeho čoraz slávnejším obra-
zom tak, ako nás svojou mocou pretvára Duch Pánov.

4

Dočasné utrpenie – večná sláva

1 Sám Pán Boh nám zo svojej milosti zveril túto službu,
preto neklesáme na mysli.
2 Nepotrebujeme skrývať nič nečestné, nepočíname si
ľstivo, neprekrúcame Božie slovo, veď Boh je naším svedkom,
že hovoríme len pravdu, takže všetci môžu mať istotu, že sme
dôveryhodní.
3 Ak naše posolstvo zostáva niekomu nezrozumiteľným,
tak iba tým, čo sa rútia do záhuby.
4 Im boh tohto sveta oslepil neveriacu myseľ, aby nevideli
svetlo radostnej zvesti o sláve Krista, ktorý je Božím obra-
zom.
5 Cieľom našich kázní nie je upútavať pozornosť na seba,
ale na Ježiša Krista ako Pána. My sme iba vašimi služobníkmi
podľa Ježišovej vôle.

6 Veď ten istý Boh, ktorý povedal: „Nech je svetlo uprostred
tmy,“ zažal svoje svetlo aj v našich srdciach, aby sme videli
a poznali Božiu slávu v tvári Ježiša Krista.
7 My sme iba hlinené nádoby, do ktorých Boh vložil svoj
nádherný poklad. Každý musí hneď poznať, že tá zvláštna
moc nepochádza z nás, ale z Boha.
8 Hoci na nás útočia zo všetkých strán, nepodliehame,
niekedy nevieme ako ďalej, ale nie sme zúfalí.
9 Prenasledujú nás, ale nie sme opustení. Ak nás zrazia až
na zem, nezničí nás to.
10 Vždy znovu zakúšame Ježišovo umieranie, aby bol aj
Ježišov život zjavený na našom tele.
11 Veď kým žijeme, dennodenne sme vydávaní na smrť pre
Ježiša, aby sa na našom smrteľnom tele zjavil Ježišov život.
12 My čelíme smrti, aby ste vy žili.
13 Máme však ducha viery, o ktorej je napísané „Uveril som,
preto hovorím.“ Aj my veríme, a preto hovoríme.
14 Vieme totiž, že ten, ktorý vzkriesil z mŕtvych Pána Ježiša,
rovnako vzkriesi aj nás a spolu s vami uvedie do svojej
prítomnosti.
15 To všetko sa deje pre vás, aby prehojná milosť zasiahla
čo najviac ľudí. O to viac bude vďačnosti a tým viac bude Boh
oslávený.

Život z viery

16 Preto sa netreba poddávať malomyseľnosti. Náš
prirodzený život smeruje ku koncu, ale život, ktorý nám dáva
Boh, sa obnovuje deň čo deň.
17 Veď dočasné a ľahké súženie nám prinesie večnú slávu,
ktorá to všetko preváži.
18 Svoj pohľad upierame na neviditeľné veci, nie na
viditeľné. Lebo to, čo sa dá vidieť, je len dočasné, ale veci
neviditeľné sú večné.

5

Nebeský domov

1 Vieme predsa, že až bude príbytok nášho pozemského
života zničený, čaká na nás príbytok od Boha, večný dom
v nebesiach, ktorý nepostavila ľudská ruka.
2 Preto tu na zemi stonáme túžbou, aby sme mohli byť
oblečení do nebeských šiat,
3 aby keď raz budeme vyzlečení, neocitli sme sa nahí.
4 Kým sme totiž v tomto pozemskom stane, stonáme a je
nám ťažko. Nechceme byť totiž vyzlečení, ale prijať odev, aby
to, čo je smrteľné, bolo pohltené životom.

5 Je to Boh, kto nás pripravil na túto zmenu, a ako predda-
vok nám dal svojho Ducha.
6 Preto sa môžeme s dôverou tešiť na náš nebeský domov.
Kým žijeme ako hostia tu na zemi, sme vzdialení od nášho
domova u Pána.
7 Žijeme z viery, nie z toho, čo vidíme.
8 Preto by sme v plnej dôvere a radi opustili tento život a boli
už doma u svojho Pána.
9 Preto sme plní túžby žiť tak, aby z nás mal radosť, už či to
znamená zostať tu v cudzine, alebo odísť do svojej vlasti.
10 Veď nakoniec sa všetci musíme postaviť pred Kristov súd,
kde sa spravodlivo zhodnotí každý dobrý i zlý skutok, ktorý
sme počas života vykonali.

Služba zmierenia
11 A práve táto bázeň pred Pánom nás nabáda presviedčať
ostatných. Boh o nás vie všetko a dúfam, že aj vy vo svojom
srdci viete, aké sú moje pohnútky.
12 Nie, nejdeme opäť hovoriť o tom, prečo by ste nám mali
dôverovať. Chceme vám iba ukázať, že sa za nás nemusíte
hanbiť, a tak sa mohli brániť pred ľuďmi, ktorí sa vystatujú
tým, čo je vidieť a nezáleží im na tom, čo je v srdci človeka.
13 Ak to prospeje Božej sláve, nech nás ľudia pokladajú aj
za bláznov. A že v skutočnosti bláznami nie sme, je užitočné
pre vás.
14 Vo všetkom, čo konáme, nás vedie Kristova láska. Poz-
nali sme totiž, že keď jeden zomrel za všetkých, je to, ako
keby zomreli všetci.
15 A za všetkých zomrel preto, aby tí, čo žijú, nežili už viac
len sami pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal
z mŕtvych.
16 Neposudzujeme preto už nikoho podľa vonkajších
znakov. Aj my sme kedysi takto posudzovali Krista, ale teraz
už tak nerobíme.
17 A preto kto patrí Kristovi, stal sa novým stvorením. Čo
bolo predtým, pominulo, začalo sa niečo celkom nové.
18 To všetko je z Boha, ktorý nás prostredníctvom Ježiša
Krista zmieril so sebou a zveril nám službu zmierenia.
19 Z Božieho poverenia preto prinášame posolstvo zmiere-
nia: Boh prostredníctvom Krista zmieril svet so sebou
a nepočíta ľuďom ich previnenia.
20 Ako Kristovi vyslanci, cez ktorých hovorí Boh, vás
v Kristovom mene prosíme: Zmierte sa s Bohom!
21 Lebo toho, v ktorom nebol žiaden hriech, urobil
hriechom pre nás, aby sme prostredníctvom neho mohli
prijať Božiu spravodlivosť.

6

1 Ako Boží služobníci vás naliehavo prosíme: nepremárnite
milosť, ktorú ste prijali od Boha!
2 Veď Boh hovorí: „V čase milosti som vypočul tvoju
modlitbu a v deň záchrany som ti pomohol.“ Hovorím vám,
že teraz je čas milosti, dnes je deň záchrany.

Vernosť v službe

3 Nikomu nedávame žiadny dôvod na pohoršenie, aby naša
služba nebola spochybnená.
4 Vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci: vo
veľkej vytrvalosti, v ťažkostiach, v utrpení, v bolestiach,
5 v ranách, vo väzení, pri nepokojoch, pri ťažkej práci,
v bezsenných nociach či v pôste.
6 Sme povestní svojou bezúhonnosťou, znalosťami, tr-
pezlivosťou, dobrotou, prítomnosťou Ducha Svätého v nás
a úprimnou láskou,
7 posolstvom o pravde a Božou mocou. Spravodlivosť je
našou zbraňou pre obranu aj útok.
8 Prechádzame slávou i hanobením, predchádza nás dobrá
aj zlá povesť, považujú nás za podvodníkov, ale tiež za
pravdovravných,
9 sme neznámi, a predsa o nás všetci vedia, umierame, ale
stále sme na žive, trestajú nás, ale nie až na smrť.
10 Prežívame zármutok, a predsa sa vždy radujeme, sme
chudobní a predsa mnohých obohacujeme, nič nemáme
a predsa nám všetko patrí.
11 Korinťania, boli sme k vám úprimní, vyliali sme si pred
vami naše srdcia.
12 Nie sme to my, kto sa pred vami uzatvára – vy sami nás
odmietate.
13 Vravím vám to ako svojim deťom: prijmite nás do svojich
sŕdc.

Oddeľte sa od zla

14 Nespriahajte sa s neveriacimi. Čo môže mať spoločné
spravodlivosť a bezprávie? Aké spolužitie môže byť medzi
svetlom a temnotou?
15 Je azda možná nejaká zhoda medzi Kristom a diablom?
16 Aká jednota môže byť medzi Božím chrámom a modlami?
A čo iné sme, ak nie chrám živého Boha? Veď Boh povedal:
„Budem žiť uprostred nich a s nimi budem bývať, ja budem
ich Bohom a oni budú mojím ľudom.“
17 A ďalej hovorí Pán: „Oddeľte sa a odíďte od nich, preč od
všetkého nečistého a ja vás prijmem
18 a budem vaším Otcom a vy mojimi synmi a dcérami,“
vraví všemocný Pán.

7

1 Pamätajte, moji milovaní, že tieto sľuby patria práve
nám. Preto odstráňme všetko, čo znečisťuje telo alebo ducha.
Berme Boha vážne a priveďme k úplnosti svoju svätosť.

Pavlova radosť

2 Otvorte pre nás svoje srdcia! Nikomu z vás sme neublížili,
nikoho nezviedli na zlé, nikoho neoklamali.
3 Nehovorím to preto, aby som vás odsúdil. Veď som vám už
povedal, že v mojom srdci máte také miesto, že sme spojení
na život a na smrť.
4 Dôverujem vám a viem, že s vami môžem hovoriť otvorene.
Som na vás naozaj hrdý. Ste pre mňa veľkým povzbudením
a aj napriek ťažkostiam, ktorými prechádzame, prekypujem
radosťou.
5 Ani príchod do Macedónska nám nepriniesol úľavu: okolo
nás samé nepriateľstvo, v našom vnútri úzkosť.
6 Ale Boh vie potešiť skľúčených. Aj nám dodal odvahu
Títovým príchodom
7 a nielen jeho príchodom, ale aj povzbudením, ktorým ste
ho potešili. Rozprával nám o vašej túžbe stretnúť sa s nami,
o vašej ľútosti a o vašom odhodlaní brániť ma. To všetko ma
naplnilo veľkou radosťou.
8 Aj keď som sa vás svojím listom dotkol, predsa som rád,
že som ho napísal. Keď som videl váš smútok, najprv som
svoje slová ľutoval,
9 teraz sa však radujem: nie pre vaše slzy, ale preto, že vás
priviedli k zmene. Boh použil bolesť ako liek na vašu nápravu,
takže sme vám nijako neublížili.
10 Ľútosť, ktorej pôvodcom je Boh, vedie človeka k zmene,
a tým aj k jeho záchrane; preto je na mieste. Ale zármutok,
ktorý je len ľudský, vedie človeka k záhube.
11 Vidíte, čo vo vás vyvolala ľútosť podľa Božej vôle? Preč
je ľahostajnosť: ste naplnení horlivosťou, záujmom, bázňou,
túžbou a pripravenosťou potrestať zlo. Ukázali ste, že ste
pripravení urobiť pre nápravu všetko čo môžete.
12 Keď som vám písal, nebolo to kvôli tomu, kto sa dopustil
krivdy, ani kvôli tomu, komu ukrivdili, ale aby ste pred
Bohom ukázali svoju oddanosť voči nám.
13 A to nás povzbudilo.

Ešte viac nás však potešilo, akú radosť z vás mal Títus
a koľko duchovnej sily u vás načerpal.
14 Nič som nemusel odvolávať z chvály, ktorú o vás počul
odo mňa. Vždy som hovoril iba pravdu, aj Títus sa mohol
teraz presvedčiť, že som nezveličoval.

15 Jeho srdcu ste teraz ešte bližší, keď si spomína, ako ste ho
v pokore prijali a ako ochotne ste konali podľa jeho pokynov!
16 Som šťastný, že vám môžem vo všetkom dôverovať.

8

Pomoc pre jeruzalemský zbor

1 Chceme, bratia, aby ste vedeli, ako veľmi sa prejavila
Božia milosť v kresťanských zboroch v Macedónsku.
2 Hoci sa museli boriť s mnohými ťažkosťami a podstúpiť
nejednu tvrdú skúšku, z ich nesmiernej radosti a veľkej
chudoby vzišla bezhraničná štedrosť.
3 Bol som svedkom toho, ako dobrovoľne dávali podľa
svojich možností, ba často dokonca oveľa viac.
4 Oni sami nás prosili, aby mali možnosť zúčastniť sa tejto
pomoci pre Boží ľud v Jeruzaleme.
5 Ich obetavosť predstihla všetky naše očakávania. Nechali
sa viesť Bohom, a tak sa najprv úplne odovzdali Pánovi,
a potom aj nám.
6 Preto sme vyzvali Títa, aby u vás dokončil dielo lásky,
ktoré už predtým začal.
7 Ako ste vo všetkom bohatí: vo viere, v slove, v poznaní,
v horlivosti aj v láske k nám, buďte bohatí aj v tomto diele
milosti.
8 Neberte to ako príkaz. O nadšení ostatných vám hovorím,
aby som vyskúšal úprimnosť vašej lásky.
9 Viete predsa o milosti nášho Pána Ježiša Krista, že hoci
bol bohatý, kvôli vám sa stal chudobným, aby ste vy jeho
chudobou zbohatli.
10 Môj názor je, že by ste mali dokončiť dielo milosti,
ktoré ste minulý rok začali. Veď ste to boli vy, kto ho túžil
uskutočniť.
11 Vykonajte teda to, čo ste vykonať chceli. Každý nech dá
podľa toho, koľko môže.
12 Ak dávate ochotne, váš dar Boh prijíma: veď záleží na
tom, čo môžete dať, nie na tom, čo dať nemôžete.
13 Nejde o to, aby sa iným uľahčilo a vám priťažilo, ale aby
sa vyrovnali rozdiely.
14 Ak máte teraz viac, pomôžte tým, ktorí majú nedostatok.
Veď oni zasa môžu pomôcť vám, keď vy budete potrebovať.
Tak bude každý mať práve toľko, koľko potrebuje.
15 Veď je napísané: „Kto nazbieral mnoho, nemal nadbytok,
a kto nazbieral málo, nemal nedostatok.“

Títus a jeho spoločníci

16 Som vďačný Bohu za to, že dal Títovi do srdca rovnako
horlivú starostlivosť o vás, ako mám ja.

17 Nielenže prijal našu výzvu, aby vás navštívil –, ísť k vám
bolo jeho vlastným nadšeným rozhodnutím.
18 Posielame s ním ešte jedného brata, ktorého si pre jeho
oddanosť v službe radostnej zvesti vážia vo všetkých zboroch.
19 A nielen to – zbory si ho vybrali, aby nás sprevádzal
do Jeruzalema so zbierkou, ktorá má osláviť nášho Pána
a verejne dokázať našu horlivosť v službe.
20 Chceme tak predísť prípadným podozreniam, či sme
s vyzbieraným obnosom zaobchádzali zodpovedne.
21 Dbáme o to, aby bolo všetko v poriadku nielen pred
Bohom, ale aj pred ľuďmi.
22 Posielame s nimi ešte jedného brata, ktorý sa už neraz
osvedčil ako úprimný kresťan. Teší sa na vás, lebo vám veľmi
dôveruje.
23 Títus je v tejto veci mojím spoločníkom
a spolupracovníkom v práci pre vás. Ďalší dvaja sú vyslancami
zborov a ich životy sú Kristovi na slávu.
24 Ukážte im svoju lásku a pred ostatnými zbormi im
dokážte, že sme na vás právom hrdí.

9

Dar pre svätých

1 Myslím, že o pomoci jeruzalemskému zboru som vám ani
nemusel písať.
2 Poznám predsa vašu ochotu a v Macedónsku som hrdo
vyhlasoval, že vy v Acháji ste boli na zbierku pripravení už
vlani. Práve vaša horlivosť povzbudila mnohých z nich.
3 Teraz k vám posielam týchto bratov, aby slová chvály na
vašu adresu neboli prázdne. Buďte teda pripravení tak, ako
som im o tom hovoril.
4 Ako by sme vyzerali, keby so mnou prišli aj niektorí
z Macedónska a zistili by, že nie ste na pomoc pripravení?
Aké zahanbenie by sme prežili my – nehovoriac o vašom –
zvlášť, keď vo vás vkladáme takú dôveru.
5 Preto som pokladal za potrebné poprosiť týchto bratov,
aby k vám prišli vopred a zhromaždili váš dávno sľúbený dar
ešte pred mojím príchodom. Nech je všetko pripravené a je
vidieť, že ste to dali ochotne a nie z donútenia.
6 Pamätajte však: skúpa sejba – skromná žatva. Bohatú
úrodu zožne ten, kto štedro seje.
7 Každý nech dáva podľa toho, ako sa vo svojom srdci
vopred rozhodol: nie s donútenia ani s nechuťou. Boh miluje
radostného darcu.

8 Boh má moc požehnať vás takou mierou, že vždy budete
mať dosť nielen pre seba, ale aj pre pomoc tým, ktorí to budú
potrebovať,
9 ako je napísané: „On rozdeľuje štedro, dáva chudobným,
jeho spravodlivosť trvá naveky.“
10 On, ktorý dáva roľníkovi zrno i chlieb na jedenie, dá
všetko potrebné na sejbu aj vám, spôsobí jej vzrast a rozmnoží
tak vašu štedrosť.
11 Vo všetkom budete obohacovaní, aby ste mohli byť
veľkoryso štedrí. To privedie mnohých k chváleniu Boha.
12 Vykonávanie tejto služby, nielen že prinesie bratom to,
v čom majú nedostatok, ale aj ich srdcia naplní vďačnosťou
Bohu.
13 Prostredníctvom vašej služby budú oslavovať Boha za
to, že ste sa nechali viesť radostnou správou o Kristovi, ktorá
je vaším vyznaním, i za štedrosť, ktorú preukazujete im aj
všetkým ostatným.
14 Budú sa za vás modliť a ich srdcia budú naplnené láskou
k vám pre nesmiernu milosť, ktorou vás Boh naplnil.
15 Vďaka Bohu za jeho neopísateľný dar!

10

Pavlova obhajoba

1 Láskavo a pokorne ako Kristus vás chcem napomenúť ja,
Pavol, vraj mierny, keď s vami hovorím tvárou v tvár, a trúfalý,
keď som preč.
2 Prosím vás, nenúťte ma, aby som vás presvedčil, že mi
nechýba odvaha na ráznejší postup proti tým, čo môjmu
konaniu prisudzujú iba ľudské pohnútky.
3 Áno, som iba obyčajný človek, ale nebojujem vo vlastnej
sile.
4 Zbrane, ktoré používam, nie sú zbrane tohto sveta. Máme
účinné Božie zbrane, schopné zbúrať každú pevnosť. Nimi
boríme ľudské výmysly
5 a pýchu človeka namierenú proti každému poznaniu
Boha. Nimi si podmaňujeme naše zmýšľanie, aby sa nechalo
viesť Kristom.
6 Sme pripravení potrestať každú neposlušnosť – až kým
nepreukážete svoju úplnú oddanosť Kristovi.
7 Pozeráte sa len na to, čo je vidieť očami. Ak je niekto
z vás presvedčený, že patrí Kristovi, nech si uvedomí, že o nič
menším Kristovým vlastníctvom sme aj my.
8 A keby som sa aj trocha viac pochválil mocou, ktorú som
dostal od Krista, aby som u vás staval a nie boril, nebudem
sa musieť hanbiť.

9 Ale nerád by som, aby sa zdalo, že vás chcem svojimi
listami zastrašovať.
10 Niektorí hovoria: „Jeho listy sú prísne a tvrdé, ale osobná
prítomnosť nevýrazná a ani jeho reč nestojí za veľa.“
11 Kto takto uvažuje, nech očakáva, že ako sa prejavujeme
slovami vo svojich listoch, keď sme ďaleko od vás, takí
budeme aj vo svojich skutkoch, keď prídeme.
12 Nemáme ani len odvahu zaradiť sa medzi tých, alebo
porovnávať sa s tými, ktorí vychvaľujú samých seba. Veď
byť sám sebe meradlom i vzorom na porovnávanie je pocha-
bosťou.
13 My sa však nechceme chváliť väčšmi, ako sa patrí. Naším
cieľom je splniť úlohy, ktoré nám Pán Boh pridelil, a k nim
patrí aj naša práca pre vás.
14 Až do vášho mesta nás Boh poslal s radostnou správou
o Kristovi a nechceme ísť ďalej, ako nám určil.
15 Ani sa nechceme chváliť cudzou prácou, ale veríme, že
keď sa vaša viera upevní, porastie naša vážnosť medzi vami
v súlade s určenou mierou
16 a budeme môcť zvestovať evanjelium aj za vaše územie
až tam, kam dosiaľ nepreniklo. Rozhodne si však nechceme
privlastňovať výsledky práce iných.
17 Písmo hovorí: „Kto sa chváli, nech sa chváli tým, čo koná
Pán.“
18 Keď niekto vyhlasuje, aký je schopný, to ešte nič nezna-
mená. Rozhodujúce je to, o kom Boh vydá dobré svedectvo.

11

Pavol a falošní apoštoli

1 Verím, že budete trpezlivý k tej mojej malej nerozum-
nosti. Vydržte to so mnou!
2 Mám vás totiž tak túžobne rád ako Boh. Ako sa neskazené
mladé dievča zasnubuje so svojím budúcim manželom, tak
som vás ja zasľúbil Ježišovi Kristovi.
3 Teraz mi však srdce zviera úzkosť, aby tak, ako keď
had zviedol svojou prefíkanosťou Evu, nebola aj vaša myseľ
poškvrnená a neodvrátili ste sa od vernej a úprimnej oddanosti
Kristovi.
4 A vy tak pokojne dávate príležitosť každému, kto vám
predkladá iného Krista ako my a vnáša medzi vás iného
ducha, ako ste prijali a šíri akúsi inú „dobrú“ zvesť, než ste
počuli od nás.
5 Myslím si, že nie som niečo menej ako títo „veľkoapoštoli“!
6 Možno nie som taký zručný rečník ako oni, ale určite mi
nechýba poznanie. O tom sme vás už presvedčili mnohokrát
pri rôznych príležitostiach.

7 Alebo som zhrešil, keď som voči vám vystupoval pokorne,
aby ste vy mohli byť vyvýšení? Bola to chyba, keď som vám
zvestoval dobrú správu bez nároku na odmenu?
8 Iné zbory som okrádal, keď som od nich prijímal podporu,
len aby som vám mohol slúžiť.
9 A aj keď som bol u vás a mal som nedostatok, nebol som
nikomu na ťarchu. Veď v čom som mal nedostatok, doplnili
kresťania z Macedónska. Vždy som konal tak, aby som pre
vás nebol bremenom a mienim sa toho držať aj naďalej.
10 A ako že som vedený Kristovou pravdou, túto moju
chválu nikto v celom Achajsku neumlčí.
11 Prečo? Azda preto, že vás nemám rád? Boh vie, že mám!
12 Chcem vám i naďalej slúžiť bez akejkoľvek odmeny, aby tí
ľudia nemali možnosť vychvaľovať sa, že sú takí ako my.
13 Veď sú to podvodníci, falošní apoštoli, ktorí sa iba
vydávajú za Kristových apoštolov.
14 Netreba sa tomu, čudovať, veď aj satan na seba berie
podobu anjela svetla.
15 Nikoho teda neprekvapí, že aj jeho pomáhači sa
vydávajú za služobníkov spravodlivosti, no ich koniec bude
zodpovedať ich skutkom.

Pavlovo utrpenie

16 Opakujem znovu: nech si nikto nemyslí, že som blázon.
A ak ma niekto za takého považuje, potom nech prijme aj
moju maličkú samochválu.
17 Keby som konal podľa Pána, nehovoril by som tak, ale
ako nerozumný chvastúň to vari smiem.
18 Keď sa toľkí chvália meradlami tohto sveta, pochválim sa
aj ja.
19 Vy ste predsa takí múdri, že radi strpíte aj slová blázna.
20 Veď dokážete znášať, keď vás niekto zotročuje, utráca
vaše peniaze, zmocňuje sa vás, vyvyšuje sa nad vás alebo
vás bije priamo do tváre.
21 Zahanbene priznávam, že na niečo také som príliš slabý.
Ak však na to niekto má odvahu – opäť hovorím ako blázon
–, potom si trúfam aj ja.
22 Tak oni sú Hebreji? Ja tiež! Patria do izraelského
národa? Ja tiež! Sú Abrahámovými potomkami? Ja tiež!
23 Sú Kristovými služobníkmi? O tom väčším som ja! (Ak
mám hovoriť ako pomätenec.) Prežil som viac námahy ako
oni, viackrát som bol vo väzení, rán pri bití som utŕžil viac
ako oni, často som bol v ohrození života.
24 Päť ráz mi dali Židia naložiť tridsaťdeväť rán bičom,

25 trikrát ma zbili palicami, raz dokonca kameňovali.
Trikrát som zažil stroskotanie lode a z toho raz som noc a deň
strávil vo vlnách mora.
26 Často som bol na cestách – ohrozovaný rozvod-
nenými riekami, lupičmi, vlastnými súkmeňovcami i pohanmi.
Smrť mi hrozila v rozbesnených davoch i na ľudoprázdnych
púšťach, na rozbúrenom mori, ba aj medzi falošnými bratmi.
27 Viem, čo je to práca a námaha, časté bdenie, mučivý hlad
a smäd, časté pôsty, čo je to na kosť premrznúť a nemať si čo
obliecť.
28 A navyše na mňa stále doliehajú starosti o všetky
kresťanské zbory.
29 Stalo sa niekedy, že by sa ma nedotkla slabosť ko-
hokoľvek z vás tak, že by som ju neprežíval ako vlastnú sla-
bosť? Netrápil som sa vari, keď niekto podliehal pokušeniu?
30 Ak už sa teda mám chváliť, budem sa chváliť svojou
slabosťou.
31 Boh a Otec Pána Ježiša – nech je mu vzdávaná večná
chvála – vie, že neklamem.
32 V Damasku dal miestodržiteľ kráľa Areta strážiť mestské
brány, aby ma chytil.
33 Dal som sa teda spustiť v koši po lane otvorom
v mestských hradbách, a tak som unikol z jeho rúk.

12

Videnia a zjavenia

1 A keď sa už mám chváliť, hoci to nie je na nič dobré,
prejdem ešte k znameniam a videniam od Pána.
2 Viem o človeku, patriacom Kristovi, ktorý bol pred
štrnástimi rokmi prenesený až do tretieho neba. Neviem však,
či to bolo len v duchu, alebo aj fyzicky – to vie len Boh.
3 Ale či už v tele alebo mimo tela, viem, že ten človek
4 bol vychvátený do raja a počul nevypovedateľné veci.
Človek niečo také nemôže ani vysloviť.
5 Takýto človek by bol dôvodom na chválu; ja sa však
nechcem chváliť sám sebou, iba ak svojimi slabosťami.
6 Mohol by som sa chváliť ešte aj inými vecami a nebola by
to odo mňa pochabosť – hovoril by som pravdu. Radšej to
však robiť nebudem. Nech ma každý posudzuje iba podľa
toho, čo na mojom živote vidí a v mojom posolstve počuje.
7 Pán Boh mi dal také výnimočné zjavenie, že bolo treba
pridať aj jedno trápenie, aby som nebol príliš namyslený: je
to telesná bolesť, ktorá mi ako satanov posol svojimi ranami
pripomína, aby som sa nevyvyšoval.
8 Trikrát som Pána prosil, aby ma od toho oslobodil,

9 ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť. Veď moja moc sa
prejaví práve v tvojej slabosti.“ A tak sa radšej budem chváliť
slabosťami, aby na mne spočinula Kristova moc.
10 Preto rád prijímam aj slabosť, príkorie, biedu, prenasle-
dovanie a bolesť, lebo tým všetkým slúžim Kristovi. Veď práve
vtedy, keď som slabý, som silný.

11 Teraz som sa teda predstavil ako nerozumný človek.
Ale vy sami ste ma k tomu prinútili. Vy ste tí, od ktorých
som mal dostať odporúčanie. Lebo hoci vo vlastnej sile
nič neznamenám, za tými „veľkoapoštolmi“ som nezaostal
v žiadnej oblasti.
12 Keď som bol medzi vami, dôkazy môjho apoštolstva
sa prejavili prostredníctvom trpezlivosti v znameniach,
zázrakoch a nadprirodzených prejavoch moci.
13 V čom som vás ukrátil oproti ostatným cirkevným
zborom? Vari v tom, som od vás nežiadal hmotnú podporu?
Ó, tak potom mi túto krivdu opusťte!
14 Pripravujem sa teraz na tretiu návštevu u vás – a ani
teraz pre vás nebudem bremenom. Nejde mi o vaše peniaze,
ale o vás! Veď nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre
deti.
15 Pre vašu záchranu rád obetujem všetko čo mám – aj
samého seba. Máte ma radi stále menej len preto, že rastie
moja láska k vám?
16 Nebol som vám teda na obtiaž, ale niektorí z vás si
myslia, že som prešibaný a že som vás dobehol.
17 Žiadal som vari od vás niečo prostredníctvom tých,
ktorých som k vám poslal?
18 Poslal som za vami Títa spolu s ďalším bratom. Pripravil
vás Títus o niečo? Nepridŕžal sa azda rovnakých zásad ako
ja? Nekonal vari v rovnakom duchu?
19 Stále si myslíte, že máme potrebu sa pred vami obha-
jovať? Milovaní, Boh je mi svedkom, že nás vedie Kristus
a všetko, čo hovoríme, má prispieť k vášmu rastu.

20 Obávam sa, aby som vás nenašiel, až zase prídem,
takých, akých by som nechcel, a vám zase aby som sa
nevidel takým, akým vy ma nechcete mať. Bol by som
nerád, keby došlo k sporom, závisti, hádkam, k bezohľadnému
sebectvu, osočovaniu, klebeteniu, k bezočivému povyšovaniu
sa či k rozbrojom.
21 Nechcel by som, aby ma Boh pred vami pokoril tak, že by
som sa musel trápiť nad tými, ktorí už predtým žili v hriechu
a doteraz sa neodvrátili od nečistoty, nemravnosti a hriešnej
zmyselnosti, do ktorej padli.

13

Posledné napomenutia

1 Toto bude už moja tretia cesta k vám. A vy viete, že každá
výpoveď musí byť potvrdená dvoma alebo tromi svedkami.
2 Varoval som vás už pri svojej druhej návšteve a aj teraz
to vo svojom liste opakujem tým, ktorí zostávajú v hriechu,
ale aj všetkým ostatným: keď opäť prídem, nikoho nebudem
šetriť.
3 Potom dostanete dôkaz, že cezo mňa hovorí Kristus, ktorý
sa vám nepredstaví ako slaboch, ale ako niekto, kto má moc.
4 Zomrel síce na kríži ako bezmocný človek, ale teraz z moci
Božej žije! Aj my sme tak ako on slabí, ale rovnako ako on
budeme žiť z Božej moci, aby sme vám mohli slúžiť.
5 Skúmajte svoje vnútro, pýtajte sa samých seba, či naozaj
žijete život viery. Vari ste nezistili, že Kristus žije vo vás?
Mohlo by sa to stať, ak ste v tejto skúške neobstáli.
6 Dúfam, že ste postrehli, že my sme v tejto skúške
neprepadli.
7 Modlíme sa však, aby ste nevykonali nič zlé; nie však
preto, aby sa ukázalo, že my máme pravdu. Ide nám o to, aby
ste konali správne, aj keby sa zdalo, že my sme neobstáli.
8 Proti pravde predsa nemôžeme bojovať, môžeme konať
len v prospech pravdy.
9 Radujeme sa, že vy ste silní, hoci my prežívame svoje
slabosti. Veď preto sa aj modlíme, aby ste boli dokonalí.
10 Píšem vám to preto, aby som pri svojom príchode
nemusel postupovať prísne a využívať tak právomoc, ktorý
mi Pán dal na budovanie, nie borenie.

Záverečné pozdravy

11 Nakoniec, bratia moji, radujte sa, naprávajte svoje
nedostatky, povzbudzujte sa, žite v jednomyseľnosti
a vzájomnom pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami.
12 Pozdravte sa navzájom láskavým objatím. Pozdravujú
vás všetci, ktorí patria k Božiemu ľudu.
13 Nech je s vami všetkými milosť Pána Ježiša Krista, Božia
láska a spoločenstvo svätého Ducha.

List apoštola Pavla kresťanom v Galácii

Pozdrav

1 Pavol – apoštol nie z poverenia ľudí či z rozhodnutia človeka,
ale z vôle Ježiša Krista a Boha Otca, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych –
2 a všetci bratia a sestry, ktorí sú tu so mnou, zborom
v Galácii:
3 nech vás Boh náš Otec, a Pán Ježiš Kristus obdarí pokojom a milosťou.
4 My sme zhrešili, ale on sa obetoval z nás, aby nás vytrhol
z tohto skazeného sveta. Taká bola vôľa nášho Boha a Otca.
5 Jemu patrí sláva na večné veky.

Jediné evanjelium

6 Som udivený, že ste sa tak rýchlo odvrátili od Boha,
ktorý vás povolal Kristovou milosťou a prijali ste inú „dobrú“
správu.
7 Veď žiadne iné evanjelium nie je, to len niektorí sa vás
snažia zmiasť a chcú poprekrúcať Kristovo evanjelium.
8 Nech je prekliaty každý, kto by vám prišiel hlásať iné
evanjelium, či už by sme to boli my alebo sám anjela z neba.
9 Hovorili sme o tom už skôr a teraz to opakujem: nech je
prekliaty každý, kto hlása iné evanjelium, než to, ktoré ste
prijali!
10 Usilujem sa teraz o priazeň u ľudí alebo u Boha? Snažím
sa zapáčiť ľuďom? Ak by mi išlo o prijatie u ľudí, nebol by som
Kristovým služobníkom.

Povolanie Pavla za apoštola

11 Bratia, uisťujem vás, že dobrá správa, ktorú som vám
zvestoval, nemá ľudský pôvod.
12 Od žiadneho človeka som ju neprevzal, ani som sa o nej
nenaučil. Zjavil mi ju Ježiš Kristus.
13 Vy predsa viete, ako som sa správal, keď som bol ešte
oddaný židovstvu, a ako neúprosne som prenasledoval Božiu
cirkev a usiloval sa ju zničiť.
14 Svojím židovstvom som prevyšoval všetkých vrstovníkov
svojho ľudu – tak veľmi som horlil za tradície našich otcov.
15 Bohu si ma vybral už pred mojím narodením, povolal
ma svojou milosťou

16 a s potešením mi zjavil svojho Syna, aby som radostnú
správu o ňom hlásal všetkým národom. Vtedy som sa neradil
s ľuďmi,
17 ba ani som sa nešiel do Jeruzalema za tými, ktorí sa stali
apoštolmi skôr ako ja. Odišiel som do Arábie, a potom som sa
zase vrátil do Damasku.
18 Až po troch rokoch som sa vypravil do Jeruzalema, aby
som sa osobne zoznámil s Petrom. Pobudol som u neho dva
týždne,
19 ale okrem Jakuba, Ježišovho brata, som sa už s inými
apoštolmi nestretol.
20 Boh mi je svedkom, že to, čo vám píšem, je pravda.
21 Potom som putoval do Sýrie a Cilície,
22 ale v Judsku ma kresťania ešte stále osobne nepoznali.
23 Dopočuli sa len, že ich niekdajší prenasledovateľ teraz
zvestuje evanjelium, ktoré sa kedysi snažil zničiť.
24 A chválili za mňa Boha.

2

Stretnutie Pavla s apoštolmi

1 Až o štrnásť rokov som sa znova vybral do Jeruzalema
s Barnabášom a vzal som so sebou aj Títa.
2 Šiel som tam na Boží pokyn a uznávaným apoštolom som
predložil evanjelium, ktoré zvestujem pohanom, aby som sa
uistil, že moje predchádzajúce i terajšie úsilie nie je márne.
3 Dokonca ani Títa nenútili dať sa obrezať, hoci je pôvodom
Grék,
4 ako sa o to usilovali tí kresťania, ktorí svoju vieru len
predstierali. Nenápadne sa votreli medzi nás s úmyslom
vyšpehovať, na čom je založená naša sloboda, ktorú máme
ako veriaci v Ježiša Krista. Chceli by nás totiž opäť zotročiť.
5 Ani na v najmenšom sme im však neustúpili, ani sa im
nepodriadili, aby sa pravda evanjelia zachovala aj pre vás.
6 Nikto z tých, ktorých názor sa v cirkvi cení (vôbec mi
nezáleží na tom, kým boli predtým – veď pred Bohom sme
si všetci rovní) a tešia sa zvláštnej vážnosti, nič ďalšie k môjmu
evanjeliu nepridali.
7 Naopak, videli, že Boh mi dal dôveru kázať evanjelium
pohanom, podobne ako Petrovi Židom –
8 veď ten, ktorý pôsobil prostredníctvom Petra, aby bol
apoštolom u obrezaných, dal aj mne moc slúžiť pohanom.
9 Keď teda Jakub, Kéfas a Ján, považovaní za stĺpy
cirkvi, videli milosť, ktorou som obdarovaný, podali mne
a Barnabášovi pravicu na znak dohody, že my pôjdeme
k pohanom a oni medzi Židov.

10 Odporúčali nám iba, aby sme nezabúdali na chudobných. Práve o to som sa vždy usiloval aj ja.

Pavol karhá Petra v Antiochii

11 Keď však Peter prišiel do Antiochie, musel som ho verejne pokarhať, pretože si to naozaj zaslúžil.

12 Najprv totiž pokojne stoloval s kresťanmi z pohanov, ale keď prišli niektorí bratia od apoštola Jakuba, ktorí boli obrezaní, začal sa zo strachu pred nimi vyhýbať kresťanom z pohanov a obchádzal ich.

13 S ním sa pretvarovali aj ďalší kresťania zo Židov a dokonca aj Barnabáš sa dal strhnúť týmto pokrytectvom.

14 Keď som videl, že nekonajú v súlade s pravdou evanjelia, povedal som Petrovi pred všetkými: „Ty si rodom Žid, ale pokiaľ ide o Mojžišov zákon, žiješ ako pohan, nie ako Žid. Prečo teda nútiš pohanov, aby žili podľa židovských predpisov?

15 My obaja sme rodom Židia a nie ‚hriešni' pohania.

16 Vieme však, že človek sa pred Bohom nemôže ospravedlniť plnením nariadení zákona. Veď aj my sme uverili v Ježiša Krista, aby sme mohli byť ospravedlnení pred Bohom z viery v Krista, a nie poslušným plnením zákona. Veď konanie skutkov, ktoré vyžaduje zákon, neospravedlní nikoho.

17 Keď teda túžime po ospravedlnení v Kristovi, a predsa zisťujeme, že sme hriešnikmi, je to vari Kristus, kto nás vedie do hriechu? Určite nie!

18 Veď by som hrešil, keby som teraz staval to, čo som práve zbúral.

19 Zákon ma totiž odsúdil na smrť a rozsudok bol vykonaný. To znamená, že môj starý život sa skončil a ja žijem teraz novým životom pre Boha: s Kristom som bol ukrižovaný aj ja.

20 Žijem síce, ale to už nie je môj život, to vo mne žije Kristus. Žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a obetoval za mňa svoj život.

21 Nepohŕdam touto Božou milosťou. Keby totiž na ospravedlnenie stačilo plniť nariadenia zákona, bola by Kristova smrť zbytočná."

3

Oslobodenie od zákona

1 Ach, vy nerozumní Galaťania, vari vás ktosi počaroval? Veď vám bol vykreslený priamo pred očami ukrižovaný Ježiš Kristus

2 Rád by som sa od vás dozvedel jednu vec: Ducha Svätého
ste dostali na základe konania skutkov, ktoré vyžaduje Zákon,
alebo preto, že ste uverili zvesti evanjelia?
3 To ste naozaj takí zaslepení? Začali ste žiť z Ducha
Božieho, a nakoniec chcete skončiť pri ľudskej snahe?
4 Toľko ste vytrpeli a nadarmo? A keby len nadarmo!
5 Daroval vám Boh svojho Ducha a urobil toľko zázrakov
medzi vami preto, že ste dodržiavali Zákon, alebo preto, že
ste uverili zvesti o záchrane?
6 Spomeňte si na Abraháma: „dôveroval Bohu a on ho preto
považoval za spravodlivého.“
7 Pochopte, že skutočnými potomkami Abraháma sú tí,
ktorí Bohu dôverujú.
8 Písmo už dávno poukazovalo na to, že Boh aj pohanov
ospravedlní na základe ich viery. Už Abrahám dostal
zasľúbenie: „Prostredníctvom teba budú požehnané všetky
národy.“
9 Teda tí, čo uveria, získajú rovnaké požehnanie ako
Abrahám, muž viery.
10 Na druhej strane tí, čo sa spoliehajú na svoje záslužné
skutky v plnení Zákona, sú pod kliatbou, lebo je napísané:
„Prekliaty je každý, kto nezotrváva vo všetkom, čo je napísané
v knihe Zákona, a nekoná podľa toho.“
11 Je teda jasné, že na základe skutkov zákona nebude pred
Bohom ospravedlnený nikto, pretože „spravodlivý bude žiť
z viery.“
12 Viera a poslušnosť príkazov však nie je to isté. Zákon
hovorí: „Človek, ktorý plní moje ustanovenia, bude žiť.“
13 Z tejto kliatby Zákona nás vykúpil Kristus tým, že sa sám
stal kliatbou. Lebo je napísané: „Prekliaty je každý, kto visí
na dreve.“
14 Stalo sa to, aby prostredníctvom Ježiša Krista dostali
požehnanie dané Abrahámovi aj pohania a aby sme vierou
mohli prijať zasľúbeného Ducha Svätého.

Zákon a zasľúbenie

15 Bratia, veď sami viete, že ak sa raz napíše závet a stane sa
právoplatným, nemôže ho už nikto zrušiť alebo k nemu niečo
pridať.
16 Boh sa zaviazal sľubom Abrahámovi a jeho potomkovi
a všimnite si, nehovorí sa tu o potomkoch, akoby hovoril o
mnohých, ale o jednom potomkovi a myslí sa tým Kristus.
17 A tak ani zákon, vydaný až o štyristotridsať rokov neskôr,
nemôže zrušiť zmluvu uzavretú s Abrahámom a zbaviť za-
sľúbenie platnosti.

18 Keby sa totiž dedičstvo dalo získať plnením ustanovení
Zákona, nemohlo by byť založené na zasľúbení. Boh ho však
z milosti dal Abrahámovi prostredníctvom svojho sľubu.

Úloha zákona

19 Načo bol potom ešte pridaný Zákon? Na to, aby sme
poznali, ako sme sa od Boha vzdialili. Bol vyhlásený
anjelmi a zverený ľudskému prostredníkovi, kým nepríde ten
zasľúbený potomok.
20 S Abrahámom však Boh hovoril bez prostredníka, os-
obne. Veď Boh je jeden.
21 Znamená to, že sú Božie zasľúbenia a Boží zákon
v rozpore? Určite nie! Keby tu bol Zákon, ktorý by mohol dať
život, potom by naozaj bolo možné dosiahnuť ospravedlnenie
plnením Zákona.
22 Podľa Písma je však celý svet v zajatí hriechu, a tak to
zasľúbené bolo dané prostredníctvom viery v Ježiša Krista
všetkým, ktorí veria.
23 Kým neprišla viera, boli sme zajatcami Zákona. Ten nás
strážil pre chvíľu, keď sa zjaví viera.
24 Zákon bol teda naším prísnym vychovávateľom, kým
neprišiel Kristus, aby sme mohli byť ospravedlnení na
základe viery.
25 Keď však prišla viera, nepodliehame už prísnemu vy-
chovávateľovi.
26 Veď v Ježišovi Kristovi sme prostredníctvom viery Božími
deťmi.
27 Vy všetci, ktorí ste boli pokrstení do spoločenstva
s Kristom, ste na seba vzali Kristov charakter.
28 Už nieto rozdielu medzi Židom a pohanom, otrokom
a slobodným, mužom a ženou. Všetci ste jedno v Kristovi
Ježišovi.
29 A tak, ak ste Kristovi, ste aj potomkami Abraháma, a teda
aj dedičmi toho, čo Boh zasľúbil.

4

Otrok a syn

1 Chcem tým povedať, že aj s dedičstvom je to podobne: Kým
dedič nie je plnoletý, niet rozdielu medzi ním a sluhom, hoci
mu patrí všetko.
2 Musí poslúchať svojich poručníkov a správcov otcovho
majetku až do času, ktorý určil otec.
3 Tak je to aj s nami. Kým sme boli nedospelí, boli sme
otrokmi mocností tohto sveta.

4 Keď však nadišiel určený čas, poslal Boh svojho Syna,
ktorý sa narodil ako každý iný človek a bol podriadený
Zákonu,
5 aby nás, ktorí sme boli otrokmi zákona, vykúpil a prijali
tak opäť práva detí.
6 A keďže ste Božími deťmi, Boh dal do našich sŕdc Ducha
svojho Syna, Ducha, ktorý volá: „Otec, Otecko!“
7 A tak už nie si otrokom, ale Božím dieťaťom, a ako taký aj
dedičom jeho kráľovstva.

Pavlova starosť o Galatských kresťanov

8 Kým ste ešte nepoznali Boha, slúžili ste tým, ktorí vo svojej
prirodzenosti bohmi nie sú.
9 Ale teraz, keď ste spoznali Boha, alebo skôr, keď on
spoznal vás, ako je možné, že sa chcete znova vracať k tým
slabým a biednym pravidlám a stať sa ich otrokmi?
10 Prečo pripisujete taký význam dodržiavaniu dní, mesia-
cov, období a rokov?
11 Bojím sa o vás, aby úsilie, ktoré som vám venoval, nebolo
nakoniec zbytočné.
12 Žiadam vás, bratia, buďte ako ja, veď aj ja som ako vy.
Doteraz ste mi v ničom neublížili.
13 Viete, že som bol chorý, keď som vám prvý raz zvestoval
evanjelium.
14 A hoci môj stav vo vás mohol vzbudiť pokušenie odmiet-
nuť ma či opovrhnúť mnou, vy ste ma prijali ako Božieho
posla, ba priam ako samého Ježiša Krista.
15 Akí ste boli vtedy šťastní. Čo sa stalo? Veď by som mohol
dosvedčiť, že keby to bolo možné, vlastné oči by ste si boli
vylúpili a darovali ich mne!
16 A teraz iba preto, že vám hovorím pravdu, stal som sa
vaším nepriateľom?
17 Falošní učitelia, ktorí sa tak horlivo uchádzajú o vašu
priazeň, to s vami nemyslia dobre; chcú vás od nás odlúčiť,
aby ste horlili pre nich.
18 Je správne horliť, ale pre dobrú vec a vždy, nie iba vtedy,
keď som s vami.
19 Deti moje, znovu pre vás trpím, ako keď žena privádza
na svet dieťa a bude to tak, kým nebudete podobní Kristovi.
20 Ako rád by som bol teraz medzi vami a našiel pre vás to
pravé slovo, lebo už naozaj neviem, čo s vami.

Hagar a Sára

21 Počujte vy, čo si myslíte, že je nevyhnutné dodržiavať
predpisy židovského zákona: či nerozumiete, čo hovorí
Zákon?

22 Je napísané, že Abrahám mal dvoch synov: jedného
so svojou otrokyňou, druhého so slobodnou, so svojou
manželkou.
23 Syn otrokyne sa narodil z vôle človeka, druhý však podľa
Božieho zasľúbenia.
24 Je to obrazná reč – dve ženy tu predstavujú dve zmluvy.
Tá prvá je z hory Sinaj, Hagar, ktorá rodí deti do otroctva.
25 Hagar z hory Sinaj v Arábii predstavuje v tomto obraze
terajší Jeruzalem, ktorý so svojimi deťmi žije v otroctve.
26 Ale Jeruzalem, ktorý je hore, je slobodný – ten je našou
matkou podobne, ako ňou bola Sára.
27 Je totiž napísané: „Raduj sa, neplodná, ktorá nerodíš,
jasaj a krič ty, ktorá nemáš pôrodné bolesti. Lebo opustená
má viac detí ako tá, ktorá má muža.“
28 Vy, bratia, ste rovnako ako Izák zasľúbenými deťmi.
29 Ale ako už vtedy syn narodený z otrokyne prenasledoval
toho, ktorý sa narodil z vôle Božieho Ducha, tak je to aj dnes.
30 Čo však vraví Písmo? „Vyžeň otrokyňu aj jej syna! Lebo
syn otrokyne nebude dedičom spolu so synom slobodnej!“
31 Bratia, my nie sme synmi otrokyne, ale synmi slobodnej.

5

Kresťanská sloboda

1 Sme slobodní – veď Kristus nám vydobyl slobodu. Žite
preto slobodne a nedajte sa zase spútať otrockým jarmom.
2 Ja, Pavol, vám vravím, že ak sa dávate obrezávať podľa
židovského zákona, Kristova obeť pre vás stráca svoj zmysel.
3 Znova zdôrazňujem každému z vás, aby ten, kto sa dáva
obrezať, dôsledne plnil celý Zákon.
4 Vy všetci, ktorí chcete získať ospravedlnenie na základe
dodržiavania Zákona, odlúčili ste sa od Krista a unikli ste spod
vplyvu jeho milosti.
5 My však prostredníctvom Ducha vo viere netrpezlivo
očakávame spravodlivosť, ktorá je našou nádejou.
6 Veď keď patríme Kristovi, nezáleží na tom, či je niekto
obrezaný alebo nie: dôležitá je viera, ktorá sa prejavuje
nesebeckou láskou.
7 Bratia, tak dobre ste začali! Kto vám zabránil, aby ste žili
podľa pravdy?
8 Určite to nevyšlo do toho, ktorý vás povoláva.
9 Viete, že trocha kvasu stačí, aby nakyslo celé cesto.
10 Ja však dôverujem Bohu, že sa neodchýlite k inému
zmýšľaniu. Ten však, kto vnáša medzi vás zmätok, neujde
trestu, nech je to ktokoľvek.

11 Niektorí tvrdia, že stále učím nutnosť obriezky. Prečo
by som bol potom terčom prenasledovania? Veď by som tak
odstránil pohoršenie, ktoré prináša kríž.
12 Nech tí, čo vás znepokojujú kvôli obriezke, sa dajú hoci
aj vykastrovať!

Milovať sa navzájom

13 Milovaní bratia, Kristus vás predsa povolal, aby ste boli
slobodní. To však neznamená, že by ste mali teraz užívať
a konať všetko, čo sa vám len zachce. Radšej si vedení láskou
slúžte navzájom.
14 Veď celý zákon sa dá zhrnúť do jedinej vety: Miluj svojho
blížneho ako seba samého!
15 Ak sa však namiesto toho hryziete a žeriete, dajte pozor,
aby ste sa navzájom nepriviedli do záhuby!

Skutky tela a ovocie Ducha

16 Radím vám: Dajte sa viesť Duchom Svätým, tak odoláte
tomu, na čo vás navádza vaša hriešna prirodzenosť.
17 Lebo človek vo svojej prirodzenosti koná proti Božiemu
Duchu a Duch proti hriešnym túžbam človeka. Je to protiklad,
ktorý vedie k tomu, že človek robí to, čo nechce.
18 Ak vás však vedie Duch Svätý, nie ste otrokmi zákona.
19 U toho, kto sa dáva viesť telesnými túžbami, prejavujú sa
tieto skutky: nemravnosť, nečistota, hriešna zmyselnosť,
20 modlárstvo, čarodejníctvo, spory, roztržky, hádky, hnevy,
bezohľadné sebectvo, rozdelenie a rozkol,
21 závisť, opilstvo, obžerstvo a im podobné necnosti. Už raz
som povedal a opakujem znova, že tí, ktorí takéto veci robia,
nebudú mať podiel na Božom kráľovstve.
22 Ovocím života, ktorý vedie Boží Duch je: láska, radosť,
pokoj, trpezlivosť, láskavosť, dobrota, vernosť,
23 nežnosť a sebaovládanie. Kto takto žije, nepríde do
konfbdtu so žiadnym zákonom.
24 Tí, ktorí patria Kristovi, nechali svoje prirodzené zlé
žiadosti a vášne zomrieť s ním na kríži.
25 Ak nám Duch dal nový život, má to byť zrejmé v našom
konaní.
26 Neusilujme sa o prázdnu slávu, neprovokujme sa
navzájom, nezávidme si.

6

Vzájomná pomoc

1 Bratia, ak by sa stalo, že niekoho ovládne hriech, usilujte
sa vy, ktorí ste vedení Božím Duchom, priviesť ho späť na
pravú cestu v duchu miernosti. Dávajte si na seba pozor, aby
ste aj vy nepodľahli pokušeniu.

2 Pomáhajte si navzájom niesť svoje bremená, a tak naplníte
Kristov zákon.
3 Ak si niekto o sebe namýšľa, aký je dôležitý, a pritom nič
neznamená, klame sám seba.
4 Každý nech skúma svoje vlastné konanie. Možno
bude mať dôvod byť na niečo hrdý, ale nech sa s nikým
neporovnáva.
5 Každý sa bude zodpovedať sám za seba.
6 S tými, ktorí vás vyučujú Božím cestám, sa ochotne deľte
so všetkým dobrým.

Zákon sejby a žatvy

7 A nemýľte sa! Boha nikto nemôže podviesť. Čo človek
rozsieva, to bude aj žať.
8 Kto všetko svoje úsilie zameriava na uspokojenie svojich
hriešnych túžob, ženie sa do záhuby, lebo telo je smrteľné. Kto
však svoje úsilie venuje budovaniu kráľovstva Ducha, získa
večný život, lebo Duch dáva život.
9 Nedajme sa pri konaní dobra premôcť únavou, lebo keď
vytrváme, čaká nás slávna žatva.
10 A tak kým je čas, preukazujme dobro všetkým, najmä
však tým, s ktorými nás spája viera v Ježiša Krista.

Záver listu

11 Vidíte tie veľké písmená? Píšem vám svojou vlastnou
rukou!
12 Tým, ktorí vás nútia dávať sa obrezať, ide len o to, aby
získali priazeň Židov a aby ich neprenasledovali pre Kristov
kríž.
13 Sami však, hoci obrezaní, neplnia všetky ustanovenia
zákona, chcú len, aby sa mohli pochváliť, že získali nových
prívržencov zákona.
14 Mne je však podobné chvastanie sa cudzie. Ja sa chválim
iba krížom Pána Ježiša Krista. Kríž spôsobil, že svet je pre
mňa mŕtvy a ja som mŕtvy pre svet.
15 Lebo pred Bohom nezaváži, či je niekto obrezaný, alebo
nie. Dôležité je iba to, či sa stal človek novým stvorením.
16 Pokoj a milosrdenstvo nech sprevádza každého, kto žije
podľa tohto pravidla – celému Božiemu vyvolenému ľudu.
17 Nech mi už nikto nespôsobuje ďalšie ťažkosti. Veď ja na
svojom tele nosím jazvy toho, že patrím Ježišovi.
18 Nech je s vami všetkými milosť nášho Pána Ježiša Krista,
milí bratia! Amen.

List apoštola Pavla kresťanom v Efeze

1 Od Pavla, z Božej vôle apoštola Ježiša Krista, Božiemu ľudu,
verným nasledovníkom Ježiša Krista v Efeze.
2 Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša
Krista.

Duchovné požehnanie v Kristovi

3 Nech je vzdaná chvála Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša
Krista za všetko duchovné požehnanie jeho kráľovstva, ktoré
nám dal v Kristovi.
4 V ňom si nás už pred stvorením sveta vybral, aby sme boli
svätí a bez poškvrny.
5 Vo svojej láske nás vopred určil, že nás vďaka svojej
dobrej vôli a prostredníctvom Ježiša Krista prijme za svoje
deti.
6 Chváľme preto Boha za jeho úžasnú milosť, ktorou nás
obdaril v milovanom Synovi.
7 V ňom sme prijali prostredníctvom jeho obete vykúpenie
a sú odpustené naše hriechy pre jeho prebohatú milosť,
8 ktorou nás zahrnul vo všetkej svojej múdrosti
a rozumnosti.
9 Boh nám odhalil tajomstvo svojho zámeru, svojej dobrej
vôle, ktorou si v Kristovi predsavzal,
10 že keď nastane ten správny čas, v Kristovi zjednotí všetko,
čo je na nebi i na zemi.
11 V Kristovi sme sa stali dedičmi Boha, ktorý koná všetko
podľa svojej vôle.
12 Boží zámer je, aby sme ho chválili a zvelebovali za všetko,
čo urobil pre nás, ktorí sme už skôr mali nádej v Krista.
13 Jeho zásluhou ste do tohto zámeru boli zahrnutí aj vy, keď
ste počuli zvesť o spasení a uverili ste jej. Na dôkaz toho vám
Boh vtisol svoju pečať, totiž dal vám Ducha Svätého, ktorého
sľúbil už dávno.
14 Jeho prítomnosť v nás je zárukou, že Boh nám skutočne
dá všetko, čo sľúbil. Je to aj akási pečať, že sme jeho
vlastníctvom a že si nás vezme k sebe. Nemáme ho za to
chváliť a oslavovať?

Kristus, Pán nad všetkým

15 Práve preto odvtedy, ako som počul o vašej viere v Pána
Ježiša aj o vašej láske k všetkým jeho vyznávačom,
16 neprestávam za vás vo svojich modlitbách ďakovať Bohu.
17 Prosím slávneho Otca nášho Pána Ježiša Krista o Ducha
múdrosti pre vás, aby ste mohli poznať, aký v skutočnosti je.

18 Modlím sa, aby vaše srdce ožiaril odlesk slávnej
budúcnosti, do ktorej sme pozvaní, a aby ste pochopili, vy,
ktorí patríte Kristovi,
19 aké nesmierne bohatstvo nám slávny Boh dáva. Veď
všetko, čo patrí Bohu, je aj vaše! A prosím aj o to, aby ste
sa presvedčili, aká neuveriteľne veľká je moc, ktorá vo vás
pôsobí.
20 Je to tá istá moc, ktorá vzkriesila Krista z mŕtvych
21 a vyzdvihla ho vysoko nad všetkých kráľov a vlády,
nad veliteľov a diktátorov, až na čestné miesto po Božej
pravici. Jeho sláva nemá obdoby v minulosti a nebude mať ani
v budúcnosti.
22 Boh mu všetko podriadil a urobil ho hlavou cirkvi.
23 Cirkev je jeho telom, naplnená ním samým, pôvodcom
a darcom všetkého.

2

Nový život

1 Kedysi ste boli mŕtvi, navždy odsúdení pre svoje hriechy.
2 Šli ste spolu s davom a ako ostatní ste boli ponorení
do hriechu, poslúchali ste satana, knieža mocnosti, čo sa
rozprestiera nad svetom a doposiaľ pôsobí v ľuďoch, ktorí
Boha neposlúchajú.
3 Práve takí sme boli aj my. Žili sme podľa vlastnej vôle,
pre svoje vlastné sebecké záujmy a podliehali sme vášňam
a nečistým myšlienkam. Boli sme zlí od počiatku, lebo sme sa
už narodili so zlou povahou, a preto sme boli tak ako ostatní
vystavení Božiemu hnevu.
4 Ale Božie milosrdenstvo je veľké.
5 Pre naše hriechy boli sme v Božích očiach mŕtvi. A predsa
nás tak veľmi miloval, že spolu s Kristom nám daroval nový
život – spasení ste jedine z Božej milosti!
6 Skrze vieru v Krista sme premohli smrť a získali sme
miesto v Božom kráľovstve.
7 Takto chce Boh svojou láskou k nám, ktorá sa prejavila
v Ježišovi Kristovi, ukázať aj pre budúce veky, aká nekonečne
veľká je jeho milosť.
8 Boli ste teda spasení iba z milosti, tým, že ste uverili
v Krista. A ani táto viera nepochádza z vás, je to Boží dar.
9 Spasenie nie je odmena za naše dobré skutky, aby sa nik
nechválil, že si ho zaslúžil.
10 Boh sám urobil z nás to, čím sme, daroval nám nový život
prameniaci z Krista, a tým aj schopnosť konať dobro, ktoré od
nás právom očakáva.

Zmierení s Bohom aj navzájom

11 Pamätajte na to, že ste kedysi žili bez viery, vzdialení od Boha, a že ste nepatrili ani k spoločenstvu Židov, ktorí vás pohŕdavo nazývali neobrezancami, hoci obriezka sa vykonáva ľudskou rukou a je iba vonkajším znamením zbožnosti.
12 Vtedy ste žili bez Krista a odlúčení od spoločenstva Izraela. Preto sa na vás nevzťahovali nijaké zasľúbenia, ktoré Boh dal svojmu ľudu – žili ste bez nádeje i bez Boha na svete.
13 Ale Ježiš vylial na kríži svoju krv aj za vás, preto teraz patríte jemu, a hoci ste predtým žili ďaleko od neho, ste mu teraz blízko.
14 V Kristovi sme získali pokoj. On vniesol pokoj medzi nás Židov a vás pohanov a spojil to, čo bolo nezmieriteľne rozdelené múrom židovských zákonov, ktorý delil svet na dva tábory.
15 Kristus svojou smrťou tento múr zbúral a oba tábory, až doposiaľ nepriateľské, spojil v jednu Božiu rodinu, v jedno telo, a tak konečne zavládol mier.
16 Ježišov kríž obe strany zmieril s Bohom, a preto zahladil aj vzájomné nepriateľstvo.
17 Ježiš prišiel a zvestoval pokoj vám, ktorí ste boli ďaleko, a pokoj tým, ktorí boli blízko,
18 a preto môžeme teraz všetci predstupovať pred Boha Otca.
19 Už teda nie ste cudzincami ani prisťahovalcami, ale ste občanmi Božieho kráľovstva a spolu s ostatnými kresťanmi ste časťou Božieho domu,
20 ktorého hlavným uholným kameňom je sám Kristus.
21 On spája všetkých svojich verných v jeden duchovný chrám.
22 Aj vy ste časťou tohto príbytku, v ktorom býva Boh prostredníctvom svojho Ducha.

3

Božia sila v nás

1 Ja, Pavol, som sa dostal do väzenia kvôli vám, pohanom.
2 Iste ste už počuli o pláne Božej milosti pre vás –
3 v zjavení mi totiž bolo odhalené tajomstvo, o ktorom som sa už zmienil.
4 Keď to prečítate, môžete pochopiť, ako tomu tajomstvu rozumiem.
5 Kedysi človek nemal možnosť nazrieť do Božích plánov, teraz však Boh prostredníctvom Svätého Ducha zjavil svojim apoštolom a prorokom tajomstvo,

6 že aj pohania, ktorí prijali zvesť evanjelia, sú súčasťou
toho istého tela a spoludedičmi všetkých Božích zasľúbení
takisto ako Židia.
7 Spoluúčastníkom tohto evanjelia som sa z Božej milosti
stal aj ja.
8 Mne, najmenšiemu a najúbohejšiemu zo všetkých
kresťanov, dal Boh tú slávnu výsadu a radostnú úlohu, aby
som pohanom priniesol správu o nekonečnom bohatstve,
ktoré aj oni získali v osobe Pána Ježiša Krista.
9 A práve ja im smiem vysvetľovať, že Boh, ktorý stvoril
všetko, mal už od začiatku v pláne aj spasenie pohanov.
10 A tak všetky vlády aj nebeské mocnosti môžu
prostredníctvom cirkvi poznať jeho dokonalú múdrosť
11 a večný plán, ktorý uskutočnil v Ježišovi Kristovi, našom
Pánovi.
12 Preto teraz môžeme bez strachu a bez zábran pristupo-
vať k Bohu vo viere v Ježiša Krista.
13 Nech vás teda nemrzí, že musím kvôli vám teraz trpieť,
naopak, buďte na to hrdí.

Pavlova modlitba za veriacich
14 Preto padám na kolená a prosím Otca,
15 ktorý dal život každej pozemskej i nadzemskej bytosti,
16 aby svojou nekonečnou mocou vnútorne posilnil
a upevnil aj vás.
17 A modlím sa, aby Kristus žil vo vašich srdciach a aby ste
boli zakorenení a upevnení v láske.
18 Len tak poznáte, spolu so všetkými kresťanmi, aká je
Kristova láska vo svojej plnej šírke, hĺbke aj výške,
19 a presvedčíte sa, aká je nezmerateľná a nedosiahnuteľná,
a tak vás Boh naplní sebou samým.
20 Toho, ktorý pôsobením svojej moci môže vykonať nad
všetko omnoho viac, než vieme prosiť alebo dokážeme
pochopiť,
21 toho nech cirkev v Ježišovi Kristovi slávi po celé gen-
erácie na veky vekov.

4

Jednota cirkvi a rozličné schopnosti
1 Prosím vás zo svojho väzenia: žite a správajte sa tak, ako
sa patrí na ľudí povolaných k slávnej budúcnosti.
2 Buďte pokorní a nežní, trpezliví a zhovievaví, znášajte sa
navzájom v láske
3 a usilujte sa o jednotu Ducha, spojení navzájom vzťahmi
pokoja.

4 Tvoríme predsa jedno telo, a ten istý Duch nás všetkých
vedie k slávnej budúcnosti.
5 Máme jedného Pána, jednu vieru, jeden krst,
6 máme jedného Boha a Otca, ktorý je nad nami i v nás
a ktorý pôsobí naším prostredníctvom.
7 Každému z nás dal Kristus určité schopnosti podľa toho,
ako sám uznal za potrebné.
8 Preto Písmo hovorí: „Vystúpil si na výšiny, viedol si so
sebou zajatcov, priniesol si ľuďom dary.“
9 Tomu, aby vystúpil, musela predchádzať cesta opačným
smerom – z nebeských výšin do najhlbších končín zeme.
10 Ten, ktorý zostúpil dolu, je ten istý, čo vystúpil hore, aby
naplnil celý vesmír.
11 A on určil niektorých za apoštolov, iných za prorokov,
niekomu dal schopnosť získavať ľudí pre Krista, inému starať
sa o nich, ako sa pastier stará o svoje ovce, a niekto zasa dostal
dar vyučovať iných.
12 Ich úlohou je pripraviť veriacich na službu, na budovanie
tela Kristovho,
13 aby sme všetci dosiahli jednotu vo viere a v poznaní Syna
Božieho a aby sme dospeli k duchovnej zrelosti, ktorej mierou
je Kristus.
14 Potom už nebudeme ako deti podliehať kadejakým
názorom svojho okolia, jeho falošnosti a prefíkaným zvodom.
15 Namiesto toho sa vždy budeme držať pravdy a lásky –
budeme hovoriť pravdu, láskavo konať a žiť, – a tak budeme
stále podobnejší Kristovi, ktorý je našou hlavou.
16 V ňom je celé telo dokonale skĺbené a každá jeho časť
slúži svojím vlastným spôsobom ostatným, aby sa celé telo
zdravo vyvíjalo a žilo v láske.

Žite novým životom

17 Nežite už ako tí, ktorí nepoznajú Boha a nerozumejú
Božím cestám.
18 Ich myslenie je zmätené, v ich srdci je tma, lebo nechcú
o Bohu nič vedieť.
19 Nevidia rozdiel medzi dobrým a zlým, oddávajú sa
nízkym vášňam, ženie ich chamtivosť.
20 Ale Kristus nás učí čosi iné.
21 Ak ste naozaj počuli jeho hlas a poznali jeho pravdu,
22 musíte zanechať doterajší spôsob života – honbu za
klamnými žiadosťami vlastného skazeného „ja“, ktoré sa končí
záhubou.
23 Zmeňte svoje zmýšľanie
24 a staňte sa novými ľuďmi, stvorenými na Boží obraz
v spravodlivosti a pravej svätosti.

25 Preto už neklamte, ale hovorte si navzájom pravdu.
Všetci sme predsa časťou jedného tela.
26 Ak sa aj niekedy neubránite hnevu, nehrešte tým, že by
ste ho v sebe živili, alebo dokonca rozdúchavali. Odstráňte ho
zo svojho srdca skôr, ako zapadne slnko,
27 aby vás diabol nemohol ovládnuť.
28 Kto kradol, nech prestane kradnúť a začne si poctivo
zarábať vlastnými rukami, aby mal z čoho pomôcť tým, čo
majú nedostatok.
29 Nevypusťte z úst nijaké nepekné slovo. Usilujte sa
radšej, aby vaše slová boli pre každého v pravej chvíli pomo-
cou a povzbudením.
30 Nezarmucujte svojím správaním Ducha Svätého, ktorého
ste dostali ako znamenie svojho dokonalého vykúpenia.
31 Nech sú vám cudzie zatrpknutosť, prchkosť, hnev, hádky
a rúhanie, rovnako ako všetka iná zloba.
32 Buďte k sebe láskaví, zhovievaví a odpúšťajte si, ako aj
vám Boh odpustil pre Krista.

5

Usilujte sa páčiť Bohu

1 Všetko, čo robíte, konajte podľa Božieho vzoru, tak ako
milované dieťa napodobňuje svojho otca.
2 Milujte sa navzájom tak, ako Kristus miloval vás. Z lásky
k nám dal dobrovoľne za nás svoj život, priniesol obeť, ktorej
vôňa je Bohu príjemná.
3 Pohlavná neviazanosť, nečistota a chamtivosť nech sa
medzi vami ani len nespomínajú, ako sa sluší na Božie deti.
4 Takisto oplzlé vtipy, vulgárne reči a dvojzmyselné historky
kresťanovi nepristanú – naše ústa majú chváliť Boha.
5 Pamätajte na to, že do nového sveta, kde vládne Boh,
nevstúpi nijaký skazený a zvrhlý človek, ba ani lakomec, ktorý
je vo svojej podstate modlár, lebo dáva veciam prednosť pred
Bohom.
6 Nedajte sa oklamať tými, ktorí sa usilujú ospravedlniť
tieto hriechy. Boží hnev proti ľuďom tohto druhu je a bude
hrozný.
7 Radšej sa s nimi ani nestýkajte.
8 Kedysi vládla aj vo vašom srdci tma, ale teraz tam žiari
Božie svetlo a vaše správanie ho musí odzrkadľovať.
9 Toto svetlo vás predsa vedie k dobrote, spravodlivosti
a pravde.
10 Skúmajte, čo sa páči Pánovi.
11 Nezúčastňujte sa na činoch splodených tmou, naopak,
pranierujte ich.

12 Veď je hanbou aj hovoriť, čo všetko sa pácha potajme.
13 Ale keď sa na tieto veci posvieti, zjaví sa ich pravá
podstata.
14 Preto sa hovorí: „Prebuď sa, ty, kto spíš, vstaň z mŕtvych
a zažiari ti Kristus.“
15 Dávajte teda dobrý pozor na to, ako žijete. Nebuďte
ľahkomyseľní, ale múdri.
16 Využite každú príležitosť, keď môžete niečo dobré
vykonať. Časy sú veľmi zlé,
17 preto nekonajte bezmyšlienkovite, ale usilujte sa vo
všetkom rozpoznať Božiu vôľu a plniť ju.
18 Neholdujte alkoholu, lebo vedie k rozpustilosti, radšej sa
dajte naplniť Svätým Duchom a ním sa viesť.
19 Hovorte medzi sebou veľa o Pánovi, spievajte žalmy,
chválospevy a duchovné piesne. Nech vám aj v srdci zaznieva
vďačná pieseň Pánovi
20 a za všetko neprestajne ďakujte nášmu Bohu a Otcovi
v mene nášho Pána Ježiša Krista.

Pokyny pre šťastnú rodinu

21 Podriaďujte sa jeden druhému, tým vzdáte česť Kristovi.
22 Manželky, podriaďujte sa svojim mužom, akoby ste sa
podriaďovali Pánovi.
23 Lebo muž je zodpovedný za svoju ženu takisto, ako je
Kristus zodpovedný za svoje telo –
24 cirkev, za ktorú umrel, aby ju zachránil. Preto má žena
poslúchať svojho muža tak, ako cirkev poslúcha Krista.
25 A vy, manželia, milujte svoje ženy takisto, ako Kristus
miloval svoju cirkev, keď pre ňu obetoval svoj život,
26 aby ju posvätil svojím slovom ako očistným kúpeľom vody.
27 Takto si pripravil pre seba cirkev slávnu, bez poškvrny či
iného kazu, svätú a dokonalú.
28 Tak by mal zaobchádzať aj muž so svojou manželkou
a mal by ju milovať ako seba samého. Keďže obaja tvoria
jednu bytosť, preukazuje milujúci manžel vlastne lásku sám
sebe.
29 Nikto predsa nemá v nenávisti vlastné telo, ale s láskou
sa oň stará práve tak, ako sa Kristus stará o telo cirkvi,
30 ktorej sme časťami.
31 Písmo jasne hovorí, že muž a jeho manželka tvoria jedno
telo: „Preto muž opustí svojho otca i matku a pripojí sa k svojej
žene a tí dvaja sa stanú jedným telom.“
32 Je to veľké tajomstvo, ale ukazuje na vzťah Krista a cirkvi.
33 Preto znova opakujem: muž má milovať svoju ženu ako
seba samého a žena si má svojho muža ctiť a vážiť.

6

Rodičia a deti

1 Deti, poslúchajte svojich rodičov, lebo tak to chce Boh.
2 „Cti svojho otca i svoju matku,“ to je prvé z desiatich
prikázaní, ktoré sľubuje odmenu:
3 „Aby sa ti dobre darilo a aby si dlho žil na zemi.“
4 A vy rodičia nepopudzujte svoje deti k vzdoru neustálym
napomínaním a karhaním, ale pri výchove používajte dobré
rady a ponaučenia, aké schvaľuje náš Pán.

Pokyny pre podriadených

5 Vy podriadení poslúchajte svojich predstavených s úctou
a zverené úlohy plňte svedomite a ochotne, akoby vám ich
prikázal sám Kristus.
6 Nepracujte usilovne, len keď vás niekto vidí, ale aj keď
vás nik nekontroluje.
7 A slúžte ochotne ako Pánovi, nie ako ľuďom.
8 Pamätajte, že za vykonané dobro dostane každý od Pána
svoju odmenu, či už pracoval ako podriadený, alebo ako
predstavený.
9 Preto aj vy, nadriadení, správajte sa k svojim podria-
deným v tom istom duchu. Nevyhrážajte sa im. Pamätajte,
že aj vy máte Pána v nebesiach, ktorý rovnako posudzuje
nadriadeného ako podriadeného.

Naša sila je jedine z Boha

10 Nakoniec vám chcem ešte pripomenúť, že budete silní
iba v spojení s Kristom – potom bude jeho veľká moc aj vo
vás.
11 Preto sa vyzbrojte celou výzbrojou Božou, aby ste mohli
odolať diablovým nástrahám.
12 Veď nezápasíme s obyčajnou ľudskou mocou, ale vedieme
zápas proti silám neviditeľnej duchovnej ríše, proti mocnos-
tiam zla a tmy, ktoré pôsobia v tomto svete.
13 Nech teda vo vašej výzbroji nechýba nič z Božích zbraní;
len tak odoláte nepriateľovi, keď na vás zaútočí.
14 Opaskom, na ktorom visí váš meč, nech je pravda
a vaším pancierom Božia spravodlivosť.
15 Vašou obuvou nech je ochota vždy niesť radostnú zvesť
o Božom pokoji.
16 Vierou ako štítom odrážajte ohnivé strely toho zlého.
17 Prilbou, ktorá chráni vašu hlavu, vaše myslenie, nech je
istota spasenia. A napokon k plnej výzbroji patrí aj meč, meč
Ducha, ktorým je Božie slovo.
18 Modlite sa vždy a neprestajne a dajte sa pritom viesť
Svätým Duchom. Modlite sa za kresťanov na celom svete

19 a proste aj za mňa, aby mi Boh dal vždy pravé slovo a aby
som bez strachu hlásal tajomstvo evanjelia,
20 pre ktoré som teraz poslom v putách. Modlite sa, aby
som aj tu vo väzení mohol statočne plniť svoje poslanie.

Pozdravy a želania

21 Brat Tychikus vám o mne povie všetko ostatné. Je to môj
milovaný a verný pomocník v Božom diele.
22 Preto posielam práve jeho, aby vám o nás priniesol
správu, a tak vás povzbudil.
23 Nech vás, drahí moji, obdarí Boh Otec i Ježiš Kristus, náš
Pán, svojím pokojom, láskou a vierou
24 a nech dá svoju milosť všetkým, ktorí z celého srdca
milujú Pána Ježiša Krista.

List apoštola Pavla kresťanom vo Filipách

Radostný pozdrav z rímskeho väzenia

1 Milí kresťania vo Filipách, vedúci zboru aj ich pomocníci,
prijmite pozdrav od nás, Pavla a Timoteja, služobníkov Ježiša
Krista.
2 Želáme vám milosť a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána
Ježiša Krista.
3 Vždy, keď si na vás spomeniem, ďakujem za vás svojmu
Bohu
4 a v každej svojej modlitbe sa za vás s radosťou modlím.
5 Od chvíle, ako ste prvý raz počuli radostné posolstvo
o Kristovi, neprestali ste mi pomáhať v jeho šírení, a za to som
vám veľmi vďačný.
6 Nepochybujem, že keď Boh svoje dobré dielo u vás začal,
dovŕši ho až do slávneho konca v deň Kristovho návratu.
7 Nemôžem o vás zmýšľať inak, stali ste sa mi nesmierne
blízki tým, že ste so mnou prežívali všetku Božiu milosť, ktorá
ma sprevádzala, či už tu vo väzení, alebo na slobode, keď som
obhajoval a utvrdzoval pravdu o Kristovi.
8 Sám Boh vie, ako túžim po vás, a mám vás rád ako sám
Kristus.
9 Prosím Boha, aby ste aj vy boli prežiarení jeho láskou,
poznaním a vnímavosťou,
10 aby ste vždy vedeli správne rozlíšiť, na čom skutočne
záleží a nepoškvrnili sa ničím zlým až do Ježišovho príchodu.
11 Nech každý váš čin svedčí o Kristovej moci vo vás a tak
oslavuje Boha.

Pavlovo uväznenie pomáha šíriť radostnú zvesť

12 Chcem vám oznámiť, bratia, že moje uväznenie veľmi
prospelo Božej veci.
13 I ten posledný pisár na súde totiž vie, že mojím jediným
previnením je, že som kresťan.
14 Moje okovy pomohli aj ostatným bratom zbaviť sa
strachu, takže teraz hlásajú Božie slovo omnoho smelšie ako
predtým.
15 Je síce pravda, že niektorí kážu Krista iba zo závisti
a ctižiadosti, aby si získali povesť neohrozených kazateľov,
a myslia si, že im tu vo väzení budem závidieť ich úspechy.
16 Jedni to robia z lásky, lebo vedia, že obraňujem evan-
jelium.

17 Iní však ohlasujú Krista z neznášanlivosti, nie úprimne,
lebo si myslia, že mi spôsobia v mojich putách súženie.
18 Už či je to z pohnútok pravých alebo nepravých, som
vďačný, že sa šíri zvesť o Kristovi, a z toho sa budem vždy
úprimne radovať.
19 Veď viem, že sa za mňa modlíte a že s pomocou Ducha
Ježiša Krista mi všetko slúži na moju záchranu.
20 Preto dúfam a teším sa, že budem môcť hovoriť rovnako
smelo, ako som to robil doposiaľ, a že oslávim Krista, už či
zostanem nažive, alebo nie.
21 Lebo Kristus je pre mňa všetkým, a tak môj život je
Kristus, a smrť bude pre mňa ziskom.
22 Pravda, ak zostanem nažive, mohol by som k nemu
priviesť ešte mnohých.
23 Takže, keby som si mal možnosť zvoliť, sám neviem,
čomu by som dal prednosť: zomrieť a byť s Kristom (to by ma
lákalo najväčšmi),
24 alebo žiť ďalej kvôli vám, čo by bolo potrebnejšie.
25 Ale akosi cítim, že ma medzi vami čaká ešte práca, a tak
sa prikláňam k presvedčeniu, že tentoraz tu ešte zostanem,
26 aby ste rástli v radostnej viere a aby moje oslobodenie
bolo pre vás ďalším dôvodom oslavovať Krista, keď zas
prídem k vám.

Trpieť pre Krista je výsada

27 Nech sa so mnou stane čokoľvek, dbajte o to, aby ste
žili, ako sa patrí na Kristových vyznávačov. Aby som videl,
keď vás navštívim, alebo aby som sa dozvedel od iných, že
ste svorní a že spojení jednotným úsilím zápasíte o šírenie
Kristovho posolstva
28 aj napriek zúrivým útokom nepriateľa. Ten v tom bude
vidieť svoju záhubu, ale pre vás je to dôkaz, že Boh je s vami
a že vám dal večný život.
29 Veď ste získali výsadu nielen v Krista uveriť, ale pre neho
aj trpieť.
30 Vediete predsa ten istý zápas ako ja. Boli ste svedkami,
ako som v ňom obstál predtým, a teraz o ňom počúvate.

2

Výzva k jednote

1 Ak je vám jednota v Kristovi povzbudením a vzájomná
láska potešením, ak jestvuje spoločenstvo Ducha a súcit
a milosrdenstvo,
2 potom buďte svorní, majte sa radi, zápaste o jednotu
a porozumenie. Tým mi urobíte najväčšiu radosť.

3 Nebuďte láskaví a jednomyseľní iba z vypočítavosti,
nechcite žať vďačnosť a uznanie, ale dožičte ho aj iným.
4 Nemyslite iba na seba a na vlastné blaho, radšej
rozmýšľajte, ako prospieť iným.
5 Osvojte si zmýšľanie Ježiša Krista,
6 ktorý – hoci sám bol Boh – nedomáhal sa božských
nárokov,
7 zriekol sa slávy a moci a ochotne prijal úlohu na-
jobyčajnejšieho človeka.
8 Vo svojom ponížení sa stal poslušný až na smrť, a to smrť
na kríži.
9 Ale práve preto ho Boh povýšil a dal mu takú slávu,
10 že sa pri jeho mene raz skloní všetko, čo je na nebi, na
zemi i pod zemou a
11 v úcte a na slávu Boha Otca každý vyzná, že Ježiš Kristus
je Pán.

12 Moji drahí, kým som bol u vás, vždy ste poslúchali moje
slová. Tým skôr teraz, keď nemôžem byť s vami, sa s bázňou
a chvením usilujte o záchranu svojich duší.
13 Boh, ktorý pôsobí vo vás, povzbudí vašu vôľu a dá vám
silu premeniť ju v činy.

14 Všetko, čo robíte, robte bez reptania a pochybovania.
15 Ste predsa Božie deti a váš bezúhonný a príkladný život
má žiariť ako hviezdy v hustej tme vašim blúdiacim a strateným
spoluobčanom a má ich privádzať k pravému životu.
16 Až sa Kristus zjaví, budem šťastný, že som nebežal
nadarmo a nenamáhal sa zbytočne!
17 A aj keby som mal svoje poslanie spečatiť vlastnou krvou,
pre vašu obetavú vieru sa radujem.
18 Aj vy majte radosť a radujte sa spolu so mnou!

Spoľahliví spolupracovníci

19 Dúfam, ak Pán bude chcieť, že budem môcť čoskoro
poslať k vám Timoteja, aby som sa aj ja potešil a dozvedel sa,
ako sa máte.
20 Inak tu nemám nikoho, kto by sa o vás tak úprimne
zaujímal.
21 Všetci ostatní myslia skôr na svoje záujmy ako na záujmy
Kristove.
22 Ale Timoteja ste už poznali, keď mi v službe evanjelia
pomáhal ako vlastný brat.
23 Hneď, ako sa rozhodne, čo bude so mnou, pošlem ho
k vám.
24 Ale spolieham sa na Pána, že čoskoro prídem k vám aj ja
osobne.

25 Zatiaľ však pokladám za potrebné poslať Epafrodita.
Jeho služby boli pre mňa veľmi užitočné, stál mi po boku ako
brat v práci aj v boji.
26 Ale teraz sa mu veľmi zacnelo po všetkých vás, najmä
keď sa dopočul, že ste sa dozvedeli o tom, že bol chorý.
27 A naozaj, ochorel takmer na smrť, ale Boh sa nad ním
zľutoval. Ale aj mňa tým ušetril od veľkého zármutku.
28 Preto som ho poslal čo najskôr k vám, aby vás osobne
upokojil, a aj mňa tým zbavil veľkej starosti.
29 Uvítajte ho teda čo najsrdečnejšie, ako sa na kresťanov
patrí.
30 Vážte si ho, veď pre Kristovo dielo vzal na seba veľké
riziko a v úsilí nahradiť mi vás všetkých by sa bol vysilil
takmer na smrť.

3

Výzva k stálej radosti

1 A tak nech sa deje čokoľvek, radujte sa v Pánovi. Musím to
opakovať znova a znova, lebo v tej radosti je vaša sila.
2 Dajte si pozor na psov, podliakov a rozriezku.
3 Božími deťmi nás predsa nerobí ten kúsok kože odrezaný
z nášho tela, ale Duch, v ktorom slúžime Bohu, a chválime sa
tým, čo pre nás urobil Ježiš Kristus.
4 Tým a iba tým sa máme chváliť! Napokon, keby Bohu stačil
iba rodový pôvod a náboženská príslušnosť, kto by mohol mať
u neho väčšiu prednosť ako ja?
5 Narodil som sa z pravoverných židovských rodičov, ktorých
rodokmeň siaha až k Benjamínovi, obrezaný som bol týždeň
po narodení. Vo vzťahu k zákonu som bol farizejom
6 a pri prenasledovaní kresťanov bol sotva niekto horlivejší
ako ja. Ak ide o spravodlivosť podľa zákona, nemožno mi nič
vyčítať.
7 Ale to všetko, na čom som si kedysi zakladal, stratilo pre
mňa akúkoľvek cenu, keď som poznal Krista.
8 V porovnaní s ním je mi všetko ostatné ničím a patriť jemu,
získať ho a dôverovať mu je mi nadovšetko.
9 Nespolieham sa už na vlastnú spravodlivosť, ktorá je zo
zákona, ale iba na tú, ktorú mi dáva Kristus prostredníctvom
viery.
10 Všetkého som sa vzdal, a to len preto, aby som mohol
skutočne poznať Krista aj moc jeho vzkriesenia i pravdaže,
jeho utrpenie
11 Lebo mať účasť na jeho slávnom zmŕtvychvstaní znamená
najprv zakúsiť jeho umieranie a smrť.

12 Nechcem tým o sebe tvrdiť, že som to už všeko dosiahol
alebo že už som taký, akého ma Boh chce mať. Ale
neprestávam sa usilovať o cieľ, ku ktorému ma povolal Ježiš
Kristus.
13 Nie, milí bratia, ešte nie som taký, ale všetky svoje sily
upínam na jediné: bez ohliadania sa do minulosti ženiem sa
dopredu,
14 k cieľu, aby som získal nebeskú odmenu – život v Božej
sláve. Veď k tomu nás Boh prostredníctvom Ježiša Krista
povolal.
15 Všetci, ktorí sme už vo svojej viere dorástli do dospelosti,
zmýšľame podobne. Ak by ste mali ešte nejaké pochybnosti,
Boh vám aj to časom objasní.
16 Ale držme sa pevne pravdy, ktorú už poznáme.
17 Milí bratia, vezmite si príklad zo mňa a z ľudí, ktorí žijú
ako ja.
18 Lebo už neraz som vám hovoril a teraz s plačom opaku-
jem: Chráňte sa tých, ktorí o sebe tvrdia, že sú Kristovi, ale
svojím životom ukazujú, že sú nepriateľmi Kristovho kríža.
19 Ich cesta vedie do zahynutia, zbožňujú len svoj vlastný
žalúdok, pýšia sa tým, za čo by sa mali hanbiť, a myslia iba na
to, ako sa mať na svete dobre. Tí svoju večnosť prehrali.
20 Ale naša pravá vlasť je tam, kde je Ježiš Kristus, a tešíme
sa, že sa k nám odtiaľ vráti,
21 aby premenil naše smrteľné telá a odial ich takou slávou,
akou je odiate aj jeho telo. On je schopný to urobiť, lebo má
moc nad všetkým.

4

Ako majú kresťania žiť

1 Bratia moji milí, milujem vás a túžim po vás, ste mojou
radosťou aj odmenou. Preto zostaňte Pánovi verní, moji
drahí.
2 Evodiu a Syntychu veľmi prosím, aby sa zmierili
a nehádali.
3 A teba, môj verný spolupracovník, prosím, pomôž im
v tom. Veď obe mi horlivo pomáhali pri šírení Kristovho
posolstva spolu s Klementom a ostatnými, ktorých Pán zapísal
do knihy života.
4 Radujte sa v Pánovi vždycky! Znovu vravím: radujte sa!
5 Nech všetci vidia, že ste zhovievaví a láskaví! Pamätajte
na to, že Pán čoskoro príde.
6 O nič sa priveľmi netrápte, ale všetky svoje žiadosti pred-
kladajte Bohu v modlitbách s ďakovaním a prosbou.

7 Uvidíte, že vaše srdce zaplaví pokoj, aký si ľudský rozum
nevie ani predstaviť.
8 A napokon, bratia, rád by som vám položil na srdce
ešte toto: premýšľajte o veciach, ktoré sú pravdivé, čestné,
spravodlivé; zapodievajte sa vecami čistými, milými,
chvályhodnými; pestujte cnosti a usilujte sa o dobrú povesť.
9 Žite tak, ako som vás učil, ako ste ma počuli a videli. A Boh,
darca pokoja, bude s vami.

Vďačnosť za dary

10 Urobili ste mi, bratia, nesmiernu radosť a som
za to Pánovi vďačný, že ste ma opäť zahrnuli svojou
starostlivosťou. Viem, že ste na to mysleli už skôr, ibaže
ste nemali príležitosť.
11 Neponosujem sa na nedostatok, naučil som sa byť
spokojný s tým, čo mám.
12 Viem žiť v odriekaní aj v hojnosti, som naučený byť sýty aj
trpieť hladom.
13 To všetko môžem v Kristovi, ktorý mi dáva silu.
14 Ale dobre ste urobili, že ste mi pomohli v mojich
ťažkostiach.
15 Nemusím vám akiste pripomínať, že ani vtedy, keď som
prvý raz odišiel z Macedónska hlásať Krista, neprispel okrem
vás, Filipania, nikto na moje výdavky.
16 Veď aj do Tesaloniky ste mi dva razy poslali, čo som
potreboval.
17 Nejde mi o dary, omnoho viac ma teší vedomie, ako
rastie vaše ovocie u Boha každou takou obeťou.
18 Všetko som teda v poriadku dostal a nič mi nechýba, keď
mi Epafroditos odovzdal vaše dary. Verte, že táto vaša obeť
je ako príjemná vôňa, ktorá je Bohu práve taká milá ako mne.
19 Môj Boh aj vám dá pre zásluhy Ježiša Krista všetko, čo
potrebujete, lebo on je bohatý a slávny.
20 Jemu, nášmu Bohu a Otcovi, nech je sláva na veky!
21 Pozdravujte odo mňa všetkých kresťanov u vás. Vás
pozdravujú bratia, ktorí sú tu so mnou.
22 Aj ostatní tunajší kresťania, najmä tí, čo slúžia
v cisárskom paláci, posielajú svoje pozdravy.
23 Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami.

List apoštola Pavla kresťanom v Kolosách

1 Milí bratia, pozdravujem vás v mene Ježiša Krista,
ktorého z Božej vôle zvestujem.
2 Spolu s Timotejom želáme vám, verným kresťanom
v Kolosách, milosť a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána
Ježiša Krista.
3 Kedykoľvek na vás spolu s Timotejom myslíme vo svojich
modlitbách, zakaždým ďakujeme Bohu, Otcovi nášho Pána
Ježiša Krista.
4 Počuli sme o vašej pevnej viere aj o vašej láske k všetkým
bratom.
5 Právom sa tešíte na nebeskú odmenu od tej chvíle, ako ste
o nej prvý raz počuli.
6 To radostné posolstvo sa šíri po celom svete a všade mení
životy ľudí takisto ako u vás, keď ste ho po prvý raz počuli
a poznali Božiu milosť v pravde.
7 Túto radostnú zvesť vám priniesol Epafras, náš milovaný
spolupracovník. Vieme, že bol vaším verným a dobrým
učiteľom.
8 Od neho sme sa dozvedeli, ako vo vás Boží Duch
prebúdza pravú kresťanskú lásku.
9 Od tých čias sa za vás neprestávame modliť, aby ste
boli naplnení poznaním Božej vôle a aby vás Boh vyzbrojil
všestrannou duchovnou múdrosťou.
10 Tak bude váš život plný ušľachtilých činov, budete robiť
Bohu česť a budete ho poznávať čoraz hlbšie.
11 Prosíme ho, aby vás naplnil svojou mocou a silou
prekonávať všetky skúšky
12 a aby vás ani v nich neopustila radostná vďačnosť, že
smiete mať podiel na dedičstve tých, ktorí žijú v kráľovstve
svetla.
13 Veď on nás vytrhol z moci tmy a uviedol do kráľovstva
svojho milovaného Syna,
14 ktorý svojou krvou zaplatil za našu slobodu a odpustil
nám všetky viny.

Kristova osoba
15 Kristus je obrazom neviditeľného Boha, prvorodený
všetkého stvorenstva.
16 Len vďaka nemu a skrze neho bolo stvorené všetko
hmotné aj duchovné, svet viditeľný aj neviditeľný, ríša
pozemská aj nadpozemská, všetky sily a mocnosti. Všetko je
stvorené prostredníctvom neho a pre neho.

17 V ňom má všetko svoj počiatok i trvanie.
18 On je hlavou cirkvi, ktorá je jeho telom. On je počiatkom
všetkého a je aj prvý, kto zvíťazil nad smrťou, aby tak bol vo
všetkom prvý.
19 Lebo Boh chcel, aby všetka jeho plnosť bola aj v jeho
Synovi.
20 Všetko na nebi aj na zemi našlo zmierenie s Bohom
v Kristovi. Kristus vylial na kríži svoju krv, a tým nám získal
pokoj s Bohom.
21 Aj vy ste boli kedysi vzdialení od Boha a pre svoje zlé
myšlienky a činy ste boli jeho nepriateľmi.
22 Ale teraz vás zmieril prostredníctvom smrti Kristovho
ľudského tela, takže môžete pred ním stáť svätí, čistí
a bezúhonní.
23 Pravda, musíte zostať vo svojej viere pevní a vytrvalí.
Nedajte sa ničím odviesť od nádeje evanjelia, ktoré ste prijali,
ktoré sa zvestuje každému stvorenstvu na svete a ktorého som
sa stal ja, Pavol, služobníkom.

Pavlova služba
24 Teraz za vás trpím vo väzení, ale radujem sa, lebo takto
môžem mať podiel na utrpení, ktoré Kristus podstúpil za
svoje telo, za cirkev.
25 Ja som jej služobníkom: Boh ma poveril, aby som vám
oznámil jeho slovo vo všetkej plnosti
26 a zvestoval vám tajomstvo, ktoré bolo od vekov skryté
pred ľuďmi, teraz však
27 zjavené jeho svätým. A toto slávne tajomstvo platí aj pre
vás a znie: Kristus je vo vás, v ňom máte nádej na Božiu slávu.
28 Tohto Krista aj vám zvestujeme. So všetkou duchov-
nou múdrosťou, ktorou nás Boh obdaril, napomíname ľudí
a vzdelávame ich vo viere, aby každý v spojení s Kristom
mohol dospieť k dokonalosti.
29 O to sa usilujem a bojujem jeho silou, ktorá vo mne
pôsobí.

2

Výstraha pred falošnými učiteľmi
1 Chcem totiž, aby ste vedeli, aký boj zvádzam za vás, za
veriacich v Laodicei aj za mnohých iných, ktorí ma osobne
nepoznajú.
2 Prosím o to, aby ste povzbudení a spojení pevným putom
lásky hlboko pochopili a naplno poznali Božie tajomstvo,
ktorým je Kristus.
3 V ňom sú obsiahnuté všetky poklady múdrosti a poznania.
4 Hovorím to preto, aby vás nikto nezviedol ľstivými rečami.

5 Aj keď som od vás ďaleko, v duchu som s vami. Teším sa,
že u vás vládne poriadok a že neochvejne veríte v Krista.

Nový život v Kristovi

6 Prijali ste Krista ako svojho Pána, žite teda s ním a konajte
jeho vôľu.
7 Ako je strom zakorenený v zemi, tak doň máte zapustiť
korene a postaviť svoj život na ňom ako na pevnom základe.
Pevne sa držte viery, ako vám ju vštepili, a denne ďakujte Bohu
za všetko, čím vás obdaril.
8 Dajte si pozor, aby ste nepodľahli filozofickým
špekuláciám, založeným na ľudskom dôvtipe namiesto na
Kristovi.
9 Veď v ňom je vtelená všetka plnosť Boha.
10 Takže kto má Krista, má všetko, lebo má aj Boha. On je
zvrchovaný vládca nad všetkými silami a mocnosťami.
11 V ňom ste obrezaní obriezkou – nie však ľudskou rukou,
ale obriezkou Kristovou – vyzlečením z telesnosti.
12 Pri krste ste boli spolu s Kristom pochovaní. Ale
prostredníctvom viery ste s ním boli vzkriesení do nového
života, lebo ste uverili slovu mocného Boha, ktorý Krista
vzkriesil z mŕtvych.
13 Pre svoje hriechy ste boli mŕtvi a ovládali vás vaše hriešne
túžby. Potom vám Boh daroval život, aký bol v Kristovi, lebo
vám odpustil všetky viny
14 a zničil dlžobný úpis, ktorý svedčil proti vám. Ten úpis dal
pribiť na kríž, a tým ho raz navždy vymazal.
15 Tak odzbrojil, zneškodnil a na pranier postavil všetky
démonické mocnosti a sily a oslávil nad nimi víťazstvo.

Sloboda v Kristovi

16 Nik teda nemá právo odsudzovať vás za to, čo jete alebo
pijete, alebo za to, že nedodržiavate sviatky, novy mesiaca
alebo soboty.
17 Všetky tieto predpisy boli len dočasné a s Kristovým
príchodom stratili zmysel. Boli iba tieňom skutočného Krista.
18 A nik vás nesmie zatracovať za to, že nevzývate anjelov,
ako by vám niektorí radi nadiktovali, a pritom sa ohŕňajú
svojimi „videniami“. Radi sa pokladajú za pokorných, ale
opak je pravdou.
19 Nedržia sa totiž Krista – hlavy, ku ktorej sme všetci,
ako časti toho istého tela, pripojení; jeho pevné šľachy nás
držia spolu a rásť môžeme iba vtedy, ak berieme výživu a silu
z Boha.
20 Keď ste teda s Kristom raz zomreli, nie ste už viazaní
predpísanými obradmi a pravidlami. Prečo si teda ešte vždy
dávate predpisovať:

21 neberte to do rúk, toto nesmieš jesť, nedotýkaj sa toho!?
22 Veď sú to iba ľudské predpisy o veciach, ktoré sa použitím ničia.
23 Navonok sa taká zbožnosť môže zdať dobrá, lebo vyžaduje pokoru a sebadisciplínu, ale týka sa len telesnej oblasti – zlých myšlienok a túžob nikoho nezbaví.

3

1 Keď ste teda Kristovým vzkriesením aj vy získali nový život, zamerajte sa na to, čo je hore, kde Kristus vládne spolu s Bohom.
2 Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.
3 Svoje ja ste nechali zomrieť. Váš skutočný život je s Kristom u Boha.
4 A až sa Kristus, náš pravý život, opäť ukáže na zemi, aj vy budete žiariť jeho slávou.

Ako majú kresťania žiť

5 Preto potláčajte svoje telesné sklony, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlé túžby a chamtivosť. Holdovať takým chúťkam nie je nič iné ako modloslužba
6 a kto to robí, privoláva na seba Boží hnev a trest.
7 Aj vy ste kedysi viedli takýto spôsob života,
8 ale teraz je najvyšší čas zanechať zlobu, nenávisť, rúhanie a škaredé reči.
9 Hovorte vždy iba pravdu; lož a neúprimnosť boli vlastnosťami vášho starého života, ktorý ste už zanechali.
10 Vy teraz žijete celkom novým životom, ktorý vedie k čoraz vyššiemu poznaniu dobra a k čoraz vernejšej podobe s Kristom, ktorý ho stvoril.
11 V tomto novom živote sa už nerozlišuje, či bol niekto Grék alebo Žid, obrezaný alebo neobrezaný, barbar či Skýta, otrok či slobodný, pretože všetko a vo všetkých je Kristus.
12 Keď si vás teda Boh vybral, miluje vás a chce, aby ste žili čistým životom, buďte k iným láskaví a milosrdní, zahŕňajte sa navzájom ochotou, pokorou, skromnosťou a trpezlivosťou.
13 Buďte znášanliví a odpúšťajte tomu, kto vám ublížil; veď aj vám Boh odpustil.
14 Ale najmä nech vo všetkom rozhoduje láska – potom bude všade vládnuť dokonalá zhoda.
15 A vaše srdce nech vždy napĺňa Boží pokoj: to je úloha a zároveň dar pre tých, ktorí patria k jeho telu. Buďte vďační!
16 Slovo Kristovo nech vo vás bohato prebýva; so všetkou múdrosťou sa navzájom učte a napomínajte. A keď spievate žalmy, chválospevy a duchovné piesne, nech sú vaše srdcia naplnené vďačnosťou voči Bohu.

17 Čokoľvek hovoríte a konáte, robte tak, ako by na vašom
mieste robil sám Kristus. A prostredníctvom neho ďakujte
Otcovi.

Zásady vzájomného spolužitia

18 Manželky nech sa podriaďujú svojim mužom, ako sa na
kresťanky patrí.
19 Vy muži, milujte svoje ženy a buďte k nim láskaví.
20 Deti, vy vždy poslúchajte svojich rodičov, lebo je to milé
Bohu.
21 A vy otcovia, nevyžadujte od svojich detí to, čo by bolo
nad ich schopnosti.
22 Kto je podriadený, má svojmu nadriadenému slúžiť
ochotne, nielen z donútenia alebo naoko. Poslúchajte ich pre
lásku k svojmu nebeskému Pánovi
23 a pracujte statočne a radostne, akoby ste pracovali pre
neho.
24 Veď pre neho aj pracujete a od neho nakoniec dostanete
za odmenu podiel na jeho kráľovstve, lebo vaším pravým
pánom je on.
25 Kto sa dopúšťa krivdy, dočká sa svojej odplaty. Boh má
na všetkých rovnakú mieru.

4

1 Na druhej strane – od vás, nadriadených, Boh očakáva,
že budete spravodliví, a nie krutí k svojim podriadeným.
Nezabúdajte, že aj vy máte Pána v nebesiach.

Povzbudenie a záverečné pozdravy

2 V modlitbách buďte vytrvalí a v ďakovaní neúnavní.
3 A proste aj za nás, aby nám Boh otvoril dvere pre slovo
a mohli sme hovoriť o Kristovom tajomstve. Veď práve preto
som sa dostal do väzenia;
4 modlite sa, aby som na tomto mieste vykonal svoje
poslanie tak jasne a smelo, ako mi to Pán uložil.
5 Využite každú príležitosť vydať svedectvo o Kristovi tým,
ktorí o ňom ešte nepočuli, buďte však pritom rozvážni a múdri.
6 Vaša reč nech je vždy láskavá, ale rozhodná, aby ste
každému odpovedali správne.
7 Môj drahý priateľ Tychikus vám podrobne porozpráva,
ako sa mám. Horlivo so mnou slúžil Pánovi a verne mi
pomáha.
8 Od neho budete mať najpresnejšie správy, preto ho
posielam, aby ste sa o mňa zbytočne netrápili.
9 Posielam s ním aj vášho krajana Onezima, verného
a milovaného brata. Oni vám povedia všetko, čo sa tu deje.

10 Pozdravuje vás môj spoluväzeň Aristarchos
a Barnabášov bratranec Marek, o ktorom som vám už písal.
Ak k vám niekedy príde, prijmite ho čo najsrdečnejšie.
11 A pozdravuje vás aj Jezus Justus. Títo traja sú jediní zo
Židov, ktorí s nami pracujú a pomáhajú zvestovať Krista. Sú
mi veľkou oporou a útechou.
12 Pozdravuje vás aj váš krajan Epafras. Je to naozaj
horlivý Kristov služobník a modlí sa za vás neprestajne, aby
ste boli pevní vo viere a aby ste vedeli rozoznať Božiu vôľu vo
všetkom, čo konáte.
13 A rovnako ako vy ležia mu na srdci aj kresťania v Laodicei
a v Hierapole.
14 I náš milý lekár Lukáš vás pozdravuje a taktiež Démas.
15 Pozdravujte bratov v Laodicei, ako aj Nymfu a zbor, ktorý
sa zhromažďuje v jej dome.
16 Keď si prečítate tento list, mohli by ste ho poslať do
Laodicei, aby si ho prečítali aj tam. A vy si zasa môžete
vyžiadať a prečítať list, ktorý som napísal im.
17 A Archippovi odkážte, aby svedomite vykonával službu,
ktorou ho Pán poveril.
18 Napokon pripisujem pozdrav vlastnou rukou. Pamätajte
na to, že som v putách. Boh vám žehnaj!

Prvý list apoštola Pavla kresťanom v Tesalonike

Viera a príklad Tesaloničanov

1 Milí bratia,

Pavol, Silván a Timotej posielame úprimné pozdravy všetkým v tesalonickom zbore, ktorí sú spojení s Ježišom Kristom, naším Pánom, a s Bohom, jeho Otcom. Želáme vám milosť a pokoj.

2 Stále sa za vás modlíme a vždy za vás ďakujeme,

3 keď si pred Bohom pripomíname vašu činorodú vieru, horlivú lásku a vytrvalú nádej na nášho Pána Ježiša Krista.

4 Vieme, milí bratia, že vás Boh miluje a že si vás vyvolil.

5 Keď sme vám zvestovali radostné Božie posolstvo, počúvali ste ho s nepredstieraným záujmom. A naše slová na vás hlboko zapôsobili, lebo Boží Duch vám potvrdil ich pravdivosť. A aj na našom správaní ste si mohli overiť, že to nie je falošné učenie.

6 Tak ste začali nás aj Krista napodobňovať, a hoci prechádzate mnohým súžením, Duch Svätý vás napĺňa radosťou,

7 takže ste vzorom aj ostatným kresťanom po celom Macedónsku i v Achajsku.

8 Božie slovo a správa o vašej viere sa všade rozšírili tak, že kdekoľvek prídeme, všade nám o vás rozprávajú ešte skôr, ako stačíme niečo povedať.

9 Všetci vravia o tom, ako ste nás prijali a ako ste sa od svojich modiel obrátili k Bohu, aby sa stal vaším jediným, živým a pravým Pánom,

10 aj ako sa tešíte na príchod jeho Syna Ježiša, ktorého Boh vzkriesil. Jedine on nás zachraňuje pred prichádzajúcim Božím hnevom.

2

1 Milí bratia, sami najlepšie viete, že naša návšteva u vás nebola márna.

2 Viete, ako sme trpeli a akú potupu sme znášali vo Filipách. A predsa nám Boh dal odvahu zvestovať vám Božie radostné posolstvo, hoci sme boli obklopení nepriateľmi.

3 Vidíte teda, že za naším kázaním neboli nijaké pochybné ciele ani bočné úmysly, naša reč bola priama a úprimná.

4 Boh nás poveril úlohou hlásať jeho radostné posolstvo,
a preto nechceme byť pekní v očiach ľudí, ale chceme sa páčiť
Bohu, ktorý pozná aj najtajnejšie myšlienky nášho srdca.
5 Nikdy sme sa nepokúšali získať niekoho lichôtkami, ako
dobre viete, ani sme predstieraným priateľstvom nemámili od
nikoho peniaze, Boh nám je svedok.
6 Ani sme pre seba nepožadovali nijaké zvláštne pocty, hoci
sme ako apoštoli mali akiste na vašu úctu nárok.
7 Skôr sme dali prednosť matersky láskavému a nežnému
prístupu,
8 a tak sme si vás zamilovali, že by sme vám dali nielen
Božie posolstvo, ale aj vlastné životy.

9 Spomínate si ešte, milí bratia, ako tvrdo sme si zarábali
u vás na každodenný chlieb? Vo dne v noci sme pracovali,
aby sme pri hlásaní radostnej zvesti neboli nikomu na ťarchu.
10 Sami môžete dosvedčiť, aj Boh je svedkom, že
sme s každým veriacim zaobchádzali poctivo, spravodlivo
a čestne.
11 Sami však viete, že sme vás ako otec vlastné deti
12 povzbudzovali, usmerňovali a nabádali, aby ste žili na
česť a radosť Bohu, ktorý vás povolal do svojho kráľovstva
a do svojej slávy.

13 Preto znovu a znovu musíme Bohu ďakovať, že ste od nás
prijali slovo Božej zvesti nie ako slovo ľudské, ale ako slovo
Božie, ktorým skutočne je a že pôsobí vo vašich životoch.
14 A potom sa vám stalo to isté, čo predtým zažili kresťania
v Judsku: trpeli ste od vlastných krajanov.
15 Tam zabíjali Židia svojich vlastných prorokov, zabili aj
Ježiša Krista a teraz zasa prenasledujú nás a odvšadiaľ nás
vyháňajú. Škodia Bohu aj ľuďom.
16 My kážeme pohanom, ako sa môžu zachrániť, a oni nám
v tom bránia. Ale miera ich hriechov sa čoskoro dovŕši a Boží
trest ich neminie.

Pavlova túžba navštíviť cirkev

17 Bratia, aj keď sme museli od vás na nejaký čas odísť – no
v duchu sme stále s vami – rozmýšľali sme, ako sa k vám zasa
čo najskôr vrátiť.
18 Ja, Pavol, som sa o to pokúšal už niekoľko ráz, ale vždy
mi to satan prekazil.
19 Lebo kto bude našou radosťou, našou nádejou, našou
odmenou, až budeme raz stáť pred Kristom v deň jeho
návratu?
20 Áno, vy ste naša sláva aj radosť!

3

1 Keď sme už v Aténach nemohli ďalej znášať neistotu, ako
sa máte,
2 rozhodli sme sa poslať Timoteja, nášho brata a Božieho
spolupracovníka v hlásaní Kristovej radostnej zvesti, aby vás
navštívil a povzbudil vo vašej viere,
3 aby ste pri prenasledovaní nezakolísali. Trpieť patrí ku
kresťanskému údelu.
4 To sme vám predsa už hovorili, keď sme boli u vás, tak by
ste teraz nemali byť prekvapení, že sa to naozaj stalo.
5 Preto som teda poslal Timoteja k vám, aby som sa tu
nemusel trápiť úzkosťou, či vás satan predsa len nezviedol
a či všetka naša práca nevyšla nazmar.

Radosť a povzbudenie

6 Ale práve teraz sa Timotej vrátil s dobrými správami, že ste
vo viere ani v láske neochabli, že na nás stále myslíte a túžite
po novom stretnutí takisto ako my.
7 Tak ste nás, milí bratia, vo všetkej našej tiesni a súžení
potešili správou, že ste verní Pánovi.
8 Vydržíme všetko, len keď vieme, že pevne stojíte v Pánovi.
9 Ako sa Bohu môžeme odvďačiť za všetku tú radosť, akú
máme z vás?
10 Vo dne v noci vrúcne prosíme, aby sme vás mohli znovu
vidieť a povzbudiť vás, aby ste ďalej napredovali vo viere.
11 Kiež nám Boh, náš Otec, a Ježiš Kristus, náš Pán, umožní
cestu k vám.
12 A nech dá, aby rástla vaša vzájomná láska i láska
k ostatným, ako aj my vás milujeme.
13 Tak sa z vás stanú silné, bezúhonné, sväté Božie deti,
ktoré obstoja pred Bohom, naším Otcom, až sa náš Pán Ježiš
Kristus vráti so všetkými, ktorí mu patria.

4

Ako má kresťan žiť

1 Napokon, milí bratia, ešte o jedno vás chcem poprosiť. Už
sme vám hovorili, ako máte žiť, aby ste sa páčili Bohu.
2 A vieme, že sa pridŕžate našich pokynov. Ale teraz vás
prosíme a dôrazne napomíname v mene Pána Ježiša, aby ste
sa v tom neprestajne cvičili a zdokonaľovali.
3 Lebo Boh chce, aby ste boli čistí a bezúhonní, nepoškvrnení
smilstvom.
4 Teda tak ovládajte svoje telo, aby ste žili svätý a čestný
život.
5 Vyhýbajte sa necudnosti a nepodliehajte vášnivosti ako
pohania, ktorí nepoznajú Boha.

6 Majte v úcte manželský zväzok svojho blížneho. Kto by
ho rozvracal, neujde trestu, opakujem to znovu so všetkou
vážnosťou.
7 Boh nás predsa nepovolal k nemravnosti, ale k svätosti
a čistote.
8 Kto týmito zásadami pohŕda, pohŕda nie človekom, ale
samým Bohom, darcom Svätého Ducha.
9 O tom, že sa máte ako kresťania navzájom mať radi, vám
už nemusím písať. Viete, že vám sám Boh ukázal, ako veľmi
sa máte navzájom milovať.
10 A túto lásku aj prejavujete svojim bratom po celom
Macedónsku. Len vás prosíme, milí bratia, aby ste v tom boli
čoraz horlivejší.
11 Dbajte všemožne o to, aby ste žili pokojne, plnili si
povinnosti a živili sa vlastnými rukami, ako sme vás k tomu
už predtým nabádali.
12 Tak si získate úctu svojho okolia a nebudete od nikoho
závislí.

A čo po smrti?

13 Ešte vám chcem napísať o tom, ako je to s kresťanmi, ktorí
zomreli, aby ste v tomto mali jasno a nemuseli sa trápiť ako tí,
čo nemajú nijakú nádej.
14 Ak totiž veríme, že Ježiš zomrel a potom znovu ožil,
môžeme rátať s tým, že Boh tých, ktorí zomreli ako veriaci
v Ježiša Krista, privedie spolu s ním k životu.
15 A podľa slov Pánových vám môžem oznámiť, že
nikto z tých, ktorí zomreli pred Kristovým príchodom, sa
neoneskorí pri stretnutí s ním za tými, ktorí sa ho dočkajú
ešte za živa.
16 Sám Pán zostúpi z neba, vydá mocný povel, ozve sa hlas
archanjela a Božia trúba. Nato vstanú všetci kresťania, čo už
pomreli,
17 spolu s tými, ktorí zostali nažive, a budú uchvátení do
oblakov. Tam sa stretneme všetci s Pánom, aby sme s ním
zostali už naveky.
18 Týmto sa navzájom povzbudzujte a potešujte.

5

1 Kedy sa to má stať? O tom vám naozaj nemusím hovoriť,
milí bratia.
2 Veď sami dobre viete, že tá chvíľa príde nečakane ako
zlodej v noci.
3 Vtedy, keď si ľudia budú vravieť: „Je pokoj, nijaké
nebezpečenstvo nehrozí,“ vtedy ich z čista jasna zastihne
záhuba, ako keď pôrodné bolesti prídu na tehotnú ženu. Nik
neunikne, nik sa neschová.

4 Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň mohol
prekvapiť ako nočný zlodej.
5 Vy ste deti svetla a dňa, nie noci a tmy.
6 Buďte teda bdelí a nespite ako ostatní. Čakajte a buďte
triezvi.
7 Noc je čas spáčov a opilcov.
8 Ale my, ktorí žijeme vo svetle, zostaňme triezvi, oblečený
do brnenia viery a lásky a ako prilbu majte radostnú nádej
záchrany.
9 Nás predsa neurčil Boh na to, aby sme boli vystavení jeho
hnevu, ale aby sme boli zachránení pre zásluhy nášho Pána
Ježiša Krista.
10 On za nás zomrel, aby sme s ním mohli žiť večne, už či sa
jeho príchodu dožijeme, alebo nie.
11 Preto sa navzájom povzbudzujte a vychovávajte sa, ako
ste to robili doposiaľ.

Pokyny pre cirkev

12 Milí bratia, žiadame vás, aby ste si vážili svojich pred-
stavených v cirkvi, ktorí sa pre vás namáhajú a napomínajú
vás.
13 Veľmi si ich vážte a milujte ich pre ich službu. A medzi
sebou žite v pokoji.
14 Neporiadnych napomínajte, malomyseľných povzbudzu-
jte, ujímajte sa slabých a so všetkými majte trpezlivosť.
15 Krivdy neodplácajte, vždy sa usilujte konať dobro sebe
navzájom aj ostatným ľuďom.
16 Buďte radostní,
17 neochabujte v modlitbách
18 a za každých okolností ďakujte. To očakáva Boh od
všetkých, ktorí patria Ježišovi Kristovi.
19 Neuhášajte Božieho Ducha,
20 nepohŕdajte tými, ktorí majú prorocký dar.
21 Skúmajte každé ich slovo, a ak je pravdivé, prijmite ho.
22 Zlého sa chráňte v každej podobe.

Srdečné pozdravy

23 Nech vás Boh pokoja sám dokonale očistí a posvätí pre
seba. Vášho ducha, dušu aj telo nech uchráni od akejkoľvek
poškvrny až do Kristovho príchodu.
24 Boh, ktorý vás prijal za svoje deti, to pre vás akiste urobí,
ako vám sľúbil.
25 Bratia, aj vy sa modlite za nás.
26 Pozdravte všetkých bratov svätým bozkom.
27 A všetkým dajte prečítať tento list, je to moje želanie
a vaša povinnosť pred Pánom.
28 Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je stále s vami!

Druhý list apoštola Pavla kresťanom v Tesalonike

1 Milí bratia v tesalonickom zbore, ktorí žijete v spojení
s Bohom, naším Otcom, a s Pánom Ježišom Kristom,
2 želáme vám, Pavol, Silván a Timotej, milosť a pokoj od
Boha Otca a Pána Ježiša Krista.

Vďaka za vzrast zboru

3 Bratia, nemôžeme inak, ako stále za vás Bohu ďakovať.
A aj sa to patrí, lebo robíte vo viere i vo vzájomnej láske veľké
pokroky.
4 Chválime sa vami a môžeme vás dať za príklad ostatným
zborom v tom, ako neochvejne znášate prenasledovanie
a utrpenie.
5 V tom sa práve prejaví spravodlivý Boží súd:
6 tým, ktorí vás teraz trápia, odplatí utrpením,
7 kým vás, ktorí teraz trpíte, vyslobodí spolu s nami. To
bude vtedy, keď Pán Ježiš zostúpi so svojimi anjelmi z neba
v ohnivom plameni,
8 aby potrestal tých, ktorí nechcú Boha poznať a odmietajú
jeho ponuku záchrany v obeti Ježiša Krista.
9 Ich trest bude večné odlúčenie od Pána, od jeho moci
a slávy,
10 keď príde v ten deň, aby ho oslávil jeho ľud a zvelebovali
tí, ktorí v neho uverili, a vy takisto patríte medzi nich.
11 Preto sa za vás neprestajne modlíme, aby vás náš
Boh zdokonaľoval a pomáhal vám dosiahnuť cieľ, ku ktorému
vás povolal. Prosíme ho, aby vám svojou mocou pomohol
uskutočniť každé dobré predsavzatie, a tak odmenil vašu
vieru.
12 Vtedy každý uvidí vo vás Krista a bude oslavovať jeho
meno a vašou slávou bude to, že patríte jemu. To všetko vám
umožnila jeho milosť a moc.

2

Znamenia druhého Kristovho príchodu

1 A teraz k tomu očakávanému príchodu Pána Ježiša Krista.
2 Prosím vás, nedajte si popliesť hlavu nejakými chýrmi,
že ten deň už nastal. Aj keby to niekto tvrdil na základe
nejakého prejavu ducha, alebo sa azda oháňal nejakým
naším listom v tomto zmysle,
3 neverte mu a nedajte sa oklamať. Prv ako ten deň
príde, musia sa stať dve veci: nastane obdobie veľkej vzbury

proti Bohu a mnohí od neho odpadnú; potom sa zjaví človek neprávosti, syn zatratenia.
4 Ten sa postaví na odpor proti všetkému, čo pripomína Božie meno, a bude vyžadovať božské pocty pre seba. Dokonca vojde do Božieho chrámu a tam sa sám vyhlási za Boha.
5 Nespomínate si, že som vám to hovoril už pri svojej prvej návšteve? A vy viete, čo mu bráni, aby mohol prísť skôr ako v určený čas.
6 Jeho dielo vzbury sa síce už začalo,
7 ale on sám nemôže vystúpiť, kým je tu prekážka, ktorá mu v tom bráni.
8 No len čo zmizne, zjaví sa ten „bezbožník, ktorého Pán spáli dychom svojich úst“ a zničí svojím slávnym príchodom.
9 Ten bezbožník príde ako satanov nástroj a vyzbrojený satanskou mocou bude konať všelijaké klamstvá a zázraky,
10 aby oklamal tých, ktorí povedali pravde „nie“ a uberajú sa do záhuby, lebo odmietli pravdu, ktorá ich mohla zachrániť.
11 Preto ich Boh nechá napospas tej lživej moci, aby ich ovládla,
12 a tak zožnú spravodlivé odsúdenie tí, ktorí si namiesto pravdy obľúbili lož a hriech.

Stojte pevní vo viere

13 Ale za vás, bratia milovaní Pánom, musíme stále ďakovať Bohu, ktorý si vás ako prvých vyvolil, aby ste boli zachránení, očistil vás svojím Duchom a dal vám uveriť pravde.
14 Nás poslal zvestovať vám radostnú zvesť, aby aj vás ožiarila sláva nášho Pána Ježiša Krista.
15 A tak teda stojte pevne, bratia, a držte sa pravdy, ktorú sme vám odovzdali osobne alebo v listoch.
16 Nech Pán Ježiš Kristus a Boh Otec, ktorý si nás zamiloval a dal nám trvalú útechu a nezaslúženú nádej,
17 povzbudí vaše srdcia a dá vám silu ku každému dobrému slovu i činu.

3

Modlite sa za nás

1 Napokon, bratia, prosíme, modlite sa za nás, aby sa Božie posolstvo rýchlo šírilo a víťazilo všade ako u vás
2 a aby sme boli oslobodení od zvrátených a zlých ľudí, lebo nie všetci sú ochotní veriť.
3 Ale Pán je verný. On vás posilní a ochráni od zlého.
4 Spoliehame sa na Pána, že konáte a budete konať, čo vám prikazujeme.

5 Nech Pán dá, aby ste čoraz hlbšie chápali Božiu lásku
a trpezlivosť, ktorá pramení z Krista.

Kto nepracuje, nech ani neje

6 Ďalej vám prikazujeme, milí bratia, v mene Pána Ježiša
Krista, aby ste sa vyhýbali tým, ktorí si neberú k srdcu naše
napomenutia a vedú záhaľčivý život.
7 Dali sme vám predsa sami príklad, ako máte žiť:
8 nikdy ste nás nevideli zaháľať a prižívať sa na iných. Vo
dne v noci sme si tvrdou prácou zarábali na chlieb, aby sme
nikomu neboli na ťarchu.
9 Nie že by sme na to nemali právo, ale chceli sme vám dať
príklad.
10 A takisto sme vám vždy zdôrazňovali: kto nechce praco-
vať, nech ani neje!
11 A predsa teraz počúvame, že sa niektorí medzi vami
oddávajú nečinnosti a namiesto poctivej práce sa miešajú do
vecí, do ktorých ich nič nie je.
12 Takých napomíname a v mene Pána Ježiša Krista im
nariaďujeme, aby žili slušne a zarábali si na živobytie vlastnou
prácou.
13 A vám, bratia, pripomíname: v konaní dobra neochabu-
jte!
14 Keby niekto odmietal podriadiť sa tomu, čo tu píšeme,
dajte mu pocítiť, že medzi vás nepatrí. Možno sa potom
zahanbí.
15 Ale nesprávajte sa k nemu ako k nepriateľovi, skôr ho
napomínajte ako brata, na ktorom vám záleží.

Záverečné pozdravy

16 Nech Pán, ktorý je zdrojom pokoja, dá vám svoj pokoj za
každých okolností a nech zostáva s vami!
17 Tento pozdrav píšem vo všetkých listoch vlastnou rukou
na dôkaz, že sú naozaj odo mňa.
18 Milosť Pána Ježiša Krista nech vás sprevádza!

Prvý list apoštola Pavla Timotejovi

1 Môj drahý syn vo viere, milý Timotej, tento list ti píšem
ako apoštol poverený tou službou Bohom, naším Spasiteľom
a Ježišom Kristom, ktorý je našou nádejou.
2 Želám ti milosť, zľutovanie i pokoj od Boha Otca i Ježiša
Krista, nášho Pána.

Výstraha pred falošným učením

3 Keď som odchádzal do Macedónska, prosil som ťa, aby
si zostal v Efeze a usiloval sa umlčať tých, čo hlásajú falošné
náuky
4 a rozvíjajú nekonečné diskusie o mýtoch a rodokmeňoch.
Vyvolávajú tým iba škriepky miesto toho, aby sa vzdelávali vo
viere.
5 Cieľom nášho úsilia musí byť láska, ktorá pramení
z čistého srdca, dobrého svedomia a nepokryteckej viery.
6 Od tohto cieľa sa niektorí odchýlili a dali sa na prázdne
rečnenie.
7 Chcú byť učiteľmi Božieho zákona, a pritom nechápu ani
jeho zmysel, ani význam vlastných slov.
8 Zákon je dobrý, ak správne chápeme, aký zámer s ním Boh
má.
9 Uvedomme si však, že zákon nie je proti tým, ktorí
žijú podľa Božej vôle, ale proti zlým a spurným, ktorí
Boha neuznávajú; proti neposlušným, klamárom, krivo-
prísažníkom; proti tým, ktorí vzťahujú ruku na svojich
rodičov, majú záľubu vo zvrátenostiach;
10 proti homosexuálom, smilníkom, kupcom s otrokmi
a vrahom; ako aj všetkým, ktorí konajú proti Božiemu pori-
adku.
11 Tak učí evanjelium, ktoré mi zveril Boh a ktoré zjavuje
Božiu slávu.

Osobné vyznanie

12 Som vďačný Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi, že si ma
vybral za svojho služobníka.
13 Predtým som sa jeho menu rúhal a jeho vyznávačov pre-
nasledoval a zabíjal! Ale Boh sa nado mnou zmiloval, lebo
som to robil z nevedomosti, keď som ešte Krista nepoznal.
14 Vo svojej dobrote ma zastavil, dal mi do srdca vieru
a naplnil ma láskou.
15 Je to čistá pravda a ja túžim, aby ju všetci prijali.
Ježiš Kristus prišiel na svet, aby nás, vzdialených od Boha

a odsúdených na smrť, zachránil. A ak bol niekto od Boha ďaleko, bol som to predovšetkým ja.
16 Ale Boh sa nado mnou zmiloval a Ježiš Kristus na mne ukázal, aký je zhovievavý aj k najhoršiemu hriešnikovi, aby si každý uvedomil, že večný život môžu dosiahnuť všetci, ktorí v neho veria.
17 Sláva a česť Bohu naveky! On je večný Kráľ, neviditeľný, nesmrteľný, jediný a slávny Boh.
18 Môj milý syn Timotej, kladiem ti na srdce, aby si podľa proroctiev, ktoré o tebe povedali, bojoval dobrý boj.
19 Drž sa pevne svojej viery a zachovaj si čisté svedomie, ktorým niektorí pohrdli, a tak v živote viery stroskotali.
20 Patria k nim Hymenaios a Alexander, ktorých som musel vylúčiť z cirkvi, aby sa naučili nerúhať sa.

2

Modlitby v cirkvi

1 Žiadam, aby sa cirkev neprestávala modliť. Proste za všetkých ľudí a ďakujte za nich.
2 Myslite aj na vládnucich činiteľov, na tých, čo rozhodujú o dôležitých veciach, aby sme v mieri a pokoji mohli žiť v pravej zbožnosti a vážnosti.
3 Tak je to dobré a milé nášmu Pánovi,
4 ktorý si želá, aby všetci ľudia boli zachránení a poznali pravdu,
5 že je iba jeden Boh a iba jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi – človek Ježiš Kristus.
6 On dal sám seba ako výkupné za všetkých, čo Boh vo vopred určenom čase oznámil svetu
7 a mňa poveril, aby som to ako Boží posol verne a pravdivo zvestoval iným národom. Pravdu hovorím, neklamem!
8 Chcem teda, aby sa muži všade modlili so zdvihnutými rukami a s čistým srdcom, bez hnevu a hádok.
9 Taktiež ženy nech sa obliekajú nenápadne a ozdobujú sa jednoducho a triezvo, pozornosť nech vzbudzujú radšej svojou láskavosťou ako zložitým účesom, drahými šatami a šperkami.
10 Ich najkrajšou ozdobou nech je konanie dobra. Tým dokážu, že milujú a ctia Boha.
11 Poučenie nech prijímajú v tichosti a pokore.
12 V zhromaždení nech verejne nevystupujú. Žena nemá vládnuť nad mužom, ale má sa ním dať viesť.
13 Lebo Boh najprv stvoril Adama a potom Evu.
14 A nebol to Adam, čo sa dal zviesť satanovi, ale Eva prvá prekročila Boží zákaz.

15 Aj ženy však budú spasené, lebo plnia dôležitú úlohu
zachovať ľudský rod. Musia však zotrvať vo viere a žiť v láske,
svätosti a pokore.

3

Vlastnosti biskupov

1 Pravdou je, že kto chce mať vedúce postavenie v cirkvi,
túži po dobrej veci!
2 Taký človek musí byť bezúhonný, v manželstve verný,
striedmy, rozvážny, pohostinný. Potrebná je aj schopnosť
učiť, ohľaduplnosť, prívetivosť, nezištnosť.
3 Kto vedie veriacich, nesmie byť lakomý, mať záľubu v pití
a v sváročh,
4 má mať usporiadanú rodinu a deti vychované
k poslušnosti a poctivosti.
5 Veď ako môže viesť cirkev ten, kto si nevie urobiť
poriadok vo vlastnej rodine?
6 Nech to nie je nováčik vo viere, aby mu sláva nestúpla do
hlavy a nespôsobila jeho pád.
7 Aj vo svojom okolí musí mať dobrú povesť, aby jeho prácu
nemarilo ohováranie.

Vlastnosti diakonov

8 Rovnako aj diakoni: nech sú čestní, nie dvojtvárni v reči,
nech neholdujú alkoholu, nech sa neženú za majetkom.
9 Tajomstvo viery nech uchovávajú v čistom srdci.
10 Ale aj oni sa majú najskôr osvedčiť ako bezúhonní, a až
potom vykonávať svoju funkciu.
11 Takisto ich manželky nech nie sú klebetné, ale počestné,
striedme a verné.
12 Manželská vernosť, usporiadané rodinné vzťahy a dobre
vychované deti sú na vykonávanie všetkých funkcií v cirkvi
samozrejmým predpokladom.
13 Odmenou toho, kto dobre vykonáva svoju službu, bude
úcta bratov a sestier a pevná istota vo viere v Ježiša Krista.
14 Dúfam, že sa čoskoro uvidíme, no píšem ti toto všetko,
aby si vedel,
15 ak by mi niečo prišlo do cesty a oneskoril som sa, ako viesť
cirkev živého Boha, ktorá je stĺpom a oporou pravdy.

Tajomstvo viery

16 Tajomstvo našej viery je skutočne veľké: Prišiel na zem
ako človek, no Duch potvrdil, že je Boží Syn, ukázal sa
anjelom, zvestovaný bol národom, uverili v neho na celom
svete, korunovaný je večnou slávou.

4

Bludné učenia

1 Duch Svätý nám jasne hovorí, že v našich časoch sa
niektorí odvrátia od Krista, priklonia sa k bludným učeniam
a budú nasledovať hlásateľov satanských náuk,
2 luhárov a pokrytcov, na ktorých svedomí je jazva ako po
rozžeravenom železe.
3 Budú zakazovať ženiť sa a vydávať, jesť niektoré pokrmy,
ktoré Boh stvoril na to, aby ich s vďačnosťou užívali tí, ktorí
veria a poznajú pravdu.
4 Všetko, čo Boh stvoril, je dobré a nič nie je na zavrhnutie,
ak sa prijíma s vďačnosťou.
5 Jeho slovom a našou modlitbou sa to posväcuje.
6 Ak budeš takto učiť, bude z teba dobrý služobník Ježiša
Krista. Sýť sa slovami viery a pravým učením, ktoré si si
osvojil.
7 Nenačúvaj bohapustým rečiam a nezaoberaj sa kade-
jakými mýtmi a legendami, radšej svoj čas a silu venuj
duchovnému rastu.
8 Telesné cvičenie je síce na niečo užitočné, ale budovanie
vzťahu s Bohom je to, čo naozaj potrebujeme; ovplyvňuje náš
terajší i večný život.
9 To je pravda, ktorú by mal každý prijať.
10 Na to vynakladáme všetko svoje úsilie, pretože máme
nádej v živom Bohu, ktorý je záchrancom všetkých, ktorí
v neho uverili.
11 To vyučuj a dbaj, aby si to všetci dobre osvojili!

Pravidlá pastierskej služby

12 Nech ťa nikto nepodceňuje zato, že si mladý. Musíš však
byť vzorom v reči i v činoch lásky, viery a v čistom myslení.
13 Kým prídem, čítaj a vysvetľuj Písmo, zvestuj Božie slovo.
14 Nezanedbávaj schopnosti, ktoré ti dal Boh, keď na teba
podľa prorockého spôsobu starší s modlitbou kládli ruky.
15 Usiluj sa rozvíjať ich v práci, aby každý videl, že rastieš
a robíš pokroky.
16 Sústavne kontroluj svoje myslenie i učenie. Neuchyľuj sa
od pravdy a Boh zachráni teba aj tých, ktorých ti zveril.

5

1 Ak musíš napomenúť alebo pokarhať staršieho človeka,
hovor s ním úctivo, akoby to bol jeden z tvojich rodičov.
2 K mladším sa správaj ako k bratom, k dievčatám ako
k sestrám bez akýchkoľvek bočných myšlienok.

O vdovách

3 Maj v úcte vdovy, ktoré sú osamelé.

4 Ak majú deti alebo vnukov, tí nech sa najskôr učia konať
Božiu vôľu vo vlastnej rodine: starať sa o svojich príbuzných
a odplácať sa svojim rodičom, lebo to je Bohu milé.
5 Sú však vdovy, ktoré nemajú nikoho. Všetku svoju nádej
upierajú na Boha a svoj čas trávia modlitbami vo dne aj
v noci.
6 Sú však aj také, ktoré sa nazdávajú, že teraz si môžu užívať
život: tie sú mŕtve, hoci žijú.
7 Varuj ich, nech na ne neprichádzajú sťažnosti.
8 Kto sa nestará o svojich príbuzných, najmä o členov vlast-
nej rodiny, nemá právo nazývať sa kresťanom. Je horší ako
ten, čo Boha vôbec nepoznal!
9 Do zoznamu vdov, o ktoré sa treba starať zapíš iba tú,
ktorá má viac ako šesťdesiat rokov, bola iba raz vydatá
10 a má svedectvo, že žila dobrým životom, vychovávala deti,
bola pohostinná, preukazovala pokornú službu veriacim,
pomáhala núdznym a bola ochotná v každej službe.
11 Mladšie vdovy odmietaj. Niektoré časom podľahnú
telesným žiadostiam, zatúžia znovu sa vydať
12 a záväzok k službe rušia.
13 Okrem toho sú aj záhaľčivé, rady vysedávajú na
návštevách, klebetia a pchajú nos do cudzích problémov.
14 Myslím, že mladá vdova urobí lepšie, ak sa znova vydá,
má deti a stará sa o vlastnú domácnosť. Potom jej nemôže
nikto nič vyčítať.
15 Bojím sa však, že niektoré už zišli z Kristovej cesty.
16 Ešte raz opakujem: o vdovy nech sa starajú pre-
dovšetkým ich príbuzní a nenechajú ich jednoducho na
starosť zboru. Iba tak bude mať zbor dosť prostriedkov, aby
sa staral o vdovy, ktoré naozaj nemajú nikoho.

Rôzne rady a pokyny

17 Svedomití pracovníci v cirkvi si zasluhujú dvojitú
odmenu: úctu i náležitú mzdu. A to najmä tí, ktorí zvestujú
Slovo Božie a vyučujú iných.
18 Veď aj Písmo hovorí: „Nedaj náhubok zvieraťu, ktoré
používaš pri mlatbe,“ a „kto pracuje, má nárok na odmenu.“
19 Sťažnosti proti starším prijímaj iba na základe výpovede
dvoch alebo troch svedkov.
20 Ale toho, kto sa naozaj previnil, pokarhaj verejne pred
celým zborom na výstrahu ostatným.
21 Zaväzujem ťa pred Bohom, pred Pánom Ježišom Kristom
i všetkými anjelmi: riaď sa týmto pravidlom, či ide o tvojho
priateľa, alebo nepriateľa. Buď vždy dôsledne nestranný.

22 Neunáhli sa, ak niekoho poveruješ službou v cirkvi. Nemaj podiel na hriechoch ostatných. A najmä sám sa vyvaruj každého poklesku.
23 Keďže máš slabý žalúdok a často bývaš chorý, namiesto vody požívaj trocha vína.
24 Pri posudzovaní ľudí maj na pamäti, že hriechy niektorých ľudí sú zjavné každému, u iných ich však odhalí až deň súdu.
25 Práve tak je to s dobrými skutkami: niektoré sú zjavné hneď, zatiaľ čo o iných ani nevieme. Ale ani tie nezostanú naveky skryté.

6

Vzťahy medzi podriadenými a nadriadenými

1 Kresťanskí otroci a sluhovia nech rešpektujú svojich pánov, aby sa nemohli ponosovať na ich zlú prácu, lebo tým by sa znevažovalo Božie meno a kresťanské učenie.
2 Ak má niekto veriaceho pána, nech si ho nectí menej len zato, že je jeho brat vo viere. Práve naopak, nech mu slúži tým ochotnejšie a svedomitejšie ako milovanému bratovi. To zdôrazňuj všetkým veriacim!

Pravá zbožnosť a bohatstvo

3 Toto je zdravé učenie Ježiša Krista a základ zbožného života.
4 Kto učí niečo iné, je namyslený, ničomu nerozumie a vyvoláva iba škriepky, roztržky plodiace urážky, krivé obvinenia a ustavičné sváry.
5 Títo majstri rozvratu majú zakalený rozum, neschopný poznať pravdu, a zo zbožnosti chcú vyťĺcť kapitál a obohatiť sa. Takým sa vyhýbaj!
6 Pritom zbožnosť je naozaj nesmiernym bohatstvom, lebo prináša spokojnosť v každej situácii.
7 Nič sme si predsa na svet nepriniesli a nič si z neho neodnesieme.
8 Malo by nám teda stačiť, keď máme čo jesť a čo si obliecť.
9 Kto však túži po bohatstve, ľahko podľahne pokušeniu použiť na to aj nepoctivé prostriedky, ktoré ho môžu priviesť do záhuby.
10 Koreňom všetkého zla je totiž láska k peniazom. Mnohým už uzavrela prístup k Bohu a spôsobila veľa utrpenia.

Povzbudenie Timoteja

11 Ty však, Timotej, patríš Bohu. Vyhýbaj sa takým veciam a usiluj sa o spravodlivosť, zbožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť a miernosť.

12 Byť kresťanom znamená viesť ustavičný duchovný zápas.
Bojuj dobrý boj viery, aby si dosiahol večný život, ku ktorému
ťa Boh povolal. Zaväzuje ťa k tomu aj slávnostné vyznanie,
ktoré si urobil pred mnohými svedkami.
13 Vyzývam ťa pred Bohom, ktorý všetkému dáva život,
a pred Ježišom Kristom, ktorý svoje svedectvo povedal pred
Pilátom Pontským:
14 Plň zverenú úlohu, aby si zostal čistý a bezúhonný až do
príchodu Ježiša Krista.
15 Až príde jeho čas, zjaví ho celému svetu ten požehnaný
a jediný Vládca, Kráľ nad všetkými kráľmi a Pán nad všetkými
pánmi;
16 jediný, ktorý má nesmrteľnosť a býva v neprístupnom
svetle a ktorého ľudské oko nevidelo, ani nemôže vidieť.
Jemu patrí česť a vláda na veky vekov!
17 Dôrazne vystríhaj bohatých, aby si nezakladali na svo-
jom bohatstve, ale radšej upierali nádej na Boha, ktorý nás
štedro zahŕňa všetkým, čo potrebujeme.
18 Napomínaj ich, nech konajú dobro a ochotne a obetavo
sa delia s tými, ktorí majú núdzu.
19 To je najlepšia investícia pre večnosť, to je pravý a plodný
kresťanský život.
20 Timotej, starostlivo si chráň, čo ti Boh zveril!
21 Vyhýbaj sa prázdnym rečiam a falošným náukam, pre
ktoré už tak mnohí stratili to najdôležitejšie – vieru.
Milosť Božia s tebou!

Druhý list apoštola Pavla Timotejovi

Pozdrav

1 Timotej, môj milý syn! Píšem ti ako apoštol Ježiša Krista,
ktorý z Božieho poverenia zvestuje zasľúbený večný život.
2 Želám ti pokoj a milosť.
3 Som za teba veľmi vďačný Bohu, ktorému slúžim celým
svojím životom, ako to robili aj moji predkovia. Vo dne v noci
na teba myslím pri svojich modlitbách.
4 Keď si spomeniem, ako si plakal pri našej rozlúčke, rastie
moja túžba znova ťa vidieť – viem, že by ma naše stretnutie
naplnilo radosťou.
5 Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, ktorú ti vštepovala už
tvoja stará matka Loida i tvoja matka Eunike. Viem, že táto
viera v tebe žije.

Povzbudenie k službe

6 Preto ťa prosím, aby si rozvíjal Božie dary, ktoré si prijal,
keď som na teba skladal ruky.
7 Svätý Duch, ktorého nám Boh dal, nie je duchom boja-
zlivosti, ale duchom moci, lásky a múdrosti.
8 A tak sa nehanbi hovoriť s ľuďmi o Kristovi a neboj sa ani
priznať k priateľstvu so mnou, i keď som pre Krista vo väzení.
Naopak, buď aj ty hotový znášať príkorie pre evanjelium, Boh
ti k tomu dá silu.
9 On nás zachránil a povolal pre túto svätú službu, nie že by
sme si to boli zaslúžili, ale preto, že už pred stvorením sveta
bolo v Božom pláne darovať nám milosť v jeho Synovi Ježišovi
Kristovi.
10 Keď prišiel na zem, zlomil moc smrti a ukázal nám, ako
vierou v neho môžeme získať večný život.
11 A mňa Boh ustanovil, aby som túto milosť zvestoval a učil
o nej.
12 Preto aj teraz trpím vo väzení, ale nehanbím sa za to,
lebo viem, komu som uveril, a som si istý, že všetko, čo mi
zveril, má moc zachovať až do svojho príchodu.

Výzva k vernosti

13 Pridŕžaj sa verne toho, čo si počul odo mňa. Nech ti je to
vzorom, ako máš hovoriť s láskou vo viere v Ježiša Krista.
14 S pomocou Svätého Ducha, ktorý v nás prebýva, si chráň
duchovný poklad, ktorý ti Boh zveril.
15 Ako vieš, opustili ma tu všetci, čo so mnou prišli z Ázie.
Aj Fygelos a Hermogenes.

16 Iba Onezifor ma chodil navštevovať a vždy ma veľmi
povzbudilo, že sa za mňa, väzňa, nehanbil. Prosím Boha,
aby bohato požehnal jeho aj celú jeho rodinu.
17 Keď prišiel do Ríma, usilovne ma hľadal, kým ma ne-
našiel.
18 Nech mu Pán odplatí svojím milosrdenstvom, keď príde
súdiť svet. A čo pre mňa znamenala jeho pomoc v Efeze, vieš
najlepšie ty sám.

2

Vojak Ježiša Krista

1 Môj milý Timotej, nech milosť Ježiša Krista je tvojou silou.
2 A to, čo si počul odo mňa, zver spoľahlivým ľuďom,
schopným učiť zase iných.
3 Ako dobrý vojak Ježiša Krista buď preňho ochotný spolu
so mnou znášať aj ťažkosti a protivenstvá.
4 V boji sa vojak nemôže zaoberať súkromnými záležitosťami,
aby sa zapáčil veliteľovi.
5 Ani pretekár nezíska cenu, ak nedodrží pravidlá.
6 A takisto aj roľník, ktorý namáhavo pracuje, má ako prvý
dostať podiel z úrody.
7 Premýšľaj, čo ti tým chcem povedať. Pán ti pomôže, aby
si všetko správne pochopil.
8 Nikdy nezabudni na Ježiša Krista z rodu Dávidovho, ktorý
bol vzkriesený z mŕtvych. To je moje radostné posolstvo –
evanjelium,
9 ktoré zvestujem a pre ktoré som ako nejaký zločinec
v putách vo väzení. No Božie slovo sa spútať nedá!
10 A tak to všetko trpezlivo znášam kvôli tým, ktorých Boh
chce zachrániť, aby v Ježišovi Kristovi dosiahli večný život
a mohli tak naveky žiť v jeho sláve.
11 Je isté, že platí slovo, že ak sme s Kristom zomreli,
budeme s ním aj žiť;
12 ak s ním znášame utrpenie, budeme s ním aj kraľovať; ak
ho zaprieme, aj on zaprie nás;
13 keď sme neverní, on zostáva verný, lebo nemôže zaprieť
sám seba.

Osvedčený pracovník

14 To pripomínaj vždy znova a s Božou autoritou ich varuj
pred hádkami o slovíčka. Nie je to na nič dobré, iba to pôsobí
zmätok u poslucháčov a rozvracia jednotu.
15 Usiluj sa byť užitočným pracovníkom, ktorý sa nemusí
hanbiť za svoju prácu, lebo Božie pravdy hlása správne
a pravdivo.

16 Vyhýbaj sa ľuďom, ktorí majú záľubu v jalových debatách,
a tým odvádzajú od Boha.
17 Ich bludy pôsobia zhubne ako rakovina. K nim patrí
Hymenaios a Filétos,
18 ktorí veľa kresťanov pomýlili učením, že vzkriesenie
z mŕtvych už nastalo.
19 Božia pravda však stojí pevne ako skala, ktorou nič
nepohne, ako základný kameň, na ktorom je napísané: „Boh
pozná tých, ktorí sú jeho“ a „Nech sa odvráti od neprávosti
každý, kto vyznáva meno Ježiša Krista.“
20 Vo veľkých domácnostiach býva nielen zlatý a strieborný
riad na slávnostné príležitosti, ale aj drevený a hlinený na
každodenné používanie.
21 Ak to falošné učenie zavrhneš, budeš vzácnou nádobou,
ktorú sám Kristus bude môcť použiť na svoje vznešené dielo.
22 Vyhýbaj sa žiadostiam a pokušeniam, ktoré prichádzajú
na mladých ľudí. Usiluj sa byť spravodlivý, roznecuj v sebe
vieru, lásku a šír pokoj spolu s tými, ktorí Pána vzývajú
z čistého srdca.
23 Znovu ti pripomínam, nepripusť také debaty, ktoré ľudí
plodia rozbroje.
24 Služobník Ježiša Krista sa nemá hádať, má byť prívetivý
a trpezlivo poúčať toho, kto mu odporuje.
25 Azda Boh dá, že pozná pravdu a spamätá sa,
26 a tak unikne z diablovho osídla, v ktorom musel otrocky
vykonávať jeho vôľu.

3

Znamenia posledných čias

1 Vedz, že pred Kristovým príchodom nastanú ťažké časy.
2 Ľudia budú sebeckí a chamtiví, namyslení a márnomyseľní,
budú sa vysmievať Bohu a pohŕdať rodičmi, budú nevďační
a bezbožní, bezcitní, nezmierliví, bez lásky.
3 Budú mať záľubu v ohováraní, hrubosti, bezohľadnosti
a zrade.
4 Rozkoše budú vyhľadávať väčšmi ako Boha.
5 Niektorí sa pritom budú tváriť pobožne, ale ich život bude
dokazovať opak. Tým sa vyhýbaj!
6 Patria k nim aj tí, čo chodia po domoch a pokúšajú sa
získať ľahkoverné ženy, plné hriechov a ovládané rozličnými
túžbami.
7 Tie sa stále učia, ale nikdy nemôžu spoznať pravdu.
8 Tak ako sa egyptskí mágovia Janes a Jambres postavili
proti Mojžišovi, tak sa títo falošní učitelia stavajú proti pravde.
Sú to ľudia prevrátenej mysle a nespoľahliví vo viere.

9 Dlho však nebudú klamať ľud svojimi bludmi, nezmyselnosť ich učenia vyjde na svetlo.

Čisté učenie

10 Ty si však zostal pri tom, čo som učil. Vieš, ako som žil, poznáš moje myslenie, moju vieru, lásku a trpezlivosť.
11 Bol si svedkom môjho prenasledovania a útrap, ktoré ma postihli v Antiochii, v Ikoniu a v Lystre. Čo všetko som tam musel vytrpieť! Ale Pán ma zo všetkého vytrhol.
12 A tak všetci, čo chcú zbožne žiť v Kristu Ježišovi, musia rátať aj s prenasledovaním,
13 kým klamstvo zlých ľudí a falošných učiteľov sa bude vzmáhať. Oklamú mnohých, ale nakoniec sa sami stanú obeťou klamstva.
14 Ty sa však pevne drž toho, čo si sa naučil a o čom si sa presvedčil. Veď vieš, od koho si sa to naučil.
15 Okrem toho poznáš už od detstva Sväté písma, v ktorých je múdrosť, ako dosiahnuť spasenie vierou v Ježiša Krista.
16 Celé Písmo je inšpirované Bohom: vyučuje, usvedčuje z hriechu, ukazuje, ako začať nový život, vychováva k spravodlivosti,
17 aby bol Boží človek dokonale pripravený konať vždy dobro.

4

Vernosť v službe

1 Pred Bohom a Ježišom Kristom, ktorý znova príde na túto zem, aby súdil živých i mŕtvych a zjavil tu svoje kráľovstvo, ťa zaväzujem:
2 Neúnavne zvestuj Božie slovo, či sú okolnosti priaznivé, alebo nepriaznivé, kde treba, napomínaj a karhaj, povzbudzuj a trpezlivo hlásaj Božie pravdy.
3-4 Lebo príde čas, keď ľudia nebudú chcieť počuť zdravé učenie. Zoženú si učiteľov, ktorí im budú vravieť to, čo budú chcieť počuť oni, odvrátia sa od Božieho slova a dajú sa strhnúť najnezmyselnejšími ideami.
5 Ty však buď triezvy, pevný a neboj sa pre Krista aj trpieť. Neohrozene hlásaj evanjelium a verne konaj svoju službu.
6 Už nastáva čas, keď mám svoj život položiť ako obeť pre Krista.
7 Bojoval som dobre, uloženú úlohu som splnil, vieru som si zachoval.
8 A teraz ma čaká veniec víťaza, ktorý mi položí na hlavu v deň svojho príchodu Pán, ten spravodlivý sudca. A nie iba mne, ale všetkým, čo túžobne očakávajú jeho príchod.

Osobné prosby a pozdravy

9 Prosím ťa, len čo budeš môcť, príď za mnou.
10 Lebo Démas ma opustil, dal prednosť svetským záujmom
a odišiel do Tesaloniky, Krescens do Galácie a Títus do
Dalmácie.
11 Iba Lukáš zostal pri mne. Vezmi so sebou aj Marka,
potrebujem ho.
12 Tychika som poslal do Efezu.
13 Cestou sa zastav v Troade u Karpa a prines mi plášť, ktorý
som tam nechal; tiež knihy, a najmä pergamen.
14 Mnoho zla mi spôsobil kováč Alexander. Tvrdo proti nám
vystupoval. Pán mu iste odplatí podľa zásluhy.
15 Daj si naňho pozor, lebo sa veľmi staval proti našim
slovám.
16 Keď som stál prvý raz pred súdom, nik z bratov so mnou
nebol, všetci ma opustili. Nech im to Boh odpustí.
17 No Pán so mnou bol a dal mi silu, aby som ra-
dostné posolstvo o spasení v Ježišovi Kristovi zvestoval pred
všetkými, ktorí sa tu zišli z rôznych národov Rímskej ríše. A dal
mi milosť, že ma neodsúdili na smrť v aréne.
18 Verím, že ma Pán aj naďalej bude chrániť od zlého
a uvedie ma do svojho nebeského kráľovstva. Jemu nech je
sláva na veky vekov! Amen.
19 Pozdrav odo mňa Prisku a Akvilu, tiež Oneziforovu
rodinu.
20 Erastos zostal v Korinte, Trofima som nechal v Miléte,
lebo ochorel.
21 Usiluj sa prísť skôr, ako nastane zima. Pozdravuje ťa
Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia a všetci ostatní veriaci.
22 Pán Ježiš Kristus nech je s tebou a Boh nech vás všetkých
obdarí svojou milosťou.

List apoštola Pavla Títovi

1 Milý Títus, môj duchovný syn, Pán Boh ma poslal, aby som
hlásal vieru tým, ktorých si vyvolil, a učil ich poznávať Božie
pravdy, ktoré premieňajú život.
2 Kto ich prijme, získa večný život, zasľúbený už pred
dávnymi vekmi.
3 Teraz Boh svoj sľub potvrdil skrze Krista a po celom svete
rozhlasuje správu o večnom živote. Na jeho príkaz som bol aj
ja poverený účasťou na tomto diele.
4 Želám ti, syn môj, aby ťa Boh Otec i Ježiš Kristus, náš
Spasiteľ, obdaroval svojím pokojom a milosťou.

Kto môže viesť zbor

5 Nechal som ťa na Kréte, aby si tam dal do poriadku, čo
som ja už nestihol, a aby si podľa mojich pokynov ustanovil
v každom meste starších.
6 Pripomínam, že to majú byť muži s bezúhonnou povesťou,
v manželstve verní, aj ich deti nech sú veriace, nech
majú v úcte svojich rodičov a nepohoršujú samopašnosťou
a neposlušnosťou.
7 Predstavený zboru je predsa Boží správca, preto to musí
byť muž bezúhonný: nie namyslený, ani zlostný, ani pijan,
ani bitkár, ani ziskuchtivec.
8 Naopak, má byť pohostinný, dobrosrdečný, rozvážny,
spravodlivý, zbožný a zdržanlivý.
9 Jeho život musí byť v dokonalom súlade s vierou, ktorú
hlása, aby mal právo nabádať k zdravému učeniu a umlčovať
odporcov.

Umlčať tých, čo prekrucujú pravdu

10 Lebo je mnoho tých, ktorí neustále prekrucujú pravdu,
najmä medzi bývalými Židmi.
11 Tým treba zavrieť ústa, pretože do mnohých rodín
vniesli zmätok, učia veci, aké sa nesmú, a ešte si za to dávajú
platiť.
12 Jeden z nich, ktorého dokonca vyhlasujú za proroka, sa
vyjadril o svojich krajanoch takto: „Kréťania sú samí luhári,
zlé hovädá, leniví darmožráči.“
13 Ozaj výstižné! Buď na nich čo najprísnejší, aby konečne
dostali rozum a vrátili sa k viere.
14 Veď tie židovské bájky a vymyslené predpisy zatemňujú
pravdu.

15 Čistým je všetko čisté, ale poškvrneným a neveriacim sa zdá
všetko skazené, lebo aj ich myseľ i svedomie sú skazené.
16 Takí vyhlasujú, že poznajú Boha, ale ich konanie ich
usvedčuje z klamstva. Sú protivní, spupní a neschopní ni-
jakého dobrého skutku.

2

Ako majú kresťania žiť

1 Ty sa však vo svojich pokynoch pridŕžaj zdravého učenia.
2 Starší muži nech sú striedmi a vážení, pevní vo viere,
v láske a trpezlivosti.
3 Podobne aj staršie ženy nech sa správajú dôstojne, nech
neohovárajú, neoddávajú sa pijatike,
4 nech vedú k dobrému mladšie ženy, aby milovali svojich
mužov a deti,
5 ovládali svoje nálady, starali sa o čistotu tela i duše, riadne
viedli domácnosť, rešpektovali svojich manželov, aby im
nedali nijakú príčinu rúhať sa Božiemu slovu.
6 Takisto mladých mužov napomínaj, aby boli vo všetkom
rozvážni.
7 Ty sám im buď vzorom v dobrých skutkoch.
8 Všetko, čo učíš, nech je pravdivé a zdravé, aby protivník
nemohol nič namietať a bol zahanbený.
9 Podriadení nech počúvajú svojich predstavených, nech
sú ochotní, neodvrávajú,
10 nepodvádzajú a nech sú vo všetkom spoľahliví. Tak budú
ozdobou učenia o našom Spasiteľovi, Bohu.
11 V osobe Pána Ježiša Boh ukázal, že miluje všetkých ľudí
a chce ich zachrániť.
12 To nás vedie k tomu, aby sme sa zriekli bezbožnosti
a telesných žiadostí a žili múdro, spravodlivo a v úcte pred
Bohom.
13 Veď očakávame splnenie našej nádeje, že sa ukáže vo
svojej sláve náš veľký Boh a Spasiteľ Ježiš Kristus.
14 On sa za nás obetoval, aby sme už nepodliehali moci
hriechu, ale stali sa jeho ľudom, zapáleným za všetko dobré.
15 Tak uč, naliehavo presviedčaj a naprávaj, kde to treba
ako ten, kto má na to plné právo. Nech tebou nik nepohŕda.

3

Ako sa má kresťan správať v spoločnosti

1 Pripomínaj bratom, aby uznávali vrchnosť a boli ochotní
priložiť ruku ku každému prospešnému dielu.
2 O nikom nech nehovoria zle, nehádajú sa, ale k všetkým
nech sa vždy správajú vľúdne.

3 Veď aj my sme boli kedysi nerozumní, spurní, blúdili sme
bez cieľa, boli sme otrokmi rozličných vášní a naše srdcia
boli plné hnevu, závisti a nenávisti.
4 Ale Boh zjavil svoju lásku a dobrotu k ľuďom
5 a zachránil nás. Nebolo to preto, že by sme si to niečím
zaslúžili, ale pre jeho lásku a milosrdenstvo. Duch Svätý nás
očistil a znovu zrodil k novému životu.
6 Tohto Ducha sme dostali v hojnosti zásluhou Ježiša Krista
a len z jeho dobroty.
7 A tak ospravedlnení jeho milosťou už teraz môžeme byť
jeho dedičmi podľa nádeje večného života.
8 Všetko, čo som ti napísal, je pravda a môžeš sa na to
spoľahnúť. Trvaj na tom, aby sa všetci, ktorí veria v Boha,
usilovali konať dobré skutky. Je to nielen správne, ale aj
užitočné.
9 Vyhýbaj sa zbytočným rečiam o neriešiteľných otázkach,
rodokmeňoch a sporných teologických myšlienkach, najmä
ak sa týkajú židovského zákona. Je to neužitočné a nikam to
nevedie, iba k hádkam.
10 Toho, kto má v tom záľubu, raz, dva razy napomeň. Ak
to nepomôže, rozíď sa s ním;
11 taký človek ide po zlej ceste, vedome hreší, a tým sám
seba odsudzuje.

Osobné pokyny a pozdravy

12 Chcem k tebe poslať Artema alebo Tychika. Len čo dôjdu,
príď za mnou čo najskôr do Nikopola; rozhodol som sa, že
prezimujem tam.
13 Učiteľov zákona Zéna a Apolla starostlivo vystroj na cestu,
aby im nič nechýbalo.
14 I veriaci sa musia učiť pomáhať tým, čo to potrebujú, a tak
svoju vieru dokazovať činmi.
15 Všetci odtiaľto ťa pozdravujú. Pozdrav aj ty všetkých
našich priateľov vo viere. Milosť Božia s vami.

List apoštola Pavla Filemonovi

1 Pavol, väzeň Ježiša Krista, a brat Timotej milovanému
Filemonovi, nášmu spolupracovníkovi,
2 sestre Apfii, nášmu spolubojovníkovi Archippovi
i všetkým veriacim v tvojom dome:
3 milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša
Krista.
4 Neprestajne ďakujem v modlitbách Bohu
5 za tvoju vernosť Pánovi Ježišovi a lásku ku všetkým ve-
riacim
6 a modlím sa, aby si poznal, koľko dobra môžeme vykonať
pod vplyvom Pána Ježiša Krista.
7 Tvoja láska, brat môj, mi spôsobila veľkú radosť
a povzbudila ma, lebo si potešil srdcia všetkých veriacich.

Príhovor za sluhu

8 Chcem ťa o niečo poprosiť. Mohol by som ti síce v mene
Krista prikázať, čo máš robiť, ale to by odo mňa nebolo príliš
láskavé.
9 Preto dávam prednosť prosbe: som už starý človek a teraz
pre Krista ešte aj v žalári.
10 Týka sa to Onezima, ktorého som tu vo väzení priviedol
k viere a mám ho rád ako vlastného syna.
11 Doteraz ti spôsobil viac škody ako osohu, ale teraz bude
užitočný nám obidvom.
12 Posielam ti ho späť, akoby som ti posielal vlastné srdce.
13 Rád by som si ho nechal tu, aby mi uľahčoval môj pobyt
vo väzení.
14 Nechcem to však urobiť bez tvojho súhlasu, aby ten
dobrý skutok nebol vynútený, ale aby vyšiel od teba.
15 Azda preto sa musel Onezimus od teba na krátky čas
vzdialiť, aby sa stal navždy tvojím; už nie otrokom, ale
milovaným bratom.
16 Ak je taký drahý mne, o to väčšmi bude milý tebe – ako
človek, aj ako kresťan.
17 Ak som skutočne tvojím priateľom, prijmi ho tak, ako by
som to bol ja sám.
18 Ak ťa nejako poškodil alebo je ti niečo dlžný, pripíš to na
môj účet.
19 Ja, Pavol, potvrdzujem vlastnoručne, že ti to zaplatím.
Asi ti nemusím pripomínať, že si mi dlžný aj sám seba.
20 Brat môj, mysli na Pána a urob mi tú láskavosť.

21 Nežiadal by som ťa o to, keby som si nebol istý, že urobíš
ešte viac, ako ťa prosím.
22 Zároveň mi priprav aj prístrešie, lebo dúfam, že sa vďaka
vašim modlitbám budem môcť čoskoro vrátiť k vám.

Pozdravy

23-24 Pozdravuje ťa Epafras, ktorý je tu so mnou vo väzení
pre vieru v Ježiša Krista, a tiež moji spolupracovníci Marek,
Aristarchos, Démas a Lukáš.
25 Milosť Pána Ježiša Krista nech je s vami.

List Židom

Vznešenosť Božieho Syna

1 Mnoho ráz a mnohorakým spôsobom sa Boh oddávna
prihováral našim otcom ústami prorokov.
2 Ale teraz, v týchto posledných dňoch, prehovoril k nám vo
svojom Synovi. Jeho ustanovil za dediča všetkého a cez neho
stvoril aj svet.
3 On je odbleskom Božej slávy a obrazom Božej podstaty.
Jeho slovo je sila, ktorá udržiava celý vesmír. Svojou smrťou
nás zbavil ťarchy hriechu, zaujal najčestnejšie miesto po boku
Božieho majestátu v nebesiach
4 a stal sa o toľko vyšším od anjelov, o koľko vznešenejšie
meno zdedil ako oni.

Kristus väčší ako anjeli

5 Veď komu z anjelov kedy Boh povedal: „Ty si môj Syn, ja
som ťa dnes splodil?“ Alebo na inom mieste: „Ja budem jeho
Otcom a on bude mojím Synom?“
6 A keď uvádza Prvorodeného do sveta, hovorí zasa: „Nech
sa mu klaňajú všetci Boží anjeli.“
7 A o anjeloch hovorí ako o vanutí vetra a ohnivých
plameňoch.
8 Ale o svojom Synovi hovorí: „Bože, tvoja vláda bude trvať
na večné veky a bude v nej panovať spravodlivosť.
9 Lebo ty miluješ právo a nenávidíš bezprávie. Preto ťa tvoj
Boh vyvýšil nad ostatných a obdaril radosťou.“
10 A na inom mieste o ňom hovorí: „Ty si, Pane, na počiatku
stvoril zem a nebesia sú dielom tvojich rúk.
11 Nebesia pominú, ale ty zostaneš naveky; ony zostarnú
ako odev,
12 zvinieš ich ako plášť a zmenia sa; ale ty si ten istý a tvoje
roky neprestanú.“
13 Alebo povedal Boh niektorému z anjelov: „Seď po mojej
pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku
tvojim nohám?“
14 Všetci anjeli sú iba bytosti, ktoré slúžia Bohu. Posiela ich,
aby pomáhali všetkým, ktorým chce darovať spásu.

2

Povzbudenie

1 Preto musíme dávať tým väčší pozor na to, čo sme počuli
o Kristovi, aby nás prúd nestrhol mimo.

2 Lebo ak už slovo, ktoré vyslovili anjeli, bolo pevné
a každý, kto ho prestúpil a neposlúchol, bol spravodlivo
potrestaný,
3 ako by sme unikli trestu my, ak odmietneme takú veľkú
ponuku záchrany? Prvý nám ju oznamoval sám Pán a svedčili
o nej aj tí, ktorí ju počuli na vlastné uši.
4 Boh sám potvrdzoval ich svedectvo znameniami,
zázrakmi a darmi Svätého Ducha, ktoré udeľoval podľa svojej
vôle.

Kristus nás vykúpil, nie anjeli

5 Budúci svet, o ktorom hovoríme, nepodriadil Boh anjelom,
ale Kristovi.
6 Na jednom mieste o ňom Písmo hovorí: „Čo je človek, že
naňho pamätáš, a Syn človeka, že sa oňho takto staráš?
7 Len na krátky čas si ho postavil nižšie ako anjelov, ale
potom si ho ovenčil slávou a cťou
8 a všetko si položil pod jeho nohy.“
Keď mu teda podriadil všetko, tak to platí o všetkom bez
výnimky. Zatiaľ ešte nevidíme, že by sa tak naozaj stalo.
9 Ale vidíme, že Boh svojho Syna Ježiša Krista, ktorého na
krátky čas postavil nižšie ako anjelov, ovenčil slávou a cťou
– to bola odmena za jeho smrť na kríži. Lebo Boh vo svojej
veľkej láske rozhodol, aby Kristus za nás všetkých okúsil smrť.
10 Preto nie je protirečením, že Boh, pre ktorého
a prostredníctvom ktorého je všetko stvorené, urobil svojho
Syna utrpením na kríži dokonalým, a tak Kristus mnohých
priviedol do slávy.
11 A tí, ktorých Ježiš posvätil, majú toho istého Otca ako on.
Preto sa ich nehanbí nazývať svojimi bratmi, keď hovorí:
12 „Tvoje meno budem zvestovať svojim bratom, uprostred
zhromaždenia ťa budem velebiť.“
13 A na inom mieste hovorí: „Ja budem v neho dúfať.“
A ďalej: „Hľa, ja a deti, ktoré mi dal Boh.“
14 Pretože súrodencov spája telo a krv, aj Ježiš sa stal
človekom, aby svojou smrťou zlomil moc diabla, ktorý smrťou
vládne,
15 a aby tak vyslobodil tých, ktorí sú celý život zotročení
strachom zo smrti.
16 Neprišiel predsa pre anjelov, ale pre ľudí, potomkov
Abrahámových.
17 Preto sa nám musel vo všetkom pripodobniť, aby sa stal
milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom, a mohol tak
zmieriť hriechy ľudu.
18 A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať
tým, ktorí prechádzajú skúškami.

3

Kristus väčší ako Mojžiš

1 Preto, svätí bratia, ktorí máte účasť na nebeskom po-
volaní, hľaďte na Ježiša, apoštola a veľkňaza vášho vyznania.
2 Bol verný tomu, ktorý ho ustanovil, tak ako aj Mojžiš
verne slúžil v Božom dome.
3 Ale Ježiš si zaslúži väčšiu slávu ako Mojžiš, tak ako si
staviteľ domu zaslúži väčšie uznanie ako dom, ktorý postavil.
4 Lebo každý dom musí niekto postaviť a ten, kto postavil
všetko, je Boh.
5 Mojžiš bol iba verný služobník v národe izraelskom,
v dome, ktorý mu Boh zveril, a len naznačuje udalosti, ktoré
sa v budúcnosti majú stať.
6 Ale Kristus je verný Boží Syn v dome, ktorý mu patrí.
Týmto domom sme my, jeho cirkev, ak si až do konca
zachováme smelú istotu a radostnú nádej.

Božie zasľúbenie pre jeho ľud

7 Preto nás Svätý Duch napomína: „Dnes, ak počujete jeho
hlas,
8 nezatvrdzujte svoje srdcia
9 ako vaši otcovia pri vzbure v deň, keď ma pokúšali na
púšti.
10 Štyridsať rokov som ich viedol, a predsa žiadali stále nové
dôkazy. Preto som sa rozhneval na tento ľud a povedal som:
‚Ich srdce ustavične blúdi a cestám, ktorými som ich chcel
viesť, nerozumejú.‘
11 Vo svojom hneve som prisahal: ‚Nikdy nezískajú pokoj,
ktorý som im pripravil.‘ “
12 Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné
srdce a neodpadol od živého Boha.
13 Naopak, povzbudzujte sa navzájom deň čo deň, kým
ešte trvá to „dnes“, aby sa nik z vás, oklamaný hriechom,
nezatvrdil.
14 Lebo iba ak zostaneme verní až do smrti a zachováme
si istotu, ktorú sme mali na počiatku, budeme mať účasť na
všetkom, čo je Kristovo.
15 Preto platí: „Ak dnes počujete jeho hlas, nezatvrdzujte
svoje srdcia ako pri onej vzbure.“
16 No kto boli tí, čo počuli a zatvrdili sa? Neboli to všetci, čo
vyšli z Egypta pod Mojžišovým vedením?
17 A na koho sa Boh hneval štyridsať rokov? Nie na tých, čo
zhrešili a ich telá pohynuli na púšti?
18 A komu prisahal, že nevojdú do krajiny, ktorú im zasľúbil
a kde mali nájsť odpočinok?

19 Boli to tí, ktorí ho neposlúchali, a preto do nej nemohli
vojsť pre neveru.

4

Boží odpočinok

1 Varujme sa teda, aby o niekom z vás neplatilo, že v čase,
kým ešte zasľúbenie trvá, nezískal Božie odpočinutie.
2 Veď aj nám sa hlása radostná zvesť – tak ako tým na
púšti. Zvesť, ktorú počuli, im však neprospela, lebo ju vierou
neprijali.
3 Ale my, ktorí sme uverili, získame skutočné odpočinutie,
ako povedal Boh: „Prisahal som vo svojom hneve, že tí, čo
mi neveria, nikdy nevojdú do zasľúbenej krajiny.“ To povedal
Boh, hoci toto miesto odpočinku trvá od chvíle, keď stvoril
svet.
4 O siedmom dni sa predsa v Písme hovorí takto: „V siedmy
deň si Boh odpočinul od všetkých svojich diel.“
5 Ale tu čítame: „Nikdy nevojdú do zasľúbenej krajiny, kde
by našli odpočinok.“
6 To znamená, že možnosť získať Božie odpočinutie trvá
dodnes. Naši otcovia, ktorým toto zasľúbenie najprv platilo,
ho pre svoju neposlušnosť nenašli.
7 Ale Boh určil iný deň, ktorý sa volá „dnes“. Hovorí o ňom
už kráľ Dávid: „Ak dnes počujete jeho hlas, nezatvrdzujte
svoje srdcia!“
8 Keby ich bol Jozue voviedol na miesto odpočinku, nehovo-
ril by Boh o inom neskoršom dni.
9 Tak Boží ľud na pravý sobotný odpočinok ešte len čaká.
10 Lebo kto získa Božie odpočinutie, odpočinie si od svojho
diela podobne, ako si Boh odpočinul od svojho.
11 A tak sa usilujeme získať toto odpočinutie, aby nik pre
svoju neposlušnosť neminul cieľ. Naši otcovia na púšti sú
nám výstražným príkladom.
12 Božie slovo je živé, účinné a ostrejšie ako akýkoľvek
dvojsečný meč: preniká až na rozhranie duše a ducha, kostí
a špiku a rozsudzuje túžby a myšlienky srdca.
13 Niet tvora, ktorý by sa pred ním mohol skryť. Všetko
je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme
zodpovedať za všetko, čo sme vykonali.

Ježiš – pravý veľkňaz

14 Keď teda máme takého vznešeného veľkňaza, ktorý
vstúpil až pred Božiu tvár, Ježiša, Syna Božieho, držme sa toho,
čo vyznávame.

15 On má pochopenie pre naše slabosti, lebo sám musel
zápasiť s tým istým pokušením ako aj my, ibaže sa nedopustil
hriechu.
16 Preto smieme smelo a bez strachu pristupovať rovno
k Bohu, ktorý nás zahrnie svojím milosrdenstvom a milosťou,
keď budeme jeho pomoc potrebovať.

5

1 Každý veľkňaz, vybratý spomedzi ľudí, je ustanovený ako
zástupca ľudí pred Bohom, aby prinášal ich dary a obete za
hriechy.
2 Keďže sám je človek so všetkými slabosťami, môže
spolucítiť s tými, čo sú nechápaví a blúdia.
3 Preto je povinný prinášať obete nielen za hriechy ľudu,
ale aj za seba.

4 Za veľkňaza sa nikto nemôže vymenovať sám. Touto
úlohou ho poveruje Boh ako kedysi Árona.
5 Ani Kristus si neprisvojil čestnú hodnosť veľkňaza sám,
poctil ho ňou ten, ktorý povedal: „Ty si môj Syn, ja som ťa
dnes splodil.“
6 A na inom mieste hovorí: „Naveky budeš kňazom, ako bol
kedysi Melchizedech.“

7 Ježiš za svojho pozemského života s bolestným utrpením
a slzami prednášal modlitby a prosby tomu, ktorý ho mohol
zachrániť pred smrťou. A Boh ho pre jeho pokoru počul.
8 A hoci bol Božím Synom, naučil sa poslušnosti v utrpení,
ktoré podstúpil.
9 Tak dosiahol dokonalosť a všetkým, ktorí ho poslúchajú,
stal sa Záchrancom a Vykupiteľom.
10 Boh sám ho ustanovil za veľkňaza, ako bol kedysi
Melchizedech.

Varovanie pred odpadnutím

11 O tom by sa dalo veľa hovoriť, ale je to ťažké vysvetliť,
lebo nie ste ochotní počúvať.
12 Po takom dlhom čase už by ste sami mohli byť učiteľmi,
no opäť potrebujete, aby vás niekto učil duchovnej abecede.
Potrebujete ešte mlieko a nie výdatný pokrm.
13 A ten, ktorý znesie iba mlieko, je ako dieťa, a nechápe
teda slovo o spravodlivosti.
14 Výdatný pokrm je pre vyspelých, pre tých, čo si cvičením
vypestovali zmysly tak, že rozoznajú dobré od zlého.

6

1 Preto už nezostávajme len pri základoch Kristovho učenia,
ako je pokánie z hriešnych skutkov (ktoré vedú k smrti), viera
v Boha,
2 učenie o očisťovaní, vkladaní rúk, vzkriesení z mŕtvych
a večnom súde, ale smerujeme k dospelosti,
3 a ak Boh dovolí, budeme duchovne rásť.
4 Pre tých, ktorých jasné svetlo evanjelia už raz osvietilo,
5 ktorí na sebe okúsili, aké nádherné sú Božie nebeské dary,
ktorí boli obdarení Svätým Duchom, počuli Božie spásne
slovo a zakúsili niečo z moci budúceho sveta –
6 pre tých nie je možné, aby znova robili pokánie a opäť
sa obrátili k Bohu, ak sa vedome od neho odvrátili a boli mu
neverní. Svojou neverou totiž znova pribili Božieho Syna na
kríž a vystavili ho posmechu nepriateľov.
7 Veď zem, ktorá je výdatne zavlažovaná dažďom a dáva
užitočné plodiny tým, ktorí ju obrábajú, prijíma Božie
požehnanie.
8 Ale ak rodí iba tŕnie a bodľačie, je nepotrebná, súca na
zavrhnutie, a napokon ju vypália.
9 Keď takto hovoríme, sme o vás presvedčení, milovaní
bratia, že ste na dobrej ceste k spáse.
10 Lebo Boh nie je nespravodlivý. Nezabudne, čo ste
vykonali a ako ste z lásky k nemu pomáhali iným veriacim
a ešte aj pomáhate.
11 Túžime len, aby každý z vás prejavoval neochabujúcu
horlivosť až do konca, keď sa naplní naša nádej.
12 Preto neklesajte vo viere, ale napodobňujte tých, ktorí sa
vierou a trpezlivosťou stali dedičmi zasľúbení.

Boh svoje sľuby dodrží

13 Keď Boh dával zasľúbenie Abrahámovi a nemal nikoho
väčšieho, na koho by prisahal, prisahal na seba samého
slovami:
14 „Veľmi ťa požehnám a dám ti veľké potomstvo.“
15 A tak Abrahám trpezlivo čakal, kým Boh svoj sľub nes-
plnil.
16 Ľudia sa totiž prísahou dovolávajú kohosi väčšieho od
seba a prísaha je pre nich zárukou, ktorou sa končí každý
spor.
17 Boh chcel tým, ktorým dával zasľúbenie, presvedčivo
dokázať nemeniteľnosť svojho rozhodnutia, preto svoje za-
sľúbenie potvrdil ešte prísahou.
18 A tak tieto dve nezmeniteľné veci – zasľúbenie a prísaha
– v ktorých Boh predsa nemôže klamať, sú mocným povzbu-
dením pre nás, ktorí k nemu upíname svoju nádej.

19 Táto nádej je pre nás istou a pevnou kotvou duše, ktorá
nás spája so samým Bohom až „za oponou“ v nebi,
20 kam nás predišiel Ježiš. Je naším veľkňazom naveky, ako
bol Melchizedech.

7

Melchizedech – predobraz Krista

1 Tento Melchizedech bol kráľom v meste Sálem a zároveň
bol kňazom najvyššieho Boha. Keď sa Abrahám vracal
po víťaznej vojne proti mnohým, vyšiel mu Melchizedech
naproti a požehnal ho.
2 Vtedy Abrahám oddelil desiaty diel zo všetkej koristi
a dal mu ho. Meno Melchizedech možno preložiť ako Kráľ
spravodlivosti i kráľ Sálema, čo znamená Kráľ pokoja.
3 O otcovi a matke Melchizedecha nič nevieme, nepoznáme
jeho rodokmeň. Jeho život teda akoby nemal začiatok ani
koniec. V tom je pripodobnený Božiemu Synovi a zostáva
kňazom naveky.
4 Aký vznešený musel byť tento kráľ a kňaz, keď mu
Abrahám, praotec Izraela, dal desiaty diel zo svojej koristi.
5 Leviti, poverení kňazskou službou, majú totiž podľa
zákona príkaz brať desiatky od Božieho ľudu, to znamená od
svojich bratov, hoci všetci pochádzajú z Abrahámovho rodu.
6 Od Abraháma však dostal desiatok ten, ktorý nepochádzal
z rodu Léviho, a Abrahám, ktorý mal zasľúbenie, prijal od
neho požehnanie.
7 A je nesporné, že väčší požehnáva menšieho.
8 Židovskí kňazi dostávajú desiatky ako smrteľní ľudia.
Melchizedech však dostal ako ten, o kom Písmo svedčí, že žije.
9 Dalo by sa povedať, že prostredníctvom Abraháma dal
desiatky aj Lévi, ktorý sám desiatky prijímal.
10 Ešte sa totiž nenarodil a bol v tele svojho praotca
Abraháma, keď mu Melchizedech vyšiel oproti.

Kristus – veľkňaz novej zmluvy

11 Keby nás židovskí kňazi a ich zákony mohli spasiť,
či by Boh musel poslať Krista ako veľkňaza na spôsob
Melchizedecha a nestačilo by menovať kňaza podľa poriadku
Áronovho?
12 Lebo ak sa zmení kňazstvo, musí sa zmeniť aj zákon.
13 A Kristus, o ktorom sa toto hovorí, pochádzal z iného
kmeňa, z ktorého nikto nekonal službu pri oltári.
14 Je známe, že náš Pán pochádzal z Júdovho kmeňa, hoci
sa Mojžiš nezmienil, že by z toho kmeňa pochádzali kňazi.
15 Boh nám posiela iného kňaza, ktorý podobne ako
Melchizedech

16 nie je ustanovený podľa zákona o telesnom pôvode, ale
preto, že je v ňom večný, nezničiteľný život.
17 Veď tak znie svedectvo o ňom: „Ty si kňaz naveky, ako
bol Melchizedech.“
18 Tým sa predchádzajúci systém kňazstva, založený na
rodokmeni, zrušil ako neúčinný a neužitočný.
19 Zákon totiž nebol schopný spasiť človeka a zmieriť ho
s Bohom. Na jeho miesto prichádza lepšia nádej, vďaka ktorej
sa môžeme priblížiť k Bohu.
20 Toto Boh potvrdil aj prísahou. Leviti sa totiž stávali
kňazmi bez Božej prísahy.
21 Len o Kristovi Boh povedal: „Hospodin prisahal a nebude
to ľutovať. Ty si kňaz naveky.“
22 Takto sa pre nás Ježiš stal zárukou novej, lepšej zmluvy
s Bohom.
23 V čase starej zmluvy muselo byť veľa kňazov, lebo
umierali a nemohli slúžiť trvale.
24 Ježišovo kňazstvo však neprechádza na iného, lebo on
zostáva naveky.
25 Ježiš Kristus žije večne a prihovára sa za nás u Boha, preto
môže stále zachraňovať všetkých, ktorí cez neho prichádzajú
k Bohu.
26 Ježiš je veľkňaz, akého potrebujeme: je svätý, nevinný,
nepoškvrnený, oddelený od hriešnikov, vyvýšený nad nebesia
27 a nemusí ako niekdajší veľkňazi denne prinášať obete
najprv za vlastné hriechy a až potom za hriechy ľudu. Ježiš
to urobil raz navždy, keď obetoval seba samého.
28 Zákon totiž ustanovoval za veľkňazov ľudí podliehajúcich
slabosti, ale slovom prísahy, ktorá odznela po zákone, bol
ustanovený Syn za veľkňaza, ktorý je dokonalý naveky.

8

Nové kňazstvo a nová zmluva
1 Z toho, čo sme povedali, vyplýva, že máme veľkňaza,
ktorý si zasadol po pravici Božieho trónu v nebesiach.
2 Slúži tak ako v pravej svätyni a v stánku, ktorý postavil sám
Pán, a nie človek.
3 Každý veľkňaz je ustanovený na to, aby prinášal dary
a obete, preto aj Kristus musel priniesť obeť.
4 Tu na zemi by Kristus nemohol byť kňazom, lebo tu sú
kňazi, ktorí prinášajú dary podľa zákona.
5 Tí však slúžili vo svätyni, ktorá je len náznakom a tieňom
nebeskej svätyne. Veď Boh prísne uložil Mojžišovi, keď mal
postaviť stánok: „Dbaj, aby si urobil všetko podľa vzoru, ktorý
som ti ukázal na vrchu Sinaj.“

6 No Ježiš dostal vznešenejšiu službu, práve tak ako
je prostredníkom vyššej zmluvy, založenej na lepších za-
sľúbeniach.
7 Keby totiž tá pravá zmluva bola bez chyby, nebolo by ju
treba nahradiť druhou.
8 Ale keď Boh karhá svoj ľud, hovorí: „Hľa, prichádzajú dni,
keď s národom izraelským a s národom judským uzavriem
novú zmluvu.
9 Táto nová zmluva bude iná ako tá, čo som uzavrel s ich
otcami v deň, keď som ich vzal za ruku, aby som ich vyviedol
z egyptskej krajiny. Lebo oni ju nedodržali, a tak som sa ich
zriekol.
10 Ale toto je nová zmluva, ktorú uzavriem s národom
izraelským po tých dňoch," hovorí Pán. „Svoje zákony vložím
do ich mysle a vpíšem im ich do srdca. Budem im Bohom
a oni budú mojím ľudom.
11 A nik už nebude poúčať svojho druha ani brat brata
slovami: ‚Poznaj Pána', lebo ma budú poznať všetci – od
najmenšieho až po najväčšieho.
12 Zľutujem sa nad ich previneniami a ich hriechy už ani
nespomeniem."
13 Keď Boh hovorí o novej zmluve, naznačuje tým, že prvá je
zastaraná a stratila platnosť. A čo je zastarané a prežité, blíži
sa k zániku.

9

Kristus vstupuje do nebeskej svätyne

1 Aj prvá zmluva mala bohoslužobné predpisy
a svätostánok.
2 Svätostánok mal podobu stanu a oponou bol rozdelený
na dve časti. Predná časť sa volala svätyňa. Bol tam
sedemramenný svietnik a stôl na obetné chleby.
3 Za oponou bola druhá časť svätostánku a volala sa svätyňa
svätých.
4 Bol tam zlatý kadidlový oltár a zlatom okovaná truhla
zmluvy, v nej bola zlatá nádoba s mannou a Áronova palica,
ktorá sa kedysi zazelenala, a tabule s Desatorom.
5 Prikrývalo ju zlaté veko, ktoré sa volalo zľutovnica. Nad
ňou boli cherubíni Božej slávy, ktorí zatieňovali zľutovnicu. Ale
o tom netreba tak podrobne hovoriť.
6 Odkedy je to takto ustanovené, do prednej časti stánku
každodenne vchádzajú kňazi, ktorí konajú bohoslužbu.
7 Do svätyne svätých smel vstúpiť len raz do roka veľkňaz.
Prinášal krv ako obeť za svoje priestupky i za priestupky
ľudu.

8 Touto bohoslužbou Duch Svätý naznačoval, že ešte nebola
otvorená cesta, ktorá by viedla rovno k Bohu.
9 To bolo predobrazom dnešných čias, lebo dary a obete,
ktoré sa tam prinášali, nemohli dokonale očistiť svedomie
toho, kto ich obetoval:
10 išlo iba o pokrmy, nápoje a rozličné obradné umývania,
teda o vonkajšie predpisy, platné iba dovtedy, kým Boh
neurčí nové úpravy.

Účinnosť Kristovho kňazstva

11 Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz všetkého dobrého, čo
nám Boh zaslúbil, neslúžil v stánku vystavanom rukami, pa-
triacemu tomuto svetu, ale v stánku väčšom a dokonalejšom.
12 Namiesto krvi capov a teliat obetoval raz navždy svoju
vlastnú krv: tak nám získal večné vykúpenie.
13 Podľa predpisov starej zmluvy bol každý, kto bol
poškvrnený hriechom, opäť čistý, ak bol pokropený krvou
capov a býkov alebo vodou zmiešanou s popolom obetovanej
jalovice.
14 O čo väčšmi očistí krv Ježiša Krista naše svedomie od
našich hriechov, aby sme mohli slúžiť živému Bohu. Veď
Kristus s pomocou večného Ducha priniesol sám seba ako
nepoškvrnenú obeť Bohu.

Nová zmluva medzi Bohom a človekom

15 Kristus zomrel, a tak sa stal prostredníkom novej zm-
luvy, aby tí, čo sú povolaní Bohom, prijali večné dedičstvo,
ktoré im bolo zasľúbené; jeho smrť totiž priniesla vykúpenie
z hriechov, spáchaných za prvej zmluvy.
16 Pri závete sa musí dokázať smrť toho, kto ho urobil.
17 Veď závet nadobúda účinnosť až smrťou, neplatí, kým žije
ten, kto závet urobil.
18 Preto bola potrebná krv i pri uzatváraní prvej zmluvy.
19 Keď totiž Mojžiš oznámil zhromaždenému ľudu všetky
prikázania podľa zákona, zmiešal krv teliat a capov s vodou,
vzal šarlátovú vlnu a vetvičkou yzopu pokropil knihu i všetok
ľud
20 a povedal: „Toto je krv zmluvy, ktorú s vami uzavrel Boh.“
21 Podobne pokropil krvou aj stánok a všetko bohoslužobné
náčinie.
22 Podľa zákona sa skoro všetko očisťuje krvou a bez preliа-
tia krvi niet odpustenia vín.
23 Takto bolo treba očisťovať to, čo nebeskú svätyňu iba
pripomínalo, ale nebeská svätyňa vyžaduje vzácnejšiu obeť.
24 Veď Kristus nevošiel do svätyne urobenej ľudskými
rukami ako napodobeniny tej pravej, ale vošiel do samého
neba, aby sa za nás postavil pred Božou tvárou.

25 Nie je treba, aby sám seba obetoval vždy znova a znova
ako veľkňaz, keď rok čo rok vchádza do svätyne s cudzou
krvou.
26 Inak by musel trpieť mnohokrát od stvorenia sveta. Ale
on prišiel až teraz, aby raz navždy svojou obeťou zmazal
hriech.
27 A ako každý človek umiera len raz, a potom príde pred
Boží súd,
28 tak aj Kristus sa raz obetoval, aby vzal na seba hriechy
mnohých. Druhý raz príde už nie preto, aby nás oslobodil od
hriechov, ale aby vzal do svojho kráľovstva všetkých, ktorí ho
očakávajú.

10

Len Kristova obeť je dokonalá

1 V zákone starej zmluvy je len náznak dobra, ktoré pre
nás Boh pripravil, preto obete prinášané rok čo rok nemôžu
nikdy dokonale očistiť tých, ktorí s nimi prichádzajú.
2 Keby tí, ktorí ich prinášajú, stratili pocit viny, pretože boli
raz navždy očistení, dávno by boli tieto obete prestali.
3 Ale práve tieto obete každoročne pripomínajú ľuďom ich
hriechy.
4 Nie je totiž možné, aby krv býkov a capov odstránila
hriechy.
5 Preto Kristus pri príchode na svet vyhlásil: „Obeť ani dary
si nechcel, ale dal si mi telo.
6 Zápalné obete ani obete za hriech sa ti nepáčili.
7 Vtedy som povedal: Tu som, aby som konal tvoju vôľu,
Bože, ako je v Písme napísané o mne.“
8 Písmo najprv hovorí: „Obete ani dary, zápalné obete ani
obete za hriech si nechcel a nepáčili sa ti,“ totiž také, ktoré sa
prinášajú podľa zákona.
9 Ale potom dodáva: „Tu som, aby som konal tvoju
vôľu, Bože.“ To znamená, že namiesto starej obete priniesol
Kristus vlastnú obeť.
10 Svojou smrťou na kríži splnil Božiu vôľu, a tým nás raz
navždy posvätil.
11 Za starej zmluvy kňazi konali bohoslužbu, prinášali
znova a znova tie isté obete, ale tie nikdy nemôžu odstrániť
hriechy.
12 Ale Kristus priniesol za hriechy jedinú obeť a navždy
zasadol po Božej pravici.
13 A teraz už čaká, kým mu nebudú jeho nepriatelia
položení ako podnožka pod nohy.
14 Tak jedinou obeťou navždy zdokonalil všetkých tých,
ktorých posvätil.

15 O tom, že je to pravda, svedčí aj Svätý Duch, keď hovorí:
16 „Toto je zmluva, ktorú uzavriem s ľudom izraelským po
tých dňoch, hovorí Pán: Svoje zákony vložím do ich sŕdc
a vpíšem im ich do mysle.
17 A ich hriechy a prestúpenia už nikdy nespomeniem.“
18 Ak sú teda hriechy odpustené, nie je už potrebné
prinášať obete.

Pridŕžajme sa nádeje

19 A tak, milí bratia, môžeme teraz pre Ježišovu smrť, ktorý
obetoval za nás svoju krv, smelo vstúpiť do svätyne a pristúpiť
rovno k Bohu.
20 Kristus obetoval svoj život, a tým roztrhol oponu, ktorá
nás delila od Boha. Takto nám k nemu otvoril novú a živú
cestu.
21 Ale veľkňaz vládne teraz nad celým Božím domom, nad
svojou cirkvou,
22 preto pristupujeme pred Boha s opravdivým srdcom
a v plnej istote viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia
a s telom obmytým čistou vodou.
23 Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo ten,
kto nám dal zasľúbenie, je verný.
24 Majme záujem jeden o druhého a povzbudzujme sa k láske
a k dobrým skutkom.
25 Nezanedbávajte spoločné zhromaždenia, ako to majú
niektorí vo zvyku, ale povzbudzujte sa, a to tým viac, čím viac
badáte, že sa blíži Pánov príchod.

Varovanie pred odpadnutím od milosti

26 Lebo ak by niekto dobrovoľne hrešil aj po tom, čo poznal
pravdu, nemôže rátať s nijakou obeťou za hriechy,
27 ale iba s hrozným súdom a páľavou ohňa, ktorý strávi
Božích odporcov.
28 Kto prestúpil Mojžišov zákon, bol bez milosti potrestaný
smrťou, ak jeho previnenie dosvedčili dvaja alebo traja
svedkovia.
29 Pomyslite si, o čo hroznejší trest si zaslúži ten, kto
zneuctí Božieho Syna a znevažuje krv zmluvy, ktorou bol
posvätený, a tak sa vysmieva Duchu milosti.
30 Poznáme predsa toho, ktorý povedal: „Mne patrí pom-
sta, aj odplata.“ A inde: „Pán bude súdiť svoj ľud.“
31 Je hrozné padnúť do rúk živého Boha.

Viera sa musí osvedčiť

32 Len sa rozpomeňte na dni, keď ste uverili a vzápätí ste
museli trpezlivo a vytrvalo zápasiť s mnohým utrpením.

33 Boli ste verejne vystavení urážkam a prenasledovaniu,
inokedy ste zasa podopierali tých, ktorí znášali to isté
trápenie.
34 Trpeli ste spolu s uväznenými a s radosťou ste zniesli aj to,
keď vás pripravili o majetok, lebo viete, že máte lepšie a trvalé
bohatstvo.
35 Preto nestrácajte dôveru, za ktorú vás čaká veľká
odmena.
36 Vyzbrojte sa trpezlivosťou, aby ste splnili Božiu vôľu
a dosiahli to, čo bolo zasľúbené.
37 Veď už len chvíľku, celkom krátku, a „príde ten, ktorý má
prísť, a nebude meškať.
38 Ale môj spravodlivý bude žiť, pretože uveril. Kto však
cúvne, v tom nenájde moja duša záľubu.“
39 My však nepatríme k tým, ktorí odpadávajú a zahynú, ale
patríme k tým, ktorí veria a dosiahnu večný život.

11

Príklady v Starom zákone

1 Čo je viera? Viera je podstatou toho, v čo dúfame,
dôkazom toho, čo nevidíme.
2 Takouto vierou si naši predkovia získali dobré svedectvo.
3 Vierou chápeme, že vesmír bol stvorený Božím slovom,
a všetko, čo vidíme, vzniklo z neviditeľného.
4 Ábel veril, preto priniesol Bohu hodnotnejšiu obeť ako
Kain. Boh jeho dary prijal a vyhlásil ho za spravodlivého.
Hoci je Ábel už dávno mŕtvy, svojou vierou hovorí stále.
5 Henoch veril, preto ho Boh ušetril smrti a vzal si ho rovno
k sebe. Písmo potvrdzuje, že Henoch žil tak, ako sa Bohu
páčilo.
6 Bez viery sa totiž nikto nemôže páčiť Bohu. Kto k nemu
prichádza, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, ktorí ho
hľadajú.
7 Noe veril, a preto pokorne prijal Boží pokyn, aby postavil
koráb na záchranu svojej rodiny, hoci nebezpečenstvo ešte
nebolo vidieť. Svojou vierou vyniesol súd nad svetom a stal
sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery.
8 Abrahám veril, preto poslúchol, keď ho Boh vyzval, aby
sa pobral do krajiny, ktorú mal dostať do dedičstva. Vydal sa
na cestu, hoci nevedel, kam ide.
9 S vierou sa usadil v zasľúbenej krajine a spolu s Izákom
a Jákobom, pre ktorých platilo to isté zasľúbenie, žili v stanoch
ako kočovníci.
10 No tešil sa na mesto s pevnými základmi, ktorého tvorcom
a staviteľom je sám Boh.

11 Aj Abrahámova manželka Sára neochvejne verila
Božiemu zasľúbeniu, že bude mať dieťa, hoci bola na to už
pristará. Pevne verila, že Boh svoje zasľúbenia splní.
12 A tak z jedného muža – a to už starca – vzišlo toľko
potomkov, ako je hviezd na nebi a piesku na morskom brehu,
a ten sa nedá zrátať.
13 Títo všetci Bohu pevne dôverovali, a hoci aj pomreli
a nedožili sa splnenia sľubov, zazreli ich iba z diaľky a tešili sa
na ne. Vyznávali, že sú na zemi len cudzinci a prisťahovalci,
14 a tým dávali najavo, že po pravej vlasti iba túžia.
15 Keby mali na mysli vlasť, z ktorej odišli, mali možnosť sa
ta vrátiť.
16 Ale oni túžili po lepšej vlasti, po vlasti nebeskej. Preto sa
ani Boh nehanbí volať sa ich Bohom; veď im pripravil svoje
mesto.
17 Abrahám neochvejne veril Bohu, aj keď Boh podrobil
jeho vieru veľkej skúške. Bol ochotný obetovať svojho
jediného syna, hoci prijal zasľúbenie,
18 a Boh mu povedal: „Z Izáka bude pochádzať tvoje potom-
stvo.“
19 Rátal s tým, že Boh má moc vzkriesiť aj mŕtvych. Preto
dostal Izáka späť ako predobraz budúceho vzkriesenia.
20 Izák veril, preto požehnal najprv Jákoba, potom Ezaua,
a tým nevedomky naplnil Božie budúce úmysly.
21 Jákob veril, a keď umieral, požehnal jednotlivo Joze-
fových synov. Opretý o svoju palicu sa pokorne poklonil
Bohu.
22 Jozef veril a na sklonku svojho života predpovedal,
že izraelskí synovia vyjdú z Egypta, a povedal, kde majú
pochovať jeho kosti.
23 Mojžišovi rodičia verili, preto sa nebáli postaviť proti
kráľovskému rozkazu a tri mesiace po narodení dieťaťa ho
ukrývali, lebo videli, že je krásne.
24 Mojžiš veril, a preto, keď dospel, odoprel volať sa synom
faraónovej dcéry.
25 Radšej chcel znášať príkoria s Božím ľudom, ako žiť
dočasne v hriešnych radovánkach.
26 Ako sa Kristus zriekol slávy u Boha a vzal na seba
pohanenie kríža, tak sa aj Mojžiš zriekol všetkého bohatstva
Egypta, lebo sa v mysli upínal na Božiu odmenu.
27 Veril, preto opustil Egypt a nedal sa zastrašiť kráľovým
hnevom. Zostal pevný, akoby videl Neviditeľného.
28 Veril, preto ustanovil Veľkú noc, slávnosť baránka, a dal
pokropiť dvere jeho krvou, aby sa zhubca nemohol dotknúť
prvorodených.

29 Izraeliti verili, preto prešli Červeným morom po suchej
zemi, ale keď sa o to pokúsili Egypťania, pohltili ich vlny.
30 Izraeliti verili, preto pred nimi padli múry Jericha, keď
ich obchádzali sedem dní.
31 Neviestka Rachab verila, preto priateľsky prijala izrael-
ských vyzvedačov, a nezahynula s neveriacimi.
32 Mám ešte pokračovať? Veď by mi nestačil čas, keby som
mal rozprávať o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Jeftem,
Dávidovi, Samuelovi a o prorokoch,
33 ktorí svojou vierou dobývali kráľovstvá, vykonávali
spravodlivosť a dosiahli to, čo im bolo zasľúbené. Levom
zapchávali tlamy,
34 uhášali moc ohňa, unikali ostriu meča, v slabosti
získavali novú silu, hrdinsky si počínali v boji a cudzie šíky
zaháňali na útek.
35 Ženám sa ich mŕtvi vracali vzkriesení. Iných mučili,
ale odmietli sa zachrániť, lebo chceli dosiahnuť čosi lepšie,
vzkriesenie.
36 Iní zasa zakúsili výsmech a bičovanie, ba aj okovy
a väzenie.
37 Kameňovali ich, rezali pílou, umierali pod ostrím meča.
Túlali sa v ovčích a kozích kožiach, trpeli núdzu, zakúšali útlak
a súženie.
38 Svet ich nebol hoden: blúdili po púštiach a vrchoch,
skrývali sa v jaskyniach a zemských rokliach.
39 A títo všetci, hoci sa vo viere osvedčili, nedočkali sa za
svojho života toho, čo im Boh zasľúbil.
40 Boh pripravoval pre nás niečo lepšie: chcel, aby sme
došli do cieľa spoločne.

12

Vytrvajme v duchovnom boji

1 Keďže máme okolo seba taký zástup hrdinov viery,
odhoďme všetku príťaž aj hriech, ktorý nás tak ľahko
opantáva, a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou.
2 Upierajme zrak na Ježiša, lebo on nám vložil vieru do
našich sŕdc a až do konca nám ju zachová. On namiesto
radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž, nedbajúc na
potupu. Teraz ako víťaz sedí po pravici Božieho trónu.
3 Myslite na to, čo všetko musel zniesť od hriešnikov, aby
ste neochabovali a neklesali na duchu.

Pánova výchova

4 V zápase s hriechom ste ešte nemuseli preliať krv.
5 Či ste zabudli na slová, ktorými vás Boh povzbudzuje ako
svojich synov: „Syn môj, nepohŕdaj Pánovou výchovou, ani
neklesaj, keď ťa karhá.

6 Lebo koho Pán miluje, toho tresce, a šľahá každého, koho
prijíma za syna.“
7 Vytrvajte v jeho výchove, lebo Boh s vami zaobchádza ako
so svojimi synmi. A ktorého syna by otec netrestal?
8 Ak by vás Boh nekarhal, ako ste vy karhali svojich synov,
tak nie ste synovia, ale nemanželské deti.
9 Naši telesní otcovia nás trestali, a predsa sme si ich vážili.
Nemáme sa azda tým viac podriaďovať tomu Otcovi, ktorý
dáva ducha a život?
10 A to nás naši telesní otcovia vychovávali podľa vlastného
uváženia a len krátky čas, kým náš nebeský Otec prísne
vychováva preto, aby nám to prospelo a aby sme sa mu
podobali v svätosti.
11 Prísna výchova nikdy nebýva príjemná, skôr v nás
vzbudzuje odpor. Až neskôr prinesie ovocie pokoja
a spravodlivosti tým, ktorí sa jej podriadili.
12 Preto vystrite ochabnuté ruky a podlomené kolená!
13 A vykročte istým krokom, aby sa to, čo je chromé, celkom
nevykĺbilo, ale radšej uzdravilo.

Ako máme slúžiť Bohu

14 Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej nik
neuvidí Pána.
15 Dbajte o to, aby nik z vás neprepásol Božiu milosť, aby
sa medzi vami nezakorenila nejaká horkosť a nestala sa
zdrojom nákazy pre mnohých.
16 Nech nik nie je smilník alebo ľahkomyseľný ako Ezau,
ktorý za trochu jedla predal svoje práva prvorodeného.
17 Veď viete, že neskôr, keď sa chcel stať dedičom
požehnania, bol odmietnutý. Bolo totiž už príliš neskoro, hoci
sa o to so slzami usiloval.
18 Nepriblížili ste sa ako Izrael k tomu, čo je hmatateľné:
k plápolajúcemu ohňu, tme, čierňave, búrke,
19 zvukom trúby a hlasu Božích slov, pri ktorom poslucháči
prosili, aby im viac nebolo hovorené.
20 Nemohli totiž zniesť výstrahu: „Ak sa tohto vrchu dotkne
čo i len zviera, bude ukameňované.“
21 Pohľad na to, čo videli, bol taký strašný, že Mojžiš
povedal: „Až sa trasiem od hrôzy a desu.“
22 Ale vy ste sa priblížili k duchovnému vrchu Sion a mestu
živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu, k myriadám anjelov
23 a slávnostnému zhromaždeniu cirkvi prvorodených,
ktorých mená sú zapísané v nebi, k Bohu, sudcovi všetkých,
a k zosnulým veriacim, ktorí už dosiahli cieľ.

24 Áno, pristúpili ste k samému Ježišovi, prostredníkovi novej
zmluvy, a k jeho krvi, ktorá naše viny očisťuje, namiesto aby
volala po pomste ako krv Ábelova.
25 Dajte si pozor, aby ste neodmietli toho, kto k vám hovorí.
Ak neunikli trestu Izraeliti, ktorí odmietli počúvať Mojžiša,
tlmočníka Božích príkazov na zemi, akému nebezpečenstvu
by sme sa vystavovali my, keby sme sa odvrátili od toho, ktorý
hovorí z neba?
26 Jeho hlas vtedy otriasol zemou, teraz však sľubuje: „Ešte
raz zatrasiem nielen zemou, ale aj nebom.“
27 Týmito slovami naznačuje, že otrasie celým stvorením
a premení ho, aby zostalo len to, čo je neotrasiteľné.
28 Buďme vďační za to, že dostávame neotrasiteľné
kráľovstvo, a slúžme preto Bohu tak, ako sa jemu páči,
s bázňou a úctou,
29 lebo náš Boh je „oheň stravujúci“.

13

Záverečné napomenutia

1 Bratská láska nech trvá.
2 Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí takto neve-
domky prijali ako hostí anjelov.
3 Pamätajte na väzňov, akoby ste boli uväznení s nimi.
Pamätajte aj na tých, ktorí trpia, veď aj vás môže stihnúť
podobné trápenie.
4 Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželia nech sú si
verní, lebo smilníkov a cudzoložníkov bude súdiť Boh.
5 Nech sa vás nezmocní láska k peniazom; buďte spokojní
s tým, čo máte. Veď Boh povedal: „Nikdy ťa neopustím, ani sa
ťa nezrieknem!“
6 Preto môžeme s dôverou hovoriť: „Pán mi pomáha, nebu-
dem sa báť. Čo mi môže urobiť človek?“
7 Pamätajte na tých, ktorí vás viedli a hlásali vám Božie
slovo. Všímajte si, ako žili a ako odišli zo života, a nasledujte
ich vieru.
8 Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky!
9 Nedajte sa strhnúť všelijakými cudzími náukami. Je dobré
spoľahnúť sa na Božiu milosť a nie na predpisy o pokrmoch;
ich dodržiavaním sa nič nezíska.
10 My máme nový spôsob služby Bohu, na ktorom nemajú
podiel tí, ktorí lipnú na pôvodných obradoch.
11 V starej obetnej praxi sa telá zvierat, obetovaných za
hriech, ktorých krv prinášal veľkňaz do svätyne, spaľovali za
táborom.
12 To je predobraz Ježiša, ktorý trpel za bránami Jeruza-
lema, aby posvätil ľud svojou vlastnou krvou.

13 Vykročme teda za ním von za hradby, opusťme náš starý
spôsob života a nebojme sa pre neho znášať potupu.
14 Veď tu na zemi nemáme trvalý domov – tešíme sa na ten,
ktorý má prísť.
15 Prinášajme teda cez Ježiša stálu obeť chvály – naše ústa
nech vyznávajú jeho meno.
16 Ale nezabúdajme ani na dobročinnosť a štedrosť, lebo
také obete sa Bohu páčia.

Poslúchajte duchovných vodcov

17 Poslúchajte tých, ktorí vás vedú, a podriaďujte sa im, lebo
oni bdejú nad vami a budú sa za vás zodpovedať. Kiežby to
mohli robiť s radosťou, a nie so vzdychaním, lebo to by vám
neosožilo.
18 Modlite sa za nás. Sme si istí, že máme čisté svedomie,
lebo si chceme vo všetkom správne počínať.
19 Modlite sa predovšetkým za to, aby som sa k vám čo
najskôr vrátil.

Požehnanie a pozdravy

20 A tak teraz nech vám Boh pokoja, ktorý vzkriesil nášho
Pána Ježiša z mŕtvych, pomáha konať dobro a plniť jeho vôľu.
21 Nech vám on, ten veľký pastier oviec, ktorý svojou krvou
spečatil novú večnú zmluvu, dá silu konať to, čo sa Bohu páči.
Jemu nech je sláva na veky vekov.
22 Prosím vás, bratia, prijmite toto napomenutie; veď som
vám napísal iba krátko.
23 Oznamujem vám, že náš brat Timotej je už na slobode.
Ak skoro príde, navštívim vás spolu s ním.
24 Pozdravte všetkých svojich predstavených i všetkých
bratov. Pozdravujú vás bratia a sestry z Itálie.
25 Božia milosť nech je s vami!

List apoštola Jakuba

Pozdrav

1 Jakub, služobník Boha a Pána Ježiša Krista, pozdravuje
dvanásť pokolení Izraela, ktoré žijú rozptýlené po svete.

V skúškach rastie viera

2 Drahí bratia, je váš život plný ťažkostí a pokušení? Radujte
sa z toho,
3 lebo čím namáhavejšia bude cesta vašej viery, tým väčšmi
bude rásť vaša vytrvalosť.
4 Nech sa vaša vytrvalosť prejavuje činmi, aby ste boli
naozaj dokonalými a zrelými kresťanmi bez charakterových
nedostatkov.
5 Ak by niekto nevedel, ako si má počínať, nech prosí Boha
o múdrosť a on vám ju dá štedro a rád.
6 Proste o múdrosť s dôverou a bez pochybovania. Ten,
kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej
vetrom.
7 Taký človek je rozpoltený a jeho rozhodnutia sú nestále.
8 Kto neprosí s vierou, nemôže od Pána čakať odpoveď.
9 Kresťan, ktorý nemá významné postavenie v tomto svete,
nech sa raduje z toho, že je veľký v Božích očiach.
10 Bohatý nech si uvedomuje, že jeho bohatstvo pred
Pánom nič neznamená, lebo je dočasné ako kvet,
11 ktorý v prudkej letnej horúčave zvädne a jeho krása
pominie. Tak aj bohatý človek o všetko príde uprostred
svojho pachtenia.
12 Šťastný je človek, ktorý obstojí v skúškach a jeho viera sa
nezlomí. Boh ho korunuje vencom víťazstva, ktorým je večný
život. Pán ho zasľúbil všetkým, ktorí ho milujú.
13 Ak je niekto vystavený skúške, nech nehovorí, že ho
pokúša Pán. Veď Boh, ktorému sa protiví zlo, nikoho
nenavádza na zlé.
14 Pokušenie sa rodí z našich vlastných myšlienok a zlých
túžob.
15 Tie, keď počnú, porodia hriech a vykonaný hriech splodí
smrť.
16 Nedajte sa oklamať, drahí bratia:
17 všetko, čo je dobré a dokonalé, pochádza od Boha, od
tvorcu svetla. On síce stvoril striedanie svetla a tmy, ale uňho
samého niet kolísania medzi dobrom a zlom.
18 Zo svojej dobrej vôle otvára v Ježišovi Kristovi dvere do
života a vy ste prví, ktorí ste nimi vošli.

Slová a činy

19 Moji drahí, nezabúdajte, že človek má vždy s ochotou
načúvať, s rozvahou hovoriť a nemá sa dať vyprovokovať
k hnevu.
20 Hnev vám nepomáha žiť spravodlivý život, ktorý si Boh
želá.
21 Odstráňte zo svojho života všetku špinavosť a zlobu
a v pokore prijmite zasiate Božie slovo, ktoré má moc
zachrániť vás.
22 Ale pozor! Toto slovo musíte nielen počúvať, ale aj podľa
neho konať.
23 Ak niekto Božie slovo iba počúva, ale nespráva sa podľa
toho, čo počuje, podobá sa človeku, ktorý sa pozrie na seba
do zrkadla,
24 ale potom sa obráti, a hneď zabudne, ako vyzerá.
25 Ale kto sa pozorne zahľadí do Božieho zákona, pochopí,
že ho ním Boh nechce spútať, ale oslobodiť. Nezostane len
zábudlivým poslucháčom, ale koná skutky, ktoré mu prinesú
radosť a šťastie.
26 Kto sa pokladá za kresťana, ale nevie ovládať svoj ostrý
jazyk, klame sám seba a jeho zbožnosť je bezcenná.
27 Viete, čo Boh pokladá za pravé a rýdze náboženstvo?
Starať sa o osamelých, pomáhať znášať sirotám a vdovám ich
ťažký údel a seba chrániť pred špinou sveta.

2

1 Bratia moji, ak veríte v Ježiša Krista, Pána slávy, potom
nemôžete nikoho uprednostňovať.

2 Predstavte si, že do vášho zhromaždenia príde elegantne
oblečený hosť so zlatým prsteňom na ruke a hneď za ním
obyčajný človek v obnosených šatách.
3 Prvého zahrniete pozornosťou a zavediete ho na
popredné miesto, kým druhého si ani nevšimnete a necháte
ho niekde stáť.
4 Čoho ste sa dopustili? Urobili ste rozdiel medzi ľuďmi
a navyše podľa zvrátených meradiel.

5 Nezabudnite, milí bratia, že Boh často bezvýznamných
ľudí vierou mení na duchovných boháčov a otvára dvere do
svojho kráľovstva tým, ktorí ho milujú, a nie tým, čo na to
majú.
6 A vy by ste takým človekom pohrdli! Či vás azda práve
vplyvní ľudia neutláčajú a nevláčia po súdoch?
7 Veď práve oni sa tak často posmievajú menu toho, ktorý
je pre vás všetkým!

8 Korunou Božích prikázaní je láska. Konáte správne, ak
dodržiavate kráľovský príkaz Písma: „Miluj svojho blížneho
ako seba samého!“
9 Ak jednému človeku nadŕžate a druhým pohŕdate, páchate
hriech, a zákon vás odsudzuje ako previnilcov.
10 Človek, ktorý chce prísne dodržiavať Boží zákon, ale
v jednom prikázaní sa potkol, je vinný práve tak ako ten, kto
porušuje celý zákon.
11 Boh, ktorý povedal: „Nezabiješ!“, povedal takisto „Nes-
cudzoložíš!“. A tak aj keď si nikoho nezabil, ale dopustil si sa
cudzoložstva, prestúpil si zákon.
12 Hovorte a konajte ako tí, ktorí majú byť súdení podľa
zákona, ktorý dáva slobodu!
13 Kto sa správa nemilosrdne, hrozí mu tvrdý súd. Ale
milosrdenstvo víťazí nad súdom.

Viera sa musí prejaviť činmi

14 Na čo by vám bola viera, milí bratia, keby ste podľa nej
nežili? Myslíte si, že vás taká viera spasí?
15 Povedzme, že niekto z vašich priateľov bude hladovať
a nebude si mať čo obliecť.
16 Poviete mu azda: „Maj sa dobre a dbaj, aby si neprech-
ladol a netrpel hladom!“ No ak mu nedáte ani jedlo, ani
šatstvo, akú to má cenu?
17 Viera, ktorá sa neprejavuje v činoch, je sama osebe mŕtva
a bezcenná.
18 Ak máte len takú vieru, môže vám niekto namietnuť:
„Ty hovoríš o svojej viere, no dokáž ju svojimi činmi. O mne
vravíš, že vieru nemám, avšak o mojej viere svedčia činy.“
19 Veríš, že je Boh. To je dobre. Ale nezabudni, že v Boha
verí aj diabol, no nič mu to nepomôže – trasie sa pred Božím
súdom.
20 Vy pochabí, ešte chcete, aby som vás presviedčal, aká
bezcenná je viera, ktorá sa neprejavila skutkami?
21 Čím prejavil svoju vieru Abrahám? Tým, že bol odhod-
laný na oltári obetovať Bohu aj vlastného syna Izáka.
22 Uňho šla viera ruka v ruke s činom a dozrela poslušnosťou.
23 O takú vieru ide v Písme, keď čítame: „Abrahám uveril
Bohu, preto ho Boh vyhlásil za spravodlivého a nazval ho
svojím priateľom.“
24 Vidíte, že človek nachádza v Božích očiach ospravedl-
nenie nielen pre svoju vieru, ale aj preto, ako ju dokazuje
svojimi činmi.
25 Poslušný čin viery zachránil aj prostitútku Rachab, keď
ukryla izraelských vyzvedačov a umožnila im útek.
26 Tak ako je mŕtve telo bez ducha, tak je i viera mŕtva bez
skutkov.

3

1 Bratia moji, nechcite byť mnohí učiteľmi, lebo viete, že tí,
ktorí učia, budú prísnejšie súdení.
2 A pravdou je, že každý z nás sa dopúšťa mnohých pok-
leskov.
Kto vie krotiť svoje slová, dokazuje, že je dokonalým
človekom a vie ovládať sám seba.
3 Aj veľkého koňa donútite poslúchať, keď mu do pysku
vložíte malé zubadlo.
4 Alebo predstavte si loď: hoci je veľká a ženie ju prudký
vietor, kormidelník ju ovláda malým kormidlom.
5 Aj jazyk je malý úd, ale môže spôsobiť veľké veci. Malý
plamienok môže podpáliť celý les.
6 Aj jazyk je takým plamienkom v našom tele, ktorý môže
spustošiť celého človeka a rozdúchavaný pekelným plameňom
napáchať i v jeho okolí veľa zla.
7 Človek vie skrotiť rôzne druhy zvierat, vtákov, plazov
i morských živočíchov,
8 ale svoj vlastný jazyk skrotiť schopný nie je. Ak raz
vypustí z úst niečo zlé, vymkne sa to jeho vôli a šíri sa to ako
smrteľný jed.
9 Bratia moji, jedným a tým istým jazykom nemožno chváliť
nášho Pána a Otca a zároveň nenávistne útočiť na ľudí, jeho
deti.
10 Tak ako z jedného prameňa nevyviera zároveň sladká aj
horká voda,
11 tak nemôže ani z jedných úst vychádzať chvála aj
osočovanie.
12 Môžete si azda natrhať olivy z figovníka a figy z viniča?
Takisto nemôže slaný prameň dávať sladkú vodu.

Múdrosť od Boha

13 Pokladá sa niekto z vás za múdreho a rozumného? Nech
teda dokáže svoju múdrosť skromným a krotkým správaním.
14 Ale ak máte v srdci plno horkosti, závisti a sebectva,
nechváľte sa múdrosťou, lebo je to v rozpore s pravdou.
15 Vaše myslenie neovláda Boh, ale vaše pudy a diabol.
16 Veď tam, kde sa vyskytne závisť a sebecké záujmy,
vyskytnú sa aj sváry a iné zlo.
17 Múdrosť, ktorá pochádza od Boha, je predovšetkým
čistá, mierumilovná, láskavá a ústupčivá. Je vždy milosrdná
a vedie k dobrým skutkom. Je úprimná a bez akéhokoľvek
pokrytectva.
18 Ovocie spravodlivosti dostávajú od Boha tí, ktorí
rozsievajú pokoj.

4

Varovania

1 Čo vyvoláva vzájomné hádky a boje medzi vami? Nie je to
azda žiadostivosť, ktorá vás ovláda?
2 Po mnohom túžite, a predsa nič nemáte. Chcete mať to
isté čo ostatní – a to aj za cenu, že ich zničíte, ale nemôžete
to dosiahnuť. Bojujete a uchyľujete sa k úskokom, zatiaľ čo by
ste sa mali modliť.
3 A aj keď sa modlíte, nič nedostávate, lebo prosíte zo zlých
pohnútok, aby ste upokojili vlastné túžby.

4 Podobáte sa nevernej žene, ktorá koketuje s nepriateľom
svojho muža. Neviete azda, že ak sa priatelíte so svetom,
nevyhnutne sa odcudzujete Bohu? Znovu vám opakujem, že
nemôžete byť ľuďmi blízkymi Bohu, ak túžite tešiť sa z priazne
tohto sveta.
5 Myslíte si, že Boh, ktorý si nás stvoril pre seba, môže
súhlasiť s tým, keď koketujeme s jeho nepriateľom? Ale Božia
láska je predsa väčšia ako naša sprenevera.
6 Veď Písmo hovorí: „Boh sa stavia proti pyšným, ale
pokorným dáva milosť.“
7 Preto sa pred Bohom v pokore skloňte. Postavte sa na
odpor diablovi a utečie od vás.
8 Priblížte sa k Bohu a Boh sa priblíži k vám. Umyte si ruky,
hriešnici, a očistite svoje srdcia, ľudia dvojakej tváre!
9 Uvedomte si, akí ste úbohí, nariekajte a plačte nad sebou!
Pri takomto poznaní nie je čas na smiech a na radosť, ale na
pokánie.
10 Pokorte sa pred Pánom a on vás povýši.

11 Bratia, neohovárajte a nesúďte sa navzájom. Kto tak robí,
stavia sa nad zákon. Namiesto toho, aby si ho plnil, hráš sa
na sudcu.
12 Jeden je zákonodarca i sudca. Len on môže udeliť milosť,
alebo súdiť. Kto si ty, že súdiš blížneho?

13 Počúvam, ako niektorí vravíte: „Čo najskôr sa
presťahujeme do toho či onoho mesta, budeme tam asi
rok pracovať a zarobíme si kopu peňazí.“
14 Ako môžete vedieť, čo sa stane zajtra? Veď náš život sa
podobá rannej hmle, ktorá sa zjaví a o chvíľu zasa zmizne.
15 Mali by ste radšej hovoriť: „Ak si to Pán bude želať a ak
nás zachová nažive, urobíme to či ono.“
16 Ale vy hovoríte iba o vlastných plánoch a chválite sa nimi.
Takéto chvastavé reči sú zlé.
17 Kto teda vie robiť dobro, ale nerobí ho, má hriech.

5

1 Vy, boháči, už teraz plačte a nariekajte nad pohromami,
ktoré vás postihnú.
2 Nahromadili ste si toľko potravín, že vám hnijú, šatstvo
vám žerú mole,
3 peniaze strácajú na cene a striebro hrdzavie. Chceli ste si
nazhromaždiť poklady, no navŕšili ste si iba vatru, ktorá pri
poslednom súde zhorí aj s vami.
4 Mzda, o ktorú ste okradli robotníkov, najatých zožať vaše
polia, svedčí proti vám a nárek žencov doľahol k Božiemu
sluchu.
5 Váš život strávený v zábavách a hýrení sa podobá vykr-
movaniu zvierat na zabitie.
6 Odsúdili ste a zabili nevinného, ktorý sa nebránil.

Buďte trpezliví

7 Bratia, čakajte trpezlivo, kým príde Pán. Vezmite si príklad
z roľníka, ktorý vytrvalo čaká na vytúženú úrodu zeme, kým
dozrie po jesenných a jarných dažďoch.
8 Aj vy teda trpezlivo čakajte a majte istotu v srdci, veď
príchod Pánov sa blíži.
9 Bratia, neponosujte sa jeden na druhého, veď sami nie ste
lepší ako tí, ktorých kritizujete. Nezabudnite, že veľký sudca
je už predo dvermi a bude súdiť aj vás.
10 Za príklad trpezlivosti v utrpení si vezmite prorokov,
ktorí niesli Božie posolstvo.
11 Počuli ste o Jóbovej vytrvalosti a spomeňte si, že Boh
napokon jeho utrpenie obrátil na dobré. Vidíte, aký je Pán
plný súcitu a zľutovania.
12 Nehrešte tým, že by ste si brali Boha za svedka.
Buďte takí pravdovravní, aby každý mohol veriť vášmu
jednoduchému áno alebo nie.
13 Prežíva niekto z vás ťažkosti? Nech sa modlí. Má sa
niekto z vás dobre? Nech spevom chváli Boha.
14 Je niekto z vás ťažko chorý? Nech si pozve starších
zboru, aby sa zaňho modlili, a nech ho ponatierajú olejom
v mene Pánovom.
15 Modlitba viery uzdraví chorého, Pán ho povzbudí, a ak
ho ťaží svedomie, odpustí mu hriechy.
16 Vyznávajte si navzájom hriechy a modlite sa jedni za
druhých, aby ste mohli byť uzdravení. Naliehavá modlitba
úprimne veriaceho má veľkú moc.
17 Spomínate si na Eliáša? Bol to rovnako krehký človek,
ako sme my, ale keď sa vrúcne modlil, aby nepršalo, jeho
modlitbu Boh vypočul a nespŕchlo tri a pol roka.

18 Potom sa modlil znovu, no tentoraz prosil o dážď. Aj
túto jeho modlitbu Boh vypočul a zem sa po daždi znova
rozzelenela a dala úrodu.
19 Bratia moji, ak niekto zablúdi od pravdy
20 a iný ho privedie naspäť, zachráni jeho dušu pred za-
hynutím a prikryje množstvo hriechov.

Prvý list apoštola Petra

1 Peter, apoštol Pána Ježiša Krista, píše vyvoleným, ktorý
ako cudzinci žijú v Ponte, Galácii, Kapadócii, Ázii a Bitýnii.
2 Milí priatelia! Boh vás už dávno poznal, vyvolil si vás,
Duchom Svätým pôsobí vo vašich srdciach a očisťuje vás
krvou Ježiša Krista, aby ste žili jemu podobným životom. Nech
vám Boh bohato prejavuje svoju milosť a dáva prežívať pravý
pokoj!

Radosť z dosiahnutého cieľa

3 Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, že sme
pre jeho milosrdenstvo mohli začať celkom nový život, plný
nádeje, vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych.
4 Teraz patríte do jeho rodiny, preto vás čaká nádherné
dedičstvo, ktoré nepodlieha nijakým zmenám ani skaze. Je
pre vás pripravené v nebi.
5 Pretože veríte, Božia moc vás chráni, aby ste došli až do
cieľa a získali spasenie, ktoré sa v plnosti ukáže v blížiacom sa
poslednom dni.
6 To je dôvod na veľkú radosť, hoci viem, že teraz ste plní
úzkosti a doliehajú na vás rozličné pokušenia a skúšky.
7 Prichádzajú preto, aby sa ukázalo, či je vaša viera pevná
a rýdza. Veď aj zlato sa pretavuje v ohni a vaša viera má
v Božích očiach neporovnateľne vyššiu hodnotu ako zlato.
Ak vaša viera v týchto skúškach obstojí, Ježiš vás radostne
prijme, až príde v posledný deň.
8 Aj keď ste ho nikdy nevideli, predsa ho milujete, a hoci
ho ešte nevidíte, predsa v neho veríte. A prežívate nesmiernu
radosť z toho,
9 že dosahujete cieľ svojej viery – spasenie,
10 ktoré sa usilovali odhaliť a poznať už proroci.
11 Predpovedali ho a pátrali, na aký čas a na aké okolnosti
poukazoval Duch Svätý, ktorý v nich pôsobil a ktorý prorokoval Kristovo utrpenie i jeho slávu.
12 Boh im však zjavil, že to nebude za ich života, ale oveľa
neskôr – za vášho života. Sú to pravdy, ktoré vám zvestovali
ľudia zmocnení tým istým, z neba zoslaným Duchom Svätým.
Sú to také nezvyčajné a úžasné veci, že aj anjeli v nebi túžia
ich bližšie poznať.

Čo znamená byť svätý

13 Vaša myseľ nech je pripravená, buďte triezvi a ostražití.
Všetku svoju nádej uprite na dar Božej milosti, ktorý prijmete,
keď sa vráti Ježiš Kristus.
14 Žite pred Bohom ako jeho poslušné deti. Nedopustite,
aby váš charakter formovalo myslenie vášho niekdajšieho
života bez Boha.
15 Naopak, vo všetkom buďte svätí podobne ako ten, ktorý
vás pozval, aby ste sa stali Božími deťmi.
16 Veď je napísané: „Buďte svätí, lebo ja som svätý.“
17 Pamätajte, že u vášho nebeského Otca, ku ktorému sa
modlíte, nebude na súde nijaká protekcia. Bude vás súdiť
spravodlivo podľa vášho konania; a tak, kým ste tu na zemi,
žite pred ním v bázni.
18 Viete predsa, čím bolo zaplatené za to, aby ste nemuseli
žiť životom bez zmyslu a cieľa, aký ste zdedili po svojich
predkoch. Nebolo to zlatom a striebrom, ktoré strácajú svoju
hodnotu,
19 ale drahou krvou Ježiša Krista. Ako Baránok bez chyby
a bez poškvrny
20 bol na to určený už pred stvorením sveta, ale prišiel kvôli
vám až v tomto čase.
21 Keď poznáte Krista, veríte aj v Boha, ktorý ho vzkriesil
z mŕtvych a dal mu veľkú slávu. A tak vaša viera a nádej môžu
byť zakotvené v Bohu.

Nový život v láske

22 Teraz môžete bez pretvárky milovať každého, pretože ste
boli očistení od sebectva a nenávisti tým, že ste prijali Krista.
Majte sa preto úprimne a vrúcne radi.
23 Veď ste sa narodili znova – nie zo smrteľného semena,
ale z nesmrteľného, ktorým je slovo živého, večného Boha.
24 Každý človek je ako tráva, ktorá zožltne a uschne, a všetka
jeho veľkosť je ako kvet, ktorý opadá,
25 ale Božie slovo zostáva naveky. To je to slovo radostnej
zvesti, ktoré sme vám priniesli.

2

Začiatok a rast kresťanského života

1 A tak sa zbavujte všetkých zlých vlastností, návykov
a pocitov. Medzi ne patrí nečestnosť, závisť, ohováranie
a pretvárka.
2 Ste ako novorodeniatka v Božej rodine. Ako si novoro-
deniatko žiada mlieko, tak aj vy by ste mali túžiť po Božom
slove – mali by ste ho čítať a premýšľať o ňom, aby ste rástli
vo viere.
3 Veď ste už sami na sebe poznali Božiu dobrotivosť.

4 Prichádzajte ku Kristovi, živému kameňu, ľuďmi za-
vrhnutému, ale Bohom vyvolenému a vzácnemu.
5 Aj vy buďte živými kameňmi, z ktorých sa stavia duchovný
dom. Navyše vám Kristus vydobyl právo, aby ste mohli ako
sväté kňazstvo bezprostredne pristupovať k Bohu. Prinášajte
mu teda duchovné obete svojho čistého života, ktoré rád
prijme pre zásluhy Ježiša Krista.
6 Písmo o tom hovorí takto: „Hľa, kladiem na Sion kameň
uholný, vyvolený, vzácny a kto verí v neho, nebude zahan-
bený.“
7 Áno, vám, ktorí veríte, je vzácny, ale neveriacim pla-
tia slová Písma: „Stavitelia zavrhli kameň, ktorý sa stal
základným kameňom;
8 pre nich je kameňom, o ktorý sa potknú, a skalou,
ktorá spôsobí ich pád.“ Svojím vzdorom voči Božiemu slovu
privolávajú na seba to, čo Boh predpovedal – úplný pád.
9 Ale vy ste vyvolení samým Bohom ako kňazi Kráľa, ste
jeho vlastným svätým národom. To všetko preto, aby ste
svedčili iným o veľkých skutkoch toho, ktorý vás povolal z tmy
do svojho predivného svetla.
10 Vás, ktorí ste kedysi ani neboli ľudom, avšak teraz ste
Božím ľudom. Kedysi ste nevedeli o Božej dobrote, ale teraz
Božiu milosť zakúšate.

Ste na svete len hostia

11 Prosím vás, moji milí, žite na tomto svete ako hostia.
Váš skutočný domov je teraz v nebi, preto sa zrieknite zlých
túžob, ktoré ohrozujú váš život s Kristom.
12 Medzi neveriacimi sa správajte vždy vzorne, aby aj tí,
ktorí o vás hovoria ako o najhorších ľuďoch, nakoniec práve
pre vaše dobré skutky museli oslavovať Boha.
13 Ako veriaci rešpektujte predstaviteľov svojej krajiny.
14 Majú povinnosť trestať všetkých, ktorí robia zle,
a odmeňovať tých, ktorí konajú správne.
15 Boh si želá, aby ste svojím príkladným životom umlčali
kritiku tých, ktorí odsudzujú Božiu zvesť, hoci nevedia, čo
by im mohla priniesť a neokúsili jej moc.
16 Ale nik z vás by nemal zneužívať túto slobodu
a ospravedlňovať ňou svoje zlé správanie. Lebo ste boli
oslobodení, aby ste vždy a všade slúžili Bohu.
17 Všetkým ľuďom prejavujte úctu a milujte svojich bratov.
Žite v úctivej poslušnosti pred Bohom a vážte si vládu.

Kristus je nám príkladom v utrpení

18 Rešpektujte svojich nadriadených, a to nie iba vtedy, ak
sú na vás dobrí a láskaví, ale aj keď sú prísni a tvrdí.

19 Je to prednosť, ak niekto pre vernosť Bohu znáša
neprávom utrpenie.
20 Veď aká je to zásluha, keď znášate trest, ktorý vám bol
spravodlivo vymeraný? Ale keď konáte dobro, a predsa za to
trpíte, Boh to ocení.
21 Takéto utrpenia sú iba čiastkou toho, čo vytrpel pre nás
Kristus, ktorý sa stal naším príkladom. Preto ho nasledujte!
22 On nikdy nezhrešil, nikdy z jeho úst nevyšla lož;
23 znášal urážky, ale sám neurážal; keď trpel, nevyhrážal sa,
ale všetko nechal na Boha, ktorý spravodlivo súdi.
24 On sám niesol naše hriechy na vlastnom tele, keď zomrel
na kríži, aby nám dal silu skoncovať s hriechom a žiť novým
životom. Jeho utrpenie nás uzdravilo.
25 Boli ste ako ovce, ktoré zablúdili, ale teraz ste navrátení
k svojmu Pastierovi a Ochrancovi.

3

Pokyny ženám i mužom

1 Podobne aj vy, ženy, podriaďujte sa svojim mužom, a keď
sa niektorí z nich vzpierajú Božiemu slovu,
2 môžete ich bez slov získať svojím čistým a bohabojným
životom.
3 Nenakloníte si ich vonkajšími ozdobami – šperkami,
honosnými účesmi a nákladnými odevmi, ktoré pre vás nie sú
vhodné, ale nepominuteľnou krásou kresťanskej osobnosti.
4 Vašou ozdobou nech je jemnosť a miernosť, ktoré sa páčia
Bohu.
5 Takáto vnútorná krása zdobila zbožné ženy dávnych čias,
ktoré sa podriaďovali svojim mužom.
6 Ako Sára, ktorá poslúchala svojho manžela Abraháma
a volala ho svojím pánom. Idete v jej šľapajach, ak konáte
správne a nepodliehate nervozite a strachu.
7 Tak aj vy, muži, usilujte sa rozumieť svojim manželkám,
pretože sú slabšie. Ctite ich, lebo sú v Božej milosti, rovnako
ako vy, dedičkami večného života. Ak tak nerobíte, nemôžete
čakať, že Boh vypočuje vaše modlitby.

Rady pre praktický život

8 Nakoniec sa obraciam na vás všetkých: Buďte jednomy-
seľní, majte porozumenie jeden pre druhého a milujte sa ako
Božia rodina. Majte citlivé srdce a pokornú myseľ.
9 Zlé neodplácajte zlým, urážky urážkami, ale naopak,
preukazujte dobro, lebo iba tak vás Boh požehná.
10 Máte za úlohu dokázať, že si vážite život, a ak si želáte žiť
dobre a šťastne, dávajte si pozor na svoj jazyk, aby z vašich
úst nevyšlo nič zlé a ľstivé.

11 Obráťte sa chrbtom k zlému a konajte dobré. Šírte okolo
seba pokoj, aj keď to nie je ľahké.
12 Veď Pán sa pozerá s láskou na svoje poslušné deti
a odpovedá na ich prosby. Ale na tých, čo robia zle, hľadí
s prísnou tvárou.
13 Kto by vám chcel ublížiť, ak budete konať dobre?
14 Ak sa však predsa stane, že budete trpieť pre dobrú vec,
Boh vás odmení. Nedajte sa zastrašiť a nebuďte malomyseľní;
15 usilujte sa, aby vaše srdcia patrili úplne Kristovi. Využite
každú príležitosť na svedectvo o svojej viere, rozprávajte však
skromne a s úctou.
16 Správajte sa náležite, aby tí, ktorí o vás hovoria ako
o zlých ľuďoch a nadávajú vám, sa zahanbili, že hanobia váš
kresťanský život.

Ochota trpieť

17 Pamätajte, že ak Boh dopustí, aby ste trpeli, potom je
lepšie trpieť pre dobro ako pre zlo.
18 Veď Kristus tiež trpel. Sám bez viny zomrel za naše
hriechy, aby nás priviedol k Bohu. Jeho telo bolo vydané na
smrť, ale Boží Duch ho vzkriesil.
19 A ten istý Duch zmocnil Noacha, keď niesol Božie posol-
stvo záchrany tým, ktorí boli pre svoju nevieru v zajatí smrti.
20 Boh na nich trpezlivo čakal, kým Noach staval koráb –
predsa však bolo iba osem ľudí zachránených z vody.
21 To je predobraz krstu, ktorý teraz zachraňuje vás.
Krstom vyznávame, že sme boli vykúpení zo smrti. Nejde tu
o zmytie telesnej špiny, ale o symbol očistenia nášho svedomia
od hriechu zmŕtvychvstaním Pána Ježiša Krista.
22 On je teraz v nebi po Božej pravici a anjeli i všetky
mocnosti a sily sa pred ním skláňajú a poslúchajú ho.

4

1 K utrpeniu pristupujte ako Kristus, ktorý zakúsil mnoho
bolesti. Lebo kto takto trpel, prestáva hrešiť.
2 A tak, kým ste ešte tu na zemi, nepoddávajte sa hriešnym
túžbam, ale žite podľa Božej vôle.
3 Stačilo, že ste ako neveriaci v minulosti žili neviazaným
životom, oddávali sa vášňam, opilstvu, obžerstvu i hanebnému
modlárstvu.
4 Prirodzene, vaši bývalí priatelia budú prekvapení, že už
s nimi nedržíte, budú sa vám posmievať a pohŕdať vami.
5 Ale z toho si nič nerobte; veď oni sa budú zodpovedať za
svoj život Sudcovi všetkých živých i mŕtvych.

6 Preto bolo evanjelium zvestované aj mŕtvym, ktorých za
ich života ľudia povrchným hodnotením odsúdili, avšak Boh,
ktorý súdi podľa ducha, ich odmení večným životom.

Každý má slúžiť svojimi darmi

7 Rýchlo sa približuje koniec všetkému, preto žite rozumne
a rozvážne, pripravení modliť sa.
8 Predovšetkým vaše vzájomné vzťahy nech sú plné vrúcnej
lásky, veď láskou môžete prikryť veľa previnení.
9 Buďte navzájom pohostinní.
10 Každého z vás obdaroval Boh nejakými schopnosťami;
užívajte ich múdro, slúžte si nimi a navzájom sa tak obohacujte.
11 Si povolaný hovoriť slová Božie? Nech je teda tvoja
reč skutočným posolstvom od Boha. Cítiš povolanie pomáhať
iným? Rob to teda so všetkou silou, ktorú ti Pán Boh dáva, aby
on bol oslávený v Pánovi Ježišovi Kristovi. Jemu patrí všetka
sláva a moc navždy. Amen.

Viera sa prejavuje v skúškach

12 Moji milovaní, nebuďte prekvapení pre rôzne ťažké
skúšky, ktoré preverujú vašu vieru – nie je to nič nezvyčajné.
13 Prijímajte takéto skúšky s radosťou, veď trpíte ako Kristus;
o to viac sa budete radovať v deň jeho druhého príchodu.
14 Ak vás ľudia urážajú preto, že ste kresťanmi, pokladajte
to za výsadu, lebo Boží Duch, Duch slávy, je pri vás.
15 Nerád by som počul, že niekto z vás trpí pre vraždu,
krádež, nejaký zločin alebo pre všetečné zasahovanie do
záležitostí iných ľudí.
16 Ak však trpíte ako kresťania, nie je to nijaká hanba.
Chváľte Pána Boha za výsadu, že patríte do Božej rodiny.
17 Veď už prichádza čas, keď sa má začať súd od tých, ktorí
patria Bohu. A ak máme byť súdení najskôr my, kresťania, aký
hrozný osud čaká tých, ktorí Božie posolstvo odmietajú?
18 Ak Boh musel toľko vykonať, aby bol spravodlivý človek
zachránený, čo potom čaká hriešnych a bezbožných?
19 A tak ak trpíte podľa Božej vôle, konajte naďalej dobro
a zverte sa úplne do rúk svojho Stvoriteľa; on vás nikdy
nesklame.

5

Vzťahy medzi staršími a mladšími v cirkvi

1 A teraz niekoľko slov starším zborov: Aj ja som jeden
z vás. Hovorím ako očitý svedok Kristových utrpení a ako ten,
ktorý spolu s vami bude účastníkom Kristovej slávy, až znova
príde.

2 Žiadam vás naliehavo, aby ste sa ako pastieri starali
o stádo, ktoré vám Boh zveril. Túto službu vykonávajte radi
a nie s nechuťou, nie pre zisk, ale z túžby slúžiť Pánovi.
3 Nebuďte panovační, ale veďte zverené stádo svojím do-
brým príkladom.
4 Keď potom príde najvyšší Pastier, odmení vás účasťou na
večnej sláve.
5 Vy, mladí, podriaďujte sa starším. Všetci majte k sebe
navzájom citlivý prístup a buďte pokorní, lebo Boh sa stavia
proti pyšným, ale pokorným dáva milosť.
6 A tak sa skloňte pod mocnú Božiu ruku a Boh vás pozdvi-
hne.
7 Všetky svoje obavy a starosti vložte na neho, veď on sa
o vás stará.

Vzoprite sa diablovi

8 Majte sa na pozore pred útokmi vášho nepriateľa diabla;
obchádza ako hladný revúci lev a hľadá, koho by roztrhal.
9 Vzoprite sa mu, zakotvení vo viere. Pamätajte, že
kresťania na celom svete sú vystavení tým istým skúškam ako
vy.
10 Ak obstojíte v dočasných utrpeniach, potom vám Boh,
plný lásky a milosti zjavenej v Ježišovi Kristovi, dá večnú
radosť; zdokonalí vás, utvrdí, posilní a postaví na pevný
základ.
11 Jemu patrí navždy všetka moc a sláva. Amen.

Záverečné pozdravy

12 Tento krátky list posielam po Silvánovi, ktorého pok-
ladám za verného brata. Verím, že som vás ním povzbudil,
pretože som vám predložil pravdivé podmienky cesty
Božieho požehnania. To, čo som vám napísal, nech vás upevní
v jeho láske.
13 Pozdravuje vás váš bratský zbor v Babylone, rovnako
ako Marek, ktorého pokladám za svojho syna.
14 Pozdravte sa navzájom bozkom lásky. Vám všetkým, ktorí
ste v Kristovi, želám pokoj.

Druhý list apoštola Petra

1 Šimon Peter, služobník a apoštol Ježiša Krista, posiela tento
list všetkým, ktorým Boh a náš Spasiteľ Ježiš Kristus dal tú istú
vzácnu vieru ako nám. Želám vám, aby ste prežívali Božiu
dobrotivosť a pokoj
2 hlbším poznávaním Boha a Ježiša, nášho Pána.

Výzva ku kresťanským cnostiam

3 Pán Boh nám dal vo svojej moci všetko, čo potrebujeme
pre ozajstný život viery: poznali sme toho, ktorý nás pozval
k sebe, a dáva nám aj účasť na svojej sláve a cnostiach.
4 Obdaril nás tým najväčším a najvzácnejším zasľúbením,
a to preto, aby sme unikli všetkému zlu, ktoré nás vo svete
obklopuje, a získali Boží charakter.
5 Urobte všetko pre to, aby vás viera viedla ku cnostnému
životu, k stále hlbšiemu poznaniu,
6 sebadisciplíne, trpezlivosti, úplnej oddanosti Bohu,
7 bratskej náklonnosti a kresťanskej láske.
8 Ak usilovne pôjdete touto cestou, budete užitoční pre
nášho Pána Ježiša Krista.
9 Ten, kto nemá tieto charakterové črty, je slepý, lebo
zabúda na to, že ho Boh oslobodil od starého hriechu.
10 Moji drahí bratia, usilujte sa teda, aby ste svojím
kresťanským životom dokazovali, že si vás Boh zavolal
a vyvolil. Tak nikdy nezídete z cesty viery
11 a Pán Boh vám doširoka otvorí večné kráľovstvo nášho
Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Petrovo svedectvo o Pánovi

12 Chcem vám stále pripomínať tieto veci, hoci ich už dávno
dobre poznáte a podľa nich žijete.
13 Náš Pán Ježiš Kristus mi zjavil, že môj život tu na zemi sa
chýli ku koncu, že čoskoro zomriem.
14 Ale pokiaľ som tu, pokladám si za povinnosť povzbudzo-
vať vašu vieru.
15 Chcem na to využiť každú príležitosť, aby ste sa k mojim
radám mohli vracať aj po mojej smrti.
16 Keď sme vás oboznamovali s mocou Ježiša Krista a jeho
príchodom, nerozprávali sme vám nejaké výmysly. Veď sme
videli jeho božský majestát na vlastné oči!
17 Bol som s ním na galilejskom vrchu, kde sa nám pred-
stavil vo svojej božskej vznešenosti.

18 Počul som ten slávny, mocný hlas volajúci z neba: „Toto
je môj milovaný Syn, moja radosť.“
19 A tak sme boli svedkami toho, ako sa do dôsledku splnili
proroctvá. Preto im venujte tú najväčšiu pozornosť, veď
svietia ako svetlo uprostred nočnej tmy, kým nesvitne deň
a nevyjde zornička vo vašich srdciach.
20 A predovšetkým si buďte vedomí toho, že nijaké pro-
roctvo Písma sa nedá svojvoľne vykladať.
21 Lebo proroctvo nikdy nevzišlo z ľudskej vôle, ale ľudia
poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého.

2

Výstraha pred falošnými prorokmi

1 Medzi Božím ľudom sa vyskytovali aj falošní proroci, ako
sa aj medzi vami zjavia falošní učitelia. Vymyslia si rôzne
bludné náuky o Bohu, ba budú aj zapierať Pána, ktorý ich
vykúpil, ale tým na seba privolajú rýchly a hrozný pád.
2 Mnohí ľudia sa dajú strhnúť ich nemorálnosťami, a tým
potupia cestu pravdy.
3 Vo svojej chamtivosti vám budú nahovárať rozličné
výmysly, aby na vás zarábali, ale ich odsúdenie a skaza je
blízko.
4 Veď Boh neušetril ani anjelov, čo proti nemu zhrešili, ale
zvrhol ich do temného väzenia, kde čakajú na deň súdu.
5 A neušetril ani svet pred potopou; zachránil iba hlásateľa
spravodlivosti Noacha a sedem členov jeho rodiny.
6 Aj mestá Sodomu a Gomoru obrátil na popol a odsúdil na
zánik. Tak ukázal výstražný príklad bezbožným v budúcnosti.
7 Zachránil však zbožného Lota, muža utrápeného
nemorálnym správaním ľudí, robiacich si, čo chcú.
8 Kým tento spravodlivý človek žil medzi nimi, vo dne v noci
sa trápil, keď počul a videl ich zlé skutky.
9 Pán však ochraňuje zbožných ľudí, ktorí sa ocitnú
v pokušení, ale hriešnych potrestá v deň súdu –
10 najmä tých, čo sa oddávajú svojim hriešnym vášňam
a neuznávajú Božiu zvrchovanosť.
Takíto namyslení, samoľúbi a opovážliví ľudia sa neboja
rúhať nadpozemským mocnostiam,
11 hoci anjeli, silou a mocou väčší, ich nehania pred Pánom.
12 Títo falošní učitelia konajú podľa svojich telesných
chúťok. Ako nerozumnú zver, od prírody určenú za korisť
a na záhubu, čaká aj takýchto ľudí podobný koniec. Vys-
mievajú sa tomu, čomu nerozumejú;
13 ich hriešnosť ich privedie do záhuby a za svoje zlé činy
budú potrestaní. Títo ľudia deň za dňom ukájajú iba svoju

vášnivosť, sú samá škvrna a hanba, a neviazane poživační, keď sa s nimi stretneme pri stole.

14 V ich pohľade je neustála žiadostivosť po cudzoložstve a ich túžba po hriechu je nenásytná. Zvádzajú slabých, podľahli chamtivosti, sú deťmi kliatby.

15 Opustili pravú cestu a zblúdili ako Balám, syn Bozorov, ktorého zlákala predstava peňazí za vykonanie nešľachetného činu.

16 Bol však pokarhaný za zlý úmysel: nemá oslica prehovorila ľudským hlasom a zabránila bláznovstvu proroka.

17 Títo falošní učitelia sú neužitoční ako studne bez kvapky vody, nestáli ako mraky vo víchrici; sú odsúdení na záhubu vo večnej temnote.

18 Hovoria naduto o nezmyselných veciach a svojou nemravnosťou a nízkymi vášňami zvádzajú späť do nemravnosti tých, ktorí sa rozhodli s hriechom skoncovať.

19 Sľubujú im slobodu, ale sami sú otrokmi svojich zvráteností; veď človek je otrokom toho, čomu podlieha.

20 Ak teda tí, ktorí poznaním Pána a Spasiteľa Ježiša Krista unikli zvodom sveta, znova sa do nich zamotajú a podľahnú im, ich konce budú horšie ako ich začiatky.

21 Takým by bolo lepšie, keby tú pravú cestu vôbec neboli poznali, ako keď sa po jej poznaní odvrátili od Božieho posolstva.

22 Na nich sa vzťahuje staré príslovie: „Pes sa k tomu vrátil, čo vyvrátil“ a „umyté prasa váľa sa v blate zasa.“

3

Druhý Kristov príchod

1 Píšem vám už druhý list, moji milovaní. V oboch som sa usiloval prebúdzať vo vás čisté zmýšľanie

2 a pripomenúť vám veci, čo sú vám známe z posolstiev Božích prorokov a vašich apoštolov, ktorí vám priniesli slovo nášho Pána a Spasiteľa.

3 Predovšetkým vám chcem pripomenúť, že v posledných dňoch tohto sveta sa zjavia posmievači, ktorí si budú žiť po svojom

4 a budú sa vysmievať: „Ježiš predsa sľúbil, že príde znovu. Kde teda je? Naši otcovia už zomreli a od stvorenia sveta sa nič nezmenilo.“

5 Úmyselne nechcú vedieť, že nebo a zem stvoril Boh svojím slovom. Prikázal a zem vystúpila z vody.

6 A na jeho rozkaz voda pri potope znova zachvátila celú zem.

7 A teraz to isté Božie slovo uchováva náš svet, kým nebude
zničený ohňom. Boh ho ponecháva až do dňa súdu a záhuby
bezbožných ľudí.
8 Ale nezabúdajte, moji milovaní, že čas je u Pána iný ako
u nás. Preňho je jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako
jeden deň.
9 Nie je to tak, ako sa niektorí nazdávajú, že sa s naplnením
svojich sľubov oneskoril; skôr má s nami veľkú trpezlivosť.
Neželá si, aby niekto zahynul, ale chce, aby všetci zanechali
svoju bezbožnosť a obrátili sa k nemu.
10 Deň súdu príde tak náhle a nečakane ako zlodej v noci.
V ten deň nebesia s hrozným rachotom zaniknú, hmota sa
roztaví od páľavy a zem so všetkým, čo je na nej, zhorí.
11 Ak má všetko podľahnúť takejto skaze, ako sväto a zbožne
musíte žiť.
12 Je pravda, že v ten deň nebesia zhoria a hmota sa
rozplynie od strašnej horúčavy,
13 ale naša nádej sa upriamuje na nové nebo a novú zem,
ktoré nám Boh zasľúbil. Tam bude iba spravodlivosť a dobro.

Záverečné napomenutie

14 Moji milovaní, v tomto očakávaní sa usilujte o čistý život,
lebo iba tak môžete ísť v ústrety Božiemu súdu bez strachu.
15 Uvedomte si, že Pán vám vo svojej trpezlivosti poskytuje
čas na spásu. O tom vám už písal náš drahý brat Pavol
v múdrosti mu danej od Boha.
16 Tak o tom píše vo všetkých svojich listoch. Pravda, sú
tam niektoré veci, ktoré je ťažšie pochopiť, a tie prekrúcajú
nerozumní a nevyrovnaní ľudia. Ale oni tak robia aj s inými
časťami Písma, a tým na seba privolávajú skazu.
17 Moji milovaní, varoval som vás, a tak dávajte pozor, aby
aj vás títo bludári nestrhli z pevného základu viery.
18 Usilujte sa o duchovný rast a hlbšie poznanie Pána
a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu buď sláva už teraz aj na
večnosti. Amen.

Prvý list apoštola Jána

1 Čo bolo od počiatku – čo sme počuli, čo sme na vlastné oči
videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali – to vám
zvestujeme: Slovo života.
2 Ten život sa zjavil; my sme ho videli a prinášame vám
svedectvo a správu o večnom živote, ktorý bol u Otca a zjavil
sa nám.
3 O tom, čo sme videli a počuli, vám zvestujeme preto, aby
ste mali spolu s nami účasť na spoločenstve, ktoré máme
s Otcom a jeho Synom Ježišom Kristom,
4 aby sa tým naša radosť vzájomne znásobila.

Máme žiť v Božom svetle

5 Odovzdávame vám posolstvo, ktoré sme prijali od Krista.
Boh je svetlo a niet v ňom nijakej tmy.
6 Ak tvrdíme, že žijeme v spojení s Bohom, a pritom chodíme
v tme, klameme a náš život je nepravdivý.
7 Ale ak stále žijeme vo svetle Božej prítomnosti, krv Ježiša
Krista, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu a nič
nenarúša náš vzájomný vzťah.
8 Ale ak tvrdíme, že nehrešíme, klameme sami seba
a nechceme si pripustiť pravdu.
9 Ak však vyznávame svoje hriechy, smieme sa spoľahnúť
na Božie sľuby, že nás očisťuje od každej nečistoty a odpustí
nám každé zlyhanie.
10 Ale ak hovoríme, že nehrešíme, robíme z Boha klamára
a jeho slovo v nás nie je.

2

Podľa čoho sa pozná kresťan

1 Deti moje milé, píšem vám preto, aby ste utekali pred
hriechom. Ale ak by aj niekto zhrešil, máme u Boha obhajcu
– spravodlivého Ježiša Krista.
2 On, jediný bez hriechu, bol potrestaný za nás, no nielen
za nás, ale za hriechy celého sveta.
3 Ak zachovávame to, čo nám prikazuje, môžeme si byť istí,
že ho poznáme.
4 Neprávom sa k nemu hlási ten, kto sa mu nepodriaďuje.
5 U toho, kto sa riadi jeho slovom, prejavuje sa Božia
dokonalá láska. Poslušnosť je dôkazom toho, že sme v ňom.
6 Každý, kto sa priznáva k Ježišovi, musí žiť, ako žil On.

Staré a nové prikázanie

7 Moji milovaní, nepíšem vám nič nové, ani vám nedávam
nové prikázanie. Je to staré prikázanie, ktoré ste mali od
počiatku.
8 Nové je to, že sa táto láska uskutočnila v Kristovi. On je to
pravé svetlo, ktoré rozháňa tmu.
9 To sa má prejaviť aj na nás: kto nenávidí blížneho, habká
v tme a nevie, kam ide.
10 Kto miluje blížneho, vyhľadáva svetlo a nikoho nezvádza
k hriechu.
11 Kto nenávidí svojho blížneho, je v tme a v tme chodí;
nevie, kam ide, lebo tma mu oslepila oči.
12 Píšem vám to, deti moje, lebo sú vám odpustené hriechy
pre meno Ježiša, vášho záchrancu.
13 A píšem to aj vám, otcovia, lebo ste poznali toho, ktorý
je od počiatku. A vám, mládenci, píšem, aby ste zvíťazili nad
Zlým.
14 Napísal som vám to deti, lebo ste poznali Otca. Napísal
som vám otcovia, lebo ste poznali toho, ktorý je od počiatku.
Napísal som vám, mládenci, lebo ste silní, pôsobí vo vás Božie
slovo, a preto ste zvíťazili nad tým Zlým.
15 Nemilujte svet, ani veci tohto sveta. Láska k Bohu a láska
k svetu sa vylučujú.
16 Nič z toho, čo je na svete – po čom dychtí človek, po čom
žiadostivo pozerajú jeho oči a na čom si v živote zakladá – nie
je z Otca, ale zo sveta.
17 Svet s jeho žiadosťami sa pominie, ale ten, kto koná Božiu
vôľu, bude žiť naveky.

Varovanie pred zvodcami

18 Deti moje, posledné časy tohto sveta sú tu; to znamená,
že prichádza Antikrist. Veď už stretávame mnohých Kris-
tových odporcov: nepochybný dôkaz, že koniec sveta je
blízko.
19 Vyšli z nášho stredu, ale svojím odchodom dokázali, že
k nám vlastne nikdy ani nepatrili. Inak by zostali s nami.
20 Vás však vedie Svätý Duch a máte poznanie.
21 Písal som vám to, lebo viete, čo je pravda a žiadna lož
nemôže pochádzať z pravdy.
22 Kto je teda klamár? Ten, kto popiera, že Ježiš je Kristus
– Záchranca. Stavia sa na miesto Krista a so Synom zavrhuje
aj Otca.
23 Kto popiera Syna, nemá ani Otca, ale kto sa priznáva
k Synovi, priznáva sa aj k Otcovi.
24 Pridŕžajte sa toho, čo ste počuli od počiatku. Ak v tom
zotrváte, zotrváte aj v Synovi a Otcovi.
25 A to je to, čo nám sľúbil – večný život.

26 Ale už dosť o tých, ktorí vás chcú zmiasť. Nie je potrebné,
aby som vám to zvlášť zdôvodňoval.
27 Kristov Duch, ktorého ste prijali, vás učí rozlišovať medzi
pravdou a lžou. A v tom buďte pevní.
28 Áno, deti moje milé, zostávajte v Kristovom Duchu
a nemusíte sa báť, že budete zahanbení, keď Kristus znova
príde na tento svet.
29 Vieme, že Boh je spravodlivý, a každý, kto koná
spravodlivo, sa z neho narodil.

3

Podľa čoho sa poznajú Božie deti

1 Ako veľmi nás náš nebeský Otec miluje! Prijal nás
za synov a dcéry, a my nimi naozaj sme. Ľudia nás často
nechápu, lebo nepoznajú Boha.
2 Áno, moji milovaní, už teraz sme jeho deťmi, ale nevieme
si predstaviť, ako nás Boh ešte pretvorí. Vieme však, že
Kristus príde a uvidíme ho v celom jeho majestáte a budeme
ako on.
3 Každý, kto má v neho túto nádej, vyhýba sa všetkému zlu
a usiluje sa byť čistý ako on.
4 Kto hreší, stavia sa proti Bohu, lebo hriech je porušením
Božieho zákona.
5 Viete, že Boží Syn prišiel, aby nás oslobodil od hriechu.
A uňho nemá nijaký hriech miesto.
6 A kto sa drží Krista, vyhýba sa hriechu. Kto sa zahráva
s hriechom, Krista nepozná, ani mu nerozumie.
7 Deti moje, nedajte sa nikým oklamať. Ten, kto koná podľa
Božej vôle, je spravodlivý, ako je spravodlivý aj Kristus.
8 Ten, kto hreší, je podobný diablovi, ktorý sa odjakživa
stavia proti Bohu. Boží Syn prišiel preto, aby maril diablovo
dielo.
9 Kto sa stal Božím dieťaťom, vyhýba sa hriechu, lebo v ňom
pôsobí Boh, a ani nemôže hrešiť, lebo sa narodil z Boha.
10 Podľa toho sa pozná, komu patrí – kto sa dopúšťa
bezprávia a nemiluje brata, nepatrí Bohu.

Vzájomná láska

11 Keď ste prvý raz počuli o Kristovi, počuli ste takisto, že sa
máme navzájom milovať.
12 Pozrime sa na Kaina. Priklonil sa k zlému a zabil svojho
brata. Prečo ho zabil? Lebo mu bol tŕňom v oku jeho
príkladný život a jeho vlastné skutky boli zlé.
13 Preto sa nečudujte, keď vás mnohí nenávidia.
14 Vieme, že už nepodliehame vláde smrti, ale vláde života,
lebo sa navzájom milujeme.

15 Kto nenávidí, rozsieva smrť a stráca podiel na večnom
živote.
16 Pravú lásku nám ukázal Kristus tým, že za nás obetoval
vlastný život. To nás zaväzuje, aby sme aj my boli ochotní
položiť život za brata.
17 Ak má niekto hojnosť a nedbá, že jeho brat je v núdzi,
márne tvrdí, že miluje Boha.
18 Nemilujme iba slovami, ale skutkom a pravdou.
19 Taká láska nám dá vnútornú istotu, že konáme podľa
Božej vôle a upokojí naše svedomie.
20 A ak nás aj naše svedomie obviňuje, Boh je väčší ako
naše svedomie a vie o nás všetko.
21 Milovaní, ak nás svedomie neobviňuje, máme v Bohu
istotu
22 a smieme mu so smelou dôverou predkladať svoje prosby
a očakávať, že ich splní.
23 Čo nám to teda Boh prikazuje? Aby sme verili, že Ježiš
Kristus je Boží Syn, a aby sme sa milovali navzájom.
24 Kto si takto počína, zostáva v Bohu a Boh v ňom. A o tejto
jednote s Bohom nás uisťuje Svätý Duch, ktorého nám
daroval.

4

Boh je láska

1 Moji milovaní, neverte každému duchu, ale overte si,
či pochádza od Boha, veď do sveta vyšlo mnoho falošných
duchov.
2 Božieho Ducha poznáte takto: každý duch, ktorý vyznáva,
že sa Boh v Ježišovi Kristovi stal človekom, je z Boha.
3 Kto túto istotu odmieta, nehovorí v Božom mene. Je na
strane Kristovho nepriateľa, ktorý už pôsobí na svete.
4 Deti moje, váš život pramení z Boha, preto odolávate ich
vplyvu. Veď ten, ktorý je vo vašom srdci je väčší ako ten,
ktorý je na svete.
5 Oni sú pravými deťmi svojej doby, preto hovoria to, čo
ľuďom vyhovuje a čo ľudia radi počujú.
6 My sme však Božie deti, a kto to s Bohom myslí vážne,
počúva nás. Naše svedectvo vám pomôže spoľahlivo odlíšiť
pravdu od lži.
7 Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska pramení
z Boha. Každý, kto miluje, narodil sa z Boha a Boha pozná.
8 Kto však nemiluje, nevie o Bohu nič, lebo Boh je láska.
9 Ako veľmi nás Boh miluje, dokázal tým, že poslal na zem
svojho jediného Syna, aby sa nám stal zdrojom života.
10 Na počiatku teda stojí Božia láska a obeť zmierenia za
naše hriechy, a tam sa rodí naša láska k Bohu.

11 Ak nás teda Boh tak miluje, zaväzuje to aj nás
k vzájomnej láske.
12 Boha nikto nikdy nevidel, ale ak sa navzájom milujeme,
prebýva v nás a jeho láska v nás dosiahla svoj cieľ.
13 Iba Duch Svätý nás môže uistiť, že zostávame v Bohu
a Boh v nás.
14 Videli sme a svedčíme, že Otec poslal Syna, aby zachránil
svet.
15 Kto vyznáva, že Ježiš je Boží Syn, otvoril sa jeho
pôsobeniu a je s ním zajedno.
16 Poznáme Božiu lásku a spoliehame sa na ňu. Boh je láska
a ten, kto miluje, zostáva s Bohom v živom spojení.
17 Božia láska nám dáva istotu, že sa nemusíme báť jeho
súdu, lebo aký je on, takí sme aj my na tomto svete.
18 Kde je láska, tam mizne strach, lebo kto má strach, bojí
sa trestu, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske.
19 My milujeme, lebo on nás miloval prvý.
20 Kto vystavuje na obdiv svoju lásku k Bohu a nenávidí
brata, klame iných aj seba. Keď nemiluje brata, ktorého má
pred očami, ako môže milovať Boha, ktorého nevidí?
21 Kristus nám prikazuje, aby ten, kto miluje Boha, miloval
aj svojho brata.

5

Víťazstvo viery

1 Kto verí, že Ježiš je Spasiteľ, patrí do Božej rodiny, a kto
miluje Otca, miluje aj jeho deti.
2 Naša vzájomná láska prezrádza, ako milujeme
a poslúchame Boha.
3 Jeho prikázania nie sú ťažké, ak ich zachovávame z lásky.
4 Každé Božie dieťa víťazí nad svetom. Víťazstvo v tomto
zápase prináša viera.
5 Kto iný môže premáhať svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš
je Boží Syn?
6 Vo viere, že sme zachránení, nás utvrdzujú tri sku-
točnosti: to, že sa dal Ježiš pokrstiť, akoby bol hriešnik; to,
že namiesto nás zomrel na kríži ako zločinec, a to, že sme
dostali Ducha Svätého, ktorý nám to potvrdzuje.
7 Máme teda troch svedkov:
8 Ducha Svätého, vodu a krv a tí traja svedčia zhodne.
9 Ak prijímame svedectvo ľudí, prečo neveriť tomu, čo
o svojom Synovi hovorí Boh?
10 Kto teda verí v Ježiša ako v Božieho Syna, dáva za pravdu
Bohu. Kto Bohu neverí, robí z neho luhára, lebo odmieta
svedectvo o Synovi.
11 Kto prijíma toto svedectvo, stojí na prahu večného života.

12 Dvere nám otvoril Boží Syn. Bez neho dovnútra nevojdeme.
13 To je zmysel môjho listu, aby ste mali istotu, že ak veríte v Božieho Syna, máte večný život.
14 Môžeme si však byť istí aj tým, že už dnes nás počuje, ak o niečo prosíme v zhode s jeho vôľou.
15 A nielen počuje, ale dáva nám to, o čo ho prosíme.
16 Ak vidíte, že brat hreší, proste zaňho, aby nestratil život. Ale nemyslite si, že modlitbami zachránite človeka, ktorý sa zatvrdil a odmieta robiť pokánie.
17 Každá neposlušnosť je hriech, ale hriech bez pokánia vedie k smrti.
18 Vieme, že kto je naozaj Božie dieťa, nezostáva v hriechu, lebo ho Boží Syn ochraňuje, a ten Zlý naňho nemá právo.
19 A tak vieme, že sme z Boha a že celý svet je pod mocou toho Zlého.
20 Boží Syn, Ježiš Kristus, prišiel, aby sme v ňom poznali záchrancu, a dal nám aj schopnosť rozoznávať, kto je pravý Boh. On je ten pravý Boh a darca večného života.
21 Preto, moji milovaní, chráňte sa všetkého, čo by mohlo vypudiť Boha z vašich sŕdc.

Druhý list apoštola Jána

1 Ja, starší, píšem Bohom vyvolenej pani a všetkým jej
deťom.
2-3 Milujem vás spolu so všetkými, ktorí poznali pravdu, čo
žije v našich srdciach a zostane tu večne. A nielen pravda, ale
aj láska, zľutovanie a pokoj od Boha Otca a Ježiša, jeho Syna.
4 Teším sa, že niektorí z vás žijú podľa Božích prikázaní.
5 Nebude to nič nové, pripomeniem len to, čo už dávno
viete:
6 Milujme sa navzájom, ako nás tomu učil Ježiš Kristus.

Varovanie pred falošnými učiteľmi

7 Láska a poslušnosť sú našou jedinou ochranou pred
zvodcami, ktorých je dnes všade plno. Kto popiera, že Ježiš
Kristus je Boží Syn, ktorý sa stal človekom, je zvodca a Kristov
nepriateľ.
8 Dbajte, aby nevyšlo nazmar to, čo sme spoločne vybojo-
vali, a aby ste napokon o všetko neprišli.
9 Komu nestačí Kristovo učenie a púšťa sa do špekulácií,
vzďaľuje sa od Boha. Kto sa Kristovho učenia pridŕža, je
v spojení s Bohom Otcom aj so Synom.
10 Ak príde niekto s iným učením, zavrite pred ním dvere
a nedajte mu príležitosť.
11 Kto mu ju dáva, stáva sa jeho spoluvinníkom.
12 Mám ešte mnohé na srdci, ale nechcem to zveriť papieru.
Dúfam, že sa k vám dostanem a osobne sa pozhovárame
a vzájomne potešíme.
13 Pozdravujú vás všetci tunajší kresťania.

Tretí list apoštola Jána

1 Ján, starší, milovanému Gájovi!
2 Môj milovaný, uisťujem ťa o svojej láske a modlím sa, aby
sa ti vo všetkom darilo a aby si bol zdravý, ako je zdravá tvoja
duša.
3 Nesmierne som sa zaradoval, keď mi niektorí bratia, ktorí
sa u mňa zastavili, porozprávali, že svojím životom verne
nasleduješ pravdu.
4 Nič ma tak nepoteší ako správa, že sa moje deti držia
Kristovej pravdy.
5 Môj milovaný, konáš naozaj záslužnú a dobrú prácu, že sa
staráš o bratov, ktorí navštívia váš zbor.
6 Všade rozprávajú o tvojej láske. Robíš dobre, keď ich
vybavíš na ďalšiu cestu, ako sa patrí na Božích služobníkov.
7 Pracujú predsa pre Krista, a preto neprijímajú podporu
od neveriacich.
8 Pre takých ľudí máme mať otvorené dvere, a tak
prispievať k šíreniu pravdy.

Zlý príklad

9 Napísal som vášmu zboru list, ale Diotrefes, ktorý chce
mať medzi vami vždy prvé aj posledné slovo, nás neuznáva.
10 Keď prídem k vám, budem ho volať na zodpovednosť
za to, že nás tak nepekne ohovára, neprijíma našich bratov,
ba dokonca bráni tým, ktorí sa ich ujímajú, a vylučuje ich zo
zboru.
11 Môj milovaný, nespravuj sa podľa zlého, ale drž sa
dobrého. Kto koná podľa Božej vôle, je jeho dieťaťom. Kto
koná svojvoľne, Boha nepozná.
12 O Demetriovi vydávajú všetci dobré svedectvo a jeho
príkladný život potvrdzuje Božiu pravdu. Aj my sa zaňho
zaručujeme a vieš, že naše svedectvo je spoľahlivé.
13 Rád by som napísal ešte viac, ale je to zbytočné,
14 lebo dúfam, že sa čoskoro uvidíme a dôkladne sa
o všetkom pozhovárame.
15 Nech ti srdce napĺňa pokoj. Pozdravujú ťa priatelia a aj
ty pozdrav všetkých bratov.

Júdov list

1 Júda, služobník Pána Ježiša Krista, Jakubov brat, píše tým,
ktorých si Pán Boh povolal, miluje a pre Pána Ježiša Krista
chráni.
2 Želám vám, aby ste pociťovali čoraz viac milosti, pokoja
a lásky.

Varovanie pred falošnými učiteľmi

3 Moji milovaní, tak veľmi som túžil napísať vám o našom
spoločnom spasení, ale teraz cítim, že je potrebné, aby
som vás povzbudil v zápase o vieru, ktorá bola raz navždy
darovaná Božiemu ľudu.
4 Vkradli sa totiž medzi vás ľudia, ktorí si Pána Boha vôbec
nevážia a jeho milosť zneužívajú a oddávajú sa zvrátenému
životu. O takých ľuďoch sa už dávno napísalo, že sú odsúdení,
pretože sa vzopreli nášmu jedinému Vládcovi a Pánovi –
Ježišovi Kristovi.
5 Pripomínam vám to, čo už viete: Hoci Pán Boh zachránil
Izraelitov tým, že ich vyviedol z Egypta, predsa potom zahu-
bil všetkých tých, ktorí mu nedôverovali a neposlúchali ho.
6 Ba aj anjelov, ktorí sklamali vo svojom vznešenom
postavení, Pán Boh vyhostil zo svojej blízkosti a drží ich vo
večných putách v temnote do dňa súdu.
7 Podobne obyvatelia Sodomy a Gomory a okolitých miest,
ktorí šli cestou mravnej neviazanosti a zvrátenosti, sú stále
výstražným príkladom hrozného konca vo večnom ohni.
8 Aj títo falošní kresťania sa správajú podobne: zapadli
hlboko do hriechu, zneužívajú svoje telá, pohŕdajú ak-
oukoľvek autoritou a rúhajú sa nadpozemským mocnostiam.
9 A jednako ani sám archanjel Michal sa neodvážil vyniesť
nad satanom potupný súd. Keď sa s ním hádal o Mojžišovo
telo, povedal iba: „Nech ťa Pán potrestá!“
10 Títo poblúdilci si však pokojne robia žarty z toho, čo
nechápu. Tomu, čo poznajú svojimi pudmi, podliehajú ako
nerozumné zvieratá, a to ich vedie do skazy.
11 Beda im! Dali sa na Kainovu cestu, ktorý nedbal na
Božie príkazy a napokon sa stal vrahom vlastného brata.
Podobne ako Balám sú schopní zradiť Božiu pravdu za
peniaze. Odsúdili sa na záhubu, lebo sa vzopreli proti Pánu
Bohu podobne ako Kórach, ktorý túžil po nadvláde.
12 Pri vašom bratskom stolovaní sa títo ľudia bez hanby
prejedajú, lebo myslia iba na seba, a tak sa stávajú škvrnami

vášho spoločenstva. Sú ako mraky bez dažďa hnané vetrom
sem a tam ako jesenné stromy bez ovocia, mŕtve a vyvrátené.
13 Sú ako divoké morské vlny vyplavujúce vlastnú špinu,
sú ako bludné hviezdy, ktoré sa stratili v temnote vesmíru.
14 O takých ľuďoch prorokoval Enoch zo siedmej generácie
po Adamovi: „Pán príde s mnohými tisícami anjelov,
15 aby všetkých súdil a bezbožných hriešnikov trestal za ich
neveru, zlé správanie aj tvrdé slová voči Pánu Bohu.“
16 Týmto ľuďom nie je nič dobré, stále reptajú na svoj údel
a robia všetko, čo sa im zachce. Vedú spupné reči a lichotia
ľuďom, ak z toho majú prospech.
17 Ale vy, moji milovaní, pamätajte na slová Ježišových
apoštolov,
18 ktorí nám predpovedali, že sa v poslednom čase zjavia
ľudia, ktorí sa budú posmievať Božej pravde. Ich jediným
cieľom je „užívať si život“, ako sa len dá.
19 Spôsobujú roztržky, sú to ľudia ovládaní vlastnými pudmi
a nie Božím duchom.
20 Ale vy, moji milovaní, budujte svoj život na základoch
dokonalej viery
21 a modlite sa v sile Svätého Ducha. Zotrvávajte v Božej
láske a trpezlivo čakajte na večný život daný z milosti nášho
Pána Ježiša Krista.
22 Povzbudzujte a presviedčajte tých, ktorí ešte pochybujú,
23 a tých, ktorí sa zmietajú v ohni vlastných vášní, z neho
vytrhnite. Majte zľutovanie aj s tými, ktorí ťažko zhrešili,
pomáhajte im nájsť Pána svojou láskavosťou, ale dbajte, aby
ste sa sami nepoškvrnili ich hriechom.
24 Pán Boh má moc uchrániť vás od každého poklesku
a priviesť čistých a dokonalých do svojej slávy vo večnej ra-
dosti.
25 Jemu, jedinému Pánu Bohu, ktorý nás v Pánovi Ježišovi
zachránil, nech je sláva, majestát, vláda aj moc od počiatku
vekov, teraz aj naveky! Amen!

Zjavenie apoštola Jána

Prológ

1 Toto je zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh,
aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať.
Prostredníctvom anjela to všetko ukázal svojmu služobníkovi
Jánovi.
2 Ten dosvedčuje, že to všetko videl a zachytil ako Božie
slovo, ktoré mu zjavil Ježiš Kristus.
3 Šťastný je ten, ktorý číta prorocké slová tejto knihy, aj tí,
ktorí ich počúvajú a konajú podľa nich, lebo čas, ktorý Boh
určil, aby sa toto všetko stalo, je blízko.

Pozdravy siedmim zborom

4 Toto píše Ján siedmim zborom v Malej Ázii. Želám vám
milosť a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde.
A takisto vám želám milosť a pokoj od Svätého Ducha, ktorý
zastupuje pred Božím trónom každý váš zbor,
5 aj od Ježiša Krista, verného svedka, ktorý prvý vstal
z mŕtvych a vládne nad všetkými pozemskými panovníkmi.
Jemu, ktorý nás miluje a svojou smrťou na kríži nás oslobodil
od hriechov,
6 dal nám podiel na svojom kráľovstve a urobil nás kňazmi
slúžiacimi Bohu, jeho Otcovi, patrí sláva i vláda na večné veky.
Amen.
7 Pozrite, prichádza v oblakoch! Každý ho uvidí, aj tí, ktorí
ho pribili na kríž, a budú pre neho nariekať všetci ľudia na
zemi. Áno, tak to bude!
8 „Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec,“ hovorí Pán,
Všemohúci Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde.

Jánovo videnie

9 Ja, váš brat Ján, spolu s vami znášam útrapy
i prenasledovanie. Podobne ako vy trpezlivo čakám, že
Ježiš Kristus znova príde, a potom budem mať spolu s vami
podiel na jeho kraľovaní. Pretože som zvestoval Božie Slovo
a verejne svedčil o Pánu Ježišovi, vypovedali ma na ostrov
Patmos.
10 Raz v Pánov deň ma uchvátil Boží Duch a zrazu som
počul, ako mi za chrbtom zaznel hlas, mocný ako zatrúbenie
poľnice:
11 „Všetko, čo vidíš, zapíš do knihy a pošli to siedmim
zborom v Malej Ázii: do Efezu, Smyrny, Pergama, Tyatír, Sárd,
Filadelfie a Laodicei!“

12 Obrátil som sa, aby som videl, kto sa to so mnou zhovára.
A tu som zazrel sedem zlatých svietnikov.
13 Uprostred nich stál ktosi pripomínajúci Syna človeka.
Bol zahalený do dlhého plášťa a cez prsia prepásaný zlatou
šerpou.
14 Vlasy mal biele ako vlna a bieloskvúce ako sneh. Oči mu
žiarili ako plameň ohňa
15 a nohy sa mu jagali ako roztavené zlato. Hlas mu burácal
ako morský príboj.
16 V pravej ruke držal sedem hviezd a z úst mu vychádzal
ostrý dvojsečný meč. A celá tvár mu žiarila ako slnko, keď
svieti v plnej sile.
17 Keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy.
Ale on mi položil na hlavu pravú ruku a povedal: „Neboj sa!
Ja som Prvý i Posledný
18 a Živý. Bol som mŕtvy, ale teraz som živý na veky vekov
a mám kľúče od smrti i od pekla.
19 Napíš teda, čo si videl, čo je i čo sa má stať potom.
20 Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl v mojej pravici,
a siedmich zlatých svietnikov je toto: sedem hviezd sú pred-
stavení siedmich zborov a sedem svietnikov je tých sedem
zborov.“

2

List do Efezu

1 Predstavenému zboru v Efeze napíš:
Ten, ktorý vo svojej pravici drží sedem hviezd a prechádza
sa pomedzi sedem zlatých svietnikov, odkazuje vášmu zboru:
2 „Viem, koľko dobra konáte, viem o všetkom vašom úsilí
a poznám aj vašu vytrvalosť. Je veľmi správne, že nezne-
siete medzi sebou zlých a že ste sa nedali zviesť falošnými
apoštolmi, ale ste ich vyskúšali a odhalili ich lži.
3 Ste vytrvalí, trpeli ste pre moje meno a neochabli ste.
4 Ale jedno vám vyčítam, že ste opustili svoju prvú lásku.
5 Len si spomeňte, z akej výšky ste klesli – zmeňte sa
a konajte ako prv. Ak nie, prídem a pohnem váš svietnik z jeho
miesta.
6 Ale dobre robíte, že nenávidíte konanie mikulášencov,
ktoré aj ja nenávidím.
7 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom: tomu, kto
zvíťazí, dám jesť zo stromu života, ktorý je v Božom raji.“

List do Smyrny

8 Predstavenému zboru v Smyrne napíš:
Tento odkaz je od toho, ktorý je Prvý i Posledný, ktorý bol
mŕtvy, ale teraz žije:

9 „Viem o vašom utrpení aj o vašej chudobe – ale
v skutočnosti ste bohatí. Viem aj o tom, ako vás osočujú
tí, ktorí sa pokladajú za pravoverných Židov, ale sú vlastne
zberbou satanovou.
10 Nebojte sa utrpenia, ktoré ešte príde. Diabol uvrhne
niektorých z vás aj do väzenia a desať dní bude skúšať vašu
vernosť. Buďte verní až do smrti a dám vám cenu víťazov:
večný život.
11 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom: kto zvíťazí,
ten druhej – večnej smrti nepodľahne.“

List do Pergama

12 Predstavenému zboru v Pergame napíš:

Tento odkaz je od toho, ktorý má ostrý dvojsečný meč:

13 „Viem, že bývate v meste, kde tróni satan. A predsa sa
pevne pridŕžate môjho mena a nezapreli ste vieru vo mňa ani
vtedy, keď môjho verného svedka Antipasa zabili u vás, kde
býva satan.
14 Mám proti vám len to, že trpíte medzi sebou zástancov
Balámovho učenia. Ako Balám učil Baláka zvádzať synov
Izraela, aby sa zúčastnili na modlárskych hostinách a aby
smilnili,
15 tak aj medzi vami sú niektorí zástancovia učenia
mikulášencov, ktorých skutky nenávidím.
16 Preto robte pokánie, lebo ak nie, prídem k vám a budem
s nimi bojovať mečom svojich úst.
17 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom: tomu, kto
zvíťazí, dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok
a na tom kamienku je vyryté nové meno, ktoré nepozná nik,
iba ten, kto ho dostane.“

List do Tyatír

18 Predstavenému zboru v Tyatirách napíš: Toto hovorí Syn
Boží, ktorý má oči ako plameň ohňa a nohy ako roztavený
kov:
19 „Viem o vašich dobrých skutkoch, láske a viere, službe
i vytrvalosti a viem, že v tom všetkom čoraz väčšmi rastiete.
20 Ale mám proti vám to, že trpíte medzi sebou ženu Jezábel,
ktorá sa vydáva za prorokyňu a svojím učením zvádza mojich
služobníkov, aby smilnili a jedli mäso obetované modlám.
21 Dal som jej čas, aby robila pokánie, ale nechce sa odvrátiť
od svojho smilstva.
22 Potrestám ju ťažkou chorobou a na tých, ktorí s ňou
cudzoložia, dopustím veľké súženie, ak sa neodvrátia od toho,
čo s ňou napáchali,

23 a jej deti zahubím. Tak spozorujú všetky zbory, že ja
vidím do vnútra i do srdca človeka, a každému z vás odplatím
podľa vašich činov.
24 Vám ostatným v Tyatirách, ktorí neprijímate toto učenie
a ktorí ste nepoznali to, čomu vravia ‚satanove hlbiny‘,
vravím: Nekladiem na vás iné bremeno,
25 len sa pevne držte toho, čo máte, kým neprídem.
26 Tomu, kto zvíťazí a až do konca bude žiť a konať podľa
mojej vôle, dám moc nad národmi zeme.
27 Bude nad nimi vládnuť železnou rukou a rozbijú sa na
márne kúsky ako hlinené hrnce.
28 A ako mi Otec dal moc, tak ju dám každému, kto vytrvá
vo viere. Znamením tejto moci bude ranná hviezda, ktorú
mu darujem.
29 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom.“

3

List do Sárd

1 Predstavenému zboru v Sardách napíš: Tento odkaz je od
toho, ktorý dáva plnosť Ducha Božieho a má sedem hviezd:
„Viem o všetkom, čo robíte. Máte povesť živého zboru, ale
v skutočnosti ste mŕtvi.
2 Prebuďte sa a posilnite tých, v ktorých zostalo ešte trocha
života. Mnohé vaše činy v Božích očiach neobstoja.
3 Rozpomeňte sa teda, ako ste moje slovo prijali a počuli, za-
chovávajte ho a robte pokánie. Ak nebudete bdieť, prekvapím
vás nečakane ako zlodej: nebudete ani tušiť, kedy prídem.
4 Predsa však zostali v Sardách niekoľkí, ktorí si nepoškvrnili
odev. Tí budú chodiť so mnou v bielych šatách, lebo sú toho
hodní.
5 Kto zvíťazí, bude oblečený do bielych šiat a jeho meno
nevymažem z knihy života, ale priznám sa k nemu pred svojím
Otcom a pred jeho anjelmi.
6 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom.“

List do Filadelfie

7 Predstavenému zboru vo Filadelfii napíš: Tento odkaz je
od Svätého a Pravdivého, ktorý má ako Dávidov potomok kľúč
od Božieho kráľovstva. Keď on otvára, nik nezatvorí, a keď on
zatvára, nik neotvorí:
8 „Viem o vašich činoch. Otvoril som pred vami dvere, ktoré
nikto nemôže zavrieť. Hoci nie ste veľmi silní, zachovali ste
moje slovo a nezapreli ste moje meno.
9 Pozorujte, čo sa stane. Prídu za vami ľudia, ktorí zo
seba budú robiť zbožných ľudí, no budú to luhári a satanovi

prisluhovači. Prinútim ich, aby prišli, hlboko sa pred vami poklonili a uznali, že som si vás zamiloval.
10 Pretože ste zachovali moje slovo a vytrvali, aj ja vás zachovám v hodine skúšky, ktorá má prísť na celý svet a preskúša obyvateľov zeme.
11 Prídem čoskoro. Držte sa toho, čo máte, aby vás nik nepripravil o veniec víťazov.
12 Toho, kto zvíťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha: nikdy z neho už nevyjde. Napíšem naň meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, a aj svoje nové meno.
13 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom."

List do Laodicei
14 Predstavenému zboru v Laodicei napíš: Tento odkaz je od toho, ktorého meno je Amen, verný a pravdivý Svedok, Počiatok Božieho stvorenia:
15 „Viem o všetkých vašich činoch. Nie ste studení, ani horúci. Kiežby ste boli jedno alebo druhé!
16 Ale keďže ste vlažní, ani studení, ani horúci, vypľujem vás zo svojich úst.
17 Hovoríte: ‚Sme bohatí, máme všetkého dosť, nič nepotrebujeme.' A neviete, že ste v skutočnosti úbohí, poľutovaniahodní, chudobní, slepí a nahí.
18 Radím vám, kúpte si odo mňa rýdze zlato prepálené ohňom, ktoré vás skutočne obohatí, i biele šaty, aby ste zakryli svoju hanebnú nahotu. A kúpte si aj masť, ktorá vylieči vaše slepé oči.
19 Tých, ktorých milujem, karhám a trescem. Spamätajte sa teda a robte pokánie.
20 Pozor! Stojím pri vašich dverách a klopem. Kto by počul môj hlas a otvoril dvere, vojdem k nemu a budeme spoločne večerať.
21 Kto zvíťazí, usadím ho vedľa seba na svojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a zasadol som so svojím Otcom na jeho tróne.
22 Počúvajte pozorne, čo Duch hovorí zborom."

4

Boží trón
1 Potom som videl dokorán otvorené dvere do neba a ten istý hlas, ktorý predtým ku mne prehovoril a znie ako trúbenie poľnice, na mňa zasa zavolal: „Vystúp sem hore a ukážem ti, čo sa má stať v budúcnosti!"
2 Vtom ma ovládol Boží Duch a videl som na nebi trón a na ňom sedieť kohosi,

3 kto sa skvel ako jaspis alebo karneol. Nad trónom sa
klenula smaragdovozelená dúha.
4 Okolo trónu bolo dvadsaťštyri trónov a na nich sedelo
dvadsaťštyri starcov v bielych rúchach a so zlatými vencami
na hlavách.
5 Z trónu šľahali blesky a zaznievali hlasy a hromy. Pred
trónom horelo sedem fakieľ, predstavujúcich sedem Božích
duchov,
6 a rozprestieralo sa more trblietavé ako krištáľ. Pri samom
tróne a okolo trónu boli štyri živé bytosti plné očí vpredu
i vzadu.
7 Prvá bytosť vyzerala ako lev, druhá sa ponášala na
letiaceho orla.
8 A každá z tých štyroch bytostí mala šesť krídel a na nich
plno očí, ktoré hľadeli von i dovnútra. Bez prestania vo dne
v noci volali: „Svätý, svätý, svätý Pán, Boh všemohúci, ktorý
bol, ktorý je a ktorý príde!“
9 A zakaždým, keď tie bytosti vzdajú česť, slávu a vďaku
tomu, ktorý sedí na tróne a žije na veky vekov,
10 padá tých dvadsaťštyri starcov na kolená pred tým, ktorý
sedí na tróne, a klaňajú sa tomu, ktorý žije na veky vekov,
hádžu vence pred trón a volajú:
11 „Tebe, Pane a Bože náš, patrí všetka sláva, česť i moc! Ty
si stvoril všetko, z tvojej vôle všetko vzniklo i trvá.“

5

Baránok a zapečatená kniha

1 Videl som, že ten, čo sedí na tróne, drží v pravej ruke
knihu popísanú zvnútra i zvonka a zapečatenú siedmimi
pečaťami.
2 Vtom som zazrel mohutného anjela, ktorý zvolal silným
hlasom: „Kto je hodný, aby otvoril túto knihu a rozlomil jej
pečate?“
3 Ale nikto na nebi ani na zemi, ani pod zemou nemohol
tú knihu otvoriť a nazrieť do nej.
4 Veľmi som plakal, že sa nenašiel nik, kto by bol hodný
otvoriť tú knihu a nazrieť do nej.
5 Ale jeden zo starcov mi povedal: „Neplač! Ježiš, Lev
z Júdovho kmeňa, potomok kráľa Dávida, zvíťazil! On rozlomí
pečate a otvorí knihu.“
6 Vtom som zazrel medzi trónom a tými štyrmi bytosťami
a starcami stáť Baránka, akoby zabitého. Mal sedem rohov
a sedem očí, to znamená sedem Božích duchov, poslaných
do celého sveta.
7 Pristúpil k tomu, ktorý sedel na tróne, a vzal knihu z jeho
pravice.

8 V tej chvíli štyri bytosti a dvadsaťštyri starcov padlo pred
Baránkom na kolená. Každý mal harfu a zlatú nádobu
naplnenú vôňou kadidla, čo sú modlitby Božieho ľudu.
9 A spievali novú pieseň:
„Si hodný prijať tú knihu a rozlomiť jej pečate, lebo si bol
obetovaný a svojou krvou si Bohu vykúpil ľudí zo všetkých
kmeňov, jazykov, národov a rás.
10 Urobil si z nich kráľov a kňazov nášmu Bohu a oni budú
vládnuť nad celým svetom.“
11 Videl som, ako okolo trónu bytostí a starcov stoja myria-
dy anjelov
12 a volajú silným hlasom:
„Hoden je Baránok, ten obetovaný, prijať moc, bohatstvo,
múdrosť, silu, česť, slávu i chválu!“
13 A všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemou i na mori
i všetko, čo je v nich, počul som volať:
„Tomu, ktorý sedí na tróne, i Baránkovi patrí chvála, česť,
moc i sláva na veky vekov!“
14 Štyri bytosti povedali: „Amen!“ a starci padli na kolená
a klaňali sa.

6

Pečate
1 Tu som videl, ako Baránok rozlomil prvú zo siedmich
pečatí, a počul som, ako jedna zo štyroch bytostí hromovým
hlasom povedala: „Poď!“
2 Vtom sa ukázal biely kôň a na ňom jazdec s lukom. Dali
mu veniec víťaza, aby šiel a dobýjal.
3 Keď baránok rozlomil druhú pečať, počul som, ako druhá
z tých bytostí povedala. „Poď!“
4 Tentoraz vybehol ohnivočervený kôň a na ňom jazdec
ozbrojený veľkým mečom. Ten dostal moc vziať pokoj zo
zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali.
5 Keď rozlomil tretiu pečať, počul som, ako tretia bytosť
povedala: „Poď!“ A tu vybehol čierny kôň a na ňom jazdec
s váhami v rukách.
6 A z kruhu tých štyroch bytostí som počul hlas: „Peceň
pšeničného chleba za dennú mzdu alebo tri pecne
jačmenného, ale olej a víno nechaj tak.“
7 Keď rozlomil štvrtú pečať, počul som, ako štvrtá bytosť
povedala: „Poď!“
8 A tu vybehol kôň mŕtvolne bledej farby a na ňom sa niesla
sama Smrť a svet mŕtvych šiel za ním.
A bola im daná moc, aby štvrtinu zeme hubili vojnami,
hladom, epidémiami a divou zemskou zverou.

9 Keď Baránok rozlomil piatu pečať, zazrel som pod oltárom
tých, ktorí boli umučení pre Božie slovo a pre svedectvo,
ktoré vydali.
10 Tí z celej sily volali: „Kedy už, Pane svätý a verný,
vykonáš súd a prísne potrestáš obyvateľov zeme za to, že
preliali našu krv?“
11 Každý z nich dostal potom biele rúcho a povedali im,
aby ešte trochu vyčkali, kým sa k nim nepripoja ďalší spolus-
lužobníci a bratia, ktorí majú byť usmrtení ako oni.
12 Keď rozlomil šiestu pečať, nastalo veľké zemetrasenie,
slnko sčernelo ako smútočné šaty a mesiac bol červený ako krv.
13 Nebeské hviezdy začali padať na zem, ako keď figovník
striasa na zem zrelé plody, keď ním lomcuje silný vietor.
14 Nebo zmizlo pred očami, ako keď sa zavrie kniha,
a všetky vrchy a ostrovy sa pohli zo svojho miesta.
15 Králoovia zeme a veľmoži aj vojvodcovia, boháči aj mocní,
otroci aj slobodní, všetci utekali do hôr, aby sa schovali
v jaskyniach a horských bralách.
16 A volali: „Vrchy a skaly, zrúťte sa na nás a skryte nás pred
tvárou toho, ktorý sedí na tróne, a pred hnevom Baránkovým!“
17 Lebo prichádza deň ich súdu. Kto môže obstáť?

7

Záchrana vyvolených

1 Potom som videl, ako sa štyria anjeli postavili na štyri
svetové strany a bránili všetkým štyrom vetrom, aby neviali
ani na zem, ani na more, ani na nijaký strom.
2 A na východe sa ukázal ešte iný anjel a držal v rukách pečať
živého Boha. Volal na tých štyroch anjelov, ktorí mohli na
zemi i na mori rozpútať všeobecnú skazu:
3 „Neškoďte zemi, moru ani stromom, kým neoznačíme na
čelách všetkých, ktorí slúžia nášmu Bohu!“
4 A potom som počul počet označených: stoštyridsaťštyritisíc
označených zo všetkých kmeňov Izraela, to znamená po
dvanásťtisíc z každého z dvanástich kmeňov:
5 z Júdovho, Rúbenovho, Gádovho,
6 Aserovho, Neftalího, Manassesovho,
7 zo Simeonovho, z Léviho, Izacharovho,
8 zo Zabulonovho, z Jozefovho a Benjamínovho.

Cirkev ako množstvo vyvolených

9 Potom som videl taký veľký zástup, že by sa vôbec
nedal spočítať; zo všetkých národov, kmeňov a rás a zaznievali
v ňom všetky jazyky sveta. Všetci stáli pred Božím trónom
a Baránkom, oblečení do bieleho rúcha s palmovými ra-
tolesťami v rukách

10 a mohutným hlasom volali: „Spása a záchrana sú od nášho Boha, ktorý sedí na tróne, a od Baránka.“
11 A všetci anjeli stáli okolo trónu, okolo starcov i štyroch bytostí, padli na tvár pred trónom a volali:
12 „Amen! Dobrorečenie, sláva i múdrosť, vďaka, česť, moc i sila patria nášmu Bohu na veky vekov! Amen!“
13 Jeden zo starcov sa ma spýtal: „Vieš, kto sú tí v bielych rúchach a odkiaľ prišli?“
14 Odpovedal som: „Pán môj, ty to vieš.“ Povedal mi: „To sú tí, ktorí prišli z veľkého prenasledovania, utrpenia a útlaku a sú očistení Kristovou krvou od každej poškvrny.
15 Preto stoja pred Božím trónom a vo dne v noci slúžia v jeho chráme a sám Boh ich bude ochraňovať.
16 Nebudú už trpieť hladom ani smädom, slnko ani iná páľava nebude na nich dorážať.
17 Baránok, ktorý je pred trónom, bude ich pastierom; nasýti ich, privedie k prameňom vôd života a sám Boh im zotrie každú slzu z očí.“

8

Siedma pečať

1 Keď Baránok rozlomil siedmu pečať, stíchlo celé nebo. Mlčanie trvalo asi pol hodiny.
2 Zbadal som, ako siedmim anjelom, ktorí stáli pred trónom, dali sedem poľníc.
3 Potom prišiel iný anjel a zastal pred oltárom so zlatou kadidelnicou. Množstvo kadidla zmiešal s modlitbami veriacich a položil ho na zlatý oltár pred trónom.
4 Vôňa kadidla stúpala z nádoby v ruke anjela aj s modlitbami veriacich.
5 Potom anjel naplnil kadidelnicu ohňom z oltára a hodil na zem. Vtom sa strhla búrka, blýskalo sa, hrmelo a nastalo veľké trasenie.

Prvé štyri poľnice

6 Tých sedem anjelov sa pripravilo trúbiť.
7 Zatrúbil prvý anjel. Nastalo krupobitie a na zem spadol krvavý oheň a spálil tretinu lesov i každé steblo trávy.
8 Zatrúbil druhý anjel. Akoby sa do mora zrútil horiaci vrch. Tretina mora sa zmenila na krv
9 a v nej zahynula tretina morského živočíšstva a potopila sa tretina lodí.
10 Zatrúbil tretí anjel. Z neba zletela veľká hviezda, horiaca ako fakľa, a spadla na tretinu riek a na vodné pramene.
11 Tá hviezda sa volala Palina. Tretina vôd úplne zhorkla a mnoho ľudí od tej horkej vody pomrelo.

12 Zatrúbil štvrtý anjel. Slnko, mesiac aj hviezdy boli
zasiahnuté a stratili tretinu svojho jasu. Deň i noc boli o tretinu
tmavšie.
13 Potom som zazrel orla, ako letí vysoko na nebi a volá
mohutným hlasom: „Beda, beda, beda obyvateľom zeme, až
zaznejú poľnice troch anjelov, ktorí ešte majú trúbiť!“

9

1 Zatrúbil piaty anjel. Videl som, ako z neba spadla na zem
ďalšia hviezda. Mala kľúč od pažeráka priepasti.
2 Len čo sa priepasť otvorila, vyvalil sa z nej dym ako
z obrovskej pece a zastrel slnko i všetko povetrie.
3 Z dymu sa na zem vyrojili kobylky a dostali moc, akú majú
pozemské škorpióny.
4 Mali príkaz neškodiť tráve na zemi ani zeleni stromov, iba
ľuďom, ktorí nemajú na čele Božie znamenie.
5 Nesmeli však ľudí usmrcovať, iba trápiť päť mesiacov.
Bolesť, čo spôsobujú, sa podobá uštipnutiu škorpióna.
6 Vtedy budú ľudia túžiť po smrti, ale márne, budú si žiadať
zomrieť, ale smrť od nich utečie.
7 Kobylky sa podobali koňom vychystaným do boja. Hlavy
sa im jagali, akoby na nich mali zlaté vence, a mali ľudský
výzor.
8 Hrivy im povievali ako ženské vlasy a ich zuby boli levie.
9 Prsia akoby mali okované železným pancierom a zvuk ich
krídel pripomínal rachot vozov tiahnúcich do boja.
10 A chvosty mali ako škorpióny a v nich žihadlá, aby nimi
trýznili ľudí päť mesiacov.
11 Ako kráľ nad nimi vládol anjel priepasti. Po hebrejsky
sa volá Abaddon, po grécky Apollyon – Zhubca.
12 Ale to ešte nie je koniec. Prvá pohroma prešla a už sú tu
dve ďalšie.

Šiesta poľnica

13 Zatrúbil šiesty anjel. Počul som akýsi hlas od štyroch
rohov zlatého oltára, ktorý je pred Bohom.
14 Ten hlas rozkázal šiestemu anjelovi, ktorý mal poľnicu:
„Rozviaž štyroch anjelov spútaných pri veľkej rieke Eufrat.“
15 Tu boli rozviazaní štyria anjeli, pripravení na hodinu,
deň, mesiac a rok, kedy majú zabiť tretinu ľudí.
16 V ich obrovskom vojsku bolo dvesto miliónov jazdcov;
dozvedel som sa ich presný počet.
17 Vo videní som videl jazdcov, ako sa nesú na koňoch
a majú ohnivočervené, fialovomodré a sírovožlté panciere.
Hlavy koní boli ako hlavy levov a z tlám im sršal oheň, dym
a síra.

18 Touto trojitou pohromou – ohňom, dymom a sírou z tlám
– usmrtili tretinu ľudí.
19 Vražedná moc tých koní nevychádzala iba z tlám, ale aj
z ich chvostov, ktoré boli ako jedovaté hady a nimi štípali ľudí.
20 Avšak ľudia, ktorí prežili tieto pohromy, nerobili pokánie
a neodvrátili sa od výtvorov svojich rúk. Neprestali sa klaňať
démonom a modlám zo zlata, striebra, medi, kameňa a dreva,
ktoré sú slepé, hluché a nemôžu sa pohybovať.
21 Nie, ľudia sa vôbec nezmenili, neprestali sa vraždiť,
nezanechali čarovanie, smilstvo a krádeže.

10

Anjel s otvorenou knihou

1 Potom som uvidel iného mocného anjela, ako zostupuje
z neba zahalený oblakom. Nad hlavou sa mu klenula dúha,
tvár mu žiarila ako slnko a jeho nohy sa podobali ohnivým
stĺpom.
2 V ruke držal otvorenú knihu. Pravou nohou si zastal na
more, ľavou na pevninu
3 a zvolal mohutným hlasom, ako keď reve lev. Odpovedalo
mu sedemnásobné zaburácanie hromov.
4 Len čo doznelo to sedemnásobné zahrmenie, chcel som
si to zaznamenať, ale hlas z neba mi to zakázal: „Uchovaj
v tajnosti, čo si teraz počul, a nezapisuj to.“
5 Anjel stojaci na mori i na pevnine zdvihol pravú ruku
k nebu
6 a prisahal pri tom, ktorý žije na večné veky, ktorý stvoril
nebo, zem, more i všetko, čo je v nich, že už viac nebude času.
7 V dňoch, keď zaznie poľnica siedmeho anjela, naplní sa
tajomný Boží plán, ktorý už dávno ohlasoval ústami svojich
prorokov.
8 Hlas, ktorý som počul z neba, ku mne znovu prehovoril:
„Choď, vezmi otvorenú knihu z ruky anjela, ktorý stojí na
mori i na zemi!“
9 Pristúpil som teda k anjelovi a požiadal som ho o knihu.
Povedal mi: „Vezmi si ju a zjedz! V žalúdku ti zhorkne, ale
v ústach bude sladká ako med.“
10 Urobil som, ako mi anjel prikázal. Naozaj chutila sladko,
no len čo som ju prehltol, žalúdok sa mi naplnil horkosťou.
11 Vtedy som počul: „Musíš zasa prorokovať proti mnohým
národom, kmeňom, jazykom i kráľom.“

11

Meranie chrámu a dvaja svedkovia

1 Potom som dostal trstinovú mieru, ktorá vyzerala ako
prút, a anjel mi povedal: „Vstaň a zmeraj Boží chrám aj oltár
a zrátaj tých, ktorí sa v ňom klaňajú.
2 Ale vonkajšie chrámové nádvorie vynechaj a nemeraj
ho, lebo je vydané pohanom. Budú pustošiť sväté mesto
štyridsaťdva mesiacov.
3 No pošlem ešte svojich dvoch svedkov; oblečení do
smútočných šiat budú tisícdvestošesťdesiat dní pripomínať, že
je najvyšší čas robiť pokánie.“
4 To sú tie dve olivy a dva svietniky, ktoré stoja pred Pánom
zeme.
5 A keby im chcel niekto ublížiť, vyšľahne oheň z ich úst
a spáli ich nepriateľov. Takto zahynie každý, kto by im chcel
ublížiť.
6 Tí dvaja svedkovia majú moc uzavrieť nebesá, aby
nepršalo, kým budú prorokovať, a majú moc premeniť vody
na krv a trápiť zem všetkými pohromami, kedykoľvek budú
chcieť.
7 No len čo skončia svoje ťažké poslanie, vystúpi z priepasti
dravá šelma, pustí sa s nimi do boja, premôže ich a zabije.
8 Ich telá zostanú ležať na námestí veľkého mesta, ktoré sa
obrazne volá Sodoma a Egypt, kde bol ukrižovaný aj ich Pán.
9 Ľudia zo všetkých národov, kmeňov, jazykov a rás budú tri
a pol dňa pozerať na ich mŕtve telá a nedovolia ich pochovať.
10 Obyvatelia zeme sa z toho budú radovať, jasať a posielať
si dary a blahoželať si: „Tí dvaja nás už nebudú znepokojovať!“
11 Ale po tri a pol dňoch Boh tých dvoch svedkov oživil
a postavili sa na nohy. Tých, čo to videli, premkla hrôza.
12 Tu začuli dvaja proroci mocný hlas z neba: „Vystúpte
sem!“ A vystúpili v oblaku do neba pred očami vydesených
nepriateľov.
13 V tej chvíli nastalo veľké zemetrasenie, desatina mesta sa
premenila na rumovisko a v ňom zahynulo sedemtisíc ľudí.
Ostatných sa zmocnil strach a vzdali slávu Bohu na nebi.
14 Druhá pohroma sa skončila, ale už je tu tretia.

Siedma poľnica

15 Zatrúbil siedmy anjel a celým nebom zazneli mocné
hlasy: „Vlády nad svetom sa odteraz ujal náš Pán a jeho
Mesiáš a bude kraľovať na večné veky!“
16 Dvadsiati štyria starci, čo sedia na svojich trónoch pred
Bohom, padli na tvár, klaňali sa Bohu a volali:
17 „Vzdávame ti vďaky, Pane, Bože všemohúci, ktorý si
a ktorý si bol, že si sa ujal svojej moci a začal si kraľovať.
18 Národy sa rozzúrili, preto sa tvoj hnev obrátil proti
nim. Nastal čas súdiť mŕtvych a odmeniť tvojich služobníkov,

prorokov, všetkých, ktorí ti patria a žijú podľa tvojej vôle, malých aj veľkých, a zahubiť tých, čo pustošia zem.“

19 Tu sa otvoril v nebi Boží chrám a bolo v ňom vidieť truhlu zmluvy. Vzápätí sa rozpútali blesky, zaburácali hromy, nastalo zemetrasenie a veľké krupobitie.

12

Porazený nepriateľ

1 Potom sa zjavilo na nebi veľké znamenie: žena odiata slnkom, s mesiacom pod nohami a s korunou z dvanástich hviezd na hlave.
2 Bola tehotná a stonala, lebo prichádzali jej pôrodné bolesti.
3 O chvíľku sa ukázalo na nebi iné znamenie: Veľký ohnivý drak so siedmimi hlavami a desiatimi rohmi a na každej hlave mal korunu so siedmimi diadémami.
4 Chvostom zmietol tretinu hviezd z neba a zhodil ich na zem. A drak sa postavil pred ženu, aby zhltol jej dieťa, len čo ho porodí.

5 Žena porodila syna, ktorý má raz železnou rukou vládnuť nad všetkými národmi, ale dieťa bolo prenesené k Bohu a jeho trónu.
6 Žena potom utiekla na púšť, kde jej Boh pripravil útočište a kde sa o ňu starali tisícdvestošesťdesiat dní.

Boj draka na nebi

7 Na nebi sa strhol boj: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi. Drak a jeho anjeli boli v tomto boji porazení
8 a nemohli už zostať v nebi.
9 Veľký drak, ten dávny had, ktorý sa volá diabol a satan, ktorý zvádza celý svet, bol zvrhnutý na zem a s ním aj jeho anjeli.

10 A počul som mohutný hlas:

„Teraz nastalo víťazstvo, moc a kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Mesiáša, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ktorý na nich vo dne v noci žaloval pred naším Bohom.
11 Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre svedectvo o ňom. Nemilovali svoj život tak, aby sa zľakli smrti,
12 preto sa radujte, nebesia, aj vy, ktorí v nich bývate. Ale beda zemi a moru: vrhol sa na vás diabol a zúri, lebo vie, ako málo času mu zostáva.“

Boj draka na zemi

13 Keď drak videl, že je zvrhnutý na zem, začal prenasledovať ženu, ktorá porodila chlapca.
14 Ale žena dostala dve veľké orlie krídla, aby mohla odletieť do svojho útočišťa na púšť, kde ju ukrytú pred hadom budú živiť tri a pol roka.

15 A had za ňou vychrlil z hrtana prúd vody ako rieku, aby
ju uniesla.
16 Ale zem pomohla žene: roztvorila svoje útroby a pohltila
rieku, ktorú drak vychrlil.
17 Had v zápale hnevu voči žene rozpútal vojnu proti
ostatným z jej potomstva, proti tým, ktorí zachovávajú Božie
prikázania a hlásia sa k Ježišovi.
18 A drak sa postavil na morskom brehu.

13

Morská šelma
1 Uvidel som, ako sa z mora vynorila dravá šelma, ktorá
mala desať rohov a sedem hláv. Na každom rohu mala
kráľovský diadém a na hlave rúhavé mená urážajúce Boha.
2 Vyzerala ako leopard, nohy pripomínali medvedie laby
a tlamu mala ako lev. Drak jej dal svoju silu, svoj trón i veľkú
moc.
3 Jedna z jej hláv bola akoby smrteľne ranená, ale rana sa
zahojila.
Celá zem obdivovala šelmu.
4 Klaňali sa drakovi, že dal šelme moc, a klaňali sa aj šelme
a volali: „Kto sa môže rovnať tej dravej šelme, kto sa s ňou
odváži bojovať?“
5 Z jej tlamy vychádzali spupné a rúhavé reči a mohla to
robiť štyridsaťdva mesiacov.
6 A tak sa celý ten čas rúhala Bohu, jeho menu i jeho
príbytku, všetkým, čo bývajú v nebi.
7 Bolo jej dovolené, aby bojovala proti Božiemu ľudu
a zvíťazila nad ním. Dostala moc nad každým kmeňom,
ľudom, jazykom i národom.
8 A všetci obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané
v knihe života obetovaného Baránka, sa jej budú hlboko
klaňať.
9 Počúvajte pozorne!
10 Kto má ísť do zajatia, pôjde do zajatia. Kto má byť zabitý
mečom, musí byť zabitý mečom. V tom sa musí prejaviť
vytrvalosť Božích detí a ich viera v Krista.

Zemská šelma
11 Potom som videl inú šelmu, ako vystupuje zo zeme. Mala
iba dva rohy ako baránok, ale hlas ako drak.
12 Tá sa teraz stáva vykonávateľom moci prvej šelmy, ktorá
sa vyliečila zo smrteľného zranenia a núti všetkých obyvateľov
zeme, aby sa jej klaňali.
13 Robí veľké zázraky, dokonca aj oheň zostupuje z neba na
zem pred očami ľudí.

14 Týmito zázrakmi zvyšuje česť prvej šelmy a zvádza nimi
obyvateľov zeme. Prehovára ich, aby postavili sochu šelme,
ktorá zranenie prežila.
15 Podarilo sa jej dokonca sochu oživiť, ktorá prehovo-
rila, a spôsobiť, aby boli usmrtení všetci, ktorí sa tej soche
neklaňajú.
16 A núti všetkých – malých aj veľkých, bohatých aj chu-
dobných, slobodných aj otrokov –, aby si na pravú ruku alebo
na čelo dali urobiť znamenie,
17 a nikto nemohol nič kúpiť ani predať, ak nemá znamenie
tej šelmy alebo číslo, ktoré ukazuje na jej meno.
18 Tu je potrebná múdrosť: kto má bystrý rozum, nech
zráta číslo tej šelmy. To číslo označuje človeka a je to číslo
šesťstošesťdesiatšesť.

14

Baránok so svojimi vyvolenými

1 Potom som videl Baránka, ako stojí na vrchu Sion, a s ním
stoštyridsaťštyritisíc tých, ktorí majú na čele napísané jeho
meno i meno jeho Otca.
2 Začul som hlas z neba ako hukot mohutného vodopádu
a burácanie hromu, ktorý znel ako nádherný chorál
sprevádzaný harfami.
3 Pred Božím trónom, pred štyrmi bytosťami a pred starcami
sa spievala nová pieseň. Tú pieseň sa nemohol naučiť
nik, iba tých stoštyridsaťštyritisíc z obyvateľov zeme, ktorí boli
vykúpení.
4 Zostali verní svojmu Pánovi a nepoškvrnili sa so ženami.
Nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Boli ako prvotina úrody
vykúpení pre Boha a pre Baránka.
5 Ich ústa nikdy nevyslovili lož a nenájde sa na nich nijaká
škvrna.

Traja anjeli ohlasujú súd

6 Potom som videl anjela, ako letí stredom nebeskej klenby.
Niesol radostnú správu o vykúpení, ktorá má večnú platnosť.
Ohlasoval ju všetkým obyvateľom zeme, každému národu,
kmeňu, jazyku i rase.
7 Volal mohutným hlasom: „Bojte sa Boha a vzdajte mu česť!
Nastáva chvíľa jeho konečného súdu! Pokloňte sa tomu, ktorý
stvoril nebo i zem, more i pramene vôd!“
8 Za ním letel druhý anjel a volal: „Padol Babylon, padlo
to veľké mesto, ktoré zvádzalo všetky národy a strhávalo do
hriechu.“

9 Za nimi letel tretí anjel a volal mohutným hlasom: „Ak sa
niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a bude nosiť jej znak na
čele alebo na ruke,
10 bude piť víno Božieho rozhorčenia, nezriedeného, nali-
ateho do čaše jeho hnevu a bude mučený ohňom a sírou pred
svätými anjelmi a pred Baránkom.
11 Dym z ohňa, ktorý ich trápi, bude stúpať na večné veky
a tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu a prijali znamenie jej
mena, nebudú mať odpočinok vo dne ani v noci.
12 V tom sa prejaví vytrvalosť Božieho ľudu, ktorý za-
chováva Božie príkazy a vernosť Kristovi.“
13 Vtom som počul hlas z neba: „Napíš toto: Od tejto chvíle
sú šťastní tí, ktorí umierajú s Pánom. Áno, hovorí Duch, nech
si odpočinú od svojej námahy, lebo ich skutky idú s nimi.“
14 A videl som biely oblak a na oblaku sedel ktosi, kto
vyzeral ako Syn človeka. Na hlave mal zlatý veniec a v ruke
ostrý kosák.
15 Vtom ďalší anjel vyšiel z chrámu a mohutným hlasom
zavolal na toho, čo sedel na oblaku: „Hoď kosák a žni, lebo
nastal čas žatvy a úroda zeme dozrela.“
16 A ten, čo sedel na oblaku, hodil kosák na zem a zem bola
zožatá.
17 A ďalší anjel vyšiel z nebeského chrámu a aj on mal ostrý
kosák.
18 Od oltára vyšiel ešte jeden anjel a ten mal moc nad
ohňom. Zavolal mohutným hlasom na toho, ktorý mal kosák:
„Daj sa do práce so svojím ostrým kosákom a odrež strapce
z révy zemskej vinice, lebo hrozno dozrelo.“
19 Tu hodil anjel kosák na zem, odrezal strapce na zemskej
vinici a hodil ich do veľkého lisu Božieho hnevu.
20 Lis šliapali vonku za mestom a z lisu vytekala krv, ktorá
siahala až po uzdy koní a rozlievala sa dookola na vzdialenosť
tisícšesťsto štádií.

15

Pieseň Mojžiša a Baránka

1 Potom som uvidel na nebi ešte iné znamenie, veľké
a obdivuhodné: sedem anjelov prinášajúcich sedem
posledných pohrôm, ktorými sa zavŕši Boží hnev.
2 Predo mnou sa rozprestieralo čosi ako krištáľovo
priezračné more iskriace ako oheň. Na ňom stáli tí, čo zvíťazili
nad dravou šelmou, neklaňali sa jej soche a nedali sa označiť
jej číslom. V rukách držali harfy a spievali víťaznú pieseň,
ktorú spieval Boží služobník Mojžiš, a pieseň Baránkovu:
3 „Veľké a obdivuhodné sú tvoje skutky, Pane, Bože
všemohúci! Spravodlivé a priame sú tvoje cesty, Kráľ národov.

4 Kto by sa nebál teba, Pane, a neoslavoval tvoje meno?! Veď
ty jediný si svätý! Všetky národy prídu a budú sa ti klaňať, lebo
sa ukázalo, že tvoje rozhodnutia sú spravodlivé.“

Sedem anjelov s čašami Božieho hnevu

5 Potom som videl, ako sa otvorila svätyňa nebeského
chrámu a vyšlo z nej sedem anjelov, ktorí prinášali sedem
posledných pohrôm.
6 Boli oblečení do čistého bieloskvúceho kňazského rúcha
a cez prsia boli prepásaní zlatou šerpou.
7 Jedna zo štyroch bytostí pred Božím trónom im podala
sedem zlatých čiaš naplnených hnevom Boha, žijúceho na
večné veky.
8 A chrám sa naplnil dymom Božej velebnosti a moci, takže
nik nemohol do chrámu vstúpiť, kým sa neskončí tých sedem
pohrôm.

16

Hrôzy siedmich čiaš

1 A počul som z chrámu mocný hlas, ako hovorí siedmim
anjelom: „Choďte a vylejte tých sedem čiaš Božieho hnevu na
zem!“
2 Prvý anjel šiel a vylial na zem svoju čašu. Tu sa na ľuďoch,
čo mali znamenie šelmy a klaňali sa jej soche, povyhadzovali
zhubné vredy.
3 Druhý anjel vylial obsah svojej čaše do mora. Voda sa
hneď premenila na krv ako z mŕtveho a zahynulo všetko, čo
žilo v mori.
4 Tretí anjel vylial svoju čašu na rieky a na pramene vôd.
5 Tu som počul, ako hovorí anjel, ktorý má moc nad
vodami: „Správne si to urobil, ty Svätý, ktorý si a ktorý si bol,
že si vyniesol tento rozsudok.
6 Preliali krv tých, ktorí verili v teba, i tvojich prorokov,
preto musia na tvoj rozkaz piť krv. Zaslúžia si to!“
7 A od oltára som počul hlas: „Áno, Pane, Bože všemohúci,
správne a spravodlivé sú tvoje súdy!“
8 Štvrtý anjel vylial svoju čašu na slnko: dostala moc svojou
páľavou ubližovať ľuďom.
9 Veľká horúčava spaľovala ľudí a preklínali Boha, ktorý
má moc nad takýmito pohromami. Ale nerobili pokánie
a nevzdávali Bohu česť.
10 Piaty anjel vylial svoju čašu na trón šelmy. V jej kráľovstve
nastala tma.
11 Ľudia si od bolesti hrýzli jazyk, rúhali sa nebeskému Bohu,
trýznení vredmi, ale nerobili pokánie a neprestali konať zlo.

12 Šiesty anjel vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrat: voda
v nej vyschla, aby bola pripravená cesta kráľom od východu
slnka.
13 Potom som videl, ako z tlamy šelmy, z tlamy draka a z úst
falošného proroka vychádzajú traja nečistí duchovia podobní
ropuchám.
14 Sú to diabolskí duchovia, ktorí robia zázraky. Vyšli ku
kráľom celého sveta, aby ich zhromaždili do boja v rozhodujúci
deň všemohúceho Boha.
15 „Hľa, prichádzam nečakane ako zlodej. Dobre tomu, kto
bdie a chráni si odev, aby nechodil nahý a nebolo vidieť jeho
nahotu!“
16 Anjel zhromaždil tých kráľov na miesto, ktoré sa po
hebrejsky volá Harmagedon.
17 Siedmy anjel vylial svoju čašu do povetria a z chrámu od
trónu zaznelo mocným hlasom: „Stalo sa!“
18 A rozpútali sa blesky, hrmelo, burácalo a celá zem sa
triasla; také hrozné zemetrasenie ešte nebolo, odkedy je
človek na zemi.
19 Veľké mesto sa rozpadlo na tri časti a mestá národov sa
zrútili. Boh sa rozpomenul na veľký Babylon a dal mu piť
z pohára vína svojho trestajúceho hnevu.
20 Všetky ostrovy zmizli a po vrchoch nezostalo ani stopy.
21 Z neba padali na ľudí krúpy ťažké ako centy a ľudia
preklínali Boha za tú strašnú pohromu.

17

Súd nad neviestkou

1 Prišiel ku mne jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali
sedem čiaš, a povedal mi: „Poď so mnou, ukážem ti súd nad
veľkou neviestkou, ktorá vládne nad vodami
2 a s ktorou smilnili králi zeme a obyvatelia sa opíjali vínom
jej nemravnosti.“
3 Zmocnil sa ma Duch a anjel ma odviedol na púšť. Tu som
videl ženu sediacu na šarlátovej šelme so siedmimi hlavami
a s desiatimi rohmi, plnej rúhavých mien.
4 Bola oblečená do purpuru a šarlátu, ozdobená zlatom,
drahokamami a perlami. V ruke držala zlatý pohár, plný
ohavností a nečistoty svojho smilstva.
5 Na čele mala napísané meno tajomného významu: „Veľký
Babylon, matka všetkého smilstva a všetkých ohavností na
zemi.“
6 Zhrozený som zbadal, že je opitá krvou veriacich a krvou
Ježišových svedkov.

7 „Prečo si taký zhrozený?“ spýtal sa ma anjel. „Prezradím
ti tajomstvo tej ženy aj tej sedemhlavej a desaťrohej šelmy, na
ktorej sa nesie.
8 Šelma, ktorú si videl, tu už raz bola, ale bola premožená.
Ešte raz vystúpi z priepasti, ale pôjde do záhuby. Obyvatelia
zeme, ktorých mená nie sú už od ustanovenia sveta zapísané
v knihe života, sa budú čudovať, keď uvidia šelmu, ktorá bola,
nie je a zasa nakrátko bude.
9 Aby sme to pochopili, potrebujeme Božiu múdrosť: sedem
hláv je sedem vrchov, na ktorých žena tróni. Predstavujú aj
sedem kráľov:
10 päť z nich už padlo, šiesty práve kraľuje a siedmy ešte
nenastúpil, ale jeho vláda potrvá len krátko.
11 Šelma, ktorá tu predtým bola a teraz nie je, je ôsmy kráľ.
Pochádza z tých siedmych a ide do záhuby.
12 Desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí sa ešte
neujali vlády. Prevezmú moc spolu so šelmou, ale iba na
krátku chvíľu.
13 Budú mať rovnaké zámery a ciele a svoju moc aj silu
odovzdajú šelme.
14 Budú spolu bojovať proti Baránkovi, ale Barán nad
nimi zvíťazí, lebo je Pán pánov a Kráľ kráľov. Spolu s ním
zvíťazia všetci, ktorých si povolal, vyvolil a ktorí mu zostali
verní.“
15 Anjel mi ešte povedal: „Vody, ktoré si videl a na ktorých
neviestka sedí, sú obrazom národov, davov, rás a jazykov.
16 Šelma aj desať rohov, ktoré si videl, však napokon
neviestku znenávidia, strhajú z nej šaty až do naha, budú jesť
jej mäso a spália ju.
17 To Boh im vnukol, aby vykonali jeho zámer a svorne
odovzdali svoju kráľovskú moc šelme, až sa splní Božie slovo.
18 A žena, ktorú si videl, je veľké mesto, ktoré vládne nad
všetkými kráľmi zeme.“

18

Pád Babylonu

1 Potom som videl iného anjela, ako s veľkou mocou zos-
tupuje z neba, a jeho sláva ožiarila celú zem.
2 Zvolal mohutným hlasom: „Padol, padol veľký Baby-
lon, stal sa obydlím démonov a skrýšou nečistých duchov
i každého zlovestného a nenávideného vtáka.
3 To preto, že sa vínom jeho smilstva opíjali všetky národy,
vládcovia sveta s ním smilnili a magnáti zeme bohatli z jeho
márnotratnosti a prepychu!“

4 Potom som počul z neba iný hlas: „Ľud môj, utečte
z tohto mesta, nezúčastňujte sa na jeho hriechoch, aby vás
nepostihli jeho pohromy.
5 Lebo jeho viny sa navŕšili až po nebo a Boh na ne
nezabudol.
6 Odplaťte tej neviestke, ako si zaslúži, dvojnásobne sa jej
odplaťte za jej skutky! Do pohára, do ktorého nalievala, vlejte
jej dvojnásobne!
7 Koľko si užila slávy a hýrenia, toľko jej teraz dajte trápenia
a žiaľu. Lebo si nahovára: ‚Trónim si ako kráľovná, vdova nie
som a smútku neokúsim.‘
8 Preto ju v jedinom dni postihnú všetky pohromy: smrť
i smútok, hlad i oheň, lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju
odsúdil.“

9 Králi sveta, ktorí s ňou smilnili a hýrili, budú nad ňou
plakať a nariekať, keď uvidia dym horiaceho mesta.
10 V hrôze nad jeho skazou budú sa len zobďaleč prizerať
a nariekať: „Beda, beda, ty veľký Babylon, mesto také mocné,
a predsa ťa vo chvíli postihol súd!“

11 Aj bohatí kupci zeme budú nad ním plakať, lebo už nik
nekúpi ich tovar:
12 náklady zlata a striebra, drahokamov a perál, kmentu
a purpuru, hodvábu a šarlátu, tujové drevo všelijakého druhu,
rozličné výrobky zo slonoviny a vzácneho dreva, medi, železa
a mramoru,
13 škoricu a indické korenie, voňavky a masti, kadidlo, víno
a olej, múku a pšenicu, dobytok a ovce, kone a vozy, otrokov
a zajatcov.
14 Aj bohatstvo, po ktorom si tak dychtil, je preč, po
všetkom lesku a nádhere niet ani pamiatky a nikdy ich už
naspäť nezískaš.

15 Ľudia, ktorí s tým obchodovali a z toho zbohatli, budú sa
prizerať zobďaleč, zdesení nad jeho skazou, a budú plakať
a nariekať:
16 „Beda, beda, ty veľké mesto, ktoré si sa odievalo do
kmentu, purpuru a šarlátu, zdobilo zlatom, drahokamami
a perlami!
17 Vo chvíli bolo zničené všetko tvoje bohatstvo!“

A všetci kapitáni lodí aj tí, ktorí sa na nich plavia, námorníci
aj všetci, ktorí sa živia plavbou, sa neodvážili priblížiť,
18 a keď videli dym požiaru, volali: „Ktoré mesto na svete
sa môže porovnávať s týmto mestom?“
19 V smútku si sypali popol na hlavu a nahlas nariekali:
„Beda, beda ti, veľké mesto! Z tvojho blahobytu zbohatli všetci
majitelia námorných lodí, a teraz si vo chvíli spustošené!“

20 Avšak raduj sa, nebo, i ty, verná cirkev, apoštoli i proroci,
lebo Boh vyniesol nad týmto mestom rozsudok, aký ono
vynieslo nad vami.
21 Tu jeden mocný anjel zdvihol balvan, ťažký ako žarnov,
hodil ho do mora a zvolal: „Takto odrazu bude zvrhnutý
Babylon, to veľké mesto, a nezostane po ňom ani pamiatky.
22 Už nikdy tu nezaznie hudba, neozve sa harfa, flauta ani
poľnica, nikdy tu už nebude pracovať remeselník ani umelec,
ani klepot mlyna tu už nezaznie.
23 Nikdy sa tu už nerozsvieti svetlo lampy, ani sa tu nebude
ozývať svadobné veselie. Tvoji obchodníci ovládali celý svet
a tvojimi čarami boli omámené všetky národy.
24 Tvoje ulice sú skropené krvou prorokov a Kristových
nasledovníkov i všetkých, ktorí boli na zemi zavraždení.“

19

Pieseň víťazstva
1 Potom som počul mocný hlas akoby obrovského zástupu
na nebi:
„Haleluja! Spasenie, sláva i moc patria nášmu Bohu,
2 lebo správne a spravodlivé sú jeho súdy! Veď odsúdil tú
veľkú neviestku, ktorá priviedla zem do záhuby svojím smil-
stvom, spravodlivo ju potrestal za krv svojich služobníkov,
ktorá lipne na jej rukách!“
3 A znova spievali: „Haleluja! Na večné veky bude stúpať
dym z tohto horiaceho mesta.“
4 Tu tých dvadsaťštyri starcov spolu so štyrmi bytosťami
padlo na kolená; klaňali sa Bohu, ktorý sedí na tróne, a volali:
„Amen! Haleluja!“
5 A od trónu zaznel hlas:
„Chváľte nášho Boha všetci, ktorí mu slúžite a bojíte sa ho,
veľkí alebo malí!“

Pozvanie na Baránkovu svadbu
6 A počul som spev akoby obrovského zástupu, mohutný
ako hukot vôd alebo ako dunenie hromu:
„Haleluja! Ujal sa vlády Pán, Boh náš všemohúci!
7 Radujme sa, jasajme a vzdávajme mu slávu, lebo nadišla
svadba Baránkova a jeho nevesta sa pripravila.
8 Dostala bieloskvúce šaty zo žiarivého kmentu, aby sa nimi
odiala.“
Týmto kmentom sú spravodlivé skutky veriacich.
9 Tu mi povedal anjel: „Napíš: Šťastní sú tí, čo sú pozvaní
na Baránkovu svadbu.“ A potom ešte doložil: „Toto sú slová
samého Boha.“

10 Padol som mu k nohám, aby som sa mu hlboko poklonil.
Ale on mi povedal: „Nerob to! Som predsa služobník ako ty
a tvoji bratia, ktorí majú Ježišovo svedectvo. Bohu sa klaňaj!“

Víťaz na bielom koni

11 Vtedy sa pred mojimi očami otvorili nebesia a videl
som bieleho koňa. Sedel na ňom ten, ktorý sa volá Verný
a Pravdivý. To je ten, ktorý vynáša spravodlivé rozsudky
a spravodlivo aj bojuje.
12 Oči mu žiarili ako plameň ohňa a na hlave sa mu skvelo
množstvo kráľovských diadémov. Má napísané meno a len on
sám vie, čo znamená.
13 Jeho odev bol zmáčaný krvou a jeho meno je Slovo Božie.
14 Za ním išlo nebeské vojsko na bielych koňoch. Všetci boli
oblečení do čistého bieloskvúceho kmentu.
15 Z úst mu vychádza ostrý meč, aby ním bil národy. Bude
nad nimi vládnuť železnou rukou. On sám bude šliapať lis
trestajúceho hnevu všemohúceho Boha.
16 Na plášti a na boku má napísané meno: Kráľ kráľov a Pán
pánov.

Víťazstvo nad šelmou a Antikristom

17 Videl som anjela ožiareného slnečným jasom. Mocným
hlasom volal na všetky vtáky letiace prostriedkom neba:
„Poďte, zlietnite sa na veľkú Božiu hostinu!
18 Budete sa sýtiť telami kráľov a vojvodcov, bojovníkov, koní
i jazdcov, telami všetkých, slobodných aj otrokov, slabých aj
mocných.“
19 Potom som videl dravú šelmu i kráľov zeme a ich zhro-
maždené vojská, aby vyrazili do boja proti jazdcovi a jeho
vojsku.
20 Ale šelmu zajali a s ňou aj falošného proroka, ktorý z jej
poverenia robil veľké zázraky. Nimi zvádzal všetkých, čo
prijali znamenie šelmy a klaňali sa jej soche. Oboch hodili
za živa do ohnivého jazera horiacej síry.
21 Ostatní boli pobití mečom vychádzajúcim z úst jazdca.
A všetky vtáky sa dosýta nažrali ich mäsa.

20

Tisícročné kráľovstvo

1 Tu som videl, ako z neba zostupuje anjel, ktorý má v ruke
kľúč od priepasti a veľkú reťaz.
2 Chytil draka, toho dávneho hada, diabla a satana, a spútal
ho na tisíc rokov.
3 Potom ho hodil do priepasti, zavrel ju a zhora zapečatil,
aby nemohol zvádzať národy, kým sa nedovŕši tisíc rokov.
Potom musí byť ešte na krátky čas prepustený.

4 Ďalej som videl tróny, na ktoré zasadli tí, čo dostali právo súdiť. Videl som aj tých, čo boli popravení pre vernosť Ježišovi a Božiemu slovu, aj tých, čo sa neklaňali šelme ani jej soche a neprijali jej znamenie na čelo ani na ruku. Teraz ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov.
5 To je prvé vzkriesenie. Ostatní mŕtvi ožijú až potom, keď sa dovŕši tisíc rokov.
6 Šťastní a svätí sú tí, ktorí majú účasť na tomto prvom vzkriesení. Nad nimi druhá smrť nemá moc, Boh a Kristus si z nich urobí kňazov a budú s ním kraľovať tisíc rokov.

Konečné víťazstvo
7 Keď pominie tých tisíc rokov, bude satan prepustený zo svojho väzenia.
8 Vyjde a bude zvádzať na štyroch stranách zeme, národy Goga i Magoga. Zhromaždí ich do boja a bude ich ako piesku v mori.
9 Pochodovali po celej šírej zemi a obkľúčili tábor Božieho ľudu i mesto, ktoré miluje Boh, ale zostúpil oheň z neba a spálil ich.
10 A diabol, ktorý ich zvádzal, bol uvrhnutý do ohnivého jazera, kde horí síra a kde je už šelma i falošný prorok. Tam budú mučení vo dne i v noci na večné veky.

Posledný súd
11 Potom som videl veľký biely trón i toho, ktorý na ňom sedel. Pred jeho pohľadom sa rozplynuli zem aj nebo a nezostalo po nich ani stopy.
12 Videl som mŕtvych, veľkých aj malých, ako stoja pred trónom, a otvorili sa knihy. Otvorila sa aj kniha života a mŕtvi boli odsúdení podľa svojich skutkov zapísaných v tých knihách.
13 More, smrť aj jej ríša vydali svojich mŕtvych a každý bol súdený podľa svojich skutkov.
14 Potom smrť i jej ríša boli zvrhnuté do horiaceho jazera. To je druhá smrť: horiace jazero.
15 A kto nebol zapísaný v knihe života, takisto bol uvrhnutý do horiaceho jazera.

21

Nové nebo a nová zem
1 Potom som videl nové nebo a novú zem. Staré nebo a stará zem zmizli a ani more už vôbec nebolo.
2 A uvidel som sväté mesto, nový Jeruzalem, ako zostupuje z neba od Boha. Bolo slávnostne vyzdobené ako nevesta, keď ide v ústrety svojmu ženíchovi.

3 A počul som od trónu mohutný hlas: „To je Boží príbytok
medzi ľuďmi. Boh bude bývať s nimi; oni budú jeho ľudom a on
bude ich Bohom.
4 Zotrie im každú slzu z očí a už nebude smrti ani žiaľu.
A nebude tam plač ani bolesť, lebo to, čo bolo predtým,
pominulo.“

5 A ten, ktorý sedel na tróne, povedal: „Pozri, všetko
tvorím nové.“ Potom doložil: „Napíš: Tieto slová sú pravdivé
a spoľahlivé.“
6 A povedal mi: „Už sa splnili. Ja som Alfa i Omega, počiatok
i koniec. Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody.
7 Kto zvíťazí, dostane toto všetko; ja mu budem Bohom a on
mi bude synom.
8 Ale zbabelci, neverní, poškvrnení, vrahovia, smilníci,
čarodejníci, modloslužobníci a všetci luhári nájdu svoj údel
v jazere, kde horí oheň a síra. A to je tá druhá smrť – večné
oddelenie od Boha.“

Nový Jeruzalem

9 Tu pristúpil jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem
čiaš naplnených siedmimi pohromami, a povedal mi: „Poď,
ukážem ti nevestu, Baránkovu manželku.“
10 Zmocnil sa ma Duch a anjel ma preniesol na veľký
a vysoký vrch a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ako zos-
tupuje z neba od Boha
11 a žiari Božou vznešenosťou. Jagalo sa ako najvzácnejší
drahokam, ako krištáľovo priezračný jaspis.
12 Malo mohutné a vysoké hradby, dvanásť brán strážených
dvanástimi anjelmi a na bránach napísané mená dvanástich
kmeňov synov Izraela.
13 Tri brány boli na východ, tri brány na sever, tri brány na
juh a tri brány na západ.
14 Mestské hradby boli postavené na dvanástich základných
kameňoch a na nich boli mená dvanástich Baránkových
apoštolov.
15 Ten, čo sa so mnou zhováral, mal mieru zo zlatej trstiny,
aby zmeral mesto, jeho brány i hradby.
16 Mesto je postavené do štvorca: je rovnako dlhé ako široké.
Zmeral to mesto a bolo 12000 štádií dlhé, široké aj vysoké.
17 Potom zmeral aj hradby mesta. Boli 144 lakťov vysoké.
18 Hradby boli postavené z jaspisu a mesto bolo z rýdzeho
zlata a jagalo sa ako krištáľ.
19 Základy hradieb tohto mesta sú samý drahokam. Prvý
základný kameň je jaspis, druhý zafír, tretí chalcedón, štvrtý
smaragd,

20 piaty sardonyx, šiesty sardion, siedmy chryzolit, ôsmy
beryl, deviaty topás, desiaty chryzopras, jedenásty hyacint
a dvanásty ametyst.
21 A dvanásť brán je z dvanástich perál, každá z jednej perly.
A námestie tohto mesta je z rýdzeho zlata ako z priezračného
krištáľu.
22 Ale nevidel som v ňom chrám, lebo jeho chrámom je Pán,
všemohúci Boh a Baránok.
23 Mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby malo
svetlo. Ožiaruje ho Božia sláva a jeho svetlom je Baránok.
24 V jeho svetle budú žiť národy a králi sveta mu prinesú
svoje bohatstvo.
25 Jeho brány zostanú otvorené, lebo stále trvá deň; noci
tam už nebude.
26 Sústredí sa v ňom všetka sláva i bohatstvo národov.
27 Ale nič nečisté, nik, kto sa rúha alebo klame, tam nebude
mať prístup; iba tí, ktorí sú zapísaní v Baránkovej knihe života.

22

Blaženosť nebeského Jeruzalema

1 Potom mi ukázal rieku živej vody, čírej ako krištáľ, ktorá
vyvierala pri Božom a Baránkovom tróne.
2 Uprostred mesta na námestí, po oboch brehoch rieky,
rástli stromy života, ktoré prinášali ovocie dvanásťkrát do
roka. Každý mesiac na ňom dozrieva ovocie a jeho lístie má
liečivú moc pre všetky národy.
3 A nebude tam už prekliatia. Bude tam Boží a Baránkov
trón. Jeho služobníci mu budú slúžiť,
4 budú hľadieť na jeho tvár a na čele ponesú jeho meno.
5 Noci tam už nebude a nebudú potrebovať svetlo lampy
ani svetlo slnka, lebo Pán Boh bude ich slnkom, a budú
kraľovať na večné veky.

Záverečné slová

6 Potom mi anjel povedal: „Tieto slová sú spoľahlivé
a pravdivé. Pán, Boh, ktorý dáva proroctvo, poslal svojho
anjela, aby oznámil svojim služobníkom, čo sa má onedlho
stať.
7 Áno, prídem čoskoro. Šťastný je ten, kto si vezme k srdcu
prorocké slová tejto knihy.“
8 Ja, Ján, som toto všetko počul a videl. A keď som to počul
a videl, padol som k nohám toho anjela, ktorý mi to všetko
ukázal.
9 Ale on mi povedal: „Nerob to! Veď aj ja som len služobník
ako ty a tvoji bratia proroci, aj tí, ktorí si berú k srdcu slová
tejto knihy. Bohu sa klaňaj!“

10 Potom mi povedal: „Nedrž v tajnosti prorocké slová tejto
knihy, lebo je blízko čas, keď sa naplnia.
11 Kto sa dopúšťa zla, nech to robí ďalej, kto sa nechce
zbaviť špiny, nech v nej zostane, ale kto žije podľa Božej vôle,
nech sa ešte väčšmi usiluje, a kto je svätý, nech sa ešte väčšmi
posväcuje.“
12 „Buďte pripravení! Prídem rýchlo a nečakane a odplatím
každému podľa toho, ako žil.
13 Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný.
14 Šťastní sú tí, ktorí majú očistené srdcia, a majú tak prístup
k stromu života a môžu prejsť cez brány mesta.
15 Vonku zostanú všetci nepriatelia Boží, traviči, nem-
ravníci, vrahovia, modloslužobníci a každý, kto má záľubu
v podvodoch a klame.
16 Ja, Ježiš, posielam svojho posla, aby to oznámil všetkým
zborom. Ja som výhonok z Dávidovho koreňa a potomok
Dávidov, žiarivá ranná hviezda.“
17 Duch aj nevesta volajú: „Príď!“ A kto počúva, nech povie:
„Príď!“ Kto je smädný, nech príde, kto túži, nech si zadarmo
naberie vody života.
18 Upozorňujem každého, kto počúva prorocké slová tejto
knihy: Kto by k nim niečo pridal, tomu Boh pridá pohromy
opísané v tejto knihe.
19 A kto by zo slov tejto prorockej knihy niečo ubral, tomu
Boh vezme podiel na strome života a zo svätého mesta; z toho,
o čom sa píše v tejto knihe.
20 Ten, ktorý toto všetko dosvedčuje, hovorí: „Áno, prídem
skoro!“
Áno, príď, Pane Ježišu!
21 Milosť Pána Ježiša nech je so všetkými.